உ
ஸ்ரீராமஜயம் ஸ்ரீ 1-11-1987
ஓம்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய பரமாத்மனே நம:॥

ஸ்ரீமத் பாகவத கதா ஸங்கிரஹம்॥

ஸ்ரீ கிருஷ்ணம் ப்ரணிபத்யாஹம்
ஸ்ரீ பாகவத ஸங்க்ரஹம்।
ஸ்ரீ கிருஷ்ண ப்ரீதயே வக்ஷ்யே
ஸ்ரீமத் த்ராவிட பாஷயா॥

நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவை ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து ஸ்ரீமத் பாகவத கதைகளை சுருக்கமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய அனுக்ரஹத்தின் பொருட்டு அழகான த்ராவிட பாஷையால் கூறுகிறேன்॥

இந்த பாகவதம் பன்னிரெண்டு ஸ்கந்தங்கள் முன்னூற்று முப்பத்தைந்து அத்யாயங்கள் பதினெட்டாயிரம் ஸ்லோகங்கள் கொண்டது

(A) வர்ணாசிரம தர்மங்கள் பாரத தேசத்தில் மா
த்திரம் சொந்தமானதே அயல்களில் இல்லையாது
மற்ற தேசங்களுக்கு இத்தன்மை பாரத தே
சத்தவர்கள் இதைத் தெரிந்து தங்களுக்
குரிய வர்ணாசிரம தர்மங்களைச் செய்யலா
ம். அஹிம்ஸை ஸத்யம் முதலா
ன பொதுவான தர்மங்களை எல்லா
தேசத்தவர்களும் செய்யவேண்டும்।

ஸ்ரீமத்பாகவத மாஹாத்மியம் ||

லோகங்களில் பூலோகமே சிறந்தது. அதிலும் புண்யபூமியான பாரததேசம் சிறந்தது. ஏனெனில் மஹாவிஷ்ணுவினுடைய அவதாரங்களில் ஒன்றான ரிஷபதேவனுடைய நூறு புத்திரர்களில் மூத்தவர் பரதன் எனப்படுவார். ⊕ இவர் இந்த தேசம் முழுவதையும் நீதி தவறாமல் ஆண்டு வந்து பிறகு இவர் மோக்ஷ பிரும்மஞானியாக ஸந்யாஸம் செய்து விதேஹ முக்தியை அடைந்தார். முன்பு அஜநாபம் என்று பெயர் பெற்ற இந்த தேசமானது மேற்கூறிய பிரும்மஞானியின் பெயரால் பாரத தேசம் என்று பெயர் பெற்றது. இங்கு தான் வர்ணாச்ரம தர்மங்களும், தவம், தானம் அஹிம்சை போன்ற பொது தர்மங்களும் பகவத்பக்தியும் ஆத்மஞானமும் வளர்ந்து வருகிறது. இதற்கு தான் கர்மபூமி என்றும் ஞானபூமி என்றும் பெயர். Ⓐ மற்ற தேசங்கள் போகபூமிகளே. மேலும் இந்த பாரதபூமியில் பல புண்யஸ்தலங்கள் உள்ளன. அவைகளில் ஒன்று நைமிசாரண்யம்

× ⊕ இவரே ஜடபரதர் எனப்படுவார்

என்பது॥ நைமிசாரண்யம் சொன்னது

முதலான ஆயிரத்தினைக் கான முனிவர்கள், கலியுகத்
தில் பாபங்கள் சம்பவிக்கக்கூடும் என்று பயந்து
பாபங்கள் வராமல் தடுப்பதற்கு அநேகவித
கள் பேதத்தோடு ஸத்ரயாகம் செய்ய ஆரம்பம்
செய்தார்கள். அப்பொழுது வியாஸரின் சிஷ்ய
ரான ஸூத புராணிகர் வந்தார். அவரி
க்கு ஆஸனம் கொடுத்து உபசரித்து கேட்டார்
கள்॥ ஸூத புராணிகரே, நாங்கள் கலியுக பாபத்தி
ற்கு பயந்து யாகம் ஆரம்பித்திருக்கின்றோம். இந்
த ஸமயத்தில், நாங்கள், ஏங்களுக்கு கலிதோஷம்
அணுகாமல், பக்தி ஞானம், வைராக்யம், மோக்ஷ
ம் இவைகளை அடைய ஸுலபமான உபாயத்தை
ச் சொல்லவேண்டும்" என முனிவர்கள் கேட்டார்
கள். அதைக் கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்து
கலியுகத்தில் நீங்கள் கேட்டபடி ~~[crossed out]~~ ஸுலபமாக முக்தி
அடையும் உபாயம். சுகமுனிவரால் பரீக்ஷி
த்து மஹாராஜனுக்கு ௭ தினம் செய்யப்ப
ட்ட ஸ்ரீமத்பாகவதத்தை பக்தி ச்ரத்தையுடன்

ச்ரவணம் செய்வதுடன் அதனின்று

ஸ்ரீ பாகவத மாஹாத்மியத்தைக் கூறினார்॥

ஸூதர் — ஒரு சமயம் நாரதர் பூலோகமே மேலானது எல்லாம்
உள்ளதென்று பார்த்துவர, காசி, ப்ரயாகை, புஷ்கரம், கே
க்ஷேத்ரம் என்று பல இடங்களையும் சுற்றிப் பார்த்துக்
கொண்டு வந்தார். பார்த்த இடமெல்லாம் கலியுக
த்தின் வலிமையால் சூதும், வாதும், பொய்யும் கொ
லையும் மற்றும் பாபங்கள் நிறைந்ததாகவே, வைஷ்
ணவர்களுக்கு இடுக்கணும் கண்டார். ஜனங்கள்
அசுரர்களாகவே தோன்றினார்கள். அவ்விதம்
சஞ்சாரம் செய்து கொண்டு யமுனா தீரமான
பிருந்தாவனம் வந்தார். அங்கு ஓர் ஆச்சரியத்தை
க்கண்டார். ஒரு இளவயதுள்ள ஸ்திரீ மெலிந்த கிழ
வர்கள் போன்ற தன் பிள்ளைகளுடன் சோகத்
துடன் இருப்பதைக் கண்டார். நீயார்? இவர்கள் யா
வர் என்று கேட்டார். அவள் கூறினாள் — நான் பக்தி,
இந்த இருவர்களும், ஞானம், வைராக்யம் என்று
என்னுடைய குமாரர்கள், நான் திராவிட தேசத்தில்
பிறந்து கர்நாடக தேசத்தில் வளர்ந்து கூர்ஜர தேச

த்திரக் கெவர்த்தஉடன் எனக்கு போஷணை
யில்லாமையால் கிழவி போலாகிவிட்டேன்
என் குமாரர்களும் கிழவர்கள் போல் துர்பல
மாகிவிட்டார்கள், பிறகு இங்கு பிருந்தாவனம்
வந்தபிறகு நான் புதிய யௌவனத்தை யுவதியாகி
விட்டேன் ஆனால் என் புத்திரர்களுக்கு இங்கு
ஆதரவு இல்லாததால் அவர்கள் துர்பலமாக
வேயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் மிகவும்
துக்கமடைகிறேன் என்று கூறினாள்.

நாரதர் – பக்தியே நீ வருத்தவேண்டாம். பக்தி, ஞானம்
வைராக்கியம் என்ற உங்கள் மூவர்களுக்கும் பல
ஹீனம் ஏற்படுவதற்கு இந்த கலியுகத்தின்
பாபம்தான் காரணம். இந்தயுகமும் மற்றயுக
ங்களில் ஞானம், தபஸ், கர்மா இவைகளால்
அடையக்கூடிய பலனை கலியுகத்தில் பகவா
னுடைய நாமசங்கீர்த்தனத்தினாலேயே
அடையலாம். ஆகையால் இந்த விதத்தில் கலி
யை மேலானதாகவே ஸாதுக்கள் கூறுகிறார்கள்
நான் உத்ஸவங்களை வியாஜமாகக் கொண்டு

ஒவ்வொருவருக்குத் திருநாமஸங்கீர்த்தன
ம் செய்வதுவே பக்தியைப் பற்றுகிறேன் பகவானை
த்தரிப்பார் என்று பக்தியின் மகிமையைக்
கேட்டு, பக்தியும் ஸாதனமென்று
என்றுடைய திருமொழிகளையும் புரிந்து செய்
வதுமல்லாமல் நிக்கச் செய்யுங்கள் என்று
கனிஜன் + நாரத முதலிய மஹான்களுடைய
ஸூக்தியில் வேத வேதாந்தங்களெல்லாம்
கூறுவதும் அவர்கள் அனுஷ்டிக்கவில்லை அது
ல் நாமஸங்கீர்த்தனையும் பொழுது "ஸத்கர்
மத்தைச் செய்" என்று அசரீரி வாக்கைக் கே
ட்டு அந்த ஸத்கர்மா ஸூக்து என்று பல பெரி
யோர்களிடம் கேட்டும் நிச்சயமாகத் தெரிந்
து கொள்ள முடியாததால் பக்தியையும் திருமொ
ழிகளையும் பாருக்ஷாவணத்தில் இருக்க
சொல்லிவிட்டு தபஸ் செய்வதற்கு பதரிகா
ச்ரமம் வந்தார். அங்கு ஸூமமாவான்
ஸநகாதிஸ்தர்களான "ஸநகர், ஸநந்தனர், ஸநத்
ஸுஜாதர், ஸநத்குமாரர்" என்ற நால்வரும்

ஸத்ஸங்கத்தை உத்தேசித்து வந்தோர்கள்
நாரதர் அவர்களை ஸம்பூஜித்து ஸ்துதி
செய்து பக்தி ஞான வைராக்யங்களை வளர்க்
கச் செய்யக்கூடிய "ஸத்கர்மா" எதுவென்
று கேட்டார். நாரதரே கவலை வேண்டாம்;
திரவ்ய யஜ்ஞம், ஞான யஜ்ஞம் என்று பலவாறாக
ய்களாகக் கூறப்பட்டிருந்த போதிலும் மேற்கூறிய
முன்னையும் வளர்த்தி செய்யக்கூடிய மிகவும்
ஸுலபமான உபாயம் - சுகமுனிவரால் பரீக்ஷித்
மஹாராஜனுக்கு உபதேசம் செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத்பாகவதத்தை படனம் ச்ரவணம் செய்வ
தே, அதுதான் "ஸத்கர்மா" எனப்படும். இ
து வேத ஞான யக்ஞம் எனப்படும். இதை அ
னுஷ்டானம் செய்யும் என்று கூறினார்கள்.
நாரதரும் ஞானயக்ஞத்தை நடத்தித் தரும்படி
ஸநகாதிகளிடம் ப்ரார்த்தித்தார். அவர்களும் அனும
தித்து அவ்வேளையில் ஹரித்வாரத்திலுள்ள ஆனந்தத
டம் என்னும் கங்கைக்கரைக்குச் சென்று சேர்ந்தார்
கள் - இதை அறிந்து ஸகல தேவர்களும் வேதங்களு

புண்யநதிகளான ஸாதுக்கள் எல்லோரும் அங்கு
சுகருஷிகள் பராசர ஸநகாதிகள் திவ்ய ஆஸனங்க
ளில் அமர்ந்து தீக்ஷை பெற்ற நாரதரை முன்னிட்டு
முதலாவது ஸ்ரீமத் பாகவத மாஹாத்மியத்தை ஸநத்குமாரர்க
ள் பரீக்ஷித் ராஜனுக்கு மரணமில்லாமல் இருக்க நா
ங்கள் அமிருதத்தைக் கொடுக்கிறோம் எங்களுக்கு பாகவத
த்தையாகிய அமிருதத்தைத் தாருங்கள் என்று தேவ
ர்கள் பிரார்த்தித்தும் அவர்களுக்கு பக்தியானது
யால் பாகவத அமிருதத்தை அவர்களுக்குச் சுகர்
கொடுக்கவில்லை - தேவாமிருதத்தைக் காட்டிலும் இது
உயர்ந்தது. உத்தமத்துவத்தைப் பார்த்ததினால் பகவா
ன் தன் சக்தியை பாகவதத்தில் அர்ப்பணம் செய்
தார். ஆகையால் பாகவதம் பகவானே தான். இதை
க் கேட்டால் பக்தி சிரத்தையுடன் ஸகல பாபங்களும்
நீங்கி ஞான வைராக்ய மோக்ஷங்கள் கிடைக்கு
ம். மேலும் அந்த ஸத்ய லோகமோ, கைலாஸலோ
கமோ படித்தாலும் பலனுண்டு. எப்படிக் கேட்டாலு
ம் பலனுண்டு. இருந்தாலும் உபவாஸம் இந்திரியநி
யமம் முதலான நியமத்துடன் கேட்டால் விசேஷமான

இக்கிலம் பலன் உண்டாகும், நியமத்துடன்
வெகுநாள்களிருந்து கேட்பது கிரமம். ஆகை
யால் நியமத்துடன் ஏழுநாள்கள் "ஸப்தா
ஹ யெக்ஞம்" என்று முறையாகக் கேட்டால்
மற்ற ஸகல யெக்ஞங்களைக் காட்டிலும் விசேஷப
லன் கிடைக்கும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறே
ம். பொருசு, பிருந்தாவனத்தில் இருந்த பக்தி,
தன் குமாரர்களான ஞானவைராக்யர்களு
டன் மூன்று பேரும் புத்துயிரான யுவர்களாக
அங்கே தோன்றினார்கள், அப்பொழுதே த
தவர்களுடைய நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்துகொ
ண்டே வந்தார்கள். ஸனகாதியோர்கள் ஆச்ச
யமடைந்தார்கள். பக்தி ஸனகாதிகளிட
ம் நான் ~~[illegible]~~ உத்தாரத்தையாகத் தங்களால்
செய்யப்பட்டேன். நான் எங்கே வஸிக்கவே
ண்டும் என்று கேட்க, புத்ரர்களுடன் பக்தர்
களுடைய சித்தத்தில் வாஸம் செய் என்று ~~அ~~
அவர்களுடைய சொல்படி அப்படியே செய்தாள்
அங்கு பக்தர்களுடைய மனதில் பக்தி பெருகியது.

அதனால் அப்பொ மெய்பக்தர்களுடைய சித்தத்தில் ஸ
ஸ்ரீதேராக கோடிஸூரிய ப்ரகாசத்துடன் பகவான் தோன்றி
னர், பகவானுடைய பக்தர்களான உத்தவர் ப்ரஹ்லாதன்
முதலானவர்களும் மற்றவர்கள் களுக்குத் தென்படாமல்
மறைவாக அங் இவற்றில் ஜீவர்களைத் தயைக்கெழுப்பதற்க
காகுஸனை யோகர்கள் தன் சரீரம் ஸகோபாசல்களெல்லாவற்
றையும் மாற்சுபக்தியுடன் கதையைக் கேட்கலாயினர்,
இதைக் கண்டு நாரதர் ஆச்சரியத்துடன், இந்தக்கலியுகத்தில் ஸக
லருடைய ஸகல பாபங்களைப் போக்கி மனத்தெளிவைத்
தெரிப்பதற்கு இந்த ஸப்தாஹயக்ஞத்திற்கு ஈடான உபா
யம் வேறில்லை, ஸ்ரீமத்பாகவத உபாயம் என்று கூறினார். முனிவர்களு
ம் அப்படியே என்று கூறித் திருப்தியாக ஸ்ரீபுண்ய கதையை
க் கேட்டனர்கள்॥

ஆத்மதேவர் கதை

துங்கபத்ரா நதிக்கரையாயுள்ள ஊர்ப்பட்டணத்தில் ஆத்மதேவர்
என்ற பெயருள்ள ப்ராமணர் இருந்தார். அவருடைய மனைவி து
ந்துலி என்பவள். பிடிவாதக்காரியும் கொடுமையான குணமுடையவளும், ஊர்வம்பு
பேசுபவள். அவளுடைய கணவர் ஸத்கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்து
கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். ஸகல ஐச்வர்யங்களும் இருந்தும் அவ
ர்களுக்கு வெகுகாலம் ப்ரயத்னங்களை அனுஷ்டித்தும் ஒரு பிள்ளை இல்லை

பாக்கியமில்லை அதுவே அவர் வசிஷ்டர் பிரமனை விட்டு வெட்டித்தீர்
மானித்து வனத்திற்குச் சென்று தெய்வீக பாக்கியத்திற்கு தொழ
ம் இடத்தில் தெரிந்து பாக்கியத்தின் கரையில் வசித்து தவத்தை உட்கா
ர்ந்திருந்தார். இதே நேரத்தில் ஒரு வியாஸரும் வந்து ஜலம் எடு
த்து விட்டுக் கரையில் அமர்ந்தார். அந்த தேவர் அவரிடம்
வந்து காவல் வனத்தில் வந்து விட்டு வைத்து வசிஷ்ட
டு அதுவே சொன்னது அவனுடைய ஸமீபத்தில் உட்கா
ர்ந்தார். அந்த வியாஸரும் உமக்குத் தக்கத் தீர்க்கோரன
ம் என்னவென்று கேட்டார். பராசரன் - தத்தனை யோக்யனை
ரம் செய்கின்ற செய்வதும் ஸகல பாக்யங்களும் இருந்தும் புத்திரனை
தீர்க்க புத்திரனில்லை. ஆட்டுப்பசு க்ஷேத்ரம் கொண்டு போகுவதில் இல்லை
த்துமரத்தின் அடியில் இல்லை அவ்வளவு பாபயாக நான
இருக்கிறேன் என்று கூறி தெம்பத் தெம்பி அழுதார். அதைப்
பார்த்து அக்கினியுடன் வசிஷ்டர் - உனக்கு ஒரு ஜென்மா
க்களில் புத்ர பாக்யம் கிடையாது என்று ஞான திருஷ்டியால் அறி
கிறேன். புத்திரனில்லையென்று சிந்தி கிடையாது என்பதில்லை, ஸகரமஹாரா
ஜனுக்கு அறுபதாயிரம் புத்திரர்கள் இருந்தும் அந்தப் புத்திரர்கள்
பிதாவுக்கு உதவாமல் தங்களுடைய கோபாக்னியால் அழிந்துபோயி
னார்கள், இந்த கதை என்ற அரசனுக்கு அறுபதாயிரம் பேர்

ளெனிருந்தும் புத்ரனில்லை, தாரத்தினுடைய உபதேசத்தைக் கே
ளாமல் வசித்தினன். அவனுடைய புத்ர பாக்ய க்ஷேத்ரகத்தை அறி(ந்)
து தாரத்தினுடைய பாபத்தால் ஒரு மனைவிக்கு ஒரு புத்ரன் பி
றந்தான். அந்தச் சிறுவனை அரசனுடைய மற்ற மனைவிகள்
பொறாமையால் பாலும் கொடுத்துக் கொன்றுவிட்டார்கள். அ
ந்த தேசத்து ராசன் புத்ரனில்லையே என்று வருந்தி புத்ரகாமேஷ்டி
யாகம் செய்து மூன்று வேளை என்பவன் நால்திகளுக்கு
இப்படி அறிந்து அரசன் ஒவ்வொருவராய் கொட்டுமாறு ஜெ
செய்ய வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார். அவர்கள் எல்லாம் புத்ர ஜனனத்தை
யே அடைந்தார்கள். ஆனையால் அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்ட
க்ரகத்தை பாட்டுவா வேகியாகவே அயாவம் செய்து கொண்டு
ராக்கி அரசனே எனக்கிராஜினேன். அதைக் கேளாமல் பாடுவாகு
கப் புத்ரனில்லையே பாவங்களினால் என்றுரைத்தினன். ஒரு
மனையாளவை ஜயாளையும் ஒரு மாம்பழத்தை அந்த பாமனி
டம் கொடுத்து இதை உன் பத்னியைச் சாப்பிடச் சொல்லு, ஒவ்வொ
ரு வமைதய் புதானம் தேகசத்தில் ஒரு வேளை போஜனம் செய்து
ம் இது போன்ற நியமத்துடன் இருக்கவேண்டும். இவ்வகையால் புத்
த்ரன் பிறப்பான் என்று சொல்லி மாம்பழத்தைக் கொடுத்தார். பிரா
மணனும் சந்தோஷத்துடன் வாங்கிக் கொண்டு அவரிடம்

ஸனையென்றுக்கொண்டு வேட்டைக்கு வந்த வாயுத்தைக்

கனி மனைவாடம் பழத்தைக் கொடுத்து சாப்பிடச்சொன்னான்।

பாதி அயநாரென்று வாட்டான்। அவனுடைய மனைவாது நந்தினீ

என்பவள் அந்தப் பழத்தை வாங்கிக் கொண்டு துராலோசனை செய்

தாள். — இந்தப் பழத்தைச் சாப்பிட்டால் நான் கர்ப்பவதியாவேன்

பாகுகிறதக்கு மெயாசு கர்ப்பகாலத்தில் பல உபத்ரவங்கள் உண்டா

கும் என்னுடைய யௌவனமும் அழிந்துவிடும் இராவபம்

ரியாக த்ருவல்லியானுல் அநேககால் ம்ரணமும் ஏற்படலாம்

அப்படி ஏற்பட்டால் நாத்தனார் யொரத்துக்கு இதை கொடுத்துக் கெ

ள்ளாள் இதுவன்று யாருக்கும் அதைக் காப்பாற்றி வளர்ப்பது

ம் இவைவல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பெலவெதும் லோய

சொல்லாமல் தெரியாமும் இவைகள் எல்லாம் வேயுமே

பிடியாசு துறையாய் பெடியாக வோறுதனையாக வோதுவே

ப தே மேல் என்று தெர்க்குத்தியால் பழத்தைச் சாப்பிடாமல்

மறைத்து வைத்து வைாவரவந்து கேட்டபொழுது சாப்பிட்ட

தாக பொய்யைச் சொல்லிவிட்டாள். மறுநாள் காலையில்

அவனுடைய தங்கையாகிய அவளிடம் நடந்ததைச் சொ

ல்லாமல் தன்கையால் நான் இரண்டு மாசத்துக்கு முன் போய்ப

ட்டேன் என்ன செய்வது என்று புலம்பினாள்।

அதைக் கேட்டு நான் இப்பொழுது கர்ப்பவதியாக இருக்கிறேன்
எனக்கு அநேகம் குழந்தைகள் இல்லையதால் பிறக்கப் போகும் குழந்
தையை உனக்கு ரகஸ்யமாக என் பர்த்தாவைக் கொடுக்கச்
சொல்லுகிறேன் அவளுக்கு ஏதாவது பணம் கொடுத்தால் போ
தும் ~~...~~ பழத்தைச் சாப்பிட்டு கர்ப்பவதியாக இல்லா
தபோதால் இச்செய் நான் எனக்குப் பிறந்த குழந்தை இறந்து
பட்டது என்று சொல்லிவிட்டு உன் குழந்தைக்கு பால் கொடுத்து
வளர்த்து வருகிறேன், மாம்பழம் உண்மைதானோ என்று பரிக்ஷை
செய்ய அதை நம்பி விட்டு இப்பொழுது மாட்டுக்குக் கொடுத்து வருகிறேன்
று பரிஜயமாதானம் செய்து சென்று விட்டாள், துந்துளியும்
அவ்வாறுமே செய்தாள், ஆத்மதேவர் அளவில்லாத ஸந்தோஷ
மடைந்து உரிய காலத்தில் புங்ஸவனம் ஸீமந்தம் முதலான வை
திக காரியங்களை மிகவும் கோலாகலமாகச் செய்தார், அவளு
டைய தங்கைக்குப் புத்ரன் பிறந்தான் அதை ரகஸ்யமாக அவ
ளுடைய பர்த்தா துந்துளியிடம் சேர்த்தார், ஆத்மதேவர்க்
குப் புத்ரோத்ஸவம் ஏற்பட்டது என்று பரமஸந்தோஷ
மடைந்து அவருடைய கோத்ரக்காரருடன் அநேக தானங்கள் செய்து
ஜாதகர்மம் நாமகரணம் இவைகளை விமரிசையாகச் செய்தார்.
ஊரிலுள்ளோர்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்.

அவனுடைய இஷ்டப்படி அந்தக் குழந்தைக்கு துந்துகாரி
என்று பெயரிட்டார். துந்துளி பார்த்தவுடன், எனக்கொன்
றும் இல்லை என்னுடைய தங்கையின் குழந்தை இறந்துவிட்ட
படியால் அவளே இக்குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்கச் சொல்லு
ங்கள் என்று கூறினாள். அவனும் அப்படியே ஏற்பாடு செய்
தான். மூன்று மாதம் கழித்துப் பசுவானது ஒரு
அழகான புத்ரனைப் பெற்றது. ஆத்மதேவர் ஸந்தோஷமடை
ந்து அந்தக் குழந்தைக்கு ஜாதகர்மாதி ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்
தார். காது பசுவினுடையது போல் இருந்ததால் கோகர்
ணன் என்று பெயரிட்டார். சின்னஞ்சிறு வயது முதல்
தெரியவில்லை. இருவரும் யௌவனவயதை அடைந்
தனர். கோகர்ணன் ஸகல சாஸ்திரங்களையும் கற்
றுணர்ந்தவனாகவும் இருந்தான். மற்றவனோ தாண்டவக்காரனும்
கொலைகாரனும் தேவப்ராம்மணத்வேஷியும் நிந்திப்பவன்,
மாதாபிதாக்களை அடித்துத் துன்புறுத்தி பொருள்களை எல்
லாம் தாஸிகளோடு செலவு செய்துவிட்டான். ஆத்ம
தேவர் துக்கம் மேலிட்டு போனேனே நானிங்கே செல்வமெல்லா
மோ வனத்துக்குப் போக வேண்டுமென்று எண்ணி அழுது புலம்பினார். அப்
பொழுது கோகர்ணன் அவருக்கு ஞானவைராக்யம்

ஏற்படுப்படி உபதேசம் செய்தான். அதில் அவர் மனம்
தெளிந்து நிச்சயபுத்தியுடனே வனம் சென்று ஸ்ரீமந்நாராய
ணனை ஆராதித்துக் கொண்டு தினந்தோறும் ஸ்ரீமத்பாகவத
தசமஸ்கந்தத்தைப் பாராயணம் செய்து கொண்டு வந்தார்,
அவனுக்கு வயது அறுபது, பாகவத பாராயண மகிமையால்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய பாதாரவிந்தத்தை அடைந்தார்॥
துந்துகாரி, தன் தாயாரையும் கிணற்றில் தள்ளிக்கொன்றுவி
ட்டு வேசிகளுடன் வீட்டில் இருந்து கொண்டு தன் பணம்
இல்லாததால் திருடி வந்து வேசிகளுக்குப் பணத்தைச் சேர்த்து
வைத்தான், பிறகு அவர்களே அவனை நெருப்பிலே கொட்டிக்
கொன்றுவிட்டார்கள் வெளியிடத்தில் புதைத்துச் சென்றுவிட்டார்கள்
துந்துகாரி பிசாசாக அலைந்து கொண்டு இருந்தான். கோகர
ணன் தீர்த்தயாத்திரையிலிருந்து உடனே ஞானியாக தீர்த்தயாத்திரை
யாகச் சென்றுவிட்டான். அவன் தன் தமையன் இறந்ததைக்
கேட்டு கயையில் சிராத்தம் செய்துவிட்டு ஸ்வஸ்தலத்தில் தன்
கிருகத்திற்கு வந்து படுத்திருக்கிறான். இரவில் ஒரு கோரமான ரூபத்தை
ப் பார்த்து, நீ யார் என்று கேட்க அந்த உருவம் திவ்யமுடி
யாமல் தத்தளிப்பதைப் பார்த்து ஜலத்தை ப்ரோக்ஷணம் செய்தான்,
பிறகு தான் தான் உன்னுடைய பிராதா துந்துகாரி நான் செய்த

கொடிய பாபங்களால் பிரேத பிசாசாக அலைகின்றேன். நீ
தான் என்னை இதிலிருந்தும் மோசனம் செய்யவேண்
டும் என்று கூறியது. கோகர்ணன் நான் உனக்காக கயா ச்
ராத்தம் செய்தேனே என்றான். அதற்கு துந்துகாரி எனக்கு
கயாமோசனம் ஏற்படவில்லை வேறு உபாயம் செய்யுங்களென்று
கூறினான். இவ்விடத்தில் இதற்கு நான் உபாயத்தை அறிந்து வரு
கிறேன் என்று கூறிவிட்டு அந்தக்குரல் அப்பொழுதே மறைந்தது.
மறு நாள் காலையில் ஊரார்கள் கோகர்ணன் வந்திருக்கி
றதை அறிந்து கூடினார்கள். அவர்களிடம் இரவில் நடந்தது
ச் சொன்னான். அப்பொழுது பெரியோர்கள் சாஸ்திரங்களி
லும் சொல்லப்படாத காரியமானதால் மோசனத்துக்கு
வழி தெரியாமல் சூரியன்தான் வழி சொல்லவேண்டுமென
று கூறினார்கள். கோகர்ணன் தன் தவ வலிமையால் சூரி
யனைச் செல்லவிடாது தடை செய்து ஸ்தோத்திரம் செய்
து கேட்டான். சூரியனும் மந்த்ரவத்தாக ஸ்ரீமத் பாகவத
ஸப்தாஹ ப்ரவசனம் செய்தால் அவனுக்கு மோக்ஷம் கிடைக்
கும் என்று எல்லோருக்கும் கேட்கும்படியாகக் கூறினான்.
கோகர்ணன் பட்டணத்து கிராமத்து பக்தர்களைக் கூட்டி
த் பாகவத ஸப்தாஹ யக்ஞத்தை ஆரம்பித்தான்.

அப்பொழுது அந்த ப்ரேதமானது தனக்கு இருப்பிடம் தேடி
அங்கிருந்த ஏழு கணுவுள்ள ஒரு மூங்கிலினுடைய அடியில் ப்ர-
வேசித்து பாகவதத்தைக் கேட்டது. முதல் நாள் பாராயண-
ம் பூர்த்தியானதும் மூங்கிலின் முதல் கணு வெடித்தது. இவ்விதமே ஒ-
வ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கணுவும் சத்தத்துடன் வெடித்தது.
நவமியாகிற ஏழாவது நாள் மூங்கில் வெடித்து அதிலிருந்து
துந்துகாரியானவன் ப்ரேதஸ்வரூபம் நீங்கி மனோஹரப்ரகாசியாக திவ்ய
வஸ்த்ர ஸம்பன்னனாய் தேஜஸ்ஸுடன் கிளம்பி கோகர்-
ணனிடம் நான் உன்னால் கிருதார்த்தனானேன் என்று ஸ-
ந்தோஷத்துடன் சென்றான். பாகவதர்கள் அவ-
னை விமானத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு செல்லும்பொழுது அவர்களிட-
ம் கோகர்ணன் கேட்டான் — எல்லோரும் ச்ரவணம் செய்-
தும் அவனை மாத்திரம் அனுக்ரஹித்துச் செல்லும் காரணமென்-
ன என்று. பாகவதர்கள், துந்துகாரி ஏழுநாளும் உபவா-
ஸம் இருந்து பக்தி ச்ரத்தையுடன் கேட்டு கேட்டதை மன-
தில் சிந்தனை செய்ததின் ஆசையால் அவனை மட்டும் அனு-
க்ரஹிக்கிறோம். மற்றவர்கள் அவ்விதம் செய்யாமல்
வெறுமனே ஸப்தாஹம் நடத்தும் பொழுது அவர்களும்
அவ்விதம் கேட்டால் அவர்களையும் அனுக்ரஹிக்கிறோம்.

உனக்கும் கோலோகம் கிடைக்கும் என்று கூறினார் ஸ-
ன் கிருஷ்ணன் | கோகர்ணன் அளித்த ஸ்ரீபாகவத ஸப்தா
வழியால் ஆரம்பித்து ஸப்தாஹத்தை நடத்தினான் உடன்
ஜனங்கள் எல்லோரும் பக்தி சிரத்தையுடன் நியமத்துட-
னும் கேட்டார்கள். முடிவில் பகவான் பார்ஷதர்களு
டன் வந்து கோகர்ணனை ஆலிங்கனம் செய்து தன்னுடை
ய திவ்யத்தைக் கொடுத்து கோலோகம் அழைத்துச்சென்றா
ர். ஸ்ரோதாக்கள் விமானங்களில் ஏற்றி எல்லா பக்தர்க
ளையும் வைகுண்ட லோகத்திற்கு அழைத்துச்சென்றா
ர்கள் | ஸ்ரீமத்பாகவதத்தை ஸனத்குமாரர் என்று சொன்னார்
இத்தகைய லீலையால் நிறைந்ததாக பரவசத்துக்கொண்டிருந்தார் ||
ஸனத்குமாரர் — பாகவத ஸப்தாஹவிதி — பாகவதஸப்தாஹம்
எப்பொழுதும் அநுஷ்டிக்கலாம் இருந்தாலும், ஆஷாடம், ஸ்ராவ
ணம், ஆஸ்வயுஜம், கார்த்திகை மாதங்களில் சுக்லபக்ஷ நவமியன்று
பதினைந்து வேத ப்ராஹ்மணர்களுடன் ஆரம்பம் செய்ய வேண்டும்
பௌர்ணமியால் ஸமாப்தி செய்ய வேண்டும். தீர்த்த க்ஷேத்ர
திருக்கோயில் சுத்தமான இடங்களில் ஆஸ்திகர்களான அன்புட
ன் ஸ்ரீமத் பாகவதத்தை உபதேசிக்கவும், வேத சாஸ்த்ர பாரங்கத
ஸம்ப்ரதாயமான ப்ராஹ்மண ஸாமர்த்ய முள்ளவரை ஆசார்

யாகவசிக்க வேண்டும். அவர் தினந்தோறும் ஒவ்வொரு திரா
ஜம் அதிகாலையில் ஸ்நானஸந்தியாதிகளை முடித்துக்கொண்டு செய்து
பகவானையும் பாகவத புஸ்தகத்தையும் பூஜித்து ஸ்தோத்ரம் செ
ய்து மத்யான்னகாலம் வரை பாராயணம் செய்து வைச்வதேவ
தி செய்து பகவத் நைவேத்யம் செய்ய வேண்டும். ஏகாத
ம் உபவாஸமோ பலாஹாரமோ செய்ய வேண்டும் யாவது கோவிலை
போஜனமோ கர்த்தா செய்ய வேண்டும். கதை கேட்பவர்களுக்கு
விசேஷத்தில் வேறு தக்ஷிணை கொடுக்காமலிருக்க
வேண்டும். கர்த்தாவுக்கு வேறு இல நியமங்களும் உண்டு
ர்த்தால் முடிவில் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பகவத் கீதை வா
ஸ்துஸஹஸ்ரநாம பாராயணமும் தோஷ நிவ்ருத்திக்காகச் செய்ய வே
ண்டும். அதிலிருந்தால் ஸ்வர்ண ஸிம்ம பிரதிமை செய்து அதி
ல் படவேண்டிய தால் அந்த பட்ட பாகவத புஸ்தகத்தை வைத்து
பூஜை செய்து தக்ஷிணையுடன் ஆசார்யருக்கு தானம் செய்ய
வேண்டும். பண்டிதர்களுக்கு இயன்றமட்டில் அன்ன
தானமும் போஜனம் செய்வித்து ஸமாப்தி செய்ய வேண்டும்.
வேறு இல வ்ரதங்களும் உண்டு. இவ்விதம் செய்தால் ஸகல புருஷா
ர்த்தங்களையும் அடையலாம் என்று கூறினார்கள்.

இவ்விதம் பாகவதமாஹாத்மியம் ஸப்தாஹவிதிகளைக் கேட்க
ஸ்ரீவிடுஸநகாதிகள் பாகவதபாராயணம் செய்தார்கள். பக்தி
க்ஞான வைராக்யங்கள் வ்ருத்தியடைந்தன. நாரதருக்கு
ளிவர்களுக்கு வணங்கிறான் கிருஷ்ணன் என்று பெ
ருவார்த்தை கூறினார். இந்த ஸமயம் சுகப்ரும்மம் பாகவத
மாஹாத்மியத்தை கானம் செய்துகொண்டே ஸநகாதிகளிடம் தோன்
றினார். அப்பொழுது நாராயணனும் ஆவிர்பவித்தார். அப்
(மனுவாக)
ஜெ(கூடமாக)க்கு இவனைத்திரிக்கிவர்த்திருந்த ப்ரஹ்லாதன்
உத்தவர் மு,பானவர்களுடன் நாரதர் பகவானை பூஜைசெ
ய்தார். பகவான் ஸந்தோஷத்துடன் மேடைமேல் அமர
இவனைப்பற்றிக்கொண்டவர்த்தார்கள். ப்ரஹ்லாதன் தாளம்
போடவும் உத்தவர் தாளம் போடவும், நாரதர் வீணாகான
ம் செய்யவும் அர்ஜுனன் ஸ்வரம் ஆலாபனை செய்யவும்
இந்திரன் ம்ருதங்கம் வாசிக்கவும் ஸநகாதிகளுடைய
(அபயத்துடன்)
ஜயசப்தத்துடன் வர்ணிக்க ஸநகாதிகள் நாமஸங்கீர்
த்தனம் செய்தார்கள். இந்த ஸமயம் பக்தி க்ஞான வைராக்ய
தேவதைகள் நர்த்தனம் செய்தார்கள். பகவான் ப்ரஸன்ன
ராகி வரம் கேளுங்கள் என்று கூறினார். நாரதர் எங்கெங்கே
ஸப்தாஹம் நடக்கிறதோ அங்கெல்லாம் தாங்கள் பக்தர்களு

டன் வந்து அனுக்ரகம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்
கொண்டார். பகவானும் அப்படியே ஆகட்டும் என்று கூறி
அந்தர்த்தானமாகி விட்டார். நாரதர் சுகாதி ஸகல முனிவர்
களை வணங்க அவர்களும் விடைபெற்றுச் சென்றார்கள்.
சுகரும் பக்தியை ஞானவைராக்யங்களுடன் தன்னுடை
ய பாகவத சாஸ்திரத்தில் வைத்துக் காப்பாற்றி வருகிறார். ஆகையா
ல் மானிட லோக ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட்டு மோக்ஷ
த்தை அடைய பாகவதம் சிறந்த உபாயம்.
ஸூதர் — கலியுகம் வருமுன்பே பகவான் ஸ்ரீக்ரு
ஷ்ணன் ப்ரம்மாவுக்கு பாகவத புராணத்தை நாராயண
னாய் உபதேசித்தார். அதன் பிறகு ப்ரம்மா நாரத
ருக்கு உபதேசித்தார். நாரதர் வ்யாஸருக்கு பாகவதத்தை உபதேசித்
தார். பின்பு வியாஸர் சுகருக்கு உபதேசித்தார். சுக
முனிவர் பரீக்ஷித்து ராஜனுக்கு உபதேசித்தார்.
இந்த பாகவதத்தை பக்தி ச்ரத்தையுடன் பாராயணம் செய்பவ
ர்களும் கேட்பவர்களும் ஐயமின்றி ஸகல புருஷா
ர்த்தங்களையும் அடைவார்கள்.
இத்துடன் ஸ்ரீமத் பாகவத மாஹாத்மியம் பத்மபுராணத்
தில் கூறப்பட்டது முற்றிற்று.
ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

உ

ஓம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய பரமாத்மனே நம: ॥

ஸ்ரீமத்பாகவதம் ॥

ஸகல லோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டி செய்து பரிபாலனம், ஸம்ஹா
ரம் இவைகளைச் செய்பவரும், ரக்ஷிக்கச் செய்பவரும், எல்
லாமறிந்தவரும், ஸர்வஸ்வதந்திரனும், ப்ரம்ம தேவருக்கும்
ஸகல ரஹஸ்யார்த்தங்களை விளக்கும் வேதங்களை உபதேசி
த்தவரும், உலகத்தில் எல்லாம் தன் மாயையால் தோற்று
விப்பவரும், ஆனாலும் மாயைக்கு உட்படாதவரும், காயத்ரீ
மந்திரத்தின் தத்வப்பொருளும் ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமா
ன பரமாத்மாவை தியானம் செய்கிறேன் ॥

இந்த பாகவதத்தில், காமக்ரோதங்களில்லாத ஸாதுக்க
ளுக்குத் தீ ஈச்வரார்ப்பணமான நிஷ்காம கர்மயோகமும்,
ஆசாரியர் மூலம் வேதாந்த விசாரம் செய்து அறிந்துகொ
ள்ள வேண்டியதும், ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதி
பௌதிகம், என்ற சரீரத்தில் உண்டாகும் ஜ்வராதி வியா
திகளால் உண்டாகும் துக்கம், இடி மின்னல் புயல் இவை
களால் ஏற்படும் துக்கங்கள், புலி பாம்பு முதலான ப்ரா
ணிகளால் ஏற்படும் துக்கம் என்ற ஸகல துக்கங்க
ங்களையும் அறவே ஒழிக்க ஸ்ரீ பகவானுடைய ஜ்ஞா
னத்தால் மோக்ஷத்தை நித்யானந்தத்தைக் கொடுக்கும்

க் ஞானயோகமும், புண்யசாலிகளால் கேட்டஉ
டனேயே மனதில் பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தைத் தோற்று
விக்கும் பக்தியோகமும் சுகமஹாமுனிவரால் செய்யப்ப (உபதேசிக்க)
ட்ட - வியாஸமுனிவரால் செய்யப்பட்டு இந்த பாகவதத்தி
ல் கூறப்பட்டுள்ளன. இதற்கீடான புராணம் வேறு
கிடையாது॥

மேலும் இந்த பாகவதம் வேதமாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தில் நன்கு ப
ழுத்து சுகமுனிவரால் நிருவசிச் செய்து பரம்பரையாக பூலோகவா
ஸிகளுக்குக் கிடைத்த உயர்ந்த பழம். இதில் தோல், கொட்டை,
போன்ற நீக்கத்தக்க பாகமே கிடையாது. முழுவதும் அமி
ருதம் போன்ற ரஸம் நிரம்பியது, பூலோகவாஸிகளான
புண்யம் செய்த ரஸிகர்களே இந்த பாகவத கதாரஸத்தை
மோக்ஷமடையும் வரை +திகிகொடுக்காமல் [?] அடிக்கடிப் பருகுங்கள்॥

ஒருஸமயம் சௌநகர் முதலான அநேக ரிஷிகள் யாகமமா [?]
வாடம் சென்று கலியுகம் மனிதர்களை பாபங்கள் செய்யுத
லையத் தூண்டும், ஆதலால் அனைத்து மக்களுக்காக நாங்கள் யாக
ம் செய்ய உத்தேசிக்கிறோம், அதற்குத் தகுந்த இடத்தைத் தாங்
கள் தெரிவியுங்கள் என்று வேண்டினார். அவர் தர்ப்பையைப்
புற்களால் ஒரு சக்ரத்தைச் செய்து மந்திரித்து உருட்டுகிற [?]

கீழ்வரும் மந்திரங்களுக்குத் தாத்பர்யம் என்று கூறினார்

அந்த இடமே நைமிசாரண்யமெனப்படும் தவத்தின

க்ஷேத்திரமாயிற்று। அவர்கள் அங்கு வந்து வைகுண்ட

லோகத்தை அடைய எண்ணி (ஆயிரம் வருஷங்கள்) ஆ

யிரம் ஜனங்கள் நடத்த வேண்டிய ஸத்ரம் என்ற யாகத்

தைச் செய்ய ஆரம்பித்தனர்। அப்பொழுது அவ்வி

யாஸரிடம் பயின்றவரான ஸூத பௌராணிகர் யதேச்சையா

க வந்தார்। ரிஷிகள் அவருக்கு ஆஸனம் கொடுத்து உப

சரித்துக் கேட்கலாயினர்॥

ரிஷிகள்— ஸகல சாஸ்திரங்களின் கருத்து என்ன? தேவகியிட

த்தில் பகவான் வாஸுதேவர் எதற்காக அவதரித்தார்?

பகவானுடைய இஷ்டமான லீலைகளெவைகளெல்லாம்?

பகவானுடைய பல அவதாரங்களெவை? இன்னும் பகவான்

பலராமனுடன் செய்த லீலைகள்? இன்னும் பகவான் வைகுண்

டம் சென்ற பின் தர்மத்தை ரக்ஷித்தது எது? இந்த ஆயுளில்

கஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்கு மோக்ஷம் கிடைக்க வேண்டும் தாங்க

ள் வியாஸரிடமிருந்து ஸகல இதிஹாஸ புராணங்களுடைய

தத்வத்தை அறிந்தவர்கள் தங்களுக்குத் தெரியாத விஷயமில்லை ஆகை

யால் எங்களுக்கு இவையெல்லாம் உபதேசிக்க வேண்டும் என்று

வேண்டினர்॥

ஸூதர் — முனிவர்களே நீங்கள் கேட்டவையெல்லாம் உங்களுக்கி
மட்டுமென்றி ஸகல லோகஜனங்களுக்கும் இம்மந்த்ரங்களைத் - தன்மை
யைக் கொடுக்கக் கூடியவை; ஏனெனில் அவைகளில் இவ்வ
ன பரமாத்மாவானவனுடைய கதைகள் ப்ரதானமாக இருப்பதால்.
பரமயோகியும் ஸகல வேதஸாரமானதும் அஞ்ஞானிகளான
ஸம்ஸாரிகள் அஞ்ஞானங்களில் ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடு
பட்டு மோக்ஷமடைய ஸாதனமான அனுபவரூபமான ஆ
த்மஞானத்தை ப்ரகாசப்படுத்துவதுமான பாகவத சாஸ்
திரத்தை, பரீக்ஷித் ராஜனை வ்யாஜமாகக் கொண்டு அனைவ
ருக்குமாக உபதேசம் செய்தாரோ அந்த சுக ஆசாரியரை நம
ஸ்காரம் செய்துகொள்கிறேன்॥ நரநாராயணர்கள் ஸரஸ்வதி
வியாஸர் இவர்களுக்கும் நமஸ்காரம்॥

<u>ஸகல சாஸ்திரஸாரம்</u>॥ பலனைக் கருதாமல் பகவத்ப்ரீத்யர்
த்தம் தன் ஜாதிகளுக்குரிய வர்ணாச்ரம தர்மங்களை அனு
ஷ்டிக்கவேண்டும், அதனால் சித்த சுத்தி பகவத் பக்தி ஞான
வைராக்யங்கள் ஏற்பட்டு மோக்ஷத்தையடையலாம்।
வேதங்களில் மோக்ஷத்திற்காக வேதாந்த தர்மங்கள் கூறப்பட்
டுள்ளன, தர்மத்தின் முக்யபலன் அர்த்த காமங்களில்லை,
அர்த்தகாமங்கள் ஜீவனத்திற்கு வேண்டியளவே தேவை,

ஜீவன் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரம் செய்து ப்ரம்மத்தை அடைய

ஸாக்ஷாத்காரம் வேண்டும். ஆத்மாவை வேதாந்திகள் ப்ரம்மம் என்றும்

யோகிகள் பரமாத்மா என்றும் பக்தர்கள் பகவான் என்றும் கூ-

றுகிறார்கள். பொருளில் நிர்குணப் [illegible] ஸகுணம் ஸகு-

ஸர்வ கர்மங்களையும் பகவானுடைய கண்களைக் கேட்பதி-

ல் பக்தி இருக்கிறது. பக்தியே ஞானமாகும்.

ம், அவரே பரமாத்மா. மாயா குணங்களான ஸத்வ குண-

ம் ரஜோகுணம் தமோகுணம் இவைகளை அனுஸரித்து ஸ்ரு-

ஷ்டி ஸம்ஹாரம் இவன் என்று ஸ்ருஷ்டி பரிபாலனம் ஸ-

ம்ஹாரம் என்ற முத்தொழிலும் செய்ய வெவ்வேறு பெய-

ர்களைப் பெறுகிறார். பரிபாலன கர்த்தாவாக இருப்ப-

தால் மனிதர்கள் அவர் மேல் இஷ்டங்களைப் பெறுகிறார்கள்.

பகவான் தன் மாயையினால் உலகத்தின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸ-

ம்ஹாரங்களைச் செய்கிறார். ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ராணிகளி-

டம் அவரே ஜீவஸ்வரூபமாக வாஸஞ்செய்கிறார். லோக ஸம்ரக்ஷணத்-

திற்காக அநேக அவதாரங்களை எடுத்துக் கொள்கிறார்.

அவற்றை எண்ணில்லாத அவதாரங்களில் சில முக்கியமானவை

ஆதிசேஷன் மேல் பள்ளிகொண்ட ஆதிநாராயணன் அ-

வதாரம், ஸநத்குமாரர், வராஹ, நாரதர், நரநாராயணர்,

கபிலர், தத்தாத்ரேயர், யக்ஞர், ரிஷபர், ப்ருதுராஜன், மத்ஸ்ய, கூர்ம, தன்வந்திரி, மோஹினீ, நரஸிம்ம, வாமந, பரசுராமர், வ்யாஸர், ஸ்ரீராமர், பலராமர், கிருஷ்ணர், புத்தர், கல்கி, இந்த அவதாரங்களில் கிருஷ்ணாவதாரம் பூர்ணாவதாரம் என்றும் மற்றவை அம்சாவதாரங்கள் என்றும் கூறுவர். சுத்த ப்ரம்மமே ஸத்யம், அவதாரங்கள் மாயையால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவைகள். ஸகல வேதஸாரமான இந்த பாகவதம் முதலாவது பகவானால் ப்ரம்மாவுக்கு நாலு ச்லோகங்களால் உபதேசிக்கப்பட்டு, பிறகு ப்ரம்மாவால் நாரதருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு நாரதர் வ்யாஸருக்கு உபதேசம் செய்தார். வ்யாஸர் அந்த நாலு ச்லோகங்களையும் விஸ்தாரமாக பதினெட்டாயிரம் ச்லோகங்களாக எழுதி சுகருக்கு உபதேசம் செய்தார். சுகர் பரீக்ஷித்திற்கு உபதேசம் செய்யும் பொழுது நானும் அங்கிருந்து அவருடைய கிருபையால் கேட்டேன். நான் கேட்டபடி உங்களுக்குக் கூறுகிறேன். கிருஷ்ண பகவான் வைகுண்டம் சென்றபிறகு இந்த பாகவதபுராணமே தர்மத்தை ரக்ஷிக்கிறது, எனக்குத் தெரிந்த அளவு கூறுகிறேன்.

முந்திய த்வாபர யுகத்தில் விஷ்ணுவின் அம்சமாக பராசரருக்கு புத்ரராக வ்யாஸர் அவதரித்தார். அவர் இவ்வையம் பாரஸ்

வதி நதியால் சம்யாப்ராஸம் என்ற இடத்தில் ஸ்நானம் செ
ய்துவிட்டு ஸூர்யோதய காலத்தில் த்யானத்தில் இருந்து
ஆலோசித்தார்; லோகத்தில் உள்ள ஜனங்கள் எல்லோரும்
நற்காரியங்களைச் செய்து க்ஷேமத்தையடைய வேண்டும்
என்று நினைவுடன் வேதங்களை நான்காகப் பிரித்தும்
வேதங்களைப் படிக்கத் தகுதியில்லாத ஸ்திரீ சூத்ராதிகளும்
தர்மாதர்மங்களை அறிந்து அனுஷ்டித்து நலம் பெறவே
ண்டும் என்று இதிஹாஸ புராணங்களையும் எழுதியும்
வேதாந்தஸூத்ரங்களை சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசம் செய்
தேன். இருந்தாலும் ஸகல ஜனங்களுக்கும் பூர்ணமான உ
பகாரம் செய்ததாக மனம் திருப்தியடையவில்லையே. பகவத்
பக்தியை வளர்க்கக்கூடியதைத் தான் தர்மங்க
ளை விவரிக்கவில்லையா என்று மனக் குறையுடன் சிந்தித்துக்
கொண்டு இருக்கும்போது தேவரிஷி நாரதர் அங்கு வந்தார். அ
வரைக் கண்டு ஆஸனம் கொடுத்து வணங்கி பூஜித்தார்.

நாரதர் — வியாஸரே, வேதவ்யாஸங்களைச் செய்தும் புராண
ங்களை எழுதியும் ஸகல தர்மங்களையும் வர்ண
க்கும் பரதத்வ ஞானத்தை எழுதியும் இவ்விதம் மனக்
ஞானியாகவும் இருந்தும் சோர்வடைந்ததேன் ...

இருக்கிறீரென்று கேட்டார்॥ வியாஸரே! எல்லோ
ருடைய உள்ளத்தையும் அறியக்கூடிய நீங்களோ என்னுடை
யை அறிந்து அதற்குத்தகுந்தபடி கூறுங்கள் என்றார்।
நாரதர்- வியாஸரே தாங்கள் உங்களுடைய கிரந்தங்களி
ல் எவ்வளவு தர்மம் அர்த்தம் காமம், என்று புருஷார்த்தங்
களைக் குறித்து விஸ்தாரமாக எழுதியிருக்கிறீரோ அந்த
அளவு பகவானுடைய லீலைகளை வர்ணித்து பக்
தியைப் பெருமைப்படுத்தவில்லை பகவானைப் பற்றி இல்
லாத (கூரா) காவ்யங்கள் காக்கைகள் இருக்கும் இடங்
களுக்கு ஸமானம், அன்ன ஹம்ஸம் போன்ற நல்லோர்
கள் அதில் ரமிக்க மாட்டார்கள்। இலக்கணப் பிழைமு
தலான குற்றங்கள் இருந்த போதிலும் பகவானைப் பற்றிய
தாகவிருந்தால் குற்றமில்லை அதைப் படிப்பவர்களுடைய
பாபங்களைப் போக்கும், இவ்வாறு ஸ்வயம் எல்லாமறிந்த உ
மக்கும் தெரியும் இருந்தாலும் நான் நினைவுபடுத்துகிறே
ன்॥ நாரத உபாக்யானம் —

பக்தியின் பெருமை குறித்து உதாஹரணமாக என்கதையை
க் கூறுகிறேன்— முன்னொரு காலத்தில் நான் வேதக்ஞாவ
ைகபலஸ்திரீகளுடன் ஸ்திரீ வேலையாக இருந்தேன்।

சில வெளிகள் யாகம் செய்யுங்காலத்தில் கானம் செ
ய்ய என்னை அழைத்தார்கள். நான் அவர்களிடம் ?
காது மொழியால் தெரிந்து கொண்டதால் என்னை சுத்தரூ
தியால்யாழ் சங்கம்படி அமர்த்தார்கள். அதன்படி வெளிவேலைக்
காரிக்கு புத்திரரைப் பெற்றேன். என் தாயார் வெளிவந்தி
கு முன்னே உடையவ கிருகத்தில் வேலை செய்துவந்தனர்.
அவளுடைய கிருகத்திற்கு மழை காலத்தில் சாதுர்மாஸ்
ய விரதானுஷ்டானத்திற்காக சிலஸந்யாஸிகள் வந்
தார்கள். நான் சிறுவனாக இருந்தேன், என்னை அந்த
ப் பெரியோர்களுக்குப் பணிவிடை செய்ய நியமித்தார்
கள், நான் அவர்களிடம் மிகவும் பயத்துடனும் அடக்
கத்துடனும் விளையாட்டுக்களை விட்டும் சேர்ந்து
டன் பணிவிடை செய்து வந்தேன். அவர்களுக்கும் என்னி
டம் கருணை ஏற்பட்டது. அவர்கள் சாப்பிட்டு மீதியை என
க்கும் அன்போடு ஆஹாரம் கொடுத்தனர். அந்த சாதுர்
மாஸ்யகாலத்தில் அவர்கள் ஸ்ரீமத் பாகவத பாராயணம்
செய்து வந்தார்கள் அதைக் கேட்டதனால் எனக்கு பகவா
னிடம் மிகுந்த பக்தியும் ஆசையும் ஏற்பட்டது, மேலும்
மமாகிற என்னிடம் உலகம் மாயையால் தோன்றுதே

என்றும் உணர்ந்தேன். அந்த ஸந்யாஸிகள் சதுர்
மாஸ்யவ்ரதம் முடிந்து செல்லும் பொழுது தேவபதே
சம் செய்து சென்றார்கள். கர்மக்ஷேம ஸாரபந்தத்
தைக் கொடுப்பதாகவும் பகவானுக்கு அர்ப்பண
மாகச் செய்தால் பந்தநிவ்ருத்தியைக் கொடுக்கும், ப
ரனைத்தைக் கொடுக்கும் ஆனாலும் முறைப்படி சத்கர்மம் செய்
தால் வியாதி நிவ்ருத்தி செய்யும். அதுபோல தேவ பகவத
ர்ப்பணமாகச் செய்யும் கர்மா பக்தி ஞான வைராக்யங்
களைக் கொடுத்து மோக்ஷத்தையும் அளிக்கும்.
அந்த யதிகள் சென்றபிறகும் என் தாயாருடன் அந்த
பராமனைகிருகத்தில் இருந்தேன், ஒருநாள் அதிகாலையில்
என் தாயார் மாடுகறக்கச் சென்ற பொழுது ஸர்ப்பம் தீ
ண்டி மாண்டாள், எனக்கு வயது ஐந்து. பின்
னும் சொன்னவாறு பகவத் கைங்கர்யத்தை நெருக்கு பகவான்
செய்த அனுக்ரஹம் என்று அறிவு தெளிந்து வடதிசை நோக்கிச் செ
ன்று அநேக ஊர்களையும் வனங்களையும் தாண்டிக் கடந்து ஹிம
மலைக்கு வந்து அதில் ஸ்நானம் செய்து வடக்கே அவ்விடத்து ஒரு அ
ரசமரத்தடியில் உட்கார்ந்து முன் கதையால் கேட்டபடி பகவா
னுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை ஏகாக்ரசித்தத்துடன்

தியானம் செய்தேன்: பகவான் ஹ்ருதயத்தில் திவ்யதே
ஜோமயமாகத் தோன்றினான், அதைக் கொண்டு உடலையும் வெளி
உலகையும் மறந்து ஆநந்த பரவசனானேன், ஸ்வேஹாராதி
களில் அர்த்தவிபேதம் மறந்துவிட்டது, பாகுதியானம் செ
ய்து மெய்யுருகித்தும் அர்த்தவிபேதம் தோன்றவில்லை, பாகுலிஜ
கிரிவாக் கொண்டாடியது, இவ்வளம் உணர்ந்தும் அத்தனை
ய ஜீவன் புருஷாது, உண்மை கொண்டிடம் நிரஞ்சாதுபக்தியு
ப பேதத்தைக் கடந்த பாவ என்றுடையதேபம் தோன்ற
க்கப்பட்டது. அடுத்து ஜன்மாவில் என்பக்தர்களில் ஏக்யமா
ன ஸ்ரீ பக்தர்களை ஆராய்ந்து அவர்களை ஞைந்த ப்ருக்கோன்
வஞ்ஞையாடும் பகவானுடைய கீர்த்தனம் செய்து
கொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்யும் பொழுது பராந்தகம் நீங்கி அற்
ந்த சிறப்புடன் வாழ்ந்தது, வைகாவத்தின் பெருமை வாய்ந்த
ஸ் புத்ரர்களில் ஒருவனாகப் பிறந்தேன்: பகவானுடைய அனு
க்ரகத்தால் அவர்களோடு பலே நாம கீர்த்தனம் செய்து கொண்
டு பகவானுடைய கீர்த்தனம் செய்து கொண்
டு மேற்ப கைக்கொண்டு இவ்வாறு ஸஞ்சாரம் செய்து கொ
ண்டு வருகிறேன். கீர்த்தனம் செய்ய ஆரம்பித்த உடன்
பகவான் ஹ்ருதயத்தில் தோன்றி விடுகிறார் (ஸம்ஸாரத்தில்

இப்படி த்துவக்கும் பராசரிகளுக்கு பகவானுடைய கி
ணை ஸ்ரீகீர வர்ணிப்பதென்று பகவானுடைய அனுக்ரஹ
த்தாலேயே எனக்கு ஸர்வஜ்ஞன் மகாஞானம் உண்டாயிற்று
மானைக்கு த்தூரிய ராஜஸலோகங்களுடைய பாகவதத்தை உ
மக்கு உபதேசிக்கிறேன் இதை ஆதாரமாகக்கொண்டு வாஸ்தர
மாகவும் என்று கூறியவரை வென்று சென்றார்।
வியாஸர் நாரதர் சென்றபிறகு ஸரஸ்வதி நதியில் ஸ்நான
ம் செய்து தியானத்தில் இருந்தார். பின்பு அதில் தோ
ன்றியமாயை, அதனால் ஸம்ஸாரியாகி நினைத்து துக்கம் அ
டைவது, அந்த துக்கநிவர்த்திக்கு பகவத் பக்தியே உபாயம்
என்றும், அறியாதஜனங்களுக்கு பக்தியுண்டாவதற்காக
பதினெட்டாயிரம் ஸ்லோகங்களுடைய ஸ்ரீமத்பாகவதத்தை எழு
தி, முறைப்படி நிஷிலாத்துஸாக்ஷாஜனாதன் புத்ரன் சுகருக்கு
உபதேசம் செய்தார்। சுகர் பிறக்கும்பொழுதே பூர்ணவாக்ஞானியாகவு
ம் ஞானியாகவும் இருந்தார், வியாஸரிடமும் போகாமல் ஒன்றிலும் ப
ற்றில்லாமல் சென்றார், வியாஸருக்கு புத்ரன் என்ற பற்றுத
ல் இருந்ததால் அவர்கள் புத்ரா, புத்ரா, என்று கூறிக்கொ
ண்டு சென்றார். வழியில் பெண்கள் நதியில் ஸ்திரீகள் ஸ்நானம்
செய்து கொண்டிருந்தார்கள், சுகர் கவனிக்காம லேயே

திகம்பரன்

சென்று கொண்டிருந்தார், பின் வைராக்யசர்வ
பொருள் அந்தரங்கிரிகள் அசாதாரணமாக தனக்கிருந்த
உருத்திக் கொண்டார்கள். இதைப் பார்த்து வியாபாரிக
ர்களிடம், நான் வயதான கிழவன், இன்னும் செய்யும்
புத்திர சுதந்திரமாக [illegible] வைராக்யவான் இவ்வாறு
இருக்க அவன் செய்யும் போது பயப்படாமல் நான் வந்து
ஏன் இடையைக் கட்டிக் கொண்டீர்கள் என்று கேட்
டார். உங்களுக்கு இந்திரியங்களும் புத்தியும் மேதையும்
திரிபுகளால் அதனால் கட்டிக் கொண்டேன்; அவரோ
சர்வம் பிரம்மமே என்று பார்க்கிறார்கள் தான் காரண
மென்று அறிந்தார்கள் இவ்வாறு வைராக்யத்தைக் கொண்
ட உள்ளவராயினும் சாக்ஷிபாவத்துடன் இருந்தால்
இருக்கப்பட்டிருந்த பெரியபுராணத்தை பாதுகாப்[illegible]
து யாகம் செய்தார்.

பரீக்ஷித் கதை —

பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் பாரதயுத்தம் நடந்து முடி
ந்ததில் அநேகமாக எல்லோருமே மாண்டு விட்டார்கள்,
கடைசியாக பீமசேனன் துரியோதனனும் கதாயுத்தம் செய்
து பீமனால் அடிபட்டு துடை முறிந்து துரியோத
னன்

யுத்தகளத்தில் குத்துயிராகக் கிடக்கிறான். அன்று இரவு பாண்ட
வர்களை கிருஷ்ணன் வியாஜமாக பாசறையாகும் இருந்து வேறு இ
டத்திற்கு அழைத்துச் சென்றுவிட்டார். அன்று அச்வத்தாமா
துரியோதனனிடம் வந்து இறந்த பாண்டவர்களுடை
யவும் சிரங்களைக் கொய்து அழித்தேன். உனக்கு மெய்ஞானிக்
கடன் தெரிவிக்கிறேன் என்று கூறிச் சென்றான். அன்று இரவு
பாசறைக்குச் சென்று அங்கு தூங்கிக்கொண்டிருந்த பாண்
டவர்களுக்கு துரௌபதியின் புத்திரர்கள் ஐந்து பேர்களுடை
ய சிரங்களை பாண்டவர்கள் என்று நினைத்து வாளால் வெட்டிச் சென்றுவிட்டான்.
இந்தச் செயலை துரியோதனனும் மற்றவர்களும் பாபச்செ
யல் என்று அச்வத்தாமனை வெறுத்தார்கள். துரௌபதி கத
றியழுதாள். அப்பொழுது அர்ஜுனன் வந்து துரௌபதியை
ஸமாதானம் செய்து அச்வத்தாமாவின் சிரஸை பாணத்தா
ல் அறுத்துக்கொண்டு வருகிறேன் எனக் கேசவனுடன் செய்த என்
று ப்ரதிக்ஞை செய்து தேடி வேறியயர்ந்து ஓடும் அச்வத்தாம
னை கவசம் தரித்துக்கொண்டு வந்து உடன் கிருஷ்ணன் ஸாரத்யம்
செய்யப் பின்தொடர்ந்தான். அச்வத்தாமனுடைய குதிரைகள்
களைத்துவிட்டது. இந்த வேளையில் வேறு வழியின்றி அவன் ப்ரம்மா
ஸ்திரத்தைப் ப்ரயோகித்தான். அதைக் களைத் தக்க சக்தி கொண்டு

அர்ஜுனனை நோக்கி வந்தது. அச்வத்தாமாவை நாயக்கொண்டு பயந்து கிருஷ்ணனைத் துதித்துச் சரணமடைந்தான். அவருடைய பி ரம்மாஸ்திரம் அச்வத்தாமனுக்குத் தெரிந்திருப்பினும் உபாயம் தெரியாதலால் அதைத் திருப்பிச் செய்யச் சொன்னார். அதன் கருத்தை அறிந்து அர்ஜுனன் தானும் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்தான். இவன் விட்டவை மோதி பயங்கரமாக ஜ்வாலையை வீசிப் பரவ அர்ஜுனன் இரண்டையும் தானே திரும்பப்பெற்றான். யாதொரு அச்வத்தாமனை அர்ஜுனன் வில் நாணிற் கட்டிச் சென்றபொழுது கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுடைய தர்மத்தைச் சோதிப்பதற்காகக் கூறினார். அர்ஜுனா! இவன் குற்றமில்லாத இருவர்களைத் தூங்கும்பொழுது கொன்ற மகாபாபி, ஆகையால் இவனை இப்பொழுதே கொன்றுவிடு. தவறு செய் அஜாக்கிரதையாக இருப்பவன், புத்திஸ்வாதீனமில்லாதவன், கள் குடியால் மயங்கியிருப்பவன் என்றும் அறியாத உடன் தூங்குபவன், பாலன், ஸ்த்ரீ, சரணமடைந்தவன், தேரிழந்தவன், பயந்து நடுங்குபவன் இவர்களைக் கொல்லக்கூடாது. ஆகியோரையும் கொல்லக் கூடாது என்ற நீதியை மீறியவன் இவன் ஆகையால் இவனைக் கொல்வது பாபமாகாது. மேலும் நீ பாஞ்சா

வியாடம் பிரதிக்ஞை செய்திருக்கிறேன்; இவன் செய்த
செயல் அன்யாயமானதுக்கும் சரியில்லை, ஆகையால் இ
வனைக் கொல்வதே சரியானது என்று கூறியும் அர்ஜுனன்
கொல்லாமல் அவனைப் பாசறைக்குக் கொண்டு சென்றா
ன். குருபுத்ரனானதால் அவனைக் கொல்ல மனமில்லை. அச்வ
த்தாமனைக் கட்டிக்கொண்டு வந்திருப்பதை அர்ஜுனன் த்ரௌ
பதியிடம் தெரிவித்தான். அதைக்கண்டு த்ரௌபதி பொறுக்கா
மல் துரோணாசாரியனுடைய குருபுத்ரன் என்று வணங்கினாள்.
பிறகு அர்ஜுனனிடம் கூறினாள் — சீக்கிரம் இவரை கட்டவிழ்த்து
விடுங்கள், முதலாவது ப்ராம்மணன், நீங்கள் துரோணரிடமி
ருந்து அஸ்திர சஸ்திர வித்யைகளைக் கற்று நீங்கள் பராஸக்தி
யடைந்தீர்கள். அவருடைய புத்ரன், அந்த குருவின் புத்ரரே
மாக உள்ளவர். இவருடைய மனைவி கௌதமி இருக்கிறாள்,
என்னைப் போல் புத்ரர்களை இழந்து அழுவதுபோல் அ
வளும் அழவேண்டாம், கௌரவமான குலம் இ
வரைக் கொல்வதால் இழிவை அடைய வேண்டாம்,
அறிவின்மையால் ப்ராம்மண குலத்தை அவமதித்த க்ஷத்
ரிய குலம் சீக்கிரத்தில் அழியும் ஆகையால் கொல்லவே
ண்டாம் விட்டுவிடுங்கள் என்று கூறினாள்.

த்ரோணபீஷ்மருடைய அத்தகைய மகிமையான வார்த்தை
களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த தேவர்கள் அர்ஜுனன்
மற்றும் திரிபுவனங்கள் எல்லோரும், கிருஷ்ணனும் ஆகியோர்
திகைத்து நின்றனர் அதைப் பொறுக்காமல், தனக்கு
யதுமானனை துரியோதனனுக்கு ப்ரியோதனமில்லா
மல் தாலிக் கொண்டிருந்த இருவர்களுக்கென்றதி
ருதப்பாபனைய கொல்வதே ஸரியானது என்று முடிந்தனர்.
கிருஷ்ண பகவான் இவர்கள் எல்லோருடைய அபிப்ரா
யங்களையும் அறிந்து அர்ஜுனனுடைய முகத்தையும் பார்த்து
சிரித்துக் கொண்டு கூறினார் — அர்ஜுனா! ப்ராமணரை
க் கொன்றவனைக் கொல்லக்கூடாது, ஆனால் ஆயுதமேந்
திய வனைக் கொல்லலாம் என்று என்னுடைய சாஸ்திர
த்தில், இதை மன்பற்று வேண்டும், கொல்வதாக திரௌபதி
யிடம் ப்ரதிக்ஞை செய்திருக்கிறாய் அதையும் நிறைவேற்
ற வேண்டும், இவ்விதம் கொல்லக்கூடாது என்று திரௌபதியி
ன் கருத்து, கொல்ல வேண்டும் என்பது பீமனின் கருத்து, கொ
ல்லவும் செய்யலாம், கூடாது என்று என் கருத்து, இவைக
ளை ஆலோசித்து தர்மத்தை மீறாமல் நிறைவேற்றுக் கொள்
என்று கூறினார். அர்ஜுனன் பகவானுடைய குறிப்பறிந்து

அசுவத்தாமனுடைய தலையில் பிறக்கும்பொழுதே
இருந்த மணியை அபகரித்து தலைமயிரையும் மொ
ட்டையடித்து கட்டவிழ்த்துவிட்டான். பிராம
ணன் வதம் செய்யத்தகுந்த குற்றத்தைச் செய்தால், அவனை
க் கொல்லாமல், தலையை மொட்டையடித்தல், சொத்துக்
களைப் பறிமுதல் செய்தல் தேசத்தை விட்டு விரட்டுதல் இ
வைகளே வதத்திற்கு சமமான தண்டனையாகக் கருதப்
பட்டிருந்ததால் அவ்விதம் செய்தான். இவ்விதம் தர்மயு
த்தத்தில் உத்தமமாக நடந்து கொண்டான். பாண்டவர்
கள் இறந்தவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கிரியைகளை
செய்தார்கள். நிகழ்கையால்
பிறகு பகவான் திருதராஷ்டிரர் காந்தாரி குந்தி விதுரர்
ர்களையெல்லாரையும் காலகதி கர்மகதிகளைக் கூறி தேறுதல்
மொழிகளைக் கொண்டு துக்கம் தணிய சமாதானம் செ
ய்வித்தார். நீதிமானான தம்முடைய ராஜ்யத்தை வஞ்சனை
யால் அபகரித்த துஷ்ட அரசர்களை அர்ஜுனாதிகளால் ஸம்
ஹாரம் செய்வித்தார். பிறந்தது முதல் உத்தமமான உடைய கஷ்டத்தை
தொட்டு அழித்து பாபத்தாலேயே அழிந்தார்கள். கிருஷ்ணன்
துவாரகைக்குப் புறப்பட பாண்டவர்களிடம் சொல்லிக்கொ
ண்டு

[உத்தரை ~~[illegible]~~ அபிமன்யுவின் மனைவி
அபிமன்யு அர்ஜுனனுடைய புத்திரன்]

ரதத்தில் ஏறப்போகும்பொழுது பயந்து தன்னை நோக்கி ஓடி
வந்த உத்தரையைப் பார்த்தார். அவள் "பெருமானே
தேஜஸ்ஸான நாதா! ஒரு பாணம் அக்நியைக் கக்கிக்கொண்டு
என்னை நோக்கி வருகிறது. என்னை எரித்தாலும் என்னுடை
ய கர்ப்பத்தை எரிக்க வேண்டாம். நீரே சரணம். என்னை
க்காப்பாற்றும்" என்று கூறி அவள் புத்திரவதியானவளுடைய ப
கவான் பாண்டவ வம்சத்தை அழிக்க அச்வத்தாமாவா
ல் ஏவப்பட்ட பிரம்மாஸ்திரம் என்று அறிந்தார். அந்த
அஸ்திரம் பா~~[illegible]~~ண்டவர்கள் ஐந்து பேர்களையும் நோக்
கி வந்தது, அவர்களும் பாணங்களை எடுத்தார்கள். பகவா
ன் தன்னால் அந்த அஸ்திரத்தைத் தடுக்க முடியாது என்று அறிந்து
பகவான் தன்னுடைய ஸுதர்சன அஸ்திரத்தினால் அவர்களை
யும் உத்தரையின் கர்ப்பத்தையும்
க்காப்பாற்றினார் (~~[illegible]~~). அப்பொழுது குந்தி பகவானை ஸ்தோ
த்திரம் செய்தாள். ஸ்ரீ குந்தியான பரம பக்தை "ஹே மாதவா யாதவமணி
தேவா! நீ காப்பாற்றினீர் எங்களை எத்தனை ஆபத்துக்களிலிருந்
து காப்பாற்றினீர்! ஐச்வர்யம் மேலானவைகளால் கர்வ
மடைந்தவன் உண்மையான செய்யமாட்டான். லோகஸ
ம்ரக்ஷணத்திற்காகப் பல அவதாரங்களைச் செய்கிறீர். எனக்
கு அடிக்கடி ஏதாவது ஆபத்துக்கள் வந்துகொண்டு இருக்கட்
டும்,

பதிவதால் மறுபக்கம் இடமில்லை. செய்யும் தங்கள்

அந்த அபத்தங்களை நீக்கத்தால் தங்கள் ~~...~~ தெரிசன
ம் கிடைக்கும் இல்லவாதங்களுடைய அவதாரங்களுக்கு இப்பல
பேர் பலகாரணங்களைக் கூறுகிறார்கள், அநேகமாய் அவர்களை நி
னைப்பதற்கு இடங்களைக் கேட்டுப் பக்தி உண்டாவதற்கென்
றான் என்பது உண்மை. பகவானை உடைக்கிற [illegible] என
ன்று கூறுகின்றனர். அதைச் சரிபார்த்துப் புறப்படவாயினர். யுத்
தத்தில் அளவற்ற ஜனங்களை வதம் செய்தது ராஜநீதிக்குப் பொ
ருத்தமானது தான் பாபமில்லை என்று பலகாரணங்கள் கூறி
ஸமாதானம் செய்த போதிலும் தர்மருக்கு ஸமாதானம் ஏற்ப
டவில்லை. மறு பகவான் யுத்தகளத்தில் அம்புப் படுக்கையில் இரு
க்கும் பீஷ்மரிடம் அழைத்துச் சென்றார். பாண்டவர்களுடன்
தேவரிஷிகள் ராஜரிஷிகள் பல பேர்கள் வந்தார்கள். பாண்
டவர்கள் வணங்கினார்கள். பகவான் மகிழ்ந்து பெரியோர்களுக்
கு ஏற்ப மரியாதை செய்தார். ஹ்ருதயத்தில் தியானம் செய்து
கொண்டிருந்த பீஷ்மர் பகவானை நேரில் கண்டு மனமாரப் பூ
ஜித்தார். கண்ணீர் விட்டு பாண்டவர்களைப் பார்த்துக் கூறி
னார் - இந்த குழந்தைகள் உங்களுடன் தாயார் இந்த பல
கஷ்டங்களை அனுபவித்தனர். தர்மம் தவறாதவர் தர்மர்,
ராஜநீதி பொருந்தியவர், மகான். அஸ்திரத்தைவல்லோர்

ந்த அர்ஜுனன்; காண்டீவம் தரித்தவன். இவ்வண்ணம் ஸ்வ
ரூபத்தில் (ஸ்வரூபா) இவ்வாறு இருந்தும் நீங்கள் பல கஷ்டங்களை அனுபவ
த்தீர்கள். இதற்கு காலம் என்கிற அதிர்ஷ்டம் தான் காரண
னமே வேறு என்ன சொல்வது. இதோ இங்கும் இவ்வண்ணன்
ஆதிநாராயணனே உங்களிடம் அன்பாலும் ஸாரதியாக இரு
ந்தார்; பக்தவத்ஸலனாக விளங்கி இந்த மரண ஸமயத்தில்
எனக்கு அனுக்ரஹம் செய்ய இவ்விடம் வந்திருக்கிறார். என்று கூ
றினார். பிறகு தர்மபுத்ரர் அவரிடம் பல தர்மங்களைக் கே
ட்டார். பீஷ்மரும் பகவானுடைய தரிசனத்தால் துய
ரங்களெல்லாம் விலகியதால் ஸ்வஸ்தமாக தர்மங்களைக்
கூறினார். பிறகு தன் மரணகாலத்தை எதிர்பார்த்து பகவா
னை விசேஷமாக ஸ்தோத்திரம் செய்தார். பிறகு சரீரத்தை
விட்டு பரமபதத்தை அடைந்தார். பஞ்சபாண்டவ
ர்கள் புகழ்ந்தார்கள். தேவ துந்துபி முழங்கின. புஷ்ப
வ்ருஷ்டி செய்தார்கள். தர்மர் அந்திமக்ரியை செய்யவேண்
டிய க்ரியைகளைச் செய்து விட்டு பந்துக்களுடன் ஹஸ்
தினாபுரம் சென்று திருதராஷ்டிரன் காந்தாரி இவர்களை
ஸமாதானம் செய்து அவர்களுடைய அனுமதியை பெற்று
பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டு பரம்பரையான ராஜ்யத்தை

தருமமாக பரிபாலனம் செய்துவந்தார்॥

இவ்விதம் பாண்டவர் பீஷ்மருடைய உபதேசத்தையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடை
ய உபதேசத்தையும் கேட்டு அதன்படி ராஜ்யபரிபாலனம் செய்துவரு
ம்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணன் [illegible] ஹஸ்திநாபுரியைவிட்டு கிளம்ப
எல்லோரிடமும் அனுமதிபெற்று ஸாத்யகி உத்தவர் முதலானவர்களுடன்
த்வாரகைக்குச் செல்லப்புறப்பட்டார். தேரில் செல்லும்போ
ழுது ஹஸ்திநாபுரஸ்த்ரீகள் பகவானுடைய பெருமையை [illegible]
னார்கள். [illegible] பகவானுடைய [illegible]
[illegible]
ய்தார்கள். தமது காவலர்களை [illegible] அனுப்பினார்.
பகவான் வழியில் பல ஊர்களில் ஜனங்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டு
[illegible] சேர்ந்தார். [illegible]
ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட த்வாரகாவாஸிகளால் வாத்யகோ
ஷங்களுடன் எதிர்கொண்டழைக்கப்பட்டு [illegible] செய்தார்கள்.
ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தேவகீமாதா [illegible] வணங்கினார். பகவானு
டைய பத்னிகளும் பகவான் [illegible]
[illegible]

தர்மநீதி பரிபாலனம் செய்துவந்ததால் ராஜ்யம் ஸுபிக்ஷமாக
இருந்தது. ராஜ்யத்தில் அதிகம் பற்றில்லாமல் அனுபவித்தார்.

அந்த ஆசார்யாபிமான பகவான் அதிவாத்ஸல்யமுடைய அவ்விரும்
உத்தரையின் கர்ப்பத்தை அஸ்த்ரம் தாக்காமல் ரக்ஷிக்க கர்ப்பத்தில் —
வயிற்றில் அங்குஷ்டமாத்ர பாலனியாக சதுர்புஜங்களுடன் புகுந்தவ
ம்வரையு யால் காப்பாற்றிக்கொண்டிருந்தார். இவர் யாருக்கு
அபார்த்திக்கொண்டதிக்கும்பொழுதே மோஹந்தார் பாண்டிய
க்குலமாக வம்சவ்ருத்திக்கான இத்தனை பராக்ரம அநேகம்
ம் லக்ஷ்மீ தோஷமடைந்து நாதகர் மஹா மஹோபாவம் செய்தான
ர்கரும் செய்தார். தொம்யர் கிருபர் முதலான பெரியோர்கள்
இத்தனை ஜாக்ரதையால் காப்பாற்றப்பட்ட புயல்ஸஹத்துக்கு விதன்
னை பரிக்ஷித்து என்றார்கள். மேலும் இத்தனை யுஞராடையாக
க்தன்அறிந்து ராஜ்யபரிபாலனம் செய்து க்ஷத்ரியனையும் வரையா
மாட்சிய வேதியா வயர்க்கின் யம்சநிறுத்தினர். தேவராதன் புரா
ந்துபரு கேட்டு ஜன்மேஜயத்தில் பார்த்துவர் யாருக்கு தேடியபடி
யால் அவருக்கு பேரிக்ஷித்து எனவும் பெயர் ஏற்பட்டது. அவனுடை
ய வேந்த பாப ராஜ்யதாநகம் ஸந்தோஷம் பண்ணுக்கும்
னாற்றையே வரவாக்குவின். தேடிய மனக்கு ஏத்தத்தில் பலபேர்க
ளாலவரும் செய்த பாபம் செய்துவிட்டோமே என்று மனம் வருந்தி
யதால் கிருஷ்ணபக்தியோகியா அனுபவிந்த, தம்பிகளால் ராஜ்
யம் செய்து கொண்டுவரப்பட்ட ஐராவதமான பொருள்களால்

 + யமுனோத்ரத்தில்

மூன்று அச்வமேதயாகங்களைச் செய்தார். பகவான்
இவ்வாறு தங்கள் தலம்விட்டு அர்ஜுனனை அழைத்துக்கொ
ண்டு துவாரகைக்குச் சென்றார்॥ (1-12)
பாரதயுத்தம் ஆரம்பமாவதற்கு முன்னால் துரியோ
தனனுக்கு எவ்வளவு உபதேசம் செய்தும் அவர்கள் கேட்
காததால் தான் மேல் யுத்தம் நடப்பதைத் தடுக்கமுடியாது
பாண்டவர்களும் துரியோதனாதியர்களும் இருவர்களும் ம
க்களையும் அவர்களுடைய அழிவைப் பார்க்க வேண்டா
மென்று நினைத்து பாண்டவர்களுடன் சேர்ந்தும் தனக்
கு யுத்தம் செய்ய ஆவலில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு
எடுத்துப் போட்டுவிட்டு தீர்த்தயாத்திரையாகச் சென்றுவி
ட்டார். பல தீர்த்தக்ஷேத்ரங்களையும் சேவித்துவிட்டு
+ யமுனோத்ர
~~ஹரித்வார~~ த்தில் கிருஷ்ணனுடைய மந்திரியும் பக்தனு
மான உத்தவரை சந்தித்தார். உத்தவர்—விதுரரே! பார
தயுத்தம் முடிந்து, அதில் பஞ்சபாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் வென்ற
ன். யாதவர்களில் இவர் தவறாகப் பார்க்கின்றவேளை மடிந்து
விட்டார்கள், தருமபுத்ரனுடைய உபதேசத்தின்படி ராஜ்ய
பரிபாலனம் செய்கிறார். துவாரகையில் யாதவர்கள் கோ
டிக்கணக்கானவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக்

கொண்டு மாண்டனர். பகவானும் வைகுண்டம் செல்லும்
முன்னான க்ஷேஸ்த்ரமாகத் தோபதேசம் செய்தார்: அதை
ல் பகவானுடைய பிரிவைக் குறித்து வருந்தாமல் நான் பதிகொத்த
மம் செல்லுகிறேன், பகவான் எனக்கு உபதேசம் செய்யும்
பொழுது மைத்ரேயரும் உடனிருந்தார், பகவானுடைய கட
டளைப்படி அவர் மேலும் பகவானுடைய உபதேசத்தைப் பெ
ற்றார் என்று கூறிச் சென்றார். பிறகு மைத்ரேயரிடம் த
னக்கு நேர்ந்த பல பல சந்தேகங்களையும் கேட்டுத் தெளிந்து
உலகளைய வைராக்யம் முதலியதும் மாயையே, லக்ஷ்மீநாதனான
ரூபமான திவ்ய பரமாத்மாவின் சேவாபக்தியும் அவரைப
ஜிப்பதே பரம புருஷார்த்தம் என்று நிச்சயம் செய்து கொண்
டு அவரிடம் விடைபெற்று ஹஸ்தினாபுரம் வந்தார். பாண்டவ
ர்கள் திருதராஷ்டிரர் முதலானவர்கள் வந்து எதிர்கொண்டு அ
வரைக்கு உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லி அழைத்து போஜனாதிகள்
செய்வித்து ஆஸனத்தில் அமரச்செய்தார்கள். எல்லோரும்
சூழ்ந்திருக்கையில் அவரிடம் தீர்த்தயாத்திரையைப் பற்றிக்
கேட்டனர், அவரும் விஸ்தாரமாக எல்லாவற்றையும் கூறினார்.
துக்கப்படுவார்கள் என்றெண்ணி யாதவர்களுடைய அழிவை
மட்டும் சொல்லவில்லை. விதுரர் சில காலம் அங்கு வசித்தார்.

ஒருநாள் தனிமையாக இருக்கும்பொழுது திருதரா
ஷ்டிரனிடம் கூறினார் வியாஸர் — அரசனே உமக்கு கோவயதா
கிடைப்பதற்கு இம்பாவட்டாரும் மரணமடைய வேண்டு
ய அதனால், உம்முடைய நூறு புத்திரர்களையும் கொன்ற
பீமசேனன் உமக்கு மரியாதையில்லாமல் நாய்க்குப் போ
டுவது போல் பிண்டம் போடுகிறான், உமது புத்திரன் பாண்
டவர்களுக்குக் கொடுமை செய்தான் அரக்கு மாளிகையி
ல் எரித்தான் கபடமாக ராஜ்யத்தை அபகரித்தான் இ
வ்வாறு கொடுமைகளையும் பாபம் என்று அறிந்தும் தெரிந்தும் நீர்
தடுக்கவில்லை, இன்றும் அவர்களுடன் வாழ விரும்புகிறீர்,
விவேகியானவன் வயதானபொழுது காட்டுக்குப் போவதோ
அல்லவா மற்றவர் உபதேசத்தை போல கிருகவாசத்தைவிட்
டு வெளியேறி வனம் சென்று பகவானை சிந்தித்துத
பஸ் செய்து முக்தியடைய வேண்டும் என்று கூறினா
ர், திருதராஷ்டிரனும் மனம் தெளிந்து அந்த வார்த்தை
யை ஏற்றுக் கொண்டார், விதுரர் சொன்ன வழி
காட்ட பதிவிரதையான காந்தாரியுடன் திருதராஷ்டிர
ன் செல்ல வேண்டும் அவர்களுக்கும் தெரியாமல் கி
ழக்கே நடந்து சென்று இமயமலையை அடைந்தார்

ன். ஆகையால் தமிழ்வழக்கம் போல் பெரியதாய்ந்த
ஸத்புருஷர்களை வந்தனம் செய்ய வந்து அவர்களைக் கொண்டுமல்லி
ந்தி பலரிடம் கேட்டுக் கொண்டனர். உண்பட பெரிதும்
ரியவன் இந்த ஸமயம் அவர்கள் தரிசனத்துக்கு வந்தார். அவரை
உபசரித்து வணங்கி அவரிடம் இவ்வாயத்தைச் சொன்னார்.
தேரர் — தர்மத்தைக் குறித்தும் வழிந்தே வேண்டாம்
அவரவர் கர்மானுப்படி சேர்த்து வைப்பதும் அழித்து
வைப்பதும் ஈசனுடைய விளையாட்டு, எல்லோரும் ஸம்பவ
ஜனங்கள், ஜென்மபாவங்களால் அகப்பட்டுக் கொண்டு
தவிமனம் நெருங்குவதனைப் பற்றிக் கவலைப்படுவது ஏன்
தியா! காலயோனை பரமாத்மாவே அவதாரம் செய்து
அரசர்களை வதம் செய்து தர்மத்தை ரக்ஷிக்கக் கிருஷ்ணனாக
வதாரம் செய்து பாரத யுத்தம் வாயிலாக தன் ஸங்கல்பத்தை
முடித்துக் கொண்டார். அந்த பகவான் பூலோகத்தில் இருக்கு
ம்வரையில் தர்மம் ஒரு நாளும் குறைந்து ... அவர் வெளியேறி
விட்டால் தர்மம் குறைந்து பாபமே அதிகரிக்கும், ஆகையால்
ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானின் இஷ்டம் இன்றிருந்தால் நீங்கள் பூமியில்
இருக்கலாம். இத்ராஷ்டிரன் விமலையின் தென்பக்கத்தில்
க்ஷத்ரியர்கள் மணம் செய்வதை அடக்கினதைப் பேசுகார

மாகக் கொண்டு ஞானத்தில் பகவானை தியானம்
செய்து கொண்டு ஆச்ரமத்தில் இருக்கிறார். ஆனையா
ல் அவருடைய தவத்திற்கு இடையூறு செய்து அவரை
அனுப்பி வரச் சொல்ல வேண்டாம். இன்னும் சில இந்த
இந்த்ரவதநாரம்பரனை காவலுடன் ஞானியும் அக்கினியா
ல் தன் சரீரத்தை எரித்துக் கொள்ளப் போகிறார், அ
தைப் பார்த்து ஆச்ரமத்தின் வெளியிலிருந்த காந்தாரி
யும் அந்த அக்கினியால் சரீரத்தை விடப் போகிறாள், இந்த
ஆச்சரியத்தைப் பார்த்து விதுரர் எங்கு செல்லத் தோழுமே
தலைவன் என்று எண்ணி கொண்டு சஞ்சயன்
ந் பட்டு தீர்த்தயாத்திரை செல்லப் போகிறார் என்று கூறி
நாரதர் சென்றார். தருமன் மனம் சாந்தியடைந்
தார்||

தருமர் தன் ராஜ்யத்தில் பல அபசகுனங்களைக் கண்டு
கவலையுடன் பயமடைகிறார் — மூன்று மாதம் அர்ஜுன
ன் கிருஷ்ணனுடன் துவாரகை சென்று ஏழு மாதங்க
ள் ஆகியும் வரவில்லை, இந்த அபசகுனங்களைப் பார்க்
கும் பொழுது நாரதர் கூறியபடி பகவான் வைகுண்டம்
சென்றுவிட்டாரோ, இப்பொழுது இங்கிருக்கிறதோ அதர்

மலங்களை பார்த்தாலும் அவ்விதமே தோன்றுகிறது.
என்றுணர்ந்து கொண்டிருக்கும் போதே துவாரகையிலி
ருந்து அர்ஜுனன் வந்து வணங்கி நின்று உடலும் வா
டிய முகத்துடனும் கண்ணீர் விட்ட தோற்றமுமே அவனி
டம். மனம் கலங்கி தாரதார்மியமாத நினைத்துக்கொண்டிருந்த
பார்த்தில் மத்தியானித்துக் கொண்டு கேட்டார்.
தருமர் - அர்ஜுனா! துவாரகையில் நம் பந்துக்களான யாதவர்க
ள் எல்லோரும் க்ஷேமமா என்று கேட்டு பெரியோர்
களுடைய க்ஷேமத்தைத் தனித்தனியாகவும் விசாரித்தார், பகவான்
கோவிந்தன் ஸுதர்மா என்ற ஸபையில் க்ஷேமமா, அவர் க்ஷே
மமாக இருந்தால் தான் லோகமெல்லாம் க்ஷேமமாக இருக்கும்,
இவ்வளவு கேட்டும் அர்ஜுனன் துக்கத்தால் பதில் சொல்லவில்லை,
மறுபடியும் கேட்டார் - நீ ஏன் இருந்து கொண்டிருக்கிறாய், உனக்
கு வியாதியா, யாராவது அவமதித்தார்களா, ஆசைகாட்டி அதி
வனை ஏமாற்றினாயா, சரணமடைந்த பிராமணன் முதலியோர், பா
லன் பசு வாதித்தனர் ரோகி, இவர்களைக் காப்பாற்றவில்லை
யா, பரஸ்திரீ கமனம் செய்துவிட்டாயா, வழிவழியாய் உன்னை
க் காட்டிலும் ~~ஸ~~ தாழ்ந்தவர்களால் அபஜயத்தை அடைந்தாயா
வாதித்தர் கின் பாலர்கள் பட்டுணியாக இருக்கும் போது

அவர்களைக் கவனியாமல் நிராசைப்பட்டு விட்டாயா?

இவ்வாறு கேட்டும் பதில் சொல்லாததால் கண்ணனை இவ்வாறு கேட்டார். நம் ஆத்மபந்துவான பகவான் கிருஷ்ணனை ப்பார்த்திருக்கிறாய் இல்லையே? உனக்கு இவ்வளவு துக்கம் இருக்காது என்று கேட்டார். அர்ஜுனன் பகவானை நினைத்துக் கொண்டே கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு அழுது கொண்டே தழுதழுத்த குரலில் கூறுகிறான் —

அர்ஜுனன் — மஹாராஜனே! எவருடைய அருளால் தேவர்களும் வியக்கும்படியான பராக்கிரமம் பெற்றிருந்தேனோ அந்த பகவான் கிருஷ்ணன் என்னை ஏமாற்றிச் சென்று விட்டார். எவருடைய அருளால் அரசர்களை ஜயித்து திரௌபதியை அடைந்தோமோ, இந்திரனை ஜயித்து காண்டவவனத்தை அக்நிக்கு அளித்து மயஸபையைப் பெற்றோமோ, உங்களுடைய ராஜஸூய யாகத்தில் அரசர்கள் எல்லோரும் காணிக்கைகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்களோ, ராஜஸூய யாகத்தில் மஹாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட திரௌபதியின் கூந்தலை எவர்கள் அவிழ்த்து மகிழ்ந்தார்களோ, அவர்களுடைய பத்நிகள் புருஷனை இழந்து தலைவிரித்து அழும்படி எவர் செய்தாரோ, வனவாஸ ஸமயத்தில் அகா

லத்தில் பதினெட்டு யாகம் இயற்றியவர்களுடன் அதிதியாகவும்
துர்வாஸருடைய சாபத்திலிருந்தும், வனவாஸிகளா
னத்தை — கிழக்குத் தோன்றப்பட்டவர் அம்மைக்
காப்பாற்றினேனோ, ரவணையலில் வராமல் பரம விவேகிகளு
பார்த்த பாசுபதாஸ்த்ரத்தைப் பெற்றேனே, இந்திரனிடத்தி
லேயே ஸ்வர்க்கலோகம் சென்றேன், காண்டீபம்
ஏந்தினேன், ஹிரண்யபுரத்தில் வாழ்ந்து வந்த அசுரர்களை
ம் ஜெயித்து அவர்களுடைய வஸ்திரங்களை அபகரித்தேன்,
எனக்கு ஸாரதியாக வந்து கிருஷ்ணன் கொண்டு எதிரிகளி
ன் பலத்தைத் தன் பார்வையாலேயே குறைத்தானோ, யுத்தத்தில்
பீஷ்மர் த்ரோணர் கர்ணன் இவர்களுடைய அஸ்த்ரங்கள்
என்னை கொல்லாமல் காப்பாற்றினார், இவ்வாறு உபகாரம்
செய்த அவனை தேர்ப்பாகனாக — தேரோட்டியாக வேண்டினே
ன், ஜயத்ரதனுடைய யுத்தத்தில் சேனைகளுக்கிடையே
யோதிகளின் மத்தியில் இருந்தும் அவர்கள் என்னைக் கொல்
லவில்லை. எல்லாம் அவனுடைய அருள். எனக்கு ஸேவகராகவு
ம் தோழனாகவும் இருந்து என்னுடைய கஷ்டங்களையெல்லாம் பொறுத்தா
ர், அந்த புருஷோத்தமனால் கைவிடப்பட்டோம். அவ
னை நினைக்கும் வாசனையால் எவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை ஹரித்த
தோ

அவர்கள் எல்லோரும் உத்தவரைக் கொண்டுவர அழைத்து
க்கொண்டு போனார்கள். நாலைந்து பேர்கள்தான் ஸ்ரீ
துமானவர்கள் பூபாரத்தை நீக்க வேண்டுமென்று கருதி
பகவானுடைய ஸங்கல்பம். பகவான் அவ்வப்பொழுது உ
பதேசம் செய்த வார்த்தைகளை ஸ்மரிப்பதால் எனக்கு மனச்சா
ந்தி ஏற்படவேண்டும் என்று பகவானுடைய பாதாரவிந்தங்க
ளை ஸ்மரிப்பதால் மனம் தெளிவடைந்து பகவான் என்
னக்கு உபதேசம் செய்த பகவத்கீதையை நினைவுபடுத்தி
க்கொண்டான். அதனால் ஸகல ஸம்சயங்களும் துக்கங்
களும் நீங்கி அத்வைத பரமான பதத்தை அடைந்தான்.
யுதிஷ்டிரர் பகவான் வைகுண்டம் சென்றதைக் கேட்டு
சாஸ்த்ரோக்த முறையாக ஸ்வர்க்கலோகம் செல்ல உறுதிகொ
ண்டார். துரௌபதியும் ஸம்ஸார பந்தத்தை மறந்து பக்தியு
டன் பகவானிடம் மனதைச் செலுத்தினாள். பகவான் துஷ்ட
ஸம்ஹாரம் செய்ய எடுத்துக்கொண்ட சரீரத்தை அந்தக்கா
ரியம் முடிந்தவுடன் அந்த சரீரத்தைத் தியாகம் செய்தாற்போ
லத்தார். [illegible] இரண்டையும் தியா
கம் செய்வது போல் பகவானுக்கு இரண்டும் ஸமம் தான்.
இவ்விருவர் தாரசரீரத்தைத் தியாகம் செய்த அன்று கலியுகம்

மஹாப்ரஸ்தானம் — தீக்ஷை செய்து கொண்டு மௌனமாக 53
பகவானை மனதில் தியானம் செய்து கொண்டு சரீரத்தை மறந்து
ஆகாரமில்லாமல் வடதிசையை நோக்கிச் சென்று கொண்டே
இருக்க வேண்டும் — ஆரம்பித்து தேஹம் விழும்வரையில (*)

ஆகவே மஹாராஜா। தருமபுத்ரர் இளமையான தன் பௌத்திரனா
ன பரீக்ஷித்திற்கு ஸாம்ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்தார்।
மிஞ்சிய யாதவர்களுக்கு அதிபதியாக வஜ்ரன் என்பவனுக்
கு மகனையால் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தார்। மஹாப்
ரஸ்தானத்திற்கு உரிய வைதிக காரியங்களை முடித்துக் கொ
ண்டு ஸகல ஆபரணங்கள் உயர்ந்த வஸ்திரங்கள் இவைகளை
க்களைந்து பட்டு மரஉரி மான் தோல் தரித்து தலை அவிழ்ந்
து தரியாமல் எவரிடமும் வாய் பேசாமல் வடக்குத் திசை
நோக்கிச் சென்றார்। மனதில் பரமபாவனையுடன் ஊமை
ஜடம் போல் பைத்தியம் போல் தோற்றமளித்தார்। மற்ற தம்பி
நால்வர்களும் திரௌபதியும் பகவானை தியானம் செய்து கொ
ண்டு பின் சென்றார்கள். அவர்கள் எல்லோராக பதரிகாச்
ரமத்தில் சரீரங்களை தியாகம் செய்து புண்ய லோகத்தை அ
டைந்தார்கள்। விதுரர் தீர்த்தயாத்திரையாக சென்று ப்ரபாஸதீ
ர்த்தத்தில் சரீரத்தை தியாகம் செய்து தன்னுடைய நித்
திய தர்மராஜ பதவியை அடைந்தார்। இவ்வாறு பாண்டவர்க
ளுடைய மஹாப்ரஸ்தான கதையை கேட்பவர்கள் பகவா
னிடம் பக்தி செய்து நற்கதியடைவார்கள்॥ (1-15)॥

(*) மஹாப்ரஸ்தான முறை சாஸ்த்ரவிதிப்படியானதால் ஆத்மஹத்தி தோ
ஷம் கிடையாது.

குரு பரீக்ஷித் மஹாராஜன் தார்மிகர்களான பூர்வமன்னர்
களுடையவும் நீதியாந்த மந்திரிகளுடையவும் அபிப்ராயங்க
ளை அனுஸரித்து ராஜ்யபரிபாலனம் செய்து வந்தார். விராடரா
ஜனுடைய புத்ரனும் உத்தரனுடைய புத்ரியான இராவதீ
என்பவளை மணந்து அவளிடம் ஜநமேஜயன் முதலான நா
ன்கு புத்ரர்களை அடைந்தான். கிருபாசார்யரைக் குருவா
கக்கொண்டு கங்காதீரத்தில் ஹஸ்திப்படி மூன்று அஸ்வமேத
யாகங்களைச் செய்தார். இவ்விதம் அரசாண்டு வருங்கால
த்தில் கலிகாலத்தால் பாண்டுகளிடம் அதர்மங்கள் மேலி
வேட்டைக்குப் போகக் கருதி திக்விஜயம் செய்ய ரதத்தில்
ஏறி பரிவாரங்களுடன் பல தேசங்களுக்கும் சென்று ஜனங்
களால் வழிபடப்பெற்றார், அங்கங்கே ஜனங்கள் கொடுத்த
காணிக்கைகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். சென்ற இடமெல்
லாம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடையவும் பாண்டவர்களுடையவும் புக
ழுரைகளைச் சொல்லக் கேட்டு மகிழ்ந்தார். இவ்விதம்
தேசஸஞ்சாரம் செய்து கொண்டு வரும்போது ஸரஸ்வதீ
தீரத்தில் ஒரு ஆச்சரியத்தைக் கண்டார்.
மூன்று கால்கள் முறிந்த ஒரு காலுடன் வ்ருஷப ரூபங்கொ
ண்ட தர்ம தேவதை, வாடிய அழுது கொண்டிருக்கும் பசு

க்ஷேமமான பூமிதேவியைப் பார்த்துக் கேட்டது. அம்மா, நோயுகா
ல்கள் ஏதுமிருக்கிறதா என்னைக் குறித்து உனக்குத் துக்கமா, அல்லது
யாகங்கள் இராததால் தேவர்கள் ஹவிஸ்கள் அனுபவிக்காததா
ல் மழையின்மையால் வரும் ஜனங்களின் உத்தேசித்தா, ஜனங்கள்
செய்யும் பாபங்களைக் குறித்தா நல்ல க்ஷத்ரியர்கள் ஆளாமல் தீ
தவர்கள் உன்னை ஆளுவதைக் குறித்தா, அல்லது திவ்யமங்கள
மேயமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் பூமியைவிட்டு வைகுண்டம் செ
ன்றதால் அவரைப் பிரிவால் துக்கமா, துக்கத்தின் காரண
த்தைக் கூறு என்று. பூமிதேவி — உங்களுக்குத் தெரியும் தர்ம
தா அம்மா கூறுகிறேன். ஸகல கல்யாண குணங்களும் நிறைந்
த பகவான் வைகுண்டம் சென்றதால் கலியின் பாபத்தால் ஆ
யாடக்கப் பட்டிருந்த லோகத்தையும் க்ஷேமமான உன்னையும்,
என்னையும் தேவர்கள் பிதுர்க்கள் ரிஷிகள் ஸாதுக்கள் ஸகல
வர்ணாச்ரமங்கள் இவை எல்லாவற்றையும் நினைத்து வருந்துகிறே
ன் என்று கூறினாள்.

இவ்வாறு தம்முள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் தர்மவ்ருஷபத்தையும் கோவையு
ம் வேடுவன் தன் காலால் உதைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பரீக்ஷித்து
அரசன் பார்த்துக் கேட்டார் — இவைகளைக் கொடுமையாய் அடித்து
துன்புறுத்துபவன் நீ யார்? அரசன் போன்ற வேஷதாரியாக

க்காண்கிறாய் நீ அரசனில்லே, அர்ஜுனனுடன் கிருஷ்
ணன் சொன்னபடி தொழில் கதியற்ற பிராமணிக்கு நீ மனைவை
யறிவாயா? உன் போன்றவர்களைத் தெய்வம் படைக்கிறதோ என்
றிருக்கிறேன். ஓ ஸ்ரீ தேவரே உம்முடைய மேன்மைகளால் கல்கே
டமாக்கியவன் யார், ஹே கோமாதா வேடி அடுவதற்கின்
ன காரணம் பயப்படாமல் கூறுங்கள். ஸ்வதர்மத்தில் நி
ற்பவர்களுடைய கஷ்டங்களை நீக்கி அவர்களைக் காப்பா
ற்றுவதே அரசனுக்கு மேலான தர்மம் என்று சொல்லுகிறார்,
ரிஷபம் — ஓ அரசனே பாண்டவ வம்சத்தவர்களுக்கு பிரதி
யவார்த்தை இது! ஓ ஒருவனுடைய துக்கத்திற்கு அவனோ கார
ன் காரணம் என்று சிலர், தெய்வம் என்று சிலர், கர்ம
ம் என்று சிலர், ஸ்வபாவம் என்று சிலர், ஈச்வரன் எ
ன்று சிலர், கண்டுகொள்ள முடியாத ஏதோ ஒரு சக்தி எ
ன்று சிலர், இவ்விதம் பலவாறாகக் கூறுகிறபடியால்
என்னுடைய காலை முடமாக்கியவனை (துக்கத்)திற்கு காரண
மாகக் கூற முடியும் என்றது. அரசன் இதைக் கேட்டு
க்கொண்டு ஓ ஒருவன் செய்த பாபத்தை மற்றவன் மேற்பட
டால் தோஷப்பட்டவனுக்கும் அந்தப் பாபத்தில் பங்கு உண்டு
என்ற தர்மத்தை அறிந்து பேசுவதால் நீர் தர்மதேவதையே.

தருமதேவரே, தபஸ், சௌசம், தயை, ஸத்யம் என்றுநி
மத்திருக்கிற நான்கு பாதங்கள். கர்வம், ஸ்த்ரீஸங்கம், கொ
ழுப்பு (திமிர்) என்ற அதர்மத்தின் மூன்று பாதங்களால், உன்னு
டைய தர்மபாதங்கள் மூன்றும் பின்னமடைந்துவிட்டன, ஸத்ய
ம் என்ற நான்காவது பாதமும் கலியுகத்தில் பொய் என்ற அத
ர்மபாதத்தால் சிறிதும் ஒடியாமல் உன்னை வாடிக்கொண்டிரு
க்கிறது. அதர்மம் தங்களை பெருக்கி அதர்மம் தன் நான்கு
பாதங்களையும் பலப்படுத்தி பூரணமாக நடக்கச் செய்கிறான்.
பூமிதேவியே, கலியால் பாரமனைகண்டகர்களான சூத்ரர்க
ள் அரசர்களாக ஆகப்போகிறார்களே என்று நீ வருந்துகிறா
ய் வருந்த வேண்டாம் என்று ஸமாதானம் செய்தபோது
கோவ்ருஷபங்களை ஹிம்ஸை செய்யும் அரசவேஷத்துடன்
இருக்கும் கலிபுருஷனைக் கொல்லவாளை உருவினார். கலிபுரு
ஷன் அவரை சரணமடைந்தான். அரசன் அவனைக் கொல்
லாமல் புண்ணியபூமியான இந்த பாரதபூமியை விட்டு ஓடிவிடு
என்று கூறினார். கலிபுருஷன் அரசனே இந்த தேசத்திலேயே என
க்கு சில இடங்களைக் குறிப்பிடுங்கள் அங்கு மட்டும் உங்கள்
தயவால் வசிக்கிறேன் என்று கூறினான். அரசன் அவனுக்கு சூ
தாடுமிடம், மதுபானம், ஸ்த்ரீகள், கசாப்புக்கடை என்ற

நான்கு இடங்களைக் குறிப்பிட்டார். இன்னும் கூட
ஏதோ இடம் வேண்டுமென்று கேட்கக் கலி வர்ணத்தைக் கு
றிப்பிட்டார். அந்த இடங்களில் சூதாட்டத்தில் பொய்யும்
மதுபானத்தில் மதமும், ஸ்திரீகளிடம் அசத்தியமும், கசா
ப்புக்கடையால் ஹிம்ஸையும், பாதகமான ஸ்வர்ணத்தில்
மேற்கூறிய நான்கு இடங்களோடு சேர்ந்து ஐந்தும்
ஸ்வர்ணத்தில் உள்ளது, ஆகையால் இந்த ஐந்துகளையு
ம் க்ஷேமத்தை விரும்புவோர் ஜாக்கிரதையாக அனுசரிக்கட்டா
து, அரசன் மேற்கூறிய அனுசரிக்கட்டாத இந்த ஐந்தும் பா
பத்திற்குக் காரணமானவைகள். அரசன் தன் அ
ரசாட்சியில் ப்ராணிகளைப் பாபங்களில் செல்லவிடாமல் த
ர்மத்தையே செய்யும்படி அனுக்ஞை செய்து தர்மமே பூ
ர்ணமாகவும் பூமி ஸ்வரூபமாகவும் இருக்கும்படி ஆண்டு
வந்தான். கலியுகத்தில் நல்லதைச் செய்ய வேண்டுமெ
ன்று நினைத்தாலே புண்ணியம் கிடைக்கும். பாபத்தைச்
செய்தால் தான் பாபம், நினைப்பால் பாபமில்லை. பகவா
னுடைய நாமஸங்கீர்த்தனத்தினாலேயே பாபங்கள் நிவ
ர்த்தி மோக்ஷமடையலாம், இந்தமாதிரியான லாபங்கள் கி
டைப்பதால் தான் அரசன் கலியுகத்தைக் கொல்லவில்லை.

ஒருசமயம் பரீக்ஷித்துராஜன் வனத்திற்கு வேட்டையாடச்
சென்றார். வேட்டையாடிக் களைத்துப் பசிதாகங்களுடன் அங்
கிருந்த ஒரு ஆசிரமத்தினுள் சென்றார். அங்கு ஒரு முனிவர் உ
லகத்தை மறந்து தியானத்திலிருந்தார். அரசன் தீர்த்தத்தை யாசித்
தார். ஆனால் முனிவர் ஸமாதியிலிருந்ததால் கேட்கவில்லை. அர
சன் பசிதாகத்தால் களைப்படைந்திருந்ததால் அறிவிழந்து ஆசி
ரமவாசலில் இறந்து கிடந்த ஒரு பாம்பை எடுத்து அவ்வமு
னியின் அவர் கழுத்தில் போட்டான். நம்மை அலக்ஷியம் செய்
து ஸமாதியாயிருப்பதாக வேஷம் போடுகிறாரா பார்ப்போ
ம் என்ற எண்ணத்துடன். பிறகு தன் மாளிகை சென்றான்.
அந்த முனிவரின் புத்திரன் சிருங்கி என்ற பாலகன், தன் பி
தாவின் கழுத்தில் ஸர்ப்பத்தைப் போட்டு விட்டு அரசன் செ
ன்றான் என்ற விஷயத்தை தன்னுடன் விளையாடும் சிறுவர்க
ள் மூலம் கேட்டு அதி கோபத்துடன் கௌசிகி நதியின் ஜலத்தைக்
கையிலே ஏந்தி என் பிதாவுக்கு துரோகம் செய்தவன் இன்றிலி
ருந்து ஏழாவது நாள் ஸர்ப்பராஜனான தக்ஷகன் தீண்டி மரணம
டையட்டும் என்று சாபமிட்டான். பிறகு ஆச்ரமத்தில் வந்து பி
தாவின் கழுத்திலிருந்த ஸர்ப்பத்தைப் பார்த்து ஐயோவென்று அலறினா
ன். அந்த சப்தத்தைக் கேட்டு முனிவர் கண் விழித்து ஏன

அருகிருந்தவர்கள் கேட்டார். அவளும் ஏன் செய்த
னைதக்காளிதேன். முனிவர்கள் இத்தலத்தில் பாவத்தை எடு
த்துவிட்டு புத்திரனைக் கொண்டாள். இருவ
ரும் நாட்டைக் காக்கும் அரசன் பரதாகத்தின் கொ
டுமையால் சுதிறு தீங்கு செய்யத்தக்க பாவமனை
யும் பாப பெரியதென்று மேலான தாபத்தைச் செய்
துவிட்டாயே. தாய் மகனே அரசனில்லாத நாட்டி
ல் கள்ளர் அவதியுடே. நீ செய்த காரியம் மிகவும் தகாத
தொன்றாகுமே என்றனர். அரசன் தான் இவ்வாறு
பான் முனி புத்திரனின் சாபத்தைக் கேட்டு வருந்தாமல்
நான் செய்த குற்றத்திற்கு இத்தண்டனையே,
தெண்டனை என நினைத்தான். மறுபடியும் கூடி மாதிரியான
பாவச்செயல்களில் புத்தி செல்லாது. தனது ராஜ்ய
ஆசையை விட்டு பகவானை தியானித்து நற்கதியடை
ய பகவான் நமக்குச் செய்த அனுக்ரகம் என்று
எண்ணி தன் புத்திரனிடம் ராஜ்யத்தை ஒப்புவித்து விட்டு
கங்கைக்கரையில் தீர்த்த வெற்று நாட்கள்
ஆகாரமில்லாமல் பிராயோபவேசம் செய்யத் தொடங்கி
பகவானைத் தியானம் செய்து கொண்டே இருந்தான்.

அந்தஸமயத்தில் தார்மிகனென அரசன் கங்கைக்கரையில்
யாகயோபவே சமாக இருக்கிறான் என்று அறிந்து அங்கு
அத்ரி வஸிஷ்ட விச்வாமித்ரர் அகஸ்தியர் வியாஸர் முதலா
ன ப்ரம்மரிஷிகளும் தேவரிஷிகளும் ராஜரிஷிகளும் தங்
கள் சிஷ்யர்களுடன் வந்து சேர்ந்தார்கள். அந்த மஹான்க
ளையெல்லாம் அரசன் பக்துடனை இரவில் வணங்கி அவர்களை
அமர்த்து பாதுகைக்கு உபசா அவர்களிடம் விக்ஞாபனம்
செய்தான் — பரீக்ஷித் — பெரியோர்களே இந்த ஸமயம் த
ங்கள் வரவால் நான் கிருதார்த்தனானேன். நான் ஸமீக ரி
ஷியின் கழுத்தில் இறந்த பாம்பைப்போட்டு அபசாரம் செய்தே
ன். அதன் பலனாக அவருடைய புத்ரனால் சாபம் கொடுக்க
ப்பட்டேன். ஆனால் அந்த சாபம் பகவானுடைய கிருபை
யால் எனக்குச் செய்த அனுக்ரஹமென நினைக்கிறேன்
ஏனெனில் - ராஜ்ய போகத்தில் வ்யாமோஹமாகக் கிடப்பதி
க்கு எனக்கு வைராக்யமும் பகவச் சிந்தனையுமெ
ப்பழ ஏற்படும் இந்த புண்யமான கங்காதீரத்தில் பகவா
னிடம் மனதை நிலை நிறுத்தி இருக்கும் என்னை — என் ச
ரீரத்தை தக்ஷகன் தீண்டட்டும், இனி எனக்கு அதனால் ப
யமில்லை. எனக்கு ஆத்மதத்வமும் அவைகளில்

எல்லாம் ஸாது ஸங்கம் ஏற்படட்டும், என்றுகூறி
கங்கையின் தென்கரையில் வடக்குநோக்கி தர்ப்ப
பாஸனத்தில் அமர்ந்திருந்தான். அப்பொழுது ஆகாய
த்திலிருந்து தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தனர்கள். ரிஷிக
ள் அரசனே நீர் புண்யலோகம் செல்லும்வரையில்
நாங்களும் இங்கேயே இருக்கிறோம் என்றுகூறினார்க
ள். அரசன் முனிவர்களே நான் இப்பொழுது சொல்லுகி
றவையால் செய்யக்கூடிய வேதபரிசுத்தமான ஒரு பு
ண்ய காரியத்தை நீங்கள் எல்லோரும் ஆலோசித்து
சொல்லுங்கள் என்று வேண்டினான். இந்த ஸமயம்
வியாஸரின் புத்ரரும் பரமஞானியும் பரமஹம்ஸ
முனிவர் யதிச்சையாக அங்கே வந்தார். முனிவர்
களும் அரசனும் அவரைக் கண்டு எழுந்து மரியாதை
யுடன் நமஸ்காரம் செய்து திவ்ய ஆஸனத்தில் அமரச்
செய்தார்கள். பாகவதோத்தமனான பரீக்ஷித்ராஜன்
அவருடைய பாதங்களில் வணங்கி அஞ்சலிபந்தம்
செய்துகொண்டு கேட்டான். பண்டிதர்களிடம் கூடி
யிருந்த பகவானே அந்திமகாலத்திலிருந்தவனுக்கும்
கடமை செய்தாரே அதனாலே தேவதைகளுடைய

தெரிசனம் எனக்கு இப்பொழுது கிடைத்திருக்கிறது,
யோகீசுவரா, மனிதன் மரணமடையும் தருவாயில் இற
க்கும் பொழுது என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கேட்டு
சுகப்ரம்மம் பரீக்ஷித் ராஜனுக்கு பதில் கூறினார் ||

<u>சுகப்பிரம்மம்</u> — ஏ அரசனே! மனிதன் கடைசிகாலத்தில் நல்ல
கதியடைய சுலபமான உபாயம் எது என்று கேட்டீர், நீர் கேட்
டதிற்கேற்ற உமக்கு மட்டுமில்லை ஸர்வஜனங்களுக்கும் பொது
வானது ஆத்மஞானிகளும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியது. மனிதன்
தாரம் வீடு தனம் அன்னம் இவைகள் நிலையில்லாதது என்று
அறிந்தும் சாஸ்வதம் என்று மயங்கி அதனால் துக்கத்தை அனுபவிக்
கிறான், அந்த மயக்கம் தெளிந்து அறிவு வந்தால் கதியடைய
ஸ்ரீமந் நாராயணனை ஏகமனதுடன் மனதால் தியானித்
து காதால் அவனுடைய அனந்த கல்யாண குணங்களைக் கேட்
டும், வாயால் ஸங்கீர்த்தனம் செய்தும் வழிபட வேண்டும்.
அதனால் கடைசிகாலத்தில் நாராயணனுடைய ஸ்மரணம் ஏ
ற்படும், ஜன்ம ஸாபல்யம் அதுவே. ஸ்வகர்மத்தை அனுஷ்டிப்
பதால் அடையும் பலனும் ஸகல சாஸ்திரஸாரத்தார்த்தமும் இது
வே. நான் த்வாபரயுகத்தின் ஆரம்பத்தில் என் பிதாவான

வியாஸபகவானிடம் கேட்டறிந்த பாகவத புராணத்தை
உமக்குக் கூறுகிறேன், அதை பக்தியுடன் கேட்டால் பகவானி
டம் பக்தியும் ஞானவைராக்யமும் மேலிடும் மிகுந்த
படும். முன் காலத்தில் கட்வாங்கன் என்ற அரசன் தன் ஆயு
ள் இரண்டு நாழிகையே உள்ளதென்று அறிந்து ராஜ்யத்
தைத் துறந்து வைராக்யத்துடன் ஹரிஸ்மரணத்தால் முக்தி
யடைந்தார். உமக்கோ இன்னும் ஏழு நாட்கள் அவகாச
மிருக்கிறது. ஆகையால் நீர் முக்தியடைவதற்க் கேற்
தேவை வேண்டாம். ஆகையால் பாகவதத்தைக் கூறுகிறேன்.

மரணபயத்தில் மரணமடையப் போகிறேமே
என்ற பயத்தைவிட்டு, இதுவரையிலிருந்த தேஹமே தத்
புத்ரன் என்ற பந்தத்தைத் துறந்து இந்திரியங்களை அடக்
கி மனதை நிறுத்தி ஹிருதயத்தில் பகவானுடைய
திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை தியானம் செய்ய வேண்டும்.//
இரவில் (ரத்னங்களால்) பிரகாசிக்கும் கிரீடம், நெற்றியில் கோரோசன
த்தால் ஊர்த்வபுண்ட்ரம், கண்ணோ இரம்பய செந்தாம
ரை இதழ் போன்ற கண்கள், அழகான மந்தஹாஸத்துடன்
கூடிய முகாரவிந்தம், அழகான நாஸிகை, கண்டத்தில் (கௌஸ்)
துபம் அநேகரத்னங்கள் பதித்த மகரகுண்டலங்கள்,

கழுத்தில் கௌஸ்துபமணி, வநமாலை, ரத்ந ஹாரங்கள்
ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மறுமார்பில், அநேகரத்னங்கள் பதித்த கே
யூரம் கடகம் கரங்களும் அங்கதம் ஸௌவர்ண ஹஸ்தாபரண
ங்கள், ரத்னங்கள் இழைத்த மோதிரங்கள் ப்ரகாசிக்கின்
றன கைகளிலும் சங்கம், சக்ரம், கதை, பத்மம்-தா
மரைப்பூ, இவைகளை ஏந்தியும், இடையில் ஸ்வர்ணமயமா
ன பீதாம்பரம், அதன் மேல் ப்ரகாசிக்கும் அரைநூல்மா
லை, ரத்னங்கள் பதித்த பாதஸரங்கள் செந்தாமரை போ
ன்ற சங்க சக்ர வஜ்ர ரேகைகளோடுகூடிய திவ்ய பாதார
விந்தங்கள், +பாரிபாகமாக வண்டுபோல் கறுத்து மடிப்புகள்
உள்ள அழகான கேசங்கள், இவ்விதமாக பகவானுடைய
+திவ்ய தேஹத்தை த்யானம் செய்ய வேண்டும்।
ஸ்வதர்மானுஷ்டானம் என்ற
பலனைக் கருதாமல் ஈச்வரார்ப்பணமாகச் செய்யும் கர்மயோ
கம், ஞானத்தின் பலன் கொடுப்பது, செய்யும் காலத்தில்
ஸித்தத்தைக் கொடுப்பது; ஞான யோகம் என்பது, ஸ்வத
ர்மானுஷ்டானத்தால் சித்தசுத்தி ஏற்பட்டு மனனவைராக்யம் ஸ
ந்யாஸம் வேதாந்த ச்ரவணம் இந்த ஸாதனங்களைக் கொண்டு
நிர்குணமான ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தை தன்னில் ஞானத்தால் அறிவதும்
ஆகும் சிரமம், பக்தியில்லாத கர்மானுஷ்டானத்தால்

முக்தி கிடையாது, பக்தியில்லாமல் நிர்க்குணமாகிய
மக் ஞானமே வராது, பக்தி யோகமோ அனுஷ்டிக்கும் கா
லத்திலும் புருஷர்க்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் தன்மையா
ல் பக்தி யோகமே முக்தியடைவதற்கு ஸாதனமா(ம்)
பக்தியோகர்களும் அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்ற நான்கு
புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கும், மனிதன் கரசா
ஜாதி அவயவங்களைப் பெற்றிருக்கும் அறிவாளிகள் பக்தியா
லோ அல்லாமல் பசுக்களால் யோனுல் அவனுடைய
ஜன்மமாவதில்லை ॥
பரமாத்மா தர்மஸம்ஸ்தாபனம் செய்வதற்காக அவதாரம்
செய்து, பாரதயுத்தம் என்ற பாரதத்தால் துஷ்ட அரசர்களை
ஸம்ஹாரம் செய்து, தன்னுடைய பதினாறாயிரம் ஸ்த்ரீ
களிடம் பெண் பாண்டவர் பேரன்களையும், அவர்கள் பரிவா
ரம் செய்து ஸ்ரீவியாஸ பகவானால் தேவலோகத்துக்குக் கொண்டுவர்
யுத்தத்தில் தேவலோகம் செய்வதற்கு பூபாரம் நீக்கப்பட்டு
ன் தன் கார்யம் முடிந்ததால் தன் அவதார சரீரத்தையும்
த்யாகம் செய்ய ஸங்கல்பித்து ஜரன் என்ற வேடனுடைய
பாணத்தால் ஏற்கவில் அடிபட்டு வைகுண்டம் செல்வதற்கு
முன்பு அரசமரத்தடியில் ஆஸனத்தில் இருந்தார்।

லோகத்தில் தர்மத்தை வெளிக்கப் பாகவத உத்தமரான உத்
தவரை ஸம்ஹாரம் செய்யாமல் அவருடைய வேண்டுகோளுக்
கு இணங்கி அவருக்கும், அந்த யமனுக்கும் அனுக்ரஹத்தைச்
ச்ரேயஸ் என்று விதிக்கும் பகவானுடைய உபதேசம் செய்
[illegible] சென்றார். உத்தவர் யதுகுலத்
தில் ஸகல ஸ்ரேயஸ்ஸுக்கும் ச்ரேயஸான பகவானுடைய உ
பதேசத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு [illegible]
பதரிகாச்ரமம் சென்றார். ஸாது [illegible]
ச்ரேயஸைக் காண வேண்டி அவரிடம் பாகவதத்தைக்
கேட்டனர். ஸத்ஸங்க ச்ரேயஸ் ஸாதகம், [illegible]
ஸாதனம், பாகவத உத்தம ஸாதனம் என்ற [illegible]
ஸாதுக்கள் அருளிய பாகவதத்தை கீர்த்திக்கும்
[illegible] உபதேசித்தார்கள்

பரமாத்மாவின் மாயா சக்தியால், ப்ராணிகளுக்கு
கர்மவசனாக [illegible] கொடுக்க [illegible]
[illegible] ஸம்ஹாரம் செய்கிறார். ப்ராணயம
[illegible] ப்ராணிகள் [illegible]
[illegible] செய்யும் பொழுது லோக ஸம்ஹாரம் இன்மையால் [illegible]
[illegible] பகல் பகல் [illegible]

ஸ்ரீ போகும்

அவர் நித்திரை செய்யப்பொழுது இலோகங்கள் அழியு
ம் அதனை நைமித்திகப்ரளயமெனப்படும். பிரம்மாவினுடை
நூறுவயது முடிந்திடவே பூதபௌதிகலோகங்களு
ம் மாயையில் ஒடுங்கி மாயையும் பிரம்மத்தோடு ஒ
ன்றுசேர்ந்து பரமாத்மாவாகவே இருக்கும். ப்ரகிருதியா
கிய மாயையில் ஒடுக்கமானதால் ப்ராகிருதப்ரளயமென
ப்படும். பிரம்மஞானத்தால் பூதபௌதிகமாம் ப்ர
பஞ்சமும் மாயையும் நிர்க்குணபிரம்மத்தில் கானல்
ஜலம் போல் தோன்றும் மாத்திரமென்று அறிந்த ஞானிக்
கு ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களே இல்லாததால் அவன் ஞா
னத்தில் ஆத்யந்திகப்ரளயமெனப்படும். ஒருமஹாப்ரளய
த்திற்கு ப்ரம்மாவின்பகலுக்கு பிரம்மகல்பம் எனப்பெயர்.
பிரம்மாவின் ஒருநூறு முடிந்த செய்யும் பிரம்மாவின் ஆயுக்
கு பாத்மகல்பம் எனப்பெயர். யுகங்களில் ஏற்படும் ப்ர
ளயங்களும் யுகப்ரளயமெனப்படும். அவ்வயுகப்ரளயத்
தில் ஒருசமயம் ஜலத்தில் மூழ்கிய பூமியை ஸ்திரப்படுத்தப்பக
வான் ஸ்ரீ ஸ்வேத-வெண்மை வராஹரூபியாக அவதாரம்செய்து
பூமியை ஸ்திரப்படுத்தியதால் அதற்கு ஸ்வேதவராஹகல்
பம் எனவும் பெயர்॥

ஸ்ருஷ்டி க்ரமத்தில் பகவானுடைய ஆக்ஞையால் ப்ரஹ்
மதேவர், தன் மனஸ் ஸங்கல்பத்தால் ஸனகர் ஸனந்தன
ஸநாதன ஸனத்குமார புத்ரர்களையும் தவிர அவயவங்க
ளிலிருந்து 16 மரீசி அத்ரி முதலான ப்ரஜாபதிகளையும் க
ர்த்தமர், ரகர் இவர்களையும் ஸ்ருஷ்டி செய்து தன்னுடை
ய ஸ்ருஷ்டிகாரியம் பூர்த்தியாகவில்லையென்று எண்ணி தன் ஸ்ரீ
சரீரத்தை இரண்டாக பாகம் செய்து ஒன்றை புருஷனாகவும் ம
ற்றதை ஸ்திரீயாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தார், அவர்கள்
தைவாக தம்பதிகள், அவர்களுக்கு, ஆகூதி, தேவஹூதி,
ப்ரஸூதி என்ற மூன்று பெண்களும் ப்ரியவ்ரதன், உத்தான
பாதன், என்ற இரண்டு புத்ரர்களும் உண்டானார்கள், இ
வர்களுடைய ஸ்ருஷ்டியால் பரம்பரையால் மனு
ஷ்யாதி ப்ராணிகளால் லோகங்கள் நிரம்பின||

வராஹ அவதார சரித்ரம் —

ஸ்ருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் ப்ரஹ்மாவுடைய மானஸ புத்ரர்களான ஸனகர், ஸன
ந்தனர், ஸநாதனர், ஸனத்குமாரர், என்ற நால்வர்களும் ஞ
ானிகள் ஸ்ருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் தோன்றியவர்கள், ஆனாலும்
எப்பொழுதும் ஐந்தாறு வயது உள்ள பாலர்கள் போல இருப்பார்
கள், அவர்கள் லோகங்களில் ஸஞ்சாரம் செய்து கொண்டு பகவானி

தெரிசனம் செய்வதற்கு வைகுண்டலோகம் சென்ற
ர்கள். அந்த வைகுண்டலோகம், தேவ விருக்ஷங்கள் நிறைந்த~~து~~
நைச்ரேயஸம் என்ற அழகான வனம், அநேகம் அழகான கால்
வாய்கள், ரத்னமயமான ஸ்வர்ண மாளிகைகள் பகவானைப்
போன்றே வேஷங்களையுடைய பக்தர்கள் இவைகள்
நிறைந்து மிகவும் அழகானது. அங்கெ ஸநகாதிகள் ஆறுவா
சல்களைத் தாண்டி ஏழாவது வாசலைத் தாண்டிச் செல்லும்
பொழுது அங்கே காவலாக நின்ற ஜயன் விஜயன் என்ற இ
வர்களும் தம்மைக் கேட்காமல் உள்ளே நுழைகிறார்களே என்
று கோபங்கொண்டு கையிலிருந்த தங்கப் பிரம்பால் அ
வர்களைத் தடுத்தார்கள். அதனால் கோபமடைந்த அவர்கள்,
இந்த வைகுண்டலோகத்தில் ஸத்வகுணமே உள்ளது கோபம் வர
து. அப்படி, எங்கள் போன்ற முனிவர்களுக்கு பகவானை தெரி
சனம் செய்ய எப்பொழுதும் தடங்கலே கிடையாது, இவ்விதமி
ருக்க எங்களை மரியாதையின்றித் தடுத்ததால் நீங்கள் இ
வ்விடம் மூன்றுதடவை அஸுரர்களாகப் பிறக்கவேண்டும் என்று சாபமிட்
டார்கள். அவர்கள் திரும் பயந்து கோபம் தணிந்த அவர்களிடம்
நாங்கள் அஸுரர்களாகப் பிறந்தாலும் அந்த ஜன்மாக்களில்
எங்களுக்கு பகவானுடைய ஸ்மரணம் எப்பொழுதும் இருக்க

வேண்டும் என்று வணங்கி வரமாகப் பெற்றனர். அப்பொழுது பகவா
ன் தன்னுடைய த்வாரபாலகர்கள் பெரியோர்களுக்கு அபராதம்
செய்துவிட்டார்களே என்று அறிந்து கொண்டவனாய் தோளில்
லக்ஷ்மியைப் போட்டுக் கொண்டு வெறுங்காலுடன் அங்கே
வந்தார். பரிசாரகர்கள் சந்தோஷமாகி உபசாரம் செய்ய, இவ
ர்கள் யாவருக்கும் ரூபிதமாக வந்த பகவானை முனிவர்கள் பாதங்க
ளில் விழுந்து வணங்கி ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்.
பகவான் - முனிவர்களே! இந்த என்னுடைய த்வாரபாலகர்களான
ஜயா விஜயர்கள் என்னை அவமதித்து பெரியோர்களான உங்களு
க்கு அபராதம் செய்துவிட்டார்கள். ஆகையால் நீங்கள் அவர்
களுக்கு தண்டனையாகச் செய்த சாபத்தை நான் அனும
திக்கிறேன். வேலைக்காரன் செய்கின்ற அ
வனுடைய எஜமானனையே சேரும், ஆகையால் அவர்கள்
செய்கின்றதும் நான் செய்ததாக எண்ணி என்னைப் பொறுத்
தருளும்படி உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன். உங்களைப் போ
ன்ற பெரியோர்களால் அல்லவா என்னை யாவரும் ஈச்வரனாக
கள் தெரிந்து கொள்கிறார்கள். நீங்கள் எனக்கு தெய்வமல்ல
வா, உங்கள் காலில் பொடியுடன் ஸ்பர்சம் கொடுத்து என்னை ஆரா
திப்பதைக் காட்டிலும் பிராமணர்களுக்கு சிரத்தையுடன்

அன்னமளிப்பதால் அதிகமாக திருப்தியடைகிறவன் என்பரே
ஸ்வாமிக்கும் பிராமணர்களின் எண்ணைக்காட்டிலும் பெருமை
பார்த்து கோபத்துடன் பார்த்து அவமதிப்பவர்கள் எம்முடை
ய தண்டனைக் கொள்ளாவர்கள் என்று பகவான் முனிவர்களை
ப்புகழ்ந்தார். முனிவர்களும் பகவானைப் பார்த்துக் கூறினார்க
ள், தாங்கள் மேன்மைய தேவர், பிராமணர்கள், வேதமாக்
கம் அழிந்து போகாமல் தர்மங்களைக் காப்பாற்றி ரக்ஷிக்கி
றீர், நாங்கள், தங்கள் பக்தர்களுக்கு சாபம் கொடுத்து அ
பராதிகளானோம் அதற்குரிய தண்டனையை எங்களுக்கு
அளியுங்கள் என்று கூறினார்கள். பகவான் முனிவர்களே
இதுவரை வைகுண்ட லோகத்தில் ஸத்வ குணத்தைத் தவிர ரஜோ
குணமோ குணங்கள் கிடையாது, இப்பொழுது என
க்கு சேவை செய்யும் த்வாரபாலகர்களுக்குக் கோபம்
வந்து பெரியோர்களை அவமதித்தல் என்பது ஏற்பட்டது,
அதுபோல் மகிமைக்குரிய ஞானிகளான உங்களுக்கும் அப்பகவத்ப
[illegible] த்தில் கோபமேற்பட்டிருக்கிறது, ஆனதினா
ல் இவையெல்லாம் என்னுடைய ஸங்கல்பமே, என்பக்தர்களிட
ங்களால் [struck-out] சாபம் செய்யப்பட்டு தெய்வ அவர்கள் அ
ஸுரர்களாகப் பிறந்து அவர்களின் ஸம்ஹாரம் செய்ய வேண்

லீலை

ஐ அவதாரங்கள் எடுத்து [illegible] நாடகத்தைப் [illegible]

அந்தக் கதையை பக்தியுடன் கேட்டு [illegible]

மோக்ஷம் அடைய வேண்டும் என்று [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உ

பிரம்மாவின் புத்திரர் மரீசி முனிவர். அவருடைய புத்திரர் கசி-
யபர், அவருக்கு அதிதி, திதி, என்று இருமனைவிகள். அதிதியின்
புத்திரர்கள் முப்பத்து மூன்று கோடி தேவர்கள். திதியின் புத்திரர்க
ள் அறுபத்தாறு கோடி அசுரர்கள். தேவர்கள் இவர்க்கு இளை
ஆண் வீரர்கள். ஒரு நாள் ஸாயங்காலம் கசியபர் அக்
நிஹோத்ரம் செய்துவிட்டு அந்த அக்நிஹோத்ர சாலையில் தியான
ம் செய்து கொண்டிருந்தார். அந்த வேளையில் திதி தனக்கு
ஒரு உத்தமமான புத்திரன் வேண்டுமென்று ஆசையுடன் பர்த்தா
விடம் தெரிவித்தாள். தீவிரமான ஆசையுடைய அவளை ஸமாதா
னம் செய்து கூறினார் - கசியபர் - கிருஹஸ்தாச்ரமத்தில் இரு
ப்பவனுக்கு தர்மம், அர்த்தம், காமம் இந்த மூன்று புருஷார்த்தங்
களும் பத்தினியாலேயே தான் கிடைக்கிறது. ப்ரம்மசாரி ஸந்யா
ஸிகளுக்கு பிக்ஷை கொடுத்து உபசரிப்பதும் பத்தினியால் தான். மனை
வி புருஷனுடைய சரீரத்தில் பாதி என்று வேதம் கூறுகிறது. ஸகல
பத்தில் மற்றவர்களால் ஜெயிக்கமுடியாத இந்திரியங்களை ஸ
லபமாக கிருஹஸ்தன் ஜயிப்பதும் மனைவியாலேயே. குடும்ப
பாரத்தை மனைவியிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு புருஷன் நிம்மதியா
க இருக்கிறான். இவ்வாறு உள்ள மனைவிக்கு எவன் ஆயுள் முழுவதும்
அவளுக்கு வேண்டியதைச் செய்தாலும் அவள் செய்த உபகாரத்

தீர்க்கும் டாகாக்ஷ ஆசையால் உன்னுடைய விரதத்தைப் பூர்த்தி
செய்கிறேன். ஆனால் இப்பொழுது ஸமயம் ஸரியாகாது. இந்
த வேளையால் பரமேச்வரனுடைய பூதகணங்கள் ஸஞ்சாரம் செ
ய்வார்கள். அதனையால் ஆசாரமற்ற ஸ்திரீஸங்கமம்
இவைகளைச் செய்தால் தேவர்களை அவமதித்த தோஷமுண்டா
கும். கொஞ்சநேரம் கழியட்டும். உன்னுடைய இஷ்டத்தைப்
பூர்த்தி செய்கிறேன் என்று கூறினார். எவ்வளவு கூறியும் திதி
வெட்கமின்றி அந்த வேளையிலேயே நிர்ப்பந்தம் செய்தாள். கச
ய்யபர், எவ்வளவு உபதேசம் செய்தும் கேட்காமல் நி
ர்ப்பந்தித்ததினால் நிர்ப்பந்திக்கும் அவளுடன் ஸங்கமித்து
கொண்டு ஸ்நானம் பண்ணி ப்ராயச்சித்தங்களைச் செய்தார்.
மறுதினம் திதி லஜ்ஜையுடன், பர்த்தா சொல்லியும் கேட்காம
ல் இவ்வபராதம் செய்துவிட்டோமே என்று வருந்தி, என்னு
டைய கர்ப்பத்தைக் கிருபையான பரமசிவன் ரக்ஷிக்கட்டும்
என்று பர்த்தாவிடம் கூறினாள். கச்யபர் — அசுத்தியல்லா
மையும், ஸந்த்யாகாலமே, தேவர்களை அவமதித்ததும், பர்த்தாவ
னென்னுடைய வார்த்தையை மீறினதும், இந்தக் காரணங்களா
ல் லோகங்களைக் கதறும்படி செய்யும் துஷ்டர்களான இரு
புத்ரர்கள் பிறப்பார்கள், நாராயணன் அவதாரம் செய்து

அவர்களை ஸம்ஹாரம் செய்வார். நீ தவறுசெய்தாலும்
ஹரி ஆலோசித்துப் பச்சாத்தாபப்பட்டதாலும், பரமசிவனை
ப்ரார்த்திப்பதாலும் நாராயணனால் வதம் என்று கேட்டு
திருப்தியடைவதாலும் என்னிடம் பக்தியாலும் உன்னுடை
ய புத்ரர்களுடைய புத்ரர்களில் ஒருவன் மஹாபாகவதஉத்த
மனாக லோகத்தால் புகழப்படும் ப்ரஹ்லாதனாக இருப்பான்
என்று கூறினார். அதைக்கேட்டு திதி, மனச்சாந்தியடை
ந்தாள்॥ திதி நூறுவருஷங்கள் கர்ப்பமாக இருந்தாள், அந்த
ஸமயம் அநேகம் உத்பாதங்கள்-அபசகுனங்களைக் கண்டு தே
வர்கள் ஸ்ரீ ப்ரம்மதேவரிடம் தெரிவிக்க, ப்ரம்மதேவர்
அவர்களுக்கு, ஸநகாதிகளின் சாபத்தால் ஜயவிஜயர்கள் கர்
ப்பத்திலிருக்கிறார்கள், அவர்கள் பல லோகங்களை ஹிம்ஸை
செய்யும்பொழுது பகவான் அவதாரம் செய்து அவர்களை ஸம்
ஹாரம் செய்வார் பயப்படவேண்டாம் என்று தேவர்களுக்கு
ஆறுதலளித்தார். திதி நூறுவருஷங்களுக்குப் பிறகு இ
ரட்டைப்பேறாக இரண்டு புத்ரர்களைப் பெற்றாள். லோகத்திற்
குக் கெடுதல் உண்டாகும் அநேகம் உத்பாதங்கள் தோன்றின.
மூத்தவன் ஹிரண்யகசிபு, இளையவன் ஹிரண்யாக்ஷன் இரு
வரும் பிறந்தவுடனே மலைபோல வளர்ந்தனர்.

ஹிரண்ய கசிபு, பரமேட்டிதேவரிடம் வரம்பெற்றுமூன்றுலோ
கங்களையும் ஜெயித்து அவற்றை ஆக்கிக்கொண்டான்।
ஹிரண்யாக்ஷன் பெரியகதாயுதத்தைக் கையிலேந்திக்கொ
ண்டு யுத்தம் செய்ய தேவலோகம் சென்றான்। அவனுடைய
வலிமையை அறிந்து தேவர்கள் ஒளிந்துகொண்டார்கள்।
பாதாளஸமுத்திரத்திலிறங்கிக் கலக்கினான், வருணனுடைய
சைனியங்கள் பயந்து ஒளிந்துகொண்டார்கள், அதைக்கண்டவரு
ணங்கள் கதாயுதத்தால் அலைகளை அடித்துக்கொண்டு பெரும்
பயத்துடன் வருணனுடைய விபாவரீ என்ற பட்டணத்திற்
குச் சென்றான்। நீ பலசாலி, என்னுடன் யுத்தத்திற்கு
வாருங்கள் என்று அழைத்தான்। வருணன் தனக்கு வந்த கோ
பத்தை அடக்கிக்கொண்டு, நான் இப்பொழுது சாந்தியடைந்தி
ருக்கிறேன், யுத்தம் செய்ய இப்பொழுது உனக்குத் தகுந்த
வீரியமான, நாராயணனிடம் செல் என்று கூறினான்। (அவனும் நா
ராயணனைத் தேடிக்கொண்டு புறப்பட்டான்) வருணன் யுத்
தத்திற்கு வராததால் ஹிரண்யாக்ஷன் மொத்த பூமியை ஜலத்தில் மூழ்கடித்து
விட்டான். வருணனுடைய வார்த்தையால் நாராயணனைத் தேடிக்கொண்
டு புறப்பட்டான்॥ பரமேட்டி தேவர், தன் புத்திரனான ஸ்வாயம்புவ ம
னுவிடம், உன்னுடைய பத்தினியான சதரூபையாலும் பிரஜைகளை

வாருத்தி செய் என்று கூறினார். அவ்விடம் பூமி ஜலத்தில் மூழ்கி
யிருப்பதைப் பார்த்து முனிவர்களுடன் ப்ரம்மலோகம் சென்றார்.
நான் ப்ரஜா ஸ்ருஷ்டி செய்கிறேன் இவ்விதப் பொழுது அகாலத்
தில் பூமி ஜலத்தில் மூழ்கிவிட்டதே நான் எந்த இடத்தில் ஸ்ருஷ்டி
செய்வேன் என்று கூறினார். ப்ரம்மாவும் ஸ்ருஷ்டியின் ஆரம்
பத்தில் ஜலமாக இருந்தது அதை நான் தபஸால் குடித்துவிட்டே
ன் இப்பொழுது நான் என்ன செய்வேன் என்று பகவானை தியா
னம் செய்தார். அப்பொழுது அவருடைய நாஸிகையிலிருந்து
கட்டைவிரல் அளவுள்ள ஒரு வெளுப்பான வராஹக்குட்டி
குதித்தது. அது க்ஷணத்தில் யானையளவு வளர்ந்துவிட்டது.
அதைப் பார்த்து ப்ரம்மா தன் புத்ரர்களுடன் ஆச்சர்யமடைந்
தார். இது பகவானுடைய மாயை என்று நினைப்பதற்குள்
வராஹம் மலையளவு வளர்ந்து கர்ஜித்தது. அந்த கர்ஜனை சப்தத்
தை ஜனலோகம் தபோலோகம் ஸத்ய லோகம் இவைகளிலிருந்த
முனிவர்கள் பகவான் என அறிந்து ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்.
அதைக் கேட்டு பகவான் ஸந்தோஷமடைந்து மறுபடியும் கர்ஜித்
து பூமியைத் தாங்கி வராஹ ஸமுத்ரத்தில் இறங்கினார். துஷ்டர்களுக்கு
காலமேக மத்யத்தில் கர்ஜிக்கும் பயங்கரமானவர் அவ்விதமாக ஸமு
த்ரத்தில் பூமியைத் தேடினார். அப்பொழுது தடுக்க வந்த அஸு

[illegible] லக்ஷ்யம் செய்யாமல் பூமியைக் கொண்டுபோய்த் தன்னுடைய
கொம்பினுல் மேலே தூக்கிக்கொண்டு வந்தார். அவருடைய கொம்பில்
இருந்த பூமியானது சிறு துரும்பு போல் காட்சியளித்தது. இதற்கிடையில் ஹிரண்
யன் பகவானைத் தேடிக்கொண்டு செல்லும் வழியில் நாரதரை சந்தித்தா
ன். நாரதர் அவனிடம் எங்கே வேகமாக ஓடுகிறாய் என்று கேட்க அ
வன் யுத்தத்திற்காக நாராயணனைத் தேடிச் செல்கிறேன் என்ற
ன். நாரதரும் ஸ்பஷ்டமாக அந்த நாராயணன் இப்பொழுது உங்களுக்கு
சொந்தமான பூமியை ஜலத்திலிருந்து தூக்கி அபகரிக்கிறான். அதை
நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாமா, நான் அவர் இருக்குமிடத்தை
க் காட்டுகிறேன் என்று அழைத்துச் சென்றார். ஹிரண்யன்
பூமியைத் தூக்கிக்கொண்டு வரும் வராஹ மூர்த்தியைப் பலவகை
யாக தூஷணம் செய்து யுத்தத்திற்கு அழைத்தான். பகவான்
லக்ஷ்யம் செய்யாமல் முதலில் பூமிதேவியை ஜலத்தின் மேல்
வைத்து தன் சக்தியால் ஸ்திரமாகச் செய்து அவனுடன் யுத்தம்
செய்யத் தயாரானார். இருவரும் கதாயுதம் ஏந்தி பயங்கரமாக யு
த்தம் செய்தார்கள். இந்த யுத்தத்தைக் காண ஆகாயத்தில் ப்ரம்மா
முதலான தேவர்கள் கூடினார்கள். வெகுநேரம் யுத்தம் நடப்பதை
க் கண்டு ப்ரம்மா ஸ்ரீஹரியை ஸ்துதி செய்து, ஸந்த்யா காலத்தில் அஸுரர்
களுக்கு பலம் கூடும் அதற்கு முன் இவனை ஸம்ஹாரம் செய்யுமென்
று।

யுத்தம் செய்யும்பொழுது அவனுடைய கதையால் அடிபட்டு பகவானுடைய கதை கீழே விழுந்துவிட்டது। பகவான் புன்சிரிப்புடன் ஸுதர்சன அஸ்திரத்தை ஸ்மரித்தார்। அது தன்னைக் கொன்றதும் அஸுரன் மாயையாகிய தூவாயுதத்தை அழித்து அவன் மாயையாகிய தமோமாயத்தையும் அழித்தார்। கடைசியாக அவன் தன்னை முஷ்டியால் யுத்தம் செய்ய பகவான் தன் காலக்கட்டைவிரலால் அவனுடைய கன்னத்தில் அடித்தார்। அதனால் அவன் ரக்தத்தைக் கக்கிக் கொண்டு பூமியில் விழுந்து மரணமடைந்தான்। பிறகு பகவானை [illegible] ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்। தேவர்களும் ஸ்துதி செய்தார்கள் இந்த வராஹ மூர்த்தி வெருப்பாக இருந்த ஸ்ரீ வேதவராஹர் என்றும் யக்ஞமயமாக பகவானைக் கண்டு ரிஷிகள் ஸ்துதி செய்ததால் யக்ஞவராஹர் என்றும் பெயர் பெற்றார். இந்த வராஹ அவதார சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்களும் படிப்பவர்களும் ஸகல பாபங்களும் நீங்கி வைகுண்ட லோகத்தை அடைவார்கள். (3-19) ॥

கபிலோபாக்யானம் —

ப்ரஹ்மாவினுடைய புத்ரர்களில் கர்த்தம ப்ரஜாபதி ஒருவர். ப்ரஹ்மாவின் ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கும்படி கூறினார். அவர் நல்ல ப்ரஜைகளை அடைவதற்காக ஸரஸ்வதி நதிக்கரையில் பதினாயிரம்

[illegible] செய்தார்|
சரீரம்
பகவான் திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்துடன் கூடியவனாயிருந்து
தாயமார்க்கமாக வந்து (இவ்வுலகத்தில்) காத்தமர் புண்டரீக
ரூபியாய் பாகவதர்களில் கைங்கர்யம் செய்து ஸ்தோத்திரம் செய்தார்|
அங்ஙனம் ப்ரீதி செய்து கொண்டு பெருமானிடம் வந்திருந்தார்| தாங்க
ள் கல்ப கல்பங்களும் போல் பக்தர்கள் கேட்ட வரங்களைக் கொடு
ப்பவர்| பாகவதோத்தமனுடைய ஆக்ஞையால் பாரமார்த்திகனாகு
ம்படியான ஜ்ஞானத்துக்கு திவ்யசாஸ்த்ரம் கொடுக்க வர உத்தேசி
க்கிறேன்| அந்த சரீரத்தில் தர்மானுஷ்டானம் காரணமாய்
ய ஞானக் குத்துக்கு இவ்வுபாவமான காமத்தை விட்டொழி
க்க நினைக்கிறேன்| தாங்கள் அனுக்ரஹம் செ
ய்ய வேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்தார்| பகவான் கர்த்
தமரே உம்முடைய மனஸ்கல்பத்தை அறிந்து கொண்டேன்|
மனு சக்ரவர்த்தி பரம்பரையில் வந்த அந்த குலத்தில்
வளர்ந்துக் கொண்டு வரும் மகிமையும் தேவஹூ
தியாக வருகிறாள், அவளுடைய பெண் தேவஹூ
தி என்பவள் உம்முடைய வயதுக்கு ஏற்றதும் குணங்களு
க்கு ப்ரமாணத்தமான பெண்| மனு தன் பத்னியான சத
ரூபையுடன் பெண்ணையும் அழைத்துக் கொண்டு வருவா

மறுநாள் இங்கே வந்து உமக்குக் கந்யாதானம் செய
து கொடுப்பார். அவளும் உமக்கு அநுகூலையாக இருந்து சு
ச்ரூஷை செய்து வருவாள். அவளிடத்தில் நல்குணமுள்ள ஒன்ப
து கன்னிகைகளும் என்னுடைய அம்சமாக ஒரு புத்திரனு
ம் உண்டாவார்கள். பிறகு நீர் பரிவ்ராஜகராக ஸந்யா
ஸியாகப் போகலாம். நான் தேவஹூதியிடம் கபிலராக
அவதரித்து அவளுக்கு ஆத்மதத்வோபதேசம் செய்கிறேன்
என்று கூறி பகவான் அந்த பிந்துஸரஸ் என்ற தடாகத்தின்
கரைவிட்டுச் சென்றார். கர்த்தமரிஷியும் மநுவானுடைய
வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு ஆச்ரமத்தில் இருந்தார்.

ஸ்வாயம்புவ மநு சக்ரவர்த்தி ஆர்யாவர்த்தத்தில்
பர்ஹிஷ்மதீ என்ற நகரத்தில் அரசாட்சி செய்து வந்தார். யஜ்
ஞவராஹமூர்த்தி தன் சரீரத்தை உதறிய பொழுது அவருடை
ய சரீரத்திலிருந்து ரோமங்கள் உதிர்ந்து பவித்ரமான தர்
ப்பைப் புல்லாக முளைத்தது. ஆகையால் அந்த நகரத்திற்கு பர்ஹி
ஷ்மதீ என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. மநு தன் பத்நியையும்
புத்ரியான தேவஹூதியையும் ஸ்வர்ணமயமான ரதத்தில் ஏ
ற்றிக் கொண்டு சில பரிவாரங்களுடன் கர்த்தமருடைய
ஆச்ரமத்திற்கு வந்தார். பகவானுடைய கிருபையால்

அவர்களெல்லாம் அந்த இடத்தில் வசித்ததால் அந்த இடத்தி
ற்கு மாந்துறையான பெயர். ஆசிரமத்தில் கர்த்தமர் தன்
னுடைய அக்நிகாரியம் முதலான அனுஷ்டானங்களை முடித்
துவிட்டு தபோ பலத்தால் சூரியனைப் போல் ஜ்வலித்துக் கொண்டி
ருந்தார். வந்து வணங்கிய அரசனுக்கு அர்க்யபாத்யமளி
த்து உபசாரம் செய்து ஆசனத்தில் அமரச் செய்தருளினார்.
கர்த்தமர் — அரசனே! தங்கள் போன்ற தார்மிக அரசர்களு
டைய யாத்திரை துஷ்டர்களை நிக்ரஹித்து சிஷ்டர்களைப் பரிபால
னம் செய்து தர்மத்தை ரக்ஷிப்பதற்காகவே என்று அறிவே
ன். இருந்தாலும் இப்பொழுது என்னுடைய ஆசிரமத்தி
ற்கு வந்த காரணத்தைக் கூற வேண்டுமென்று கே
ட்கிறேன். மநு — தங்களுடைய தரிசனத்தால் நான் பவித்ர
மானேன். என் பெண்ணின் விவாகத்தால் கவலையடைந்து
நான் என்னுடைய வார்த்தையை தயவு செய்து கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். எனக்கு
ப்ரியவ்ரதன், உத்தானபாதன் என்ற இரண்டு பிள்ளைகள். ஆகூ
தி, தேவஹூதி, ப்ரஸூதி என்று மூன்று பெண்கள். அவர்களில்
இந்த தேவஹூதி என்பவள் விவாஹம் செய்ய வேண்டிய
வயதை அடைந்தாள். இவள் நாரதர் மூலம் தங்களுடைய குணங்களை
க் கேட்டு தங்களையே பதியாக அடைய தீர்மானித்
திருக்கிறாள்.

இவர்கள் தங்களுடைய கிறிஸ்தாசிரமத்தில் தங்களுக்கின
ஸ்லாவாரத்திலும் அனுகூலமாகஇருப்பார்கள், தங்களுக்கும் ஸேவா
வும் செய்து கொள்ள இச்சையாயிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன்,
ஆகையால் நான் இரத்தையுடன் அழைத்து வந்து இவர்களைத் தீர்த்த
ஸ்நானக்கிரஹணம் செய்துகொள்ளும்படி ப்ரார்த்திக்கி
றேன் என்று சொன்னார். கர்த்தர் — தாங்கள் சொல்லியபடி
நானாவாறும் செய்து கொள்ளவிருப்பமுள்ளவன்தான்,
தங்கள் புத்திமோக்ஷத்து தலைமேலத்தில் பாருங்கள் மிகுந்த அழகுள்ள
ஸ்பனர்களானவர்களும் பெரித்தியவர்களிவர்கள் நான் பாரம்
பலவாறு முறைப்படியாவாறும் செய்து கொள்ளுகிறேன்,
ஆகையால் இவருக்குக் கிழத்தைகாப்பாற்றும் வரையால் கிறி
ஸ்த்தில் இப்பேண்டாமெல் ஸ்யாஸம் செய்துகொள்ளவேண்ண
ன்று சொன்னார். சிறிதவார்த்தையைக் கேட்டுமறுபடியுந் தோர
ப்பட்டுத்தன் பக்தியுடையவும் பொள்ளாருடையவும் வர்
தோசமான மேக்கோரிக்கை அறிந்து நாதிப்படியாவாறும்செ
ய்துகொண்டு இத்தோர் நானாதேமான ஆராமையாப்புஸ்தகம் ஆசித்து
ஸ்கேர்மாணுக்கு ஸேவாறும் செய்து கொடுத்து தேர்மனன்று ஸர்க்கே
வுத்துடன் கர்த்தமோபேலுடைய பெற்றுக்கொண்டு தென்மேவா
யுடன் தன்பட்டணம் வந்து சேர்ந்தார், ஸ்கேமன்வந்த

காலம் — எழுபத்தொன்று ஆசார்யர்கள் தர்மராஜ பரி
பாலனஞ்செய்துகொண்டிருந்தவர்களுக்கு ஸகல தர்மத்
தையும் உபதேசம் செய்தார் (அசலேசமுனிமேகதி யென்பது)
தாய்தந்தையர்கள் சொன்னபடி கேட்டுவருகிறவரான
வன், தானென்று மிஞ்சின கர்வத்தை விட்டு, காலம்
பலத்த வேதம் வேதபாபம் செய்கிறவர்களிடத்தில் தினமும்
சித்தம், தைர்யம், அடக்கம், அன்பு, சுவார்த்தை — பரிபூர
ணவார்த்தைகளுடன் பார்வதி பரமேஸ்வரனிடம் போல்
கியம் பெற்றவர்க்கு சுகிர்த்தனை — பணிவுடன்
செய்துவந்தான் இவ்வாறு வெகுகாலமாயினும், அவனுக்
கு மனம் பொறாமல் வெளிக்கிட்டான், அதினால் க
ர்த்தன் அவன் மனப்பாத்திரத்திக்கு யோக்யதையுள்ள
வார்த்தை சொன்னார் | கர்த்தன் — மறுபடியும் அவ
க்காலமாக உன்னுடைய இந்த்ரியங்களை அடக்கி
த்தபக்தியுடன் எனக்கு சுச்ரூஷை செய்து வருகிறதினா
ல் நான் மிகவும் ஸந்தோஷமடைகிறேன். நான் வெகுகா
லமாக தபஸ் ஸ்தானம் ஸத்கர்மங்களைக் கைகளினால் அ
னுஷ்டித்து நானே மனப்பூர்வமாய் பெற்றுக்கொண்டிருக்
கிறேன் அதனால் உனக்கு வேண்டியதைக் கேள்

தருகிறேன் என்றான் ஆசிரியன்! தேவநாதி —
ஈஸ்வர பக்தர்களே! நீங்கள் அபரிமிதமான யோகசக்தி உண்டு
என்று நான் அறிவேன், பக்தர்களான நீங்கள் நான் எதிர்பார்ப்
பது வேறொன்றுமில்லை, வாலிப காலத்தில் பாரதநாடு உருப்பட்டு வரையாதிரு
க்கின்றன சித்திக் கிடைப்பென் என்று வாக்களித்திருக்கின்
அதன்படி நீங்கள் உங்களுடைய அங்கங்கள் தேவை எதிர்பார்க்கிறேன்
அதற்கான சித்தி தேவையான உபகரணங்களை நீங்கள் கிட்டும்
போல் கல்பாக்கியம், எனது பக்தி சிந்தனையான பலனைக்
கடவேன் (டும்), என்று கூறினான்!
கர்த்தர் மட்டும் பாரியையுடைய அழைப்பைப் பூர்த்தி செய்ய ஏன்
யோகசக்தியால் நினைத்த இடங்களுக்குச் செல்லக்கூடியவை
விலாமானம், அதில் உள்ள மேல் மாடிகள், வெவ்வேறான்றிலும்
வாசிப்பாட வேண்டிய உத்யானவனங்கள், கோபுரங்கள், கிடை
ங்கள், அழகான பல சித்ர அறைகள், உயர்ந்த கட்டில்
மெத்தைகள், அலங்காரம் செய்ய வேண்டிய, தேவைப்படு
ம் இடங்கள் அநேக சிப்ப வேலைகள் செய்து வைத்திருக்கான
பொம்மைகள், தோரணங்கள், ஜங்கிம் ஸ்வர்ண ரத்ன
ங்கள் இழைக்கப்பட்ட ஆசனங்கள், உயர்ந்த ஆடையாபரணங்க
ள், அந்த தோழிகளுக்கு தேவையான வை,

ஸகல மனுஷ்ய போகங்களும் தேவ போக்ய வஸ்துக்களு
ம் நிறைந்த அந்த திவ்யதாமமானம் அவரே ஆகாசாயப்படும்
படியாக அந்தந்த கிரஹப்பார்த்தும் தேவஜாதிக்கெல்லா
ஞ்சம் மனக்கிளர்ச்சி அனுபவதாக அந்தந்த ரிஷிகள் பாபமே
இந்த தடாகத்தில் ஸ்நானம் செய்த உடனே விமானத்தில்
ஏறிக்கொள்ள என்று சொல்கிறார். மெள்ள அழைக்கடந்து
சரீரமும் அந்த வஸ்திரத்துடனும் இந்த தேவஜாதி
அந்தவர ஸ்திரீ மு ஸ்நானம் செய்ய மேற்கிறான்,
அந்தஜலத்தினின்று திவ்யகிரகங்களில் அழகானபுஷ்
பொன்னாகு யாவன் போக்கல்தோன்றிராங்கள் அங்களுடை
ய வேலைக்காரிகள் போன்றவர்கள் செய்ய வேண்டிய காரியங்
களுக்கு ஸேதசெய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள், ஸ்நா
னம் செய்த உடனேயே சரீரவாட்டம் நீங்கி திவ்யதேஹத்
யானன், அந்த யுவதிகள் அவனுக்கு திவ்ய மஞ்சனஸ்நானம்
செய்வித்து உயர்ந்த ஆடை பூஷணங்களால் அலங்கா
ரம் செய்தார்கள், தேவஜாதி தன்னை சூழ்ந்துள்ள யால்யோ
த்தமை திருப்பார்த்தானவன் நினைத்தான். அவனும் திவ்யாவதா
ருடனுவனாக மன்மதனைப் போல் அங்கே தோன்றினார்,
இவனும் அந்த திவ்யவிமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு பூலோக

88 முன் பகவான் கர்த்தரிடம் ஒன்பது பெண்களையும்
பெற்றெடுத்தனையும் அடைந்தார் வரப்ரசாதம் செய்து கொண்
டு சொல்லியாகிறது அந்த பாராயத்தை சீக்கிரம்
பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அர்த்தத்தை

த்தி ராண அழகான கடல்களிடம் தேவர்கள் [illegible]

ராணிகள் பரண பண்டிகைகள் அழகான கடல்களிலும்
போகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தனர், தேவதா
ருவர்கள் சங்காரம் செய்து விட்டு தங்கள் ஆச்
ரமத்திற்கு போகும் இந்த சக்தியால் காத்து தன் யோக
சக்தியால் காயம் ஏற்படும் என்ற முறையால் ஒன்பது அவதா
ரத்தை எடுத்துக் கொண்டு பக்தர்களுக்கு திருப்தி செய்வதற்கா
ர் அதனால் உடனே அவளுக்கு தெய்வ [illegible]
ஒன்பது பெண்கள் பிறந்தார்கள் / [illegible]
ன் எல்லாம் மாயமாக மறைந்தன / பக்தர்கள் [illegible]
[illegible] என்று அறிந்து தேவர்கள் [illegible]
ரினார் - தேவர்களே, நான் துணை [illegible]
ங்கள் பாதுகாப்பு எல்லாம் நடந்தன, இந்த [illegible]
ம் கூறுகின்றேன், இந்த ஒன்பது பெண்களுக்கு [illegible]
செய்யாக்க வேண்டும், [illegible]
[illegible] பக்தர்கள் அடைந்தும் [illegible]
பெருமை [illegible] அக்கானத்தில் [illegible]
ங்களில் யோக [illegible]
சென்று விட்டால் எனக்கு [illegible]

ஒருவர் வேண்டாமா, தனது துல்கனிடம் தெரிவிக்கி
றேன் என்றுகூறினான். அதைக்கேட்ட கொத்தமன் பெண்புக
வாண்டுவது பணை, நினைத்துக்கூறினார் — ஓ ராஜகுமாரி, நீயே
யப்ட வேண்டாம். நீ பகவானை நியமத்துடன் ஆராதித்தால்,
என் மேல மாக நாராயணன் உனக்கு மெய்புத்ரனாக அவதரித்
து உனக்கு தத்வோபதேசம் செய்வாரென்றுகூறினார்.
கொஞ்ச காலத்தில் அவளது கெசப்பதினத்தில் தேவஹூதிக்
கு புத்ரனாக பகவானே அவதாரம் செய்தார். இவரே கபில
ரென்று மகாயோகவான தேவரென்றும் கூறப்படுபவ
ர். அந்த ஸமயத்தில் தேவர்கள் புஷ்பவர்ஷம் செய்தா
ர்கள். பிரம்மதேவர் தங்கள் நாரதருடன் வந்
து ஸ்துதி செய்து கர்த்தமனிடம் கூறினார். பாகவதா:—
நீ என்னுடைய வார்த்தையைத் தட்டாமல் பாலனத்தை
ய்து கொண் [illegible] உன் பெண் [illegible] யுடைய
புத்ரிகளை ரிஷிகளுக்கு விவாஹம் செய்து கொடுத்தாய் என்று
கூறி, தேவஹூதியிடம் உனக்கு பகவானாய் புத்ரனாய் தோன்
றியிருக்கிறார் உனக்கு [illegible] உபதேசம் செய்வார்
[illegible] என்று [illegible] உனக்கு [illegible]
செய்வாரென்று கூறி புத்ரனுடன் [illegible] லோகம் சென்று
ரா ॥

கர்த்தமர்:- மரீசிமுனிவருக்கு கலையென்பவளையும்,
அத்ரிக்கு அநஸூயையை, அங்கிரஸ்ஸுக்கு ச்ரத்தையை, புலஸ்தியருக்கு ஹவிர்புவையும், புலஹருக்கு கதியையும்; க்ரதுவுக்கு க்ரியையையும், ப்ருகுவுக்கு க்யாதியையும், வஸிஷ்டருக்கு அருந்ததியையும், அதர்வாவுக்கு சாந்தியையும், முறைப்படி விவாஹம் செய்து கொடுத்தார்। ஸ்ரீகர்த்தமர், புத்ரனாக அவதரித்த பகவானென்ன அறிந்து மகிமையால் அவனை ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைச் செய்தார். பகவான் கூறினார் – ஹே ஸ்வாமின் ஜனங்களுக்கு தத்வோபதேசம் செய்ய இந்த அவதாரம்; தா யாருக்கு தத்வோபதேசம் செய்து ஸம்ஸார பயத்தை நிவ்ருத்தி செய்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறேன். நீரென்னையே அனுமதியால் ஸந்யாஸம் செய்து கொண்டு க்ஞானத்தால் முக்தியடையுமென்று கூறினார். அதன் பின் கர்த்தமர் ஸந்யாஸம் செய்து வனம் சென்று பக்தி ஞான வைராக்யத்தால் ~~[illegible]~~ முக்தியடைந்தார்॥ ⊕ (ஸங்கம் ஸம்ஸாரபந்தத்திற்கு காரணம்; ஸாது ஸங்கம் ஸர்வ ஸங்க நிவ்ருத்தியைக் கொடுக்கும்; ஏவஞ்சையை ஸேவல். தர்மம், வைராக்யம் மோக்ஷத்துக்கு ஸோபானமாக இருக்கவேண்டும்॥

3-25 ⊗ ஸ்ரீ கபில தேவோபதேசம் —

யதாவான கர்த்தமர் வனம் சென்றபிறகு தேவஹூதி ஆச்ரமத்தில்
வாஸம் செய்து கொண்டிருந்தாள். தேவஹூதி, தன் குமாரன்
நாராயணனுடைய அவதாரம் என்று தெரிந்து மோக்ஷ-
த்தை நினைத்துக் கொண்டு அவரிடம் வந்து கூறினாள்.
தேவஹூதி — பகவானே! நான் அஞ்ஞானத்தால் விஷய போகங்க-
ளால் இந்திரியங்களை த்ருப்தி செய்வித்துக் கொண்டு கோர
கொடிய ஸம்ஸார அந்தகாரத்தில் மூழ்கித் தவிக்கின்றேன். எனக்கு
ஆத்மதத்வத்தை உபதேசம் செய்து அதிலிருந்து என்னைக் கரை-
யேற்றிவைக்க வேண்டும். தங்களைச் சரணமடைகிறேன்
என்று கூறினாள்.
பகவான் — விஷய போகங்களால் ஏற்படும் துக்கத்தையும் அ-
ப்படிப்பட்ட துக்கத்தையும் நிவிருத்தி செய்து பரமானந்த ரூபமான
நித்யமான மோக்ஷத்தை அடைய ஆத்மஞானம் ஒன்று-
தான் உபாயம். மனிதர்களுக்கு அநாதிகால அஞ்ஞானத்தாலிய
ரமையாக தேஹ ஆதிகளில் நான் என்ற அபிமானமும் விஷயங்களில் பற்றுதலும் உண்டா-
கிறது. அது தேஹ அபிமானத்தில் நான் என்றும் மற்ற விஷயங்களில் என
துடன் என்றும் ஸம்ஸார துக்கங்கள் உண்டாகிற அபிமானத்தை
மாசகம் வேண்டும். துக்கம் விடாது என்று எண்ணி

அதற்கேற்ற கர்மாக்களைச் செய்கிறான், அந்தக்கர்மபலன்
களை அனுபவிக்கச் சரீரங்களை எடுக்கிறான். இவ்விதம் ஸம்
ஸாரபந்தத்திற்கு மெய்யான காரணம் உலகவிஷயங்களில்
ஆசையுள்ள மனமே. அநித்யமான துக்ககாரணமா
ன விஷயங்களில் (ஆசையை) கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்து
நித்யமும் பூர்ணமுமான ஆனந்தமயமான பரமாத்மாவிடம் ம
னதை பக்தி செய்து திருப்பச் செய்யவேண்டும். பூர்ண
மாக விஷயங்களை விலக்கி பரமாத்மாவிடம் மனம் திரு
ம்பினால் அதுவே முக்திக்குக் காரணம். 1)
ஆத்மாவான உண்மையான ஸ்வரூபத்தை அறியாமையாகிற
அஞ்ஞானமான அஞ்ஞானத்தால் சரீரத்தை நானென்றும் விஷ
யங்களில் எனது என்று அபிமானமும் அதனால் விஷயங்
களில் ஆசை என்று காமமும் அதனால் வெறுப்பு விஷய
ங்களை அடைவதற்கான கர்மாக்களும் கர்மாக்களா
ல் ஜன்மாக்களும் பாபபுண்யங்களும் ஸுகதுக்கங்களும் ஏ
ற்படுகின்றன என்று கவர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. இ
தைத்தான் ஸம்ஸாரபந்தம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.
இந்த பந்தத்திலிருந்து முக்தி பெறுவதற்கு விஷயங்களி
லுள்ள குறைகளை அறிந்து ஆசையை விட்டு போக வே

உத்தமர்களான ஸாதுக்களுடைய ஸங்கத்தைத் தே
டவேண்டும். அவர்கள் மேலும் பகவானுடைய கல்யாண கு
ணங்களைக் கேட்டு பகவானிடத்தில் பரம பக்தி ஏற்படும்.
அதனால் ஆத்மாவின் உண்மையான ஸ்வரூபத்தை அறிந்து ஸ
ம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து மோக்ஷமும் ஏற்படும். ஸத்ஸங்கமே
மனிதர்களுக்கு உரிய அனைத்து நன்மைகளையும் ஸம்பாதித்துக்
காரணம். பகவானிடம் பரம பக்தி ~~[illegible]~~ புண்ணியமான
பெரியோர்களின் ஸத்ஸங்கத்தால்தான். ஸாதுஸங்கம் என்று கூறப்பட்
டது. ஸாதுக்கள் எவர் — பொறுமை, கருணை, ஸகல ப்ரா
ணிகளுக்கும் ஸ்நேஹமாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம்,
த்வேஷமின்மை, சாந்தி, பகவானிடத்தில் உறுதியான ப
க்தி, தன்னுடைய கர்மாக்களை பகவானுக்கு அர்ப்பணம்
செய்தல், பகவதர்ப்பணமாகக் கர்மாக்களைச் செய்தல்,
தன் பந்து, மித்ரர்கள் என்ற அபிமானமின்மை, பகவா
னுடைய கதைகளைச் சொல்லவோ கேட்கவோ செய்த
ல், இவ்வாறு இவைகள் எல்லாம் பொருந்தியவர்கள் ஸா
துக்கள் எனப்படுவார்கள். இவ்வித ஸாதுக்கள் — பக்தர்கள்
எந்நிலையிலும் ஸம்பந்தப்படமாட்டார்கள். அவர்களு
டைய ஸங்கத்தை வேண்டத்தக்கது.

ஸச்சிதானந்த ரூபமான பரமசிவம் பரமாத்மா. அவரு
டைய மாயா சக்தியால் ஸகல லோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டி ஸ்தி
ஸம்ஹாரங்கள் செய்கிறார். ஸூர்ய சந்திராதிகள் உள்பட ஸகல
லோகங்களும் அவருடைய ஆக்ஞையின்படியே செயல்படுகின்
றன. ஸ்தூல பிரபஞ்ச ஸம்பந்தத்தால் விராட் புருஷனென்று
ம், ஸூக்ஷ்ம பிரபஞ்ச ஸம்பந்தத்தால் ஹிரண்யகர்ப்பனென்
றும், மாயா ஸம்பந்தத்தால் ஈச்வரன் அந்தர்யாமி என்றும்
பலவிதப் பெயர் பெறுகிறது. தனித்தனியான ஸ்தூல சரீரம்
ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள்
ஐந்து பிராணன்கள் மனம் புத்தி என்ற ஸூக்ஷ்ம தேகத்தின்
ஸம்பந்தத்தால் பரிச்சின்ன ஜீவனென்று சொல்லப்படுகிறது
இந்த ஜீவர்கள் புருஷார்த்தத்தைக் கொண்டு பரிணமித்து வருவர்
ஜீவர்கள் அனந்தம். சூரியன் கெங்கா ஜலத்தில் ப்ரதிபி
ம்பத்தை அடைந்தாலும் அசுத்தமான சாக்கடை நீரில் ப்ர
திபிம்பத்தை அடைந்தாலும் சூரியனுக்கு அத்தோஷங்க
ள் கிடையாது. அதுபோல் ஆத்மா எங்கிருந்தாலும் தோ
ஷங்களும் அதற்குக் கிடையாது. அகண்ட ஸச்சிதானந்த ரூ
பமானது. நித்ய உண்மையறிவு இல்லாததால் [illegible] துக்க
ம் ஏற்படுகிறது. ஆத்மதத்வ ஞானத்திற்காகவே ஸகல

சாஸ்திரங்களும் பக்தி யோகம் கர்மயோகம் ஞான யோகம்
இவைகளைக் கூறுகின்றன. பரஹிம்ஸை, டம்பம், பொறாமை இவை
களுடன் பகவானை வேறானாய் நினைத்துச் செய்யும் பக்தி தாமஸம்;
தனக்கு இஷ்டமான விஷயங்களைக் கீர்த்தி, புகழ், ஐச்வர்யம் இவை
களை விரும்பும் அர்ச்சா மூர்த்திகளை ஆராதிப்பது ராஜஸ பக்தி;
அவரவர்க்கு விதிக்கப்பட்ட வர்ணாச்ரம தர்மங்களைப் பாப நிவ்ருத்தி
யைப் பொருட்டோ, பகவத் ப்ரீத்யர்த்தம் என்றோ, பகவதாக்ஞா
ஸித்யர்த்தம், என்றோ சிரத்தையுடன் அனுஷ்டானம் செய்வது
ஸாத்விக பக்தி எனப்படும். ஸாலோக்யம், ஸாமீப்யம், ஸாரூப்
யம், ஸாயுஜ்யம் என்ற புருஷார்த்தங்களை பகவான் கொடுத்தா
லும் ஸ்வீகரிக்காமல், வேறு பலன்களைக் கருதாமலும் நாம் கேட்பது
ஸ்ரீ பகவானுடைய குணங்களைக் கேட்ட மாத்திரத்தில், கங்கை
ஸமுத்ரத்தில் சேருவது போல் பகவானிடம் சித்தத்தை மாற்றமின்றி
செலுத்தி பகவானுடைய சேவையே பரம புருஷார்த்தம் என்று ப்
ரேம பக்தியே நிர்குண பக்தி எனப்படும். இந்த ப்ரேம பக்தியே
பலவிதமான பக்தி. இந்த ப்ரேம பக்திக்கு ஸாதனமான பக்தியை
ஒன்பது வகைப்படும். பகவானுடைய லீலா விசேஷமான கதைகளை ச்ரத்தை
யுடன் கேட்பது ச்ரவண பக்தி. அவனுடைய குணங்களையோ
நாமங்களையோ கானம் செய்வது கீர்த்தன பக்தி. அவனை

கல்யாணகுணங்களை யோக்யமங்களால் பேசுவது
யோகமாக ஸ்மரணம் செய்வது 3ஸ்மரணபக்தி; பக
வானுடைய அர்ச்சாவதாரங்களுக்கு பாவனையால் பாதசே
வை செய்தல், பகவத்பக்தர்களுக்குத் தொண்டராக சேவை செய்தல்
4பாதசேவனம் என்றபக்தி; பகவானை தூப தீப முதலானவைகளா
ல் ஷோடசோபசாரங்களால் அர்ச்சனை செய்தல், பக்தர்களை நேரி
னையாகவே, இது 5அர்ச்சனம் என்றபக்தி; பகவானையும் பக்த
ர்களையும் ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்தல் 6வந்த
னம் என்றும்பக்தி; பகவானுக்குத் தொண்டு செய்யும் ஸகல ஸத்கார்ய
ங்களையும் அர்ப்பணம் செய்தல், பக்தர்களுக்குப் பணிவிடை
செய்தல் 7தாஸ்யபக்தி என்பதே; பகவானைத் தனக்கு உறுதி
தோழமையும் செய்யும் தொழுகை - அர்ஜுனன் க்ருஷ்ணனைப்
போல் பாவனை செய்தல் - பக்தர்களுடன் ஸக்யம் - இதுஸ
க்யம் என்றபக்தி; தான் ஸ்வதந்திரமில்லாது பகவானுடை
ய அடிமை என்றுணர்ந்து - ஒருவன் மற்றவனுக்கு விலைக்
கு விற்றபின் அதைக் குறித்துக் கவலைப்படாதது போல் தன்னை
ப் போஷிப்பது ரக்ஷிப்பது எல்லாம் பகவானுடைய அதீனம்
என்று ஸதா ரக்ஷைக் குறித்துக் கவலையின்றி இருத்தல் - ஆத்
மநிவேதனம் என்றபக்தி - இப்படி ஒன்பது வகை॥

பக்தன் பரமேப்சித்திய சாஸ்தாரன் நித்ய கர்ம ஞானத்தைய
ம்பாவிப்பதும் கேவலன் அவனிடம் தேவையால் பலம் கொடுக்குமா
த்தையளித்து திருப்தி அவன் வேதங்களைக் கொடுத்தன்னை
யை நிவேதித்து செய்து அத்தவதபம் வேதத்தை அளித்து போத
த்தைக் கொண்டு பாதுகாக்கும் பக்தியே நிறைந்த பேரானந்தமான
ம் / (இதை) காரிய என்பதுவாகு பக்திக்கும் பரமேப்திக்கும் உறு /
மார் காரக ஸ்வரூபனான் பரந்தபரக்ண்டு இவன் கோபனைக்குரிய
உத்தவர் தேவர்கள் தேவர்ஷிகள் பிரமானந்தர்கள் பரமா
த்மாவல பரமாத்மாவை [illegible] திருப்தியாக்கிக்கிறார்கள்
[illegible] சைதன்ய வஸ்துக்கு [illegible] தனமே சேவையால்
அவ்வாதி சித்தயத்தியால் வாதன் [illegible] தனமே செய்ய வே
ண்டும் அதுவும் [illegible] செய்யவேண்டும் [illegible]
வர்கள் வேதமுத்திரங்கள் [illegible] புராணங்கள் பக்தி
ல் சொல்லப்படும் செய்யவேண்டும் கர்மாக்கள் நித்யம்
மித்திகம் காம்யம் நிஷித்தம் எனப் பலவகைப்படும் [illegible]
வந்தனம் ஜெபம் [illegible] தெய்வம் அக்னிஹோத்ரம்
தேவாராதனம் [illegible] ஜாதகர்மம் புமஸவனம் [illegible]
[illegible] நைமித்திக கர்மாக்கள் இவைகளே [illegible]
அவசியம் செய்ய வேண்டும் செய்யாவிடில் பாபம் [illegible]

ஹோமம் புத்ரகாமேஷ்டி யாகம் இதுபோன்ற கர்மாக்கள்
காம்யகர்மாக்கள், பலன் தேவையானால் செய்யலாம், செய்
யாவிட்டால் பாபமில்லை। பலனைக் கருதாமல் செய்தால் சித்த
சுத்தி ஏற்படும். பாபகர்மாக்களை நிஷித்தகர்மம் செய்யக் கூடா
து செய்தால் நரகலோகத்தில் கஷ்டங்களை அடைய வேண்
டும். ஸம்ஸார யோக க்ஷேமங்களுக்குச் செய்யப்படும் வ்யா
பாரம் உத்யோகம் வேளாண்மை இவைகளுக்கு நேர்மையாக
நடந்தால் புண்யமும் இல்லை பாபமும் இல்லை। புண்ய கர்மா
க்களைச் செய்தவர்கள் தேவயானமார்க்கமாக மரணத்தின்
பிறகு ஸ்வர்க்கலோகம் அடைந்து அப் புண்யபலன் உள்ளவ
ரை ஸுகங்களை அனுபவித்துவிட்டு திரும்பவும் பூலோகத்தில்
பிறக்க வேண்டும். ஸத்கர்மாக்களைச் செய்தும் உபாஸனையும்
உபாஸித்தால் உத்தராயணமார்க்கமாக ப்ரம்மலோகம்
செல்வார்கள். ப்ரம்மலோகம் என்பது ஸ்ரீவை
குண்டம் கைலாஸம் என்பதெல்லாம். அங்கு சென்ற
வர்கள் ஸாராஜ்யம் உள்ளவர்களானால் அங்கேயே
க்ரமமாக ஞானத்தை அடைந்து மோக்ஷமடைவார்கள், ஸாரூப்
யமில்லையேல் பூலோகத்தில் மறுபடியும் பிறந்து கர்மா
க்களை அடைவார்கள். ஞானத்தால் முக்தியடைந்தவர்கள்

மனப்பூர்வமாகக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் தொழுபவர்களைச்
செய்பவர்கள் (நான் இருக்கின்ற) லோகத்தில் பல கல்பங்களை அனுபவித்து மறு-
கு பூலோகத்தில் செல்வந்தர் வீடுகளில் பிறப்பார்கள். அல்லது
ஞானிகளாகப் பிறப்பார்கள். இவ்விதமான கர்மங்களையும், அ-
ப்பியாசத்தில், மனோ வேதனை, கிருபை, அநேக வியா-
திகள் இவைகளை நினைத்துப் பார்த்து பக்தி ஞானவைரா-
க்யம் இவைகள் முறையே மனதில் சம்பாதித்து சக்தி-
யடைய முயற்சிக்க வேண்டும். அப்யாசம் செய்பவனே முக்தி
சாலி. கபிலர் - தாயே உனக்கு கர்மயோகம் பக்தியோகம் அஷ்டா-
ங்கயோகம் ஞானயோகம் இவைகளைச் சொன்னேன். இவைகளைத் தத்துவக்-
கருத்தின்படி வலியுறுத்துகிறவர்களும் இதைப் படிப்பவர்களும் கேட்கிறவர்-
களும் கூட மோக்ஷத்தை அடைவார்கள் என்று கூறினார். தேவஹூதி - பகவானே
என்னுடைய அஞ்ஞானம், கிலேசம், சோகம் இவை நீங்கும் ஞானமார்க்-
கத்தை உபதேசிப்பதற்காக என் கர்ப்பத்தில் (நான் கர்ப) அவதாரம் செய்தீர். பரமாத்-
மாவான தங்களை நமஸ்காரம் செய்கிறேன் என்று வணங்கி நின்-
றாள். கபிலர் - தாயே நான் உபதேசித்த முக்திமார்க்கத்தை அனுஷ்டித்து
சீக்கிரமே முக்தியடைவாய். என்னுடைய உபதேசத்தை நம்பு, என்று கூ-
றிவிட்டுத் தாயிடம் அனுமதி பெற்றுச் சாந்திக்காக கோசக்கிஷை
என்ற இடத்தில் சமுத்திரராஜனும் தேவர்களாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டு

ஸு முகத்திற்குத் திண்டியால் ஸாங்க்ய ஆசாரியர் என்று புகழ்பெற்
று கபிலர் தபஸ் செய்து கொண்டிருக்கிறார். தேவஹூதியும் அவ
ரிடம் உபதேசம் பெற்றிருந்தாலும் புத்ரனுடைய பிரிவால் சிறிது
வருந்தியபொழுதெல்லாம் தன்னை அடக்கிக் கொண்டு போகங்களை
யும் தியாகம் செய்து ஸ்நானம் தபஸ் மேலான தவத்தோடு தீர்த்
துடன் ஸ்ரீ பரமாத்ம ஐக்ய ஞானத்தால் நிர்விகல்ப ஸமாதிய
டைந்து முக்தையாக ஆனாள். அவளுடைய சரீரம் புண்ய நதி
யாக பரவியது. அந்த ஸித்த க்ஷேத்ரமான ஸ்தானத்தை பக்தியுட
ன் கேட்பவர்களும் படிப்பவர்களும் பகவானிடம் பக்தியுண்
டு பகவானுடைய பாதாரவிந்தத்தை அடைவார்கள். (3-)

ஸ்வாயம்புவ மனுவுக்கு ப்ரியவ்ரதன், உத்தானபா
தன் என்று இரு புத்ரர்களும், ஆகூதி, தேவஹூதி, ப்ரஸூதி, என்று
மூன்று பெண்களும். தேவஹூதியை கர்த்தமர் மணந்து கபிலாவ
தாரம் செய்து தாயாருக்கு உபதேசம் செய்ததும் கூறப்பட்டது.
ஆகூதி என்பவளை ருசி என்ற ரிஷிக்கு விவாஹம் செய்து கொடுத்
து அவர்களுக்கு யக்ஞன் என்றும், தக்ஷிணை தேவா என்பவர்களும்.
ப்ரஸூதி என்பவளை தக்ஷனுக்கும் மணம் புரிந்தனர். அத்ரி
கு விவாஹம் செய்து கொடுத்தார். ஸ்வாயம்புவமனு புத்ரனை அ
த்ரி மஹரிஷிக்கு கர்த்தமரின் புத்ரியான அனஸூயையை மனைவி.

பிரும்மதேவர் அத்ரியை பிரஜா சிருஷ்டி செய்ய உத்தரவு
செய்தார். அத்ரியும் தம் பத்னியுடன் ருக்ஷம் என்ற பர்வதத்திற்கு
ச் சென்று எவர் ஜகதீச்வரரோ அவர் அவருக்கு சமானமான பு
த்திரனை எனக்கு அளிக்கட்டும் என்று ஸங்கல்பம் செய்து கொ
ண்டு ஒரு காலில் நின்று கொண்டு நூறு வருஷம் வா
யுவை பக்ஷித்து கடுமையான தபஸ் செய்தார். அவருடைய சிரஸிலி
ருந்து கிளம்பிய அக்னியால் மூன்று லோகங்களும் தபிக்க, அந்த சமயம் பிரும்மா விஷ்ணு ருத்ர மூ
[illegible]
வரும் அங்கு தோன்றினார்கள். அத்ரி கண்களைத் திறந்து அவர்களை
பார்த்து ஆனந்தம் அடைந்து வணங்கி அவர்களிடம் கேட்டார்
அத்ரி - நான் லோகநாதனான ஒருவரைக் குறித்து தவம் செய்தே
ன். ஆனால் சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரம் செய்யும் நீங்கள் மூன்று பேர்களும்
வந்திருக்கிறீர்களே என்று கேட்டார். அதற்கு மூர்
த்திகள் - உம்முடைய ஸங்கல்பப்படியே தான் ஏகமூர்த்தி
யான நாங்கள் மூன்று பேராக இருக்கிறோம். எங்கள் மூவருடைய
அம்சங்களாக உமக்கு மூன்று புத்திரர்கள் பிறப்பார்கள். அவர்
கள் உமக்கு கீர்த்தியை உண்டு பண்ணுபவர்களாகவும் லோக
பாவனத்திற்காகவும் இருப்பார்கள் என்று வரம் கொடு
த்துச் சென்றார்கள். அதன்படியே பிரும்மாவின் அம்ச
மாக சந்திரனும், ருத்ரனுடைய அம்சமாக துர்வாஸரும்

விஷ்ணுவின் அம்சமாக தத்தாத்ரேய மஹரிஷி
தோன்றினார். தத்தாத்ரேயர் ஞான யோகியாக இருந்து பலலீலை
களைச் செய்தார். கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கு குருவாக இருந்து
அவனுடைய பக்தியால் ஸந்தோஷமடைந்து அவனுக்கு ஆயிரம்
கைகளை அனுக்ரஹம் செய்தார். இவ்லீலைகளை புராணங்களில்
விஸ்தாரமாக உள்ளது.
மனு; தன்புத்ரியான ப்ரஸூதி என்பவளை ப்ரம்மபுத்ரனான
தக்ஷனுக்கு விவாஹம் செய்து கொடுத்தார். அவர்களுக்கு பதி
னாறு பெண்கள் பிறந்தார்கள். அவர்களில் பதிமூன்று பேர்களை
தர்மதேவதைக்கும் அக்னிக்கு ஸ்வாஹா என்பவளையும், பித்ருதே
வர்களுக்கு ஸ்வதா என்பவளையும், பரமேச்வரனுக்கு ஸ
தீ என்பவளையும் விவாஹம் செய்து கொடுத்தான் தக்ஷ
ன். தர்மதேவதையின் பத்னிகளில் ஒருவளான மூர்த்தி என்பவளி
டம் பகவானுடைய அவதாரமாக நரநாராயணனென்னும் ரி
ஷிவரர்கள் பிறந்தார்கள். அந்த வேளையில் லோகத்தில் சுபசகுன
ங்கள் உண்டாயின. தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்து ஸ்தோத்ரம்
செய்தார்கள். நரநாராயணர்கள் இவ்விடத்தே கந்தமாதனபர்வ
தத்தில் சென்று அங்கு தபஸ் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஸஹஸ்ர
கவசன் என்ற அஸுரன் தபஸ் செய்து ஆயிரம் கவசங்களை

ம் பெற்று, ஆயுதவிசேஷங்கள் தபஸ் செய்து பெறுவதால் பெருகவசம்
உடைக்கப்படவேண்டும், இவ்வாறும் ஆயுதங்களுக்கும் உடை
படாததுமான என்னைக் கொண்டு மரணம் ஏற்படக்க வேண்டுமென்று
பதின்மாவடம்
வரம் பெற்றவன். அவன் நரநாராயணருடன் யுத்தம் செய்ய
நேர்ந்தது. நர நாராயணர்களில் ஒருவர் ஆயுதவிசேஷங்கள் தபஸ்
செய்யவும் ஒருவர் அந்த ஆயுதவிசேஷங்கள் அவனோடு யுத்தம்
செய்து அதிகவசத்தை உடைத்தும் இவ்வாறும் அவனையும் ஆயு
தங்களுக்கும் உடைந்து அவனை ஸம்ஹாரம் செய்தார்கள்.
மாகுபதிகாசத்திரத்தில் நரநாராயணர்களுக்கு மோக்ஷத்தையும் பெ
தெரிந்துக் கொண்டு உபசரித்தார்களாகக் கூறுகிறார்கள். இவர்களு
டைய தபோபலத்தையும் உபசாந்தியையும் பொறுக்காமல் தேவேந்
திரன், இவர்கள் மோக்ஷமடையச் செய்வதற்கு அநேகம் அப்ஸ
ரஸ்த்ரீகள் வெவ்வேறான தேவமாதர்களை ஏற்பாடு செய்து
அனுப்பினான். தென்றல் காற்று வசந்தமாக வீசிற்று. மரங்கள்
புஷ்பித்தன. தேவஸ்த்ரீகள் ஆடல் பாடல் அங்க சேஷ்டைகள் செ
ய்து ஜொலித்தனர் செய்தார்கள். மன்மதன் ஏவினான் வேர் பெயர்த்தெ
ய்தும் அவர்களைக் கெடுக்க முயல்கிறது. அவரை நாராயணனி
க்கண்டு பயப்பட்டு நின்றதைக் கண்ட தேவமாதர்களைப் பார்த்து புன்சிரிப்புட
ன் கூறுவது - நீங்கள் எல்லோரும் இங்கு அதிதிகளாக வந்திருக்
கிறீர்கள்

உங்களுக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டாமோ என்றுகூறி

அயோத்திக்கான க்ஷத்ரியர்கள் தங்கள் தோள்பலத்தால் ஜயித்துத்

தார்; அப்படி க்ஷத்ரியர்கள் கொடுத்தும் அதிபவித்ரமான அவ

ர்களுடைய க்ஷேத்ரத்தைக் கொண்டு எல்லோரும் பெருமையடைந்தா

ர்கள். இவர்களெல்லாம் உங்களுக்குப் பணிவிடை செய்ய அனு

ப்புச் செல்லுங்கள் என்றுகூறி தன் துணையாகிய ப்ருத்வி தேவி

அழகிய க்ஷத்ரியப் பெண்களை இவர்க்கு செய்வித்து ரவீந

ன் பவரோ உங்களின் ஸுமாணரான கிருஷ்ணனுக்கு என்னுடைய

வைம்மாணமாகக் கொடுங்கள் என்று கூறினார். நாராயணனால்

ஸ்ருஷ்டி செய்யப்பட்ட க்ஷத்ரியர் தாங்களே உங்களுக்குப் பாத்ர

ராக ஆகவேண்டும் என்று வேண்டினார். நாராயணனும்

இந்த அவதாரத்தில் பாகும் ராஜ்யம் அனுபவிக்கிறேன் அடுத்து

வருகின்ற அவதாரத்தில் உங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்றுகூ

றினவற்றையும் அனுப்பினார். அவர்கள் நடந்து வந்து

க்ஷத்ரியர்கள் டங்கள் உறவினர்களையும் அழைத்துப்

போனார். இந்திரன் அவனுடைய போபலத்தையும் மனோதைரிய

மும் கொண்டு ஆச்சர்யமடைந்தான். இந்த க்ஷத்ரியர்கள் இனி

வருகின்ற அவதாரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய காலத்திலிருந்தில்

இருந்து பாண்டவர்க்கு பகவானின் பக்திமானாக ஏற்றுக்கொள்

ளப்பட்டார்கள்॥

॥

தக்ஷ சரித்திரம்।

பிரமாவின் புத்திரனாகிய தக்ஷன் என்பவன் தன் புத்திரியை பரமசிவனுக்கு
விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான்। பிறகு [illegible] புத்திரர்களுக்குள்ளே
மேன்மையான [illegible] அதிகப்ரீதியாய் [illegible]
ராஜாக்களுக்குத் தலைவனாக தக்ஷனை அபிஷேகஞ் செய்வித்தார்கள்। அதனால்
அவன் மிகுந்த கர்வமுடையவனாயிருந்தான்। ஒருசமயம் ரிஷி
களெல்லாருங்கூடி [illegible] யாகத்தை [illegible]
கஞ்செய்தார்கள்। அங்கே சகல தேவர்களும் ரிஷிகளும்
வந்திருந்தார்கள்। அந்த சபைக்கு தக்ஷன் வந்தான்। அவனுடைய
தேஜஸைக்கண்டு [illegible] எல்லாரும் எழுந்து
நின்று மரியாதை செய்தார்கள்। அப்பொழுது பர
மேசுவரன் மட்டும் எழுந்திருக்கவில்லை। தக்ஷன்
பரமசிவனைப் பார்த்து அவருடைய அலட்சியத்தால் [illegible]
ர்ந்தான்। [illegible] பரமசிவனைக் கண்டு
மாமனாரான [illegible] [illegible] மரியாதை
செய்யாமல் போனானென்று அகங்காரத்தால் கோபங்கொண்டு இ
வனைப்பார்த்து சபையில் தூஷித்தான்। சபையோர்களே கேளுங்
கள். அறியாமையோ [illegible] [illegible]
ய [illegible] [illegible] பெண்ணை [illegible]

சிவனுக்கு அக்ஷிஸாக்ஷியாக வாஸம் செய்து கொண்டிருந்தே
ன், அதனால் எனது பாபங்களெனக்கு இந்த்ரியஸ்தானத்திலிருப்பவ
வன்; இந்த்ரியஸ்தானத்திலுள்ளவர்கள் லிங்கஸ்தானத்திலுள்ளவ
ர்களுக்கு மரியாதை செய்ய வேண்டுமென்று ஸாதுக்களுடைய
ஆசாரத்தை மீறிவிட்டான்; இவன் என்றும் ஸ்களமானவன்
என்று பொறிக்கப் பெயர் இவனுக்குப் பொருந்தாது; பய
ங்கரமான ஸ்மசானத்தில் வாஸம் செய்கிறான்; எலும்புமாலை
யாக அணிகிறான்; பூதகணங்களால் சூழப்பட்டவன்; தரித்திர
னுடைய ஐச்வர்யம் போல் அலைகிறான் வஸ்திரமில்லாமல்,
இவ்வாறும் அசுத்தனான இவனுக்கு என் பெண்ணை அழகான
தியை தகப்பனான பிரம்மாவின் வார்த்தையால் கொடுத்தே
ன் (ஸவிதாயம் செய்தோம்) என்று; மேலும் இந்த ருத்ரனுக்கு யாகங்க
ளில் மற்ற தேவர்களுடன் அவர் பாகம் இல்லாமல் போகட்
டுமென்று ஜலத்தைக் கையிலேந்தி கோபத்துடன் சா
பத்தையும் செய்துவிட்டுச் சென்றான்; பரமசிவனுடைய
மகாகணத்தார்களையேர் கேட்டு மிக்க கோபம் செய்
து கோபத்துடன் சென்ற தக்ஷனைக் குறித்தும் இவனோடிருந்ததை செ
ய்யும்பொழுது அதை அநுமோதித்தவர்களைக் குறித்தும் நந்தி
கேச்வரர் கோபங்கொண்டு சபித்தார்—

எவன் அக்ஞானியாக சரீரத்தையே ஆத்மாவென்று நினைத்து, அறிவிட
மேத்வேதமேயில்லாத பரமசிவனிடம் த்வேஷம் கொள்கிறானோ அ
வன் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டுமென்ற ஆத்ம விசாரம் செய்ய வேண்டுமெ
ன்றெண்ணமில்லாதவனாகவும் பசுவைப் போல் ஸ்திரீ காமனாகவு
ம் கிருகஸ்தி ஸம்ஸாரத்தில் பற்றுள்ளவனாகவும் கர்மாக்களையே
செய்து கொண்டிருக்கக் கடவன் என்று சீக்கிரத்திலேயே த
ன் தலையை இழந்து ஆட்டுத்தலையுடையவனாக ஆகக்கடவன். இவ
ர்களை அனுமோதித்தவர்களும், கர்மமார்க்கத்தில் மோகம்
கொண்டும், பிராமணர்களாகப் பிறந்தும் புத்திஹீனர்களை
யவர்களாக இருந்து போக்கிரம் பணம் வாங்கி யோககனைக
ளிலேயே சிக்கப்பட்டு, வைதீக சம்பிரதாயங்களை ஜீவனத்திற்கே
உபயோகம் செய்து கொண்டு யாசகர்களாகவும் திரியட்டு
ம் என்று சபித்தார். பிராமணர்களுக்கு ருத்ரன் செய்த சாபத்தை
க் கேட்டு பிருகு முனிவர் கோபத்துடன் சபித்தார் — சைவவிர
தம் அனுஷ்டிப்பவர்களும் அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களும் சா
ஸ்திர விரோதிகளாகவும் பாஷண்டர்களாகவும் — நாஸ்திகர்,
ஆசாரமில்லாமல் ஜடை தரித்தும் மது சேவனை செய்பவர்களா
கவும் (பிராமணர்கள்) ஆகட்டுமென்று. இவ்விதம் சாபம் செய்ய
ச் செய்யும் பொழுது பரமசிவன் கொஞ்சம் ~~கொஞ்சம்~~ மனவருத்த
ம

188 (x) பிரும்மாவுக்கு அடுத்தபடியாக அகிலவுலகத்துக்குக் காரணமான
வர்கள் மரீசி முதலானோர் - இவர்கள் - பிரஜாபதிகள் -
உப ப்ரும்மாக்கள் - ப்ரஜாபதிகள் என்றும் கூறப்படுவார்கள்
ப்ரும்ம மானஸகுமாரர்கள்

உன்னைப் போல் அலங்கிருதர்களான பரிவாரங்களுடனே

[illegible] பட்டர் [illegible] (x) உப ப்ரும்மாக்க

ள். ஆனால் [illegible] [illegible] [illegible] யாக

[illegible] செய்து [illegible] செய்து [illegible]

தங்கள் இடங்களுக்குச் சென்றார்கள் //

வைகுண்டமாகிற [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] வளர்ந்து [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] செய்ய ஆரம்பித்தான் / அதுவாகத் [illegible]

[illegible] தேவர்களும் தேவர்களும் [illegible]

[illegible] கைலாஸத்தில் [illegible]

ஆகாயமார்க்கமாக விமானங்களில், [illegible]

மாகப் பெற்றுக் கொண்டு [illegible] தேவதைகளின் [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] நடத்து

கிறார்கள். தேவர்கள் சென்றார்கள். தங்களுக்கு இஷ்டமிருக்

கிற [illegible] செல்லலாம் / அங்கு [illegible]

[illegible] பார்த்தார்களுடன் [illegible] [illegible]

ருடன் சென்று அவர்களுடன் ஸ்தாக்கொள்கிம் ஸம்மோனத்திகி
ல்லெமுருக்கொள்ளவு மேம்புகின்றேன். போதனைப்பார்த்துவைத்தா
கிவிடுதால் அன்புள்ளதையாரையும் தாயென்ப தொழுதல்கிலியும் பா
ர்க்கிலும், மேலும் நேர்கிள்ளால் நடத்தப்படும் யாகத்தைப்பார்க்கவும் விரு
ம்புகின்றேன். உங்களுக்கு யாகத்தைத்தெரிவிக்க அவசியமில்லாவிட
ருமம் என்றால் சிரியார்கள் நடத்தப்படும் பார்க்க ஆசைப்படுகி
றேன் என்றுக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் செல்வம் போவதும் ஸ்ரீராம
ரையார். அவைநிக்காலமும் ஸ்ரீகிதன். பார்த்தா, ஆனாலும்
பருக்கிவர்களுடைய ரிஷிகளுக்குச் செல்வமோ, தவரமும் யாகத்
திர்க்கு அமைநிக்காலமும் தெரிந்துக்கொண்டு செல்லலாமே, நா
ங்கள் ஸ்ரீராமர் பாதியையே அளித்தவர்கள் ஆகிவியுள்ளவர்கள்
கலியாத்திக் கிடைத்த யது செய்து என் இருக்கைத் தடுத்து ஸெய்யும்
கொள்ளுகின்றோன். ப்ரஹ்மோவேன் பாரியே! அனைக்காலமும்
மயாகதெரிந்துதிரிக்குச் செல்லலாம் என்பது போன்றும், ~~[illegible]~~ ஸ்த்ரீ
க்கள் ரிஷிகளுக்குச் செல்லலாம் என்பதும், ஆனால் அவர்கள் யாகத்தை
ப்பண்ணும் அதிகாரத்தில் ஸ்திகளோவில் தேவம் (தெய்வம்) கொ
ண்டவர்களோ ஆகிவிட்டால் அவர்களுடைய யோக்கியதையைக் க
வனிக்காமல் அவர்கள் அவமானம் செய்வார்கள். அவர்களுடைய
யதிலிருந்து கருக்குச் செல்லக்கூடாது. அவர்களுடைய சொந்தங்கள்

சொன்னபடியான பாவனத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக வளர்த்து நன்மை

க்கொடுக்கும். உன்னுடைய பதாவுக்கு மேற்படுமென்கிறது கேட

டதும் உன்னிடம் அதிகமாக பிரியம் உண்டு. இதுவும் நீ என்னு

டைய பக்தியாகக் கொடுப்பதால், என்னிடத்திலுள்ள விசேஷத்தில்

ஆத்தால் உனக்கு அப்பேர்ப்பட்டதைக் கிடைக்காது. சத்ரியாகத்

தில் உன்பாதங்களை நான் நமஸ்காரம் செய்திருந்தால் அவரைக்

கண்ணின் முன் வேறும் வராது சித்திக்கலாம். இதுவரைக்கு

வத்தால் சகல அபமானத்தை நமஸ்காரம் செய்யக்கூடாது. நமஸ்

காரம் என்பது சரீரத்திலுள்ள ஆத்மஸ்வரூபமான நாராயணனுக்

கே. அதை நான் எப்பொழுதும் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். உ

த்த
ன்னிடம் பெரியோர்களுடைய லீலையில் நிந்தனை செய்தால்,

ஆகையால் பகவானாக இருந்தாலும் அவனையும் அவனைச் சே

ர்ந்தவர்களையும் பார்ப்பது கூடாது. நீ என்னுடைய வார்த்தையை

க் கேளாமல் சென்றால் உனக்கு மங்களம் உண்டாகாது. அவமா

னமும் அனுபவமும் உண்டாகுமென்று சொன்னார். இவ

ள் தாக்ஷாயணியானது பொறுக்கமுடியாத ஆசையினால் நாலு திக்கால்

பதிக்கு [illegible] கொண்டு கிருஷ்ணனை [illegible]

ள் அங்கே சென்றபோது அவமரியாதையால் [illegible]

[illegible] பார்த்துக் கொண்டே [illegible] வருவாள்.

மரணத்திற்கு

அரசுக்குராம்காரணமாக ஆகவேண்டாமென்று நினைத்து

தருமபுத்திரன் ஸ்ரீ திருதராஷ்டிரனை புறத்தகம் செல்லவேண்டுமென்று

ஆர்வமுடன் புரமேம் பார்த்த அனுமதி தயவால் ஸ்ரீ யோசனையும் பற்றியதும்

பெருமை கொண்ட ஸ்ரீ புறத்தகம் செல்லவேண்டுமென்று என்னை

ம் ஆவல், நீ வரமாக இருந்தால், எனக்கு பாதிச்சிரத்தை பெறக்

கொடுத்து பார்த்தவனை எண்ணத்தையும் மீறி கண்ணில் நீர் பெருகக்

கொடுத்து பார்த்தாலும் பொறுமைய பார்த்துவிட்டு விசித்திரத்

தியால் அங்கிருந்து புறப்பட்டனர். வைகுண்டத்திற்கு தனியாகச் செல்

லும் அவரைப் பார்த்து ஆயுதக்காரர்கள் கோவில் களுக்கு அவ

ர்களுக்கும் ராஜ்ஜியம் முதலான உபசாரங்களுடன் விடைபெற்று

வனத்தில் அமரச் செய்து அவருடன் கூட சென்றார்கள்.

காந்தாரியுடன், வேதகோஷங்களுடன் கோலாகலமாக நடக்கும்

கிருபாசாரியுடன் குந்தியும் அவரோடு கூட வாழ்ந்துவந்த

போர்க்களம் நீங்கி திருதராஷ்டிரன் பயந்து மற்றவர்களும் வரவேற்கும்

கால் ஸ்ரீ மகாபாரதத்தில் தயாரிக்கப்பட்டு மோதத்திற்கும், தவம் நீக்கு

தலுக்கும் இடையே அந்தக்கிரமங்களுக்கு இருக்கும்

தெய்வமே வெல்லும் சாதித்தார்கள். வந்து சேர்ந்த அவர்களுடைய

ஆவலை தீர்வான உபசாரங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல்

அந்தியாகத்தில் இந்திரனுக்கு எவராலும் கொடுக்காமல் தன்

பற்றதானவை அவமதிப்பதையும் பார்த்துதான் இன அவமதி
த்தலையும் எண்ணி மிகுந்த கோபம் அடைந்திருந்தது இனத்
தொண்டுக்குக் கிளம்பிய இவர் கொள்கைகளுக்குத் தக்க இலக்கியங்களே
அரியணையேறக் கூடிய இலக்கியங்கள் எனப் பெயர்கள் கொடுக்கப்படு
மாக்கப்பட்டிருந்தன. திராவிடர் — பார்ப்பன இலக்கியத்துக்கிடை
கத்தில் வேற்றுமை காணவேண்டும், அல்லது மேலானவை கிடையாதோ
எவற்றில் இவை சேர்க்கப்படுவதோ, எவர் எல்லோராலும் போற்றப்படுவ
மனவரோ அவரிடம் நீதியும் கொண்டிருக்கிறது, இன்னும்
தமது வேறு பெயரும் இல்லாதும் இருக்கமாட்டார்கள். பெரியோ
ர்கள் பாடியவைகளைக் கூட கொண்டாடவும், இழி
குலங்களைக் கூட பெரிதாகவும் எண்ணுவார்கள். அவ்வாறு
மாறுபடும் நிலையில் அப்படியாகிவிட்டவர்கள் அவர்களுடைய
"இல்" என்று இரண்டெழுத்து நாமங்களை யுடையவன் பாதார
ணமாக அருள் செய்யும் பொருட்டு (பேச்சுவழக்கில்) தான் இன
அறியாமையே ஏமாற்றமுடையவை தொல்லியல் படையும் அவரு
டைய வகைப் பாடல்களும் நீக்கப்பட்டு, அவருடைய புகழ்ச்சி
ன்னும் பரம்பரைத்தன்மையும், அவருடைய ஆற்றலையே போ
க்கத்தில் வெளிவரும் மேலும் புரியாதோ அந்த மங்கலமான அறிஞ
ன் அமுங்காமல் நிலைநிறுத்திக் கொண்டிருந்தவர்கள்

மகிமையான ஸ்தோத்திரத்தை அனுஷ்டிப்பதற்காக வழியுடையா
துதிகளையும் தியானஞ் செய்கிறார்களோ, எவர் பக்தர்களுக்கு மேலான
ஷ்டியங்களை விளக்கிக் கொண்டு லோக பற்றுவாரோ அவரை நிந்தி
வதிக்கிறது. ம, மக்களுக்குத்தான் இரவிலே அடைய வேண்டிய அவர்களுக்கு
இல்லாத தான் அதிசயம் அமைக்கலாம் என்று கூறுகிறது, அவனை
மதுமையான வாலும் எதுவும் அபூரணம் தேவனான வேதத்தின்படி
மேலான தேவர்களை அறியாதவர்களோ, அவர்களும் அவரை
உடையபாதமே அவர்களின் இருப்பிடங்கள். தர்மத்தை
கூறுகின்றதற்கு வரன் அடக்கமில்லாத அற்ப மனிதர்கள் துணிவினை
செய்தால் அதைக் கேட்கும் தாசர்களை, தன் இலக்கியத்தையும்
பொருத்திக்கொண்டு அங்கிருந்து சென்றுவிடவேண்டும், அந்த
தாசர்களைச் சிஷ்யர்களாக்கி, தங்கள் துணிவின் வழியுடைய தா
க்களைக் காக்கவேண்டும் அல்லது தான் பிராணனை விடவேண்
டும் இதுதான் தர்மம். ஆகையால் நான் இவர்களை எப்போதும்
கேட்டுக்கொண்ட சாஸ்திரத்தை இனிமேல் தெரிந்து கொண்டு தத்தமான
சத்தியத்தை அறியாமல் புகழ்ந்தவன் அந்த அன்னத்தை வாங்கிச் செய்வதே உசிதம்
அது போல இந்த சாஸ்திரத்தை பெரியோர்கள் சொல்லுகிற பாராவர்த்தித்தம்
பிராயச்சித்தம் என்று இவைகளை உண்டு பண்ணவேண்டிய கிரமத்தில் கிர
ன்னையும் அனுஷ்டிக்க வேண்டியவர் யோக்யதைக்குத் தக்கவாறு

(*) [illegible]
[illegible]
[illegible]

அனு[illegible] தெரிந்து கொள்ள[illegible] சிவத்தை
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] அப்பொழுது [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] அப்பொழுது இவைகளை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
இவைகளை [illegible] //

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீவம் அரி, அக! அதிகோபத்துடன் தன் ஆனையைப் பயந்தெதிர்த்த
சூதல் [illegible] பயங்கரம் [illegible]
[illegible] செய்தார். வீரபத்திரரிடம் [illegible]
என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்க, ஸ்ரீ என்னுடைய அம்சமான
[illegible]
[illegible] ஆக்ஞை செய்தார். அவரும் [illegible]
[illegible] செய்து கையில் சூலாயுதத்தை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] கோபத்தை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] யாகசாலையில் [illegible] செய்து [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மடு, மிருகன், மற்ற இருவன் லைநிமுவுடையவர்களிலே சீடர்

கூறன், அதனால் அவர் இவைகூட்டுதலாயனை வெளிப்படுத்தினர்

டட்டிமேல் நுவர்க்கிரயில் வராலுநந்து வாழ்ட்டுவதுர்க்கள் வேறு

பகுதிக்கு தெரியோனக்கி நீதுவன்ர் அவன் லோகுபல் தெரிந்து கொண்டு
வாழுவ

இவற்றை டையதுவையூக்கி தெருவாளாதுவல் வெட்டமிடுவாக

தானவராப்பத்திரக்கு வொகிக்கு யாகத்தில் பசுவைக்கொல்லது

வனமிசான்று மெனநுமைய் போல் அபலையை மழைகுமேது

து பாமு இதுவையைப் வெட்டதுர் வெட்டுயதுவையை வகு

கூறுக்கியால் கேராமைகள் தைய் தரநுவகனைய் கொப்பு

கொடுக்கும் கனிபழுகியாக தேவையைவாந்துவா டுகைவ

வைத்திருக்கு ம்புறப்பட்டார்கள்.

பாடு இருந்தனை, சித்தனை டய [illegible] சிகளாபட்டதேவர்

களப்புந்து பகுமோவட்டல் [illegible] டநிவனுமைவாமேது

நிலைத்தார்கள். தேவனை [illegible] பாதும்சிநுவன் [illegible]

னைத்துமேமேலே [illegible] பேரிந்து பகுமோதிமைய
இதுவர்கள்?

வனமும் யாகத்திரக்கு வருவல் [illegible] தெனதுவாகி மும் துகேவன்

[illegible] வதின்றுமுகெமுமாறுக்கு அபராதம் (பாவு) செய்து

விட்டான் அவன் அதிகமோதுமேலும் மேதைநதியை [illegible]

தவறுமே இதப்பாகமா இல்லாமல் செய்யும் யாகத்தைத அது

பதித்துள்ள ஸ்ரீரங்கத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆசாரியர்களோ, [illegible] தம்முடைய
டைய வைஷ்ணவ பக்தி ஸம்பிரதாய வழியாக ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீரங்கனை நல்லமன
துடன் பக்தியுடன் அவனுடைய பாதகமலங்களில் விழுந்து வணங்கு
கின்றன ஸ்ரீவத்ஸம் பூர்த்தியுடைய வேண்டும் என்று
பராசர்த்தில் கருணையுள்ள அவர்கள் தம்முடைய நினைவைய
மறந்து அனுக்ரகம் செய்வார். அவரை ஸேவித்தனம் செய்யுங்கள்.
அவனுடைய திருமணத்தை யோசக்கிரமமே யோ ஸ்ரீரங்கனோ பெருமை
கூசும் அரிய வியாதனாக ஸ்ரீரங்கமெல்லாம் தேவர்களுடன்
கைலாசத் திருக்கைச் சென்றார். குபேரன் ஸ்ரீவைஷ்ணவ கணத்தின
முன்னேவந்தே தான் கொண்டு சென்றதும், அங்கே அப்போது மானஸ ஆ
லமரத்தடியில் தெப்பக்குளத்தில் ஜலத்துறையில் இட்டுக்கொண்டு
போட்டுக் கொண்டு வெகு திருவிழாக்கள் நடாத்தினர் பின்பு தென்ன
புடன் ஸ்ரீ ஆராதன மூர்த்தியாக வைத்து கோயில் கட்டி ஸ்ரீரங்கநாத
ருக்குத் தேவ பூஜை செய்து கொண்டு இருக்கும் போது, ஸ்ரீரங்க
நாதர் ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் லோகத்தேவர்களும் பாதகமலங்க
ளில் விழுந்து வணங்கினார்கள். லோக க்ஷேமத்தை அனுஸரித்து பல
ரூபமாக அவதாரம் செய்தார். பிரஹ்மா ப்ரதிஷ்டை பண்ணிக் கொ
ண்டு அங்கு ஸ்ரீரங்க நாதர் ஸ்ரீவைகுண்டம், ஸ்ரீதாமன் ஸ்ரீவைகுண்ட
உத்தியானமும், பாக்ஷ்மா தடமும் மாண்டவ்யாகமும் முதலிய மேலே போ

கடவுளின் இருப்பிற்கு விரோதமாய்ச் செய்யும் பாவமாகும்.

ஆனால் சகல தோஷத்துக்குக் காரணங்களை அடைய தெய்வீக மன்னிப்புடைய

கர்த்தர் இவ்வுலகில் 12 அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கொடுத்த வல்லமையினால்

பாவமன்னிப்பின் அதிகாரத்தை அளிக்கிறார்.

பகவானானது தேவர்களின் பொருட்டும், அதி இருக்கின்றவை
னருட்டும், ஆசியறாக் கொடுக்கும் உண்டாகட்டும், மற்றும் தேவர்கள்
இருவரும் இவர்களுக்கு, இந்திரர்களுடைய அருளால் அன்றி
ன அபிஷேகங்கள், தங்கள் அனுக்கிரகத்தால் இவை உண்டாகட்டும்,
யாகத்தில் மேதமான தேவன் மகத்தானவைகள் எல்லாம் இருப்பதாகும்
இந்திரனைச் சேர்ந்ததாகட்டும், என்று பசியம்மாமயாதானம் செ
ய்ய இந்திரமண்டல் சேர் உமைடச் பிரித்துக் கொள்ள கேட்கிற
வாடக் கொள்கிறார். மஹாதேவரு பசிம்மா மேயேர்காள் செய்துவ
னுர் ஆசான் மனதில் நிலைப்பதுமல்ல அநாதவெளியாக இருக்குவர்னிப்பதுமில்ல
ஆனால் அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு மிதுபோன்ற இதைத்தைச் செய்யக்
கூடாது என்பதற்க்காக வேததுவினையென்று நேரம் பொருத்தியால
திருச்சபோனதால் (இதுகுறுமானையது) அவருக்கு இட்டதுன்று இருப்பட
டும், பகவான் இந்திர தேவதையினைக் காப்பாற்றட்டும் ஆதானாது
நியமமாக மானதுமானபடியே தேவனைக் காப்பாட்டு
ம், மாறாக தேவர்கள் அசுர தேவர்களுக்கு இவர்க
ளுடைய காக்க யோகியாக இருக்கட்டும், இருவர்களும், பசிதேவ
ர்க்கு இட்டதைச் சேர்பட்டும், என்கிறார். தேவர்கள் திப்தி
யடைந்து பரமசிவனிடம் விடைபெற்று பசிம்மா தேவர் அவர்களுட
ன் யாகசாலைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். இவ்வியாகசாலைக்கு

வந்துடனே அவர் சொன்னபடி எல்லாம் நடந்தது. யாகத்தில் உ
பயோகித்த ஆட்டுக்குறளையை இருளையை கொத்து [illegible] கடு
தில் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள், அதை இவன் கண்டுபிடித்து கடா
க்ஷித்தால் உடனே பெருத்த சத்தத்துடன் [illegible] யோசனை
ந்து கொண்டு [illegible] பரம [illegible] பரம
சிவனையே பார்வையால் [illegible] இருந்து
[illegible] கொண்டு உண்மையாக [illegible] செய்தான். பகவானே
நான் செய்த [illegible] கொண்டு [illegible]
கு அநுக்கிரகம் செய்தீர், இனிமேல் நான் பிராமணர்களிட
[illegible] பெரியோர்களிடமும்
[illegible] செய்யாமல் [illegible] அநுக்கிரகம் செய்யுங்கள் [illegible]
[illegible] செய்த [illegible] நான், [illegible]
[illegible] [illegible] என்
[illegible] செய்தவன் செய்யவே [illegible]
[illegible] அநுமதியால் [illegible] யாகத்
தை [illegible] செய்தான். யாகத்தின் [illegible]
[illegible] யாகம் [illegible]. அப்பொழுது [illegible]
[illegible] யாகம் செய்தான். அப்பொழுது

பகவான் கூடவே மேல் திவ்யமங்கள வாக்யத்துடன் கில மேத—
யாமாராக திவ்யாலங்காரபூஷிதராக அங்கே தோன்றினார். மேலும்
மாணவர்களும் வணங்கி வணங்கி அக்ஷதை செய்து ஸ்தோத்ரம் செய்
தார்கள். தேவன் ஆராத்யபாத்யாதி உபசாரங்களைச் செய்து செய்தா
ன். பூஜை பூஜைமுடிந்த பின்னர் [illegible] ஸ்தோத்ரங்
களையும் ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள். ஸ்ரீ, தென்னாச்சியார் [illegible]
[illegible] வங்கிக்கொண்டு அனைவரும் [illegible] — [illegible]
[illegible] மேல் ஸ்ரீ [illegible] மாணவர்கள் [illegible]
[illegible] மாணவர்கள் [illegible] ஸந்நிதியில் [illegible]
[illegible] செய்து [illegible] பெயர்களைப் பெறுகிறான். [illegible]
[illegible] [illegible] வேறு [illegible] வேறு [illegible]
[illegible]. [illegible] காலம் [illegible]
[illegible] வங்கிக்கொண்டு, [illegible] மேல் [illegible] (A)
[illegible] அவனே [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] செய்து [illegible]
[illegible] செய்தான். [illegible]
[illegible] செய்து [illegible]
[illegible] [illegible]

சக்தியானவள் பார்வதியாக அவதாரம் செய்து தபஸ் செய்து
அந்த பரமேச்வரனை பர்த்தாவாக அடைந்தாள். இந்தச் சரி
த்ரத்தை கேட்பவர்களும் படிப்பவர்களும் பரமேச்வரனிடம்
பக்தியையும் பாப நிவ்ருத்தியையும் ஸகல இஷ்டசித்திகளையும் அ
டைவார்கள்॥ (4-7) தக்ஷனுடைய யாகத்தில்
ஈச்வரனைத் தக்ஷன் யாகத்தில் சேர்க்காததை அறிந்து அவருடைய
க்கு சக்தி ஸ்வரூபிணியான பார்வதிக்கு அடுத்த படியாக வீர
புத்ரர், இந்த்ரன் முதலான தேவர்கள்;
யக்ஞத்தில் இருந்தவர்களான இந்திராதி தேவர்கள் இவ்வா
று இருந்ததால் அந்த யாகத்தை, யாகத்திற்குரிய பங்கை
கொடுக்கும் பரமசிவனை அழித்தார். ஏனெனில் தக்ஷன்
சிரத்தையின்றி கர்வத்துடன் சிவத்வேஷத்தால் செய்தான்.
சிரத்தையின்றி கர்வத்துடன் செய்யும் தர்ம காரியங்
களும் அஸுர ராக்ஷஸமாக மாறி செய்தவனுக்கு அனர்
த்தத்தையே உண்டு பண்ணும் என்பது நிச்சயம், இவ்விஷ
யம் இங்கு ஸ்ருதியால் கூறப்பட்டுள்ளது॥ தேவயாகத்திலோ—
தக்ஷன் அம்பாளைத் தனக்குப் பெண்ணாகப் பெற்று அவளை பர
மசிவனுக்கு விவாஹம் செய்து கொடுத்து அவர்களைப் பூஜித்
யாகம் செய்து பெண் என்று தபஸ் செய்து அம்பாளையடைந்தே

பெற்று அவ்வாறு மேல் பக்ஷமும் அடைந்தான். ஆகவே - பிள்ளை
யைப் பெறவேண்டியவர்கள் இந்த அப்பாண்டவ பரமாத்து புத்திரப்
ணத்தை அநுஷ்டானத்தையால் சயனகிரிகைத்தில் வைத்து வழிபட்டால் அந்த
அபாரத்தால் இவர் வேண்டும் அனைத்தையும் கொடுக்கும் ~~கொடுக்கவா~~
~~ன்~~ ॥ இவ்வாறு ஆனப்புலமையான் மேன்மை புத்திரர்களின்
வம்ச வரலாறு கூறப்பட்டது, இனி பரியவர் தான் உத்தானபாதனின்
புத்திரர்களில் உத்தானபாதனின் வம்சம் கூறப்படுகிறது.

துருவ சரித்திரம் —

அரச உத்தானபாதனுக்கு சுநீதி, சுருசி, என்று இரு தேவிமார்கள்,
சுநீதியின் புத்திரன் துருவன், சுருசியின் புத்திரன் உத்தமன்.
அரசனுக்கு சுருசியிடம் அதிக மோகமாயிருந்தது, அரசன்
சபையிலமர்ந்திருந்து உத்தம குமாரனை மடியில் வைத்துக் கொஞ்
சிக் கொண்டிருந்தான், அப்பொழுது துருவனும் தாயின் மடியில்
இருந்தான். அதைப் பார்த்து பக்கத்திலிருந்த சுருசி துருவனை, சுநீ
தியின் புத்திரனென்று [illegible] கொர்வத்துடனும் அவமரியாதை
யுடனும் அரசனுக்கும் கேட்கும்படி துருவனைப் பார்த்துக் கூறி
னாள்: குழந்தாய்! நீ அரசனுடைய சிம்மாசனத்தில் இருக்கத் தகு
தியற்றவன், ஏனெனில் நீ அரசகுமாரனாக இருந்தாலும் என் வயிற்
றில் பிறக்கவில்லை, [illegible] தன்னை அரசனுடைய

ஆக்காத்தியான் மகாராசன் குருவரியவாய் கூ ஆனையால் தினை
க்கக் கூடாது ராஜ மண்டபத்தை செய்துகிறுப் / இனக் குறித்து மலையின
மண்டத்தில் ஒரு ஆரையாமிக்தால் பகோவா தேக் கொதித்து பளி செய்து
என்னவாறுக் கல்பத்தி நடுகட்பாக்க இலவனத் பெண்ணான்று / அந்தவார
த்தைக் கேட்டு கேட்டு இவன் கதியால் அழுக்கப்பட்டவப்பட்டோ
ல் தீமெய்ப் பெறிறு அவட பெண் இமக்கொண்டு, அந்த நிகழ்ச்சியை
பார்த்துக் கொண்டு பெண்ணோக இருக்கு மந்தைமாட்டு
தாயாரின்பை மீட்டுக்கிருக்கு வருகிறார் / அவ்வளவு பாலக்கண்ணு
நிதிபெறுபால் வைத்துக் கொண்டு மாடு இக் கொரியவாருந்தை தக்க
பக்கத்தில் இருக்கும் கோவைக்கொட்டுத் போட்டு தி கழுவி இருக்கிறது
ன் / மாது திருக்கத்தில் ஓடும் காரணமல் பெரிதும் வாட்டிக் கொண்டு
பாலவின் பார்க்கு வார்கு — இருந்தால் ² இப்பிணையத்தைக் கத்
திருக் குக்காரணமோ கப்பாற்றக் கோறு வேண்டாமே, இவன் இப்
ஒப்பாக கொக்கு செய்து தன் கணக்க ஆதன் பலவுக்கு அழுமனாம்
கிறார் ஆனையால் விடுத்திபுரோ யோவாதனா / தீர்ப்பாங்ககியாக
என்றவாறு நில நிறாத்தாய் என்னும் மாடு இது காரியம் வழிவே,
அதுதான் எனக்கு நேர்த்தியாகின்றது என்று கூறுக்கட்டளை ஒப்பப்
ட்டு / மாடு கொண்டு அப்ப அவன் ஒப்பு மன்னவாகத்தை உள்ளமை யே,
ஆனையால் அவனிடம் கோபம்கொள்ளாமல் நீதித்தீனைப் போல்

(X) [illegible] வயது பாலகனை [illegible] ராயர் / செய்து அவமானத்தைப் பொறுக்காமல் [illegible] தவம் செய்யப் புறப்பட்டு [illegible] காரணம் [illegible] என்று

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] || [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (X) [illegible] (X)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அநாதிப்பசுக்களும் இவை / ஆணவமாகிய இருட்டுப்படலத்துக்
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] பகவானின் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] <u>துவைவன்</u> — பகவானின் [illegible]
[illegible] தெரியாது [illegible]
[illegible], ஆகவே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] || நாரத பகவான், அவனுடையார் [illegible]

[illegible] — [illegible]

சொல்லியபடி பகவானை வாசுதேவனை [illegible] பக்தனாய் செய்,

அதனால் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] வாசுதேவனை [illegible]

பாவம் செய்ய [illegible] பகவான் — [illegible] கள், [illegible]

[illegible] கள், [illegible] கள், [illegible] இவற்றை

உடைக்கள். [illegible] கள், [illegible] உடையவர்,

[illegible] உடையவர், [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] உடையவர், [illegible]

[illegible]

தியானம் செய்யவேண்டும். இல்லாதவர்கள் ஸ்ரீ த்தியைத் தியா
னம் செய்யும் போதே அந்த சக்தியே யோகம் வயப்பட்டுவிடு
கிறது? உனக்கு நேராய் யானை ஒரு மந்திரத்தை உபதேசம் செய்கி
றேன்-ஓம், ப்ரோபகல தேவானை தேவாய" என்றது தான்
அரமந்திரம், இந்த மந்திரத்தை நியமத்துடன் ஒரு நாள்கள்
ல் ஜெபன் ஜபம் செய்தால் ஆகாயத்தில் தேவர்களுக்கான
லோகம், மேலும், பூமி தேவதைகளில் - அர்த்த ராத்
திரியில் கிடைக்கக்கூட அத்து உலகம் எனப்படுபவை யாவும் ப
கள் கிடைக்கவல்ல மேற்கூறிய மந்திரத்தை மேலே, மௌனம்
அல்லது மிதமான பேச்சு, ஆஹாரம் இல்லாத நியமங்களுடன்
ஜபிக்க வேண்டும். இவ்விதம் மனம் ஸ்திரம் ஆகும் என
று சொன்னது கண்டு ஸம்பகலா தேவதையை ஜபிக்கும் வேண்
டிய இடத்தைக் கொண்டு பல நாட்கள் ஜபம் செய்
யப்படி ஆவதிக்கு மேலானத்தை அளிப்பார் என்றுரை
த்து உபதேசித்தார்" து அவன் போகும் பாதத்தில்
காரியங்கள் செய்துவிட்டு மேதுவாகச் சென்றான். நாரதர்
உத்தரவு பாதையை ராஜனுடைய கிரகத்திற்கு வந்து அரசனுடைய
மனைவியானவளைப் பெற்று ஆவணத்தில் சேர்ந்து அரசனிட
ம் கேட்டார் - அரசனோ யாதுமே கேட்டுக்கொண்டு பெருமூச்சு

[illegible] । அரசன் — பகைமை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] — அரசனே! பகைவனால் காப்பாற்றப்பட்ட [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] । அதைக் கேட்ட அரசன் [illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இந்தஸ்லோகம் தேவருடைய தவத்தால் ஏற்பட்டது / நானென்

று அவருடைய தவத்தை நிரூபித்துப் பூர்த்தி செய்கிறேன் என்று ஸ்ரீ

ஜா / மேலோர்களும் பகவானை வணங்கிவிட்டு செல்வார்க்க லோகம்

சொன்னார்கள் ॥ புருஷ பகவானைப் பக்தி செய்கின்ற கண்டவா

ருணத்திலே நிச்சயமாக வந்தார் / ஜீவனென்னான்றி

தியானம் செய்து கொண்டு இருந்த பகவானுடைய ஸ்வரூபம்

ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் பண்ணி த்யானம் செய்தபோ

து அவரை வெளியிலே கண்டான் / மேலும் அவனைக் கட்டிக்கொண்

டான் பார்த்து மனதால் ஸ்ரீ சந்தர்ப்பம் செய்து வணங்கி தன்னுடை

ய ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பித்தான் / பகவானே அவனுடை

ய ஜன்மாந்தரத்தை அறிந்து வேதமயமான சங்குசக்கரத்தால் அல

ங்கரித்தான் அவனுடைய கன்னத்தைத் தொட்டார், அதனால்

வேதங்கள் போற்றும் பகவானுடைய உண்மையான பரமாத்மாவை

வசப்படுத்திய பக்தியுடன் ஸ்தோத்திரம் செய்தான் ॥

ஸர்வசக்தனான பகவானுடைய சரித்திரத்தை முழு

மனதுடன் கேட்கின்றவர்கள் ஸம்பத்தை அடைந்து ஜன்மங்களுடை

ய பாபங்களும் மனுஷ்யர்களுடைய துன்பங்களும் நீங்கி

கள் ஞானம் பெற்று மோக்ஷத்தை அடைந்து விடுவார்கள் அந்த

புரோக்தமான பகவானுடைய மங்களகாரம் /

நீரே உலகத்தின் வாழ்வு இஷ்டசித்திகளை முற்றும் அளிக்கச் செய்கிறீர்।
கணையாழியைச் சக்கரம் போல உலகம் முழுவதும் மாறுதல்
அடையச் செய்கிறீர். போகமும் அளிக்கும் உமது ஒளி
வாழும் பக்தர்களுக்கு இன்பம் தருகிறது. மறைந்த சக்தி
த்தியினால் ஆயிரம் பேர்களுக்கும் பயம் மாறும்
மனம் கலங்காமல் வேண்டியதைச் செய்கிறீர். உமக்குத் துதி
மிகப் பக்தியுடன் தங்கள் பக்தர்களுடைய வழிகளைத் தொடர்ந்து
கொண்டு நீர் வழி தொடர்ந்து பரமேஸ்வரனைப் போல அவர்
தொடர்ந்து பக்தர்கள் கூறும் வேண்டுகோள்
கேட்கப் பாடும் வேண்டியவற்றைச் செய்வார்॥
அந்த ஜோதிமயமான பகவான் அக்னி தேவன் உண்மையான
ஸத்யஸ்வரூபன் அறிவாளி, ஜோதி மயமான தேவனாகிய
ருத்திரர்கள் ஸேனை கொண்டு சூழப்பட்டவர் தலைவனாகி
யஜ்ஞத்தில் வந்து அமர்ந்து கொண்டு உண்மையான உத்தம பக்தர்
களைக் காக்கின்றார். தீங்கு நீக்கும் அக்னிதேவன்
மங்களமான நீ சுகமளிக்கும் தேவன் அருள் புரிவாயாக
சாந்தியும் பரிபாலனமும் செய்வாய். உன்னுடைய பாதை விசால
மாகப் பிரகாசிக்கின்றது. அவனே தாயாகி அவனே
தேவர்களைப் போஷிக்கக் காப்பவனாக இருப்பவன்।

ஸ்ரீ ராமனைக் கொன்று கப்பயமாக ஸ்தலத்தைச் சுற்றும், பாஞ்ச போக
ஸ்தலங்களில் பெருமையாக்கு மேன்மை பிராகாரத்தில் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தலைப்பட்டையார் திருநகர் [illegible]
டபோல் ஆயிரேனன்று விளங்கினான்॥
உத்தரப்பாதி ராஜன், ராஜ்யத்தில் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கோவலுங் குருடன் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேருக் கீர்க்கே அ
மைத்து சென்றான் / ஜனங்கள் வைதிகமையப்பு ...
ன் / துரியவனிரா ஜமானிகையாப் பதவான அதருவான தெய்வீக
சக்தி மேலவலைத்து வந்தான் / ராஜகுமரியானை உத்தனையாதன்
துரியனுடைய நெற்றிகள்களில் ஜனங்கள் சொல்லக்கேட்டும்
ரெரில் தான்பார்த்தும் அதிசயமடைந்தான் / தானிடைய
தாகிராட்டைப் பியால் ஜனங்களுடைய வைபவத்தைப் பும் துரியனு
டையவை இனங்களையையும் பார்த்த துரியனுக்கு ரா
ஜ்யப்பட்டா தேரும் செய்தானென்றும் செய்யவானென்
ன்றான் // துரியன் இக மகாபராக்கிரமதியான வைசனமாதி
ன் பலயையும், வாயுதியான இயானான் பலயையும் ...
இறுமனக்கு
ன் அவருக்கு இந்திரன் பட்டீனகள், இவ்வாக்கு தெரித்திறுமை
பெண்ணும் பருந்தான்கள் / வளர்ப்புமாகாத உத்தமரிடம்
க்கிச் சென்றும் அந்த கிரியையை சொல்லப்பட்டான், அவரைத்
தேடிச் சென்றுவரவேண்டியும் காட்டைத்தியாவமானவராள் //
துரியன் காட்டுக்குத்தியால் இராஜ்யத்தையாதிருந்தையும் உத்தமனைய
வனுடைய சொல்லப்பட்டதையுங் கேட்டு வெகுந்து கோபத்துடன்
பெரும் புலியானையைப்போல காலத்திற் தெரிந்தாயுக்கும் ஜனங்களை
ருள் / துரியனுக்கு மெய்யான நாக்குக் கட்டவையானையும்

நடந்த துரோணன் பாண்டவர்களால் வஞ்சகமாகக் கொன்றுபோ
ட்டப்பட்ட செய்தியைக் கேட்டு அவர் பொய் சொல்ல, திருஷ்டத்யும்னன்
நெடுவனமே யாபத்தம் செய்தான், அதிபயங்கரமாகக் கிழிந்து சிதறி
கிடந்த துரோணனை ஆசீர்வதித்தார்கள். துரோணன் நாராயணாஸ்திரத்தைப்
பிரயோகம் செய்தது அதனால் வெகுமானமும் அழிந்து, மேலும் வந்தவை
சத்ருக்களையெல்லாம் துரோணன் கொன்றுபோட்டுக் கொண்டிருந்தா
ன். இந்த மகா அஸ்திரப் பிரயோகம் பாண்டவர்களைப் பயந்து நடுங்க
வைத்தது — இது தர்ம கோபத்தினால் பிரயோகிக்கப்பட்டது வஞ்சகர்களை
க் கொல்லும் பாபஞ்செய்தவர்களுக்கு. இந்தச் செயல் நமக்கு எத்தனை
பேருக்கு நன்று, ஏதோ ஒரு வஞ்சனைக்குப் பயந்து கொண்டு
துரோணாச்சாரியரைக் கொல்லவும் சரியென்று
ஆயுதத்தை உனக்கு இருக்கச் செய்து கொண்டு போகிறேனென
க் கொண்டு நாராயண பாணத்தையும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது,
அவனுடைய பிராணத்தை எடுக்க மனமுடைந்து கோபமுற்று பொங்கா
நின்றவன் அவனை காப்பாற்ற கோரினார். உத்தமனுடைய
பிராணத்தை எடுக்க அவனுடைய காலக் கொடுமை. மேலும் பிறந்து
மாயாதீதமும் தீப்பந்து போல வாளேந்தி கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு
வல்லமைக் காட்டியதால் சாந்தமானவையாக அடங்கிப் போனது
அதனால் அந்தப் பிரயோகத்தை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டான்.

நீ இந்த யுத்தத்தால் பரமசிவனுடைய லகாவான பெறுவதற்கு
அபராதமும் இன்றும் செய்துவிட்டாய், அவனுக்குக் கோபம் வந்த
பின் அவனை வணங்கி நல்வார்த்தை கூறி கோபம் வராமல் த
டுத்துக்கொள்ளாதனம் செய்யாவிடின் பெருமையுடைய நமஸ்காரத்
தைப் பெற்று மறுமொழி வரக்கூடுமென்று தென்பட்டணம் சென்றனர்॥
மனுவின் வார்த்தையால் துரியவன் யுத்தத்தை நிறுத்தி
யதை அறிந்து பெரன்குன் பரிவாரத்துடன் வந்தான். அவனை
வணங்கியது இவனிடம் கூறினான் [illegible] பட்டனில்
சொல்லைக் கேட்டு யுத்தத்தை நிறுத்தியது அறிந்து மிகவும் வருந்து
மனமகிழ்ந்தேன். உன் தம்பியான் உனக்கு [illegible] உனக்கு
து [illegible] காரியில் ஸகாவமேகரனும் த
னதையால் அர்ஜுனனுக்கு இருபட்ட பெற்புத்திரயாட்டுமோ
வாகியபகவானை வெகுமானம் செய், உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக்
கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்றான். துரியவன் பகவானிடம் அதை
விட்டுத் தியே வேண்டும் என்றான். பெருன் அவ்வாறே அதைக்
கொடுத்தனன். அர்ஜுனன் அதைத் தோத்தத்துடன் தன்னுடைய பட்டணம்
சென்றனன். துரியவன் பக்தி ஞானத்துடன் பகவானைக் குறித்துப்
பலயாகங்களைச் செய்தனன். நீதியோடு ராஜ்யபரிபாலனம்
செய்யும் அவனை பிரஜைகள் தகப்பனாரைப் போல் நினைத்தார்கள்.

துருவன் ராஜ்யபோகங்களை அநுபவித்தலால் புண்யங்களையும்
துக்கங்களை அனுபவிப்பதால் பாபங்களையும் தீர்த்துக்கொண்டு, மு
ப்பத்தாறாயிரம் வருஷங்கள் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்தான்.
எல்லாம் மாயையென நிச்சயித்து வைராக்யத்துடன் புத்திரனுக்கு
ராஜ்யத்தை அபிஷேகம் செய்துவிட்டு பதரிகாச்ரமம் செ
ன்றான். அங்கே தன்னையும் உலகத்தையும் விஷ்ணுவாக த்யானத்தி
லிருந்தான். ஆகாயமார்க்கமாக ப்ரகாசமான விமானத்தில் பக
வானைப் போன்ற திவ்ய ரூபத்துடன் இருவர்கள் வந்திறங்கினார்
கள். அவர்களை விஷ்ணு பார்ஷதர்கள் பக்தர்கள், என
அறிந்து துருவன் நமஸ்காரம் செய்தான். நந்தன், ஸுநந்த
ன் என்ற அந்த விஷ்ணுபார்ஷதர்கள் துருவனிடம் சொன்னார்கள்.
நீ தபஸ் செய்து பகவானுடைய தூதர்களான நாங்கள் உன்னை
புண்ய லோகம் அழைத்துச் செல்ல வந்திருக்கிறோம். இவ் விமா
னத்தில் ஏறு என்று சொன்னார்கள். துருவன் ஸ்நானம் செய்து
அங்கிருந்த முனிவர்களை வணங்கி விஷ்ணுதூத
ர்களை வணங்கி விமானத்தில் ஏறப்போகும் போது ம்ருத்யுவின்
தலைமேல் கால் வைத்து ஏறி திவ்ய சரீரத்தை அடைந்
தான். அப்போது [illegible] வி
மானத்தில் ஏறினான். தேவர்கள் வாத்ய கோஷம் செய்து

ஆமாதி பொழிற்றாரிகள் / துருவன் தன் தாயாரை இல்லிருப-
கு நானாவித்திரம் செல்வாத மேசில்லேன் என்று மனதில
ண்ணியவை அறிந்து அவைத்தாதார்க்கு திருவாய்மொழிக்கு
மேன்னுமேவ ஞானமே பெகிண்டேம் செய்யும் தன் தாயாரைப் பொரு
ளன்றார்கள் / வாமனத்தில் செல்லும் தானைக்கண் டுவப்பிரை
வித்தான் / இன்னு லோகத்தில் வியம் உயர்ந்த ஆம் பெருந்தை மி
ண்டவற் கருக்கும் மேலான நல்லார் தானத்தில் துருவன்
வளர்த்துவருகிறான் அகுலவரும் வந்து வடியன் றனக்கு
காலம் அடியார்கள் எல்லாம் இவ்வாதி திருவாணை பெறில்லை
ஸ்ய ரூபத்தை பருதே தொண்டு வேதிகளில் நடை யாகத்
தில் வாழ்ந்த பெருமைசெய் தாரி / உணவு மாணத்தினத்து
வெயசரித்தைக் கேட்பவர்களும் சொல்லுபவர்களும் எல்லா
ப்பக்குமந்தீர் பகவத் பக்தியையும் வைகுண்ட இடத்தைப் பெற்
அடைவார்கள் // 4 - 12) /
துருவன் அத்யாயம் சத்ய நாவன் அவனுக்கு ஈத்தாய் பகவத் பக்தி
யை உபதேசித்தாள். அதை அறிந்து பாகவதோத்தமரான நாரதர்
தெரிந்து மேம் உபதேசம் செய்தார்த்து அதைத்தயுடன் அதை அனுஷ்டி
த்து முக்தியை அடைந்தான் / பகவானை பக்தி செய்ய அவசிய
வர்ணாசிரமங்கள் காரணமில்லை அவரவர்க்கு இயலும் பக்தி
செய்தால் பாகவதர்களுக்கு ஏற்படும் லாபம் ——— ———

ப்ருது மஹாராஜன் சரித்திரம் ||

ஸ்வாயம்புவ மந்வந்தரத்தில் இருந்தவர் அங்கமஹாராஜன். அவர் புத்திரன் வேனனென்பவன். [illegible]
[illegible]. அவர் செய்த அச்வமேதயாகத்தில் தேவர்கள் நேரில் வந்து அவிர்ப்பாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால் ப்ராம்மணர்களைக் கேட்டார். இந்த யாகத்தில் ஏன் தேவர்கள் வரவில்லையென்று அரசர் கேட்டார். அதற்கு புத்திரன் இல்லாமையால் தேவர்கள் அவிர்ப்பாகம் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆகையால் புத்திரகாமேஷ்டி யாகத்தைச் செய்யும்படி ப்ராம்மணர்கள் கூறினார்கள். அரசனும் அவ்விதம் செய்ய யாககுண்டத்திலிருந்து தேவபுருஷன் தோன்றி தங்கப்பாத்திரத்தில் பாயஸத்தைக் கொடுத்து மறைந்தான். அரசனுடைய மனைவி பாயஸத்தைப் புசித்து உரிய காலத்தில் ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாள். அரசனும் ஜாதகர்மாதிகளைச் செய்து அவனுக்கு வேனன் என்று நாமகரணம் செய்தார். அவன் அதர்மமான மாதாமஹனான ம்ருத்யுவின் குணத்தை அனுசரித்து க்ரூரர்களுக்கு [illegible] பெரிய தீங்குகளைச் செய்து வந்தான். வேட்டையாடுதல் ஸாதுக்களையும் கொன்று குவிப்பான். வேட்டையாடுதல்

கொள்ளு திக் கும்பலர்களைக் கூத்தைத் தெரிந்து கொ
ல்லுவான்। அவனைக் கண்ட உடன் ஜனங்கள் அவனிடம் ஓடு
ர்கள்। அரசன் அவனுக்கு எவ்வளவோ நீதிகளை உபதேசம்
செய்தும் அவன் திருந்தவில்லை। அதனால் வைராக்கியமடைந்து, இவ
னது புத்திரன் இல்லாமையே மேலாக இருக்குமே, நினைத்தாலும்
இவன் நல்ல புத்திரனாக இருந்தால் அவனிடம் ராஜ்யத்தை
ஒப்படைத்து இருக்கும், இவன் துஷ்டனாக இருப்பதால் உலகப்ப
ற்றை விட்டு நான் காட்டுக்கு அடைய போக வேண்டும் என்று ம
ன உறுதியுடன் நடுநிசியில் பத்தினிக்கும் பொதுஜனங்களு
க்கும் தெரியாமல் வனம் சென்றார்। காலையில் அ
ரசனைக் காணாமல் ராஜ்ய விசாரிக்க கூடும் தேடியும் கிடை
க்கவில்லை। அரசனில்லாத நாடு அழியும் என்று எண்ணி
பிராமணர்கள் வேனனை ராஜாவாக ஆக்கும்படியும் மந்திரி
களும் இசைந்தும் அவனை ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்தார்
கள்। கொடியவனான வேனன் ராஜாவானதும் ராஜ்யத்திலுள்ள
திருடர்கள் துஷ்டர்கள் பயமற்று வெளிக்கு வந்தார்கள்। வேன
ன் ஐஸ்வர்யத்தால் மதம் கொண்டு பெரியோர்களை அவமதித்து அ
ரதத்திலேறிக் கொண்டு அங்கங்கே ஸஞ்சாரம் செய்து ப்ராமணர்களை ஜன
ங்களை அக்ரமமாக யாகம் ஹோமம் தானம் முதலிய வைதிக கர்மாக்களை

ச்செய்யக்கூடாதென்று தண்டோரா அடித்துத் தெரிவித்தா-
ன். துராசாரனான அவனுடைய செய்கைகளைக் கண்டு பெரியவர்கள்
கூட ஆலோசித்தார்கள் — இவன் தெய்வபக்தியற்றவனாயும் அகம்பாவ
த்தால் இவனை ராஜாவாகச் செய்தோம். இவனே நாஸ்திகனாக இருக்கி-
றான். இவன் புரோஹிதம் செய்யும் கடமையான் யக்ஞத்தியாகம் உன்னது
ம் போல். ஆயினும் நாங்கள் வேதத்துடன் அத்துடன் ராஜ அதிகா-
ரம் கிடைத்த அகம்பாவத்தால் செய்த பாபம் பக்கிப் போய்விட்டது
து போகாதிருக்க ஜனங்களுடைய க்ஷேமத்தைக் கு-
றித்தும் நமக்குப் பாபம் வராமல் தடுக்கவும் அவனுக்கு ராஜதா-
மங்களை உபதேசம் செய்வோம். அவன் கேட்கவில்லையானால்
யாகம் தபச்சக்தியால் அவனை அழிப்போமென்று தீர்மா-
னித்து அக்கோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு வேனனிடம் சென்று
கூறினார்கள் — ராஜசிரேஷ்டனே! உனக்கு க்ஷேமம் உண்டாகும்
படி ஒரு வாக்யம் சொல்கிறோம். — மனிதர்கள் வைதிக த-
ர்மங்களைப் பலனை உத்தேசித்துச் செய்தால் புண்ணிய லோகங்களையும்
பலனைக் கருதாமல் ஈச்வரார்ப்பணமாகச் செய்தால் மோக்ஷத்தை-
யும் அடைவார்கள். ப்ரஜைகளுக்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கும்
அந்த தர்மம் உன்னால் அழியவேண்டாம். தர்ம விரோதியான அ-
ரசன் ஐச்வர்யத்தை இழப்பான். ப்ரஜைகளைக் காப்பாற்றி அவர்களிட-

பிரஜாபரிபாலனம் செய்யும் அரசன் இவ்வுலகிலும் மறு
லோகத்திலும் க்ஷேமத்தை அடைவானென்று அரசனுடைய ராஜ்
யத்தில் ஜனங்கள் வர்ணாச்ரம தர்மங்களை அனுஷ்டிக்கிறார்க
ளோ, அத்தர்மங்களால் ஸந்தோஷமடைந்து பகவான் அந்த
அரசனுக்கு ஸர்வலோக ஆதிபத்யத்தை அளிப்பார். அவனுக்கு
க்கிடையாது அன்றி இவ்வாறே ஜனங்கள் யாகாதி தர்
மங்களை அனுஷ்டிக்க அனுமதியளிக்கவேண்டும். அத்தர்மங்
களால் தேவர்கள் ஸந்தோஷமடைந்து அபீஷ்டங்களைக் கொ
டுப்பார்கள், தேவர்களை யாகாதிகளைச் செய்யாமல் அவம
திப்பது ஸரியில்லை என்று அதைக் கேட்டு வேனன் — ஓ மூடர்
களே! பதிவ்ரதை பர்த்தாவை விட்டு ஜாரபுருஷனிடம் செல்வ
பதுபோல ப்ரத்யக்ஷ தெய்வமான காப்பாற்றும் அரசனை விட்டு ஈ
ச்வரன் வேறொருவன் இருக்கிறான் என்று கூறுகிறீர்களே,
சாபானுக்ரக சக்தியுள்ள ஸர்வதேவமயனே அரசன் என்று
நீங்கள் அறியவில்லையா? ஏன் உங்களுக்கு அதர்மத்தை தர்மம்
என்று எண்ணி என்னை அவமதிக்கிறீர்கள்? நீங்கள் யாகாதி
களைச் செய்வதானால் என்னையே தெய்வமாக எண்ணிச் செ
யுங்கள். எனக்கே ஹவிர்பாகம் கொடுங்கள் என்னைத் தவிர வே
று தெய்வமில்லை என்று கூறினான். ஸமாதானமாகக் கூறி

அவன் கேட்காததால். தெய்வநிந்தனை செய்யும் நாஸ்திகனான
வன் அரசனாகவிருக்கத் தகுதியற்றவன் என்று
முனிவர்கள் கோபங்கொண்டு ஹூங்காரஞ் செய்தபடி
யால் அவனைக் கொன்றார்கள். முனிவர்கள் சென்றபிறகு வே
னனுடைய தாயார் ஸுநீதை என்பவள் அவனுடைய சரீரத்தை மந்
திரங்களாலும் ஔஷதங்களாலும் கெடாமல் காப்பாற்றி
வந்தாள். அராஜகமான ராஜ்யத்தில் துஷ்டர்களாலும் திருடர்களா
லும் உபத்ரவம் ஏற்பட்டதோடு பாபம் செய்ய பயமில்லாமற் போ
யிற்று. தர்மங்களுக்கு ஆதாரமான ராஜனுடைய வம்சம் அழி
ய வேண்டாம் என்று எண்ணி முனிவர்கள் ராஜகிருத்தியத்திற்கு
வந்த வேனனுடைய சரீரத்தின் தொடையை அரணிக்கட்டையைக்
கடைவதைப்போல் கடைந்தார்கள். அதிலிருந்து வேனனுடைய பாபம் ரூ
கறுத்த மிக உருவத்துடன் தோன்றி, நான் என்ன செய்ய வேண்டு
மென்று கேட்க முனிவர்கள் "நிஷீத" என்றுரைத்தார்கள். நிஷீத
என்ற சொல்லுக்கு உட்காருவென்று பொருள். அவனே நிஷா
தன் என்ற வேடஜாதிக்கு மூலமானவன். [illegible] பாகுக்களைக்
கடைந்தார்கள். அவைகளிலிருந்து பிருதுவும் அர
ச்சியும் உண்டானார்கள். அவர்களைக் கண்டு முனிவர்க
ள், இந்த புருஷன் உலகத்தைக் காப்பாற்ற வந்த நாராயணனுடைய அம்
சம்,

திருத்ஸ்திரீ மஹாலக்ஷ்மியாண் அம்சம் "அர்ச்சிரிஸ்" என்ற
பெயருடையவள். அரசர்களுக்கெல்லாம் ஆதி அரசனுகப்
போகும் பிருது மஹாராஜன் என்று பிரஸித்தமாகும் அந்தப்
புருஷனுக்குப் பத்நியாக ஆகட்டும் என்று கூறி அவர்களும் அவ்
விதமே ஆனார்கள். பிராமணர்கள் புகழ்ந்தார்கள். தேவர்கள்
பூமாரி பொழிந்தார்கள். கந்தர்வர்கள் கானம் செய்தார்கள்,
தேவதாஸிகள் நடனமாடினார்கள். தேவதுந்துபி முழங்கி
ன. பிறகு பிரமா தேவர்களுடன் வந்து பிருதுவினுடைய கைகால்
களில் இருந்த சக்ராதி ரேகைகளைப் பார்த்து விஷ்ணுவின் அம்ச
ம் என்று நிச்சயித்தார்கள். பிராமணர்கள் முனிவர்கள் மு
தலானவர்களுடைய வேதங்களால் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட பிரு
துவன் திவ்யாலங்கார பூஷிதராக ஸிம்ஹாஸனத்தில் இருந்தா
ர். பிறகு பிரமா ஸமுத்திர நதிகள் பர்வதங்களுடனும் இந்திராதி
தேவர்களும் ஆயுதங்கள் ஆபரணங்கள் மாலைகள் முதலான பலகா
ணிக்கைகளைக் கொடுத்தார்கள். பிராமணர்கள் வேதோக்த
ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். ஸூதமாகத வந்திகள் அரசனை ஸ்து
தி செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களைத் தடுத்து பிருது கூறி
னார் - ஹே ஸ்துதிபாடகர்களே நான் இப்பொழுது தான் அபி
ஷேகம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறேன். இன்னும் பிரஜைகளுக்கு நான்

ஒருவன் ஸேவையையும் செய்யவால் ஸ அப்படிக்கிருக்கத் திங்களில் ஸ
ந்தி செய்வது பொருந்தவில்லாதது; புகழ்பெற்ற பாரயுக்களைத் தங்கள
நெறியில் ஸ்துதி செய்வதைக் கேட்டால் ஸ்ருஹையடைவார்கள், அ
ப்படியேவர்களுக்கும் ஸ்துதி செய்ய வேண்டுமோ ஜுவபகவானை ஸ்துதி
செய்யுமவ் ஸன்னிதிக்கு அதற்தவனையும் அழிந்தொழுதை
க்கேட்டு மகிழ்ந்து மேன்மக்களுடைய வேண்டுகோளால்
காயகர்களின் ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள் - பரமேச்வரியின் அவ
தாரமான இவர்களுடைய குணங்களை பரிஹஸப்தியாகும் வாணிக்கும்
டியாது, ஆகையால் முனிவர்களுடைய ஆத்தையால் அவர்களுக்
கியபடி தங்களைப் புகழ்வதில் அவருடன் சேர்ந்து வரையில் புகழு
க்கிறீர்களே, இந்த அரசன் உயர்ந்த தர்மத்தின் பாதைகளில் குடிமக்
களைத் தர்மவழியில் நடக்கச் செய்து தர்மத்தை காப்பவன்,
ஜனங்களிடம் மேன்மையாக வர்ப்பனம் வாங்கி உத்தமமான காரிய
ங்களில் செலவு செய்வார்; ஸகல பாரங்களிடமும் ஸமபுத்தி
யுள்ளவர், பொறுமையுள்ளவர், புன்சிரிப்புடன் மலர்ந்த முக
த்துடனும் ஜனங்களிடம் பேசுவார், இவருடைய ராஜ்ய காரி
யங்கள் ரஹஸ்யமாக இருக்கும், இவரை எதிரிகளும் அவமதிக்க
முடியாது, அரசர்களின் மேல் ரஹஸ்யமான வெற்றிவகைகளையும்
களையும் அறிந்து கொள்வார், ஹிரோதியாக ஜடம்காரணமின்றி

தண்டிக்க மாட்டார், புத்ரனையாவது குற்றவாளியாக
இருந்தால் அவனையும் தண்டிப்பார், ஸகல தேவதாம்சமாகவுள்
ளவர், ஸூரியன் ப்ரகாசம் செய்யும் தேசங்கள் முழுவதையு
ம் அரசாட்சி செய்வார், ராஜாக்கள் முழுவதும் போற்றி
யவர், ஸகல ப்ரஜைகளையும் ஸந்தோஷமாக இருக்கும்படி நடத்து
வதால் ராஜா என்ற சொல்லுக்கே பொருந்தும், உறுதியா
ன விரதம், ஸத்யம், ப்ராமணர்களிடம் ப்ரீதி, பெரியோர்களுக்
கு ஸேவை செய்தல், சரணமடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுதல்,
எல்லோரிடமும் மதிப்பு, ஏழைகளிடம் அன்பு, பரஸ்த்ரீகளி
டம் தாயாரிடம் போன்ற பக்தி, பத்னியிடம் தன் சரீரத்தில்
பாதி பாகம் போன்ற அன்பு, ப்ரஜைகளிடம், பிதாவுக்கு, தன்
புத்ரர்களிடம் போன்ற ~~அன்பு~~, ஸ்நேஹம், ஞானிகளுக்கு
ஸேவை செய்தல், இவ்வித குணங்கள் உடையவர், எல்லோருக்
கும் ப்ரியமானவர், துஷ்டர்களுக்கு யமன் போன்றவர், மற்ற
அரசர்கள் கப்பம் செலுத்தும் மண்டலம் முழுவதையும் ஆளப்போ
கிறார், இவர் மேடுபள்ளமான பூமியை மட்டமாகச் செய்து
ஸகல ஸஸ்யங்களும் விருத்தியடையச் செய்யப்போகிறார்,
ஸரஸ்வதி நதி தீரத்தில் நூறு அச்வமேதயாகங்களைச் செய்வார்,
~~[illegible]~~ ஸநத்குமாரரிடம் பகவத்

+ நான் செய்ய வேண்டிய யாகங்களை நடத்தித்தீர
தன் என்று கூறி அவர்களுக்கு

ஞானத்தைப் பெறப் போகிறார். திக்விஜயம் செய்து சகல அரசர்க
ளையும் வென்று யாகத்தில் தேவர்களும் கொண்டாடும்படி புகழ் பெற்று
பூமண்டலம் முழுவதும் அரசாட்சி செய்வார். இவர் ஹரியின் அம்
சாவதாரமானவர். என்று காயகர்கள் கானம் செய்தார்கள்.
அரசன் அவர்களை மெச்சி + சம்மானம் செய்தார். மந்திரிகள்
மற்ற பிரஜைகள் எல்லோரையும் மரியாதை சொல்லி அனுப்பினார்.
பிருது ராஜன் அரசாட்சி செய்ய ஆரம்ப காலத்தில் முன்பு வேன
னுடைய அதர்மத்தால் ராஜ்யத்தில் துர்பாக்ஷம் ஏற்பட்டது. பிரஜைகள் அன்ன
மில்லாமல் வாடி அரசனிடம் முறையிட்டார்கள். அரசன் கோபித்து
ஜீவர்களுக்கு அன்னத்திற்கு வழியில்லாதிருக்கும் பூமியை அழிக்கிறேன் என்று
வில்லில் பாணத்தைத் தொடுத்தார். பூமி தேவி கோரூபத்துடன் ஓடினாள்.
பின் தொடரும் அரசனை நோக்கி மகாராஜரே குற்றமற்றவளான
என்னை வதம் செய்யலாமா, தர்மமும் எங்கே அழியும், நான் உங்கள் தேசத்தில்
பட்டணத்தில் இருக்கிறேன் என்று கூறினாள். அதைக் கேட்டு மு
னி- என்னுடைய ராஜ்யத்தில் யாகாதிகள் நடக்கின்றன. அதில் கொடுக்கும்பா
கம் கிடைக்கிறது இருந்தும் பூமியானவள் தானியத்தை மறைப்பதில் நியாயமே
ஆகையால் உன்னைக் கொன்று என்னுடைய யோக சக்தியால் பிரஜைகளைக்
காப்பாற்றுவேன் என்று தனுவைப் போல் கோபங்கொண்டு கூறினார். பூமி
தேவியானவள் நடுங்கி அஞ்சலி செய்து முன்பு வழியாக்கியாசுவல்லுவத்தில்

மூழ்கடிக்கப்பட்ட என்னை, ஹிரண்யாக்ஷனை வராஹாவதாரம்
செய்து கொன்று காப்பாற்றியது, நான் என்னைக் கொல்லவா மா காப்பாற்
றுங்கள் என்று கூறி முறையிட்டனள். முன்பு பகவான் மா, லோகஜனங்
களை ரக்ஷை செய்து, அன்னத்திற்கான ஔஷதிகளையும் ஸ்ருஷ்டி
ச்சு செய்து ஜனங்கள் அன்னத்தால் யக்ஞங்களைச் செய்
து யக்ஞ சேஷத்தை (மீதியை) ஜனங்கள் புசித்து ஜீவிக்கட்டும்
என்று எண்ணினார், ஆனால் ஜனங்கள் நாஸ்திகர்களாகி யக்ஞ
ங்களைச் செய்வதில்லை, தேவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் தாங்க
ளே புசித்து விட்டு ஜனங்களுக்கு அன்னம் கொடுக்கப்படாது
ஆஸ்திகர்கள் யாகம் செய்யும் போதே அவர்களுக்கு உதவு
வோம் என்று எண்ணி ஔஷதிகளையும் மறைத்துக் கொண்டேன்
ஸ்வாமின்! நீங்கள் கோபிக்கிறீர்கள், தர்மகாரணர்களான நீங்கள் உபாயத்தால்
திரும்பப் பெறுவீர்கள், மேடுகளை வெட்டி பூமியை ஸமபூமியாக
ச் செய்து மழையில்லாத காலங்களிலும் பயிர் உண்டாக நீர்த்தேக்
கங்களையும் செய்ய வேண்டும், என்று கூறினாள். பசுவினிடம்
கன்றை ஊட்டவிட்டுப் பால் கறப்பது போல் மனு! மண் மேலம்ருத
ரிகள், ப்ருஹஸ்பதி மேலும் வேதங்கள் இவ்வாறு பூலோக தேவலோக
வாஸிகளுக்கு வேண்டிய ஸகல வஸ்துக்களையும் தன் திருப்தி பரி
பாலனத்தால் திருப்தி அடையச் செய்தார், பூமியை ஸமப்படுத்தி

ப்ருது மஹாராஜா பூமியை சீர்திருத்தம் செய்ததால்
பூமிக்கு "ப்ருத்வீ," அல்லது "ப்ருதிவீ" என்று பெயர் ஏற்பட்ட
+ யாகஹோமாதி கர்மகாரியங்கள் நடந்தன
தின் னுடைய பெண்ணாக "ப்ருத்வீ" என்று ஏற்றுக்கொண்டா
ர்+ இவர் காலத்தில்தான், கிராமங்கள், பட்டணங்கள், அகழிகள்
சேரிகள் கோட்டைகள், அரங்கங்கள் இவை போன்றவைகள்
ஏற்படுத்தப்பட்டன, ராஜ்யத்தில் ஜனங்கள் பயமின்றி
ஸந்தோஷமாக வாழ்ந்து வந்தனர்॥
ஸூர்யவம்ச ப்ருது சக்ரவர்த்தி, ஸரஸ்வதி நதி தீரத்தில் தொண்ணூ
ற்று தொன்பது அச்வமேத யாகங்கள் செய்ய ஸங்கல்பம்
செய்து நடத்தி வந்தான். அந்த யாககாலத்தில் பகவானைத்
தரிசிக்க மற்ற ஸகல தேவர்கள் ரிஷிகள் வந்திருந்தார்
ஸம்மானங்கள்
கள், அவர்கள் காணிக்கைகளைச் செலுத்தினார்கள். இந்த யாகம்
செய்வதைக் கண்டு இந்திரன் பொறாமையடைந்து
நூறாவது யாகம் நடக்கும்பொழுது மறைந்திருந்து யாகப
சுவைக் குதிரையைத் திருடிக்கொண்டு போய்விட்டான்.
கபடமாக ஆகாயவழியாக
~~அவனது~~ வேஷத்துடன் திருடிக்கொண்டு போகும் அவனை அ
த்ரி முனிவர் பார்த்து ப்ருது புத்ரனிடம் கூறினார். அவனு
ம் இந்திரன் என்று அறிந்துகொண்டு ஆகாயமார்க்கமாகச் சென்று
பார்த்து ஜடைமுடி கொண்ட இந்திரனைக் கொல்ல
வில்லில் அம்பைத் தொடுத்தான். அவன் இந்திரனைக் கொல்லாதே
யாகக் கொல் என்று அத்ரி கூறினார், ராவணனை ஜடாயுவைப் போல

துரத்திச் சென்றான். இந்திரன் குதிரையை விட்டுவி
ட்டு அந்த வேஷத்தையும் விட்டு மறைந்தான். ப்ருதுபுத்ர
ன் குதிரையை மீட்டுக்கொண்டு யாகசாலைக்கு வந்தா
ன். அவனுடைய அந்த அற்புதச் செயலைக்கண்டு ரிஷிகள்
அவனுக்கு "விஜிதாச்வன்" என்று பட்டமளித்தனர். இந்
திரன் மறுபடியும் யூபஸ்தம்பத்தில் ஒளிந்து கொண்டு திரு
டிப் போகும்போது அத்ரி சொல்ல ராஜகுமாரன் பாய்ந்தோ
டா. இவ்வாறும் இந்திரன் பல தடவை பல வேஷங்களை எடுத்து
அச்வத்தைத் திருட ராஜகுமாரனைக்கண்டு அச்வத்தை
யும் வேஷங்களையும் விட்டான். குதிரையைத் திருடுவதற்
க்கு இந்திரன் எடுத்துக்கொண்ட வேஷங்களே பாஷண்
ட வேஷங்களாயின. (அவைகள்) நக்ன, வெளுத்த, காபாலிகாதி
வேஷங்கள் "பாஷண்டங்கள்" பாபத்திற்கு அறிகுறி
கள், அதுதான் பாஷண்டம் என வழங்கப்படுகிறது. ஜ
னங்கள் இந்த அதர்மத்தில், பாஷண்டர்களின் பேச்சில் மய
ங்கி தர்மம் என்று எண்ணிக் கெடுகிறார்கள். இந்திரனு
டைய செயலால் கோபங்கொண்டு ப்ருது மஹாராஜன் இந்திரனுடன்
யுத்தம் செய்ய முற்பட்டார். ரித்விக்குகள் யாகதீக்ஷையிலிருக்கும் தாங்கள்
யுத்தம் செய்வது தகாது. நாங்கள் ஆபிசார ஹோமம் செய்து அவனைக்

கொல்லுதி ரிஜமான் ஜுஹுதி ஹோமம் செய்ய ஆரம்பித்த அவர்களை
பரிமளமாவந்து தடுத்துக்கொண்டார். பகவானை யக்ஞபுருஷன் இந்திராதி
தேவர்கள் பகவானுடைய மூர்த்திகள். ஆகையால் யக்ஞ ரூபனா
ன பகவானைக் கொண்டே பகவானுடைய தேஹ ச்ரேஷ்டர்களான இந்
திராதிகளை வதம் செய்வது தகாது. இந்திரன் ரூபவது அல்லவே
த யாகத்திற்கு இடையூறு இல்லாமல் யாகம் செய்தான் என்
று கூறி, அரசனே! இந்திரனும் நீங்களும் விஷ்ணுவின் அம்சமா
னவர்கள். ஒருவருக்கொருவர் விரோதம் கூடாது. மேலும் நீர்
இந்திர பதவியையோ வேறு லோக பதவியையோ விரும்பவில்லை, இந்த
யாகங்களைக் காம்யமாகச் செய்யாமல் மோக்ஷத்தி
ற்காக பகவானுடைய ப்ரீதிக்காகச் செய்கிறீர். ஆகையால் இ
துவரை செய்த தொண்ணூற்றொன்பது யாகங்களே போதும்.
வேனனுடைய துஷ்டமான (மறைந்த) தர்மத்தை ரக்ஷிக்க வந்த நீர், கா
லத்தால் நெருக்கப்பட்ட பாஷண்டங்களைத் தடுத்து
வைதிகர் மார்க்கங்களைப் பாதுகாக்கும் பெருமானே
உபதேசத்தைக் கேட்டு அவ்விதமே செய்கிறேன் என்று கூறிய
ப்ருது இந்திரனுடன் ஸமாதானம் செய்து கொண்டான்.
யாகத்தை அத்துடன் நிறுத்தி அவப்ருத ஸ்நானம் செய்த அரச
னுக்கு வந்திருந்த தேவர்கள் வரங்களைக் கொடுத்தார்கள்.

யாகம் நடத்தி வைக்க வந்திருந்த ருத்விக்குகள் கொள்ளை
தக்ஷிணை பெற்று ஆசீர்வாதம் செய்து சென்றார்கள்॥
இந்த மத்தியில் யாகத்தால் திருப்தியடைந்த நாராயணன் ஸ்ரீப்ரு
துராஜன் அங்கு வந்து அரசனிடம் — இந்திரன் செய்த யாகத்த
டையைப் பொறுத்துக் கொண்டு விவேகமுள்ளவன் எவனிட
மும் விரோதம் கொள்ளமாட்டான். என்றும் பலனை எதிர்பார்க்க
ஸ்வதர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவன் மோக்ஷத்தை அடைவான்.
க்ஷத்ரியனான உனக்கு ப்ரதானமாக ராஜ்ய பரிபாலனமே உயர்ந்த
தர்மம். அதைச் செய். இந்த காலத்தில் உன் கீர்த்தியை தே
வர்களும் ஞானிகளும் போற்றுவார்கள். உனக்கு வேண்டிய வ
ரத்தைக் கேள் தருகிறேன் என்றார். தான் செய்த குற்றத்தால்
வெட்கத்துடன் வணங்கும் இந்திரனைத் தழுவிக் கொண்டு ப்ரு
து மன்னன் ஸ்ரீ ஹரியை துதித்து பகவானின் மேன்மை
யை வைத்துப் புகழ்ந்து மேலும் பக்தியுடன் பகவானுடைய
பாதங்களில் வணங்கி — ப்ரபோ! நாதா! உமது
குணங்களை அமிர்தம் போன்ற கதைகளைக் காதுகளால் கேட்க வே
ண்டும். மனதால் எப்பொழுதும் உங்களையே ஸ்மரிக்க வேண்டு
ம். பகவத் பக்தர்களுடைய ஸங்கம் வேண்டும். விவேகமில்
லாதவன் போல் கேவலம் வரங்களை யாசிப்பவனா? எனக்கு எதுவும் தேவையோ

அந்தவநுக்குத்தக்க காலங்களைக் கொடுக்கிறவனாகிறான்।

பகவானைக் கொண்டிப் பிரத்யக்ஷிக்கப்பட்டும் [illegible]

ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்வார்களுக்குச் சேவகஞ் செய்து [illegible]

ஸ பகவானை அன்றி [illegible]

க்கு கைங்கர்யத்தைச் செய்து அநுபவிக்கிறான். அவ்வாகாரஞ் செய்யப்

பட்டதாகிற ஸேவாகாலங்கள் பாத்ய ஸ்ரோத்ரம் தேவமான கைங்கர்யத்தை

[illegible] கொண்டிருக்கிற [illegible]

த்தியங்களை [illegible] ஆத்ம [illegible]

ஞ் செய்கிறார்கள்॥

இவ்வண்ணம் [illegible] நடக்கிறது, அதில் தேவர்கள், தேவ

ரிஷிகள், ராஜரிஷிகள் [illegible] நால்வகை

க்கும் கைங்கர்யத்தைச் செய்யப்பட்டது, திவ்ய [illegible] பண்ணுவாரான

பக்தர்களும் ராஜாக்களும் அங்கே [illegible]

[illegible]

[illegible] அரச [illegible] பகவானுடைய [illegible]

[illegible] செய்வார்கள் [illegible]

[illegible]

[illegible] அவனுக்கு பகவான் [illegible] லோகத்தை அளிப்பார் [illegible]

[illegible] நடத்தாமல் அவர்களிடமிருந்து [illegible]

வதி வாசத்தினால் ஜீவன்கள் செய்யும் பாபங்கள் அரசனை
அடைகின்றதென்று யஜுர் வேதம் அறியும் ஆகையால் நீங்க
ள் அரசனை பகவானாக எண்ணி அவனுக்கு கொடுக்கும் வரி
முதலியவைகளை யொழுங்காய் செலுத்தி வந்தால் உங்களு
க்கு அநேகம் புண்ணியங்கள் உண்டு. ஏழையாய்ப் பிறந்து தேவதா
திருவருள் பெறுவதற்கு முயலுதல் நல்லதாகும் அவைக
ளுக்கு அதிகாரியாக இருப்பான் உண்டென்று ஷேத்ரங்கள்
அவரே வெளிப்படுவான். மனு, உத்தானபாதர், துருவன், ப்ரியவ்ர
தன் அம்பரீஷன், மஹேந்த்ர, ப்ருதுவாதஸ் முதலிய
இவர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்தவர், ஸ்வர்கம், மோக்ஷம் இ
வைகளை அளிப்பவர். வேறொருவர் இத்தனை காரியங்களை
செய்தாரில்லை என்று கூறினால் அவர்களுக்கு வேண்டாம் அந்த
திருக்கு பகவானை உண்டென்று நம்ப அவனை
வழிபட்டால் அடையவேண்டிய காரியங்கள் உண்டு. பாவ
மடைய பக்தியோடு பூஜை செய்ய வேண்டும் என்னை மேலும்
நானும் போல் பாவங்களையும் போக்கிக்கொண்டு, நிரந்தரமாக
அவனை பக்தியுடன் ஸ்மரிப்பவன் ஸம்ஸாரபந்தத்தில்
இருந்து விடுபட்டு மோக்ஷத்தை அடைவான். அந்த பகவானே ஸேவா
யுங்கள், நீங்கள் புண்ணியவான்கள் ஆவீர்கள் என்று பகவானின்

ஆராதிப்பவர்களென்கிற அனுக்ரஹம் செய்தவர்களாவார்கள்।
தம்பெருமானைப்போல இவர்களுடைய திருமகள் நாள்களான பாக
வதர்களுக்கு மணவாளர் அவ்வாது பராமனைகல் [illegible] பக்தர்களுக்கு
பகவானும் பகவத்பக்தர்களும் எனக்கு அனுக்ரஹம் செய்யட்டும்।
என்றுகூறிய அரசனைப்பார்த்து கதிர் கிழக்கே சென்று சேரவர்த்து
டன் புகழ்ந்தார்கள்। பகவானை நினைத்து செய்யும் நீராய் அகில புத
ஏம் பூர்வாதரமேல் கந்தியுடைத்து போல்தல்கால்வோரு।
ம்ருத்யுவைகனை, தங்கள் திரகொடுக்க தள்ளிக்க வேண்
டும், பகவத்பக்தியுள்ள அரசனைப்பார்த்து நாங்களும் பாக்
யசாலிகள், பராமனைத்தருகிய பேரமாகத்தொர்த்து உலகத்தை ரக்ஷிக்கும்
பரமாத்மாவுக்கு மணவாளர் என்றழைத்தார்கள்॥

அப்பொழுது அங்கு வந்த கோதி நான்கு முனிவர்களும் ஆ
காயமார்க்கமாக வந்தார்கள், அவர்களில் ஒருவர் நின்றுவந்த
பூர்வ பெரியவரைச் செய்தனர்; பக்துமகாராஜனும் எழுந்துவந்து
கில்லம் ஆசனங்களில் அவர்களை அமரச் செய்து மேலும்
பூஜை அர்க்யபாத்ய உபசாரம் செய்துகொண்டார். மகா முனிவர்களே
உங்களுடைய தரிசனத்தால் நான் மஹா புண்ணியசாலியானேன்,
உங்களைப் போன்ற பெரியோர்களுடைய இவ்வழியாக திருவ
ணதெய்வர்களுடைய பரமாத்மாவைப் பெற்றவர்களுக்கு இவ்வண்ணம்

யாலோடமது ஸமய சோதினையாத்தவன் ஜுமிலி உடுங்க
ளைப்போன்ற பெரியோர்களுடைய பாததீர்த்தம் பட்ட திருக்கு
ளங்களில் ஸ்நா க்ஷேத்திரங்கள் பரமஞானமடையாக கிரு
தாலும் அவர்களுடைய பாக்ய அரவிந்தம், பெரிய தளிகர்களா
யாலும் அவர்களுடைய திருக்குளங்களில் பெரியோர்கள் ஸ்ரீபாத
தீர்த்தம்பட்டவல்லி யோ அந்த திருக்குளங்கள் பாபங்களை வகிக்கு
மா ஜெயல்கள் போன்றவை உலகப்பற்றில்லாத ம கேம்பதிவ
டர்களான உங்களிடம் கேழ்வம்ப அறிப்பது பொருந்தாது,
என்போன்ற பக்தர்களுக்கு அனுக்ரகம் செய்ய வேண்டுமென்
கிறபோன்ற ஸாத்தர்கள் வேமாகவே ஸம்ஹாரம் செய்கிறார், உங்க
ளிடம் கேட்டுக் கொண்டேன், ஸம்ஸாரத்தில் திருக்கில்
நான் தேஹத்தையுடைய ஜோதியானவழியைக் கூறுங்கள்
என்று அவருடைய ஸாரமான அந்த வார்த்தையைக் கேட்ட
அருந்தேவ
பின்திவ்ய பண்டிதர் பிரம்ம ஸ்ரீராக்ஷஸாதர்க்களுடைய
சொர்க்கத்தை அடைந்த ஜென்மத்தை நீக்கும் அவர்கள்
ஒரு ஸாக்ஷாத்காரம் கேழ்வி திங்களும் பற்றி ஞானிகளுக்
கு ஜென்மம் மாற்றம் பகவானிடம் உத்தம் க்ஷேத்ரம் பக்தி
யோக சாஸ்திரங்கள் சரீரம் இந்திரியங்கள் மனம் புத்தி முதலான
அவைகளைத் தாண்டி ஜீவனான ஆத்மா ஸ்வரூபமான ஜீவஸ்வரூபம்

சுத்தப்படுமென்று அதனைத் தமக்கான மேலமைவாக வைத்திருக்கு

சோதனைகளினால், அவ்வகைக் கொள்கைகளைப் பெறுவதற்கு. இதனைத் தெளி

நாம் [illegible] பானம், இந்திரியமனோ[illegible], [illegible]

ப்பெறுமென்று: மென்று [illegible] உலகளாவதாகிய சத்தியாகும்

[illegible], பதவர்க்கைத் [illegible] கேட்டோர், [illegible], [illegible]

[illegible], [illegible], [illegible] போகாப்பாலும்,

[illegible]

[illegible]

[illegible] உறுதியாகப்படு

[illegible] பொருள்களை [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

செய்தவர்தான்॥ ஒருகணக்கு வயதாகிவிட்டதால் புத்ராக
ளிடம் ராஜ்யத்தை ஒப்புவித்துவிட்டு பத்னியுடன் தவம் செய்ய
வனம் சென்றான்। அங்கு காய்கனிகள் இலைச்சருகுகள் இவைகளை
இவைகளே உணவாகக் கொண்டு ஆஹாரம் செய்தும் இந்த்ரியங்களை அடக்கியும்
ம் ஸ்ரீ தோத்ரத்தை கேட்டுக் கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தை
யிரம் ஜபித்தும் நாளும் மனதில் நினைத்தும் தியானித்தும் பகவா
னை தியானித்துக் கொண்டு யோக நிலையில் உறுதியான
தவம் செய்து வந்தான். அவன் பத்னியும் அவ்வாறே செய்து
வந்தாள் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்து யோகநிலை
யில் பொறுமையுடன் இருந்தார். இதுவரை சத்யவ்ரதன் செய்த
பக்தியான அர்ச்சனை ஸ்ரீ விஷ்ணுவிற்குப் பிரீதியான ஸ்தோத்ர
த்தை ஸ்வயம் பக்தியால் ஸ்துதியும்
செய்ததால் பாபம் செய்யாமல்
ஸம்ஸாரம் செய்ய விட்டு பரந்தாமன் பாதத்தை ஸ்மரித்துக்
கொண்டே ஜீவனும் அந்த நிலையில் தேவ
ர்கள் புகழ்ந்து ஸ்வர்க்க லோகம் செய்து பூமாரி பொழிந்தார்கள்।
மேலும் தேவர்கள் பூலோகத்தில் துர்லபமான மனித சரீரத்
தைப் பெற்றும் ஜென்மங்களில் இருந்து
நால்வேறின்பமான மோக்ஷத்தை அடையாதவர்கள் நமோத்தவர்கள்।

என்று கூறினார்கள். மகேசுவுடன் அவர் பக்தியும் முக்தியடைந்
தனர். இந்த மகேசு சரித்திரத்தை பக்தியுடன் படிப்பவர்களும் கேட்பவர்
களும் வேண்டிய அபீஷ்டங்களை அடைவார்கள். (4-23 ..)

ப்ராசீனபர்ஹிஸ் என்பவனுடைய சரித்திரம் —

பிருதுவின் வம்சத்தில் பிறந்த "பர்ஹிஷத்" என்பவர், பிரம்மாவால்
சொல்லப்பட்ட ஸமுத்ர ராஜன் கன்னிகையான "சதத்ருதி" என்பவளை
விவாஹம் செய்து கொண்டு கர்மகாண்டத்தில் ஈடுபட்டு பல
யாகங்களைச் செய்து அங்கங்கே பல பாகங்களில் கிழக்கு நுனியாக தர்ப்பைப் புல்களை
பரப்பி யாகங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தார். அதனா
ல் அவருக்கு "ப்ராசீன பர்ஹிஸ்" என்று பெயர் உண்டாயி
ற்று. அவருக்கு பத்து புத்திரர்கள். அந்த புத்திரர்களிடம் நீங்
கள் பிரஜா ஸ்ருஷ்டி செய்யுங்கள் என்று கூறினார், அவர்கள்
மேற்கு ஸமுத்ரக் கரையில் ஒரு குளத்தைக் கண்டு அதி
லிருந்து வரும் திவ்ய ஸங்கீத கானத்தைக் கேட்டு ஆச்சர்
யத்துடன் நின்றார்கள். அங்கு தேவர்கள் சூழ ருத்ரபகவான்
தோன்றி, அவர்களை நோக்கி அரசகுமாரர்களே! உங்களை நான்
யாரென்று அறிவேன். உங்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்ய வந்தேன்.
வாஸுதேவனுக்கு ப்ரியமானவன், எவன் நூறு ஜன்மா
க்களில் ஸ்வதர்மானுஷ்டானம் செய்தால் பிரம்மாவின் பதவியை
அடை

அதே யதுநா அர்ஜுனர்கள் செய்தால் என்னுடைய ஸ்தான
த்தையும், அந்த நாராயணன் லோகங்களில் விஷ்ணுபதவியை
யும் அடைவார்கள். திருக்களிவாளர் தேவபக்தர்களான வைஷ்ணவ உ
ஸங்களுக்கு கெல்லேத்தி ரோபதேசம் செய்கிறேன் என்று சொல்லி அ
ந்த வியப்பத்தனம் செய்த அவர்களுக்கு உபதேசம் செய்தார்।
ஸ்ரீமான் தேவனுடைய ஸேனை, சிக்ஷை, கேட்டு, பிரகாசப்
படுத்தும் இந்த ஸ்துதியே பஹானமந்த்ரத்தை எல்லோருக்கும் உபதே
சித்தார், நீங்கள் ஸ்வதர்மத்துடன் இதை ஜபம் செய்யுங்கள்,
உங்களுடைய மனோரதம் நிறைவேறும், இந்த ஸ்தோத்ரத்தை ஜ
பம் பண்ணுகிறவர்கள் அபேக்ஷைகளையும் மோக்ஷத்தையும் அ
டைவார்கள் என்று சொல்லி அங்கேயே மறைந்தார், ராஜேந்த்ர
னும் ஸ்தோத்ரத்தை ஜபம் செய்து கொண்டே பதினாறாம் வியூஹ
ஸாந்நித்யம் செய்தார்கள்॥ ஸூதர் நைமிசாரண்யவாசிகளை
பார்த்து, மஹருஷிகளே, அந்த ராஜன் காம்யகர்மாக்களையே செய்து
கொண்டிருக்கிறேன் என்றால் துக்கமே வரமாட்டேன்
கிறது அல்லது பரமாத்மாவும் கிடைக்கமாட்டார் என்று யோசித்தார்,
நாரதரே, நான் இக்கட்டாதிலோகவர்ஷங்களில் மோக்ஷம்
கொண்டு காம்யகர்மங்களையே செய்து கொண்டிருக்கிறேன்,
மோக்ஷத்திற்குரிய சத்கர்மாக்களைத்தான் அறியேன் நாஸ்திகர்கள் உபதேச

யாகத்தில் பசு (ஆடு) ஹிம்ஸை செய்தபோதும் அது சாஸ்திரம் விதித்திருப்பதால் பாபமில்லை புண்யமே

காம்யகர்மங்களை அனுஷ்டித்தார் । நாரதர் தன் யோகசக்தியால் யஜ்ஞ [illegible]
[illegible] அரசனே நீங்கள் [illegible]
[illegible] ஆடுகள் [illegible]
[illegible] லோகத்தில் [illegible] கூர்மையான கொம்புக
ளால் உன்னைக் கிழிக்கப் போகின்றன என்று சொன்னார்.
அரசன் [illegible]
[illegible] கர்மமார்க்கத்திலேயே [illegible]
[illegible] வேதாந்த மார்க்கமான ஆத்ம [illegible]
[illegible] வேதாந்தத்தைப் புரஞ்ஜனோ
பாக்யானம் என்று [illegible] ॥ வைதிக
[illegible]
[illegible]
அரசனுக்கு வைராக்யம் உண்டாவதற்கே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்றறிக ॥

புரஞ்ஜனோபாக்யானம் ।

புரஞ்ஜனன் என்ற ஒரு அரசன். தன் [illegible]
[illegible]

இமயமலையின் தென்பாகத்தில் அவன் நினைத்தபடியான

இடம் பார்த்துக் கொண்டு அதனைப்பற்றி மிக உயர்வான

வனத்தில் ஒரு ஸ்திரீயைக் கண்டான். அவளுக்குப் பதினெட்டு + சேவகர்களு

ளும், சில ஸ்திரீகளும், பசுக்களும் கூடவிருந்தன. அரசன் - ஸ்வா

மி, நீயார்? யாருடைய பெண்? எங்கிருந்து வந்தாய்? இந்தப்

பிடத்தில் இருக்கக்காரணமென்ன? நீ லக்ஷ்மி பார்வதியா? ஸ்ரீ

யோ? எவ்வளவு அழகியானாலும் ஒவ்வொருமானதைத் தெய்வ

லோகவாசியோ? எதையாவது சொல்லென்று கேட்டான். அவள் -

நானென்னுடைய குலம் கோத்திரம் தாய்தகப்பன் இவர்களையெல்லாம்

ஏதோ திக்கான தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன், இந்தஸ்தி

ரீகளும் எனக்கு வேலைக்காரர்களும் சகிகளும், இந்தப் பசுக்க

ள் தாங்கும் பொழுதுக்கு ஆகாரத்தைக் கொடுக்கும், நான் எனக்கு

த் தக்க பர்த்தா என்னை விவாகம் செய்துகொண்டால் உமக்கே

ன்படியான போகங்களையும் இவர்களுடன் உமக்கு அளிப்பே

னென்றாள். அந்த வேலைக்காரரும் பசுக்களாக ஆகும்படி

வா ஜெயிக்கப்பட்டு அந்த நகரத்தில் ராஜரீகம் செய்தார்கள். அரச

ன் அவளுடன் அன்பாக வாழ்ந்திருந்து வெளிதேசங்களுக்கு

ச் சென்று பலவிதமான போகங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டு

நூறு வருஷங்கள் கழித்த பின் சிலகாலங்களில் அரசன் ஸ்வாமி

ஸ்ரீயமினாரி எத்தகைய ஸ்ரீய:பதியாம் அவனைப் பரவசப்படுத்திய செய்
வான். அவன் சொற்பட்டால் இவன் பெறுவான், அவன் கொடுத்தால்
பாடினாலும், ஆடினால், சிரித்தால், பேசினாலும், அழுதாலும், நின்றாலும், தூங்கினாலும்,
நின்றால் உட்கார்ந்தால், கேட்டால், பார்த்தால், கேட்டால், தொட்டால்
தூக்கித்தால், மகிழ்ந்தால், மகிழ்வான், இவ்வாறும் அவனுக்கு வசப்பட்டு
ஒரு மிருகம் போல் நடந்து வந்தான். அதைக் கண்டு பெருமையும் புத்தியு
ம் மகிழ்ந்தார்கள். இவ்வாறு [illegible] கொண்டு [illegible]
[illegible], வயதும் ஆகிவிட்டது [illegible]
[illegible] அனுபவித்தார்கள். அத்தனை [illegible] கொண்டவனை
[illegible] நகரத்தின் மேல் படையெடுத்தான். பல படைப்படை
யை [illegible] பட்டணத்துக் காவலாளிகளை [illegible]
த்து வந்தான். அவன் [illegible] பல பேருடன் மேல் கொண்டு சென்று
[illegible] நகரத்திற்குச் சென்று [illegible]
த்தைக் கவனிக்கவில்லை. [illegible] காவல்காரர்களை இவர்கள் கண்டு பய
ந்து [illegible] [illegible] பட்டான். [illegible]
[illegible] காவலாளிகளைக் கொண்டு நகரத்தைக் காப்பாற்ற [illegible],
காவலாளிகளை [illegible] பட்டான். நகரம் அழிந்தது. [illegible]
[illegible] புகழ்ந்து கொண்டு போய் பல [illegible] அளித்தான். த
[illegible] காலத்தில் [illegible] [illegible] கிளைத்து, [illegible]

ஈசுராஜ கௌரியாகப் பார்த்தான். அவனை முலயத்வ ஜூபாண்டிய
ராஜன் வரவாக்ம் செய்து கொண்டான். அவர்களுக்கு அந்தப்
பார்வை வெண்கள் மருந்தை. பாண்டிய ராஜனும் தேர்களுக்கு ராஜ்ய
த்தைக் கொடுத்துவிட்டு தேவம் செய்யவனம் சென்றான். அவனுடைய
னைவதற்பயும் சென்றாள். வெகு காலம் பச்ததாதவம் செய்யும் போ
தும் அவனுக்கு பெண்ணில்லை செய்தவத்தால் பக்தாமரனை
ந்தோர் அவனிடம் இறையால் அச்சியால் பரு சவதிக்கப்போகும்
பொழுது அவனுக்கு மோக்ஷம் பரிசயமான, ஜெய பருவமானவகு
பங்கிவரு ஜுர - ஸ்ரீயார், அழுதுவார்யார், உன்னுடைய லக்ஷ்மான
என்பெண்களை கொடுக்கிறது, நீ என்னிடம் பெற்றுக்கொண்டு
போதேபு அவர்களுக்கு பட்டணத்தில் வந்தீர் வர்யாருக்கு இருக்கு
காலத்தில் அவனுடைய பிராயச்சித்தம் பருராஜனிடம்
ஆகப் பாருங்கள், தேவதைப்பராஜனுடையபெண்ணும் ஜோடியா
உன் பார்த்து வருடைய, அதற்குவாமேனையும், உன்னுடைய நிற்கும்
ஜும் பெற்றவனே, லெகிப்பு, சிவனைக் கண்டுடையால் இருந்த
கத்தோர் ஜுவாதுமோகனைக்குடியர்பேன்னுடையவர்த்தை
யாஸ்யு த்தன்னுக்கு மெருந்தவாதியத்தை அசிர்ச்சி, சதாக்கியோ
பட்ட ஸிபா ஸர்வுநாததாசுடைய கஸ்பமொயானகைதனயக் கேட்டு
பராஜனை ஸர்ஜாம் நாராதரேசிர பேரொனோன அத்தொருவர்வாழிய

வாலிபர், சக்திகளையாளும் அப்யாசத்தைக் கற்றவன் மேனாள்;
ஜாக்ரத் - ஸ்வப்னம் என்பது சரீரம், ப்ராணன் என்பனவற்றின் வாதம். அவன்
பலப்பல வடிவான சரீரங்களை எடுத்து உயர்ந்த ஞானமய சரீரத்தை
அடைகிறான். புத்தியின் ஆற்றலை அடைந்து அவன் மேலான ஞானத்
தத்துவங்களை அறிகிறான். புத்தியின் கீழ்க் கரணங்கள் இந்திரியங்கள்,
புத்தியின் கருவிகள் ஞானம் இச்சை மேலானவைகள். அவை
கண்களின்று, பாராமல் மனம் சரீர மார்க்கத்தைப் பற்றிக் கொண்டு
பயம்; சித்தம் மேலான ஆத்ம விஷயங்களைப் பார்க்காமலே அவன்
அறிகிறான், இந்த இந்திரியத் தத்துவங்களை மாயைகள், அந்தப்
பரம் சத்தியம், வைராக்யம் என்பதை உண்டு வெல்லுகின்ற காலம்,
பக்தி நிறைவுடன் கேட்கிறவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். கா
லத்தை ஞானம் - கிழப்பருவம், தனது முதுமையை வெல்லாது, ஞான
மயமான தேஹத்தில், மனக்கவலை என்ற மறைவினால், மாற்றமில்லாத
[illegible] வரங்களில். ஜீவன், பௌதிக சரீரம், இந்திரியங்கள்
பராசக்தியின் மகத்தான புத்தி நிலைகளுடைய - ஞானவாஸிஷ்டத்தை
மகத்தானவைகள் இந்த தேஹத்தை, ஞான - அறிவுருவ ~~[illegible]~~ [illegible]
அவைதனைக்
கடந்ததனால், அஞ்ஞானம் காமம் கர்மம் என்ற இவைகளால் ப
ல சரீரங்களை அடைகிறான். பெரும் துக்கத்தை நிவர்த்தி செ
ய்து கொள்ளும் உபாயம், தியானம் பாரத்தால் வளர்ப்பதால்

அந்த பாரத்தை தோளால் தாங்குகிறான், தலைவலி தான்
காலிலே கத்தி கிழிக்கும் ஆகும் பாரம் இரும்பு கல் போன்ற
சூதான மனிதன் மனத்திற்கு காத்து செய்யும் பாவம்,
எவ்வளவு தின் தொண்டும் பொருள்கள் போல் உலகமே மா
யையான் தோற்றம். உண்மையில் உலகமே இல்லை / அரசனை
யாதுவும் கத்தால் பகவான் வாசுதேவனிடம் பக்தி செ
ய்தால் ஞானமென்ற ராஜ்யங்கள் ஏற்பட்டு மோக்ஷத்தை
யடைவான் அவனை மெய் ஞானமுடையவன் என் //
மேலும், திருவாசகத்தில் [illegible] புத்தி, ஸ்தான்
போன்றால் தீக்குள்ளே புகும் பத்தில் [illegible] தென்னவனே
இலைக்கு அறுபதாம் [illegible] போல் காமனைத் தக்க அநு
பவிக்கிறான் வண்டுகளின் சப்தம் போன்று அவைகளுடைய வா
சனைகளுக்கேட்டு மயங்கி, [illegible]
மயங்கி நிற்கிறான் பல்லாண்டும் செய்யும் வேலையும்
கொண்டு இருக்கும் [illegible] தலைவியாக போல்,
புலன்கள் நாக்கு கூறுவதால் ஆயுள் குறைவதையும், மன்று
ல் போன்ற மனத்தை (குமரன்) [illegible] அறியாதிருக்கிறான்,
அருகிலே இவ்வாக்கியத்தை ஆலோசித்து நீ மானைப் போல் நாமே
நாமே பாணத்தை அடக்கி [illegible] வைராக்யத்தை

அண்டத்து பகவானுடைய பிராணத்தைப் பொறுமையாய் இவ்வுலகை
அவன்தான் அனுபவிக்காத பொருள்களில்லை என்று வாழ்ந்திருக்கி
ம் காலத்தில் பாத்திரத்தை வெவ்வேறு பக்கத்தில் பார்க்கிறான். ஆதலால் [illegible]
[illegible] போலவே [illegible] பார்க்கிறான். அந்த
தோற்றம் இன்னும் எப்போதும் இதோ பார்த்திருக்கவேண்டும் அதனால் [illegible]
களுக்கு இன் சூக்ஷ்மமாக்கள் [illegible] இருக்கும் இப்போது [illegible] சூக்ஷ்மமாக
சரீரத்தைத் தாங்கி வருவது [illegible] இந்திரியம் தேவை, அதைச் சூக்ஷ்ம சரீரம் எ
ன்பது சூக்ஷ்ம சரீரம் என்றும் சொல்லுவார்கள். இந்த ஸ்தூல சரீரம்
நாசமாவதில் என்றும் உறுப்புக்களைக் கொண்டது போல்வது
ம் சரீரமே. கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து ஞானேந்திரியங்க
ள் ஐந்து பிராணன்கள் ஐந்து மனம் புத்தி என்னும் பதினே
ழு உறுப்புக்களுடையது. அதைக் கண்களாலோ காதாலோ அறிய
முடியாது. அதற்கு அப்பாற்பட்டது [illegible] அழியாது
அழிக்கமுடியாது. அதில் பதினாறாவதில் கோடானுகோடி
ஜன்மங்களில் அனுபவித்த வாசனைகள் பதிவாகியிருக்கிறது. நா
ம் செய்த புண்ணிய பாப கர்மங்களின் பலனை அனுபவிக்க
அனுபவிக்க அதுதான் காரணம். ஒரு ஸ்தூல சரீரம் [illegible]
[illegible]
சரீரத்தைப் பற்றிக்கொண்டு வேறொரு சரீரத்தை எடுக்கிறான்.

ஓடம் செலுத்தும் போது முகத்துவாரம் ... தெய்வம் போல் தோன்றுகிறது அது போல

எவனொருவன் சரீரத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஆர்ஜித புண்ணிய பாபங்களி
னால் சுகங்களையும் துக்கங்களையும் புதிய ஸ்தூல சரீரம் வந்து உடன் அவ
ன் சேர்ந்து அனுபவிக்கிறானோ அவனே ப்ராரப்த புண்ணிய பாபங்கள் உ
டனேயே தீர்ந்து ஜன்மத்திலேயே பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் அநேகமாக ஜன்ம
ங்களில் தான் பலன்களைக் கொடுக்கும், ஸஞ்சித புண்ணிய பாபங்க
ளைக் கொடுப்பதில்லை. பகியுடன் வாழ்ந்து [illegible] கொடுக்கும்
சுகத்தைத் தேடுகிறது. ஜீவன் [illegible] த்துக்கும் ஆதாரம் [illegible]
கிறது. [illegible] உடன் [illegible] க்காரணமாக
இருக்கின்றது [illegible] தோன்றுகிறது அது போல
காண் [illegible] அனுபவிக்கும் ஆத்மா
தான் [illegible] பலன் [illegible] கிறது [illegible]
இருந்தால் [illegible] இருந்தால் [illegible]
போகிறது. ஒரே ஆத்மா அநேக சரீரங்களில் பிரதிபலிக்கிறது, ஒரே
சூரியன் பல ஜலாசயங்களில் பிரதிபலிப்பது போல். ஜலம் கலங்கியிருந்தா
ல் பிரதிபிம்பமும் கலங்கியதாகவும் தெளிவாக இருந்தால் தெளிவாக
வும் தோன்றும். இதனால் பாபமானது காயத்திலிருக்கும் [illegible]
க்கு [illegible] சரீரம் இந்திரியங்கள் மனம்
இவைகள் [illegible] செய்யும் போது ஆத்மாவே செய்கிறது போல்
தோன்றுகிறது. ஒருவன் படகில் [illegible] இயந்திரங்கள் [illegible]

அனுமிதமாகக் கெடுகிறது நினைத்துப் பொருள் கிடைத்து உடம்பால் கு
ளத்திக்கி அனுமிதமாகம் ஏற்படுகிறது, வைராக்யமானதும் என்ப
துக்குமா வேதாந்த ஸ்ரவணத்தால் பெரியோர்கள் ஸ்வயம் இல்லாம
லேயே தாம் நிம் பொருள் மிகுந்தமாகம் ஏற்படுகிறது அதுதான் ஆ
த்மஞானம், கட்டையைப் பற்றுமல் அக்னியை தனியாகப் பிரித்துப்
பார்க்க முடியாது கட்டைவேறு அக்னிவேறு உண்மையும் பிரகாசமும்
அக்னிக்குத்தான் கட்டைக்கு கிடையாது இருந்தாலும் கட்டை எரிகிறது
என்று சொல்கிறோம் அது போலத்தான் ஆத்மா, ஞானமே மற்ற
வை எல்லாம் ஜடவஸ்துக்கள் ஆத்ம பரத் பலனைத்தாலேயே சரீ
ரம் மனம் புத்தி லானவைகள் அறிவுடையவைகள் போல் தோற்றம் அளிப்ப
துமாக புத்தியே கர்த்தா போக்தா கிரியை செய்யத்தான் முகிறி
யைகளின் பலன்களையும் அனுபவிக்கிறது. இவ்வாறும் அதுமான ஆத்
மானை அறிந்து அதுவே நம்மும் என்று அறிய வேண்டும் இவ்வாறு
அத்வைத ஆத்மஞானத்தாலேயே மோக்ஷம் கிடைக்கும் என்று
நாரதர் உபதேசம் செய்தருளட்டும் சென்றார் பராசிருவரிஸ்,
அவ்வாறே தவம் செய்து அவர்தம் புத்ரர்களிடம் ராஜ்யத்தை ஒப்படை
த்து காட்டுக்குப் பரலோக்ரமம் சென்று பக்திஞான வைராக்
யங்களால் முக்தியடைந்தார் இந்த சரித்திரத்தை பக்தியுடன்
படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் நிரமமாக முக்தியடைவார்கள் ॥

ப்ராசீனபர்ஹிஸினுடைய புத்திரர்கள் பரமேச்வரன்
உபதேசம் செய்த ருத்ரகீதையை ஜபம் செய்துகொண்டு பதினாயிரம் வரு
ஷங்கள் மேற்கே சமுத்திரத்தில் இருந்து தவம் செய்தார்கள். பகவா
ன் நாராயணன் எட்டு கைகளுடன் திவ்யரூபமாக அவர்கள் முன்
தோன்றினார். ப்ராசீனபர்ஹிஸ் புத்திரர்களிடம் பகவான் — வேண்டும் வரத்தை
க் கேளுங்கள். பிதாவின் சொல்லைக் கேட்டு நடந்ததால் உங்களுக்கு
க் கீர்த்தி கிடைக்கும். பின்பு கண்டு மகரிஷிக்கும், ப்ரம்லோசை என்ற தேவஸ்த்
ரீக்கும் பிறந்த கன்னிகையை அவர்கள் வனத்தில் விட்டுச் சென்றார்கள்.
அந்தக் குழந்தைக்குச் சந்திரன் தனது விரலால் அமிர்தத்தை ஊட்டினா
ன், விருக்ஷ தேவதைகள் அவளை வளர்த்தன. மாரிஷை என்ற அந்
தக் கன்னிகையை நீங்கள் பத்னியாக விவாஹம் செய்து கொ
ண்டு பதினாயிரம் வருஷங்கள் போகங்களை அனுபவித்துக்கொ
ண்டு ப்ரஜா பரிபாலனம் செய்து கடைசி காலத்தில் என்னிடம்
பக்தி செய்து மோக்ஷமடைவீர்கள் என்று கூறினார். அவர்கள் பகவானை
ஸ்துதி செய்தார்கள். நாங்கள் கோரிய தரிசனத்தால் உங்களுடை
ய தரிசனம் கிடைத்தது, எங்களுக்கு எப்பொழுதும் பாகவத ஸங்க
ம் கிடைக்கட்டும் என்று வரம் கேட்டார்கள். பகவானும் அப்படியே
என்று கூறி அவர்களுடைய நமஸ்காரத்தைப் பெற்று வைகுண்டம்
சென்றார். அவர்கள் வெளியே வந்து பூமி மரங்களால் மூடியிருப்ப

னைதக்கன் யோகாக்கினியால் மரங்களெரிக்க ப்ரம்மாவந்து ஸ
மாதானம் செய்து ஹரிக்கு கன்னிகையான மாரிஷையை விவாஹஞ்செ
ய்வித்துச் சென்றார். அவர்களும் அவளுடன் அநேக காலம் வாழ்ந்தார்
கள். பின்பு ப்ரம்மகுமாரனான தக்ஷன் ப்ரசேதஸ்ஸால் இவர்களுக்கு
ப்புத்ரனாகப் பிறந்தான். வயது வந்து அவனிடம் ராஜ்யத்தைக் கொடுத்துவிட்
டு பார்யையும் ஒப்படைத்து மேற்கு ஸமுத்ரக்கரையில் ப்ரம்மஸத்ரமென்
ற ஞான யக்ஞத்தைச் செய்தார்கள். அங்கே தோன்றிய நாரதரை வண
ங்கிக் கேட்டார்கள் — நாரதரே பின்பு ருத்ரர் ஸ்ரீயக் ஞானோபதேசம் கி
ருஹங்களில் இருப்பதனால் எங்களுக்கு மறந்துவிட்டது. ஆகையால் தாங்கள் மீ
ண்டும் ஞானோபதேசம் செய்யுங்களென்று. நாரதர் — ஜனங்கள்
பகவானை ஸேவிக்க வேண்டும். மரத்தின் வேரில் ஜலம் விட்டால் மரம்
முழுவதும் செழிப்படைவது போல் ஹரியைப் பூஜிசெய்தால் ஸகல தேவர்களும்
ப்ரியமானவர்கள். ஸூர்யவெப்பத்தால் ஜலம் உண்டாகி மறைவது போல் ஹ
ரியிடமிருந்தே உலகம் தோன்றி நிலைத்து மறைகின்றது. ஸகல ஜீவர்களிடமும் உள்ள
ன ஆத்மாவன்றோ. அவரைப் பூஜிப்பது உலகமனைத்தையும் பூஜித்ததாகும். ஸக
ல ப்ராணிகளிடத்தும் தயை, கிடைத்ததில் திருப்தி, இந்த்ரிய அடக்கம்,
இவைகளால் பகவானைப் ப்ரீதிப்படுத்தலாமென்றும் வேறு பல தத்வங்களைத்
தெரியும்படி கூறிவிட்டு நாரதர் ப்ரம்மலோகம் சென்றார். ப்ரசேதஸர்களும் அவ்வாறு
ஹரியை ஆராதித்து அவருடைய பதத்தை அடைந்தார்கள்.

மேற்கூறிய புண்யகதைகளைக் கேட்பவர்கள் ஆயுஸ், தனம், புகழ்
ஐச்வர்யம், ஸந்தானபலன்களை அடைவார்கள் ॥ புருஷர்களின் வேற்றுமை ॥
புராணங்களில் பலபுருஷர்களுக்கு ஒரேபெயரை ஒருவருடைய புத்ரன் புத்ரி
களுக்கிடையே வைவாஹிகஸம்பந்தம் போன்ற விஷயங்கள் உள்ளன। அதற்குக் காரண
மாக, மன்வந்தரபேதம், கல்பபேதம், அல்லது தெய்வமாயையால் மறுஜன்ம
கர்மபலத்தும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது। தவிர புராணபேதத்தால் தர்
மங்கள் மாறுபடும், ஆகையால் கலியுகத்திலிருக்கும் பூலோகமனி
தர்கள் புராணத்திற்சொன்ன நல்லவாதிகளையும் ரக்ஷிக்கப்படாது। தேவர்
களுக்கு வேறுநீதிமுறையுண்டு। ஒவ்வொரு தேசத்தவர் மற்றும் ஒவ்வொரு ஜாதிமுறை
களைக் கையாள வேண்டும், அந்தகாலத்திலிருந்த நீதிகள் வேறுகாலத்தி
ல் அப்படிக்கொள்ள வேண்டும், ஆகையால் பூலோக கலியுக மனிதர்களு
க்கு என்று கூறப்பட்ட சாஸ்திரமுறைப்படியே நாம் நடக்கவேண்டும்
என்பதை நன்கு தெரிந்துகொண்டு என்று அறியும் இக்காலத்திற்கேற
ற்பவற்றை இம்மதத்தலைவர்களின் முறையை மாற்றுவதற்கு எவருக்கும்
விதிக்கப்பட்ட அதிகாரம் கிடையாது ॥

ஸூர்யவம்ச சரித்ரம் ॥—

இதுவரையில் வாயுபுராணம் முதலான புராணங்களில் உள்ள சந்த்ர
வம்ச சரித்ரம் சொல்லப்பட்டது। மேல் ஸூர்யவம்சத்தின் வம்சசரித்ரம் சொல்
லப்படுகிறது। ஸூர்யனுடைய ... தேசத்தாலானைவராக்யமடை

ந்த ராஜ்யபரிபாலனத்தை விரும்பவில்லை। மறு நாரதர் ப்ரம்மா தேவா
ளோடு வந்தார்கள்। ப்ரம்மா - நீ வனம் சென்று தபம் செய்வதற்கு
வேளைக்கும் காலம் நேரும் தேவானா அத்வக்காக்கவில்லை ஆகையா
ல் வனம் செல்ல வேண்டாம். க்ருஹஸ்தாசிரமத்தில் இருந்து கொண்டே கா
மக்ரோதாதிகளை அடக்கி ராஜ்யத்தில் பற்றுதலின்றி மனதில் பகவானை
பூஜித்துக் கொண்டே ராஜ்யபரிபாலனம் செய் என்று கூறினார்। ப்ரியவ்ர
தர் அங்கீகாரம் செய்து அவர்களை வணங்கினார்। மறு அவருக்கு ராஜ்யா
பிஷேகம் செய்ய எல்லோரும் தங்கள் இருப்பிடம் சென்றார்கள்। ப்ரி
யவ்ரத ராஜன் விஸ்வகர்மாவின் பெண் பர்ஹிஷ்மதி என்பவளை மண
ந்து அவளிடம் பத்து புத்ரர்கள் ஒரு பெண் இவர்களைப் பெற்றான்। ஜ்யேஷ்டபு
த்ரன் ஆக்நீத்ரன். பின் மற்றெழு பத்ரியம் மூன்று புத்ரர்கள், அவர்கள் ம
ன்வந்திர அதிபதிகள், ஊர்ஜஸ்வதி என்ற பெண்ணை சுக்ர ஆசாரியார் ம
ணந்து அவருடைய பெண் தேவயானி என்பவள். பூமண்டலத்தில் பாதிபாக
த்தில் சூரிய ப்ரகாசம் இருக்கிறது பூமண்டலம் முழுவதையும் ப்ர
காசிக்கச் செய்வேன் என்று எண்ணி ப்ரியவ்ரதன் தன் தேஜோப
லத்தால் ப்ரகாசமான ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு சூரியனுடைய பின்னால்
சென்று ப்ரகாசிக்கச் செய்தான். அப்பொழுது ரதம் சென்ற வழியால் ஸ
முத்ரங்களும் த்வீபங்களும் உண்டாயின। வெகுகாலம் ரா
ஜ்யபரிபாலனம் செய்து பிறகு புத்ரர்களுக்கு பாகம் செய்து கொடுத்து

வனஞ்சென்று முன் நாரதர் உபதேசித்த ஆத்மஞானத்தால்
முக்தியடைந்தான். ஆக்நீத்ரனுக்கு பூர்வசித்தியென்ற தேவஸ்திரீ
யிடம் நாபி முதலான ஒன்பது புத்ரர்கள். அந்த ஒன்பது புத்ரர்க
ளுக்கும் ஜம்பூத்வீபத்தின் ஒன்பது வர்ஷங்கள் — தேசங்களாய் பாகம்
செய்து கொடுத்து புண்யத்தால் தேவலோகம் சென்றான். நாபியின்
பத்னீ மேருவின் பெண்ணான மேருதேவி என்பவளை மணந்தா
ன். அவர் புத்ரன் பெறவேண்டுமென்று யக்ஞபுருஷனை உத்தேசித்து
யாகம் செய்தார். அப்பொழுது பகவான் திவ்ய தேஹத்துடன் தோன்றினார். அங்
கிருந்தவர்கள் யஜமானனும் வைதீகர்களும் நல்லோர்களும் துதிசெய்
தார்கள். ருத்விக்குகள் ஸ்துதி செய்து பகவானை தங்களுடைய
பெயரால் வரம் ப்ரார்த்தனை முதலானகட்டளையை ஏற்றுவந்தமைக்கும்
படி அவர்கள் புரியும் நற்கருணையம் மந்திரத்தால் அழைப்பதை ஏற்று
தல் தோன்றிய அனந்தகல்யாணரூபம் தங்கள் கிருபை அனுக்ரஹத்தால்
கள் அபசாரத்தைப் பொறுத்தருளும். இந்த நல்லோர் ராஜா தங்களைப்
போன்ற ஒரு புத்ரனை அபேக்ஷிக்கிறார். அந்த வரத்தை அவருக்கு அளி
ருள ப்ரார்த்தனை செய்தார்கள். பகவான் — நான் ஒருவனே எனக்கு
நிகராக வேறொருவன் கிடையாது. ப்ராம்மணோத்தமர்களான உங்களுடைய
ப்ரார்த்தனையும் வீணாகக் கூடாது. அதனால் நானே ராஜாவின் பத்னியான
நாபி
மேருதேவியிடம் அம்சத்துடன் புத்ரனாகத் தோன்றுகிறேன் என்று மறைந்தார்.

பரமபகவான் லோகத்தில் ஞான மார்க்கத்தைப் பரவச்செய்வதற்க்காக மேருதேவியிடம் புத்திரனாக அவதரித்தார். அவனுடைய தேஜஸ் முதலானவைகளைப் பார்த்து அவனுக்கு "ரிஷபன்" என்று பெயரிட்டார். நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வரும்பொழுது அவனுடைய ஞானம் பராக்ரமம் முதலானதைக் கண்டு ஜனங்கள் அவர் ராஜாவாக ஆகவேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். இவனுடைய புகழைக் கண்டு பொறாமையால் இந்திரன் அந்த தேசத்தில் மழையில்லாமல் செய்தான். ரிஷபர் தன் யோகசக்தியால் மழையைப் பெய்யச் செய்தார். நாபி, ரிஷப தேவருக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்வித்து பக்தியுடன் பதரிகாச்ரமம் சென்று நாராயணனை ஸேவித்து ஞானத்தால் முக்தியடைந்தார்.

ரிஷபதேவர் இந்திரன் பெண்ணான ஜயந்தியை விவாஹம் செய்து கொண்டு க்ருஹஸ்த தர்மங்களான யாகாதிகளைச் செய்யும்படி ப்ரஜைகளுக்கு உபதேசித்தும் தானும் செய்து வந்தார். அவருக்கு நூறு புத்ரர்கள் ஜயந்தியிடம் உண்டானார்கள். மூத்தவர் பரதன். இவன் அஜநாபம் என்கிற இந்த தேசத்திற்கு இவர் பெயரால் "பாரதம்" என்று பெயர் ஏற்பட்டது. ஒன்பது பேர்கள் ஞானயோகிகளாகச் சென்றார்கள். ஒன்பது பேர்கள் ஜம்பூத்வீபத்தின் ஒன்பது கண்டங்களுக்கு அதிபதியானார்கள். எண்பத்தொன்று பேர்கள் பிதாவின் ஆக்ஞையின்படி ப்ராம்மணர்களாக யாகாதி தர்மங்களை அனுஷ்டித்து வந்தார்கள்.

ரிஷபர்
~~ரிஷபர்~~ ஞானவானாக இருந்த போதிலும் லோகத்திற்க்காக வைதிக
கர்மாக்களை ஈச்வரார்ப்பணமாகச் செய்துவந்தார். தர்மமாக ரா
ஜ்யபரிபாலனம் செய்துவந்ததால் தேசம் ஸௌபாக்யமாக இருந்தது.
நாநாதேசஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டு ப்ரும்மாவர்த்தமென்ற இடத்
தில் ப்ரும்மரிஷிகளின் ஸபையால் ஜனங்கள் கூடியிருக்கும்போது
தன் புத்ரர்களுக்கு உபதேசம் செய்தார் - புத்ரர்களே இந்த மனுஷ்ய
ஜன்மமானது காமபோகங்களை அனுபவிப்பதற்க்காக இல்லை. காமபோக
ங்கள் நாய் பன்றிகளுக்கும் உண்டு. ஆகையால் மனுஷ்ய ஜன்மாவை
அடைந்தவர்கள் சித்தசுத்தியால் மேல் ப்ரும்மானந்தத்தை ஸாக்ஷாத்கா
ரத்தைப் பெற முயற்சிக்கவேண்டும். அதற்கு இதம்படியாக ஸாதுஸ
ங்கம் வேண்டும், மனச்சாந்தி, ஸமபுத்தி, ஆசை கோபங்கள் இல்
லாமை ஸகல ப்ராணிகளுடையவும் ஸ்நேஹத்தோடிருப்பவர்கள்
ஸாதுக்கள் என்பவர்கள். இதுமுதல் புத்ராதிகளிடம் தேவைக்கு
வேண்டிய அளவு பற்றுதல் வேண்டும். அதிகம் பற்றுதல் கூடாது. பாப
ங்களைச் செய்யக்கூடாது. தவம் நியமம் கர்மாக்கள் இவைகளை ஈ
ச்வரார்ப்பணமாகச் செய்யவேண்டும். பொறுமை வேண்டும்.
குருவினிடத்திலும் பகவானிடமும் பக்தி வேண்டும். இந்த்ரியஜ
யம் ஏகாந்தமாக இருத்தல் ஆத்மவிசாரம், வைராக்யம் இவைகள் வே
ண்டும், இவ்வித தர்மங்களை புத்ரர்களுக்கும் சிஷ்யர்களுக்கும்-

அரசன்பாரைகளுக்கும் உபதேசம் செய்ய வேண்டும்; அப்படியில்லா
யெல் யதார்த்த ராஜனன்று அவர்களுக்கு முடியாது. என்னுபதேசம்
செய்துவிட்டு பரமபாகவதரான ஜ்யேஷ்டபுத்ரன் பரதனுக்கு ராஜ்யபாலனாபிஷே
கம் செய்துவிட்டு பரமஹம்ஸ ஆச்ரமத்தை (ஸந்யாஸ) அடைந்து சித்தம்
பரமாத்மாவில் ஒன்றி தலையுடன் வெளியே சென்றார். புத்துக்களி போலும் ஊமை
செவிடு போலும் பைசாசபுத்ரவன் போலும் யார் என்ன சொன்
னாலும் பதில் பேசாமல் மௌனமாக அதைக்கப்பட்டணம் கிராமங்
கள் சேரிகளில் ஸஞ்சாரம் செய்து கொண்டு இவருடைய மஹிமையை
அறியாதவர்கள் தூஷித்தாலும் அடித்தாலும் கல்லெறிந்தாலும் மல
த்தை சரீரத்தில் எறிந்தாலும் தூஷித்தாலும் சரீரத்தில் அபிமானமில்
லாமையால் வருந்தாமல், துக்கமும் கிஞ்சித்தும் பயப்படாத ஜடயாளனைப் போ
ல் திரிந்தார். அவருடைய யோக சக்தியால் மலமும் அதிஸுகந்தமாக விளங்கி
ற்று. ஆகாரம் பக்ஷணங்களைக் கூட தன்னை மறந்த நிலையிலா
லேயே நடந்தார். பகவானிடம் செலுத்திய யோகமஹிமையால், பரகா
ய ப்ரவேசம் ஆகாயகமனம் முதலான ஸித்திகள் தானாக வந்தபோ
திலும் அவைகளை அவர் உபயோகிக்கவில்லை. இவ்விதம் அவதூதராக
ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டு ஞானியாக தெக்ஷிணம் சென்றார். அங்
கே வேங்கடாசல கோட்டக தேசம் பரவியது. அதில் அவருடைய பௌதிக சரீ
ரமும் சாம்பலாயிற்று. ~~அத்தேசமயம்~~ கலியுகத்தில் அந்த தேசத்தில் அரசனாக இருந்த தகும்

"அர்ஜுன்" என்பவன் ஸ்ரீ பகவானுடைய அவதார நிலைமையக் கேட்டு அதையே தர்மமாக எண்ணி, மற்ற வைதிக தர்மங்களை விட்டு தலைமயிரை ப்ராய்த்துக் கொள்ளுதல் வஸ்திரமில்லாமை இவை போன்ற அதர்மமான பாஷண்ட தர்மங்களை தானும் கைக்கொண்டு பிறரையும் செய்யத் தூண்டினான். கலியுகத்தில் அறியாமையால் மயங்கின ஜனங்கள் ஜைனசாஸ்த்ரங்களை விட்டு வேதோர்கள் அதனால் அவர்கள் நரகத்தை அடைவார்கள். இந்த அவதாரம் ஜீவன்முக்த ஞானிகளின் நிலைமையைக் காட்டுவதற்காகவே. பூலோகத்தில் ஜம்பூத்வீபம் மேலானது அதிலுள்ள ஒன்பது வர்ஷங்களிலும் பாரதவர்ஷம் சிறந்தது என்று பெரியோர்கள் கானம் செய்கிறார்கள். இந்த புண்யமான ரிஷபதேவ சரித்ரத்தை ச்ரத்தையுடன் கேட்பவர்களும் சொல்லுபவர்களும் ஸகல பாபங்களும் நீங்கி பகவானிடம் பக்தி ஏற்பட்டு மோக்ஷத்தை அடைவார்கள்.

ஜடபரதோபாக்யானம் —

பரதன் என்ற ரிஷபனுடைய பிள்ளை "பஞ்சஜனி" என்பவளை விவாஹம் செய்து கொண்டு அவளிடம் ஐந்து புத்ரர்களைப் பெற்றார். முன்னோர்களைப் போல் தர்மமாக ராஜ்யபரிபாலனம் செய்து வந்தார். பகவதாராதனமான ஸ்வதர்மானுஷ்டானத்திலும் த்யானத்திலும் சித்த

மானுஷியத்தில் நானுக்கு ஜனபகவத்பக்தி வளர்ந்து வந்தது। அநேகம்
ஆயிரம் வருஷங்கள் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து புத்திரனுக்கு ராஜ்யத்தைப் பாரி
த்துக் கொடுத்துவிட்டு தவம் செய்ய புஷ்கர க்ஷேத்ரம் சென்றார் அங்கேயுள்ள சக்
(கண்ட தீர்த்தமாய்)
ரதீர்த்தமானது ஸ்நான க்ஷேத்ரம் உண்டாகிறது। அந்த வனத்தில் ஸ்ரீ ஜோதிர்மயமும்
கருடன் புஷ்பம் ஆனான கானல் வாக்ர பூஜை செய்து தியானத்தால் குணர்ந்த பா
ஊர்ப்பவர்களோர் இலகாலம் தவம் செய்து பாத கதியானத்தில் இருந்து கொண்டு
வெளிபூஜை மற்றோர் நதியில் திரிகால ஸ்நானம் செய்து மாறுதோல் தரித்து
ஜடையுடன் காலையில் ஸூரியோதயகாலத்தில் ஸூரியனை காயத்ரியால் ஸ்தோத்ர
ம் செய்வார்। மத்யான்ன காலே ஸ்நானம் செய்து கரையில் இருந்து காயத்ரீ ஜபம் உபா
ஸனைவ ஜபம் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு கர்ப்பவதியான மான் தண்ணீர்
குடிக்க அங்கே வந்தது, தண்ணீர் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது சிங்கத்தின் கர்
ஜனையைக் கேட்டு பயந்து தாவும் பொழுது கர்ப்பத்திலிருந்து சிசு ஜலத்தில் விழுந்துவிட்டது
அந்த மானும் புதரில் விழுந்து இறந்துவிட்டது பரதன் அதைப் பார்த்து மான் குட்டியைப் பாதி
த்து அநாதையான இந்த மான் குட்டி மரணத்தை அடைந்திருக்கிறது இதைக் காப்பாற்றாவிட்டால் அது
க்கு பாபம் என்று எண்ணி குடிசைக்குத் திரும்பிக் கொண்டு வந்தார் அதற்கு புல் முதலான
ஆஹாரம் கொடுத்தும் தினம் தின்றுவிட்டு மற்ற பசுக்கள் இவைகளோடு விளையாடிக்
கொண்டிருந்ததை அதைப் பார்த்து மகிழ்ந்து வேதங்கள் சொல்லியும் இவ்வாறு ஸ்தோ
த்ர புத்ர சிஷ்யர்களைப் போல் எண்ணி வெகுகாலம் அந்த மான் குட்டியைப் பற்றி கொடுத்து தன்
போஷிப்பதில் (~~...~~) தன்னுடைய இஷ்டமான நித்யகர்மமான தவம் ஸ்நானம் பூஜைகளை யா

இவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒவ்வொன்றாக விட்டுவிட்டார். கா
லம்சென்று மரணகாலத்திலும் இறைத்தியானமாக இருப்போமென்று
மானைப் பெரிதாக நினைத்துக்கொண்டிருந்தார், கடைசிகாலத்தில் காரண
மாக அதிலே மோகப்பற்றுள்ளவன் ஜன்மத்தில் பகவானை உபாஸித்தால்
மோக்ஷத்தை அடையவேண்டியவனாகிய மானிடம் பற்றுதலால் மான்ஜன்மம்
வந்துவிட்டதே என்று வருந்தி புனராவர்த்தம் என்ற இடம் மான்கூ
டம் சேராமல் தனியாக ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டு காய்ந்த புல் சருகுகளை
புசித்துக்கொண்டு தன் மரணகாலத்தை எதிர்பார்த்து வந்து கடைசியில் மா
ன் சரீரத்தை தியாகம் செய்தார். (ஞானயோகிக்கு க்ஷேத்ரவாஸ ரூ
ஸமும் வாழ்வு பற்றும் இல்லை என்று தான்.)
ஆங்கீரஸ கோத்திரமான ஒரு பிராம்மணனுக்கு இவன் பிறந்தான். மேற்படி
ருக்கு ஒன்பது புத்திரர்கள், இளையமனைவிக்கு ஒரு புத்திரனும் ஒரு புத்திரியும்;
பரதன் இளைய பாரியையின் வயிற்றில் பிறந்தான். பூர்வஜன்ம ஞானத்
தால் மறுபடியும் ஸங்கம் சேராமல் ஸந்நியாஸ பற்றுகளின்றி பகவானை
த்யானம் செய்துகொண்டு பைத்தியக்காரனைப்போல் நடித்துவந்தான்.
பித்ருவும் பிராம்மணகுமாரனுக்குரிய தன் கடமையென்று ஞாதர்ம
நூல் உபநயனம் செய்வித்து ஸந்தியாவந்தனம் முதலிய கர்மாக்களைச் செய்
ய பிராம்மணோத்தமனாகச் செய்ய முயற்சி செய்து வந்தார். பிதா
சில காலத்தில் மரணமடைந்தார். இளைய மனைவியும் தன் புத்ரனையும்

புத்திரியையும் தேவனிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு பர்த்தாவுடன் அநும

ரணம் செய்து பர்த்தாவுடன் புண்ணியலோகத்தை அடைந்தாள். பரதனுடைய

பிராதாக்கள் இவனுடைய ஜீவன் முக்தி நிலையை அறியவில்லை. பரதன் பிராதாக்களின்

வீட்டில் இருப்பார். அவர்கள் என்ன வேலையைச் சொன்னாலும் அதைச் செய்வா

ர், அதையும் சரியாகவோ சரியாக இல்லாமலோ செய்வார், ஏதாவது ஆகா

ரம் கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்வார். கொடுக்காவிட்டால் கேட்க

மாட்டார், ஆகாரம் கெட்டதோ நல்லதோ எதைக் கொடுத்தாலும் அ

தை வாங்கிக் கொண்டு ஆகாரம் என்பது பிராணரக்ஷணைக்காக

வே இந்திரியத்தை (நாக்கை) திருப்தி செய்வதற்காக இல்லையென்றுணர்ந்து

அமிர்தமாக நினைத்து குறைவாக இருந்தாலும் அதிகமாக இருந்தாலு

ம் சாப்பிடுவார், ஜனங்கள் இவரைப் பைத்தியம் பிடித்தவனென

ன்று சொன்னால் அதுபோல வேஷம் போட்டார். சரீரத்தில் அபிமானமி

ன்மையால் புகழ்ந்தாலும் இகழ்ந்தாலும் ஸம்மானம் செய்தாலும் அ

வமானம் செய்தாலும் கவனிப்பதில்லை. சீதோஷ்ணங்களைப் பொறுத்துக்கொ

ண்டு பசியையும் தாகத்தையும் சகித்துக் கொண்டு இருப்பவரை அழுக்கடை

ந்த பிராமணன் என்று ஜனங்கள் பேசிக்கொள்வார்கள்.

இவனுடைய பிராதாக்களும் தங்களுடைய பயிர் செய்யும் வயல்களில் வேலை

செய்யச் சொல்லி இருந்தனர், மண்ணுக்கு தண்ணீர் கொண்டுவந்து நிரப்பப் போனார், அவ

ர்கள் இவைகளைக் கொடுப்பார்கள், அவைகளையும் அமிர்தமாக நினைத்து

ச்சாப்பாடுவார்॥ ஒருசமயம் ஒருதிருடர்களின் தலைவன்
தனக்குக் குழந்தையில்லாததால் பத்ரகாளிக்கு ஒருநரபலிகொடு
ப்பதாக வேண்டிக்கொண்டு ஒருவனை பலிகொடுக்க அழைத்து
வந்திருந்தான். அவர்களின் முறைப்படி பூஜை செய்தான். நடுநிசி
யில் பலிகொடுக்கும் சமயத்தில் பலிகொடுக்க அழைத்துவந்த
வன் கட்டிலிருந்து தப்பியோடிவிட்டான். திருடர்கள் அவனைத்தேடி
க்கிடைக்காமல், வயலில் மிருகங்கள் பன்றிகள் பயிரை அழித்துவிடா
டாமலிருக்க க்ஷேத்ரக்காவல் நியமிக்கப்பட்ட பரதன் என்பவ
ன் மேல்காவல் காத்துக்கொண்டிருந்தார். அவர்கள் ஸந்தோ
ஷத்துடன் இவரைக் கயிற்றால் கட்டி காளிகோவிலுக்குக் கொண்
டுவந்து அவர்கள் முறைப்படி ஸ்நானம் செய்வித்து ஆடையாபரண
ங்களால் அலங்காரம் செய்து போஜனம் செய்வித்து தூபதீபசேவை
கள் செய்து காளியின் முன் உட்காரவைத்தார்கள். திருடர்
தலைவன் அவனைய ரக்தத்தால் காளியைத் திருப்திசெய்ய ஏதோ
மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு கூர்மையான கத்தியைக் கையி
லெடுத்தான். அவ்வாறு பக்திமிக்க ப்ராமணனுடைய தலையை
வெட்ட எத்தனிக்கையில் அவனுடைய தேஜஸ்ஸால் எரிக்கப்பட்
டகாளி ரௌத்ராகாரத்தில் பயங்கரஸ்வரூபத்துடன்
தோன்றி அட்டஹாஸம் செய்து அதிகோபத்துடன் அவரைக்கொல்

லனகெத்து அதெ கத்தியால் அவர்களெல்லோருடைய சிரஸ்களை
யும் வெட்டி தன் பரிவாரங்களுடனே ரக்தத்தைக் குடித்து அவர்களுடை
ய தலைகளைப் பந்துபோல் ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்து மறைந்தாள். ஞானிக
ளுக்குச் செய்யும் அபசாரம் தனக்கே ஆபத்தாக முடியும். இவ்வாறு
மெய்பகவானை சரணமடைந்த பாகவதர்களுக்கு எந்த பயமும் கிடைக்கா
து, அவர்களை பகவான் ரக்ஷிப்பதால் எந்தவித ஆபத்தும் நேராது॥
சபரம்மஞானிகளும் அந்த ஆபத்திலும் கலங்கமாட்டார்கள்॥

ஒரு சமயம் ஸிந்து தேசாதிபதி ரஹூகணராஜன் கபில
யோகியிடம் ஞானோபதேசம் பெற பல்லக்கில் ஏறிப்புறப்பட்டார், அத்
தருணம் பல்லக்கு சுமப்பதற்கு ஒரு ஆள் வேண்டி வந்தது. சுமப்ப
வர்களில் ஒருவன் தெருவில் யதேச்சையாக அங்கு ஸஞ்
சாரம் செய்து கொண்டிருந்த பரதரைக் கட்டாயப்படுத்தி அவர்களு
டன் சேர்த்துக் கொண்டு சுமக்கலானார்கள். பரதரோ கால்விரியால்
எறும்பு முதலான பிராணிகள் நசுங்கி இறந்துவிடக்கூடாது என்று காலடி
யை எட்டி எட்டி வைத்து நடந்து பல்லக்கைச் சுமந்தார், அதனால் பல்ல
க்கு ஆடி அரசனுக்குத் துன்பம் உண்டாயிற்று, அரசன் கோபத்துட
ன் சுமப்பவர்களைக் கண்டித்தான். மறுபடியும் ஆடிற்று அரசன் அதி
கோபத்துடன் சுமப்பவர்களைப் பயமுறுத்தினான், அவர்கள் அரசனே நா
ங்கள் ஒழுங்காகத்தான் நடக்கிறோம் இவர் இப்போது புதிதாக

வந்த சிப்பந்திகளுடன் ஒத்து நடந்த அவரவர் வழி என்று

கூறினார்கள். அரசன் கோபத்துடன் பரதனை நோக்கி, நீ வெகுதூரம்

சுமந்து சிரமப்பட்டு விட்டாயா, நீ கொழுத்து வளரவில்லை

யா, வயதாகிவிட்டதா, அவயவங்கள் தளர்ந்து விட்டதா, கூட

ச் சுமப்பவர்களில்லையா, என்று கூறினார். பரதன் பதில் பேசாமல் சும

ந்தான், அரசன் மிகுந்த கோபத்துடன் உயிரோடு சவம் போல் இருக்

கிறாயே. அரசனான என்னுடைய ஆக்ஞையை மீறுகிறாய், [illegible]

னக்கு தக்க சிக்ஷையைச் செய்கிறேன் [illegible] தான் நீ

ன் நிலைக்கு வருவாய் என்று பலவாறு கூறினான். அதைக் கே

ட்டதும் ஜடபரதன் புன் சிரிப்புடன் — நீ சொன்னவைய

வைகள் எல்லாம் உண்மை, என்னுடைய அனுபவத்தை ய

நுபவித்து உணருகிறேன். உன்னையும் பாரம் என்று சொல்லு

கிறார்கள் சுமக்கிறவன் உண்டு, பாரம் தேவனனைகள் சரீரத்

தைத் தாங்குவதாக என்னும் அக்ஞானிகளுக்கு உண்டு, வசி

த்தைக் கேட்போனைக்கு, பாரம் சுமப்பவன் வழியிவைகள்

மாயையால் தோன்றுவதால் உண்மையல்ல, பருத்தல் இளை

த்தல், வியாதி, கவலை, பசி, தாகம், பயம், ஆசை, கோபம், மோகம், துக்க

ம் [illegible] இவைகளெல்லாம் சரீரம் மனம் பிராணனிவைகளு

டையதே யல்லாமல் அந்த ஆத்மாவானவனுக்கில்லை, சரீரம் ஜடமே,

அதற்கு இத் தானம் கிடையாது, எஜமானன் வேலைக்காரன் எ
ன்பதும் நிலையாமையில் மாறக் கூடியது, ஸ்வபாவமாக வேதமும்
கொண்டவனுக்கு தான் இருந்தால் உங்களால் அதை எந்த இக்
கையாலும் மாற்ற முடியாது என்று கூறி சபை மத்தியில் கொண்டு
நிறுத்தார். அரசன் பல்லக்கிலிருந்து இறங்கி பரதருடைய பாதங்
களில் விழுந்து அவனுடைய காலைத் தொட்டு தன்னுடைய அபரா
தத்தைப் பொறுக்க வேண்டுமென்று கூறி அரசன் — அவதூத வேஷ
த்துடன் திரிகின்ற தாங்கள் யார்? உலகம் - முழுவதும் திரிவதால்
அறிவுள்ள பரமஹம்சராக நினைக்கிறேன் உங்களுக்குச் செய்த அ
பசாரத்தை நினைத்து வருந்துகிறேன், பகவானுடைய அவதார
மான கபிலரிடம் தத்வோபதேசத்திற்காக புறப்பட்டேன்
எனக்கு அனுக்ரஹம் செய்ய அவதரித்தாரா தாங்கள், நீங்கள்
[illegible] கர்மயோகியாக இருப்பதால் என்று
அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை தங்களிடம் கேட்கிறேன் - வே
லை செய்தால் சிரமம் உண்டாகிறது, சரீரத்தில் தங்கள் சரீரத்தில்
இருக்கும் ஆத்மாவுக்கு வேறாகாது, எதிர்ப்புச் சொல்லவேண்டியது [illegible]
தில் உண்டாகும் துன்பம் [illegible] அறிவுடையவர் [illegible]
ம் ஏற்படவில்லையா, ராஜாவானதால் ப்ரஜைகளை பரிபாலனம் செய்
வது ஸ்வதர்மமில்லையா, ஆராதனை [illegible] தான் [illegible]

உ ஜெயா லயானன்று பல கொள் பக்கக் கேட்டான்!

பரதன் — அரசனே நீர் கூறிய உலகமெல்லாம் பல்லவப் பல

ராஜப் போல் பொருளில்லாத தோற்றம் மாத்திரமே, ஆத்ம

ஒருக்கின்றே கிடைக்காதது, தீபம் என்ற பரகாசவஸ்து

வெற்றியை அநுபவித்து பரகாசிக்கிறது ஆனைகளின்

சம்பந்தமில்லை பெயர் தோற்றுவதில்லை அது போலவே நான்

சுவா ஸ்வயத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும் உலக சம்ப

ந்தந்தொட்டால் ஏகம் பகவானிடம் பக்தியுடன் இருவே

வையால் ஆத்மஞானத்தைப் பெற்றில் கோவிலயமாதா

னால் களித்திருப்பதே என்று கூறினீர். அரசன் — வனைக்கி, பரதே

உலகமெல்லாம் மாகத் தோன்றுகிறதே தாங்கள் மனையின் தோற்றம் என

றுக் கூறுகிறீர்கள் நல்லதும். பரதன் — பாரத்தைத் தூக்கிப்பவன் யார்;

பூமியில் பாதங்கள் கட்டி அமைத்து பெய்து அப்பாதங்கள் தோ

ளில் பல்லக்கு பல்லக்கில் நான் வைத்த ராஜன் என்று கால்கள்

கொண்டிருக்கிறது. ராஜா என்பவன் யார் உடல் உடலத்துவரு

வேறு உடலுக்கு இத்தான் பாரம் என்பது உண்டு எனக்கு இல்லை உடல்

பாரத்தைத் தூக்குவதும் சேர்ந்து சுமக்கும் போது சுமையைத் தூயா இருக்கு

சொல், மேலும் தான் மாத்து வென்கிற ராஜன் என்னைப் பல்லக்கி

ப்பாற்றுபவன் என்று கூறுகிறாய், இந்தப் பல்லக்குப் போகிக்கின்ற சம்பளம்

ஸுவிதொக்காமல் ஆயனன்றி அடக்கச்சொல்லுகிறுய்குவ்ய

தமிழ்த்ரிவர்க்களைக்காப்பாற்றும் அது அன்றென்று சொல்லிக்கொள

ன் உனக்கு இரண்டும் பையா, உலகம் உலகத்தியுண்மையானது

இவைகளை சாஸ்திரங்களாலும் யுக்திகளாலும் ஆராய்ந்தால் உண்மை

யல்லவென்பனவாயுமிருக்கும் போல் மனதின்கண் பல காரணங்களும்

பொன்று அனேன்று உண்மையோக்கும்; எப்போம் நிறைந்த ஸச்சிதான

ந்த மயமான பரப்ரும்மமென்ற நித்யமானது அது தான் சிறப்பு

த்தத்திரன் ஜீவனென்று பெயர் வகித்து அவ்வாதும் கொண்டதுவான

தேவனே ஸத்யம் இவ்விடமாவதனை விரிவாகவும் உண்மையல்லவை

யாக இவ்வுலகு அத்வைதத்துக்கு ஞானம் பரம்மம் ஞானிகளின் லே

லையாக வேறே வேறுபடல், ஸத்ஸங்கமும் பகவத்பக்தியும் வேண்

டும். பிரம்மோபாஸனத்தில் பரதந்தரமான ஏனைய லோககிரந்தகளை நீ

காலத்தில் மனனிடம் பற்றுதலால் மனதுகப்பாற்ற ஆபூர்வம் செய்யுக

வத்பக்தியும் ஸாத்தியலப்ராமனைவத்தில் பற்று ஞானவை

ராக்யங்களுடன் லோகமோக்ஷம் நீங்கி பரமனைப்பற்றுதற்குடன் ஸஞ்சாரம்

செய்கின்றேன், பகவத்பக்தியால் ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபடுவோ

மென்றுயுணர்வாய். நீயும் இந்த ஸம்ஸார மாகிற அடர்ந்த காட்டை

வைராக்யம் ஸகலமூலகளாகிற அப்புறம் நீ ஜலம் விலகவால்

~~[illegible]~~ பரம்மஞானம் ~~[illegible]~~ [சிறந்தமையான] மாத்ரமானால் அறிந்து

அதிலிருந்தும் முக்தியை வேண்டுமென் றுரைத்தார் । அர்ச்சுன-
உங்களைப் போன்ற மஹான்களுடைய ஸங்கம் கிடைப்பதாலேயே
மனுஷ்ய ஜன்மம் பெற்றது, நிர்மலர்களுடைய சேர்க்
கையாலேயே என்னுடைய அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்ட தேஹாத்ம
புத்தி நீங்கி ஆத்மவிவேகத்தைப் பெற்றேன், உங்களைப் போன்ற மஹா
ன்கள் சிறியவரோ பெரியவரோ அவர்கள் எல்லோருக்கும் நமஸ்
காரமென்று ஸ்ரீ பரதனை நமஸ்காரம் செய்தார். பரதன் லோகஸ
ஞ்சாரம் செய்தார். ரஹூகணராஜாவும் ஞானத்தால் முக்தியடை-
ந்தார். பரமேச்வரனான ஜடபரதனுடைய சரித்ரத்தை ச்ரத்
தையுடன் சொல்பவரும் கேட்பவரும் ஸர்வ மங்களங்களையும்
அடைவார்கள் ॥ ப்ரியவ்ரதனுடைய வம்ச வர்ணனம் என்பது
~~[illegible]~~ முடிந்தது ॥

பதினாலு லோகங்களோடு கூடிய ப்ரம்மாண்டத்தை சரீரமாக
க் கொண்ட பரமாத்மாவுக்கு விராட்புருஷன் என்ற பெயர். புராணங்களி
ல் லோகங்களை வர்ணிப்பது அந்த மஹாவிராட்புருஷனை உபாஸிப்ப
தற்காகவே. அந்தப் பதினாலு லோகங்களில் பூலோகம் ஸப்த
த்வீபங்களுடன் கூடியது. இதில் ஜம்பூத்வீபம் என்பது ஒன்பது
வர்ஷங்களுள்ளது. நம் தேசம் பாரததேசம். இங்கு தான் வர்ணாச்ரமதர்ம
ங்கள் உண்டு. மற்றது போகபூமிகள். பாரதவர்ஷத்தில் ஸங்க
தேசம்

னையும், பத்ராச்வ வர்ஷத்தில் ஹயக்ரீவரையும், ஹரிவர்ஷத்தில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியையும், கேதுமால வர்ஷத்தில் காமதேவனையும், ரம்யக வர்ஷத்தில் மத்ஸ்யாவதார மூர்த்தியையும், ஹிரண்மய வர்ஷத்தில் கூர்மாவதார ரூபத்தையும், உத்தரகுருதேசத்தில் வராஹாவதார மூர்த்தியையும், கிம்புருஷ வர்ஷத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியையும், பாரத வர்ஷத்தில் நரநாராயண மூர்த்தியையும் இவ்விதம் எல்லா வர்ஷங்களிலும் பகவான் நாராயணனையே பல மூர்த்திகளாகவே உபாஸிக்கிறார்கள். இந்த பாரத வர்ஷத்தில்தான் அநேகம் புண்ய நதிகள் பர்வதங்கள் க்ஷேத்ரங்கள் உள்ளன. பகவான் வாஸுதேவனிடம் பக்தி செய்யத் தேர்ந்த இந்த பாரத தேசத்தில் பிறந்தவர்கள் பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தைப் பெற்றவர்கள். புண்யம் செய்தவர்கள் தான் இங்கு பிறப்பதற்கு ஆசைப்படுகிறோம் என்று தேவர்கள் கூறுகிறார்கள். மேல் லோகங்களில் எல்லாவிதங்களுக்கும் மேலாக தேவலோகம் உள்ளது. அதை அநேகம் தேவதைகள் அடங்கிய [illegible] யோகிகள் ஸத்யலோகங்களில் உபாஸிக்கிறார்கள். கீழ் ஏழு லோகங்களில் பாதாள லோகத்தில் வாமனமூர்த்தியான பகவானுக்கு பூதானம் செய்த புண்யத்தால் ஸ்வர்க்க போகத்திற்கும் மேலான போகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு பக்தியுடன் பகவானை ஸேவித்துக்கொண்டு மஹாபலிச் சக்ரவர்த்தி வாழ்ந்து வருகிறார். பாதாள லோகத்தில் ஆதிசேஷனை உபாஸிக்கிறார்கள்.

ஜனங்கள் பலவித புண்யங்களைச் செய்வதால் புண்ய பலன்களான
பலவித ஸுகங்களை அனுபவிப்பதற்காக பலபல லோகங்களும் பலவித
ஸுகஸாதனங்களும் ஸ்ருஷ்டி செய்யப்பட்டுள்ளன. புண்யத்
தைப்போலவே பாபங்களும் பலவிதமானவை. அவைகளுடைய பல
ன்களான பல துக்கங்களை அனுபவிக்கவே இருபத்தெட்டு
கோர நரகங்கள் மஹா நரகங்கள் இருபத்தெட்டு இவைகள்
யமலோகத்திலுள்ளன என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. அத்துக்கங்
களை அனுபவிக்குமிடமான சரீரங்களை பூலோகத்தில்
அநேக பசு பக்ஷி புழு பூச்சி மனிதன் என்ற பல சரீரங்க
ளைப் பெற்று அனுபவிக்கிறார்கள். பகவான் எல்லோரிடமும் ஸம
மாக இருந்து கர்மாக்களுக்குத் தகுந்த பலன்களைக் கொடுக்கிறான்.
இந்த இருபது பாபங்களுக்கு இருபத்தெட்டு நரகங்கள் என்று புராணங்களில் வி
ஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஸ்வர்க்காதிகளில் அனுபவித்தும்
தீராத புண்ய பலன்களை இங்கு லோகத்தில் அனுபவிக்கிறார்கள். மனித
னாக விவேகியாக தர்மசிந்தையுடன் புண்யங்களையே செய்ய வேண்டும்.
பாபங்களைச் செய்யக்கூடாது. (5 வது ஸ்கந்தம் முடிந்தது.)

மனிதன் எவ்வளவு விவேகியாக இருந்த போதிலும் தெரிந்தோ தெ
ரியாமலோ கொஞ்சம் கூட பாபத்தைச் செய்யாமல் இருக்க முடியாது.
செய்தால் பயங்கர நரகத்தில் துக்கத்தை அனுபவிக்க வேண்டும். அவ்விதம் அங்கு
போகாமலிருக்க வழியென்ன —

அஜாமிள உபாக்யானம்—

மனிதர்கள் வேதசாஸ்திரங்களில் கூறிய புண்யங்களைச் செய்தால் அதற்குரிய பலன்களை இந்திரலோகத்திலோ பரலோகத்திலோ சுகங்களை அனுபவிப்பார்கள், அதேபோல் அவைகளில் பாபங்களென்று கூறியவைகளைச் செய்தால் இவ்வுலோகத்திலோ நரகத்திலோ அதன் பலன்களான துக்கங்களை அனுபவிப்பார்கள். ஆனால் வியாதிக்கேற்ற ஔஷதம் ஸேவித்தால் வியாதி நீங்குவது போல் செய்த பாபங்களுடைய தாரதம்யம் தெரிந்து அதற்குரிய ப்ராயச்சித்தங்களைச் செய்தால் (இந்த ஜன்மாவிலேயே) பாபங்கள் நீங்கிவிடும். நரகாதி துக்கங்களை அனுபவிக்க வேண்டாம். ஆனால் சாஸ்திரங்களில் கூறிய ப்ராயச்சித்தம் செய்தாலும் இதுவரை செய்த பாபங்கள் போகும். மனிதன் பாபம் செய்வதை நிறுத்தும் மனப்பக்குவம் இன்மையாலேயே பாபத்தைச் செய்கிறான். ஆகையால் ப்ராயச்சித்தம் யானையின் ஸ்நானம் போலாகிறதே என்கிறான், ஆகில் — ஜ்ஞானம், யோகம், தானம், தபம், தவம், உபவாஸம் முதலான ப்ராயச்சித்தங்களைச் செய்தால் பாபங்களை நிவர்த்தி செய்யும் மனிதன் அஜ்ஞானியாக இருப்பதால் வாஸனை (பற்றுக்கள்) தீராததால் மறுபடியும் பாபத்தைச் செய்யவே செய்வான். அவ்விதவாஸனையும் பாபங்களும் நிவர்த்தியாகவேண்டுமானால் தத்வஜ்ஞானம் என்பதைத்தான் ஸாதிக்க வேண்டும், தத்வஜ்ஞானம் சிரமஸாத்யம், ஆகையால் பக்தியமாக ஆசாரம் செய்பவனுக்

ஆநாவுஷ்யாதியடங்கியிருப்பது போல் தனக்குரிய ஸர்வ
ஸ்வதர்மங்களையும், தபஸ், ப்ரம்மசர்யம் மனது இந்த்ரியங்க
ளுடைய அடக்கம் தானம் ஸத்யம் சௌசம், இவைகளைவிடா
மல் அனுஷ்டித்து வந்தால் பாபங்கள் தீரும் ஞானமுடையவா பாப
வாஸனைகளும் தீரும், பகவத்பக்தியில்லாமல் ப்ராயச்சித்த
ங்களைச் செய்தாலும் பாபங்கள் தீரா, பகவத்பக்தியொன்றே பாப
ங்களையும் வாஸனைகளையும் போக்கும். இதுதான் பகவான்
திருவடியுடைய பாதாரவிந்தங்களை நினைத்தாலும் ஸகல பாப
ங்களும் தீர்கிறதால் நம்மையோ நமது தூதர்களையோ நரகங்க
ளையோ பார்க்கவேண்டாம் என்று தூதர்களுக்கு யமன் கட்
டளையிட்டார்.॥— கான்யகுப்ஜம் என்ற நகரத்தில் அஜாமிளனென்ற
ஒருப்ராம்மணன் இருந்தான், சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய கொண்டி
ஸ்வதர்மங்களை அனுஷ்டானம் செய்துகொண்டு வந்தான்।
ஒருநாள் அவன் பிதாவின் வார்த்தையால் தர்ப்பம் ஸமித்புஷ்
பங்கள் கொண்டுவருவதற்கு வனத்திற்குச் சென்றான்।
அங்கு ஒரு சூத்ரன் கொண்ட தாஸியுடன் க்ரீடை செய்துகொ
ண்டிருப்பதை எதேச்சையாகக் கண்டு, தர்மநிலைகெட்டு அஜா
மிளன் அவளிடம் மனதைப் பறிகொடுத்தான், வந்தகார்யத்தை
யும் குலகோத்ரங்களையும் மறந்து அவளுடன் சென்றுவிட்டான்।

நாளடைவில் அவனுக்குத் தாஸியிடத்தில் பத்துப் புத்திரர்கள் பிறந்தார்கள். அவ
ர்களில் கடைசிப் புத்திரனுக்கு நாராயணன் எனப் பெயரிட்டான். அவனிடம் அ
ஜாமிளன் மிக்க புத்திர வாத்ஸல்யம் காட்டினதும் அதிகமான ப்ரீதி அஜாமிளனுக்கிரு
ந்தது. குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற ஆகாத கெட்ட வேலைகளைச் செய்து பாப
ங்களைச் செய்து வந்தான். தன் ப்ராம்மணத்வத்தையும் மறந்தான். இவ்வாறு
அவனுக்கு எண்பத்தெட்டு வயதாகிவிட்டது. மரணகாலம் கிட்டியதும் ய
மகிங்கரனை மூன்று யமதூதர்கள் பயங்கர ரூபத்தில் பாசாயுதத்துட-
ன் வந்ததும் புத்திரனை நாராயணா, வா என்று கூப்பிட்டான். அந்த
சப்தத்தைக் கேட்டவுடனே விஷ்ணு தூதர்கள் வந்து பாசக்கயிற்றை வெட்
டி யமதூதர்களைத் துரத்தினார்கள். யமதூதர்கள் - நீங்கள் யா
ர்? தேவர்களைப் போல வெகு ப்ரகாசமாக இருக்கிறீர்கள். யமதூதர்களான
எங்களை ஏன் தடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். விஷ்ணு தூதர்கள் - நீங்கள்
தர்மராஜா கிங்கரர்கள் என்று கூறுகிறீர்களே, தர்மம் என்றால் என்ன,
எவரைத் தண்டிக்கிறீர்கள்? எதற்காக? எல்லோரையும் தண்டிப்பீர்களா?
இவர்களைத் தண்டிப்பீர்களா? கூறுங்கள் என்று கேட்டார்கள். யமதூதர்கள்-
வேதசாஸ்திரங்களில் செய்யவேண்டியவைகளாகக் கூறியவைகள் தர்மங்கள்
செய்யக்கூடாது என்று கூறியவைகள் பாபங்கள். வேதம் நாராயண ரூபத்தை
யால் அதை மீறக்கூடாது. மனிதன் அக்ஞானம் காமம் க்ரோதம் லோபம்
மதம் மோஹம் மாத்ஸர்யம் என்ற ஆறு ரோகங்களுக்கு ஆளாகிறபடியால்

புண்யத்தைப் போல் பாபத்தையும் செய்யவே செய்வான், ஒருவ
னும் ஒரு க்ஷணம் காரியம் ஏதாவது செய்யாமல் சும்மாயிருக்கமாட்
டான், அப்படி அவர்கள் செய்யும் பாபங்களை எங்கள் தர்மராஜா: பஞ்ச
பூதங்கள் பசுக்கள் திக்குகள் ஸூரியன் சந்திரன் பகல் இரவு ஸந்திகால
ங்கள் இவைகள் மூலம் ப்ராணிகள் செய்யும் பாபங்களை அறிந்து அ
தற்கேற்றபடி தண்டனையை அளிக்கிறார். இந்த அஜாமிள ப்ரா
மணகுலத்தில் பிறந்து ஸ்வதர்மங்களைச் செய்தவன், ஒரு தாஸியி
ன் சேர்க்கையைக் கொண்டு [illegible] தன் சொத்துக்களை அழித்து
தர்மபத்னி மாதா பிதா முதலானவர்களைத் த்யாகம் செய்து வெகுகாலம் தாஸி
யுடனே கூடப் பல மஹாபாதகங்களைச் செய்தவன் தான் ஆகையால் நா
ங்கள் அவனைத் தண்டிப்பதற்காக எங்கள் தர்மராஜனிடம்
அழைத்துச் செல்லுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். விஷ்ணுதூதர்க
ள்— யமதூதர்களே! உங்கள் ராஜாவின் ஸபையிலும் அதர்மம் புகுந்
துவிட்டதா, அப்படியானால் ஜனங்கள் யாரை நம்புவார்கள். நீங்களே
கூறினீர்களே, பாபங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்தால் அந்த பாபங்க
ளுக்கு தண்டனையில்லையென்று; இவன் இது வரை எவ்வளவு
பாபங்களைச் செய்திருந்தாலும் கடைசிகாலத்தில் எவ்விதமாயினும் "நாராயணா"
என்று பகவானுடைய திவ்யநாமத்தைக் கூறிவிட்டானே. ஹரி" என்ற இரண்டு அக்ஷ
ரங்களுள்ள நாமாவைச் சொன்னாலே ஸகல பாபங்களும் தீருமென்று

சாஸ்திரம் கூறுகிறது இவனோ நான்கு சக்ர ரூபங்களுள்ள நாராய
ண நாமமானவை உரக்கக் கூறியழைக்கிறான். இத்தகையவனுக்கு மஹாபாதகத்தி
லுமாயுற்று இவன் கொடியனான் மக்கள் பாபம் செய்பவனானாலும் அவனிடம்
பொழுதும் இந்த பேர்சு பிராமணஸ்வர்ணத்தைத் திருடியவன், கள் குடித்த
பிராமணன், பிராமணவதம் செய்தவன், குருபத்னியைக் கெடுத்தவன், மி
த்ரனுக்குத் துரோகம் செய்தவன், ஸ்திரீ, அரசன், பிதா, பசு, இவைகளை
வதம் செய்தல் இதுபோன்ற மஹாபாபங்களைச் செய்தவனானாலும், நாரா
யணனுடைய திவ்யநாமமான நாமத்தைச் சொன்னாலும் அவர்களுடைய
பாபங்களுக்கு இதுவே ப்ராயச்சித்தமாகும். புத்ராதிகளுக்கு கேசவன், ராமன், என்
று தைவத்து பெயரிட்டு அந்தப் பெயரைச் சொல்லி அழைத்தாலும்,
பரிஹாஸத்திற்க்காகவோ — நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்பவரைப் போல்
கேலிசெய்வதற்க்காகவோ, ராகஆலாபனத்திற்க்காகவோ, நிந்த
னைக்கிரமம் பொழுதோ, தவியாலோ அடிபட்ட காலத்தி
லோ, ஸர்வலோகமாயனும் பகவானுடைய நாமமானவை அதன் பெரு
மைகளை தெரியாமல் கூறினாலும், நெருப்பை தெரியாமல் தொ
ட்டாலும் சுடுகிறது, மருந்தை அறியாமல் சாப்பிட்டாலும் அதன் கு
ணத்தைச் செய்யும்; அதுபோல் பகவானுடைய நாமாவும் எப்பேர்ப்பட்டவ
னாலும் பாபங்களைப் போக்கும் என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது, இந்தபடியா
ல் இவன் பரிசுத்தனாகிவிட்டான் என்று தூதர்கள் கூறினார்கள்.
விஷ்ணு/

அஜாமிளனை எமதூதர்களிடமிருந்து விடுவித்தார்கள். அஜாமிளன்
பயம் நீங்கி விஷ்ணுதூதர்களை நமஸ்காரம் செய்தான், ஏதோ சொல்ல ஆவலு
த்துடன் அவர்கள் மறைந்துவிட்டார்கள். அஜாமிளன் எமதூதவிஷ்ணு
தூதர்களின் ஸம்வாதத்தை ஸ்வப்னத்தில் கேட்டதுபோல் கேட்டு பகவானி
டம் மிகுந்த பக்தியடைந்து தான் செய்த பாபங்களையெல்லாம் நினைத்து
பச்சாத்தாபத்துடன் வருந்தி, அந்தோ [illegible] எங்கே சென்றா
ர்கள், பயங்கரமான மூன்று எமதூதர்கள் எங்கே சென்றார்கள், அப்புண்ய
புருஷர்களின் தரிசனத்தால் என் மனம் தெளிவடைகிறது, ஏதோ பூர்வ
ம் செய்த புண்யத்தாலேயே கடைசிகாலத்தில் நாராயணா என்று பகவான்
நாமத்தை உச்சரித்தேன், இன்றும் நரகத்தில் வீழாமலிருக்க முயற்சி
செய்வேன் என்று தீர்மானத்துடன், ~~மனம் இந்திரியங்களை~~ ஹரித்வாரம்
சென்று மனம் இந்திரியங்களை அடக்கி வைராக்யத்துடன் உடல்
உலகம் எல்லாவற்றையும் மறந்து பரமாத்மாவிடம் மனதைச் செலுத்தி
ஸமாதிநிலையில் இருந்தான், அப்பொழுது முன் பார்த்த விஷ்ணுதூதர்கள்
நால்வர் வந்தார்கள் அவர்களை வணங்கி கங்கையில் விழுந்து தன்
சரீரத்தைவிட்டு விஷ்ணுதூதர்கள் போன்ற திவ்யசரீரத்தையடைந்
து அவர்களுடன் விமானத்திலேறிக்கொண்டு வைகுண்டம் சென்றான்॥
எமதூதர்கள் எமனிடம் சென்று — பிரபோ உலகத்தில் தர்மாதர்ம
விசாரணை செய்து தண்டனை கொடுப்பவர்கள் உங்களைப் போல்

பலபேர்கள் உண்டா, அவ்விதம் பல பேர்களிருந்தால் ஒருவன் கொண்ட
னை அறிந்தால் மற்றவன் விலகாமல் வர, நீங்கள் ஆக்ஞையால் அஜா
மிளனை ஏமபாசத்தைக் கொண்டுவரச் சென்றோம். அவன் நாரா
யணனென்று கூறிவிட்டான். நாங்கள் அதற்காக இந்த
பாசத்தினின்று அவனை விடுதலை செய்துவிட்டோம். அவர்க
ள் யாரென்று கேட்டார்கள். தர்மராஜா — லோகத்தை ஸ்ருஷ்டி
ஸ்திதி ஸம்ஹாரம் செய்யும் பரமாத்மா ஸ்ரீ விஷ்ணு இருக்கிறார். அவ
ருடைய ஆக்ஞையின்படியே நாங்கள் ஸ்வதந்திரமற்றவர்களாக இருந்து
தேவர்களை நடத்துவிக்கிறோம். அவர் வாதித்தால் தர்ம ரஹஸ்யத்
தை நாங்களே தேவர்களோடு அறிவோம்; அவருடைய பக்தி மகிமையை
இவன் போன்ற பாகவதர்களும் முதலானவர்களே அறிவார்கள். தூதர்க
ளே! மஹாபாபியான அஜாமிளனும் கூட புத்திரனைக் கூப்பிட்டு நாராயணா
நாமகீர்த்தனத்தால் எமபாசத்தினின்று விடுபட்டதைக் கண்டீர்களா
னீர், என்ன ஆச்சரியம் நாம கீர்த்தனத்தின் மகிமையைப் பாருங்கள்.
இவ்வித நாமஸங்கீர்த்தன மகிமையை பக்தர்களே அறிவார்கள். மற்ற
வர்கள் அறியமாட்டார்கள். தூதர்களே! பக்தியில்லாமல் இருப்பவர்களைத்தான்
லோகத்தில் பாபம் செய்பவர்களைத்தான் கொண்டுவாருங்கள். பகவத்
பக்தர்களிடம் செல்லாதீர்கள். நாமகீர்த்தனம் செய்த அஜாமிளனிடம் நீங்கள்
சென்றால் அபராதத்தை பகவான் பொறுக்கமாட்டார்; மனத்தாலும் அவருடைய

பகவானுடைய நாமஸங்கீர்த்தனம் கதாச்ரவணம் முதலான பக்தி
னவர்கள்
குறிப்பாக வேறுஸாதனமில்லையாகு. எவர்கள் பகவானுடைய நா
மத்தை நாவால் சொல்லவில்லையோ பகவானை மனதால் நினைக்கவில்லை
யோ, சிரஸால் வணங்கவில்லையோ அவர்களை அழைத்துவாருங்கள்,
என்று கூறினார். அது முதல் யமதூதர்கள் ஹரிபக்தர்களைப் பார்க்கக்கூ
ட பயப்படுகிறார்கள். சிரத்தா பக்தியுடன் இந்த சரித்ரத்தைக் கேட்ப
வர்களும் படிப்பவர்களும் நரகதுக்கமின்றி வைகுண்டலோகம்
செல்வார்கள். இந்த இதிஹாஸத்தை (கதை) அகஸ்தியர் மலயபர்
வதத்தில் பக்தியுடன் ருஷிகளுக்குக் கூறினார். (6-3)
மற்றயுகங்களில் க்ஞானம் தபஸ் யக்ஞம் இவைகளால் அடையத்
கூடியபலனை கலியுகத்தில் பகவந்நாமஸங்கீர்த்தனத்தாலேயே
அடையலாம். கலியால் ஸ்வதர்மத்தை விட்டவர்களுக்குக் கோ
விந்த கீர்த்தனமே கதி. ஞானம் தபஸ் யக்ஞம் என்ற மற்
ற எல்லா ப்ராயச்சித்தங்களைக் காட்டிலும் ஹரிநாமஸ்
மரணமே மேலான ப்ராயச்சித்தம். எவ்வளவு மஹாபா
பியானாலும் பகவானை சரணமடைந்து பக்தி செய்தால் அ
வன் பரிசுத்தனாகிவிடுவான். என்று இதுபோன்ற பலவாக்
யங்கள் நாமஸங்கீர்த்தனம் பகவத்பக்தி இவைகளுடைய
மஹிமையைக் கூறும் ஸ்ம்ருதிகளிதிஹாஸபுராணங்களில்

உள்ளன। அதுல்- நாமஸங்கீர்த்தனம் உள்ளது என்று நின
த்து, ஸ்வதர்மங்களை விடுதல், பாபங்களைச் செய்தல், இவ
ன் பெரியவர், இல்லையென்று பெரியவர், சிவநாமமே வா
விஷ்ணுநாமமேமேல், என்னும் பக்ஷநிந்தை, வேதநிந்தை
நாஸ்திகனிடம் நாமமஹிமை கூறுதல் முதலான அப
ராதங்களைச் செய்தால், நாமகீர்த்தனத்தால் அவர்களின்
பாபங்கள் தீராது என்பது மட்டுமல்ல செய்த பாபம்
நாம அபராதத்தால் — நாமனை அவமதித்தல், செய்த பா
பம் இன்னும் பதின்மடங்காகும் என்பதை கவனத்தில் கொள்
ள வேண்டும்॥

விசித்ராஸ்ரவணம்।—

ப்ரசேதஸ்களின் புத்ரனை தக்ஷன் ப்ரஜாஸ்ருஷ்டிக்காக விந்த்யமலை
சாரலில் விசித்ரவம் தவம் செய்தான் பகவான் எட்டுக்கைகளுடன் தெ
ரிசனத்தில் காக்ஷியளித்தார், தக்ஷன் ஸ்துதி செய்தான் பகவா
ன் பஞ்சஜனன் என்பவனுடைய கன்னிகை அஸிக்னி என்பவளை
விவாஹம் செய்துகொள். அவளிடம் தம்பதி தர்மப்படி ப்ரஜைகளை
ஸ்ருஷ்டி செய் என்று கூறி மறைந்தார். தக்ஷனும் அவளிடம் பதினா
யிரம் புத்ரர்களை ஸ்ருஷ்டி செய்து அவர்களை தவம் செய்து ப்ரஜைகளை
ஸ்ருஷ்டி செய்யுங்கள் என்று கூறினான். அவர்கள் ஸிந்துநதிஸாகரஸங்க

மத்தில் நியமத்துடன் தவம் செய்தார்கள். அங்கு நாரதர்
வந்து அவர்களுக்குக் கபடமாகத் தத்வோபதேசம் செய்தார்,
அவர்கள் ஞானிகளாக ஸந்யாஸிகளாகச் சென்றுவிட
டார்கள். இதை அறிந்து தக்ஷன் வருந்தி மறுபடி ஆயிரக்கணக்கா
னவர்களை ஸ்ருஷ்டி செய்தான், அவர்களும் முன்போலவே அங்
கு சென்று தவம் செய்ய நாரதர் அவர்களுக்கும் உபதேசம் செய்
து அவர்களும் முன்னோர் போலவே சென்றுவிட்டார்கள். இதை
தக்ஷன் கேட்டு வருந்தி நாரதருடைய செயலை அறிந்து, நாரதரே
நீர் ஓரிடத்திலும் நிலைத்திராமல் லோகத்தில் சுற்றிக்கொண்டே
இரும் என்று சாபம் கொடுத்தான், நாரதரும் ஸந்தோஷமா
க சாபத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். ப்ரம்மா வந்து தக்ஷனை ஸ
மாதானம் செய்தார். தக்ஷன் பத்னியிடம் அறுபது பெண்க
ளை ஸ்ருஷ்டி செய்து, தர்மனுக்குப் பத்து, கச்யபருக்குப் பதிமூன்று
சந்திரனுக்கு இருபத்தேழு, பூத அங்கிரஸ் க்ருசாச்வர் ஆன மூன்று பேருக்கு
இரண்டிரண்டும், தார்க்ஷ்யனுக்குப் பின்னுள்ள நான்கையும் விவாஹஞ்
செய்து கொடுத்தான். அவர்களுடைய வம்சம் பெருகியது. அதிதியின்
புத்ரனாகிய த்வஷ்டா திதியின் புத்ரியும் அஸுரர்களின் ஸஹோதரியுமாகிய
ரசனையென்பவளை மணந்து அவளிடம் விச்வரூபன் என்ற புத்ரனைப் பெற்
றான்.

ஒருஸமயம் இந்திரன் ஸ்வர்ணமானதொரு ஸபாமண்டபத்தில் மிக ஆடம்பர
மாகக் கொலு வீற்றிருந்தான். அப்பொழுது ப்ருஹஸ்பதி வந்தார். இந்திரன் வந்தவரை
ப் பார்த்தும் ஐச்வர்ய மதத்தால் எழுந்து மரியாதை செய்யாமல் இருந்
தான். அதைக் கண்ட ப்ருஹஸ்பதி கோபமுற்றுச் சென்றுவிட்டார்.
இந்திரன் இழந்த செல்வத்தால் ஐச்வர்ய மோஹத்தால் குருவை அவமதித்துவிட
டோமே என்று வருந்தி எங்கு தேடியும் குருவைக் காணாமையால் கலங்கின
மயம் அசுராசார்யாரின் உதவியுடன் அசுரர்கள் படையெடுத்து தேவர்களுடன்
யுத்தம் செய்ததில் தேவர்கள் அபஜயமடைந்து பதவியை இழந்தார்க
ள். பிறகு அசுரர்கள் அந்த வெற்றியால் ஜயத்தை அடைந்தார்கள். இந்திரன்
வச்யரான புத்திரனுமாகிய விச்வரூபனை ப்ரோஹிதனாகச் செய்து ஏற்றுக்கொண்டு
ஜனனும்
ர்கள். அவன் அசுரர்களிடமும் பொறுமையுடன் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தான். அவனை
கொன்றதால் உங்களுடைய அனிஷ்டங்களினின்று வெற்றி அடைவீர்கள் என்று கூ
றினார். தேவர்கள் வாசுதேவனிடம் சென்று அவனை அழித்து உன் கிருபை
தீர்க்க ப்ரார்த்தித்தார்கள். அதிதி காச்யபருக்கு ஸூரியன் பகவானின் ...
பம், ததா ப்ராஜாபத்யம் ..., ப்ராதா இந்த்ரோபம், மாதா ...
பம், ஸஹோதரி திரையானோபம், அதிதி தர்மவதோபம், ...
யானோபம், ஸகல ப்ராணிகளும் ...; ஆகையால் ...
ஏங்களுடைய வேண்டுகோள் ... தங்களுடைய தவமஹிமையால் அஸுர
வரோதிகளை ஜயமாகும்படி செய்ய வேண்டும் என்பதை எங்களுக்கு

சாரியராக இருந்து பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். வணக்கத்திற்குரிய
குகாரணமில்லாதவர்களிடம் வேதவாக்கை இழிப்பதால் நாங்கள் வணங்கு
வதால் தோஷமில்லை என்று கூறினார்கள். விச்வரூபன் — அவன்
உபாத்யாயராக இருந்து கர்மாக்களை நடத்தி வைத்தால் பிரம்மதே
ஜஸ்ஸுக்குறையும் இருந்தாலும் பெரியோர்களான நீங்கள் பிரார்த்
திப்பதால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று கூறி அவ்விதமே ஆசா
ரியஸ்தானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இந்திரனுக்கு நாராயணகவ
சம் என்னும் மந்திரத்தை உபதேசித்து அதன் மகிமையாலே தே
வர்கள் அசுரர்களை ஜெயிக்கும்படி செய்தான். தேவர்கள் மூ
வுலகையும் ஸ்வர்க்க போகத்தைப் பெற்றார்கள்॥ முன்னொரு கால
த்தில் இந்த நாராயண கவசத்தை ஜபம் செய்து ஸித்தி பெற்ற கௌ
சிகன் என்ற பிராம்மணன் மருபாலைவனத்தில் தன் யோகசக்தியால்
சரீரத்தை விட்ட அவனுடைய எலும்பு அங்கே கிடந்தது. சித்ரரதன்
என்ற கந்தர்வன் ஸ்திரீகளுடன் ஆகாய மார்க்கமாக விமானத்
தில் செல்லும்பொழுது விமானம் செல்லாமல் தடையேற்பட
கீழே விழுந்து அயர்ந்து அந்த எலும்புக்கூட்டை எடுத்து ஸரஸ்வ
தீநதியில் போட்டுவிட்டு ஸ்நானம் செய்து போய்ச் சென்றான். இந்த
க்கவசம் இவ்வளவு மஹிமையுடையது॥ (6-8)

சித்ரகேது உபாக்யானம் ।

முன்னொரு காலத்தில் சூரஸேன தேசத்தில் சித்ரகேது என்ற மஹாராஜா பதினாயிரம்
பத்னிகளுடன் அரசாட்சி செய்துவந்தான். அவன் புத்ரனின்மையால் வருந்திக்கொ
ண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு நாள் ப்ரும்ம குமாரரான அங்கிரஸ் ரிஷி வந்தா
ர். அவரை வணங்கி பூஜித்து தன் குறையைக் கூறினான். அவர் ஒரு யாகத்தை
ச் செய்து அதன் சேஷ பாயஸத்தை மூத்த பத்நிக்குக் கொடுக்க அனுக்ரஹப்பட
டதால் அவளுக்கு ஒரு புத்ரன் பிறப்பான் அந்த புத்ரனால் உனக்கு ஸந்தோஷமும் துக்
கமும் ஏற்படும் என்று கூறிச் சென்றார். அவ்விதமே பாயஸத்தை புஜித்ததால்
மூத்த மனைவியான க்ருதத்யுதிக்கு உரிய காலத்தில் ஒரு புத்ரன் பிறந்தான். ராஜா
பரமஸந்தோஷமடைந்து ஏராளமான தர்மங்களைச் செய்தார். புத்ரவதியான
மனைவியும் அரசனும் அதிகக் கொண்டாடிவர [illegible] இருந்த
[illegible] அன்புடனும் இருந்தவை வளர்த்து வந்தார்கள். நாளடைவி
ல் அரசனுக்கு மூத்த மனைவியிடம் அதிக ப்ரீதியையும் மற்றவர்களிடம் அனாதரவை
யும் [illegible] ராஜ்யமாக இருந்ததைக் குழந்தைக்கு விஷம் கொடுத்துக்
கொன்று விட்டார்கள். தூங்கிக் கொண்டிருந்த குழந்தை இறந்துவிட்டதை
வேலைக்காரி தெரிவிக்க அரசனுடைய மனைவியும் அரசனும் பலவா
ராக அழுது புலம்பி துக்கித்தார்கள். [illegible] பட்டமாக துக்கித்திருந்த [illegible]
[illegible]
தில் [illegible] அங்கிரஸ் ரிஷி நாரதருடன் அவ்விடம் வந்தார். [illegible]
ழ

அரசனே! அநாதியான ஸ்ருஷ்டியில் அவரவர்கள் வினைப்
பிரவாகத்து இழுக்கும் பிராணிகளுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் ஜாதிவத
மான ஸம்பந்தமுண்டா? நீர் யார், இந்த புத்ரன் யார்? உங்களுக்கிவனாக
னுக்கும் பிறப்பதற்கு முந்தியும் இறந்தபின்பும் எந்த ஸம்பந்தமுமில்லை,
மணலில் ஏற்பட்ட ஸம்பந்தம் ஆற்றின் வேகத்தால் மணல்கள் சேர்க்
கையைப் பெறும் அவ்வப் பிரிக்கும் பொழுது இவ்வாறு காலவேகத்
தின் ஸ்னேகம் தோன்றும் ஸம்பந்தம் போகும் தாத்காலிகமானது,
பிதா என்றும் புத்ரன் என்றும் தேக ஸம்பந்தத்தாலேயே ஆத்மா
வுக்கு ஒரு ஸம்பந்தமுமில்லாது அது நித்யமானது அழிவற்றது என்று
தத்வோபதேசம் செய்தார்கள். அரசன் சிறிது தெளிந்து நீங்கள்
யார் என்று கேட்டான்! அங்கிரஸ் சொ— நான் உனக்கு முன்
புத்ரகாமேஷ்டியாகம் செய்வித்த அங்கிரஸ், இவர் நாரதர், நீ
ஞானதாபத்திகளுக்கு இருப்பதால் வருந்தக்கூடாது என்று எண்ணி
தத்வோபதேசம் செய்ய வந்தோம், புத்ரனால் துக்கப்படுவது போல்
ஸம்ஸாரத்தில் எல்லாமொன்றும் துக்க காரணம் தான், உலகமே மா
யை என்று வெறுத்து விவேகத்தால் முக்திக்கு வழி தேடவேண்டு
மென்று கூறினார். பிறகு நாரதர் சித்ரகேதுவுக்கு இறந்த புத்ர
னைக் காட்ட யுக்தனாக நினைத்துக் கேட்டுக் கொண்டார்— ஜீவாத்மாவே;
உன் தாயின் துக்கப்படும் மாதா பிதா பந்துக்கள் ஸ்நேஹிதர்கள்

இவர்களைப்பார், இந்த உன்னுடைய சரீரத்திற் புகுந்து புதா
வால் கொடுக்கப்பட்ட விமானத்திலிருந்து இஷ்டமானது
ன ராஜ்யபோகங்களை அநுபவியென்று ஜீவன் இவர்களை
த்தெரிந்து கொண்டதில் மகாபாதகர்கள். நான் செய்த கர்மாக்களா
ல் தேவதைகளும் பசுபக்ஷிகளாகவும் மனிதர்களாகவும் பிறந்து கொண்
டே சுற்றிவருகின்றன. இவ்வாறு எல்லா ஜீவர்களும் சுற்றி
ருமெங்கில் ஜனலோகத்தில் எல்லோரும் பந்து, தரித்தி,
த்துமிருந்து என்றும் நல்லவர்களோ கிடைப்பாலவே
ன பொதுமின் எத்தனையோ பேர்களைக் கொண்டுபோவது போல்தே,
ஏதொருமாளை இவன் தான் என்று நினைக்கிறவனையல்தா
ன் அவனுடைய ஆத்மாநித்யமானது, சரீரத்திற்கு அழிவுண்டு
யால் சரீரத்தை தனது என்று நினைத்தல் என்று சொல்லும் இத
அஞ்ஞானத்தால், நித்ய ஞானமயமான ஆத்மாவையும் மறந்து
ப் பொன்னாசை ஸ்திரீமாத்ரமாகவே உள்ளது என்று நினைப்போ
ய் விட்டது. எல்லோரும் ஆசையுடைந்து விவேகத்தா
ல் துக்கத்தை விட்டார்கள். பின்பு அவனுக்குச் செய்ய வேண்டு
ம அந்திம கிரியைகளைச் செய்தார்கள். ராஜ்யம் கொடுத்து மந்திரி
கள் வசிஷ்டரிடத்தில் வந்தடைந்து அதற்கு உரிய பிராயச்சித்தம் செ
ய்து முடித்தார்கள். அரசன் விவேகத்தை அடைந்து பின்னையால்

ஹதிப்படிஸ் நானம் செய்துவிட்டு மௌனமாக அங்கிரஸநா
ரதர்களை இவர்களையும் வணங்கினான். நாரதர் அரசனுக்கு ஸங்
கர்ஷணவித்யை என்ற அதிதேவதைக்குறித்த ஸ்தோத்ர மந்திர
த்தை உபதேசித்து, இதை நியமத்துடன் ஜபம் செய்தால் ஸங்கர்
ஷண பகவானைத் தரிசிக்கலாம் என்று கூறி அங்கிரஸருடன்
பிரம்மலோகம் சென்றார். சித்ரகேதுவும் அவ்வாறே மௌனத்
துடனே ஆகாரமாகக்கொண்டு நியமத்துடன் ஏழு நாட்கள்
ஜபம் செய்தான். அதனால் ஆகாச ஸஞ்சாரம் செய்யும் வித்
யாதரர்களுக்கு அதிபதியானான். சிறப்பான அப்யாஸ
ம் செய்ததால் சேஷசக்தியென்ற ஆதிசேஷனுடைய ஸமீ
பம் சென்றான். மெய்மறந்து பக்தியுடன் அவரை ஸேவையாக
ஸ்தோத்ரம் செய்தான். ஸேவையும் அரசனுக்கு ஞானோப
தேசம் செய்துவிட்டு மறைந்தார். வித்யாதர அதிபதியான
சித்ரகேது அனேகம் வித்யாதர ஸ்திரீகளுடன் யோகமாக
பகவான் கொடுத்த விமானத்தில்
தியால் பல இடங்களில் ஹரிகீர்த்தனம் செய்து
கொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்து கொண்டு வந்தான்.
ஒருஸமயம் விமானத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டு கைலாஸம்
வந்தான். அங்கு பகவான் பரமசிவன் முனிவர்கள் தேவர்கள் சூழ இடக்கு
மடியில் அம்பாளை உட்காரவைத்து அணைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

அதைப்பார்த்து சித்ரகேது கனைத்துச் சிரித்து அம்பிகை கேட்கும்படி யாக - இந்த சிவன் லோககுருவானவர், எல்லோருக்கும் ஸாக்ஷியமாக எல்லோருக்கும் தர்மோபதேசம் செய்பவர், ஜடை தரித்து தவம் செய்பவர், ப்ரம்ம ஞானிகளின் ஸபைக்கு அதிபதி, மேலும் கூட ஸ்த்ரீயை ரஹஸ்யமாகத் தான் ஆலிங்கனம் செய்வான், இவரோ கொஞ்சமும் லஜ்ஜையில்லாம ஸ்ஸபையில் ஸ்த்ரீயை அணைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் [illegible] செய்தான். பரமசிவன் அதைக் கேட்டு சிரித்துக் கொண்டு மௌனமாக இருந்தார், ஸபையோரும் அப்படியே இருந்தனர். ஆனால் தேவி சிவமஹிமை தெரியாத அவனுடைய அஹங்கார வார்த்தையைக் கேட்டு கோபத்துடன் - லஜ்ஜையில்லாத துஷ்டர்களான எங்களைப் போன்றவர்களைத் தண்டிக்க வந்த புதிய அதிகாரியோ இவன், ப்ரம்மா, ப்ரம்மாவின் புத்ரர்கள் ஸநத்குமாரர்கள் மற்றும் தேவர்கள் தர்மத்தை அறியாதவர்களா, அவர்கள் எல்லோரும் ஜகத்குருவான பரமசிவனுடைய பரம மங்களமான பாதாரவிந்தங்களை ஸேவிக்கிறார்கள். இவன் கெட்டுக் கெட்ட க்ஷத்ரியன் பெரியோர்களை அவமதித்து கர்வத்துடன் தர்மோபதேசம் செய்கிறான். இவன் ஸாது பக்தர் போலக் கொண்டு பகவானுக்குப் பக்தன் என்று சொல்வதற்குத் தகுதியற்றவனானதால், அடே துர்ப்புத்தியே நீ பாபயோனியான அஸுரனாகப் பிறப்பாய். இனிமேல் இம்மாதிரியான பெரியோர்களுடைய அபசாரத்தைச் செய்யாதே என்று சாபமிட்டாள்.

பிறகு சித்ரகேது விமானத்திலிருந்து இறங்கி தேவியின் பாதங்
களில் வணங்கி, தேவீ! தங்களுடைய சாபத்தை ஏற்றுக்கொண்டே
ன், மாயாமயமான இந்த ஸம்ஸார சக்ரத்தில் கர்மபலன்களான
சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்க வேண்டியது தான். உண்மையில் ஆத்மாவுக்
கு புண்யபாபங்களோ ஸுகதுக்கங்களோ கிடையாது, தங்களிடம்
சாப மோசனத்தைக் கேட்கவில்லை, நான் கூறியது தவறாக
இருந்தால் மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கூறி விமானத்திலே
றிச் சென்றான். பார்வதீ பரமேச்வரர்கள் மிகுந்த ஆச்சர்யம் அடைந்தா
ர்கள். இவன் — பார்வதீ இவன் உலகத்தை மறந்த விஷ்ணு பக்தனா
னபடியால் கடுஞ் சாபத்தை ஏற்றுக்கொண்டான். விஷ்ணு
பக்தன் எதற்கும் பயப்பட மாட்டான், பகவானுக்கு சேவை
செய்வதையே ச்ரேயமாகக் கொண்டு மோக்ஷம் ஸ்வர்க்கம் நரக
ம் இவைகளை ஸமமாகப் பார்ப்பான். ஆகையால் ஆச்சர்யமில்லை
யென்று விஷ்ணு பக்த மஹிமையைக் கூறினார்॥
தேவபுரோஹிதராகிய இந்த விச்வரூபனுக்கு மூன்று சிரஸ்கள்,
ஒன்றினால் ஸோமரஸத்தையும், மற்றொன்றால் யாகத்தில்
உபயோகித்த மதுவையும், மற்றொன்றால் அன்னத்தையும் சாப்பிடு
வான். அவன் தேவர்களுடைய க்ஷேமத்திற்காகச் செய்யும் யாகங்
களில் வெளிப்படையாக தேவர்களுக்காக என்று ஸங்கல்பம்

செய்தமனதில் கிருத்யாகத்தின் பலன் அஸுரர்களைச் சேர
டும் என்று எண்ணி யாகங்களைச் செய்துவந்தான். நாளடைவில்
தேவர்கள் கீழ்மையடைந்தும் அஸுரர்கள் விருத்தியடைவதையும்
கண்டு ஸந்தேகமுற்ற இந்திரன் இந்த ரஹஸ்யத்தை ஞான
திருஷ்டியால் அறிந்தான். த்வஷ்டா அஸுரர்களுக்கு ஸஹோதரி
யின் புத்ரன். இந்திரன் கோபங்கொண்டு அவனுடைய மூன்று தலை
களையும் வெட்டினான். அவைகளிலிருந்து அவனுடைய ஜீவன் கிளி
முதலியவைகளுடன் சென்றது. அதனால் ஏற்பட்ட ப்ரம்மஹத்தி
தோஷத்தை இந்திரன் ஏற்றுக்கொண்டு ஒருவருஷம் ஸஹித்தா
ன், பிறகு அந்த பாபத்தை, பூமி, ஜலம், வ்ருக்ஷம், ஸ்திரீ இவர்களுக்கு ஸம
பாகமாகக் கொடுத்தான். அவைகளில் பூமியால் உவர்பூமி அதற்கு
ம், பாபத்தை வாங்கிக் கொண்டதற்கு ப்ரதிப்ரயோஜனமாக பூமி
யில் பள்ளம் இருந்தால் தானே மூடிவிடும். வ்ருக்ஷங்களில் அதன் பா
பின் அம்சத்தும், ப்ரதிபலன் வெட்டினால் வளரும், ஸ்திரீகளிடம் ரஜஸ்
வலி என்று மாதம் மூன்று நாள் அம்சத்தும், ப்ரதிபலன் ப்ரஸவம் வரை பு
ஸ்புருஷஸங்கம் ஸம்போகம், ஜலத்தில் நுரை குமிழ் அதற்கு
பலன் மற்றவைகளில் ஜலத்தைச் சேர்த்தால் அதிகமாகும்,
இவ்விதம் தோஷத்தை பகிர்ந்துகொடுத்து இந்திரன் சுத்தனானான்//

விச்வரூபனுடைய பிதா த்வஷ்டா என்பவர் தன் புத்ரனை வதம்
செய்த இந்திரனைக் கொல்ல ஒரு அபிசார ஹோமம் செய்தார். அ
ந்த அக்னி குண்டத்தினின்று பார்வதியால் சபிக்கப்பட்ட சித்ரகே
து ப்ரளயகாலத்து எமன் போல் பயங்கர ரூபத்துடன் தோன்
றினான். அவனுடைய சரீரம் பெருத்து வளர்ந்து உலகத்தை வியா
பித்ததால் அவனை வ்ருத்ரன் அஸுர குணமுள்ளவன் ஆதலால்
வ்ருத்ராஸுரன் என்றுரைத்தார்கள். ரூபத்தை ஏந்திய அவனைக்
கண்டு ஸகல ஜனங்களும் பயந்து நடுங்கினார்கள். தேவர்கள்
ஒன்றுசேர்ந்து அவனுடன் யுத்தம் செய்தார்கள். தேவர்கள்
ப்ரயோகித்த அஸ்த்ர சஸ்த்ரங்களை எல்லாம் வ்ருத்ரன் வி
ழுங்கிவிட்டான். அதைக்கண்ட தேவர்கள் ஆச்சர்யத்தையும்
வருத்தத்தையும் அடைந்து பகவான் ஹரியை ஸ்துதி செய்
து சரணமடைந்தார்கள். பகவான் சங்கசக்ரகதாபாணியா
க அவர்களுக்குத் தோன்றினார். தேவர்கள் ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்க
ரித்து ஸ்துதி செய்தார்கள். ஹே ஸர்வேச்வர! இந்த வ்ருத்ராஸு
ரன் மூன்று லோகங்களையும் விழுங்கிவிடுவான். எங்களு
டைய ஆயுதங்களை எல்லாம் விழுங்கிவிட்டான். இவனை நா
ங்கள் ஸம்ஹாரம் செய்ய வேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்தார்கள்.
பகவான் - தேவர்களே உங்களுடைய விசேஷஸ்துதியால் நான்

ஸந்தோஷமடைந்தேன் | கிருத்திரனே, ததீசி முனிவர் அசு
வினி தேவர்களுக்கு பிரம்மவித்தையை உபதேசித்தவர். வாசவனே உனக்கு
முன்பு உபதேசித்த நாராயண கவசத்தை அதற்கு முன் த்வஷ்டாவுக்
கு உபதேசித்தவர் மஹாதபஸ்வியும், ஆகவே நீ அவரிடம் சென்று அவ
ருடைய சரீரத்தை யாசித்துப் பெற்றுக்கொண்டு அவருடைய
எலும்புகளால் விச்வகர்மாவைக் கொண்டு ஆயுதம் தயாரித்து அ
தனால் அவனை (வருத்திரனை) கொல்லவேண்டும். அந்த ஆயுதம் தான் வஜ்ரா
யுதம், நானும் அதில் என்னுடைய சக்தியைப் புகுத்துகி
றேன் என்று கூறி மறைந்தார் | தேவர்கள் முனிவரிடம் சென்
று சரீரத்தை யாசித்தார்கள் | அவரும் ஸந்தோஷத்துடன் சிரி
த்துக்கொண்டு, தேவர்களே ஜீவன்களுக்கு உயிரைக் கொடுப்ப
து எவ்வளவு சிரமம் என்று நீங்கள் அறியவில்லை, என்பதால் உ
ங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறீர்கள், வற்று
வேறு யாசித்தாலும் சரீரத்தைக் கொடுக்க எவன்தான் விரும்புவா
ன் என்று கூறினார் | அதைக் கேட்ட தேவர்கள் — ப்ராணிகளிடம் த
யவுள்ள பெரியோர்களான உங்களைப் போன்றவர்களால் முடியாத
காரியமில்லை, உலகத்தில் தன் காரியத்திலேயே கவனமுள்ளவர்
கள் பிறருடைய சிரமத்தைக் கவனிக்க மாட்டார்கள், கவனித்
தால் யாசிக்க மாட்டார்கள், நல்ல மனமுள்ளவர்கள் பிற

யாசித்தால் இல்லையென்று சொல்லமாட்டார்கள், என்று
கூறினார்கள். அதைக்கேட்டுமுனிவர் - தேவர்களே உங்கள் வியாசதர்மத்தைக்
கேட்கவே முன் அவ்வாறு கூறினேன். நான் சரீரத்தை விட்டுவிட்டாலும்
வந்தொரு சரீரம் தானாக போகப்போகிறது, ஆகையால் நானே சரீரத்தை
விடுகிறேன். அழியக்கூடிய சரீரத்தினால், பிராணிகளிடம் தயவாகும்
தர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் சம்பாதிக்காதவன் வருந்தத்தக்கவன்.
பிறருடைய துக்கத்தில் தன் துக்கமாக பார்ப்பதே அழியாத தர்ம
மென்பதை பெரியோர்கள் செய்கிறார்கள் என்று கூறி பகவத் யோக
மாகிய விருத்தி சரீரத்தைவிட்டார். இந்திரன் அவருடைய எலும்புகளால்
விச்வகர்மாவைக் கொண்டு ஆயுதம் தயாரித்து வஜ்ரமென பெயரிட்டு
அதைக்கொண்டு தேவர்களுடன் விருத்திராசுரனோடு யுத்தத்தி
ற்கு சென்றான். தேவர்களும் அவர்களுடன் கடிய யுத்தம் புரிந்தனர், அசுர
களுடன் கோரயுத்தம் செய்தனர் பெரியயுத்தம் நடந்தது. தேவதே
வர்களுக்கு ஜெயம் போல் தோன்றியது போது அசுரன் தேவனை பார்த்
களைந்து வந்தானும் காலால் மிதித்தும் வாழ்த்தி ஐராவதத்தை கதையால் அ
டித்தான். அது சோர்ந்து பின்னுக்கிடைப்பயது. இந்திரனுடைய அவிழ்
அதன்
ஐராவதத்தை ஒழித்து சொல்லுவிடியது. இந்திரன் - கிந்திரனோ அசுரர்
நடையதைப் பார்ப்பனை ஆத்மஞானி பிராமணன் உனக்கிங்கே
தீங்கிழைத்தேன். பிரம்மஹத்தி அவ்வளவாக அசுரர் நிலவர்க்கத்தில் ஆசையால்

கொலையின்றி வாளால் சிரங்களை வெட்டிக் கொன்றாய், ஆகையால் உன்
னை என் சூலத்தால் கொல்லுகிறேன். ஹே தேவராஜனே, ததீசி முனிவருடை
ய தபச்சக்தியால் ஸ்ரீ ஹரியின் சக்தியை உள்ளடக்கியதுமான வஜ்ராயுதம்
உன் கையிலிருக்கிறது. அது வீண் போகாது. அதனால் என்னை வதம் செ
ய். பகவானுடைய அருள் உன்னிடத்திலுள்ளது. ஜயம் ஐச்வரியம் இவை பக
ம் என்று அறிவேன். நான் இறந்த பிறகும் எப்பொழுதும் எனக்கு பகவானி
டம் பக்தி இருக்க வேண்டும் என்றும் வேண்டினான். விருத்திரன் சூலத்துடன்
யுத்தம் செய்தான். இந்திரன் வஜ்ரத்தால் சூலத்தை அழித்து அவனுடை
ய ஒரு கையையும் துண்டித்தான். அசுரன் மற்றொரு கையால் இரும்புத் தடி
யால் இந்திரனுடைய தாடையைப் அடிக்க வஜ்ரம் கீழே விழுந்தது. இந்திரனோ ல
ஜ்ஜையுற்றான். வேண்டாம் வஜ்ரத்தை எடுத்துக் கொள். உலகில் ஜயம் அபஜயம் தெய்வா
தீனம். இச்சைப்படி நாம் போர் செய்ய வேண்டும் என்று கூறினான். இந்தி
ரன் அவனுடைய ஞானத்தையும் பக்தியையும் கண்டு அதிசயித்தான். யுத்தம்
நடந்தது. இந்திரன் அசுரனுடைய ஆயுதத்துடன் மற்றொரு கையையும்
துண்டித்தான். கடைசியாக அசுரன் வஜ்ரத்துடன் கூடிய இந்திரனை வெள்
ளை யானையுடன் பெரிய வாயால் விழுங்கிவிட்டான். இந்திரன் வஜ்ரத்தா
ல் வயிற்றைக் கிழித்து வெளியே வந்து வஜ்ராயுதத்தால் அவனுடைய தலையை
வெட்டி ஸம்ஹாரம் செய்தான். சரீரத்திலிருந்து ஒரு ஜோதி தோன்றி
மறைந்தது. தேவர்கள் இந்திரனுக்கு [illegible] பட்டம் [illegible]

புகழ்ந்து வாத்ய கோஷங்களுடன் பூமாரி பொழிந்தார்கள். பின்பு
இவன் தேவர்களெல்லோரும் கைவிட்டுச் சென்றார்கள்// விருத்ரா
சுரவதத்தால் இந்திரனுக்கு முறைப்படியும் பிரம்மஹத்தி தோஷம் வந்ததா
ல் தேவர்கள் நகுஷனை தேவராஜாவாக ஏற்கலாயினர். இந்திரன் தாமரை
நூலிடையில் வாழ்ந்து கூடவே அறிவையிழந்தான் சண்டாளனாகி தேவேந்திர பதவியை
இழந்தான். அவன் கைகால் விடுக்கும் நோயுற்று ரத்தம் தோய்ந்த வஸ்தி
ரம் தனைத் தரித்து மீன் நாற்றம் கொண்டவனாகி திரிந்து
கொண்டேயிருந்தான். அவனுக்குப் பெயர் இந்திரன் மாறுவேட
ல் ஒளிந்து மறைந்து நீர் ஒளிந்து கொண்டான். அங்கு இரும்
பரன் என்ற நாவன்மைப் பக்தியான் தியானத்தை செய்து கொண்டிரு
க்கிறும் அங்கிருந்தான். தியானத்தால் பிரம்மஹத்தி சக்தியழிந்
து போகலாயின. இந்த இடைக்காலம் இந்திரனுடைய பதவியை
நகுஷ மகாராஜன் வகித்து ஐசுவரிய மதத்தால் அகஸ்தியரை
அவமதித்தான். அவருடைய சாபத்தால் மலைப்பாம்பாக ஆனான்
நகுஷ மலைப்பாம்பான பொழுது இந்திரனை அழைத்து அவருக்கு ரிஷிகளால்
அசுவமேதயாகம் செய்வித்து இந்திரன் முன்போல பரிசுத்தனாகி
தேவராஜாவாக ஆனான்// இதிகாச புராணங்கள் கவசம் ஜபத்தால்
வையகத்துக்கும் தீர்க்கும். இந்திரவிஜயம் என்ற இந்த சரித்திரத்தைப் படி
ப்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் ஜயம் ஆயுஸ் விருத்தி ஜயம்

பாபநிவிருத்தி வாஞ்சுபக்தி, ஸகலமங்களமும் உண்டாகும்॥

இந்த சரித்திரத்தில் த்வஷ்டா என்பவன் அபசார ஹோமம் செய்யும்போது
இந்திரனுக்கு சத்ருவாக பிள்ளை உண்டாகவேண்டும் என்று சொல்லும்
வேதமந்திர ~~[illegible]~~ த்தை ஸ்வரம் பிசகி உச்சரித்ததால் இவனுக்கு இந்தி
திரன் சத்ருவாக ஆகட்டும் என்று பொருள் வேறுபட்டுவிட்டது
இதைத் த்வஷ்டா கவனிக்கவில்லை என்று வேதம் கூறுகிறது, ஆகை
யால் வேதமந்திரங்களை சரியான உச்சரிப்புடனும் சரியான
ஸ்வரத்துடனும் அறிந்த வைதிகர்கள் மூலம் சொல்லவேண்டும்.
இல்லையேல் விபரீத பலன் ஏற்படும் என்று அறியவும்॥

மருத்துக்களின் கதை॥

தேவர்களால் விஷ்ணுவின் உதவியுடன் அஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டதால்
அஸுரர்களின் தாயாரான திதி சோகத்தால் மிகுந்த கோபங் கொண்டு
தயவின்றி ஸஹோதரர்களைக் கொன்ற இந்திரனைக் கொன்று நானே ப
பொசுக்கி நிம்மதியடைவேன் என்று எண்ணி இந்திரனுடைய மதத்தை
~~அக~~ அடக்கவல்ல புத்திரனைப் பெறவேண்டும் என்று தீர்மானித்து பர
த்தாவான கச்யபருக்கு பலவிதத்திலும் மிகுந்த பக்தியுடன் சுசு
ச்ரூஷை (சேவை) செய்துவந்தாள். ஒருநாள் திதியிடம், என்னை தெய்
வமாக நினைத்து இவ்வளவு காலம் சேவை செய்துவந்ததால் நான் மி
கவும் ப்ரீதியடைந்தேன் உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேள்

என்று கூறினாள் திதி. மரணமில்லாதவனும் இந்திரனைக் கொல்
லக்கூடியவனுமான ஒரு புத்திரன் வேண்டுமென்று வரம் கேட்
டாள். கச்யபர், ஆஹா! கபடமான ஸ்திரீயின் ஸேவையால் நான்
ஏமாந்துவிட்டேனே, ஸ்திரீகளின் முகம் சரத்காலத் தாமரை போன்று
ம், வார்த்தை காதுக்கு அமிர்தம் போலும், ஹ்ருதயம் கத்தியின் மு
னையைப் போலும் இருக்கும். அவர்களுடைய செயல் அறியமுடியாதது
என்று சொல்லியது உண்மை. வரம் கொடுத்து விட்டேன். இந்திரனும்
சாகக்கூடாது என்று ஆலோசித்துக் கொண்டு கொஞ்சம் கோபத்துடன் கூ
றினார். ப்ரியே! நீ கூறியபடி தேவர்களுக்கு வேண்டியவனாக இருந்
து இந்திரனைக் கொல்லக்கூடிய புத்திரனை அடைவாய், ஆனால் நான்
கூறும் வ்ரதத்தைக் கொண்டு ஓம்பக்காமல் ஒரு வருஷம் அனுஷ்டி
க்க வேண்டும் என்று கூறினார். திதி ஆகட்டும் ஸ்வாமி என்றா
ள். கச்யபர் — ப்ராணிகளையும் ஹிம்ஸை செய்யக்கூடாது,
ஒருவரையும் நிந்தை செய்யக்கூடாது, பொய் சொல்லக்கூடாது, நக
ங்களை ரோமங்களை வெட்டக்கூடாது அசுத்தமான வஸ்துக்களைத் தொட
க்கூடாது ஜலத்தில் மூழ்கிக் குளிக்கக்கூடாது கோபங்கூடாது கெட்
டவர்களுடன் பேசக்கூடாது, மடி வஸ்திரம் வேண்டும், வடக்கே தலை
வைத்து படுக்கக்கூடாது, ஸந்த்யா காலங்களில்
தூங்கக்கூடாது, காலை ஆகாரத்திற்கு முன் பசு ப்ராம்மணன் ஸூர்யன்க

யாகங்கள் செய்து ஸ்ரீ நாராயணனைக் குறித்துப் பூஜிக்கவேண்டும். பரந்தா
மனையும் ஸேவிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஒரு ஸம்வத்ஸரத்தை இ
டைவிடாமல் செய்து அனுஷ்டித்தால் இந்திரனைக் கொல்லக்
கூடிய புத்திரனை அடைவாய் என்று காசியபர் விரதத்தை அளித்தார்.
அவளும் விரதானுஷ்டானம் செய்து வந்தாள். இந்த ரகசியத்தை அறிந்த
இந்திரன் அவளுக்கு புஷ்பம் பழம் முதலானவைகளைக் கொண்டுவந்து கொ
டுத்துக் கொண்டு கபடமாக சமயத்தை எதிர்பார்த்து சுச்ரூஷை செய்துவந்தா
ன். ஒருவித விரதபங்கமும் இன்றி அகாலம் இருக்கும்பொழுது ஒருநாள் ஸந்த்யா
காலத்தில் விரதானுஷ்டானத்தை மறந்து தூங்கிவிட்டாள். அந்த ஸமயம்
இந்திரன் தன் யோகசக்தியால் சரீரத்தில் புகுந்து வந்து கர்ப்பத்திலிருந்த சிசுவை
கூர்மையான கத்தியால் ஏழு துண்டாக்கி அவைகளையும் ஒவ்வொன்றையும் ஏழு துண்டாக்கித் து
ண்டித்தான். பகவானைப் பூஜித்த பலத்தால் இத்துண்டுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்
வொரு குழந்தையாகிறார்கள். உன்னுடைய ஸகோதரர்கள் என்று இந்
திரனும் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டான். அப்பொழுது குழந்தைகள் அழு
ததால் இந்திரன் "மாருத" அழாதீர்கள் என்று கூறினதால் அவர்கள் மா
ருதர்கள் ஐம்பது பேர்களுக்கும் மருத்துக்கள் என்று பெயர் கிடைத்தது.
பார்க்கையால் இந்திரனுடன் ஐம்பது தேவர்கள் இருக்கக் கண்டு, உன்னை
க் கொல்லவேண்டிய புத்திரனை வேண்டி விரதம் இருந்தேனே போச்சே என்று
கேட்டாள். இந்திரன் நடந்ததைக் கூறி பகவானைப் பூஜை செய்து வந்ததால்

குழந்தைகள் பிழைத்தல் நான் அறியாமல் செய்த பிழைகளைப் பொ

றுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறினார். அவரும் அவ்வாறேயென்றுசொ

ல்லிக்கொண்டு அடங்காது இருந்தான் அவர்களையும் தேவகொள்ளைக்காரர்களை

அழைத்துச் சென்றான். இதுமுதல் கொள்ளைக்காரர்கள் (தேவதைகள்)

இந்த புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தை வழிபட்டு தீர்த்தங்களை அனுபவித்து

ல்லத்புத்ரர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். வேதங்களும் புராணமும்

பகவான் பரமாத்மா. பிராணிகள் அவரவர்கள் செய்த புண்ணிய பாபங்களை

அனுசரித்து அவைகளை பலன்களைக் கொடுக்கும் காலத்தில் வேண்டிய சாதனங்க

ளைக் கொடுத்து அவர்களுடைய மனதில் அத்தகைய எண்ணங்களை

உண்டாக்கி தோன்றுவதால் ஜெயம் அபஜெயம் பாபபுண்ணியம் இவைகளி

ன் பலன்களுக்கு பலன்களை அளிக்கிறார். ஆகையால் இ

வ்வளவும் அவர்களுக்கு ஜெயம் அபஜெயம், இவ்வளவும் அவரவர்களுக்கு

ஜெயம் அபஜெயம் இவைகள் ஏற்படுகின்றன. பகவானுக்கு பாரபட்ச

பக்ஷபாதமில்லையாகையால் ஸ்ரீராமன் முன்னவர்களுக்கு அ

ன்னைகள், பகவான் நிர்குணன் ராகத்வேஷமில்லாதவ

ன். பகவானை இடைவிடாமல் நினைப்பதே பக்தி. அஷ்டாங்கயோகம்

வேதாந்தத்தில் ஞானம் பக்தி என்பதாலோ, ஸகாமன்

ஆகவேதான் என்றுதெரிந்தோ எத்தகைய பக்தி செய்தாலும் பேத்தி

பெறலாம். அதில் கோபிகைகள், சிசுபாலன் யாதவர்கள் பாண்டவர்

காசி நாரதாதிகள் இவர்கள் உதாஹரணமானவர்கள்॥

ப்ரஹ்லாதசரித்ரம்॥

ஒருஸமயம் ஸநகாதி யோகிகள் பகவானை தெரிசனம் செய்ய வைகுண்டம் சென்றார்கள். அவர்களைத் தடுத்த ஜயன் விஜயன் என்கிற த்வாரபாலகர்களை அஸுரர்களாகப் பிறக்கும்படி சபித்தார்கள். அவர்கள் ஹிரண்யாக்ஷன் ஹிரண்யகசிபு என்று கச்யபருக்கு திதியிடம் பிறந்தார்கள். ஹிரண்யாக்ஷனை பகவான் வராஹாவதாரம் செய்து ஸம்ஹாரம் செய்தார்.

ஹிரண்யகசிபு தன் தம்பியைக் கொன்ற விஷ்ணுவிடம் த்வேஷம் கொண்டு அஸுரர்களுடைய ஸபையில் சூலாயுதத்தை உயர்த்திக் கொண்டு கோபத்துடன் - அஸுரர்களே, தேவர்கள் யாவரையும் வதைத்து யாகங்களைக் கெடுங்கள் என்றதும் யாவரையும் ஸம்ஹாரம் செய்தார்கள். அஸுரவிரோதியான அந்த விஷ்ணுவை என்னுடைய சூலத்தால் கொன்று அந்த ரக்தத்தால் என் தம்பிக்கு தர்ப்பணம் செய்வேன். அவர் அழிந்தால் தேவர்களும் அழிந்துவிடுவார்கள். விஷ்ணு ப்ராம்மணர்களுடைய யாகத்தினால் பலமடைகிறார். ஆகையால் நீங்கள் கிராமங்கள் பட்டணங்களுக்குச் சென்று ப்ராம்மணர்கள் பசுக்கள் வேதங்கள் வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் சென்று நாசித்துப்

பொசுக்குங்கள் என்று உத்தரவிட்டான். அவர்களும்
அவ்வாறே செய்துவந்தார்கள். யாகாதிகள் இல்லாததால்
தேவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தைவிட்டு பூலோகத்தில் மனுஷ்ய
ஜன்மம் செய்தார்கள். ஹிரண்யாக்ஷ மரணத்தால் வருந்தும்
அவனுடைய பத்னி, பானு, புத்ரர்கள், தாயார் இவர்களை ஹிரண்
யகசிபு — நீங்கள் அவனுடைய மரணத்தால் வருந்தவேண்டா
சூரர்களுக்கு போர்முனையில் வதம் ஸம்பத்துக்குரியதே, ப்ராணி
களுடைய சேர்க்கை தண்ணீர்ப்பந்தலில் நீர் அருந்துகிறவர்களுடைய
கூட்டம் போன்றதே. அவனவன் கர்மாவை அனுசரித்து
பிறப்பும் இறப்பும் ஏற்படுகிறது, உண்மையில் ஆத்மாவுக்கு
பிறப்பு இறப்பு போன்ற விகாரங்கள் கிடையாது அது நித்
யமானவஸ்து தானே. பிறப்பு இறப்பு முதலிய
விகாரங்கள் அஞ்ஞானத்தால் தோன்றும் மாத்திரம், உ
ங்களுக்கு ஒரு கதை சொல்லுகிறேன் — உசீநர தேசத்தில் ஸு
யக்ஞன் என்ற அரசன் யுத்தத்தில் சத்ருக்களால் மரண
மடைந்தான். அவனுடைய பத்னிகளும் பந்துக்களும் அவனுக்கு
உத்தரக்ரியையைச் செய்யவொட்டாமல் சூழ்ந்துகொண்டு அழுதுகொ
ண்டு ஸ்த்ரீகள் அவ்விதமனைவரும் பலவாறு புலம்பி அழுதுகொ
ண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது அங்கு யமன் பாலரூபத்

சடலம் வந்து - என்னைக் காட்டுகிறவர்கள் வயதில் பெரி
யவர்கள். எங்கிருந்தோ வந்து எங்கேயோ சென்ற ஒருவனைக்
குறித்து, அதே மாதிரியானவர்களுக்குத் துக்கப்படுகிறார்களோ, இவர்க
ளைக்காட்டிலும் இவனுடைய மேல், மாதாவுக்கு [illegible]
யாகவிடப்பட்ட தானத்துக்குட்பட்டு இருக்கும் இந்த வனத்தில்
கொல்லப்படாமல், கர்ப்பத்தில் இருக்கையில் காப்பாற்றும் பொரு
ள் என்னைக் காப்பாற்றுகிறாள். வேதியல்ல மந்து பொருளும் பு
தர்மா.
கவலையில் காப்பாற்றப்படும்; கிருகத்தில் இருந்து பொருளும்
தர்மமனுஷ்ட வேட்டையவர்களும் ஜனங்களே, நீங்கள் யாரை
க் குறித்து வருந்துகிறீர்கள்? சரீரமானது அசுத்தமாகக் கிடக்கி
றது, வேறொரு அனாதி நீங்கள் பார்க்கவேயில்லையே அதைக்
குறித்துப்பட்டு வருந்த வேண்டும். அந்த பெட்டணவனத்தில் ஒருத்த
ன் புருஷனையும் பெண் புருஷனையும் சேர்த்தி வைப்பதைக் கண்டு
பாணத்தினால் பெண் புருஷனைக் கொன்றான், ஆண் புருஷ
னது லோகத்துக்குத் துடித்து நின்றதை அதையும் கொன்றான், அது
போலவே இறந்தவனைக் குறித்து இரக்கப்படுகிற ஜனங்கள்
துக்கிப்பதுபோல் நீங்கள் இருவரும் அழுது ஏங்குகிறவராய்ப்
போவதில் என்ன [illegible] எண்ணமுறைத்தானோ, தக்கத்
தவிட்டு நாயகனுக்கு உத்தரக்கிரியைச் செய்தார்கள்.

என்று கண்ணைத் துடைத்து ஸமாதானஞ் செய்தான். க்ஷேத்தி
ஜம்பத்வமுதிர்த்து அப்பொழுது சாந்தியடைந்தார்கள்.
ஹிரண்யகசிபு லோகங்களுக்கெல்லாம் ஏகாதிபதியாக இருக்கவே
ண்டுமென்று ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு மந்தர பர்வதத்தி
லுக்ரமான தபஸ் செய்தான். தேவர்கள் நடுங்கி ப்ரம்
மதேவனிடத்திற்குச் சென்றார்கள். ப்ரம்மா தேவர்களுடன் அங்கே
சென்று எறும்புப் புற்றுக்களால் மூடப்பட்டு எலும்பும் தோலு
மாகத் தபஸ் செய்யும் ஹிரண்யனைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தார்.
பிறகு ஹிரண்யனை நோக்கி, உன்னுடைய கடுமையான தவ
த்தால் ஸந்தோஷமடைந்தேன். உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக்
கொடுக்கிறேன் என்று கமண்டலு ஜலத்தால்
ப்ரோக்ஷணம் செய்தார். அவன் பூர்ண அவயவங்களுடன்
ஸ்வர்ணம் போன்ற காந்தியுடனும் எழுந்து வணங்கி ஸ்தோ
த்ரம் செய்துகொண்டு கேட்டான். ஹிரண்யகசிபு - உலகங்களைப் படை
த்தவரான தங்களுக்கு நமஸ்காரம், உம்மால் ஸ்ருஷ்டிக்
கப்பட்டவர்களாலும், உள்ளேயும் வெளியேயும், பகலிலும் இரவி
லும், ஆயுதங்களாலும், பூமியிலும் ஆகாசத்திலும், மனிதர்க
ளாலும் மிருகங்களாலும், உயிருள்ளவைகளாலும் உயிரில்லா
தவைகளாலும், தேவாஸுரர்களாலும் மரணம் எனக்கு ஏற்படக்

+தேவலோக போகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு

ஏனென்று அவனுடைய ஹிருதயத்தில் இருந்ததனால் ஏவல் வெளியில் தேவ காரணத்தால் பயந்தவனாகிக் கொண்டானென்றுவனைவ்வி

ஜடாசுர புத்திரன் எனக்கு எதிரியாகவே இலனும் ஜடாசுர
கல லோகங்களுக்கும் பொருனவைனோ அதிபதியாக இருக்க வேண்டு
ம் என்று வரம் கேட்டான். பிரம்மா அவ்வாறே ஆகட்டும் என்று
கூறினார். லோகம் சென்றார். ஹிரண்யகசிபு மூன்று லோகங்களையு
ம் ஜெயித்து தேவலோகத்தையும் ஜெயித்து இந்திரனுடைய மாளிகை
யில் இருந்து + அரசாட்சி செய்து வந்தான். மேலும் தேவர்களு
டைய சக்தியைப் பெற்று யாகங்களில் தேவர்களுக்குரிய ஹவிர்ப்பா
கங்களை அவனே பெற்றுக் கொண்டான். லோகங்களும் செழிப்பாக இ
ருந்தன. ஐச்வரியத்தால் மதம் கொண்டு சாஸ்திர விதிமுறை
களை மீறி வேத கோவம் எல்லோரையும் அடக்கி ஆண்டு வந்தான்.
அவனுடைய கொடுமையான ஆட்சியால் பயந்து லோகபாலர்களுடன் ஸக
ல தேவர்களும் ஆதாரமின்றி பகவானிடம் ஸ்தோ
த்திரம் செய்தார்கள். அப்பொழுது, தேவர்களே பயப்பட வே
ண்டாம், மங்களம் உண்டாகும், ஹிரண்யனுடைய துர்க்குண
த்தை அறிவேன். சிறிது காலம் பொறுங்கள், தேவர்கள் வேதங்
கள் பசுக்கள் பிராம்மணர்கள் ஸாதுக்கள் தர்மம் இவைகளி
டத்திலும் எவன் த்வேஷம் கொள்கிறானோ அவன் சீக்கிரத்தில் அழிவா
ன், மேலும் பரமபக்தனான தன் புத்திரனாகிய ப்ரஹ்லாதனிடம் த்வேஷ
த்தால் அவனுக்கு எதிரிடையாகச் செய்யும் பொழுது இவன் எவ்வ

வரம்பெற்றவருமாகும் ஸம்ஹாரம் செய்பவனென்று
அசரீரிவாக்கு உண்டாயிற்று. அதைக் கேட்டு தேவர்கள் பக
வானை வணங்கி அஸுரன் ஸம்ஹாரம் செய்யப்பட்டானெ
ன்றெண்ணி நித்யபயம் தீர்ந்து தங்கள் இருப்பிடம் சென்றார்க
ள்॥ ஹிரண்யகசிபுவுக்கு நான்கு புத்ரர்கள், அவ
ர்களில் மூத்தவனான ப்ரஹ்லாதன் ஸகல ஸத்குணங்க
ளும் பொருந்தியவன், பால்யத்திலேயே இயற்கையாகவே
பகவான் வாஸுதேவனிடம் ஸதா பக்திமானாகவிருந்தான்.
அஸுரர்களுக்கு குரு சுக்ராசாரியர், அவருடைய
புத்ரர்கள் ஷண்டன் மர்க்கன் என்று, அவர்களிருவ
ரையும் பேரரசன் ஸமீபத்திலேயே வஸித்தார்கள், அ
வர்களிடம், மற்ற அஸுர பாலர்களுடன் வித்யாப்யாஸத்தி
ற்கு அனுப்பினான். ஆசாரியர் சொல்லிக் கொடுக்கும் பா
டங்கள் லோகவ்யவஹாரமாகவும் ராக த்வேஷங்கள் உள்ளதா
கவும் இருந்ததால் ப்ரஹ்லாதபக்தனுக்கு பிடிக்கவில்லை.
ஒருநாள் ஹிரண்யன் ப்ரஹ்லாதனை மடியில் வைத்துக்கொ
ண்டு, குழந்தாய் நீ எதை நன்மையாக நினைக்கிறாய்
என்று கேட்டான். ப்ரஹ்லாதன் அஸுரர்தலைவனே!

ப்ராணிகள் சரீரத்தை ஆத்மா நித்யம் என்று எண்ணி அதையும் ப
ந்தமான கிருஹம் புத்ர மித்ர களத்ராதிகளில் பற்றுதலால் எப்பொழுதும்
பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் (தன்னை விட்டுப் போய்விடு
மோ என்று) அந்த பயம் நீங்க வேண்டுமானால் தன்னிடமி
ல் இருந்து போய்விடக் கூடாது என்ற நிச்சயத்துடன்) ஆத்மா
வை சரணமடைந்து ஆபத்துக்கு வேண்டும் இதை நான் இவ்வாறு என
று நினைக்கிறேன் (இதைக் கேட்டு ப்ராமணன் பெண் பிள்ளை 2
ராமாயணத்தை பக்தர்களாக பாராயணம் செய்து இருந்தவர்கள்
புத்திரனை பெற்றோர் ராமாயணத்தில் பாதி 2வது பாகம்
படித்து விட்டவர்கள், அதையால் நாம் இதையே ஆக அவ்வாறு
பக்தர்கள் இதர சாஸ்திரங்களை வணிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.
மறுபடியும் கிருஷ்ணனிடம் இருந்த பாலனை அழைத்து வந்து மறுபடியும்
உனக்கு இந்த புத்திரனாக வேண்டுமா அவ்வாறு சொல்லி
க் கொடுத்து விடுவேன் என்று அவன் ஆசீர்வதித்தார்கள் கேட்டார்கள்.
பராசரர் — நீ வேறு நான் வேறு என்று பேதபுத்தி இல்லாமை
மாயையால், பக்தியில்லாதவர்களுக்கு இருப்பது போல் அந்த ஆ
ரம்பணியான ஹ்ருதயத்தில் இருக்கும் பரமாத்மா ஆனவன் சக்தியால்
இருப்பதாக சக்தியால் இருக்கப்படுவது போல் எண்ணுகிறார்க
ளே அவரிடம் இருக்கப்படுகிறது நான் நினைக்கிறேன். மாத

புராணங்கள், ப்ரஹ்லாத² அஸுரர்களாகிற அந்த ஸ்ரீகாட்டில்
ஸந்தன மரம் போல் தோன்றிவிட்டானென்று பலவிதமாக ஸ்வாமி
தான பேதத் தண்டோபாயங்களால் அவனைத் திருத்தி தர்மம் அ
ர்த்தம் காமம் என்ற ராஜ்யமான வேண்டுமென உபாயங்களை உப
தேசித்து ஹிரண்யனிடம் கொண்டுபோனார்கள். ப்ரஹ்லாத
னுடைய தாயான கயாதுவென்பவள் பாலனைக் கொண்டு
வந்திருப்பதைக் கேட்டு ஹிரண்யனிடம் கூட்டிவந்தாள்.
ஹிரண்யன் அவனை மடியில் வைத்து உச்சிமோர்ந்து கொ
ண்டு இதுவரையில் ப்ரஹ்லாதனிடம் கேட்டான்; ப்ரஹ்லாத உனக்கு இது
வரை குருக்கள் கற்பித்த பாடங்களில் உயர்ந்ததைக் கூறு
என்று கேட்டான். ப்ரஹ்லாதன் — பகவான் விஷ்ணுவைக் கு
றித்து, நாமங்களைக் கேட்டல்[1], சொல்லுதல்[2], நினைத்தல்[3]
அவனையடைந்த சேவை[4], அர்ச்சனை செய்தல்[5], வணங்குதல்[6]
ஸ்துதி செய்தல்[7], செய்யும் கர்மங்களை அர்ப்பணம் செய்தல்[8],
ஆவிக் கொடுத்த பசுவைப்போல் சரீரத்தையே அவனிடத்தா
த்மார்ப்பணம்[9] செய்தல் என்ற ஒன்பது விதபக்தி செய்யவே
ண்டும் என்பதுதான் உத்தமமானதென்று நினைக்கிறேன். இதைக்
கேட்ட ஹிரண்யன் கோபத்தைக் கொண்டான்; குரு அசு
ரனை வெறுக்கும் இந்த புத்திரர்களை மறுபடி கேட்டான்

காலில் விலையைக் குறையாக ஏற்பட்டுப் போனாய் ஆனையால் எங்களை
காதலிக்க போலக் கோபக்க போல பண்டாரம் என்று கூறினார். மந்தி
ரியன் - பராஞ்சாதுநீ விடு தெரிக்காமல் உனக்கு ஜென்மம் கொடுப்பத்
தி நேன்யாரால் ஏற்பட்டது - பராஞ்சாதன் - இருபுத்தி வாதுவைக்
கில்லாமல் கிரகத்தனம் மெல்லனவாவையல்களில் இடப்பட்டவர்களாக
கிவராக அலைக்கப்பட்டுக் காலத்தால் நெருப்பட்டேன் கொண்டிருந்தேன். மந்தி
ரியன் - சௌபரர்களோடு இருந்த சுவதுக்குரியவன் என்றும்
னையக் கொண்டு வருவதைப்போக வேலை செய்கிறேன், இவனுடைய
சௌபரி இவை கெட்டுப்போகும் ஆனையால் இவனை வாதத்தால்
கொல்லுங்கள் என்று உத்தரவிட்டான். அவர்கள், சூலத்தால் குத்
தியும் கொடுங்கோலால் அடித்தும், பாம்புகளால் கடிக்கச் செய்
தும், ஆகாரமில்லாமல் பட்டினி போட்டும் வாதுக் கொடுத்தும் மலை
யிலிருந்து உருட்டியும் அவனைக் கொல்ல முயன்று தோற்றனர். மந்திரி
யன் கடவுளுடன், இவனுடைமைக்கு மரணம் ஏற்படவில்லை. மௌன
ன்றுதலைக்கு வேறில் அரிசி, சக்கராயுதத்தால், பராசிவத்
கூரியதைத் தீர்க்கவும் இவனைப் போன்றவர் எங்களுக்குப் பகை
யேயிடம் சென்றிருக்கிறார் அவருடைமையால் எங்களுக்கிருக்கத்
ல் பாதத்தால் இவனைக் கட்டுவதற்கு உத்தேசம் செய்கிறோம் இருந்த
புத்தி நானாவிதமாயிருக்கும் என்று கூறு, அவ்விதமே செய்தான்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] 11 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

+ அதன்படியே என் தகப்பனார் தவம் முடிந்து வந்தபொழுது கோரமான
யக்ஷன் என்னையும் தாயாரையும் பாதுகாத்த நாரதர் ஒப்படைத்தார்।

என்னுடைய பிதா ஹிரண்யகசிபு தவம் செய்யச் சென்றிருக்கும் பொழுது
தேவர்கள் அசுரர்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் ஊரை அழித்துக்கொண்டார்கள்.
இந்திரன் என் தாயாரைப் பற்றி இழுத்துக்கொண்டு போகிறவனாய் இழுத்துக்கொ
ண்டு போகும் வழியில் தெய்வச்செயலாக நாரதர் வந்து, இந்திரா! இவளுடை
ய கர்ப்பத்தில் பாகவதோத்தமனான சிசு இருக்கிறது, அதை நீ ஹிம்ஸிக்க
க் கூடியதாகாது ஆகையால் அவளை என்னிடம் அடைக்கலமாக விட்டுச்செ
ல். பரமபாகவதோத்தமன் ஆகையால் ஆகும் வரையில் இருக்கட்டும் என்
று சொல்லி இந்திரனும் அப்படியே செய்தான். நாரதர் அவளைத் தம் ஆசி
ரமத்துக்கு அழைத்துச் சென்று அவளுக்கு பக்தி ஞானங்களை உபதே
சித்தார், அவ்வுபதேசங்கள் கர்ப்பத்தால் எனக்கு ஸ்வாமியினால் ஏற்பட்ட
பக்தி ஞானங்களை அறிந்துகொண்டேன். எனக்கு மறக்காமல் இ
பகவானுடைய அனுக்கிரகத்தால். தாயாருக்கு மறந்துவிட்டது. அந்தக்
காலத்தில் என் தாயார் நாரதருக்கு சுச்ரூஷை செய்ததால் இஷ்ட
வரங்களைப் பெற்றாள். கர்ப்ப சிசு ஸ்வதந்திரமாக இருக்கவேண்டும், நான்
நினைத்தபொழுதுதான் ப்ரஸவம் ஆகவேண்டும் என்றும் +। பாலர்களா
யினும் சிரத்தையிருந்தால் உங்களுக்கும் பக்தி ஞானங்கள் ஏற்படலாம்,
அஸுரர்கள் ராக்ஷஸர்கள் ஸ்த்ரீகள் சூத்ரர்கள் வேடர்கள் பசு பக்ஷி மிரு
கங்கள் என்று பல பேர்கள் பக்தியால் மோக்ஷமடைந்திருக்கிறார்கள். பகவா
னை எல்லோரும் நினைக்கிறார்கள் என்றால் சம்சய புத்தி ஒழுக்கம் பக்தி புருஷார்த்தம்।

என்று பேசித் திரிந்தனர். பாலர்களும் ப்ரஹ்லாதன் கூறிய தெய்வீகமான
சுலோகங்களை தெருவில் சொல்லிக்கொண்டு திரிந்து கொண்டார்கள். இதை அறிந்த
அசுர பாலர்கள் ஹரிபக்தர்களானதைக் கண்டு பயந்து ஹிரண்யனிடம் தெரிவித்
தனர். ஹிரண்யன் கோபத்துடன் நேரில் புத்திரனை அழைத்து ஆக்ஞையிட்டுப் பல
தால் மிரட்டினான். ப்ரஹ்லாதன் - எல்லோர்க்கும் பலம் கொடுப்ப
வனே அவனே எனக்கும் பலம் கொடுப்பவன். ஹிரண்யன் மகா கோ
பமடைந்தவனாய் ஆத்திரத்துடன் அட்டகாசம் செய்து வெளியில் சென்றான், உலகம்
திடுக்கிடும்படி அதிர்ந்தது. நாராயணனுடைய பலமே எல்லோருக்கும் எனக்
கும் என்று சொன்னான். ஹிரண்யன் - எங்கே இருக்கிறான் அந்த நா
ராயணன் என்று கேட்கிறான். ப்ரஹ்லாதன் - எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான். இத்
தூணிலும் (இருக்கிறான் இல்லாமல்!), பார் - தூணில் இருக்கிறான் நான் பார்க்கிறேன். ஹிரண்
யன், அப்படியானால் இந்தத் தூணை வெட்டுகிறேன் அவன் எப்படி வருகிற
ம் பார்க்கிறேன் என்று கூறி ஹிரண்யன் கையில் வாளுடன் ஆவேசத்துடன் வந்து
தூணை அடித்தான். அந்த ஸ்தம்பத்தின் மேல் புடைத்தெழுந்தது, உடனே வெடித்து
ப்ரம்மலோகம் வரை கேட்கும்படியான அட்டகாசம் கேட்டது. உடனே
பகவான் - ஜயஜயவென்ற ஸநகாதிகள் முன்னே ஹிரண்யனுக்கு கொ
டுத்த வரம் எல்லாவற்றையும் காத்தும் தானே நிறைந்தவன் என்ப
தைக் காண்பிக்கவும். ஸேவையுள்ள பக்தனைக் காக்கவும் நரஸிம்ம மூ
ர்த்தியாக வெளித் தோன்றினார். பூமியையும் ஆகாயத்தையும் வியாபித்த

(ஸ்ரீ) தன்னுடைய அபயஹஸ்தத்தை

அந்த பயங்கர ரூபத்துடன் கூடிய பகவானுடன் கதாயுதம் ஏந்தி யுத்தம் செய்தான். பகவான் அவனைப் பிடிக்க அவன் நழுவி ஓடினான் கொடுமை செய்து யுத்தம் செய்தான். பகவான் ஸர்ப்பம் எலியைப் பிடிப்பது போல் அவனைப் பிடித்து வாசல்படியில் உட்கார்ந்து தன் மடியில் அவனை வைத்துத் தன்னுடைய கூர்மையான நகங்களால் அவனுடைய மார்பை கிழித்து ரத்தத்தைக் குடித்து அந்த்ரங்களை மாலையாகப் போட்டுக் கொண்டு கூடவே எதிர்த்து வந்த சேனையைக் கொன்று சிங்கம் போல் கர்ஜிக்கிறார். எதிர்த்த அஸுரர்களையும் கொன்று விட்டு ஸபையில் ஸ்ரீ ஹிரண்யனுடைய ஸிம்ஹாஸனத்தில் உட்கார்ந்தார். தேவர்கள் விமானங்களில் வந்து புஷ்ப வர்ஷம் செய்தார்கள். ப்ரம்மா, ருத்ரர், இந்திரன், ரிஷிகள், பித்ருக்கள், ஸித்தர்கள், வித்யாதரர்கள், நாகர்கள், மனுக்கள், மரீசி முதலான ப்ரஜாபதிகள், கந்தர்வர்கள், சாரணர்கள், யக்ஷர்கள், கிம்புருஷர்கள், வைதாளிகர்கள், கின்னரர், விஷ்ணு பார்ஷதர்கள், எல்லோரும் ஸ்துதி செய்தார்கள். இவ்விதம் பகவானுடைய உக்ர ரூபம் கண்டு பயந்து தேவர்கள் லக்ஷ்மியை வேண்ட அவளும் பயப்பட ப்ரஹ்லாதனை ஸமீபம் அனுப்பினார்கள், அவன் பயமில்லாமல் ஸமீபம் சென்று பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான். பகவான் அவனைக் கைபிடித்துத் தூக்கி நிறுத்தி (ஸ்ரீ) தன்னுடைய அபயஹஸ்தத்தை அவன் சிரஸில் வைத்து அனுக்ரஹம் செய்தார். அதனால் அவன் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்து பகவானைப் பார்த்துக் கொண்டு ஸ்துதித்தான்.

கிரந்த குடார்த்தி அதைத் தொடக்கவில்லை

சேவையை எதிர்பார்த்து வரம் கொடுப்பவர் ஸ்வாமியல்ல

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பகவான், அனந்த கல்யாண குணங்களோடு கூடிய
யாராகி பக்தன் ப்ரஹ்லாதனுடைய பிதாவு கஷ்டியால் கோபம்
தணிந்து சாந்தராகி விளங்கிய ப்ரஹ்லாதனைப் பார்த்து - ப்ரஹ்
லாதா ஸந்துஷ்டியால் ஸந்தோஷித்தேன் வேண்டிய வரத்தைக் கேள்
என்று சொன்னார். ப்ரஹ்லாதன் - பக்தி செய்து பகவானிடம் வரம் கேட்பவன்
பக்தனில்லை வியாபாரி. ஸேவையை வாங்கி சம்பளம் கொடுப்பவன்
எஜமானும் இல்லை (ஸ்வாமியல்ல) ஆகையால் பரஸ்பரம் ப்ரீதி
யே வேண்டும். வரம் கொடுப்பதில் ஆசையே உண்டாகாமலிருக்க
வரம் கொடுங்கள் என்று வேண்டுகிறேன். பகவான் - நீயும் இ
ன்வந்தரகாலம் யாகாதிகளைச் செய்து கொண்டு பக்தியுடன்
ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து விட்டு என்னை அடைவாய் என
ன்று சொன்னார். ப்ரஹ்லாதன் - என் பிதா தங்களை விரோதித்து பாப
ம் செய்திருக்கிறபடியால் வேண்டும் பகவான் - பக்தனுக்கு நீ [illegible]
து உன்னுடைய பிதாவுடன் இருபத்தொரு தலைமுறை பரிசுத்த
மானார்கள் என்றார். பகவானுடைய ஆக்ஞையால் ப்ரஹ்லாதன் அந்தி
மக்ரியைகளைச் செய்தான். [struck out]
[struck out] / இம்மாதிரி பகவானைப் புகழ்ந்த
வர்களுடைய ஸத்ஸங்கத்தை ஸேவனம் செய்பவர்களுக்கு ஸகலபய நிவ்ருத்தி
[illegible] என்று கேட்டார். பகவான் அப்படியே என்று

~~சங்கு~~சாரி மேலும் திரிமேல் கிரகங்களுக்கு மேவலுக்
கு செய்து ததும்பொல்வரும் கொடுக்காதீர் என்றார்
மனைந்தார் / பரஞ்சலாதன் பருமலா தேவாசனவர்களா
வணங்கினான் / பரகுபருமலா சக்ராசாரியார் கொடா
கிங்கிலர் கினக் கொண்டு பரஞ்சலாதனுக் கோராதுயா
பதேசம் செய்வித்தார் / தேவாதிகளும் பரஞ்சலாதனும் செய்
தபரியானத்தைப் பெற்று ஆகிர்வாதம் செய்து தங்கள்
ஸ்திப்பட்டுக் கினங்கொண்டு சேர்கிற்தா / இந்த புண்ணிய கதை
யைச் சொல்லுபவர்களும் படிப்பவர்களும் கேட்பவர்
களும் ஸகல பயமென்றிம் கிலெக்கியமடைவார்கள் //

இக்த பரஞ்சலாத சரித்திரம் மென்றிறு //
பரஞ்சலாதனுடைய ஸ்திகியார் மாரும்
கேருப்ப கேலே //

மேல் புராணத் திருட்டாந்தம் — ப்ரஹ்லாதஸ்துதி, ப்ரஹ்லாதன்—

ப்ரம்மாதி தேவர்களும் முனிவர்களும் ஸ்தோத்ரம் செய்து பெறுதற்கரிய அனந்த கல்யாண குணங்களையுடைய தங்களை அசுரனான் எவ்வாறு ஸ்துதி செய்ய முடியும். இருந்தாலும், தங்களை ஆராதிப்பதற்கு, தனம், குலம், அழகு, தபஸ், வித்தை, சரீரபலம், பராக்ரமம், புத்தி இவைகள் காரணமில்லை. தேவையில்லை. இவைகள் இல்லாத கஜேந்திரனுக்கு பக்தியொன்றாலேயே அனுக்ரகம் செய்யவில்லையா? பன்னிரண்டு குணங்கள் இருந்தும் பக்தியில்லாத ப்ராம்ஹணனைக்காட்டிலும் பகவானிடம் மனம், வாக்கு, சரீரம், பொருள், ப்ராணன் எல்லாவற்றையும் பகவானுடையதாக அர்ப்பணம் செய்த பக்தியுள்ள ஒருவன், நாய் மாம்ஸம் தின்பவனானாலும் அவன் மேலானவன். தன் குலத்தையும் பரிசுத்தம் செய்பவன். (செய்வனா!) மேன்மையான பக்தியற்ற ப்ராம்மணன் தன்னையோ குலத்தையோ பரிசுத்தம் செய்யமாட்டான். பகவான் நித்ய த்ருப்த பரிபூர்ணனானா பகவானுக்கு பூஜையால் ஆகவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. கிருபையால் பக்தனுடைய பூஜையை ஏற்றுக்கொள்கிறார். ப்ரதிபிம்பம் (போட்டோ) அழகாக இருக்கவேண்டுமானால் பிம்பத்தை அழகுபடுத்துகிறோம். அதுபோல் ஜீவக்கு அன்னவஸ்திராதிகள் ஜீவன் மேல் பகவானுக்கு வேண்டியதே

நீ வேதனம் செய்தால் பக்தனுக்கே அர்த்தலாபம் கிடைக்கிறது।
என்னுடைய பரிசுத்திக்காக பெருத்த ஆயுஸ்துதி செய்கிறேன்।
தூங்கள் அவதாரலீலைகள் உலகத்தை மகிழ்விக்காகவே। அஸுர
ஸம்ஹாரம் செய்யப்பட்டவர்கள் தாங்கள்
கோபத்தை அடக்கிக்கொள்ளுங்கள். தொப்பாம்புகளை அழுத்
துக்கொள்ளுவதாலும் ஸற்தோஷப்படுவோம் அதுபோல்
என்பதனை வைத்துக்கொள்ளுதால் ஸாதுஜனங்கள் ஸற்தோஷப்
படுகிறார்கள். இந்த ரஸம் மேல் வரும் பேதத்தை தியானம் செய்தா
லே லேலைகளையுங்கூட நீங்கும்। நான் உக்ர ரஸம் பேத்
தைக்கண்டு பயப்படவில்லை. ஸம்ஸாரபந்தனையக்கண்டு
தான் பயம், இந்த நிந்திரியங்கள் பாபஸாரத்தைக்கொண்டுபோ
டுத்து அனைத்துக்கொண்டு போகின்றன। பாலனுக்கு தாய் தந்
தையராகவும், நோயாளிக்கு டாக்டராகவும், ஸமுத்ர யாத்ரயாக
ம் செய்பவனுக்கு தோணியாகவும் இருக்கும் பக்தனைக் காப்
பாற்றுபவர் நீர்தான், இந்த்ரியார்த்த பதார்த்தங்களையுள்ளவர்கள்
என்பதால் உன்னுடைய கோபத்திற்கு இலக்காகிறார்கள் அதனால்
யும் பாபத்தினால் கொல்லப்பட்டான் ஆனபடியால் எனக்கு இயா
பதவி வேண்டாம் தங்கள் தாஸனுக்கு ஒன்று கொள்ளுங்கள்। ஓ
ஹ பக்தர்களின் ஸங்கத்தையும் அதனிடத்தில் தாங்கள் காண்பிக்கி

யமநியம ஸ்திரம், த்ருப்தி, பக்தி, தினம் உன்னை ஆராதிக்க
ர் தொழுப்ப பெருகுபோல், பூஜை செய்தல், அகபோல் அக்கம்ஞான।
மாலையால் இலைகள் இலைகளை தெய்வ ஸந்நிதியில் மறவாமல் செய்பவ
ர்க்கே, நல்லோர்களே, வேதங்களில் தங்களை இன்று நிச்
க் கொண்டு பெருங்கோள் கூறப்பட்டுள்ளன। பிரம்மசர்யம், ஸ்துதி,
பூஜை, சர்மத்தியானம், பாதஸேவை, சதா சிரவண
ம், இவ்வித பக்தியாலேயே முக்தியடைவது। இவ்வித
நிர்க்குணராயுள்ள பகவான் அனந்தமில்லாத குணங்களோ
டு கூடியவராக பக்தனை பராமரிக்கும் தேவர்க்கும் சொன்னது
யால் கோபம் நீங்கி சாந்தமாய் ஸ்வயமாக இருந்து।
வணங்கிய பக்தர்களிடம் உண்மையான ஸ்துதியால் ஸ்
தோத்திரம் செய்தேன் என்று வியாஸர் சொல்லிக் கொண்டு
பகவான் கூறுகிறார்। ப்ரஹ்லாதன் பக்தி செய்து பகவானிடம் வரம்
கேட்பவன் பக்தனில்லை வியாபாரியே, வேண்டுமென்று வியாபா
ரம் வரம் கொடுப்பவர் பகவானுமில்லை, பக்தன் பக்தி செய்யவே
ண்டும், பகவானுக்கு அவனிடம் கருணை வேண்டும்। இந்த
இப்படி வரம் கொடுப்பதனால் ஆசையே உண்டாகாமலிருக்
க வரம் கொடுங்கள் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்। பகவான் —
நீங்கள் வந்த காலம் என் பாக்கியமாக உள்ளது

கொண்டு பக்தியுடன் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்துவந்து
ப்பிறகு முக்தியடைவாய் என்று கூறினார். பரத்வாஜன் என்
பிதாக்களை விரோதித்து துரோகம் செய்த பாபம் நீங்கி
அவர்கள் நல்லகதியடைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொ
ண்டான். பகவான் பக்தனுக்கு பிரார்த்தனைப்படியே பிதா
வுடன் முக்தி என்னும் நிலைமையை அளித்தரு
ளினார் என்று கூறினார். பிறகு பகவானுடைய ஆக்ஞையா
ல் பிதாவுக்குச் செய்ய வேண்டிய அந்திம கிரியைகளைச் செ
ய்தான். பிறகு பிரும்மா பகவானை ஸ்துதி செய்து தங்களு
டைய இந்த ரூபமே பக்த தியானம் செய்பவர்களுக்கு
ஸகலபயமும் நீங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்
டார். பகவான் அப்படியே ஆகட்டுமென்று கூறினார். மேல்
இவனுக்கு வரம் கொடுத்ததுபோல் இந்த ஸ்வபாவமுள்ள
வர்களுக்கு வரம் கொடுக்கிறேன் என்றும் கூறி மறைந்தா
ர். பரத்வாஜன் பிரும்மா முதலானவர்கள் அபிஷேகம் செய்தான். பி
ரும்மா அக்ராசாரியர், தேவர்கள் இவர்களைக் கொண்
டு பரத்வாஜனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். தே
வர்கள் பரத்வாஜன் செய்த வீரியத்தைக் கண்டு ஆசீர்
வாதம் செய்து தங்கள் இருப்பிடங்கள் சென்றார்கள். —

இந்தப் புண்ணிய கதையைச் சொல்பவர்களும் கேட்பவர்களும் படிப்பவர்களும் ஸகல பாபங்களும் நீங்கி முக்தியை அடைவார்கள்॥

திரிபுர ஸம்ஹாரம்—

ஒரு ஸமயம் தேவர்களால் அபஜயமடைந்த அஸுரர்கள் அஸுர சில்பியான மயனை அண்டினார்கள். மயன் ப்ரஹ்மாவை நோக்கித் தவம் செய்து தங்கம் வெள்ளி இரும்பு புரங்களைச் செய்து மூன்று பட்டணங்களை நிர்மாணித்து அஸுரர்களுக்குக் கொடுத்தான். அஸுரர்கள் அவைகளிலிருந்து கொண்டு ஆகாயத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்து லோகங்களை அழித்தார்கள். தேவர்கள் பரமசிவனை சரணமடைந்தார்கள். சிவன் அபயமளித்து அஸ்திர ப்ரயோகம் செய்து அஸுரர்களை அழித்தார். மயன் அம்ருதம் நிறைந்த குளத்தை சிருஷ்டித்து அதில் இறந்த அஸுரர்களின் தேகங்களைப் போட்டு உயிர்ப்பிக்கச் செய்தான். இவ்வாறு உயிர்பெற்ற அஸுரர்கள் மீண்டும் பாதிக்க லானார்கள். [illegible] தான் பசுவாகவும் தோன்றி [illegible] அம்ருதம் நிறைந்த குளத்தைக் குடித்துவிட்டார். [illegible] அஸுரர்கள் [illegible] தேவர்களை காலால் [illegible] தேவர்களுக்கு

ஸாதனங்களை ஸ்ருஷ்டி செய்து கொடுத்தார். பரமசிவன் ரத
த்தில் அமர்ந்து பாண ப்ரயோகம் செய்து த்ரிபுரத்தை எரித்
தார். ப்ரும்மாதி தேவர்கள் ஸ்துதி செய்து புஷ்பவர்ஷம் செய்
தார்கள் (7-10)।।

நாரதர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசம் செய்த தர்மஸாரம் —
தர்மம், அதர்மம் என்பவை ப்ரத்யக்ஷமில்லை, யுக்தியாலும்
நிர்ணயம் செய்ய முடியாது ஆகையால் வேத சாஸ்திரங்களே
ப்ரமாணம். தர்மம் பலவகை, மனுஷ்ய தர்மம், வர்ணாச்ரம
தர்மம், குலதர்மம், ஜாதிதர்மம், யுகதர்மம், ஆபத்தர்மம், ஸ்த்ரீ
தர்மம், புருஷதர்மம் என்பவை. மனுஷ்யதர்மம் — அஹி
ம்ஸை, ஸத்யம், திருடாமை, தயை, தெளிவு, தானம்,
மனோ அடக்கம், இந்திரிய ஜயம், ஆர்ஜவம், சௌசம், கிடைத்
ததைக் கொண்டு ஸந்தோஷம், பொறுமை, அஸூயை போக்கு
தல், ஆத்மவிசாரம், பகவத்பக்தி, முதலானவைகள்।। வர்ண
தர்மங்கள் — ப்ராமண க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ரர்களுக்கு விசே
ஷ தர்மமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, ப்ராமணனுக்கு [illegible]
ஸ்பரிசிக்கும் பொருந்தே உண்டு, க்ஷாத்ர தர்மமானிப்பதில்
லை, ஆனால் ப்ராமணன், க்ஷத்ரியனுக்குரிய தொழிலைச் செய்
தால் அவன் ப்ராமணனின் விசேஷத்தியன், வ்யாபாரம் செய்தால்

பாரமணனில் வைதிகனானவன் ஸ்ரோத்திரம்

ஜாதிமாத்ரத்தில், இதுபோல வேறுநிலைகளிலும் உண்டு

அக்காலத்திலும் ஆச்ரமதர்மங்களும் ஸ்திரீகளுக்கு உண்டு॥

ஸ்திரீதர்மங்கள் - பர்த்தாவிடம் தெய்வபக்தி, கிருஹத்தை

(சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், பாண்டங்களையும்)

இருக்கும் ஸ்தானத்தில் அலங்காரம் செய்துகொண்டு

ப்ரியமாகவும் ஸந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும். உண்மையாக

நடக்கவும் சொல்லவும் பேசவேண்டும். அடக்கம், வினயம்,

கிருஹகாரியங்களில் ஸமர்த்தியம், பர்த்தா

வைத்திருக்கும் பொருள்களைப் பரிசுத்தமாக வைத்தல், பர்த்தா

விடம் ப்ரியமாகப் பேசி ஸந்தோஷத்துடன் சேவையன்றி

அவனை உபசரித்தல் இதுபோன்ற தர்மங்களை இருத்துப்

டன் செய்வதால் போதும் அவள் பர்த்தாவுடனே

புண்ணியலோகத்தை அடைவாள். மற்ற ஸம்ஸ்காரங்களைக்

கிரியாதர்மங்களை அவள் செய்ய வேண்டாம்.

சாஸ்திரங்களிலேயே, காலக்ஷேபத்திற்காக வாழ்வுகளுக்கே

திக்கவாயும் தர்மங்கள் கூறப்படவில்லாதால் மற்றவர்கள்

மாற்றவேண்டிய அவசியமில்லை. ஸ்திரீயில்லாததாகிறது.

ஆகையால் மாற்றவும் கூடாது॥ ப்ராம்மணனுக்கு இரண்டு தர்மம்-

மன அடக்கம், இந்திரிய அடக்கம், தவம், சௌசம், பொ-
றுமை, நேர்மை, ஞானம், தயை, ஸத்யம், பகவானுடைய தி-
யானம், இவைகள் ப்ராம்மணர்களின் ஸ்வபாவ கர்மங்கள்.
சௌர்யம், பராக்ரமம், தைரியம், [க்ஷத்திரியனுக்கு] வேண்டிய உபா-
யம், போரில் புறங்காட்டாமை, தியாகம், ஈச்வரனுக்கு
ஸமமான ஆட்சி, இவை க்ஷத்திரியனுடைய கர்மங்க-
ளாகும். ஸஹஸ்ர ஜாதிகளுக்கு வேண்டிய கர்மங்-
கள். பசுக்களை வைச்யன் காப்பாற்ற வேண்டிய
ம் வ்யாபாரமும் வைச்யனுடைய, கர்மங்களாகும். ப-
ரதர்மம், க்ஷத்திரியனுக்கு மற்ற தர்மங்களும்
அதிக்ரமம் பாதகம், ப்ராணிகளுக்கு தவம்
பாதகம், ஸந்யாஸிக்கு வேதாந்த விசாரம் ஸாதா-
ரணம். ஜாதிகர்மம் தெரியாமல் ஸம்ஸ்காரங்கள் இவை
ம், இவர்க்கு ஸ்வதந்த்ரமாய் தான் கர்மங்கள் செய்யம்,
இவையே கொண்டுவர் இத்தகை ஸாதகர், அஹிம்ஸை,
பொறுமை, நேர்மை, தெளிவான உள்ளம் -
அஹிம்ஸை ஸத்யம் திருடாமை சுத்தம் புலனடக்கம்
இவை, அபரிக்ரஹம் என்றவை எல்லோர்க்கும் பொது
தர்மங்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்.

இவ்வாறு மனுஷ்யதர்மமில்லாது ஸம்ஸ்காரமென்ப
னாவிதே தர்மங்கள் பயனில்லை. மேற்குறித்த ஸம்ஸ்
காரதர்மங்களும் பொதுதர்மங்களும் இருந்தால் மோக்ஷ
ஸாதனம் என்று கூறுகிறார்கள். அவரவர்களுக்குரிய தர்
மங்களைச் செய்துகொண்டே போனால் சித்தசுத்தியே
ம் மோக்ஷத்துக்கு அவசியமாம். ஸ்திரீகளுக்கு பர்த்தாவு
ன் தர்மங்கள். பர்த்தா செய்யும் தர்மங்கள் அவளு
க்கு அநுகூலமாக இருந்தாலே அவளுக்கும் கிடைத்து
விடும். சாஸ்திரங்களிலும் பலவிதமாக கூறுகின்
ற செய்முறை வேதவசனங்களை தெய்வமாக வழிபடும்போ
து பர்த்தாவை ஈச்வரபுத்தியுடன் வழிபடுவது ஸ்திரீ
களின் தெய்வங்கள் இவர்களையும் பெரியோர்களை
ஸகோதரர்களாக கூறப்படுகிறது. அர்ஜுனனுக்கு இவ்வாசக
வாக்கும் பகவானுக்கும் பக்தி செய்தபோல் ஸ்திரீகளுக்கு பதியு
ம் இறைவனாக பாவிக்கப்படுவது. இவ்விதம் கணவனுக்குடன் புண்ய
லோக ஸஹாயம் கிடைக்கும் என்பதுதான் வேதமதம். பதிதர்மத்தைக்
கூறுகின்ற பாதிவ்ரத்யம் கூறப்படுகிறது. ராஜ்யபாரத்தின் பொறுப்பு மந்தி
ரிகளுடன் சேர்ந்து போகஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டு வேதவிஷயங்களை அநுஷ்டிப்பது ஸ்தா
லேமோதித்தில் அதிகமாக பரிபாலனம் செய்வதற்கு சொல்லப்படுகிறது

சக்கர [illegible] யோகத்தில் ஸகலஜனங்களும் ஸதா [illegible]
[illegible] ஆரோக்யத்துடன்
இருக்கும் [illegible] ஸந்தோஷமாக இருப்பதனால் [illegible]
ம் என்ன என்று கேட்டான். அதற்கு — [illegible] ஜனங்களாக
கி [illegible]
[illegible] கொண்டிருக்கிறது. [illegible]
ல் [illegible] அதனால் [illegible]
[illegible] கிறது. [illegible] ஆத்மா [illegible]
[illegible] அந்தப்பாதையை
[illegible] தீர்த்தத்தை பானம் செய்ததாகவும் [illegible]
[illegible] அக்ஷரங்களைத்
[illegible]
[illegible] தென்னைப்பார்த்து
ம், [illegible] கிடைக்கிறதோ அதனால் ஸந்தோஷமாக ஜீவிக்கலாமென
[illegible] ஆசையை [illegible]
கிடைப்பதைக் கொண்டு ஸந்தோஷமாக ஜீவிக்கிறார்கள் [illegible]
அநேக [illegible]
[illegible]
[illegible] ஆனந்தமாக இருக்கிறா [illegible]

உனக்குக் கூறினேன் என்றார், பரமாத்மாவின் பொருள் கிளிலைபெற்
றுக்கொண்டான். இதிஹாஸ் தனை அதிகப்ரஸ்ஜதவின்றி ஸ்வதர்மானுஷ்டா
னம் பகவத் பக்தி இவையும் செய்பவரே மோக்ஷமடைவர். ராமனைத் தேவாதி
கர்மாக்களை முடிந்தமட்டும் செய்யவேண்டும். தர்மம் செய்யவோ தீர்த்தயாத்
திரை க்ஷேத்ராடனம் செய்யவோ இச்சை வேண்டாம். ஸ்வதர்மானுஷ்டா
னம் பகவத் பக்தி இவைகளால் கிடைக்கும் முக்தி என்பதை யாமாவது ஸ்கந்த

ஹு॥ கஜேந்திர மோக்ஷம் — (1) பாற்கடலின் நடுவில்

ஸ்வர்ணமயமான வெள்ளிமயமான மூன்று சிகரங்களை உடைய த்ரிகூ
டமென்னும் பர்வதம் பல விருக்ஷங்களை உடைய அழகான வனம் அதில் சந்த்ரர்க்க
மென்னும் ஒரு தடாகம் உண்டு. அங்கு பல பறவைகளும் இருந்தன.
அங்கு இந்திரத்யும்னன் என்ற பாண்டியராஜன் நீராடி மௌன
விரதத்துடன் ஹரியை பூஜை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது அவன் தேசத்திற்கு
சிஷ்யர்களுடன் அகஸ்திய முனிவர் அங்கு வந்தார். அரசன் அவரைப் பார்த்
தும் எழுந்து மரியாதையும் செய்யாததால் கோபங்கொண்டு யானையைப்
போல் கர்வம் கொண்ட நீ யானையாகப் பிறப்பாய் என்று சாபம் கொ
டுத்துச் சென்றார். அதன்படியே அரசன் யானையாகப் பிறந்து அநேக யா
னைகளுடன் காடுகளை அழித்துக்கொண்டு திரிந்து ஒரு நாள் தாக
த்தால் ஜலம் குடிக்க வந்து தடாகத்தில் இறங்கி யானைகளுடன், பெண்களுடன்
கூடி அரசன் போல் ஜலக்ரீடை செய்து கொண்டிருந்தது. அந்த வேளை —

முன்னொரு காலம் அயம் தேவல ருஷி ஜலத்தில் நின்று கர்மானுஷ்டானம்
செய்யும்பொழுது ஹூஹூ என்ற கந்தர்வன் ஜலத்தில் மூழ்கி தேவல
னைய காலைப் பிடித்து இழுத்தான், அதனால் அவர் கோபங்கொண்டு அவ
னைக் கும்பமா சாபம் செய்தார்; பின்பு அவனுடைய வேண்டுகோளுக்கிரங்கி
கஜேந்திரனுக்கு மோக்ஷமளிக்கும் பொழுது உனக்கும் ஸ்ரீமந்
ந் நாராயணமூர்த்தியால் மோக்ஷமுண்டாகுமென்று அனுக்ரஹம் செய்தார். அந்த
கந்தர்வன் முதலையாகி மேற்கூறிய அந்த ஸரஸ்ஸில் வஸித்து வ
ந்து கஜேந்திரனைக் காலைப் பற்றிக்கொண்டது. யானை
வலுவுடையதன்றும் மற்ற யானைகள் கரையில் விட்டுப் போய்விட்
டபடியால் ஆயிரம் வருஷம் முதலை ஜலத்திலும் யானை த
ரையிலும் இழுத்துக்கொண்டு சண்டை செய்து கொண்டிரு
ந்தன. இவ்விரண்டிற்கும் ஸமபலமில்லையால் இரண்டும் ஸாக
வில்லை. கஜேந்திரனுக்கு பின்பு பூர்வஜன்மத்தில் ஆரா
தித்த புண்யத்தால் மனதில் தெளிவு உண்டாகி, பிறகு
லோகத்தை ரக்ஷிப்பவர்களோ, பெரியோர்களோ என்னை ரக்ஷி
க்க சக்தியுள்ளவர்களாவர். எந்த ஜகத்தின் அனுக்ரஹத்தா
ல் ப்ரம்மன் முதலான தேவர்களும் தங்கள் காரியங்களை ஸரியாகச் செய்
கிறார்களோ, எனக்கு பயந்து சரணமடைந்தவர்களைப்
பார்த்திருப்பாரோ அந்த ஜகத்தின் நாதனைச் சரணமடைகிறேன் என்று;

+ கொண்டு இருக்கும் பொழுது
ஏ பராகுபகவானன்

கஜேந்திரன் ஆதி மூலமான ஸ்ரீமந்நாராயணனை அழைத்தது — மற்றதேவ
ர்களெல்லாம் ... வரவில்லை — நாராயணன் ...

மேலும் — எவர் லோகங்களை ரக்ஷித்து பரிபாலனம் ஸம்ஹாரம்

செய்கிறாரோ எவர் ஸத்தோரூபமும் இல்லையாக அகியுயா

கூறாமல் தன்மாயாசக்தியால் பல ரூபங்களை செய்கிறாரோ லோகம்

முழுவதும் எவரிடம் தோன்றுமோ எவரை த்யான ...

யோகிகளால் த்யானத்தால் அறியக்கூடியவரோ, அனந்தக்

திவ்யனாவரோ அந்த ஆதி மூலமான பரமபுருஷனுக்கு நமஸ்கார

ம் என்று ஸ்தோத்திரம் செய்தது, மற்ற தேவர்கள் வரவில்லை

இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் பொருளானது, ஸர்வசக்ராதிகளுடை

ன் தேவர்கள் ஸ்துதி செய்ய கருடவாஹனத்தின் மீது அவ

ஸரமாகக் கிளம்பி ... லக்ஷ்மியுடன் யானையைத் தாக்கிய

க்ராஹத்தால் முதலையின் வாயைக் கிழித்து கஜேந்திரனை

விடுவித்தார் (பிறகு அவன் வந்து பொழுது யானை தேகத்தினி

ன்று திவ்ய சரீரத்தைப்பெற்று பகவானுக்கு அர்ப்ப

ணம் செய்து நாராயணா ஸகல லோகங்களுக்கும் பகவானே

உங்களுக்கு நமஸ்காரம் என்று கூறிற்று) பிரம்மாதி தே

வர்களும் முனிவர்களும் ஸ்துதி செய்து ஜய கோஷங்களு

டன் புஷ்பவர்ஷம் செய்தார்கள்)) (இ) முன்காலத்தில்

பாண்டிய தேசத்தில் ஸத்யமன்னன் என்ற விஷ்ணு பக்தனான அரசன்

வன் இருந்தான் அவன் மலையில் ... தவத்தைக் ... கொண்டு இருக்கும்

தவஞ்செய்துகொண்டு பல்லனம் தேவானைவைகசேனஞ்செய்துகொ
ண்டு, மனத்தை அடக்கி மௌனவிரதத்துடன் அநேக மஹரிஷிகள்
ஹரியைப் பூஜைசெய்துகொண்டிருந்தான். அவ்விதமான சமயத்தில்
யாக அகஸ்திய முனிவர் சிஷ்ய கணங்களுடன் வந்து ராஜாவின் ஆசிரமத்
தில் வந்த முனிவரை அரசன் பார்த்தும் எழுந்து உபசாரம் செ
ய்யாமலிருந்ததால் அகஸ்தியர் கோபத்துடன், நிந்தித்தனர், புத்தியில்லாதவ
ன் பெரியோர்களையும் சாஸ்திரத்தையும் மரியாதையை
அறியாதவன், யானைபோல அவமானம் செய்பவன் ஆகையால் நீ
யானையாய் மதம் கொண்டு வனத்தில் வேகமற்ற மதயானையா
கக்கடவது என்று சாபம் செய்து சிஷ்யர்களுடன் அகஸ்தியர்
சென்றார்॥ பாற்கடலின் மத்தியில் தங்கம் வெள்ளி இரும்பு மயமான
மூன்று சிகரங்களுடன் த்ரிகூடம் என்ற மலையில் ஒரு அழகிய
கிரு பலவித கொடிகள் அடர்ந்த அழகிய காட்டில் ஒரு தடாகம்
இருந்தது. அந்தக் காட்டில் முன்பு அகஸ்தியரால் சாபம் செய்யப்பட்ட
பாண்டியராஜன் பெரிய மதயானையாகப் பிறந்தான். அதன் பலவான்
யாலேயே சிங்கம் புலி முதலான மிருகங்களும் பயந்து ஓடும். மற்ற
யானைகளுடனும் அநேக பெண் யானைகளுடனும் அந்தக் காட்டிலே
அரசனாகத் திரிந்து ஒருநாள் கோடை வெயிலால் தாகத்துட
ன் ஜலம் குடிக்க அந்தக் குளத்தில் இறங்கி தண்ணீர் குடித்துவிட்டு,

+இரண்டும் இவ்வாறு காலம் ஆஹாரமின்றி ஜலத்தில் போராடுவதைக் கண்டு தேவர்கள் ஆச்சரிய மடைந்தார்கள்।

ஒரு அரசன் ஸ்திரீகளுடன் ஜலக்ரீடை செய்வது போல், பெண்யானை
களுடன் ஜலக்ரீடை செய்துகொண்டிருந்தது॥ ஒரு சமயம் தேவலர் என
ன்ற முனிவர் தடாகத்தில் நின்று கொண்டு அனுஷ்டானம் செய்
து கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது "ஹூஹூ" என்ற கந்தர்வன் பரி
ஹாஸத்திற்காக ஜலத்தினுள் மூழ்கி அவருடைய காலைப் பிடித்
தான். அதனால் அவர் கோபத்துடன் நீ முதலையாகப் போகக்கடவாய்
என்று சாபமிட்டுச் சென்றார். அவன் அந்த தடாகத்தில் முதலையாக
இருந்து கஜேந்திரனுடைய காலைப் பற்றி ஜலத்தினுள் இழுத்தான். இ
வ்வாறு எதிர்பாராத ஆபத்தை அடைந்த கஜேந்திரன், தானவ்வாறு
முயன்றும் மற்ற யானைகள், பெண் யானைகள் எல்லாம் சேர்ந்து எவ்வள
வோ முயன்றும் கஜேந்திரனை முதலையின் வாயினின்று விடுவிக்க முடி
யவில்லை. எல்லா யானைகளும் விட்டன. யானையும் முதலையும் யுத்தம்
செய்து கொண்டு ஆயிரம் வருஷங்கள் கழிந்தன. யானைக்கரையில் முதலைக்
கு மேல் ஜலத்தில் இருக்கும். அதனால் நாளுக்கு நாள் வாடின யானை
சோர்ந்து இனி மேல் நம்மால் முடியாது என்று எண்ணி முன்பு பகவானை
பூஜித்து வந்த மகிமையால், எவருடைய ஆக்ஞைக்கு பயந்து ஸூர்யனும்
மேலான தேவர்களும் தங்கள் காரியங்களை முறையாகச் செய்கிறார்களோ,
மரணமில்லாத மோக்ஷத்தை அடைய ஞானமடைந்தவர்களை எவர் காப்பாற்று
கிறாரோ அந்த ஜகதீச்வரனை சரணாகதி அடைகிறேன் என்று தீர்மானித்து.

+ தேவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது

முன்பு ஹரியைப் பூஜை செய்த மஹிமையால் பகவானை ஸ்துதி செய்தது—
எவர் அகண்ட ஸச்சிதானந்த நிர்க்குண பரப்ரும்ம ஸ்வரூபமாக இருந்து
தன் மாயா சக்தியால் லோகங்களைப் படைத்துக் காத்து அழிக்கிறாரோ, எ
வரைத் தவிர லோகங்கள் வேறில்லையோ, மாயையால் வேறுபல ரூபங்
களை எடுக்கிறாரோ, அனந்த சக்தியுடையவரோ, யோகிகளால் த்
யானத்தால் அறியப்படுகிறவரோ அந்த ஆதிமூலகாரணமான ப
திக்கு நமஸ்காரம் என்று தனிப்பட்ட தேவர்களின் பெயரில்
லாததால் மற்ற தேவர்கள் ஒருவரும் வரவில்லை, உபேக்ஷித்துக் கொண்டிருக்க
ஸர்வரூபமும் பரமபுருஷனான நான்தான் என்று பகவான் ஹரி சக்
ரபாணியாக கருடவாஹனத்தில் வேகமாக வந்து கொண்டிருக்
கும் பகவானை ஆகாயத்தில் பார்த்து கஜேந்திரன் தாமரை மல
ரைக் கையில் எடுத்து "ஹே நாராயணா, அகில குருவே, பகவானே உன
க்கு நமஸ்காரம் என்று கூறி அர்ப்பணம் செய்தது. பகவா
ன் கீழிறங்கி முதலையுடன் யானையை இழுத்துத் தூக்கி சக்ரா
யுதத்தால் முதலையின் வாயைக் கிழித்து யானையைக் காப்பாற்றினார்.
பிரம்மா முதலான தேவர்கள் ஸ்துதி செய்து வாத்ய கோஷங்க
ளுடன் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். ஹூஹூ என்ற கந்தர்வ
ன் சாபம் நீங்கி திவ்ய ரூபத்தோடு வந்து பகவானைப் ப்ரதக்ஷி
ணம் செய்து பலதடவை நமஸ்காரம் செய்து தன்னுடைய

லோகத்திற்குச் சென்றான். கஜேந்திரனும் பகவானுடைய
பரிசத்தால் பாபம் நீங்கியானை உருவத்தை விட்டு பகவானைப்போ
ன்ற திவ்ய ரூபத்தை யடைந்தான். பகவான் - என்னையும் உ
ன்னையும் இந்த மடுவையும், அரசமரம், பாணமரம், தெய்வ விருக்ஷங்கள்
ப்ரும்ம விஷ்ணு சிவ க்ஷேத்ரங்கள், பால்கடல், ச்வேதத்வீபம்
வனமாலை ஸ்ரீவத்ஸம் கௌஸ்துபம், சங்கம் சக்ரம் கதை,
கருடன் ஆதிசேஷன் லக்ஷ்மீ ப்ரும்மா நாரதர் ப்ரஹ்லாதன்,
தசாவதாரங்கள், என்னுடைய சரித்ரங்கள் ஸூர்யச்சந்
திரன் அக்னி ப்ரணவம் ப்ராமணர் பசுக்கள் ஸத்ய தர்மங்
கள், தக்ஷனுடைய பெண்கள், கங்கை முதலான புண்யநதி
கள் வெள்ளையானை த்ருவன் ஸப்தரிஷிகள் புண்யபுருஷர்க
ள் இவர்களை தினம் அதிகாலையில் எழுந்து சுத்தமுடன்
நினைத்தால் ஸகலபாபங்களும் நீங்கும். நீ செய்த ஸ்தோத்தி
த்தால் காலையில் என்னை தினம் ஸ்துதி செய்தால் கடைசிகாலத்
தில் நான் அவர்களுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பேன் என
றுகூறி கருடவாஹனத்தில் கஜேந்திரனுடன் வைகுண்ட
ம் சென்றார். இந்த சரித்ரத்தை காலையில் படிப்பவர்களும் கேட்பவர்
களும் ஸர்வபாபங்களும் நீங்கி ஸ்வர்க்கத்தை அடைவார்கள்.
துஸ்வப்னத்தால் ஏற்படும் தோஷமும் நீங்கும் 11-8-4)

⊗ மஸ்தகத்தில் வைத்துப் பூஜை பண்ணாமல் காலால் மிதித்து அழித்தது.

அமிர்த மதன கதை —

ஒரு சமயம் தேவபக்தரான துர்வாச முனிவர் தேவலோகம்
சென்று வெள்ளையானையின் மேல் பவனிவரும் இந்திரனிடம்
அம்பிகையின் பாதாரவிந்தமான பூமாலையைக் கையால் கொடுத்
தார். அவன் அதை வாங்கி ஐராவத யானையின் மஸ்தகத்தி
ல் அலக்ஷ்யமாக வைத்தான்⊗ அதைக் கண்டு முனிவர் உ
ன்னுடைய ஐச்வர்யம் அழியட்டும் என்று சாபமிட்டு
ச் சென்றார். இந்த ஸமயம் மஹாபலியின் தலைமையில் அ
ஸுரர்கள் படையெடுத்து இந்திரனை ஜயித்து தேவலோ
கத்தைக் கைப்பற்றினார்கள். இந்திராதி தேவர்கள் ப்ரும்மா
விடம் முறையிட, ப்ரும்மா இவர் மற்ற தேவர்களுடன்
வைகுண்டம் சென்று பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்
தார்கள். நாராயணன் திவ்யவேஷத்துடன் அவர்கள் முன்
தோன்றி — தேவர்களே இப்போது அஸுரர்களுக்கு ஜய
காலம் ஆகையால் நீங்கள் உங்களுக்கு நல்லகாலம் வரும்
வரை அவர்களுடன் ஸமாதானம் செய்து கொள்ளுங்
கள். மற்றொன்றாக இருக்கும் ஒரு பெரிய காரியத்தை ஸா
திக்க அவர்களுடன் ஸமாதானம் செய்து கொண்டு பாற்
ஸமுத்ரம் இப்போதே அவர்கள் அழித்துவிடவேண்டு

பெட்டி யாதொன்றாவது பெட்டியிலிருந்து வெளியே
வந்தாக்கால் எலியுடன் ஸ்நேகம் பேசி அதன் உதவியால் வெளி
யே வந்து எலியைச் சாப்பிடுவது போல உபாயம் தேவையால
கடலில் ஔஷதிகளைப் போட்டு மந்தரமலையை மத்தாகவும்
ஸர்ப்பராஜனான வாசுகியைக் கயிறாகவும் கொண்டு கடை
ய வேண்டும். இந்தக் காரியம் உங்களால் மட்டும் முடியாது
ஆனபடியால் அசுரர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டு
ம். நானும் ஸகாயமாக இருக்கிறேன். அப்பொழுது நீங்
கள் அசுரர்களை அனுசரித்து நடக்க வேண்டும். பெரிய கா
ரியங்கள் ஸமாதானத்தால் நடப்பது போல பரபரப்பால் ஆ
காது. மேலும் காலகூட விஷம் உண்டாகும். அதைக் கண்டு
பயப்பட வேண்டாம். வேறு பல பொருள்கள் உண்டாகும். அவை
களால் நீங்கள் மயங்கி ஆசையோ கோபமோ அடையக்கூடா
து. அதிலிருந்து தோன்றும் அமிர்தத்தை நீங்கள் சாப்
பிடாமல் அசுரர்களோடு செய்யும் யுத்தத்தில் மரணமடை
யமாட்டீர்கள். இந்த அமிர்தம் அசுரர் கைக்குக் கிட்டா
தபடி நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன் என்று கூறி மறைந்தா
ர்॥ பிறகு பிரமனும் சிவனும் தங்கள் இருப்பிடத்திற்குச் சென்றார்க
ள். தேவர்கள் மகாபலியிடம் வந்து நாம் ஸகோதரர்கள் என்று விளக்க
அவர்

யுத்தம் செய்து சாகவேண்டாம், பாற்கடலைக் கடைந்து அ
மிர்தத்தை எடுத்து சாப்பிடுவோமானால் இந்திராதிகளா
கு ஜெயிக்கலாம் என்று கூறினார்கள். வாசுகியும் மேரு அசுர
ர்களும் சம்மதித்தார்கள். பகவான் கூறியபடி தேவர்களும் அசு
ரர்களும் மந்தரமலையைத் தூக்கிக் கொண்டு திருப்பாற்கடலுக்கு
க் கொண்டுபோகையில் மிகவும் கனமாயிருந்ததால் தவித்தார்கள்,
அவர்களுடைய சோர்வைத் தீர்க்க பகவான் கருடன் மேலேறி
வந்து தன் பார்வையால் அவர்களை புதுக்கச் செய்து
ஒரு கையால் மலையைக் கருடன் மேல் ஏற்றிப் பாற்கடலில் போட
ச் செய்து கருடனை அனுப்பினார். பாற்கடலில் மலை அழுந்து
கிடையும் போட்டு, ஸர்ப்பராஜனான வாசுகியை அவர்கள் கொ
ண்டு வந்து பாகம் தேவர்களுக்கு அமுதம் அவர்கள், மந்திரமலை
யைமத்தாகவும் வாசுகியைக் கயிறாகவும் கொண்டு கடை
ய ஆரம்பித்தார்கள். தலைப்பக்கம் தேவர்கள் தாங்கியும்
அதைத் தேவர்களும், வால்பக்கம் அசுரர்களும் நின்றார்
கள். அப்பொழுது அசுரர்கள் நாங்கள் உயர்ந்தவர்கள் பா
ம்பினுடைய அசுத்தமான வால்பக்கத்தைப் பிடிக்கமா
ட்டோம் என்று கூறினர், பகவான் சிரித்து அப்படியே செய்
ங்கள் என்று கூறி தேவர்களை வால்பக்கத்தையும்

அஸுரர்கள் தெப்பக்கத்தையும் பற்றித் [illegible]க்கண
ர்கள் / மேபாரத்தால் மூழ்கிவதைக்கண்டு தேவர்களும் அஸு
ரர்களும் சொல்லவடைய பகவான் வந்து யோகமாயினால் [illegible]மான
ஆமையாக உருவெடுத்து மலை[illegible] தாங்கினார். தேவர்கள் அஸு
ரர்கள் [illegible] அவர்களுக்கு உட்பட்டு [illegible] பலம் அளித்தார் மலை
யையும் [illegible] கையால் [illegible] தாங்கி நின்றார். [illegible] ஆச்சரிய[illegible]
க்கள் [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்துதி [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ஆயிரம் தலையாலும் விஷத்தைக் கக்கினான். தேவர்களும் அஸு
ரர்களும் அதன் [illegible] பகவானுடைய
[illegible] [illegible] [illegible] மேகங்கள் [illegible]
[illegible] / மேருவும் [illegible] [illegible] [illegible]
ஸ்பகவான் தானே [illegible] கடைந்[illegible]
[illegible] [illegible] அஸுர [illegible] தேவர்களுடன்
[illegible] [illegible] [illegible] தேவா
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] பரமசிவனை சரண
மடைந்து ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். பரமேச்வரன். ஹே தேவா, லோ
கஜனங்களை [illegible] [illegible] பார்த்திக்காக [illegible] விஷத்
தை

நான் [illegible] என்று கூறி [illegible]

[illegible] கையில் அடக்கி [illegible] அந்த [illegible]

[illegible] சக்தியைக் [illegible]

[illegible] செய்து [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 12 [illegible]

[illegible]

[illegible] ([illegible]) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] அவனை தேவர்கள் அசுரர்கள்

[illegible] அவனுக்கு [illegible]

[illegible]

பூமிதேவி அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஓஷதிகளையும், கோக்க
ள் பஞ்சகவ்யத்தையும் கொடுத்தார்கள். திவ்யமான மண்டபத்தில் அ
மரச் செய்து வஸிஷ்டாதி தேவதைகளும் ரிஷிகளும் வைதிக
விதிப்படி அபிஷேகம் செய்தார்கள். கந்தர்வர்கள் மங்கள கீத
ம் பாடினார்கள். ஸ்த்ரீகளும் கானம் நர்த்தனங்கள் செய்தார்கள்
மேகங்கள் ஸகல வாத்யங்களையும் முழக்கின. மேலும் திக்கஜங்க
ள் பூர்ண கும்பஜலத்தால் அபிஷேகம் செய்தன. ரிஷிகள் வே
த மந்திரங்களை ஜபித்தார்கள். ஸமுத்ரராஜன் பீதாம்பரத்
தை அளித்தான். வருணன் வைஜயந்தி மாலையும் விச்வக
ர்மா ஆபரணங்களையும் ஸரஸ்வதி முக்தாஹாரத்தையும் ப்ர
ம்மா தாமரைப் புஷ்பத்தையும் நாகர்கள் இரண்டு குண்டலங்க
ளையும் அளித்தார்கள். மங்கள காரியங்கள் செய்யப்பட்டு
கையால் நீலோத்பல - கருநெய்தல் புஷ்பமாலையைக் கையிலெடுத்
துக்கொண்டு திவ்யாலங்காரங்களுடன் தங்கக்கொடியைப் போல் நடந்
துவந்து அதனைக் கொத்து கந்தர்வரனைத்தையும் தேவர் கூட்டத்திலே
டியும் கானயால் [illegible] முதலானோர், வர்களனை
வர்களாயினும் எவ்வொரு அவரிடமும் எவ்வொரு குறை
யுள்ளதைக் கண்டு எதுகுறையுமில்லாத ஸகல கல்யாணகுண
ங்களும் பொருந்திய ஸ்வயம்வரமாலையை பகவானுக்கு அணிவி
த்தில்

போட்டு வஜ்ரங்களுடன் பக்கத்தில் நின்றார். பகவான்
அவனைத் தன் மார்பில் தாங்கினார். பகவானுடைய மார்பி
லிருந்து தேவர்களை கடைக்கண்ணால் பார்த்து அனுக்ரகம்
செய்தான். ஸ்தோத்திரம் செய்து நித்ய தேவதைகளுட
ன் புஷ்ப வர்ஷம் செய்தார்கள். வாருணீ என்ற தெய்வம் உண்டா
யிற்று அதை ஹரியின் அனுமதியால் அசுரர்கள் எடுத்துக்
கொண்டார்கள். மேலும் கடலைக் கடையும் பொழுது அதிலிரு
ந்து பகவானுடைய அம்சமான தன்வந்திரி திவ்ய வேஷத்துடன்
கையில் அம்ருத கலசத்துடன் தோன்றினார். அசுரர்கள்
அவர் கையிலிருந்து அம்ருத கலசத்தை பலாத்காரமாக அப
ஹரித்துக் கொண்டார்கள். தேவர்கள் விசனத்துடன் ஹரியை
சரணமடைந்தார்கள். பகவான் தேவர்களே வருந்த வே
ண்டாம் உங்கள் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுகிறேன் என்று மறை
ந்தார். தேவர்களும் அசுரர்களும் சண்டையிட்டுக் கொ
ண்டிருக்கையிலே பகவான் லோக மோஹனமான
திவ்ய யுவதி வேஷத்துடன் அங்கு தோன்றி அசுரர்களை மயக்கி
னார். அம்ருதத்துக்காக ஒருவருக்கொருவர் ச
ண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த அசுரர்கள் அவளுடைய [illegible]
தில் சமீபம் சென்று, அழகியே நீயார், தேவலோகத்தில் உன்
னைப் போன்ற அழகியைப் பார்த்ததில்லை, எங்களை ஸந்தோஷப்படு

ஒரு தெய்வத்தால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறாயா? நா
ங்கள் கச்யப முனிவரின் புத்ரர்கள், இந்த அமிர்தத்தை எங்களு
க்குரியதாகப் பங்கிட்டுக் கொடு என்று கூறினார்கள். மோ
கினி, அவர்களைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்துப் புன்சிரிப்புடன், கச்ய
ப முனிவரின் புத்ரர்களான நீங்கள் தாஸியான என்னிடம் ஏன்
நெருங்குகிறீர்கள், விவேகமுள்ளவன் என் போன்றவர்க
ளை நம்பமாட்டானே. என் போன்றவர்களின் ஸ்நேகம் நி
லைக்காதே என்று கூறிய அவளுடைய பரிஹாஸப் பேச்சினால் அஸுரர்
அமிர்தக் குடத்தை அவளுடைய கையில் கொடுத்தார்கள். அதை
வாங்கிக் கொண்டு நான், எவ்விதம் அமிர்தத்தைப் பங்கிட்டுக் கொ
டுத்தாலும் உங்களுக்குச் சம்மதந்தானே என்று நீதி கேட்க அஸுரர்க
ளும் அப்படியே என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். நீங்கள் எல்லோ
ரும் ஸ்நானம் செய்து சுத்த வஸ்திரம் தரித்து தேவர்களும் அஸுரர்களும்
வெவ்வேறு பங்க்தியாக தர்ப்பாஸனங்களில் உட்கார்ந்து கொள்ளு
ங்கள் அவ்விதமே கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்தார்கள். அஸுரர்
களுக்கு அமிர்தம் கொடுப்பது பாம்புக்குப் பால் கொடுப்பது போ
ல் ஆகும் ஆகையால் கொடுக்கக் கூடாது என்று எண்ணி அவ
ள் பங்க்தியில் இருக்கும் அஸுரர்களை பேச்சினால் மயக்கி அருகில்
இருந்த தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தைக் கொடுத்து வந்தாள். அஸுரர்க
ள் பார்த்தும் ஸ்திரீயுடன் சண்டையிடுவது என்று பேசாமல் இருந்தார்கள்

இவ்வாறிந் துராசுரை தேவ வேதத்துடன் தேவர் பக்தியால் புரிந்
தான் அவனுக்கு அமிருதம் கொடுத்தது சுக்கிராசாரியர்கள்
பகவானுக்கு ஜ்ஞானமுண்டாக்கி, பகவான் சக்கரத்தால் தலை
யை வெட்ட அமிருதம் பருகத்தால் ராகுவின் உடல் தலை கி
ரஹ் ராகு கேதுக்கள் ஆயின. இவ்விதக் கோள் செய்ததால்
ஸூரிய சந்திரர்களுக்கு ராகு கேதுக்களால் கிரகண ரூபமான
இடையூறு ஏற்பட்டது. இவ்விதம் தேவர்களுக்கு மோஹினி அமிருத
த்தைக் கொடுத்துவிட்டு அசுரர்களின் முன் தன் ஸ்வய
ரூபத்தை மறைத்தார். இவ்விதம் அமிருதம் உண்டாக தேவர்களு
ம் அசுரர்களும் செய்த பிரயத்னம், தேவர்களுக்கு பகவா
னிடம் பக்தியிருந்ததால் பலனை அமிருதம் கிடைத்தது. அஸு
ரர்களுக்கு பக்தியின்மையால் பலன் கிடைக்கவில்லை. பக
வைகுண்டம் வான் கருடன் மேலேறிச் சென்றார். பகவான் தன்னுடைய கையால
இருந்த அமிருதத்தை அபஹரித்ததற்கு அஸுரர்களுக்கு அவ
ர்கள் மிகவும் கோபமுண்டாயிற்று. அமிருதம் கிடை
க்காததால் கோபங்கொண்ட அஸுரர்கள் தேவர்களுடன் யுத்த
ம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். பெரிய யுத்தம் நடந்தது. மஹாபலிச
க்ரவர்த்தி வைஹாயஸ விமானத்திலேறி பராக்ரமம் செய்தான்.
இந்திரன் ஐராவதத்திலேறி யுத்தம் செய்தான். தேவாஸுர யுத்தம்
பயங்கரமாக நடந்தது. மஹாபலி மாயா யுத்தம் செய்தான்.

அதனால் இந்திரன் கலங்கி நாராயணனிடம் சென்றனர். அவர்களு
டவாஹனத்தி எட்டுக்கைகளுடன் தோன்றினர். அஸுரமான
மஹாஸுர பகவான் காலநேமி மாலி ஸுமாலி இவர்களை ஸம்ஹா
ரம் செய்தார். இந்திரனால் அஸுர யமனைட்டு மஹாபலியையு
ம் த்துஜம்பனை யுத்தம் செய்தான். சூரனை வைவஸ்வதனும் செய்
தான். வலனை பாகனை இவர்களையும் வதம் செய்தான். நமுசியை
பலவிஜு யுத்தம் செய்து வஜ்ராயுதத்தாலும் வதம் செய்யமு
டியாது போகவே காய்ந்த ஆயுதத்தாலும் ஈரமான ஆயுதத்தாலும்
கொல்ல முடியாத வரம் பெற்றிருந்தான் என்று அக்னி
யைக் கொட்டி நுரையால் அவனை வதம் செய்தான். தேவர்க
ள் அஸுரர்களை அழிப்பதை யறிந்த பிரம்மா நாரதரை அ
னுப்பினார். நாரதர் - தேவர்களே பகவானுடைய கிருபையா
ல் அமிருதத்தையும் ஐஸ்வர்யத்தையும் அடைந்துவிட்டீர்கள்
யுத்தத்தை நிறுத்துங்கள் என்றார். தேவர்களும் யுத்தத்தை நி
றுத்தி தேவலோகம் சென்றனர். யுத்தத்தில் மரணமடைந்
து அவயவங்களோடு இருந்த அஸுரர்களையும் மஹா
பலியையும் சுக்ராசார்யர் ம்ருத ஸஞ்ஜீவனி வித்யையால்
ஜீவிக்கச் செய்தார். பரமசிவன் பகவானுடைய அஸுரர்களை
மயக்கிய மோஹினி வேஷத்தைக் கேட்டு அதைப் பார்க்க ஆசை
கொண்டு பூதகணங்கள் பார்வதியுடன் வைகுண்டம்

வந்தனர். பகவானை ஸ்துதி செய்து தங்களுடைய எத்தனையோ
அவதாரங்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். இந்த மோஹினி அவதாரத்தை
க்காண ஆவலுடன் வந்திருக்கிறோம் என்று கூற, பகவானும்
அஸுரர்கள் அமிர்தத்தை அபஹரித்ததால் அதை தேவர்களுக்கு
அளிக்க வேண்டி எடுத்த அந்த வேஷத்தைக் காண்பிக்கிறேன்
என்று கூறி மறைந்தார். அங்கு ஒரு உத்யானவனத்தில் அதி
ரூபவதியாக பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த காமசே
ஷ்டைகளைச் செய்வதைக் கண்ட பரமசிவன் பக்கத்தில்
பார்வதி முதலியோர்கள் இருந்தும் அந்த யுவதியின் பின்னே
ஓடி காமவசனாக ஆலிங்கனம் செய்தார். அவருடைய
ரேதஸ்ஸு வெளிவந்தது. அந்த இடம் தங்கம் வெள்ளிச்
சுரங்கங்களாக ஆயிற்று. அந்தத் தோற்றம் மறைந்து ஹரி
தன் ஸ்வரூபத்துடன் வந்தார். ஹரி உபசாரவார்த்தை சொல்ல
பரமசிவன் பார்வதியுடனும் கணங்களுடனும் கைலாஸம்
சென்றார் (18-12)॥

வாமனாவதார கதை—

பின்பு இந்திரனால் வதம் செய்யப்பட்ட மஹாபலியை சுக்ராசா
ரியார் ம்ருதஸஞ்ஜீவினீ மந்த்ரத்தால் பிழைக்கச் செ
ய்தார். ப்ருகுவின் சிஷ்யர்களுடன், மஹாபலிக்கு விச்வஜித்

என்ற யாகத்தைச் செய்து மஹாபிஷேகம் என்ற
அபிஷேகத்தையும் செய்தார். அதனால் அக்நிகுண்டத்தி
நின்றும், தேர், குதிரைகள், சிங்கக்கொடி, வில், அம்புத்தூணி
கள், கவசம் இவைகள் கிடைத்தன. பிறகும் வாடாத பூமா
லையும் சுக்ரன் சங்கையும் கொடுத்தார்கள். பிரஹ்
லாதனையும் ப்ராம்மணர்களையும் வணங்கி அவர்களுடை
ய ஆசி பெற்று அஸுரப் படைகளுடன் தேவலோகத்தி
ற்கு படையெடுத்தான். இதை அறிந்த இந்திரன் ப்ரு
ஹஸ்பதியிடம் யோசனை செய்ய, ப்ருஹஸ்பதி — பலி இப்போது ப்ரம்ம
வர்ச்சஸ்ஸைப் பெற்றுள்ளான். ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தவிர வேறு தே
வராலும் அவனை ஜயிக்க முடியாது. ஆகையால் நீங்கள் தே
வர்கள் எல்லோரும் நாட்டை விட்டு ஓடி ஒளிந்து உங்களுக்
கு உகந்த காலத்தை எதிர்நோக்கியிருக்க வேண்டியதுதான்
என்று கூறினார். தேவர்களும் அவ்விதமே செய்தார்கள்.
மஹாபலி தேவலோகத்தைக் கைப்பற்றி மூன்று லோகங்களு
க்கும் அதிபதியானான். சுக்ராசாரியார் அவனுக்கு நூ
று அச்வமேதயாகங்களை நடத்தி வைத்தார். இவ்விதம்
மஹாபலி சக்ரவர்த்தி கீர்த்திமானாகவும் ஐச்வர்யவானாகவும்
விளங்கினான்.

திவ்வாதம், அசுரர்களால் தேவராஜ்யம் அபகரிக்கப்பட்டு
தேவர்கள் ராஜ்யமிழந்து மறைந்து வாழ்ந்து வருவதைக் கண்டு தேவ
ர்களின் தாயாரதிதியும் வருந்திக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய செ
ன்றியில் கச்யப ப்ரஜாபதி தவத்திலிருந்து வந்து துன்பத்தில் அதிதி வாடியிரு
ப்பதைக் கண்டு என்ன காரணம் என்று கேட்டார். அதிதி - ப்ர
போ! தாங்கள் ஸத்யத்தியுள்ளவர்கள், இந்திரனும், ராஜ்யம் ஐச
ர்யம் புகழ் எல்லாவற்றையும், பலவான்களான அசுரர்
க்களால் இழந்து என் புத்ரர்களான தேவர்களையும் என்னை
யும், திரும்ப அவைகளை அடையச் செய்து காப்பாற்ற வே
ண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்தாள். கச்யபர் - ப்ரியே! புண்யாத்
மாவான வாஸுதேவனை ஆராதித்தால் அபீஷ்டம் நிறைவே
றும் என்று ஆராதனத்தின் முறையைக் கூறுகிறார் - பங்குனி மா
தம் சுக்லபக்ஷம் ப்ரதமையிலிருந்து த்வாதசிவரையில் பன்னிர
ண்டு நாட்கள் பகவான் வாஸுதேவனை அர்ச்சாவதார
த்தில் த்வாதசாக்ஷர மந்த்ரத்தால் ஆவாஹனம் செய்து
ன பதினாறு உபசாரங்களைச் செய்து ஸ்தோத்ர நமஸ்கார
ங்கள் செய்ய வேண்டும். பன்னிரண்டு நாட்களும் பாலை
யே ஆகாரமாகக் கொள்ள வேண்டும்; மூன்று காலஸ்நான
ம், பூஜை, ஹோமம், ப்ராம்மண போஜனம் இவைகளையும்

சிரத்தையுடன் செய்து பதினோம் ஜூம்நாள் வாசேசுவா
ன் மேனியல்லாமல் பதிசெய்ய வேண்டும் (பால்) கிருஷ்ண யோசர்வத
ம்மனை உதை சிரத்தையுடன் அனுஷ்டித்தால் பகவான் வே
ண்டியவரங்களைக் கொடுப்பார் என்று கூறினார். அவரும் அவ
ரது மேமிகுந்த பக்தியுடன் அனுஷ்டித்தார். பகவான் அந்தச்
ரதகாலபாணியாகத் தோன்றினார். அதிதி உபசாரம் செய்து அஞ்சலி
பந்தனத்துடன் தோத்திரம் செய்து. அச்யுதா! தங்களுடைய பாதாரவிந்த
ஏற்பட்டால் கூட மேன்மேல் கிடைக்கும் பொருள் சத்திரைய
மாம்ப வென்று வேண்டியதில்லை என்று கூறினாள். பகவான் உ
ன்னுடைய புத்திரர்களான தேவர்கள் இழந்த ஸ்வர்க்க ராஜ்யத்
தை யடைந்து சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகி
றாய். இதனால் இப்பொழுது அசுரர்களுக்கு அனுகூலகாலமானதால்
ஜெயிப்பது கடினம். இந்திரனுடைய ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்ற
ளிப்பதற்காக நான் உனக்குப் புத்திரனாக அவதரித்து உன் புத்திர
களைக் காப்பாற்றுகிறேன். இந்த விரதத்தை ஒருவருக்கும் சொல்ல
வேண்டாம் என்று கூறி மறைந்தார். கச்யபர் ஞானதி
ருஷ்டியால் அறிந்து பகவானை தியானம் செய்து அதிதிக் கர்ப்பத்
தை அளித்தார். கர்ப்பத்திலிருக்கும் பகவானை பிரம்மா ஸ்துதி
செய்தார். பகவான் சிராவண மாதம் சிரவண நக்ஷத்திரம்
திருவோணம்

சூடிய சுபதினத்தில் மத்யான்னம் விஜயா என்ற முகூர்த்தில் வைகுண்டத்தில் உள்ளது போல் திவ்ய ரூபத்துடன் ஆவிர்பாவத்தை அடைந்தார். ஸகல தேவர்களும் ரிஷிகளும் வாத்ய கோஷங்களுடன் ஸ்துதி செய்து புஷ்ப வர்ஷம் பொழிந்தனர்கள். அதிதியும் கச்யபரும் மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் ஸ்துதி செய்தார்கள். அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே பகவான் குட்டையான உபநயன வயதுள்ளவராக மாறினார். அந்த வாமனரைக் கண்டு மஹரிஷிகள் ஸந்தோஷத்துடன் கச்யபரைக் கொண்டு உபநயனத்தை நடத்தி வைத்தார்கள். அதில் சூரியனே காயத்ரி மந்திரத்தை உபதேசித்தார், ப்ருஹஸ்பதி யக்ஞோபவீதத்தையும், கச்யபர் மௌஞ்ஜியையும், பூமிதேவி மான் தோலையும், சந்திரன் புரச தண்டத்தையும், கௌபீனத்தை அதிதியும், ஸ்வர்க்க தேவதை குடையையும், ப்ரம்மா கமண்டலத்தையும், ஸப்த ரிஷிகள் தர்ப்பங்களையும், ஸரஸ்வதி தேவி ஜபமாலையையும், குபேரன் பிக்ஷா பாத்திரத்தையும் கொடுத்தார்கள். உமா தேவியே நேரில் வந்து பிக்ஷையளித்தாள். ஸமிதாதானம் செய்து மிகுந்த ப்ரம்ம தேஜஸ்ஸுடன் பகவான் ஸபையில் விளங்கினார். பிறகு பகவான் நர்மதையின் வடகரையில் மஹாபலி செய்யும் அச்வமேத யாகசாலைக்குச் சென்றார். அவனிட

ஜ்வலிக்கும் ப்ரம்மதேஜஸ்ஸைக் கொண்ட யோகசாலையாலிருந்து
சுக்ராசாரியர் மற்றவர்கள் மஹாபலியின் ஸேவகர்கள் இவர் சூரியனோ
அல்லது அக்நியோ அல்லது ஸநத்குமாரரா, என்று ஆலோசித்துக்
கொண்டிருக்கும்போதே, உள்ளே வந்த வாமனரைக் கண்டு யாக
ஸதஸ்ஸிலிருக்கும் அக்நியும் மகாபலியும் எழுந்திருந்து மரியாதை
செய்தனர் / மகாபலி அவருக்கு ஆஸனம் கொடுத்து கால்
களை அலம்பி தீர்த்தத்தைத் தலையில் ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொ
ண்டு—பல—உபசாரங்களை [illegible] நமஸ்காரம் பண்ணி
[illegible] வந்திருப்பதாக நினைக்கிறே
ன், உங்கள் வரவால் என் பித்ருக்கள் திருப்தியடைந்தார்கள்
என் குலமே பரிசுத்தமாயிற்று, நான் செய்த புண்யங்களெல்லா
ம் பலமாயின், உங்கள் பாதம் பட்ட பூமியும் பரிசுத்தமாயி
ற்று. தாங்கள் ஏதோ ப்ரயோஜனத்தைக் குறித்து வந்திருப்ப
தாக நினைக்கிறேன், பசு, ஸ்வர்ணம், நல்ல வீடு, நல்லசா
ப்பாடு (போஜனம்) கல்யாணம் செய்து கொள்ள கன்னிகை
கிராமங்கள், குதிரைகள், யானைகள், தேர்கள் இவைகளில் தங்க
ளுக்கு வேண்டியவைகளைக் கேளுங்கள் கொடுக்கிறேன் என்
று கூறினான். பகவான்—அரசனே! நீ ப்ரஹ்லாதனுடைய பேரன், சு
க்ராசாரியனின் சிஷ்யன், உன் வம்சத்தில் ஜனித்தவர்கள் யுத்தத்தில்

சத்திக்க ஸாக்ஷயாக்காமல் இருப்பமாட்டார்கள் யாசிப்பவ
ர்களுக்கு எதையுமில்லையென்று சொல்லமாட்டார்கள், இவ்வா
மானவன் உலகத்திற்குப் பொருத்தமானதனை யாசிப்பது.
ஆகையால் கொடையாளியான உன்னிடமிருந்து என்னுடைய கால
டியால் மூன்றடி பூமியை யாசிக்கிறேன், தன் தேவைக்கு
வேண்டிய அளவு அறிவாளியாயிருப்பான் அதனால் அவனுக்கு பா
பமில்லை என்று கூறினார். பலி - ஹே ப்ராம்மணச் சிறுவனே! உன்
பேச்சுக்கள் வயதானவர்களுடைய பேச்சுக்கள் போலுள்ளன,
நீ சிறுவன் என்றும் புத்தி பக்வமடையவில்லை, ஆகையால் தனக்
கு வேண்டியதைக் கேட்கத் தெரியவில்லை, மூன்று லோகங்க
ளுக்கும் அதிபதியான என்னை வெகுவாகப் புகழ்ந்துவிட்டு மூ
ன்றடி பூமியை யாசிக்கிறாய், நான் ஒரு த்வீபத்தையே
வேண்டினால் கொடுப்பேன், என்னிடம் யாசித்தவன்
மறுபடியும் வேறு ஒருவனிடம் யாசிக்கச் செல்லக்கூடாது, ஆ
கையால் உனக்கு காலக்ஷேபத்திற்கு வேண்டிய அளவு பூ
மியை தானமாகத் தருகிறேன் பெற்றுக்கொள் என்று கூறி
னான். பகவான் - அரசனே! மூன்றடி பூமியால் திருப்தியடையா
தவன் மூன்று லோகங்களாலும் திருப்தியடைய
மாட்டான், ஆசைக்கு அளவு இல்லை, பெரிய பூமண்டலாதி

பக்தியும் அர்த்தகாமங்களால் திருப்தியடையாமலே
ஸம்ஸாரம் விரும்புகிறார்கள் என்று அறிக. கிடைத்ததைக்கொண்
டு ஸந்தோஷமடையாதவன் ஸம்ஸாரத்தில் உழல்வான், கிடைத்த
தைக்கொண்டு ஸந்தோஷமடையும் ப்ராம்மணனுக்குப் பெருமை தேஜ
ஸ்ஸு விருத்தியடையும்; அதிகமாகத் தேவைக்கு மேல் தானம் வாங்கு
ம் ப்ராம்மணனுக்குப் பெருமை தேஜஸ் குறையும். ஆகையால் மூன்
றடி பூமியே போதும் என்று கூறினர். மஹாபலி, அவ்வாறே ஆக
ட்டும் என்று கூறி தானம் கொடுக்க ஜலபாத்திரத்தை எடுத்தான்.
அந்தஸமயம் பலியின் ப்ராஞ்ஞத்தை அபஹரிக்க வந்தவர் விஷ்ணு
என அறிந்த சுக்ராசாரியார் - அரசனே! உன்னுடைய ஐச்வரி
யம் ஸ்தானத்தையும் அபகரித்து தேவர்களுக்குக் கொடுக்க வா
மனையால் ப்ரம்மசாரி வேஷத்துடன் விஷ்ணு வந்திருக்கிறார்;
நீ அறியாமல் ப்ரதிக்ஞை செய்துவிட்டாய்; இவர் பூமியையும்
ஆகாயத்தையும் இரண்டடியாக அளந்து விடுவார். மூன்றாவது
அடி பூமிக்கு என்ன செய்வாய், சொல்தவறினால் நரகமே கி
டைக்கும். தன் ஜீவனத்திற்குக் கேடு நேரும்படி தானங்கொடுத்
தல் செய்யக்கூடாது, ஜீவனத்திற்குக் கிடைக்கும் விதமா
னத்தை ஐந்து பங்காக வைத்து ஒரு பங்கு தர்மத்திற்கு, புகழுக்காக
ஒரு பங்கு, பொருள் விருத்தி செய்ய ஒரு பங்கு, தன் போகத்

தீர்க்கவேண்டு, பந்துக்களவேண்டுமென்று வாறி
மோகிப்பவனை ஸ்ரீராமனையோ லோகத்தில் என்னை
யும் எவனுக்கும் கொடுக்காமல் இல்லையென்றே சொ
ல்லுகிறபடி, எனதுயும் தருகிறேன் என்று சொல்லியி
ருப்பது. அப்படியிருந்தால் தான் பெரிதாயிருக்கும் அது
போல் தன் ஜீவனத்திற்கு வைத்துக்கொண்டிருந்தா
னதுரோகங்கள் செய்யவேண்டும், ஆனையால் ஸ்திரீகளின் தி
ருத்தி செய்வதற்க்கும் விவாஹவிஷயத்திலும், பராணுபந்து
க்காலத்திலும், ஜீவனத்திற்கு கேடுவருங்காலத்திலும்
பசுப்ராமணனிவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்க்கும் பொ
ய் சொல்லலாம் பாபமில்லை யென்பது ஸ்ம்ருதி சாஸ்திரம் ஆனது
பற்றி விவாதிக் கேட்டபடி கொண்டாட்டால் பாபமில்லை
என்று சொன்னேன். மஹாபலி - ஆசார்யரே! கீழ் சொன்ன
ஜீவனத்திற்க்கு இடம் ஏற்படும்படியாக தீங்கு செய்யக்
பாவென்றுதான் சொன்ன நீதி சாஸ்திரம் அர்த்த சாஸ்
திரம், தர்ம சாஸ்திரத்தின்படி நான் பிரதிக்ஞை செய்தபடி
ராஜ்யபண்டாரத்தை கொடுக்காவிட்டால் பொய்
சொன்ன பாபமும் ப்ரதிஞாவிருத்தமும் எனக்கு அ
பகீர்த்தியும் ஏற்படும் பொய் சொல்லுகிறவனை லோகமென்

ஜலதாரத்தை விடியாது என்று பூமிதேவி கூறினாள். ஸத்ய
த்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தர்மம் கிடையாது, ராஜ்யம் போனாலும்
நரகம் கிடைத்தாலும் மரணம் ஏற்பட்டாலும் ப்ராமணர்களை ஏமாற்றமா
ட்டேன். மரணத்திற்குப் பின் தேகத்தை விட்டுத்தான் மனிதன் செல்லப் போ
கிறான். உயிர் போனாலும் கொடுத்த தானம் செய்வதில் தவறில்லை.
தானத்தால் ஸ்ரீ பரமாத்மாவை நேரில் அடைவதால் புண்யமே,
ததீசி முனிவர், சிபி சக்ரவர்த்தி முதலானவர்கள் உயிரையே
கொடுத்து கீர்த்தி பெற்றார்கள். யுத்தத்தில் உயிரைக் கொடுப்பவர்க
ளைக் காட்டிலும் ஸத்பாத்ரம் கிடைத்த காலத்தில் தானம்
கொடுப்பவர்கள் அதிகமாக சுவர்க்கத்தை அடைந்து யா
காதிகள் செய்கிறார்களோ அவரே நேரில் வந்து தானம்
கேட்கும் பொழுது இல்லை என்று சொல்லலாமா, என்று
ல் அவர் கேட்டபடி தானம் கொடுக்க முடியாமல் அதர்மமா
காக் கூடாது. அவர்க்கு ஐசுவர்யம் கொடுக்கவே செய்வேன்
ஹரியே ப்ராமண வேஷத்துடன் வந்திருப்பவரா அல்லது
ப்ராமண வேஷத்துடன் வந்திருப்பவன் ராக்ஷஸனாயினும் மறுக்க
யாவரும் மாட்டேன், கொடுக்கவே செய்வேன் என்று கூறினான்
இவ்வாறு தன் சொல்லை மீறியதால், சுக்ராசார்யார் சீக்கிரத்திலே
யே உன் ராஜ்யம் அழியட்டும் என்று சாபம் செய்தார்.

269

+ விந்த்யாவலி கெண்டியால் ஜலம் வார்க்கும் பொழுது சுக்ரன் கெண்டியின் த்வாரத்தை ~~அ...~~ வண்டு ரூபத்துடன் அடைக்க வாமனர் தர்ப்பையால் குத்த சுக்ரனுடைய ஒரு கண் கெட்டது என்று வேறு புராணத்தில் உள்ளது.

மகாபலி இவ்விதம் தன் குரு சாபமிட்டும் ஸத்யம் தவறாது வாஜக வாமனரை ஆஸனம் கொடுத்து பாதங்களை அலம்பி தீர்த்தத்தை சிரஸில் ப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டு பலி பத்நி விந்த்யாவலியுடன் ஜலம் வார்க்க தானம் கொடுத்தான்,+ அவனுடைய பெருமையைக் கண்டு தேவர்கள் புஷ்பமழை பொழிந்தார்கள். உடனேயே பகவானுடைய சரீரம் விச்வரூபமாக வளர்ந்தது. அந்த சரீரத்தில் பலி பதினாலு லோகங்களையும் பார்த்தான், சங்க சக்ர கதா பாணியான அந்த ரூபத்தைப் பார்த்து ஸனந்தனர் முதலான பக்தர்கள் ஸ்துதி செய்தார்கள். வாமனர் ஒரு அடியால் பூமியெல்லாவற்றையும் அளந்து இரண்டாவது அடியால் மேல் உலகங்களையெல்லாம் அளந்தார், மூன்றாவது அடிக்கு இடமில்லை, ப்ரம்ம ஸத்யலோகத்தில் பகவானுடைய பாதங்களை அலம்ப ப்ரம்மன் கமண்டலு ஜலம் எடுத்துக்கொண்டார், அது தான் பாபம் போக்கும் கங்கை தெய்வமாக ஆகின்றது, ப்ரம்மலோகத்திலுள்ளவர்கள் பூஜித்து ஸ்துதி செய்தார்கள். ஜாம்பவான் அந்த வாத்ய பேரிகை வாத்யத்தை முழக்கிக்கொண்டு திக்கெல்லாம் ப்ரதக்ஷிணம் செய்தார். தீனமாயிருந்த யஜமானர் பொய் சொல்லவில்லையாமல் பேயாதுஉன்று கோபத்துடன் அஸுரர்கள் வாமனரிடம் யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். விஷ்ணுவின் ஸைன்யங்கள் அவர்களை எதிர்த்து யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். மஹாபலி ப்ரா

மஹாபலி தன்னுடைய லோகமான மூன்று லோகங்க
ளையும் இரண்டடிக்கு அளித்தான் மூன்றாவது அடிக்கு தன்
னை சிரசை அளித்தான், அனைத்தையும் கொண்டார் வாமனர். அவ
னை தேவர்கள் காலை வைத்து பாதாளத்தில் தள்ளினான் [illegible]
கொடுப்பட்டவன்

(ஆ)த்துயுத்தம் செய்வதால் ப்ரயோஜனமில்லை வேண்டாம் என்று தடுத்

தான். அவர்களும் ரஸாதல லோகத்திற்குச் சென்றார்கள். பகவானுடை

ய அபிப்ராயமறிந்து, மூன்றாவது அடி பூமி கொடாததால் கருடன் பலியை

பாசத்தால் கட்டினான். சொன்ன பூமி கொடாததால் [illegible] அடைவாய்

என்று அறியும் பகவானே, பலி கலங்காமல் பகவானே நான் உமது

பதாகத்திற்கான் நினைத்தால் தங்கள் திருவடியை என் சிரசில் வையுங்

கள். அயோக்யனான என்னை அபயர் எனக்கு வரவேண்டாம், என்பதாமனோ ப்ரஹ்

லாதன் ஸர்வத்தையும் தியாகம் செய்து அடியாத தங்களுடைய திருவடி

தனை அடைந்தான். யோகிகளுக்குங் கிடையாத பாக்யம் எனக்குக் கிடைத்த

து என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது ப்ரஹ்லாதன் அங்கு வந்தான்

பாசத்தால் கட்டுண்டிருக்கும் பலி அவரை சிரஸால் வணங்கினான்.

ப்ரஹ்லாதன், பகவானே தாங்கள் பலிக்கு அநுக்ரஹம் செய்தீர்கள் என்

று கூறி பகவானை வணங்கி ஸ்துதி செய்தான். பகவானே தாங்கள் ஸ்ரு

ஷ்டி செய்த லோகங்கள் தங்களுடைய அவ லீலைகள் வந்தனைய

ன்று தங்களை பதாகக் கூறுகிறார்கள் என்று ப்ரஹ்லாதன் [illegible]

னான். ஹே தேவதேவனே மஹாபலி தன்னுடைய ஸகல ஸொத்துக்க

ளையும் தங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டான், தங்களுடைய பாதங்களில்

அர்ச்சனம் பண்ணி ஸமர்ப்பணம் செய்தாலும் உத்தம கதிகி

டைக்கும். அப்படி இருக்க ஸகல ஐச்வர்யத்தையும் அர்ப்பணம் செய்த

இவனுக்கு உண்டான அவஸ்தை நீக்கிடுங்கள் என்று ப்ரஹ்மா கூறினார். பகவான் — பணத்தால் கர்வமுடையவன் என்னையும் மற்றவரையும் அவமதிப்பான். அவ்வாறு இல்லாதவனை அனுக்ரஹம் செய்வதற்காகவே அவனை ஐச்வர்யத்தை இழக்கும்படி செய்கிறேன். பலிக்கு கீர்த்தி கிடைக்கும். ராஜ்ய ப்ரஷ்டனாயும் கஷ்டப்பட்டாலும் மனம் கலங்காமல் ஸத்யத்தைக் காப்பாற்றினான். ஆகையால் இவன் ஸாவர்ணி மன்வந்தரத்தில் இந்திரனாக ஆவான். அதுவரையில் ஸகல ஸௌக்யங்களுடன் ஸுதல லோகத்தில் அஸுரர்களுடன் வஸிக்கட்டும் என்று ப்ரஹ்மாவிடம் கூறிவிட்டு, பலியிடம் கூறினார் — ஸுதல லோகத்தில் அஸுரர்களுடன் வாஸம் செய்து அங்கு உனக்கு ஆபத்து இன்றி என்னுடைய ஸுதர்சனம் ரக்ஷிக்கும், நானும் உனக்கு அங்கு என்றும் தரிசனம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன், உனக்கு அஸுர ஸ்வபாவமும் நீங்கும் என்று கூறினார். பிறகு மஹாபலி ப்ரஹ்மாவையும் பரமசிவனையும் வணங்கிவிட்டு அஸுரர்களுடன் சென்றான். பகவானுடைய ஆக்ஞையால் ப்ரஹ்லாதனும் பலியுடன் சென்றான். பகவானுடைய ஆக்ஞையால் சுக்ராசாரியார் பலி யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்தார். இந்திரன் ஸ்வர்க்க ராஜ்யத்தையும் வைபவத்தையும் திரும்பப் பெற்றான். ப்ரஹ்மா முதல ஸகல தேவர்களுட

னும் சேர்ந்து ஸகலதேவர்களுக்கும் அதிபதியாக பகவானை உபேந்தி
ரனாகச் செய்தார். இந்திரன் உபேந்திரனுடன் ஒருவித பயமுமின்றி தேவ
ராஜ்யத்தை அரசாட்சி செய்தான். வந்திருந்த ஸகல தேவரிஷிகளும் பகவானு
டைய கீர்த்திகளை கானம் செய்துகொண்டு தேவர்களிருப்பிடம் சென்றார்க
ள். இந்த வாமனவதார சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்களும் படிப்பவர்களும் மோ
க்ஷத்தை அடைவார்கள். மேலும் இந்த சரித்திரத்தை தேவகாரியம் பித்ருகாரி
யம் நடக்கும்பொழுது படித்தால் அது அக்ஷய பலனைக் கொடுக்கும் ॥ 8-23

மத்ஸ்யாவதாரக் கதை —

ஒருசமயம் ப்ரும்மாவானுடைய ஒரு பகல் காலம் முடிந்து ராத்ரி
ஆரம்பகாலத்தில் கல்ப ப்ரளயம் ஏற்பட்டது, பூலோகம் முதலா
னவை ஜலத்தால் மூழ்கின, ப்ரும்மா நித்திரை செய்ய ஆரம்பித்தா
ர். அந்த ஸமயம் ஹயக்ரீவன் என்ற அஸுரன் ப்ரும்மாவின்
முகத்திலிருந்து வேதங்களை அபகரித்துச் சென்றான். திராவிட
தேசாதிபதியான ஸத்யவ்ரதன் என்ற ராஜரிஷி விஷ்ணு பக்
தன். அவர் ஒருகாலம் கிருதமாலா என்ற நதியில் அனுஷ்டா
னம் செய்துகொண்டு அர்க்யம் (தர்ப்பணம்) செய்யக் கையில் ஜலத்தை
எடுத்தார், அந்த ஜலத்தில் ஒரு சிறு மீன் விழுந்தது, அவர் ப
யந்து அதை நதிஜலத்தில் விட்டார், அந்த மீன், அரசனிடம்
பெரிய மீன்கள் என்னைத் தின்றுவிடாதபடி காப்பாற்றும் என்று

று அவர் அதைத் தன் ஜலபாத்திரத்தில் போட்டுத் தன் ஆசி
ரமத்திற்குக் கொண்டு ~~கொண்டு~~ சென்றார். அந்த மீன் ஒ
ரே நாளில் பெரிதாகி இருந்த இடம் எனக்குப் போதாது என்று கூ
றியது. அதைப் போதாமல் வாய்க்கால் குளம் என்று
கடைசியாகத் தன்னுடைய பலத்தால் ஸமுத்திரத்தில் சேர்த்தா
ர். அந்த மீன் நூறு யோஜனை தூரம் பெரிதாக உயர்ந்து நி
ன்றதைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து, தாங்கள் யார்? நாராயணனாகத்
தான் இருக்க வேண்டும். என்னுடைய இந்த ரூபம் எதற்காக என்று
கேட்டார். பகவான் - இன்றிலிருந்து ஏழாவது நாள் மூன்று லோ
கங்களும் ஜலத்தால் மூழ்கப் போகிறது, என்னுடைய தூண்டு
தலால் ஒரு தோணி வரும். அதில் ஸகல தான்ய வர்க்கங்களுடன் ஸப்
த (7) ரிஷிகளுடனும் ஏறி அமர்ந்திருப்பீர்கள். அந்த ஜலத்தில்
காற்றினால் தோணி தத்தளிக்கும் பொழுது நான் மீண்டும் வ
ந்து உடன் என்னுடைய கொம்பில் பெரிய பாம்பினால் அந்
த தோணியைக் கட்டிவிடுங்கள். நான் அந்த தோணியை ப்ரம்மா
வின் இரவு காலம் முடியும் வரை இழுத்துக் கொண்டு ஸஞ்சார
ம் செய்கிறேன். அந்த ஸமயம் உனக்கு ஸகல தத்வத்தை உபதே
சிக்கிறேன் என்று கூறி மறைந்தார். அவரும் தர்ப்பாஸனத்தில் அம
ர்ந்து பகவானை தியானம் செய்து கொண்டிருந்தார். ப்ரளய ப

ஏழாவது நாள் நினைவுபடி மழை பொழிய ஸமுத்ரம் பொங்கி
ஸத்ய பகவானை த்யானம் செய்தார்; அப்பொழுது பூமிதேவியே
தோணியாகவர அதில் ஸகலதான்யங்களுடன், ஸப்த ரிஷிகளு
டன் ஏறி நிர்த்தாணும் அமர்ந்தார், அப்பொழுது ஸமுத்ரத்தில் ஒரு
லக்ஷ விஸ்தாரத்துடன் தங்கநிறமாகவும் ஒரு கொம்புள்ளதாகவு
ம் ஒரு மீன் வந்தது. முன்பு பகவான் கூறியபடி ஒரு பெரிய பா
ம்பாகவே தோணியை மீனுடைய கொம்பில் கட்டினார். பகவா
னை ஸேவையாக ஸ்தோத்ரம் செய்தார், பகவான் அந்த ப்ரளய
ஸமுத்ரத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்து கொண்டே அரசனுக்கு தத்வோ
பதேசம் செய்தார். அந்த மத்ஸ்ய புராணத்தை ரிஷிகளும் கே
ட்டார்கள். அந்த ப்ரளயம் முடிந்ததும் ரிஷிகளையும் அரசனை
யும் அனுப்பிவிட்டு ஹயக்ரீவ அஸுரனைத் தன் கொம்பால்
இத்திஸம்ஹாரம் செய்து வேதங்களை வாங்கித் தெரிந்து ப்ரம்ம
மாவுக்கு அளித்தார். அந்த ஸத்யவ்ரத அரசன்தான் பின்
பு வைவஸ்வத மநுவாக ஆனான். இந்த மத்ஸ்யாவதாரகதை
யைப் படிப்பவர்கள் ஸர்வ பாக்கியங்களையும் புண்ய லோகத்
தையும் அடைவார்கள். எட்டாவது ஸ்கந்தம் முற்றிற்று.

இந்த மத்ஸ்யாவதாரம் ஸத்யவ்ரத ராஜரிஷிக்கு கல்ப ப்ரளயத்தைக்
காண்பித்து ஆத்ம தத்வோபதேசம் செய்து வேதங்களை அபகரித்த ஹயக்ரீ
வாஸுரனை வதம் செய்து வேதோத்தாரணம் செய்வதற்காக

॥ ஸுத்யும்ன உபாக்யானம் —

1 ப்ரஹ்மாவின் புத்ரன் மரீசி முனிவர் அவருடைய புத்ரன் கச்யப மு-
னிவர் அவருடைய புத்ரன் விவஸ்வான் என்ற ஸூரியன், ஸூரியனுக்
கு ஸம்ஞ்ஞை என்ற பத்னியிடம் பிறந்தவர் இவரே வைவஸ்
வத மனு என்பவர். அவருடைய பத்னி ச்ரத்தை என்பவள், அவர்
களுக்கு புத்ரனில்லாமையால் வஸிஷ்டர் புத்ர யாகத்தைச் செ-
ய்வித்தார். ச்ரத்தை "ஹோதா" என்ற ரித்விக்கிடம் எனக்கு பெண்
வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தாள், யாகம் முடிந்து யாகவேதியி
ன் இருந்து பெண் பிறந்தது, மனு விரும்பியதோ புத்ரனை வேண்டி செ-
ய்த யாகத்தில் பெண் பிறந்ததால் என்ன விசாரித்தபோது
"ஹோதா ச்ரத்தையின் வேண்டுகோளின்படி தேவதையை த்யா
னித்து ஹோமம் செய்ததால் என்றறிந்த வஸிஷ்டர் மேலும் அப்பெண்ணை புருஷ
னாக வேண்டி ஸ்ரீஹரியை ஸ்துதி செய்து அதனால் இளா என்ற பெண்
ணை ஆணாக செய்து ஸுத்யும்னன் என்று பெயரிட்டார்கள்.
ஸுத்யும்னன் ஒரு ஸமயம் வேட்டைக்குச் சென்று மே-
ரு பர்வதச் சாரலில் உள்ள வனத்தில் நுழைந்தான். அங்-
கு சென்றதும் ஸுத்யும்னன், குதிரை ஸைனியங்கள் எல்லோரு-
ம் பெண்களாக மாறிவிட்டார்கள். அதன் காரணம் - ஒரு ஸமய-
ம் பார்வதி பரமேச்வரனுடைய மடியில் இருக்கும்போது அங்-
கும் பெரு முனிவர்கள் சிவ தரிசனத்திற்காக வந்தார்கள்,

அதனால் பார்வதி லஜ்ஜையடைந்து ஓடினாள், பரமசிவன் இனிமேல்
இந்த வனத்தில் வந்தவர்கள் ஸ்திரீகளாகக்கடவதென்று சாப
ஞ்செய்தார், இந்த வரலாறு ஸுத்யும்னன் அறியாமல் அதனால் இந்
ப்பட்டது। பிறகு ஸுத்யும்னன் வனத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்
டிருக்கும்போது தேவியான அவளைக்கண்டு சந்திரனுடைய
புத்ரனான புதன் மோஹமடைந்து தன் ஆச்ரமத்திற்கு அழைத்துச்செ
ன்றான், அவர்களுக்கு ஒரு புத்ரன் உண்டானான், அவனே புரூரவஸ்
ஸு சந்த்ரவம்ச அரசர்களில் ப்ரஸித்தமானவன், ஸுத்யும்னன்
வஸிஷ்டரை நினைத்தான், வஸிஷ்டர் பரமசிவனை ஸ்துதி செய்து இவ
ன் ஒரு மாதம் புருஷனாகவும் ஒரு மாதம் ஸ்திரீயாகவும் இருக்க வரம்
கொடுத்தார், அதன்படி புருஷனாகிருக்கும் பொழுது ராஜ்யபரி
பாலனம் செய்தும் ஸ்திரீயாகிருக்கும் க்ருஹரஹஸ்யமாகவும் இருந்து
வந்தான், இதை ப்ரஜைகள் விரும்பவில்லை, அவன் புருஷனாகி
ருக்கும்பொழுதும் ஒன்றும் பண்ணாமலிருந்தார்கள், ஸுத்யும்னன் ப்ர
ஜைகளின் அபிப்ராயத்தின்படி புரூரவஸ் என்ற புத்ரனுக்கு ரா
ஜ்யாபிஷேகம் செய்து காட்டிலே தவம் செய்ய வனம் சென்றான்॥

பிறகு மனு யமுனைக்கரையில் தவம் செய்து அதனால் அவ
ருக்கு இக்ஷ்வாகு முதலான பத்து புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள் அவர்க
ளில் சர்யாதி என்பவருக்கு ஸுகன்யா என்று பெண்।

ஸீதாத்யா உபாக்யானம் —

ஒருஸமயம் ஜனகாதிராஜன் பரிவாரங்களுடன், ஸகிகளோ
டேதன் பெண் ஸீதையையும் அழைத்துக்கொண்டு பிரிய
வனமொன்றிலுள்ள ஆச்ரம ப்ரதேசம் சென்றார். ஸீதை
யை அங்கு ஸகிகளுடன் வனத்தின் அழகைப் பார்த்துக்கொ
ண்டுவரும் பொழுது அங்கொரு புற்றில் கூட்டிப் பார்த்தாள்
அதில் மின்மினிப்பூச்சி போல் இரண்டு ஒளியைக் கண்டு இ
றைப் புதுவிதமென நினைத்தாள். அதிலிருந்
து ரக்தம் வந்தது அவள் கவனிக்கவில்லை, உடனே அங்கு
வந்திருந்த நல்லோர்களும் மஹரிஷிகளும் தர்சனம் செய்ய
யாமல் திகைக்கப்பட்டார்கள். இதன் காரணத்தை அரசி
க்கும்பொழுது ஸீதையைத்தான் செய்ததை யதார்த்தமாகச்
சொன்னாள். அவர்களெல்லாம் புற்றை அப்புறப்படுத்த
வம் செய்து கொண்டிருந்த முனிவர் கோபம் கொண்ட
தி வெளியே வந்தார். அரசன் அவரை ஸமாதானம் செ
ய்து காப்பாற்றவேண்டி எவ்வளவோ சொல்லியும் இவரி
கோபமும் தணியவில்லை. பணிவிடை செய்து காப்பாற்
றுபவர் பின்னவளைத் தவிர வேறு ஒருவரும் ஆகமாட்டார்
ஆகையால் உன் பெண் என்னைக் காப்பாற்றும் செய்து கொள்ளட்டும்

ஸுநீதா! இந்த வருத்தமான கேட்டை நிவர்த்திக்க ராஜகன்னிகை
யான என்னை என்ன விதம் கொடுப்பேன் என்று அரசன் யோசி
த்தான். ஸுகன்யையை தன் பதியினிடம் என் சொல் வார்த்தை கஷ்
டத்தை தானே தீர்க்கிறேன் என்று இவர்களுக்கு பணிவாயும் செ
ய்து கொடுப்பதால் பல பேருக்கு கஷ்டம் தீர்கிறது. நான் இந்த ராஜ
குணி ரிஷிக்கு ஸகல ஹத்தியும் பணிவிடை செய்து கொண்டு என்
பாதிவ்ரத்யம் தவறாமல் இருந்து வருவேன் என்று கூறினா
ள். அரசன் மிகவும் வருத்தத்துடன் அவளை விவாஹம் செய்து
கொடுத்து வட்டத்தை பட்டணம் சென்றார். ஸுகன்யை இவி
கவும் கோபமில்லாமல் இருந்த போதிலும் அவர் மனது அறிந்து இ
ருந்து உடன் பணிவிடை செய்து வந்தாள். சில ஸமயம் அந்த இட
ப்ரதேசத்தில் தேவவைத்யர்களான அச்வினி தேவர்கள் வந்
திருந்தனர். அவர்கள் அந்த தடாகத்தில் இருந்து ஜலம் கொண்டு சென்றும்
ஸுகன்யையை பார்த்து பெண்ணே நீ யார் என்று கேட்டதற்கு
அவளால் ச்யவனருடைய மனைவி என்று ஸுகன்யா தெரிவி
க்க அனுமதித்து சொல்லப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு ச்யவன
ர் மரியாதை செய்து தனக்கு நல்ல தேஹமும் யௌவனவயதை
யும் அருள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அவர்கள்
நாங்கள் இருவரும் தேவர்களின் வைத்யர்கள் என்பதால்

னர்களுக்கு யாகங்களில் பாகம் கொடுக்கப்படவில்லை
தாங்கள், அதை (நாங்கள்) அடையும்படி வழக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்;
அப்படியானால் நீங்கள் கேட்டபடி வயதையும் பெருமையும் அளிக்
கிறேன் என்றுரைத்தார்கள். ச்யவனர் அங்கீகாரம் செய்து உ,
றுதியளித்தார். பிறகு ச்யவனரை அழைத்துக்கொண்டு
யாகம் சென்று ஸுகன்யையும் கூட வர தேவர் இருவரும் இவரி
யும் மேவடும் ஸ்தலத்தில் மூழ்கி எழுந்தார்கள், மூவரும் கொஞ்ச
மும் வேற்றுமையின்றி ஒரே மாதிரியாக இருக்கக்கண்டு ஸுக
ன்யை திகைத்தாள்; தேவர்கள் உன்பர்த்தாவை வரித்துக்கொள்
என்று கூற அவள் அந்த தேவர்களை ஸ்துதி செய்து தன்னு
டைய பதிவ்ரதா தர்மத்தின் மகிமையால் தன் பர்த்தாவான
கழுத்திலே பூமாலையைப் போட்டாள். ச்யவனரும் ஸுகன்யை
யும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள், தேவர்கள் விடைபெற்று தேவலோ
கம் சென்றார்கள்॥ பிறகு சிலகாலம் சென்று சர்யாதிராஜன்
ஒரு யாகம் செய்யத் தீர்மானித்து ச்யவனருடைய ஆச்ரமத்
திற்கு வந்தார். ஆச்ரமத்திலுள்ள தன் பெண் ஒரு யௌவன
புருஷனுடனிருப்பதைக் கண்டு திகைத்துவிட்டார், ஆடிவந்து வ
ணங்கிய தன் பெண்ணை ஆசீர்வாதமும் செய்யவில்லை. மேலும்
அரசன் கூறினார் — ஏ துஷ்டையே! உலகம் போற்றும் முனி

வரைநமாற்றி வேறு ஜாரபுருஷனுடன் கூடி சுகமாக இருக்கிறாயே,
நற்குலத்தில் பிறந்தவளுடைய புத்தி இப்படிக் கெட்டுவிட்டது; ஜார
புருஷனுடன் இருக்கிறாயே லஜ்ஜையில்லாமல் என்னுடையவும் பித்ரு
னுடையவும் இக்குலத்திலுள்ளவர்களையும் அபகீர்த்தியடையும்படிச் செய்துவி
ட்டாயே என்று இவ்விதம் கூறிய பத்தினியைப் பார்த்துப் புன்சிரிப்புடன்
ஸுகன்யை தந்தையே உங்களுடைய சௌபாக்கியமான இவன் சி
யவனர் என்று கூறி நடந்ததை விஸ்தாரமாகக் கூறினாள். அரசன்
ஆச்சரியமடைந்து ஸந்தோஷத்துடன் பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு
ரி அரசன் யாகத்திற்கு அழைத்துவிட்டுச் சென்றான். யாகத்திற்கு
ஸகலருடன் இவனைச் சென்று யாகத்தை நடத்திவைத்து அதில்
அச்வினிதேவர்களுக்கு ஸோமபாகத்தைக் கொடுத்தார். இதை
ப்பொறுக்காமல் இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தால் இவனை அடிக்கத் தொ
டங்கினான். இவர் அவன் கையை ஸ்தம்பிக்கச் செய்து
அச்வினி தேவர்களுக்கு ஸோமபானம் கொடுத்து
மஸ்தம் பரிகாசம் செய்துவிட்டார். பிறகு தேவர்களுடன் இந்திரனும்
மன்னித்தான் என்றதையும் ரிஷியாகிய சியவனரைப் புகழ்ந்து சென்றான்॥
இந்த சரித்திரம் மிகவும் விஸ்தாரமாக தேவீபாகவதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது॥

அம்பரீஷ உபாக்யானம்.—

வைவஸ்வத மனுவின் புத்திரன் நபகன். அவனுடைய புத்திரன் நாபாகன். அவ
னுடைய புத்திரன் அம்பரீஷன். அவர் சக்ரவர்த்தியாகவும் மஹாபாகவத

உத்தமனாகவும் அரசாட்சி செய்துவந்தான். ஸரஸ்வதீ நதி தீரத்தில்
அச்வமேதயாகம் செய்தான். அவனுடைய பக்தியால் ப்ரீதியடை
ந்து பகவான் ஸ்ரீஹரி, அவனை எப்பொழுதும் ரக்ஷிப்பதற்குத் தன்
னுடைய ஸுதர்சன சக்ரத்தையும் அளித்தார். அவர் பகவானு
டைய ப்ரீதிக்காக த்வாதசீவ்ரதத்தை ஒவ்வொருவருஷம் அனுஷ்டி
ப்பதாகத் தன் பத்நியுடன் ஸங்கல்பம் செய்து அனுஷ்டித்துவந்தா
ன். வ்ரதஸமாப்தி தினமான கார்த்திக மாதம் சுக்லபக்ஷத்வா
தசி தினத்தில் விசேஷமாக பகவானுக்கு ஆராதனம் செய்து
தானங்கள் செய்து உத்தமமானவையாய் அறுபது கோடி கோதான
ம் செய்து ப்ராம்மணோத்தமர்களுக்குப் போஜனம் செய்வித்து த்
வாதசியென்று அவர்களுடைய அனுமதியின் பேரில் தானும்
மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து) பாரணை போஜனம் செய்யப்போ
கும் ஸமயத்தில், பதினாயிரம் சிஷ்யர்களுடன் துர்வாஸமுனிவர் வ
ந்தார். அவரை அரசன் வணங்கி சிஷ்யர்களுடன் அதிதிபோ
ஜனம் செய்யும்படி ப்ரார்த்தித்தான். அவரும் ஆகட்டுமென்று
மாத்யாஹ்நிக ஸ்நானம் செய்யச் சென்றார். ஸ்நான
ம் செய்யும்பொழுது முனிவர் பகவத்யானத்தில் இருந்துவிட்
டார். அன்று த்வாதசி கொஞ்சம் நாழிகைதான் மிகுந்திருந்தது. அதற்
குள் போஜனம் செய்யாவிட்டால் வ்ரதம் பலனில்லாமல் போய்விடும்,

அதிதிக்குப் போஜனமளிக்காமல் தான் போஜனம் செய்யவும் கூடாது
இந்த தர்மஸங்கடத்தில் என்ன செய்வது என்று அரசன் வைதிகர்களான ப்ரா
மணர்களிடம் ஆலோசனை செய்து அவர்களிட்ட தீர்ப்பின்படி கொஞ்சம்
ஜலத்தை மட்டும் சாப்பிட்டால் பாரணை செய்யாத தோஷமும்
அதிதிக்கு முன் போஜனம் செய்த தோஷமும் ஏற்படாது என்று தீ
ர்த்து ஜலத்தை மட்டும் குடித்துவிட்டு பகவானை த்யானம் செய்துகொ
ண்டு முனிவருடைய வருகையை எதிர்நோக்கியிருந்தார். இதற்குள் ய
முனா ஸ்நானத்துடன் வந்த துர்வாஸர் அரசன் ஜலம் குடித்ததை (+) அறிந்து
மிகுந்த கோபத்துடன் அங்கே ப்ரவேசம்
செய்து கொண்டு, ஜ்வலிக்கும் அரசனைப் பார்த்து, கண்ணியமில்லாதவனு
ம் கர்வம் பொருந்தியவனுமான அரசன் என்ன கர்வம் கொ
ண்டவனும் உண்மையில்லாத பக்தியில்லாதவனுமான இந்த அ
ரசனுடைய தர்மமீறுதலைப் பாருங்கள். அதிதியாக வந்த என்னை
அதிதி போஜனத்திற்கு வரித்துவிட்டு அதிதிக்கு போஜனம் செ
ய்விக்காமல் தான் போஜனம் (ஆஹாரம்) செய்துவிட்டான், என்
ன ஆச்சர்யம், அதன் பலனை இப்பொழுதே காட்டுகிறேன் என்
று கூறி தன் ஜடையைப் பிய்த்து அதனால் ஒரு பயங்கரமான க்ருத்
யையை ஸ்ருஷ்டி செய்தார். அந்தக் காளியும் பயங்கர கோபத்துடன் கையில்
வாளை ஏந்திக் கொண்டு அம்பரீஷனைக் கொல்ல

வந்தான் - ராஜாவே ரகுவுடையவன்பால் காமல் பயமின்றி இன்
றுன், பகவானால் கொடுக்கப்பட்ட ஸுதர்சன சக்ரம் தானாகவே
பாய்ந்து காசியை எரித்துக் கொன்று விட்டு முனிவரை நோக்கிச் சென்
றது. முனிவர் பயந்து ஓட சக்ரம் துர்வாஸரைக் கக்கிக் கொ
ண்டே பின் தொடர்ந்தது, அவர் மேருகிரியும் பிரம்மலோகம் தே
வலோகம் எங்கும் ஓடியும் ரக்ஷிப்பாரில்லை, பிறகு மஹா
டம் சிவனிடம் சென்றும் அவர்களும் ரக்ஷிக்காததால்
என்று கூறவே நீட்டம் சென்று விஷ்ணுவின் பாதங்களில்
விழுந்தார். விஷ்ணு - நான் பக்த பராதீனன் எனக்கு ஸ்வா
தந்திரியம் கிடையாது. என் பக்தர்கள் என்னை ஸகலத்
தையும் துறந்து என்னையே சரணமடைந்த பக்தர்களை நான்
விடமுடியாது. ஆகையால் என்னுடைய அந்த பக்தனுக்கு அபரா
தம் செய்தீரோ அவன் காலில் விழுவதே உபாயம் வேறு வழியில்லை,
மேலும், குற்றம் செய்யாத ஸாதுக்களிடம் துன்பத்தை செய்தல்
செய்ய உபயோகித்தால் அந்தக் கேட்டை செய்தவனுக்கே திரும்பும்
சித்தானந்தி, தவம் வித்தை இவைகள் ப்ராம்மணர்களுக்கு நன்
மை செய்யும் ஆனால் அவைகளால் அடக்கமில்லாமல் கர்வ
முள்ளவனுக்கு தீங்கையே செய்யும், ஆகையால் அம்பரீஷனிட
ம் சென்று அவனை ஸமாதானம் செய்யும் என் ஆக்ஞை ர் ||

முனிவர் அம்பரீஷனிடம் சென்று அவன் காலைத் தொட்டார்; அதைக்
கண்டு பெரியவர் காலைத் தொடுவதை சகிக்காமல் வருந்தியவனாய்ச்
சுதர்சன அஸ்திரத்தை ஸ்தோத்ரம் செய்து, நான் கொடை யாகாதி
புண்யங்கள் செய்ததும் ப்ராமணர்களை தெய்வமாக மதித்ததும் பக
வானுடைய ப்ரஸாதத்தைப் பெற்றதும் உண்மையானால் இந்த முனிவ
ரை அஸ்திரம் விடுக்கவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்தான்; அஸ்திர
ம் சாந்தியடைந்தது. முனிவரும் அரசனைப் புகழ்ந்து ஆசிர்வாதம்
செய்தார். துர்வாஸர் லோகங்களில் சுற்றித் திரும்பி வருவதற்குள் ஒரு
வருஷமானது. அதுவரையில் அரசன் ஜலத்தை மட்டும் ஆகாரமா
கக் கொண்டிருந்தான். இப்பொழுது முனிவருக்குத் திருப்தியாக போ
ஜனம் செய்வித்து அவருடைய ஆசியைப் பெற்றுத் தான் போஜன
ம் செய்தான். துர்வாஸர் அரசனே உன் மஹிமையை மதித்துப் புண்யமா
ன செயலை தேவலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் நல்லோர்கள் கொ
ண்டாடுவார்கள் என்று கூறி அவனை வாழ்த்தி ப்ரம்மலோகம் சென்
றார். அம்பரீஷன் பக்தியுடன் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து புத்
ரர்களிடம் ராஜ்யத்தை ஒப்புவித்து விட்டு வனம் சென்று
பகவத் தியானத்திலிருந்தான். இந்த புண்ய சரித்ரத்தைப் படிப்பவர்
களும் கேட்பவர்களும் பகவானிடம் பக்தியுண்டாகி முக்தியடைவர்
கள். ॥ 9-5 ॥

சௌபரி சரித்ரம்—

இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் "மாந்தாதா" என்பவர் ஏழு தீவுகளுக்கும் சக்ரவர்த்தியாக அரசாட்சி செய்து வந்தார். அவருக்கு புருகுத்ஸன் முதலிய மூன்று பிள்ளைகளும் ஐம்பது பெண்களும் உண்டானார்கள். அந்த சமயம் சௌபரி என்ற முனிவர் யமுனையின் ஜலத்தில் மூழ்கி தவம் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது மீன்கள் தம்பதிகளாக விளையாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு தானும் விவாஹம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று ஆவலுண்டாயிற்று. மாந்தாதாவிடம் வந்து தனக்கு ஒரு பெண்ணைக் கொடுக்கும்படி கேட்டார். அரசன் கிழவனுடைய ரூபமுடையதும் அதிருஷ்டமில்லாததுமான தன் பெண்களை ராஜகுமாரிகள் என்றதையும் ஆலோசித்து முனிவருடைய வேண்டுகோளை மறுக்க முடியாததால், முனிவரே என் கன்னிகைகள் எவரை ஸ்வயம்வரமாக வரித்தால் ஆக்ஷேபமில்லை என்று கூறினார். முனிவரும் அப்படிக் கொண்டு மந்திரியால் கன்னியாமாடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். முனிவரும் அரசனுடைய மனதையறிந்து அங்கு உட்செல்லும் பொழுதே தன்னுடைய தபோபலத்தால் மன்மதன் போன்ற அழகுடையவனாக மாறிவிட்டார். அவரைப் பார்த்த உடன் ஐம்பது கன்னிகைகளும் எனக்கே இவர் கணவனாகக் வேண்டுமென்று விவாதமுண்டாயிற்று. அரசனும் வேறு வழியில்லாமல் ஐம்பது

பெண்களையும் தெய்வதாகவைப்புக் கொண்டார். ஒரே சேர்த்துத்
தில் ஐம்பதுவாயிரம் மனைவிராக போகசக்தியால் பெற்றதனை
துக்கொண்டு ஐம்பது பெண்களையும் விவாகம் செய்துகொண்
டு வனத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். வனத்தில் தன் தபோ
பலத்தால் ஐம்பது ராஜமாளிகைகளையும் அவைகளில் தேவ
லோகத்தில் உள்ளது போன்ற சகல போகவஸ்துக்களையும்
வேலையாட்களையும் சிருஷ்டி செய்து ஒவ்வொரு கிரகத்திலும்
மன்மதன் போன்ற அழகுள்ள ஒவ்வொரு உருவத்தில் இருந்து
ராஜகன்னிகைகளை ஸந்தோஷமாக இருக்கச் செய்துவரும்
ஸந்தோஷமாக இருந்தார். ஒரு சமயம் மாந்தாதா தன் பெண்
களெல்லாம் எப்படி இருக்கின்றனர் என்று பார்க்க பற்றியுடன் வன
த்திற்கு வந்து பெண்களுடைய ஒவ்வொருவர் வீட்டுக்கும் சென்
று அவர்கள் தன் ராஜ போகத்திற்கும் மேலாக சகல போக
ஸந்தோஷமாக இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து பெண்
களிடம் உங்களுக்கு என்ன குறை என்று கேட்டான்; அவர்
கள் ஒன்றும் எவ்விதக் குறையுமில்லை என்று சந்தோஷமாக
வாழ்கிறோம். ரிஷி எங்கள் சகோதரிகளுடைய வீடுகளுக்கும் செல்வதில்
ஸந்தோஷம் இல்லை தான் என்று கூறினார்கள். அதனால் மாந்
தாதா ஸந்தோஷமடைந்தார். இவ்விதம் ஸௌபரி முனிவர்

+ ஏராளமான பாவஸ்ருதிகளும் உண்டாயின்று. பாடு பெண்ணுக்குப் பிறப்பு தெலவரே பேத்துடன்

ஸ்ரீ ஸ்வர்க்காச்ரமத்திலிருந்து கொண்டு லோகவழக்கு
அநேக வருஷங்கள் அனுபவித்தார். பின்னர் மீண்டும் முன்
தம் ஆச்ரமம் போன ப்ராமணர்களின் சேர்க்கையைக்
கண்டு பேணப்பட்டு ஸ்வர்க்க இன்பங்களில் திளைத்திருந்தவ
ர் இருக்கின்ற வைகுக்கி விட்டேன். மோக்ஷத்திற்காக பல
யுக்திகள் பெரிய இடையூறாகிவிட்டன. எவ்வளவு காலம் ஸ்வர்க்க
கள் அனுபவித்தால் போதும் என்று திருப்தி ஏற்படாது
இனி மோக்ஷத்திற்காகத் தியானம் செய்ய வேண்டும் என்று
தீர்மானித்து, ஸர்வ வைராக்யம் செய்து கொண்டு தவம்
செய்ய வனம் சென்றார். வனத்தில் தவம் செய்து சென்றார்.
ர் கடைசியில் தன் யோகாக்நியால் மூலாதாரத்தின் சரீரத்
தைத் தகித்தார். அந்த அக்நியிலும் புகுந்து அனும
ரணம் செய்தார்கள் பாதிவ்ரத்ய பெண்மணிகள் பேரிலோகம் சென்று
ர் கள்.// [ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணம்] ஸூர்ய வம்சத்தில் ப்ரஸித்தமானவர்கள் த்ரிசங்கு, ஹரி
ச்சந்திரன், ஸகரன், கட்வாங்கன், தசரதன் முதலானவர்கள் ||
ராமாயணம் ரகு, அஜன், தசரதர், ராமர் பதிவ்ரத்ய பரிபாலனமென்
ற தர்மத்தைக் காப்பாற்றி ராஜ்யத்தையே தியாகம் செய்தார், தா
மரைப் புஷ்பம் போன்றதும் ஸீதையின் கைப்பட்டால் தோஷமில்லா
யத்தமான அவ்வளவு பதிவ்ரதாவான பாதங்களால் மண்ணையுடன்

வனங்களில் ஸஞ்சாரம் செய்தார். வெகு தூரம் வழி நடந்து களைப்பை
லக்ஷ்மணனும் ஸுக்ரீவனும் தீர்த்து வைத்தார்கள். ஆபரணங்களை மீட்க
ஹநுமானைக் காரப்படுத்தி, அதனால் ஸீதையைப் பரிபூர்ணமாக தேடிவிட
ஸுக்ரீவனுடன் ஸக்யம் செய்துகொண்டு, ராவண ஸம்ஹாரம்
செய்ய வானர ஸைன்யங்களுடன் படையெடுத்து ஸமுத்ரக்கரை
யில் ஸமுத்ரராஜன் பாதை தராததால் கோபமுற்று ஆக்
நேய அஸ்திரத்தை ப்ரயோகம் செய்ய ஸமுத்ரராஜன் வணங்கி அ
ணைகட்ட வழி செய்தான், பாகஸமுத்ரத்தில் அணைகட்டி லங்கை
சென்று ராவணனை ஸேனையுடன் ராக்ஷஸர்களை நாசப்படுத்தி
வனத்தை எரித்து அழிப்பது போல் அழித்து விட்டு பின்பும் அயோத்தி
யை அடைந்து கோஸல அதிபதியாக ஸீதையுடன் பட்டாபிஷே
கம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீஸீதாராமன் நம்மைக் காப்பாற்றட்டும்.

பரசுராமாவதாரகதை —

விஷ்ணுவின் அம்சமான கார்த்தவீர்யார்ஜுனன், அத்ரி மஹரிஷியி
ன் புத்ரனாக அவதாரம் செய்த தத்தாத்ரேயரை குருவாக அடைந்
தான். அவருக்கு சுச்ரூஷை செய்து கொண்டு காலைப்பிடித்து
உபசாரம் செய்யும் பொழுது இவன் யோகாப்யாஸத்தை
நிர்த்தமாடமல் பணிவிடை செய்தான், அதனால் தத்தாத்ரேய
ர் அவனுக்கு ஆயிரம் கைகளைக் கொடுத்தார். மேலும் பெருமை

ஐச்வர்யம் பராக்ரமம் கீர்த்தி யோகசக்தி முதலானவைகளை
யும் அளித்து அனுக்ரகம் செய்தார். அவ்வித ஐச்வர்யங்களுடனு
ம் அதிகப்பலசக்திகளுடனும் மாஹிஷ்மதி பட்டணத்தில் தனக்கு
நிகரில்லாதவனாக அரசாட்சி செய்து வந்தான். ஒரு சமயம்
ராவணன் திக்விஜயம் செய்து கொண்டுவரும் வழியாய் மாஹி
ஷ்மதி பட்டணம் வழியில் ஸமீபமாக ~~நர்மதா~~ நர்மதா
நதியில் ஸ்நானம் செய்து சிவபூஜை செய்து கொண்டிருந்தான்
அச்சமயம் கார்த்தவீரியன் ஸ்திரீகளுடன் ஜலக்ரீடை செய்
து கொண்டு தன்னுடைய கைகளால் நதி ஜலத்தை தடுத்து நி
றுத்தியதால் ஜலம் பெருக்கெடுத்து ராவணனுடைய பூஜைக்குசே
தம் செய்தது. அதனால் ராவணன் கோபித்து படையுடன் யுத்தத்திற்
கு வந்தான். அவனை இழுத்துக்கொண்டு போய் காராக்ருஹத்தில்
போட்டுவிட்டான். பிறகு பிதாமஹன் வேண்டிக்கொள்ள ராவ
ணனை ஸ்நேஹபாவத்துடன் விடுதலை செய்தான்॥
ஒரு சமயம் கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் வேட்டைக்கு வனம் சென்று
எதிர்ச்சையாக ஜமதக்னி முனிவரின் ஆச்ரமத்திற்குச் சென்றான்.
முனிவர் அரசனை வரவேற்று அவனுக்கும் பெரிய சைன்யங்களுக்கு
ம் தன்னுடைய காமதேனுவால் உயர்ந்த முறையில் விருந்தளித்தார்.
அரசன் பொறாமை கொண்டு தன் சேவகர்களைக் கொண்டு

காமதேனுவைக் கதறும்பொழுது பலாத்காரமாக அபகரித்துச் சென்றான்.
வெளியே சென்றிருந்த ஜமதக்கினியின் குமாரனான பரசுராமன் வந்து விஷய
மறிந்து அதி கோபத்துடன் வில் அம்பு கோடாலிகளுடன் மாஹிஷ்மதிக்கு யு
த்தம் செய்யச் சென்றார். அரசன் பதினேழு அக்ஷௌஹிணி சைன்யங்க
ளை யுத்தத்திற்கு அனுப்பினான். பரசுராமர் சிவ ப்ரஸாதத்தால் கிடை
த்த தன் ஆயுதங்களாலும் பரசு கோடாலியாலும் சைன்யம் முழுவதையு
ம் ஸம்ஹாரம் செய்துவிட்டார். பிறகு அரசன் யுத்தம் செய்ய வந்து ஒரே
ஸமயத்தில் ஐநூறு விற்களை ஏந்தி ஆயிரம் கைகளாலும் பாணங்களை
ப் பொழிந்தான். ராமன் பாணங்களை அழித்தான். பிறகு மலைகளையும்
மரங்களையும் வாரி வீசினான். மழுவின் கூர் கோடாலியால் ஆயிரம்
கைகளையும் வெட்டி தலையையும் அறுத்தார். அரசனுடைய பதி
னாயிரம் புத்திரர்களும் பயந்து ஓடிவிட்டனர். ராமன் காமதேனுவை அழை
த்துக் கொண்டு ஆச்ரமம் வந்து பிதாவிடம் தெரிவிக்க, பிதாவானவர் ரா
மனிடம் - சக்ரவர்த்தியைக் கொன்றது ப்ராம்மணனைக் கொன்றதற்கு
ஸமமான பாபம் உனக்கு நேர்ந்ததால் அந்த பாபத்தை நீக்க ஒரு வருஷ
ம் தீர்த்தயாத்திரை செய்து வா என்று கூறினார். அவரும் அவ்வாறே
சென்று ஆச்ரமம் வந்தார். ஒரு ஸமயம் பரசுராமரின் தாயார்
ரேணுகை ஸ்நானம் செய்து தீர்த்தம் கொண்டு வரச் சென்றாள். அங்கு
சித்ரரதன் என்ற கந்தர்வன் தேவஸ்த்ரீகளுடன் ஜலக்ரீடை செய்து

+ஆசிரமத்தில்

கொண்டிருந்தாள். ரேணுகை அவளுடைய தேகத்தைப் பார்த்து
ஆச்சரியத்துடன் முனிவருடைய ஹோம வேளையை மறந்திருந்து
நெடுநேரம் கழித்து ஜலத்தை குடத்தில் கொண்டுவந்து
+அனுஷ்டானம் செய்துகொண்டிருக்கும் முனிவருடைய முன்பு
ல் வைத்துக் கைகூப்பி நின்றாள். முனிவர் பத்நியுடைய அத்தியந்த
நிர்மலமான மனோவ்யாபாரத்தை அறிந்து கண் சிவந்து புத்
ர்களிடம் தாயாரை சிரச்சேதம் செய்யும்படி சொன்னார்.
அவர்கள் செய்ய மறுத்து மௌனமாயிருந்தனர். கடைசியில் மூத்த
ன பரசுராமன் பிதாவினுடைய சோகத்தையும் தேஜஸ்
ஸையும் அறிந்து மாதாவை வதம் செய்தார். முனிவர் அவ்வா
ர்த்தையை பரிபாலனம் செய்ததால் உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக்
கேள் என்று கூற, ராமரும் மாதாவும் சகோதரர்களும் மீண்டும் பெற
தாயாரும் உயிர்பெற்று எழுந்திருக்க வேண்டும் நான் அவர்க
ளை வதம் செய்தது அவர்களுக்கு நினைவிருக்கக் கூடாது
என்று வரம் கேட்டார். முனிவரும் அவ்விதமே வரமளித்தார்.
எல்லோரும் தூங்கி எழுந்தவர்கள் போல் எழுந்திருந்தனர்.

பிறகு ஒருசமயம் பரசுராமர் தனது சகோதரர்களுடன்
வனம் சென்றிருந்த பொழுது கார்த்தவீர்யனுடைய புத்ரர்கள் தங்
கள் பிதாவைக் கொன்றதற்கு முன் அவமானமடைந்ததற்கும்

பரசுராமரிடம் கோபம் கொண்டு ஆச்ரமத்திற்கு வந்து அக்நி
ஹோத்ரம் செய்துவிட்டு தியானத்திலிருந்த ராமரின் பிதாவான ஜம
தக்நியின் சிரத்தை தாயார் ரேணுகை தடுத்தும் கேட்காமல் தலையை
வெட்டிவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். அந்த ஸமயம் ரேணுகை அ
லறியடித்துக்கொண்டு ராம, ராம, என்று கதறினாள். அந்த சப்தத்தை
க்கேட்டு வேகமாக ஆச்ரமத்திற்கு வந்து பிதாவின் மரணத்தா
ல் அதிகுபிதராய் பிதாவின் தேகத்தை ஸஹோதரர்களிடம் காப்பா
ற்றும்படி சொல்லிவிட்டுக் கோடாரியுடன் சென்று அந்த க்ஷத்ரி
யன் ஸேனையும் கொன்று தலை போல் அழித்தார். +அவ்வாறு
க்ஷத்ரியர்க்குக் காலனாய், ஸமந்தபஞ்சகம் என்ற க்ஷேத்ரத்தில்
பித்ருக்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்தார். பிறகு
ஆச்ரமத்திற்கு வந்து பிதாவின் உடலுடன் சிரஸ்ஸை ஒட்டவை
த்து பகவானைத் தியானித்து யாகம் செய்து பிதாவை பிழைக்கச்செ
ய்ச்செய்தார். + பூமியை வேதிகையாகவும் பாத்ரமாகவும் இன்னு
ம் க்ஷத்ரியர்களைப் பசுக்களாகவும் (யாகம் செய்தும்) யா
கத்தில் தானம் செய்து பூமி முழுவதையும் ரித்விக்குகளு
க்கு தக்ஷிணையாகக் கொடுத்து ஸரஸ்வதி நதியில் அவப்ருத ஸ்நான
ம் செய்தார். மஹேந்த்ர மலையில் தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அடுத்த ம
ந்வந்தரத்தில் இவர் ஸப்தரிஷிகளில் ஒருவராக விளங்குவார். ஸ்ரீ முதலியவர் ஸப்த
ரிஷிமண்டலத்தில் ஒருவராக விளங்குகிறார். பரசுராமாவதாரத்தில்

ஸ்ரீ பூமியிலிருந்து இவ்வை முனிவர்களின் வேண்டுகோளால் தன்மூ
பூமியைவிட்டு பரம யோகத்திற்கு பெயர்ந்து ஸ்ரீ ரகுராஜனுடைய
ந்தத் திடத்தை கோரா ராஜ்யமாகச் செய்தார் என்று புராணவரலா
று॥ தத்தாத்ரேய அவதாரம் யோகஸாஸ்திரத்தையும் ஆத்மதத்வ
ஞானத்தையும் பரவச் செய்வதற்காக. பரசுராமாவதாரம் துஷ்ட
க்ஷத்ரியர்களை வதம் செய்து பூமியின் பாரத்தைக் குறைக்கவே॥ //

யயாதி சரித்ரம் —

நஹுஷ ராஜனின் புத்ரன் யயாதி. அஸுர குருவான சுக்ரனுடை
ய பெண்ணாகிய தேவயானியும் அஸுர ராஜனாகிய விருஷபர்வா
வின் பெண்ணாகிய சர்மிஷ்டை என்பவளும் ஸகிகள். ஒருநாள்
ஜலக்ரீடை செய்யும் பொழுது ஆகாய மார்க்கமாக பார்வதி பரமேச்வ
ரர்கள் செல்வதைப் பார்த்து அந்தப் பெண்கள் அவஸரமாக தங்களுடைய
வஸ்த்ரங்களைக் கட்டிக் கொள்ளும் பொழுது தேவயானியின் வ
ஸ்த்ரத்தை சர்மிஷ்டை அறியாமல் கட்டிக் கொண்டாள். அதனால்
விவாதம் வாக்வாதம் ஏற்பட்டு தேவயானியை சர்மிஷ்டை
ஒரு கிணற்றில் தள்ளிவிட்டு சென்றுவிட்டாள். தேவயானி கிணற்றில்
ஜலமில்லாத இடத்தில் ஆதாரமாக நின்றாள். அந்த ஸமயம் வேட்டை
யாடிக்கொண்டு வந்த யயாதி ஜலம் குடிக்க அந்தக் கிணற்றை எட்டிப் பார்த்
து, அங்கிருந்த பெண்ணிருக்கக் கண்டு தன் மேல் வஸ்த்ரத்தைக் கொடுத்து க
லதுக்கையைப் பற்றி மேலே தூக்கிவிட்டான். அதனைப் பார்த்து

தேவயானி

~~சர்மிஷ்டை~~ — தாங்கள் என் வலக்கையைப் பிடித்துத் தூக்கினதால் தாங்களே எனக்கு
பர்த்தாவாக வேண்டும். நான் சுக்ரனுடைய பெண், ஸகியால் கிணற்றில் தள்ள
ப்பட்டேன். மேலும் ப்ருஹஸ்பதி குமாரனான கசன் என்பவன் ஏற்கெனவே
நான் க்ஷத்ரியனையே பர்த்தாவாக அடைய வேண்டும் என்று எனக்கு சாபம்
கொடுத்திருப்பதால் ப்ராம்மணப் பெண்ணாகிய எனக்கு க்ஷத்ரியனான தாங்
கள் பர்த்தாவாக ஆவதில் தோஷமில்லை என்றாள். அரசனை அனுப்பிவிட்டு
வீடு வந்து தன் பிதாவிடம் நடந்தவற்றைக் கூறினாள். சுக்ரன் ரோஷத்துடன் விருஷபர்
வை வெறுத்து விருஷ்டியென்று தன் செல்வமுடையார். கோபம் வராததால் அசுர
க்கள் உங்களைக் கைவிட்டு விட்டு வந்தேன் என்ன சுக்ரனைத் தேடி ப்ரார்த்தித்தான்.
சுக்ரன் என் பெண்ணினுடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதைக் கொண்டு என்
ன். பெண்ணும், நான் விவாஹமாகிச் செல்லும்போது அசுரராஜன்
பெண் சர்மிஷ்டை எனக்கு வேலைக்காரியாக அவளுடைய வேலைக்காரிகளு
டன் வந்து பணிவிடை செய்ய வேண்டும் என்றாள். விருஷபர்வாவோ
அப்படிச் செய்து தன் பெண்ணுடைய ஸம்மதத்தைப் பெற்று யயாதிக்கும்
தேவயானிக்கும் விவாஹமாகிச் செல்லும்போது கூட அனுப்பினான்
செல்லும்போது அரசனிடம் சுக்ரன் சர்மிஷ்டையுடன் படுக்கையில் ஸங்க
மிக்கக்கூடாது என்று சொல்லியனுப்பினார். அரசன் அரண்மனையில் வாழ்ந்து கொ
ண்டிருக்கும்போது ஒரு நாள் சர்மிஷ்டை தன் ருதுகாலமானபடியால்
அரசனிடம் வந்து அரசனே தனிமையில் எனக்கும் தாங்கள் புத்ரனை அளிக்க
வேண்டும் என்று வேண்டினாள். அரசன் ஸ்த்ரீயானவள் நியாயமான வேண்டு

கோபிடமிருக்கக்கூடாது என்று தர்மத்தை எண்ணி சுக்ரனு
டைய "தர்மத்தை மறக்கக்கூடாது என்று" வார்த்தையினா
லிந்த தெய்வ கதி என்று கேட்டான். தர்மத்துக்கு தரு
மம், அறம், புண்ணியம் என்று மூன்று பெயர்கள். தேவயானிக்கு யது, துர்வ
சு, என்று இரண்டு பிள்ளைகள். இதை அறிந்து தேவயானி கோபத்துட
ன் பிதாவினிடம் சென்றாள். பின்பு யயாதியும் கூட
ச் சென்று சுக்ரனுடைய காலைப்பிடித்துத் தன்னை மன்னிக்கும்
படி வேண்டியும் கேளாமல் உனக்குக் கிழப்பருவம்
வரக்கடவது என்று சபித்தார். அரசன் சுக்ரனிடம், தங்கள் பெ
ண்ணிடம் எனக்கு இன்னும் ஆசை தீரவில்லை ஆதலால்
தயவு செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டினான். சுக்ரனும் உன்னு
டைய கிழப்பருவத்தை மற்றொருவன் தன் இளமையைக் கொடுத்து
மாற்றிக்கொண்டு ஏற்பானேயானால் மாற்றிக்கொள்ளலாமெ
ன்று கூறினார். அதன்படி யதுவிடம் இளமையை வேண்டினான்.
அவ்வாறே புருவைத் தவிர மற்ற நால்வர்களும் வேண்டாமென்று
நிராகரித்தார்கள். புருவானவன் பிதாவின் கிழப்பருவத்தை நிறைவேற்றுவது உ
த்தம புத்ரனுடைய தர்மம் என்று கூறி பின்பு தன் இ
ளமையைக் கொடுத்து பிதாவின் கிழப்பருவத்தை ஏற்றுக்
கொண்டான். யயாதி ராஜன் இளமையுடன் தேவயானியைத் திரு
ப்தி செய்து கொண்டு அநேகம் யாகாதிகளைச் செய்து கொண்டு

சிற்றின்பத்தில் போதுமென்ற திருப்தியில்லாமல் ஆயிரம் வருஷங்கள்
அரசாட்சி செய்துவந்தான்" அதனால் வைராக்கியமடைந்து யயாதி தன்ம
னைவி தேவயானியிடம் - "பிரியே² உலகத்தில், ஆசையுள்ளவனுக்கு, உண்டா
னியங்களும் பசுவும், பொன், பசுக்கள், ஸ்திரீகள் கிடைத்தபோதிலும்
போதுமென்ற திருப்தியேற்படாது. அக்நி - நெய் ஹோமஞ்செய்ய
ச்செய்ய அக்கினி வளர்வது போல் ஆசை பெருகவே செய்யும்,
புத்தியில்லாதவனுக்கு சரீரம் தளர்ந்தாலும் ஆசை தளர்வதில்லை,
விவேகியானவன் ஸகல துக்கங்களுக்கும் காரணமான ஆசையை
விடவேண்டும். ஆசையை விட்டவனுக்கு என்றும் ஸுகமே, தாயார்
பெண், ஸஹோதரி, இவர்களானாலும் தனிமையில் அவர்களுடன்
இருக்கக்கூடாது; ஏனெனில் பலமுடைய இந்திரியங்கள் (வாலிப போதைகளில்) பண்டிதனையுந்
த்தவறாக இழுத்துச் செல்லும். ~~[illegible]~~, நான் ஆயிர
ம் வருஷங்கள் சிற்றின்பங்களை அநுபவித்தும் ஆசை குறையவில்
லை. பகவத்தியானம் செய்து ஸாதுக்களோடு காலத்தைக் கழிக்க
நான், உன்னுடைய மாயையிலிருந்து விலகி உத்தமமானதை நா
டிச்செல்வேன், ஆசையில்லாமல் சென்று பகவானை ஆராதிக்
கப் போகிறேன் என்று கூறி ~~[illegible]~~ பூருவின் யௌவனத்தை அவனுக்
குக் கொடுத்து தன் கிழத்தன்மையை அவனிடமிருந்து பெற்றுக்கொ
ண்டான். பூருவைத் தவிர மற்ற நால்வர்களுக்கும் நான்கு திக்
குகளில் ராஜ்யத்தைப் பகிர்ந்து, நால்வருக்கும் மேலான அதிபதியாக்கி

அதிதியாக நியமித்து வணங்கிச் சென்று பகலானை நியமித்து
நற்கதியடைந்தான்//

சகுந்தலா துஷ்யந்தன் கதை—

பௌரவ வம்சத்தில் பிறந்தவனான துஷ்யந்தன் வனத்தில்
வேட்டையாடச் சென்று கண்வ முனிவர் ஆச்ரமத்தில் மிகுந்த ரூப
வதியான சகுந்தலையைக் கண்டு மோகித்து அவளிடம் விசாரித்து
விஸ்வாமித்ரரின் மேனகையிடம் பிறந்து அவர்களால் வன
த்தில் விடப்பட்டு கண்வரால் வளர்க்கப்பட்டவளை அறிந்து
கொண்டான். சகுந்தலையின் உபசாரத்தைப் பெற்று அவளை
காந்தர்வ விவாஹ முறையாக மனைவியாகக் கொண்டு அன்
று அவளுடன் தங்கி மறுநாள் தன் ராஜ்யத்திற்குச் சென்றான். கண்
வர் இதை அறிந்து சந்தோஷித்தார். உரிய காலத்தில் ஒரு ஆண் குழந்தை
பிறந்து அதற்குக் கண்வர் வைதிக கர்மங்களைச் செய்தார். அ
வனுக்கு பரதன் எனப் பெயர். இளவயதிலேயே சிங்கங்களைப் பி
டித்து விளையாடுவான். முனிவரின் சிஷ்யர்களுடன் சகுந்தலை
புத்திரனை அழைத்துக் கொண்டு துஷ்யந்தனிடம் சென்று விஷயத்
தைத் தெரிவித்தாள். ஆனால் துஷ்யந்தன் அவர்களை ஏற்றுக்கொ
ள்ள மறுத்தான். அப்பொழுது "புத்ரனை" "பரஸ்வ" காப்பா
ற்று" சகுந்தலையை அவமதிக்காதே என்று அசரீரியைக் கே
ட்டு புத்திரனை பரதன் என்று அழைத்து ஏற்றுக்கொண்டான்.

துஷ்யந்தன் வெகுகாலம் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்துவிட்டு பரதனுக்கு
ராஜ்யாபிஷேகம் செய்துவிட்டு முக்தியடைந்தான் । பரதன் விஷ்ணுவின்
அம்சமானவன், கங்கை யமுனை தீரங்களில் அநேகம் அச்வமேதமு
தலான யாகங்களைச் செய்து ஏராளமான தானதர்மங்களையும் செய்தான்,
திக்விஜயம் செய்து துஷ்டர்களை அழித்தான் । இருபத்தேழாயிரம் வருஷங்கள்
ராஜ்யபரிபாலனம் செய்து வைராக்கியமடைந்து ஞானத்தால் முக்தியுற்றா
ன் ॥ பரதனுக்கு புத்ரனில்லை மூன்று பெண்கள் ॥ ஸங்க்ருதி என்பவனை புத்
ரன் ரந்திதேவர் என்பவர் தெய்வீகமாகவும் தரித்ரனாகவும் இருந்தார்; ஒரு-
ஸமயம் நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் உபவாஸமிருக்க நேர்ந்தது, மறுநா
ள் தைவாதீனமாக ஆஹாரம் கிடைத்து சாப்பிடும் ஸமயம் ஒரு ப்ராம்ம
ண் பசியோடு யாசித்தான்; ப்ராம்மணனிடம் ப்ரியமாக பாவித்து ஒரு பாகம்
அன்னத்தை ச்ரத்தையுடன் கொடுத்தார், மறுபடி சூத்ரன் பசியோடு யா
சித்தவனுக்கு ஒரு பாகத்தைக் கொடுத்தார், மறுபடி நாய்களுடன் ஒரு சண்
டாளன் வந்து கேட்க ஒரு பாகத்தையும் கொடுத்து ஜலம் மாத்திரம் மீதம்
அதைக் குடிக்கும் ஸமயம் ஒரு புலையன் வந்து கேட்க அதையும் கொ
டுத்து பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்ததாக ஸங்கல்பம் செய்தார்;
அப்பொழுது ப்ரம்ம விஷ்ணு சிவர்களும் தோன்றி அவருடைய கு
ணத்தை பரிசோதிக்கத் தாங்கள் செய்ததென்று கூறி வேண்டிய வர
ம் கேட்கும்படி கூறினார்கள் । உலகத்தில் ஒருவரும் பசிதாகங்களால்

(AA) கர்ணனும் பஞ்ச பாண்டவர்களும் குந்தி, மாத்ரி இவர்களுக்கு சூரியன் முதலான தேவர்களின் தெரிசனத்தாலே பெற்றார்கள் அதிரஸம் பத்ததா லக்கிலே

(இதிஹாஸ வாதியானது)

வருத்தக்கூடாது, நல்லோரிடையத்தக்கதையும் நான்சொ
ல்லுவேன், அதனிலேவந்தால் நன்றுக்கொள்கிறேன் என்று
சொன்னார். சுமேர்த்திக்கேயும் வனம் கிடைக்கும்படியான
ராஜ" // "பாண்டவம்" சந்திரவம்சத்து அரசர்களில் சந்தனு என்பவருக்கு தேவ
காதேவியாடம் மூன்று புத்ரர். பாக அவர்க்கு இரண்டாவதியாட
ம் சித்ராங்கதன் விசித்ரவீரியன் என இருபுத்ரர்கள் சித்ராங்
கதன் யுத்தத்தில் மரணமடைந்தான். விசித்ரவீரியன் காசிராஜ
னின் புதல்விகளான "அம்பிகா" "அம்பாலிகா" என்றவிவை
களையும் ஸ்வயம்வரத்தில் ஜெயித்துக்கொண்டு வரப்பட்டவ
ர்களை விவாஹம் செய்துகொண்டான். சிலநாள்களில் விசித்ர
வீரியன் க்ஷயரோகத்தால் இறந்துவிட்டான். ஸத்யவதியின் வே
ண்டுகோளால் வியாஸர் விசித்ரவீரிய பத்னிகளிடம் திருதரா
ஷ்டிரர் பாண்டுவையும் வேலைக்காரியிடம் விதுரனையும் பெற்றா
ர். திருதராஷ்டிரருக்கு காந்தாரியிடம் துரியோதனன் முதலான து
ரியோதனாதிகளும் துச்சளை என்ற பெண்ணும் பிறந்தார்கள்.
பாண்டுவுக்கு கிந்தமரிஷியின் சாபத்தால் ஸ்த்ரீஸங்கமம் கூடாது. அ
தனால் பாண்டு பத்னியான குந்திக்கு தர்மராஜா, வாயு, இந்திரன்
இவர்களுடைய அனுக்ரகத்தால் யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன் மூவ
ர்களும், மாத்ரி பத்னியிடம் அச்வினிதேவதைகளால் நகுலன்

(AA)

ஸஹதேவன் இவர்களும் ஸஹோதரர்கள் இந்த பஞ்சபாண்டவர்களி
ன் வம்சம் பாரதயுத்தத்தில் மடிந்ததால் உத்தரையின் கர்ப்பத்தில் இரு
ந்த சிசுவை பகவான் அச்வத்தாமாவின் அஸ்திரம் அழிக்காமல் காப்
ப்பாற்றினார். அவரே பரீக்ஷித், விஷ்ணுராதன் என்பவர் இந்த வம்சம் கலி
யுகத்தில் க்ஷேமகன் வரையில் தான். ரோமபாத ராஜனுக்கு ஸந்ததியின்மை
யால் தசரதர் தன் பெண்ணாகிய சாந்தையை ஸ்வீகாரமாகக் கொடுத்தார்
அவளை ரிஷ்யசிருங்க முனிவர் மணந்தார். ஸூர்யப்ரஸாதத்தால் குந்தி
க்கு பிறந்த கர்ணனை ஆற்றில் விட, அவனை அதிரதன் என்பவன் வளர்த்தா
ன். கர்ணபுத்ரன் விருஷஸேனன். யயாதியின் புத்ரன் யது இந்த வம்சத்தில்
கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் பிறந்தான். இந்த பரம்பரையில் தேவகன் உக்ரஸேன
ன் ஸஹோதரர்கள். தேவகனுக்கு நான்கு புத்ரர்களும் தேவகி முதலான ஏழுப
ெண்களும், ஏழு பெண்களையும் சூரன் என்பவனுடைய புத்ரன் வஸுதேவர் ம
ணந்தார். உக்ரஸேனனுடைய புத்ரர்களில் ஒருவன் கம்ஸன். வஸுதேவரின் ஸ
ஹோதரிகளில் ஒருவள் குந்தி. வஸுதேவருக்கு ரோஹிணியிடம் பலராமன் முத
லானவர்களும், தேவகியிடம் எட்டு புத்ரர்களும் ஸுபத்ரா என்ற பெண்ணும். வஸு
தேவர் தேவகி தம்பதிகளிடம் பகவான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் எட்டாவது புத்ரனா
க அவதாரம் செய்து கோகுலம் சென்று சத்ருஸம்ஹாரம் செய்து அநேகம்
ஸ்திரீகளை விவாஹம் செய்து ஏராளமாக ஸந்ததிகளை உத்பத்திசெய்து பல யாக
ங்களைச்செய்து பாரதயுத்தவ்யாஜமாக பூபாரத்தை நீக்கி அர்ஜுனனுக்கு கீ
தோபதேசம் செய்து உத்தவருக்கு தத்வோபதேசம் செய்து வைகுண்டம்
சென்றார். ||

உ

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகிருஷ்ணாய பரமாத்மனே நம:

10வது ॥ ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதார சரித்ரம் — தசமஸ்கந்தம் —

பரீக்ஷித் - சுகபகவானே! ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய அனுக்ரஹத்
தாலேயே என் முன்னோர்களான பாண்டவர்கள், தேவர்களாலும்
ஜயிக்க முடியாத பீஷ்மாதிகளை ஜயித்து ராஜ்யத்தை யடைந்தா
ர்கள், நான் மாதாவின் கர்ப்பத்திலிருக்கும் பொழுது அச்வ
த்தாமனுடைய அஸ்திரத்தால் எரிந்து போகாமல் சக்ராயுதத்
தினால் அந்த பகவானே காப்பாற்றினார். மேலும், அந்த புண்ய
ச்லோகனுடைய கல்யாண குணங்களை, உலகப்பற்றை விட்டவர்க
ளிகளும், மோக்ஷத்தை விரும்புபவர்களும், விஷய ஸுகத்தை
விரும்புபவர்களும் கானம் செய்கிறார்கள். அவருடைய கதை
யை கோஹத்தி முதலான கொடிய பாபங்களைச் செய்தவனைத்
தவிர யாவன் கேட்பான்? தங்களுடைய முகாரவிந்தத்திலிருந்து பெருகும் கதா
ம்ருதமாகிற அம்ருதத்தைப் பருகிக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு
மூன்று நாளாக ஜலம் கூட சாப்பிடாமலிருக்கும் எனக்குக் கொ
டிய பசி வேட்கை துன்புறுத்தவில்லை, ஆகையால் அந்த கிருஷ்ண ப
கவானுடைய சரித்ரத்தை விஸ்தாரமாகக் கூறும்படி ப்ரார்
த்திக்கிறேன் என்று கூறினார்॥

சுகர் — ராஜரிஷியே! உன்னுடைய திவ்யமான புத்தி கேசவனிடம் ஈடுபட்டிருக்கிற
து. கங்காதீர்த்தமானது பார்ப்பவர்களையும் ஸ்நானம் செய்பவர்களையும்
ஜலத்தைக் குடிப்பவர்களையும் அது பவித்ரம் செய்வது போல

பகவானுடைய கதையும், சொல்லுபவர்களையும், கேட்பவர்களை
யும் பக்கத்திலிருந்து கேட்பவர்களையும் ஸகல பாபங்களையும் நீக்கிப் பரி
சுத்தம் செய்யும் ஆசையால் அதைக் கூறுகிறேன் கேள்.
ஒருஸமயம் பூமிதேவி, அஸுரஸ்வபாவமுள்ள அரசர்களுடைய பெரு
ங்கூட்டத்தைத் தாங்க முடியாமல் பசு உருவுடன் ப்ரம்மாவிடம் சென்று
தன் துக்கத்தைத் தெரிவித்தாள். ப்ரம்மா சிவனையும் மற்ற தேவர்களை
யும் அழைத்துக்கொண்டு பாற்கடல் கரைக்குச் சென்று பகவானை
த்யானம் செய்தார். பிறகு அசரீரியாகத் தானறிந்து பகவானுடைய கட்
டளையை தேவர்களுக்குக் கூறினார். பூதேவியின் வருத்தத்தை அறிவேன்,
தேவர்கள் பூலோகத்தில் யதுவம்சத்துடன் பிறந்து பூபாரத்தை நீக்கும்
வரையில் இருக்க வேண்டும், நான் வஸுதேவருடைய கிருகத்தில் பு
த்ரனாகப் பிறப்பேன், ஆதிசேஷனும் தமையனாகப் பிறப்பான், மாயை
யும் ஒரு காரியத்திற்காகப் பிறப்பாள், தேவஸ்த்ரீகளும் பிறக்க
வேண்டும் என்று பகவானுடைய கட்டளையைக் கூறி அவ்வாறே தேவ
ர்களையும் ஆக்ஞை செய்து பூமியையும் ஸமாதானம் செய்து விட்டு
ப்ரம்மா தன்னுடைய லோகம் சென்றார்॥
யதுவம்சத்து அரசனான சூரஸேனன் மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு
ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வந்தான். மதுரையில் சூரன் என்பவரின் புத்ரனா
வஸுதேவர் தேவகனுடைய பெண் தேவகியை விவாஹம் செய்து கொண்டு
ரதத்தில் ஏறி தன் வீட்டுக்குத் திரும்பினார். தேவகனுடைய ஸஹோதரன்

+ தன் ஜீவனத்திற்காக

உக்ரஸேனன், அவனுடைய புத்ரன் கம்ஸன், தன் ஸஹோதரி
யான தேவகியைப் ப்ரீதிக்காக தேரிலேற்றி அந்த ரதத்தை ஓட்டிச் செ
ன்றான், தேவகன் ஏராளமான சீர்வகைகளையளித்தான், வாத்ய
கோஷம் முழங்கியது, அந்த ஸமயம் கம்ஸனைக் குறித்து "ஹே அறிவில்
லாதவனே! நீ தேரில் அழைத்துச் செல்லும் இவளுடைய எட்டாவது
கர்ப்பம் (குழந்தை) உன்னைக் கொல்லப் போகிறது" என்று ஒரு
அசரீரி உண்டாயிற்று. அதைக் கேட்டுக் கம்ஸன் கையில் வாளேந்தி
தேவகியைக் கொல்லத் தலைப்பட்டான். அதைக் கண்ட வஸுதே
வர் - கம்ஸனிடம், தாங்கள் உயர்ந்த போஜவம்சத்தரசன், தேவகி உன்னு
டைய ஸஹோதரி, ஸ்த்ரீ, அவளை இந்த விவாஹ ஸமயத்தில் கொல்
வது ஸரியில்லை. பிறந்தவனுக்கு ஒருநாள் மரணம் நிச்
சயம், ஆசையால் பாபஞ்செய்யக்கூடாது, என்று கூறியும் அவன் கேட்கா
ததால் மேலும் கூறினார் - கம்ஸ உனக்கு இவளால் பயமில்லை புத்ர
னே ஆணையால் இவளுக்குப் பிறக்கும் எட்டுக் குழந்தைகளை
யும் உன்னிடம் கொடுத்துவிடுகிறேன் என்று ஸமயோசிதமாகக்
கூறினார். அவனும் ஸமாதானமடைந்து தேவகியைக் கொல்லவில்லை.
வஸுதேவர் தேவகியுடன் தன் வீடு வந்து சேர்ந்தார். நாளடைவில்
தேவகிக்கு முதலாவது புத்ரன் பிறந்தது. வஸுதேவர் ஸத்யம் தவறா
மல் அந்தக் குழந்தையைக் கம்ஸனிடம் கொடுத்தார், அவன் எனக்கெட்
டாவது குழந்தைதானே பயம். இதைக் கொண்டு செல்லுங்கள் என்று

+இது வேறு புராணத்தில் காரியத்தின் முன்பு பகவானால் சொல்லப்பட்ட காலநேமி என்ற அசுரனே கம்சனாகப் பிறந்திருக்கிறான் என்று இதில் தெரியவருகிறது

ஸந்தோஷமாகக் கொடுத்தான். வஸுதேவரும் அதிக ஸந்தோஷத்துடன் குழந்தையுடன் வீட்டுக்கு வந்தார். இந்த ஸமயம் நாரதர் வந்து கம்ஸ நீ உண்மையில் உக்ரஸேன ராஜனுக்குப் பிறந்தவனில்லை. உண்மையில் காலநேமி என்ற அசுரன், உக்ரஸேனன் மனைவி வனத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்த போது அவளைப் பார்த்து மோகம் கொண்டு உக்ரஸேன வேஷத்துடன் அவளைச் சேர்ந்தான். பிறகு அவள் அறிந்து சாபமிட்டாள். ஆகையால் நீ யாதவனில்லை, அசுரன், இங்கு இருக்கும் கோபர் வஸுதேவர் முதலான கோபர்களும் தேவகி முதலானவர்களும் தேவாம்சமாக உள்ளவர்கள். அசுரர்களான உங்கள் வேரையும் ஸம்ஹாரம் செய்யவே தேவகியிடம் பிறக்கப் போகிறார் என்று கூறிச்சென்றார். இதைக் கேட்டு கம்ஸன், தேவகி வஸுதேவர்களை காராக்ருஹத்தில் போட்டு, அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளை ஒவ்வொன்றையும் கொன்றான். தன் தந்தை உக்ரஸேனனையும் விலக்கி தானே ராஜாவாகினான்.+ பிறகு கம்ஸன் தன்னுடைய மாமனாரான ஜராஸந்தனை தனக்கு பக்கபலமாகக் கொண்டு, அசுர ராஜ்யமான பாணன், பகன், சாணூரன் முதலியவர்களுடன் சேர்ந்து பூதனை முதலானவர்களுடன் யாதவர்களைத் துன்புறுத்தி வந்தான். சில யாதவர்கள் வேறு தேசங்களுக்கு ஓடிப்போனார்கள். சிலர் கம்ஸனை அனுஸரித்து இருந்தார்கள். தேவகிக்கு முறையாக ஆறு ஆண் குழந்தைகள் பிறந்து அவைகளை வஸுதேவர் கம்ஸனிடம் கொடுக்க அவன் தரையில் அடித்துக் கொன்றான்.

305

தேவகிக்குப் பிறந்த முதல் ஆறு குழந்தைகளும் ப்ரஹ்மாவை பரிஹா ஸம் செய்ததால் ப்ரஹ்மாவின் பேரன்களான அவர்களைய சாபத்தா ல் பிறந்தார்கள். அவர்களுக்குச் சீக்கிரம் சாபநிவ்ருத்தியாகி மோக்ஷத்தையடைய வேண்டியே நாரதர் கம்ஸனுக்கு உபதேசம் செய்தார். ஆகையால் நாரதர் செய்தது தவறில்லை. அவரும் அதிக பாபத்தால் சீக்கிரம் கம்ஸன் மடிய வேண்டும் என்று எண்ணினார். தேவகியின் கர்ப்பத்தில் ஏழாவதாக பகவானுடைய அம்சமான ஆதிசேஷன் தோன்றினான். பகவான் தன் பக்தர்களான யாதவர்களுக்கு கம்ஸனால் ஏற்பட்ட பயத்தை அறிந்து தன்னுடைய மாயா தேவிக்குக் கட்டளையிட்டார் — ஹே தேவி! வஸுதேவருடைய பத்னிகளில் ஒருவளான ரோஹிணி என்பவள் கோகுலத்தில் வஸுதேவருடைய ஸகாவான நந்தகோபருடைய க்ருஹத்தில் கம்ஸனுக்குப் பயந்து வஸித்து வருகிறாள். என்னுடைய ஆதிசேஷாம்சமான தேவகியின் வயிற்றில் (கர்ப்பத்தி)லிருக்கும் கர்ப்பத்தை ரோஹிணியின் உதரத்தில் சேர்க்கவேண்டும். பிறகு நான் தேவகிக்கு எட்டாவது புத்ரனாக அவதாரம் செய்வேன். அந்த ஸமயம் நீ கோகுலத்தில் நந்தகோபருடைய பத்னியான யசோதைக்குப் புத்ரியாகப் பிறக்க வேண்டும். இத்தகாரியங்களைச் செய்வதால் மனிதர்கள் உன்னைப் பல இடங்களில் துர்க்கை, பத்ரகாளி, விஜயா, வைஷ்ணவி, குமுதா, சண்டிகா, க்ருஷ்ணா, மாதவி,

கந்யகா, மாயா, நாராயணீ, ஈசாநீ, சாரதா, அம்பிகா, என்று ப
லபெயர்களில் உன்னைத் தூபம் தீபம் நைவேத்யங்கள் செய்து பூஜிப்பார்கள்।
ரோஹிணியிடம் பிறந்தவனை ஸங்கர்ஷணன், ராமன், பலன், என்று பலபெ
யர்களில் கூறுவார்கள் என்று கூறினார்। மாயையும் அவ்வாறே செய்கி
றேன் என்று கூறி அவ்வாறே செய்தாள்। ஜனங்கள் தேவகியின் கர்ப்பம்
சிதைந்தது ஹா ஹா என்று கூறினார்கள்। பகவான் வஸுதேவருடைய தி
யானத்தில் தோன்றி தேவகியின் கர்ப்பத்தில் ப்ரவேசித்தார்। அத
னால் தேவகி மிகவும் தேஜஸ்ஸுடன் விளங்கினாள்। அதைக்கண்ட
கம்ஸன் தேவகி கர்ப்பம் இவ்வாறு இருந்ததில்லை ஆகையால் என்னை
வதம் செய்ய ஹரியே தோன்றியிருக்கிறார் இப்பொழுது இவளைக் கொ
ன்றால் கர்ப்பிணி ஸ்த்ரீயைக் கொன்றேன் என்று ஜனங்கள் நிந்திப்பா
ர்கள், நரகமும் ஏற்படும் என்று எண்ணிக் கொல்லாமல் அவனுடைய பி
றப்பை எதிர்பார்த்து வைரபுத்தியுடன் இருக்கும்பொழுதும் தூங்கும்
பொழுதும் நிற்கும்பொழுதும் சாப்பிடும்பொழுதும் எந்நேரமெல்லா
ம்பொழுதும் ஹரியாகவே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்। ப்ரம்மா
வும் சிவனும் மற்றும் பரிவாரங்களுடனும் நாரதர் முதலான ரிஷி
கள் தேவர்கள் இவர்களுடனும் அங்கு வந்து பகவானை ஸ்தோத்தி
ரம் செய்தார்கள்। நீர் உலகத் தோற்றத்திற்குக் காரணமானவர்,
ஸத்யஸ்வரூபர், நீர் ஒருவராகவும் மாயையால் மயங்கி பலவாகப் பா
ர்க்கிறார்கள்।

ஸாதுக்களைக் காப்பாற்றவும் துஷ்டர்களை அழிக்கவும் மாயையால்
பல தேகங்களை எடுத்துக் கொள்கிறீர், உன்னையால் நிஸ்சிந்தையான
ரூபரே, இவர்கள் பக்தி செய்து ஸுலபமாக ஸம்ஸாரக் கடலைத் தாண்
டுகிறார்கள், அந்த பக்தர்கள் அதற்காகவே பக்தி மார்க்கத்தை பூலோக
த்தில் விட்டுச் செல்லுகிறார்கள். இவர்கள் தங்களை ஞானிகளாக எண்ணி
பக்தி மார்க்கத்தை விட்டவர்கள், அவர்கள் கீழ் நிலையையே அடைவார்கள்
பக்தி செய்பவர்களுக்கு எங்கிருந்தும் கெடுதலில்லை, உம்முடைய நாமங்களை
யும் ரூபங்களையும் சரித்திரங்களையும் சிந்திப்பவர்கள் ஸம்ஸார ப
ந்தத்தை யடைய மாட்டார்கள். பல அவதாரங்களை யெடுத்து லோகங்க
ளைக் காப்பாற்றுவது போலவே இப்போதும் துஷ்டர்களை அழித்து பூபார
த்தை நீக்கும் தங்களை சரணமடைகிறேன் நமஸ்காரம் என்று ஸ்து
தி செய்துவிட்டு, தாயே தேவகி உன்னுடைய பாக்யத்தால் உன் வயிற்றில்
பரமபுருஷன் தோன்றியிருக்கிறார். அவர் யாதவர்களைக் காப்பாற்றுவா
ர் சீக்கிரத்தில் கம்ஸனை அழிப்பார் ஆகையால் இனி கம்ஸ பய
ம் வேண்டாம் என்று தேவர்கள் இப்படிச் சொன்னார்கள்॥

பிறகு சுபமான ஆவணி மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் அஷ்ட
மி ரோஹிணி நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபதினம், நவக்கிரகங்கள் சுபஸ்தா
னத்தில் இருக்கிறார்கள், ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்கள் ப்ரகாசித்தன, பூ
லோகத்தில் கிராமநகரங்களில் மங்கள காரியங்கள் நடந்தன।

நதிகளெல்லாம் தாமரைப் புஷ்பங்களுடனும் அதிக ஜலத்துடனும் விளங்கின,
வனங்கள் புஷ்பங்களால் அழகாக விளங்கின, நல்ல குளிர்ந்த வாஸனையுடன்
காற்று வீசிற்று, ப்ராம்மணர்களின் க்ருஹங்களில் யாகாக்நிகள் ஜ்வலித்தன,
ஸாதுக்களுடைய மனங்கள் தெளிவாக இருந்தன, ஆகாயத்தில் தேவதுந்
துபி முழங்கின, கந்தர்வர் பாடினார், முனிவர் ஸ்துதி செய்தனர், அப்ஸ
ரஸ்கள் நடனமாடினர் தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள், வாத்ய கோஷ
ம் போல் மேகங்கள் கர்ஜித்தன. இவ்வாறு மங்களமே பொருந்திய அன்று இ
ரவு சந்திரோதய காலத்தில் ரோஹிணீ நக்ஷத்திரத்தில் ஸர்வ ப்ராணிகளின்
ஹ்ருதயத்தில் வஸிக்கும் பகவான், கிழக்கு திக்கில் பூர்ண சந்
திரன் உதயமாவது போல் தேவகியிடமிருந்து புத்ரனாக அவதாரம்
செய்தார். அந்த ஆச்சரியமான குழந்தை, செந்தாமரை இதழ் போ
ன்ற கண்கள், சங்கம் சக்ரம் கதை, தாமரை மலர் இவைகளை ஏந்
திய நான்கு கைகள், மார்பில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறு, கழுத்தில் கௌ
ஸ்துப ரத்ன மாலை, அரையில் பீதாம்பரம் (மஞ்சள் பட்டு) நீல
மேகம் போன்ற காந்தி, வைர ரத்னங்கள் பதித்த கிரீடம் குண்டல
ங்கள், ரத்ன காந்தியால் பளபளக்கும் அழகிய அளகங்கள்,
அரைநாண் மாலை, தோள்வளைகள், கைவளைகள், இவ்வாறு ஆ
பரணங்களுடன் ஜ்வலிக்கும் புத்ரனாக வந்திருக்கும் ஹரியை, வஸுதே
வர் தன் கண்களால் பார்த்தார். அந்த புத்ரோத்ஸவ ஸமயத்தில்

வஸுதேவர், தான் காராகிருகத்தில் இருப்பதால் ஆனந்தஸாகரத்தில் மூழ்கி உத்தம ப்ராம்மணர்களுக்கு மனதால் பதினாயிரம் கோதானம் செய்வதாக ஸங்கல்பம் செய்தார். அங்ஙனமே புத்ரனையும் புகழ்ந்து அனந்தனுக்கு அஞ்ஜலிபந்தனம் செய்து ஸ்தோத்ரம் செய்தார்— தாங்கள் மாயையைக் கடந்த ஸச்சிதானந்த ப்ரஹ்மமே லோகத்தை ரக்ஷிக்க அவதாரம் செய்திருக்கிறீர். இந்த துஷ்டனான கம்ஸன் நீங்கள் என் புத்ரனாக அவதாரம் செய்யப் போவதை அறிந்து உங்கள் ஸஹோதரர்களைக் கொன்றான். இப்பொழுது உங்களுடைய மஹிமையை அறிந்து ஆயுதம் ஏந்தி வருவான் என்றும் கூறினார். தேவகியும் பகவானை துதி செய்து இந்த அத்புத ரூபத்தை த்யானத்தாலேயே அறியக்கூடிய இதை மனிதர்களுக்குக் காட்ட வேண்டாம்; பயத்தால் ஸ்வபாவ ரூபமான நான் கம்ஸனால் உங்களுக்கு ஆபத்து நேரிடுமோ என்று பயப்படுகிறேன் என்று கூறினாள். பகவான்— ஸ்வாயம்புவ மனுவின் காலத்தில் "ப்ருச்னி" என்றும் வஸுதேவர் "ஸுதபஸ்" என்றும் இருக்கையில் என்னைக் குறித்து ஆயிரம் திவ்ய வர்ஷங்கள் கடுமையான தவம் செய்தீர்கள். என்னைப் போன்ற புத்ரனை வரமாகப் பெற்றீர்கள், நான் உங்களுக்கு ப்ருச்னிகர்ப்பன் என்ற பெயரில் பிறந்தேன், பிறகு நீங்கள் கச்யபர் அதிதியாக பிறந்த பொழுது வாமனனாக உபேந்திரனாக அவதரித்தேன், இப்பொழுது வஸுதேவர் தேவகியாகப்

பார்த்த பொழுது கிருஷ்ணனாக அவதாரம் செய்திருக்கிறேன். முன்பு சது
நினைத்து
ர்புஜர் கோடி கட்டியணைக் கிட்டுவம் செய்தீர்கள்; அந்த நானே புத்திரனாக
வந்திருக்கிறேன் என்று அறிந்து கொள்வதற்காகவே இவ்வாறு ரூப
த்துடன் தரிசனம் கொடுத்தேன். நீங்கள் இருவரும் என்னை இவ்வ
மையம் புத்ரமென்றும், நிலையம் புத்ரன் என்று எண்ணியபடி
நினைத்துக் கொண்டு கடைசியாய் பரமபதத்தை அடைவீர்கள் என்று கூறி
வசுதேவர் தேவகியும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே குழந்தை
ருடன் ஸாதாரண லோகத்தவர் குழந்தையானார். பகவா
னுடைய ஆக்ஞைப்படியே வஸுதேவர் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு வெ
ளியே செல்ல நினைத்ததும் யோகமாயையால் பலமாகத் தாளிட்ட
கதவுகள் தானே திறந்தன. வாயில் காத்திருந்த காவலர்கள் உணர்வு
கள் மயக்கத்தில் ஆழ்ந்தனர். இரவு இருளில் கிளம்பி, அந்த ஸமயம்
குழந்தையைக் கூடையில் வைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தார். ஆதிசேஷன் கு
டையுடன் மழைத் தாரைப் போட்டது. பகவானின் மேல் தாரை விழாமல் ஆ
திசேஷன் தன் படங்களால் குடை போல் படுத்தித் தடுத்தான். கூடவே
வந்தான். வழியில் யமுனையில் ஆறும் பெரு வெள்ளமாகப் பெருகிக் கொ
ண்டிருந்தும் அவளைக் கட்ட வழி விட்டது போல் வழிவிட்டது. வஸுதேவர்
நந்தகோபருடைய கோகுலத்தில் எல்லோரும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்
பொழுது கதவுகள் திறக்க யசோதையின் படுக்கையில் இந்தக் குழ
ந்தையை

விட்டுவிட்டு அங்கே அவளுக்குப் பிறந்திருக்கும் பெண் குழந்தை
யை எடுத்துக் கொண்டு மதுராபுரியில் பழைய காராகிருகம் வந்தார். அ
ங்கே தேவகியின் படுக்கையில் அந்தக் குழந்தையைக் கிடத்தினார். முன்பே
ன் போலவே கால்களில் விலங்குகளை மாட்டிக் கொண்டு முன்போ
லவே இருந்தார். உள் வெளிக் கதவுகளும் முன்போலவே தாளிட்டுக்
கொண்டன. யசோதைக்குப் பிறந்த குழந்தையை அங்கே நின்றவர்க
ள் தூக்கத்தில் ஆணோ பெண்ணோ என்று அப்பொழுது அறியவில்லை. தேவ
கியின் குழந்தை அழுகை சப்தத்தைக் கேட்டு கம்ஸனுடைய காவ
லாளிகள் ஓடிப்போய் கம்ஸனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். கம்ஸன் பரப
ப்புடன் ஓடிவந்தான். தேவகீ, கம்ஸனிடம், - ஸஹோதரனே எந்திய
புத்ரர்களைக் கொன்றாய். இது கடைசியானது பெண் குழந்தை இதுவொன்றை
விட்டுப் பெண்ணாவது இருக்கட்டும், இதைக் கொல்லாதே, நீ கொடுத்ததாக
இருக்கட்டும் என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டாள். அந்தத் துஷ்
டன் கேளாமல் அழுது கொண்டிருக்கும் தேவகியின் கையிலிருந்து
பெண் குழந்தையைப் பிடுங்கி இரு கால்களையும் பிடித்துப் பாறையில் அ
டித்துக் கொல்ல கையை ஓங்கினான். அது அவன் கையிலிருந்து
மேலே ஆகாயத்தில் ஆயுதங்கள் ஏந்திய எட்டுக் கைகளுடன் காளி
யாகத் தோன்றினாள். தேவர்கள் ஸ்துதி செய்தார்கள். காளி மூட
னே கம்ஸ! உன்னைக் கொல்லப் போகிற சத்ரு னெங்கேயோ வளர்ந்து

வசித்தான், எதிரியவர்களைக் கொல்லவேண்டாமென்று கூறிச்
சென்று பல இடங்களில் பலவிதமான பெயர்களுடன் பக்தர்களால்
கொண்டாடப்பட்டவளாக இருந்தாள். அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுக்கம்ஸ
ன், தேவகிவஸுதேவர்களை விடுதலைசெய்து வணக்கத்துடன், தெய்வம்
கூடப்பொய் சொல்கிறது, எட்டாவது ஆண்குழந்தை என்னைக்கொல்ல
ப் போகிறது என்று நம்பி உங்களுடைய எல்லாக்குழந்தைகளையும் கொ
ன்றேன், என் பிழையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள், எல்லாம் அவர
வர்கள் முன்வினைப்பயனே என்று வருத்தத்துடன் கூறி பாதங்களில் வணங்
கினான். தேவகிவஸுதேவர்களும் கோபம் தணிந்து இருந்து நீ சொல்வது
உண்மையெனக் கூறினார்கள், கம்ஸன் அவர்களிடம் விடைபெற்று
வீட்டிற்குச் சென்றான். மறுநாள் கம்ஸன் மந்திரிகளை அழைத்துக்காளி
கூறியதைச் சொன்னான். அதைக் கேட்டு அவர்கள், அரசனே அப்படி
யானால் உங்களுக்குச் சத்ருவான குழந்தை மறைவாகவளர்கிறதால் நா
ங்கள் கிராமங்கள் சேரிகள் பட்டணங்களில் சென்று அங்குள்ள பிற
ந்தோ பிறக்காதோ எல்லாக்குழந்தைகளையும் கொன்றுவிடு
கிறோம், தவிரவும் நமக்கு தேவர்கள் விரோதிகள் தேவர்களுக்கு ஆதார
மானவர் விஷ்ணு, விஷ்ணுவுக்கு இதர்மங்களும் அதைச் செய்யும் பிரா
ஹ்மணர்களும் யாகம் செய்ய உபகாரமான பசுக்களும், ஆகையால், பிரா
ஹ்மணர்களையும் தபஸ்விகளையும் யாகம் செய்யும் பிராஹ்மணர்களையும்

பசுக்களையும் தர்மங்களையும் வேதங்களையும் அழித்துவிட்டால்
ஹரிக்குபலம் குறையும் அதனால் தேவர்கள் பலஹீனமடைவார்கள், ஆ
கையால் ரிஷிகளை வதைப்பதே நாம் வாழ உபாயம் என்று கூறினார்கள்।
இவ்வாறு துர் மந்திரிகளின் போதனையைக் கேட்டு கேடுகாலத்தால்
பிராமணர்களை ஹிம்சை செய்ய அனுமதியளித்தான். அவர்களும்
மாயையால் பல உருவங்களுடன் ஸாதுக்களுக்குக் கேடு செய்தார்க
ள். நல்லவர்களுக்குக் கெடுதல் செய்தால், ஆயுள் ஐசுவரியம்
புகழ், தர்மம், புண்ய லோகங்கள் எல்லா நன்மைகளும் அழியும்
என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை॥ //

கோகுலத்தில் நந்தகோபர் தனக்குப் புத்ரன் பிறந்த உத்ஸவத்தைத் தான
ஸ்நானம் செய்து பிராமணர்களை அழைத்து ஸ்வஸ்திவாசனம், அ
நேக தானங்கள் செய்தும் கிராமத்தை அலங்காரங்கள், வாத்ய கோ
ஷங்கள் செய்தும் ஜாதகர்ம மஹோத்ஸவத்தை வெகு விமரிசையாகக்
கொண்டாடினார். பகவான் அவதாரம் செய்ததிலிருந்து கோகுலம் ஸகல
ஸம்பத்துக்களும் செழித்து லக்ஷ்மீகரமாக விளங்கியது॥ நந்த
கோபர் கோகுலத்தைக் காவல் புரிய கோபாலர்களை நியமித்துவிட்டு
கம்ஸனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வருஷ வரிக்கப் பணத்தை எடு
த்துக்கொண்டு மதுரைக்கு வந்தார். இதை அறிந்து வஸுதேவர், அரச
னுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு நந்தகோபர் தங்கியிருக்குமிடத்தி
ற்கு வந்தார்।

நந்தகோபர் வஸுதேவரைத் தழுவி அணைத்து உபசரித்து ஒருவருக்கொரு
வர் க்ஷேமத்தை விசாரித்துக்கொண்டார்கள். பிறகு வஸுதேவர் "ஸஹோதரனே! வ
யதாகிவிட்டது இனி மேல் குழந்தை பிறக்காது என்றிருந்த உங்களுக்கு தெய்வ
கிருபையால் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது. என் புத்திரன் தாயாருடன் கோகுலத்தில்
ஸௌக்யமா? உங்களால் அன்புடன் வளர்க்கப்பட்டு உங்களிடத்தில் பற்றுள்ளான் என்
று அறிகிறேன். ஸ்நேகிதர்கள், அவரவர்கள் மனைவியால் வேறிடத்தில் உள்ள
வாழும்படியாயிற்று; ஒருவர் கஷ்டப்பட்டால் மற்றவரும் ஸுகமாக இருக்க மு
டிவதில்லை." என்று கூறினார். நந்தகோபரும், "கம்ஸன் உங்கள் புத்திரர்கள
ல்லோரையும் கொன்றுவிட்டான்; கடைசியாகப் பிறந்த பெண்ணும் ஆகா
சத்தில் பறந்து சென்றுவிட்டது. எல்லாம் கர்மவினையே. வேறு யாரைக் கா
ரணம் சொல்வது" என்று கூறினார். வஸுதேவர் "நீங்கள் வந்த காரியம் தீர்ந்து
விட்டது. கோகுலத்தில் பல எதிர்பாராத கஷ்டங்கள் நேரிடலாம் என்று
சகுனங்களால் அறிகிறேன். ஆகையால் இங்கு தங்க வேண்டாம்" என்று கூறினார்.
நந்தகோபரும் அவ்வாறே கூட வந்தவர்களுடன் மாட்டுவண்டிகளில் கோ
குலம் புறப்பட்டார். "பெரியவர் வஸுதேவர் சொன்னது பொய்யாகாது"
என்று எண்ணி ஆபத்து வராமல் இருக்க பகவானை ஸ்ரீஹரியை சரணமடைந்தார்.

பூதனை என்ற ராக்ஷஸி, கம்ஸனுடைய உத்தரவால் கிராமங்க
ள், நகரங்கள், சேரிகள், இடங்களுக்குச் சென்று சிறு குழந்தைகளைக் கொன்
று கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாக ஸஞ்சாரம் செய்து ஒரு ஸமயம் கோகுல

(x) நல்லகாரியங்கள் செய்யும் பொழுது ராக்ஷஸர்களை விரட்டும் வேதமந்திரங்களோ, பகவத் நாம ஸங்கீர்த்தனமோ இல்லையேல் அங்கு ராக்ஷஸர்கள் நுழைவார்கள்

வந்து பார்வையால் அழகான ஸ்திரீ வேஷத்துடன் நந்தகோபனுடைய கிருகத்தில் பிரவேசித்தாள். அவளுடைய அழகில் மயங்கி கோபி ஸ்திரீகள் மெதுவாக வந்து தொட்டிலில் தூங்கும் குழந்தையை எடுத்து ஸ்தனத்தில் விஷத்தைக்கொண்டு மடியில் வைத்துப் பால் கொடுக்க ஆரம்பித்தாள். எல்லாமறிந்த அந்த மாயாவி ஒன்றும் அறியாதது போல் கண் மூடியிருந்து, அவளுடைய பாலுடன் சேர்ந்து பிராணனையும் சேர்த்து உறிஞ்சினார். அவள் விட்டுவிடு என்று கதறியும் விடவில்லை, அவள் பயங்கர ராக்ஷஸி ரூபத்துடன் அலறிக்கொண்டு மடிந்தாள். அவளுடைய பெரிய சரீரம் ஆறு மைல் தூரத்திலுள்ள மரங்கள் பொடியானது. அவளுடைய மார்பில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் குழந்தையை பரபரப்புடன் எடுத்து கோபிகைகள் யசோதை ரோஹிணியுடன் ஸ்நானம் செய்வித்து பகவானுடைய நாமங்களைச் சொல்லி ரக்ஷை செய்தார்கள் (x). பிறகு பால் கொடுத்து தூங்க வைத்தார்கள். நந்தகோபர் மதுரையிலிருந்து வரும் வழியில் அந்த பெரிய சரீரத்தைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து வஸுதேவருடைய சொல் ஸத்யமாயிற்றே என்று எண்ணி அவளுடைய சரீரத்தைக் கோடரியால் வெட்டி எரித்தனர். அந்தப் புகை அகில் சந்தன வாஸனையுடன் வெகுதூரம் பரவியது. கிருஷ்ண பூதனை ராக்ஷஸி கொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பகவானுக்கு விஷத்தைக் கொடுத்தாள்.

+ பூதனையைப் போல் சரீரம் கூடவில்லாமல் சகடாஸுர
ன் மோக்ஷமடைந்தான் பகவானுடைய பாதம் தீண்டியதால்
என்று நாராயணீயம்
⊗ சணமேல் கட்டின்

அதனால் அவன் பாபம் நீங்கி உத்தமகதியடைந்தான். பக்தி சிரத்தையுடன்
பகவானுக்கு பழம் பக்ஷ்யம் முதலானவைகளை அளித்து பூஜை செய்பவர்கள்
நற்கதியடைவார்கள் என்பதில் ஸந்தேகமேயில்லை. "இந்த பூதனா மோக்ஷம்
என்ற சரித்திரத்தைக் கேட்பான் பகவானிடம் பக்தி ஏற்படும்"

ஒருதினம், நந்தநந்தனன், நிமிர்ந்து உட்கார ஆரம்பித்தான் அன்று குழந்தை
யின் ஜன்ம நக்ஷத்திரமும் சேர்ந்தது. அதற்காக ஒரு உத்ஸவம் நடத்தினார்
கள்; அதில் பிராமணர்கள் புண்யமந்திரங்களை ஜபம் செய்து அபிஷேகம்
செய்தார்கள், வாத்யகோஷங்கள் செய்து அநேக தானங்கள் செய்து வ
ட்டின்முன் ⊗ மேடமாக பாத்திரங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு வண்டியின் கீ
ழ் குழந்தையை (தொட்டிலில்) தூங்கவைத்தார்கள், வந்தவர்களுக்கு உடை
கள் அளித்து போஜனம் செய்வித்து உபசாரம் செய்து கொண்டிருந்த யசோ
தை ரோஹிணியும் பசியால் அழும் குழந்தையை கவனிக்கவில்லை, அழும்
பொழுது குழந்தை தன் கால்களை உதைத்தது. அந்த உதை குழந்தையைக் கொ
ல்லக் கம்ஸனால் ஏவப்பட்டு, அந்த வண்டியில் ~~[illegible]~~ ஒளிந்து கொண்
டிருந்த அஸுரன் மேல் விழ வண்டி கவிழ்ந்து சகடாஸுரனும் அழிந்
தான். + வண்டியிலிருந்த பாத்திரங்களும் சிதறிவிழுந்தன. அதைக்கண்ட கோ
பர்கள் ஓடிவந்து வண்டி எவ்விதம் கவிழ்ந்தது என்று ஆச்சர்யத்துட
ன் சிறுபாலர் இருவர்களிடம் கேட்டனர், அவர்களும் இந்தக் குழந்தை
கால்களால் கவிழ்ந்தது என்று கூறினர், நந்தகோபர் குழந்தையைக்

சாந்திகர்மாக்களைச் செய்தார் ॥

ஒருநாள் யசோதை குழந்தையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு கொஞ்சிக்கொ
ண்டிருக்கும்பொழுது திடீரென்று குழந்தை கனத்தது. ஆகையால் கீ
ழே விட்டு ஆச்சரியப்பட்டு பகவானை தியானம் செய்தாள். அப்பொழுது
கம்ஸனால் ஏவப்பட்ட திருணவர்த்தன் என்ற அஸுரன் புயல் காற்
றாக உருவத்தில் கோகுலத்தில் தோன்றி புழுதியை வாரி இறைத்து கண்
ணை மறையச் செய்தான். ஒருவருக்கொருவர் அறியமுடியவில்லை. குழ
ந்தை இருக்கும் இடம் தெரியாமல் யசோதை அழுது புலம்பினாள்.
சிறிது நேரத்தில் புயல் அடங்கியது. ஆனால் அஸுரன் தன் தோளில்
க்ருஷ்ணனைத் தூக்கிச் சென்றான். அப்பொழுது அவனால் குழ
ந்தையின் பாரத்தைத் தாங்க முடியாமல் கீழே போட நினைத்தான். ஆ
னால் குழந்தை அவனுடைய கழுத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொ
ண்டிருந்ததால் கீழே போட முடியாமல் மூச்சுத் திணறி கற்பாறை
யின் மேல் விழுந்து இறந்தான். அவன் சரீரத்தின் மேல் விளையா
டிக்கொண்டிருக்கும் குழந்தையைக் கண்டு கோபிகைகளும் யசோதையும் எடு
த்து அணைத்து எல்லோரும் சந்தோஷமடைந்தனர். நந்தர் வஸுதேவ
ருடைய சொல்லை நினைத்து ஆச்சரியமடைந்தார் ॥

ஒருநாள் யசோதை குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுது குழந்தை கொட்டாவி விட்டது. அப்பொழுது அதன்

வாயால் அண்டசராசரங்களெல்லாம் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தாள். ஜகத்
ஜல உலகெல்லாம் பகவத்தினிடம் மாயையினின் தோற்றம் என்பதைத் தெ
ரிவித்தனர். யதுகுலத்திற்கு ஆசாரியரான கர்க்கமுனிவர் வஸுதே
வரால் அனுப்பப்பட்டு நந்தகோபனுடைய கிருஹத்திற்கு வந்தார். நந்த
கோபர் அவருக்கு உபசாரம் செய்து "ஸ்வாமி! தாங்கள் ஜோதிஷசாஸ்தி
த்திலும் கரைகண்டவர், எங்கள் குழந்தைகளுக்கு நாமகரணம் செ
ய்விக்க வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டார். கர்க்கர் "நான
யாதவர்களுக்கு ஆசாரியன் என்பது ப்ரஸித்தம், நான் இந்தக் குழந்
தைகளுக்கு நாமகரணம் செய்வதை அறிந்தால், வஸுதேவருக்கு
ம் உமக்கும் உள்ள ஸ்நேஹம், தேவகியின் எட்டாவது குழந்தை பெண்
ணாக இருக்க முடியாது, உன்னைக் கொல்லப் போகிறவன் மறைவா
க உள்ளான் என்ற மாயாதேவியின் வார்த்தை இவைகளை ஆலோசனை
செய்து மறைவாக வளரும் குழந்தை இதாகத்தானிருக்கும் என்று
எண்ணி பாபியான கம்ஸன் கொல்லவருவான், அது அனர்த்த
மாகும்" என்றார். அதைக் கேட்ட நந்தர் "இந்த ரஹஸ்யத்தை ஆடம்
பரமின்றி ரஹஸ்யமாகத்தான் நடத்தி வைக்க வேண்டும்" என்று கே
ட்டுக்கொண்டார். கர்க்கர் "இந்த ரோஹிணியின் புத்ரன் தன்னு
டைய குணங்களால் ஜனங்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்வான், ஆகை
யால் ராமன் என்றும், அதிக பலமுள்ளவன் ஆகையால் பலன் என்
றும்,

யாதவர்களை இணைத்து வைப்பதால் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் என்றும்
கூறுவார்கள். யசோதையாள் புத்திரனுக்கு முன் யுகங்களில் வெளுப்பு
சிகப்பு, மஞ்சள் நிறங்கள் இருந்தன. இப்போது கருப்பு நிறமாக
இருப்பதால் கிருஷ்ணன் என்றும், ஒருசமயம் வஸுதேவருக்கு
புத்திரனாக இருந்ததால் வாஸுதேவன் என்றும், தத்துவஞானிகள் அறி
வாளிகள் கூறுகிறார்கள். இவனுடைய குணங்களையும் செயல்க
ளையும் அனுஸரித்து அநேகம் பெயர்களும் உண்டு.
அவைகளை நானும் அறிவேன் மற்றவர் அறியார். இவனால் உங்க
ளுக்கு பலவகையிலும் க்ஷேமம் உண்டாகும், கஷ்டங்களிலும்
இவனிடம் ப்ரியமானவர்களுக்கு எல்லா கஷ்டங்களும் தீரும்,
நாராயணனுக்கு ஸமமாக இருப்பான், இவனை ஜாக்கிரதையாகக்
காப்பாற்றும் என்று கூறி கர்க்கர் சென்றார். நந்தகோபரும்
யசோதையும் சந்தோஷப்பட்டார்.

ராமகிருஷ்ணர்கள் தவழ ஆரம்பித்தார்கள், தவழும்பொழுது கா
ல் சலங்கைகளின் சப்தத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து தாயாரிடம் செல்
லுவார்கள், கன்றுகளின் வாலைப்பிடித்து இழுத்து விளையாடுவா
ர்கள், அதைக்கண்டு கோபிகைகள் வீட்டு வேலைகளை மறந்து ஸந்தோ
ஷிப்பார்கள். இந்தக் குழந்தைகள் பரபரப்பாக விளையாடும் பொழுது அ
க்னி ஜலம் முள் இது போன்றவைகளால் அவர்களுக்கு கெடுதல்

சோராமல் இருப்பதற்கு தாயார்கள் வீட்டு வேலைகளை மறந்துமிக
வும் இமைப்பட்டார்கள். சில நாள்களில் நடக்க ஆரம்பித்து மற்ற கோபா
லர்களுடன் விளையாடுவதைக் கண்டு கோபிகைகள் மகிழ்ந்தார்கள்.
ராமகிருஷ்ணர்களுடைய அழகான சிறுவிளையாட்டைக் கண்டு கோபி
கைகள் மகிழ்ந்து கிருஷ்ணனைக் குறித்து யசோதையிடம் கூறினார்கள்—
யசோதே! உன் குமாரன் கண்ணன், மாடுகளைக் கறக்க வேண்டாத சமயத்தில்
கன்றுகளை அவிழ்த்துவிடுகிறான் நாங்கள் கூச்சலிட்டால் சிரிக்கிறான்
பால் தயிர் வெண்ணெய்களை தந்திரமாகத் திருடுகிறான், திருடிய அவைக
ளை சாப்பிட்டு மீதியை குரங்குகளுக்குக் கொடுக்கிறான், மீதியானால்
திரவபாண்டத்தை உடைத்துவிடுகிறான், சில சமயம் தயிர் பால் கிடைக்க
வில்லையானால் கோபத்துடன் குழந்தைகளைக் கிள்ளி அழவிட்டு ஓடிவிடு
கிறான். அவனுக்கு பயந்து எட்டாத உயரத்தில் உறியில் வைத்திருந்
தால், நாற்காலி உரல் முதலானவைகளை அடுக்கி மேல் நின்று தாழி
யில் ஓட்டை போட்டு தயிர் பால் வெண்ணெய்களை சாப்பிடுகிறான். இரு
ட்டான அறையில் இருந்தால் தன் ஆபரணங்களில் உள்ள ரத்னங்களி
ன் ப்ரகாசத்தால் அறிந்துவிடுகிறான், வீட்டு வேலையில் ஈடுபட்டி
ருப்பதால் எங்களால் கவனிக்க முடிவதில்லை. பூஜா ஸ்தானங்களி
ல் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்துவிடுகிறான். இவ்விதமெல்லாம்
செய்துவிட்டு உன்னிடம் ஸாதுக் குழந்தை போல் இருக்கிறான்.

ஷஷ்டம் அருணைக்கண்டு

இவ்விதம் அவர்கள் சொல்லும்பொழுது தாயார் மடியிலி

த்த பயத்தை மறைக்க முடியாமைக்கண்டு தெரிந்து ஆனந்தப்ரவசமாகி

யசோதை குழந்தையைக் கண்டுக்களித்தாள்.

அதோவா கோபர்கள் அவர்களுடன் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்

பொழுது ராமன் தேவானவர்கள் யசோதையிடம் கிருஷ்ணன் ம

ண்ணைத் தின்றான் என்றார்கள். அவள் கிருஷ்ணனைக் கையை

ப்பிடித்து அதனால் பயந்து வாழிக்கும் கிருஷ்ணனிடம் ஏன் மண்ணை

த்தின்றாய் ராமன் தேவானவர்கள் சொல்லுகிறார்களே என்றாள்.

கிருஷ்ணன் அம்மா நான் சாப்பிடவேயில்லை எல்லோரும் பொ

ய் சொல்லுகிறார்கள் என்றான். அப்படியானால் வாயைத்திற

என்று அவள் சொல்ல வாயைத்திறந்தான், அதில் சகல உலகங்

களையும் தன்னுடே கோகுலத்தையும் கண்டு, இது சொப்பனமோ அல்

லது ஈச்வரனுடைய மாயையோ, என் புத்தி மோஹமோ, அல்லது எ

ன் குழந்தையின் ஐச்வர்யமோ என்று உண்மையை அறி

யேன் மனதிற்கெட்டாதவருடைய சக்தியால் எல்லாம் தோ

ன்றி மறைக்கிறதோ, அவருடைய மாயையால் நானும்

பதி என் மகன் என்று மயங்குகிறேனோ அவரை சரணமடைகிறேன்

என்று உணர்ந்து மதித்தாள். பகவான் தன் மாயையைத் தாண்ட அ

வள் தன் போல என் புத்ரன் என்று எண்ணி குழந்தையை ஆசையுடன்

மடியில் வைத்து மகிழ்ந்தாள். உபநிஷத்துக்களாலும் பக்தர்களா
லும் புகழப்படும் மஹிமையுள்ள பகவானைத் தன் புத்திரனாகக் கொண்டாள்.
வஸுக்களுக்குள் ஒருவரான துரோணர் என்பவர் அவருடைய பத்னி
தரை என்பவள் இருவரும் தவம் செய்து பூலோகத்தில் நாங்கள் பிறந்து
பகவானிடம் பக்தி செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்
கள். அவ்விதமே துரோணர் நந்தகோபராகவும், தரை யசோதை
யாகவும் பிறந்தார்கள். அவர்களுக்கு இக்கிருஷ்ணனிடமும் கோபர்
கோபிகைகளிடமும் பக்தி ஏற்பட்டது. பிரம்மாவின் வரத்தையனு
ஸரித்து பகவான் ராமனோடு அவதாரம் செய்து பல லீலைகளைச் செ
ய்து அவர்களை ஸந்தோஷப்படுத்தினார். இதையாலேயே பெற்
ற தாய் தந்தையர்களான தேவகீ வஸுதேவர்களுக்குக் கிடையாத
பகவானுடைய லீலா விநோதானுபவம் இவர்களுக்குக் கிடைத்த
து. || ஒரு நாள் யசோதை வேலைக்காரிகளை வெவ்வேறு வேலைகளை
ச் செய்ய உத்தரவிட்டுத் தானே தயிர் கடைந்தாள். கடையும் பொழுது கிரு
ஷ்ணனுடைய பால லீலைகளை நினைத்துப் பாடிக் கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது க
ண்ணன் தாயிடம் பால் குடிக்க வந்து மத்தைப் பிடித்துக் கொண்டான். அவனை
யசோதை மடியில் வைத்து அவன் சிரிக்கும் முக அழகைப் பார்த்துக் கொண்டி
பால் கொடுத்தாள். பால் குடித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அடுப்பில் வைத்
திருந்த பால் பொங்குவதைப் பார்த்து குழந்தையைக் கீழே விட்டு வேகமாக

ஓடினான். அதனால் கோபமடைந்து பொய்யாக அழுது கொண்டு
அங்கிருந்த கல் குழவியால் தயிர்த்தாழியை உடைத்துவிட்டு வெண்ணெ
யைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு மறைவான இடத்தில் தின்றுகொ
ண்டிருந்தான். யசோதை பாலை இறக்கிவிட்டு வந்து தாழி உடைத்திரு
ப்பதைக் கண்டு சிரித்தாள், கண்ணனைக் காணவில்லை, தேடும்பொழு
து உரியிலுள்ள வெண்ணெயை எடுத்து தான் சாப்பிட்டு குரங்கிற்கு
க்கொடுத்துக் கொண்டு உரலின் மேல் உட்கார்ந்திருப்பதைக் க
ண்டு மெள்ள ஒரு கழியை எடுத்துக்கொண்டு சென்றாள். அவனை
ப் பார்த்தவுடன் கண்ணன் பயந்தவன் போல் வேகமாக ஓடினான். தாயு
ம் தலைவாரி கோலமாக வேகமாக ஓடி அவனைப் பிடித்தாள். அழுதுகொ
ண்டு மை இட்ட கண்களைக் கையால் கசக்கிக்கொண்டு பயந்து நடுங்
கும் அவனை அதட்டிக் கழியை எறிந்துவிட்டு கயிற்றால் கட்ட முயன்றா
ள். பெரு உரலில் கட்டும்பொழுது கயிறு இரண்டு அங்குலம் கு
றைவாக இருந்தது. மற்றொரு கயிற்றைச் சேர்த்துக் கொண்டு கட்டினாள்.
அதுவும் இரண்டு அங்குலம் குறைவாக இருந்தது. இப்படியே வீட்டிலுள்ள
கயிறுகளெல்லாவற்றையும் கட்டியும் இரண்டு அங்குலம் குறைவாக இருந்தது
பக்கத்திலுள்ள கோபிகைகள் சிரித்தார்கள், யசோதையும் புன்சி
ரிப்புடன் ஆச்சரியமடைந்தாள். தாய் படும் சிரமத்தைக் கண்டு க
ண்ணன் கட்டுண்டான். (இதனால் பக்தனிடம் பகவானுடைய அன்பு காட்
டப்பட்டது).

குபேரனுடைய புத்ரர்களான நளகூபரன், மணிக்ரீவன்
என்கிற இவ்விருவர்களும் கைலாஸத்தில் உள்ள உபவனத்தில் மத்யபானம் செய்து
வெறிபிடித்தவர்களாக ஸ்திரீகளுடன் ஸஞ்சாரம் செய்து வட கங்கையி
ல் ஜலக்ரீடை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். நாரதர் அவ்வழியாக எதிர்-
சையாக வந்தார், அவரைக் கண்டு ஸ்திரீகள் வெளிவஸ்திரங்களைக் க
ட்டிக்கொண்டார்கள், ஆனால் குடிவெறியும் பெண்வெறியும் பிடித்த மற்ற
இவ்விருவர்களும் வஸ்திரம் கட்டிக்கொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய மதத்தை
அடக்கி அநுக்ரஹம் செய்ய நாரதர் மரமாகும்படி சாபமிட்டார். என்னு
டைய அநுக்ரஹத்தால் பூர்வஜன்ம நினைவு இருக்கட்டும், நூறு வருஷங்க
ளுக்குப் பிறகு வாஸுதேவனுடைய தரிசனத்தால் பக்தி ஏற்பட்டு சா
பம் நீங்கி தேவலோகம் செல்லுங்கள் என்று கூறிவிட்டுச் சென்
றார். அந்த சாபத்தின்படி குபேரபுத்ரர் இருவரும் கோகுலத்தில் மருதமரங்
களாக ஆனார்கள். அப்பொழுது பகவான் நாரதருடைய வார்த்தையை அநு
ஸரித்து உரலில் கட்டுண்டபடியே மெள்ளச் சென்று நெருங்கி இருக்
கும் அந்த இருமரங்களுக்கிடையே நுழைந்து உரலை இழுக்க மரங்கள் ப
லத்த சப்தத்துடன் வேருடன் சாய்ந்தது. அதிலிருந்து இரு தேவபுருஷர்
கள் தோன்றி பகவானை ஸ்துதி செய்து யதுபதியான வாஸுதேவனுக்கு
நமஸ்காரம் என்று கூறி வணங்கி நாரதருடைய கிருபையால் தங்கள் தரி
சனம் கிடைத்தது, நாங்கள் தங்களுடைய பக்தர்கள், எங்களுடைய

வாக்குக்கு உங்களுடைய குணங்களைச் சொல்லுவதிலும்,
காதுகள் கதையைக் கேட்பதிலும், கைகள் பூஜை செய்வதிலும்,
மனம் பாதங்களை ஸ்மரணத்திலும், தலை தாங்கள் வஸிக்குமிடங்களி
ல் வணங்குவதிலும், கண்கள் தங்கள் ஸ்வரூபமான பாகவதர்களை தரிசனத்
திலும் ஈடுபட்டிருக்கட்டும் என்று வேண்டினார்கள். நார
தர் உங்களுக்குச் செய்த சாபமே மகா அனுக்ரஹத்தை அளிக்கும். பக
தர்களை தரிசித்தாலே பந்தம் நீங்கும். நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி
என்னிடம் பக்தி நிலைக்கட்டும். செல்லுங்கள் என்றருளினர்.
அவர்களும் பகவானை வலம் வந்து விடை பெற்று தேவலோகம் செ
ன்றார்கள். மரம் விழுந்த சப்தத்தைக் கேட்டு நந்தர் முதலான
கோபர்கள் ஓடிவந்து மரங்கள் விழுந்திருப்பதையும் அதனிடையில்
உரலில் கட்டுண்ட கண்ணனையும் ஆச்சர்யத்துடன் பார்த்து மர
த்தை சாய்த்தது யார் என்று கேட்க அங்கிருந்த சிறுவர்கள் கண்
ணனால் என்றுரைத்தனர். நந்தர் குழந்தை ஆபத்தினின்று தப்பி
யதைப் பார்த்து ஸந்தோஷத்துடன் உரல் கட்டை அவிழ்த்துவிட்
டுச் சென்றார். கண்ணன் கோபிகைகள் புகழ்வதைக் கேட்டுச்
சிலசமயம் நர்த்தனம் செய்வார், பாடுவார். அவர்கள் ஏவினால்
ஆஸனம், படி, பாதுகை இவைகளை எடுத்துக்கொடுப்பார். இவ்
விதம் பல லீலைகளை அவர்களுடைய ப்ரீதிக்காகச் செய்து

பக்தர்களுக்கு அதீனமானவரென்பதைக் காண்பித்தார்। ஒருவேளை
த்ரிவிக்ரமத்தைப் படியும் அளந்து கேட்டுக் கண்ணன் இன்னொருக
ஸிறும் தான்யத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய் அவனுடைய பெட்டி
யால் போட்டார். அவன் இன்னொரு திராயமுறைக்கே கொடுத்தான்,
கண்ணனும் அவன் பெட்டியால் தான் போட்டதால் ரத்னங்களால் அ
(போல)
ந்தப்பெட்டி நிரம்பியது। மஹாவிஷ்ணுவைப் போல விளங்கினார்॥

ஒருகால் நந்தகோபர் முதலான கோபர்கள் ஒன்றுகூடி
ஆலோசனை செய்தார்கள். அப்பொழுது உபநந்தன் என்பவர் இந்த
கோகுலத்தில் பூதனை, சகடன், புயல்காற்று மரங்கள் முதலிவை
களால் ராமக்ருஷ்ணர்களுக்குப் பல ஆபத்துக்கள் தோன்றியது
ன். அதிர்ஷ்டவசமாய் பிழைத்தனர், ஆகையால் இனி இருக்கவேண்டாம், ஸமீ
பத்திலுள்ள ப்ருந்தாவனம் பசுக்களுக்கும் நமக்கும் ஸௌகர்யமாகவா
யிருக்கும் இடம் அங்கே செல்லலாம் என்று கூறினார். அதன்படி எல்லோ
ரும் பசுக்களுடன் வண்டிகளில் ராமக்ருஷ்ண
ர்களுடன் யசோதை ரோஹிணி இவர்களும் ப்ருந்தாவனம்
சென்று வண்டிகளை அரைச்சந்திர வடிவாக நிறுத்தி குடிசை
களையும் அமைத்துக்கொண்டார்கள். ப்ருந்தாவனம், கோவர்த்த
னமலை, யமுனாநதி இவைகளைக் ~~இவைகளை~~க் கண்டு ராமக்ருஷ்ணர்கள்
மிகவும் ப்ரீதியடைந்தார்கள். ராமக்ருஷ்ணர்கள் கன்று மேய்க்கும்
பருவத்தை அடைந்தார்கள்।

ஒருநாள் கண்டு உருவத்துடன் பாணாசுரன் தோள்களை அறு
க்கப்ப்ரவேசித்தான், கண்ணன் அதைஅறிந்து ராமனிடம் காட்டியு
ந்தக் கன்றின் கிருபாணங்களைக் கைப்பற்றித்து அருகிருந்தவாடர
த்தில் வந்திருந்தார் வானரப் புலிகளுடன் அஸுரனைப் பிடித்துவ
ந்தான், எல்லோரும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள்॥ ஒருநாள் அவ
ன் கன்றுகளை மேய்க்கக் கொண்டு போனவந்து கன்றுகளுக் கெ
லம் காட்டுத்தீக்களும் பிடித்தார்கள், அங்கே பெரிய கொக்கு ஒ
வடிவத்துடன் பகாசுரன் தோன்றிக் கண்ணனை விழுங்கினான், அ
வன் தொண்டையை அனலாகக் காந்த வெளியே உமிழ்ந்தான், தன் மே
க் கால்களினால் கொல்ல யத்தனம் செய்யும் பொழுது அவனு
டைய மூக்கைக் கோரைப்புல்லைக் கிழிப்பது போல் கிழித்துக்கொ
ன்றான், எல்லோரும் மகிழ்ந்தார்கள்॥ ஒருநாள் மாலையில்,
மைனாவல் அப்போது மேகத்தின் குரலைப்போல் நாதத்தின் கண்ணும் பலவிதங்களைச்
செய்தார்கள்॥ கண்ணன் ஒருநாள் வனபோஜனம் செய்யவிரு
காலையில் கொம்பு ஊதி, தன் தோழர்களை ஆயிரக்கணக்கானவர்களை
எழுப்ப அவர்களுடனும் எவ்வெவைக்கும் ஆயிரக்கணக்கான கன்
றுகளுடனும் உறிகளில் அன்னம் முதலானவை கட்டி கொம்பு யாழ்
இவைகளுடனும் வனம் சென்றார். எல்லோரும் தளிர், புஷ்பம், பழங்க
ள், இலைகளாலும், தலைக்குப் பூக்களாலும் அலங்காரம் செய்து கொ
ண்டிருந்தார்கள்.

பசுவினைக் கொடிவர்களி முதலானவைகளை அளித்து வைத்தும் ஆடியும், ஆடி
ப்பாடித்தும் புல்லாங்குழல் கொம்புகளை ஊதியும், பசுக்கன்றுகளைப் போல
கத்தியும், மயில்களைப் போல் ஆடியும், குரங்குகளின் வாலைப் பிடித்திழுத்தும்
பலவிதமாக விளையாடினார்கள். (ஞானிகளுக்கு ப்ரஹ்மானந்த அனுப
வமாகவும், பக்தர்களுக்கு தெய்வமாகவும், அஞ்ஞானிகளுக்கு மனி
தக்குழந்தையாகவும் உள்ள பகவானுடன், விளையாட கோபர்களுக்
கு முன் செய்த மிகுந்த புண்யத்தால் ஸந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.) ॥
ராமக்ருஷ்ணர்களுடன் கோபர்களும் ஸந்தோஷமாக விளையாடிக்கொ
ண்டிருப்பதைப் பொறுக்காமல் பூதனை பகாஸுரர்களுக்கு ஸஹோதரனா
ன அகாஸுரன் கம்ஸனால் அனுப்பப்பட்டு ராமக்ருஷ்ணர்களைக்
கொல்ல அவர்கள் வரும் வழியில் மலை போன்ற பெரும் பாம்பு உரு
க்கொண்டு பெரிய வாயைத் திறந்து கொண்டு படுத்திருந்தான்.
கோபர்கள் மலைப்பாம்பின் வாய் போன்ற குகை என்று எண்ணி கன்று
களுடன் வாயில் நுழைந்தார்கள். அஸுரன் அவர்களை விழுங்கி
விடாமல் கண்ணனுடைய வரவை எதிர்பார்த்திருந்தான். இதை அறி
ந்த கண்ணன் இவனைக் கொல்ல வேணும், பக்தர்களான கோபர்களை
க் காக்கவும் வேணும் என்று எண்ணி அவன் வாயில் நுழைந்தான்,
ஆகாயத்திலிருந்த தேவர்கள் கலங்கினார்கள். அஸுரர்கள் மகிழ்ந்தா
ர்கள். அந்த ஸமயம் பகவான் அவன் கழுத்தில் நின்று தன் சரீரத்
தை

வளர்த்தார் அதனால் அவன் தொண்டை கிழிந்து மூச்சடைப்
படியாமல் பிராணவாயு மண்டையைப் பிளந்து சென்றது. அவனுடை
ய உடலிலிருந்து ஒரு ஜோதி தோன்றி கண்ணனிடம் ஐக்கியம
தன் அமிர்த கடாக்ஷத்தால் பார்க்க கோபர்கள் கன்றுகள் எல்லா
ம் தூங்கி எழுந்தது போல் உயிர் பெற்று மகிழ்ந்தனர்கள். கண்ணனு
ம் வெளியே வந்தான். தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தார்கள். வாத்ய
கோஷத்துடன் ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள். இது பதினொரு வயது
திருவிளையாடல் மாயக் கிடைப்பது.

பிறகு பகவான் தான் அகாசுரனிடமிருந்து காப்பாற்றிய கோப
ர்கள் கன்றுகளுடன் யமுனையின் மணல் திடலுக்கு வந்து
(கூறினார்:) நண்பர்களே! இந்தத் திடல் மெத்தவும் அழகாக இருக்
கிறது. விளையாடுவதற்கு இந்த மிருதுவான மணல், மலர்ந்த தா
மரையின் வாசனையுடன் கூடிய மணம், கரையில் புஷ்பங்கள் கொண்ட
ய மரங்கள். இந்த அழகான இடத்தில் போஜனம் செய்ய வேண்டு
ம். நாம் பசியுடனிருக்கிறோம். பகல் நேரம் அதிகமாகிவிட்டது. கன்றுகள்
ஜலம் குடித்துவிட்டு பக்கத்தில் புல் மேய்ந்து கொண்டிருக்கட்டும்
என்று கூறினார். சிறுவர்களும் அப்படி செய்துவிட்டு, உறிகளி
ல் கொண்டு வந்திருக்கும் தங்கள் உணவுகளை எடுத்து பகவானுட
ன் ஸந்தோஷமாக சாப்பிட ஆரம்பித்தார்கள். அந்த மணல் மேட்டில்

பகவானை நடுவில் வைத்து இவர்கள் தாமரை இதழ்கள் போல வட்ட-
வடிவமாக உட்கார்ந்தார்கள். புஷ்பங்கள் இலைகள் தளிர்கள் பாறைக
ள் இவைகளிலும் இலைக்குரிய வேலையையும் அன்னங்களை வைத்துச் சாப்
பிட்டார்கள். சாப்பிடும்பொழுது அவரவர் தங்கள் திறமையைப் பேசி
க்கொண்டும் சிரித்து உல்லாசமாகப் பேசிக்கொண்டும் சாப்பிட்டார்
கள். கண்ணன், புல்லாங்குழலை இடையில் செருகிக்கொண்டும், ஊது
கொம்பையும் பிரம்பையும் கக்கத்தில் இடுக்கியும், இடது கையில் ருசி
யான அன்னத்தை வைத்துக்கொண்டு, விரல்களின் இடுக்கு
களில் ஊறுகாய்களை வைத்துக்கொண்டும், நடுவில் நின்றுகொ
ண்டு சுற்றியுள்ள நண்பர்களை வேடிக்கையாகப் பேசிச் சிரிக்க
வைத்துக்கொண்டும், யக்ஞங்களில் தேவதையாக இருந்து ஹவிஸ்
ஸைப் பெறும் பகவான், ஆகாயத்தில் தேவர்கள் பார்த்துக்கொண்
டிருக்கும்பொழுது பாலலீலையாக இவ்விதம் போஜனம் செய்தார்.
இவ்விதம் இவர்கள் போஜனம் செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுது கன்
றுகள் புல் மேய்ந்துகொண்டே வனத்தில் வெகுதூரம் சென்றுவிட்ட
டன. கோபர்கள் பயந்தார்கள். கண்ணன் பயப்படவேண்டாம்,
நான் கன்றுகளை தேடி வருகிறேன் என்று கூறி சாப்பாட்டு மீதி அ
ன்னத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு கன்றுகளைத் தேடிச் செ
ன்றார். அந்த சமயம் பிரம்மதேவன் பகவானுடைய அகாஸுரமோ
க்ஷ லீலையைக் கேட்டு மோஹமடைந்து

பகவானுடைய லீலையைக் காண விரும்பித் தன் மாயாசக்தி
யால் கன்றுகளையும் பகவான் திரும்புவதற்குள் போஜன
ம் செய்து கொண்டிருந்த கோபர்களையும் வேறிடத்தில் மறைத்து
வைத்துவிட்டார். வனத்தில் தேடியும் காணாததால் கண்ணன் சிந்தி
த்து பிரம்மாவின் செயல் என்று அறிந்தார். பிறகு கோபர்களுடைய
தாய்மார்களுக்கும் பிரம்மாவுக்கும் ஸந்தோஷத்தையுண்டுபண்
ண கன்றுகளாகவும் கோபர்களாகவும் அவரே ஆனார். அந்தந்தக்
கன்றுகளின் நிறம் குணம், அந்தந்த கோபாலர்களுடைய நிறம் குணம்
முதலானவைகள் சிறிதும் மாறாமல் அந்தந்த கிருகங்களில் சேர்ப்
பித்தார். "ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்" எல்லாம் விஷ்ணுவே என்ற
உபநிஷத் தத்வத்தை இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் பகவான் விளக்கினார். அவ்வா
றே தினமும் காலையில் கன்றுகளை ஓட்டிக்கொண்டு போய் மாலையில்
கோபர்களுடன் வீடு திரும்புவார். வரும்பொழுது குழல் சத்தம்
கேட்ட உடனேயே கோபிகைகள் மகிழ்ந்து ஆனந்தமடைவார்கள்.
கன்றுகளாகவும் கோபாலர்களாகவும் பகவானே ஆனந்தஸ்வரூபனா)
இருப்பதால் பசுக்களுக்கும் கோபியர்களுக்கும், கன்றுகளிடமும்
கோபால சிறுவர்களிடமும் முன்னைக்காட்டிலும் மிகுந்த ப்ரீதி நா
ளுக்குநாள் வ்ருத்தியடைந்து வந்தது. இவ்வாறு ஒரு வருஷம் பூர்த்தியடை
ய சில நாட்களே இருந்தது. ஒருநாள் கோவர்த்தன மலையால்

மேய்ந்து கொண்டிருந்த பசுக்கள் வெகுதூரத்திலிருந்து கன்றுகளை
ப் பார்த்தவுடன் அதிவேகமாக ஓடிவந்து கோபர்கள் தடுத்தும் நிற்காம
ல் கன்றுகளுக்கிதரமாகவே ப்ரீதியுடன் பாலூட்டியது. இவ்விதம் கோ
பச்சிறுவர்களிடம் கோபகோபாலர்களுக்கும் பசுக்களுக்கும் கன்றுகளி
டமும் முன்பில்லாத அதிக அன்பைக் கண்டு திகைத்துடன் பலராம
ர் தன் ஞானக்கண்ணால் பார்த்தார். எல்லாம் வாஸுதேவமயமாக ப்ரம்ம
மா தான் மறைத்து வைத்துவிட்டு ப்ருந்தாவனம் வந்து பார்த்தார், முன்போ
லவே கோபர்கள் கன்றுகள் வனம் சென்று விளையாடிக்கொண்டிருப்பதைக்
கண்டார். ப்ரம்மலோக நியமப்படி ஒரு நிமிஷமே, பூலோகக் கணக்கின்
படி ஒரு வருஷமாயிற்று. ப்ரம்மா தான் மறைத்து வைத்திருப்பது உண்மை
யா, ப்ருந்தாவனத்திலுள்ளது உண்மையா என்று தெரியாமல் பகவானை
ஏமாற்ற நினைத்துத் தானே ஏமாந்தார். பிறகு ப்ரம்மா ப்ருந்தாவனத்
திலுள்ள ஸகல கோபச்சிறுவர்கள், கன்றுகள் எல்லாம் வெவ்வேறான
ரும் வைகுண்டத்தில் பகவான், நீலமேகச்யாமளராகவும் சதுர்பு
ஜராகவும் திவ்ய அலங்காரபூஷிதராகவும் அணிமாதி ஐச்வர்ய தே
வதைகள் ஸேவை செய்வதாகவும் உள்ளதோ அவ்விதமே கண்டார்.
ப்ருந்தாவனத்தில் அந்தத் தோற்றம் மாயையால் மறைந்தது. முன்போ
ல யமுனை மணல்திட்டில் போஜனம் செய்துகொண்டிருந்த நிலைமைக
கண்டு விமானத்திலிருந்து கீழே இறங்கி பகவானுடைய பாதங்களில்

மறைத்தவர்களை ஸமர்ப்பணம் செய்து

விழுந்து பலதடவை வணங்கி நிருக்கத்துடன் ஆனந்தபாஷ்பம்
பெருக்கிக் கொண்டவராகத் தோத்திரம் செய்தார். ஹே தேவா! ஸ்துதிசெ
ய்யத் தகுந்தவரே! நீலமேகச் யாமளரே! பீதாம்பரதாரியே! குன்
றுமணி, மயில் தோகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட திருமேனியையுடையவரு
ம், காட்டுப் பூக்களின் மாலையணிந்தவரும், ஒருகையில் அன்னமும்,
பிரம்பு, கொம்பு, புல்லாங்குழல் இவைகளைத் தரிப்பதால் அழகானவ
ரும், மிருதுவான பாதங்களையுடையவருமான கோபாலனுக்கு
நமஸ்காரம். ஸ்துதிகள். தங்களுடைய, என்னை அனுக்ரஹம் செய்ய
எடுத்துக்கொண்ட ஸகுண ரூபமான அத்புத ஸத்வமூர்த்தியின் மஹி
மையை யென்னால் அறியமுடியாது, அவ்வாறு இருக்க ஸச்சிதானந்
த பரப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை எவ்வாறு அறிவேன்! ஸனகாதி யோகியானதங்க
ளிடம் பக்தியில்லாமல் நிர்குண ரூபத்தை அறிய முயற்சி செய்பவ
ர்களுக்கு சிரமம் தான் பலன். பதினாலு லோகங்களோடுகூடிய
ப்ரம்மாண்டத்திற்கு அதிபதியான நான் எங்கே, அநேக
கோடி ப்ரம்மாண்டங்களுக்கு நாயகனான தாங்கள் எங்கே. என்
னைக் காட்டிலும் தாங்கள் மிகவும் மேலானவர். கர்ப்பத்திலுள்ள
சிசு தாயாரின் வயிற்றை உதைத்தால் அவள் பொறுப்பது போல என்னு
டைய அபராதத்தைத் தாங்கள் பொறுத்தருள வேண்டும். தாங்கள் ஆதி
நாராயணன். ஸகல ப்ராணிகளிடத்திலும் ஆத்மாவாக இருக்கும்
தங்களை அஞ்ஞானிகள் வெளியில் தேடுகிறார்கள்.

ஸந்நிதானத்தே ப்ரயாண பரமாத்மாவைத் தன் பக்கல் கொண்டிருந்த
கோகுல பரிந்தாவன வாஸிகளுடைய பாக்யத்தை என்னவென்பேன்
மிகுந்த பாக்ய சாலிகளாகிய தங்களுக்குத் தான் எல்லாமறிந்தவர்த்துங்களிடம்
விடைபெறுகிறேன் என்றுங்களிமேன்றும் ப்ரதக்ஷிணங்கள் செய்து பாதங்
களில் வணங்கி விடைபெற்று ப்ரும்ம லோகம் சென்றார் மீண்டேடப்போ
னகன்றுகள் ஓட்டி வந்து தன் பாலருடன் வன போஜனம் செய்து வ
ட்டு அகாஸுரனுடைய உடலைப் பார்த்துக் கொண்டு பரிந்தாவனம் வந்தா
ர். கோபர்கள் இன்று கண்ணன் அகாஸுரனைக் கொன்றான் என்று கூறி
னார்கள் ॥ இச்சரித்ரத்தைக் கேட்பவர்களுக்கு ஸர்வ மங்களமுண்டாகும் ॥

ராமகிருஷ்ணர்கள் கௌமாரம் அதிகவயதாகியதால் கன்றுமே
ய்க்கும் தொழிலை விட்டுப் பசுமாடு மேய்ப்பவர்களாக ஆனார்கள் பரிந்தாவனம் கோ
வர்த்தன கிரி இவைகளில் மாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டும் அங்கு கான
புஷ்பங்களைப் பார்த்துக் கொண்டும் பலவிளையாட்டுக்கள் விளையாடிக்
கொண்டும் கோபாலர்களுடன் விளையாடிக் கொண்டும் மல்யுத்தம் செ
ய்து கொண்டும் ஆனந்தமாகத் திரிந்தார்கள் ஸிலஸமயம் மல்யுத்தம் செ
ய்து களைத்து அதிலே களைப்பைத் தீர்த்துக் கொள்வான் ~~கண்ணன்~~ கோ
பாலர்கள் கண்ணனை தொடையில் படுப்பார் கால்களைப் பிடிப்பார்கள் ராமகிருஷ்ணர்களு
டைய ஸ்நேகிதர்களான ஸ்ரீதாமா, ஸுபலன், தோககிருஷ்ணன் மு
தலானவர்கள், ஒருநாள், ஸ்ரீராம, கிருஷ்ண, ஸமீபத்தில் வந்து

335

மரத்தோட்டம் உள்ளது அதில் இனியான பனம்பழங்கள் ~~வ...~~

வழிந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வனத்தை அநேக அசுரர்களுட

ன் தேனுகன் என்ற அசுரன் காவல் புரிகிறான். பழங்களை மற்றவர்

சாப்பிடவோ, [illegible] கொய்யவோ விடுவதில்லை. அந்தப் பழங்களை சாப்

பிட விரும்புகிறோம் முடியுமானால் அளியுங்கள் என்று கூறினார்கள்.

நண்பர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற ராமகிருஷ்ணர் தாள வனம்

-பனந்தோப்பு சென்றார்கள். பலராமர் பனைமரங்களைக் கை

யால் உலுக்கி பழங்களை பூமியில் விழச் செய்தார். பழங்கள் விழும் சப்தத்தை

க் கேட்டு கழுதை உருவம் கொண்ட தேனுகன் வேகமாக ஓடிவந்து தன்

பின்கால்களால் ராமனின் மார்பில் உதைத்துக் கனைத்து மறுபடியு

ம் உதைக்கத் தூக்கிய பின்கால்களையும் ஒரு கையால் பிடித்துத் தூக்கிச் சுற்றி

பனையின் மேல் எறிந்தார். சுற்றும்போதே அவன் இறந்துவி

ட்டான். அவனுடைய சரீரத்தால் தாக்குண்ட மரம் மற்றொரு மரத்தில் மோ

தி அங்குள்ள மரங்கள் யாவும் பெரிய காற்றினால் போல் சாய்ந்தன.

பிறகு தேனுகனுடைய கூட்டாளிகள் கூட்டமாக வந்தார்கள்.

அவர்கள் எல்லோரையும் ராமனும் கிருஷ்ணனும் பின்கால்களைப்

பிடித்துச் சுற்றி மீதமுள்ள மரங்களில் எறிந்தார்கள். அதனால் அந்த

தோட்டம் முழுவதும் அசுரர்களின் சரீரங்களாலும் பனம்பழங்களாலும்

நிரம்பியது. தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தார்கள். பிறகு அந்த வனம்

பயமின்றி பசுக்களையும், எல்லா மனிதர்களும் பழங்களைச் சாப்
பிடவும் போகாமையால் எல்லோரும் சேர்ந்து வருந்தினார்கள்॥
ஒருநாள் கண்ணன் பலராமனைத் தவிர மற்ற நண்பர்களுடன் யமுனைக்கு வந்
தார். கோபர்களும் பசுக்களும் தாகத்தால் வாடி கலந்த யமுனை ஜலத்தைக்
குடித்ததால் எல்லோரும் இறந்து கரையில் சாய்ந்தார்கள். கண்ணன் தன்னு
டைய அம்ருதக் கண் பார்வையால் அவர்களை உயிர்ப்பித்தார். அவர்கள்
முகுந்தக் கண்ணனுடைய கிருபை யென்று நினைத்து வியந்தார்கள்॥
கருநாகம்
காளியன் என்ற கொடிய விஷமுள்ள ஸர்ப்பம் அந்த யமுனைத் தேக்கமான
மடுவில் வசித்து வருவதால் அந்த ஜலம் விஷமாகி ஜ்வாலை கொதித்து க
ரையில் உள்ள மரங்களும் பறவைகளும், மடுவின் மேல் ஆகாயத்தில் பற
க்கும் பக்ஷிகளும் எரிந்து மடிந்தன. இந்த அபாயத்தை நீக்கவும் யமுனா ஜ
லத்தைச் சுத்தம் செய்யவும் எண்ணி, காளியனை அடக்குவதற்கு,
அந்த மடுவின் பக்கத்திலுள்ள மிக உயரமான ஒரு கடம்ப மரத்தின் மேல்
ஏறி தோள் தட்டி வேகமாக மடுவில் குதித்தார். அதிக கனமுள்ளவ
ராகிய பகவானுடைய அந்த வேகத்தில் மடுவின் ஜலம் நூறு வில் க
டை தூரம் கரையேறிக் கொந்தளித்தது. அச்சப்தத்தைக் கேட்டு அடித்த
லவனாகிய காளியன் கோபத்துடன் வந்து கண்ணனைக் கடித்துத் தன் உட
லால் சுற்றினான். அதைக் கண்ட கோபர்கள் சோகத்தாலும் பயத்தாலும் கீழே
சாய்ந்தார்கள். பசுக்களும் கன்றுகளும் கண்ணீர் வடித்து நின்றன.
அந்த சமயம் சேரியில் அநேகம் அபசகுனங்கள் ஏற்பட்டன।

அதைக்கண்டு ராமன் இல்லாமல் கண்ணன் தனியாகச் சென்
றிருப்பதையும் கண்ணன் சேர்ப்பாரால் சகலமானவர்களும் ராமனு
டன் கண்ணன் நடந்து சென்ற அடிச்சுவட்டைப் பார்த்து யமு
னாக்கரை வந்து ஜலமத்தியில் அசையாமல் இருக்கும் கண்ணனையு
ம் கரையில் கதறிக்கொண்டிருக்கும் கோபர்கள் பசுக்களையும் க
ண்டு எல்லோரும் கண்ணனுடைய லீலைகளை நினைத்து மிகவும் வரு
ந்தினார்கள். அந்த ஹ்ருதத்தில் விழுந்து ப்ராணஹானி அடைய எத்தனித்த நந்
தகோபர் முதலானவர்களை ராமன் தடுத்தான். பகவான் கட்டு
ண்டப்பட்டவர்கள் என்னச் சோர்ந்தவர்களின் துக்கத்தையறிந்து
கட்டுவிலிருந்து [illegible] வந்தார். காளியன் கோபத்துடன் படத்தைத் தூ
க்கிப் பகவானைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது சிரித்து அவ
து படத்தை அமுக்கி அதன் மேல் நர்த்தனம் செய்தார். பகவானு
டைய நர்த்தன விசேஷத்தையறிந்து தேவர்கள் அதுஸம
யாக பலவாத்ய கோஷங்களைச் செய்து புஷ்பவ்ருஷ்டி செய்து ஸ்து
தி செய்தார்கள். காளியன் கோபத்துடன் எவ்வளவு வேகமாகத்
தூக்க எவ்வளவு முயன்றும் பகவான் நர்த்தனம் செய்து வச
செய்தார். கடைசியாக பல் முழுவதும் ரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு ஸ்ரீ
நாராயணனைக் அறிந்து மனதால் சரணமடைந்தான். அந்த ஸ
மயம் காளியனுடைய பத்நிகள் தங்கள் குழந்தைகளை முன்னிட்டுக்
கொண்டு அபராதியான பர்த்தாவைக் காப்பாற்று பகவானைச் சரணம்

அடைந்து ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். லோகபாலர்களான தாங்கள்
எங்கள் பர்த்தா, தங்களை யாரென்று அறியாமல் ஏதோ தவறை செய்த
பிழையைப் பொறுத்து பதிகளான எங்களுக்காக அவர்களுக்கு ப்ரா
ணபிக்ஷை அளிக்கவேண்டும். தங்களுடைய கட்டளையை எதிர்பார்க்கிறோ
ம் என்று கூறினார்கள். பகவான் பிரசன்னமடைந்து அவர்களைப் பார்த்
டார். அவன் வெகு வேகமாக எழுந்து கொண்டு அஞ்சலி செய்து கொண்டு நின்றான்
ஸர்ப்பங்கள் கோபஸ்வபாவமுள்ளவைகளாக தாங்கள் ஸ்ருஷ்டி
த்ததால் ஸ்வபாவத்தை மாற்ற முடியவில்லை. மாற்றுதல் கஷ்டம் போல என்
ன்று. பகவான் — ஸர்ப்பராஜனே, இந்த ஜலம் மானிடர்களுக்கு உப
காரமாக ஆகவேண்டும். ஆகையால் நீ உன் பரிவாரங்களுடன் ஸமுத்த
ரத்திற்கு சீக்கிரம் செல்லவேண்டும். நான் உன்னை சிக்ஷித்த இந்த கா
ளியமர்த்தனத்தை (நாகமர்த்தனத்தை) இரண்டு ஸந்தியா காலங்களிலும்
நினைப்பவர்களுக்கு ஸர்ப்பபயம் வரக்கூடாது. இந்த தீர்த்தத்தில்
உபவாஸமிருந்து என்னை ஸ்மரித்துக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்பவர்
களுக்கு ஸர்வபாபமும் நீங்கும். ஸ்ரீ ரமணகம் என்ற த்வீபத்தில்
வஸித்துக் கொண்டிரு. கருடனுக்குப் பயந்து இங்கு வந்தாய். என்னு
டைய பாத அடையாளம் உன் சிரஸில் இருப்பதால் கருடன் துன்பம்
செய்யமாட்டான் ஆகையால் நீ அங்கு செல்லவேண்டும் என்று கூறினார்.
காளியனும் அவனுடைய பத்னிகளும் உயர்ந்த ஆடைகளையும் ரத்னங்களை
யும் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்து ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து

விடைபெற்று ப்ராமணக்ஷபம் சென்றோர்கள். காளியனுடைய
விஷத்தினால் யமுனையின் ஜலம் விஷமயமாயிற்று॥ காளியனுடை
ய பூர்வரலாறு - ஒருசமயம் யமுனையின் கரையில் சௌப
ரி முனிவர் தவம் செய்துகொண்டிருந்தார். அங்குள்ள கடம்ப மரத்
தில் உட்கார்ந்துகொண்டு கருடன் மீன்களைத் தின்றான். இதைக்
கண்ட முனிவர் தவத்திற்கு இடையூறாக இருந்ததால் அவர் கோபத்துடன் இ
ங்கு கருடன் வந்தால் தலை வெடித்து இறக்க வேண்டும் என்று சாபமி
ட்டார். ஆகையால் இங்கு கருடன் வருவதில்லை॥ ரமணகத்வீபத்தி
ல் ஏராளமான ஸர்ப்பங்கள் வாழ்ந்து வந்தன. அவைகளைக் கரு
டன் தோன்றியபடி அழித்து வந்தான். நாகங்கள் பயந்து மாத
ம் ஒருவராக ஒரு மரத்தடியில் நாகங்கள் கருடனுக்கு ஆகாரமா
வதாக ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டன. அதன்படி சிலகாலம் நடந்து
வந்தது. காளியன் கருடனுடைய பாகத்தைத் தானே பெற்றுக்
கொண்டுவந்தான். அதனால் கருடனுக்கும் காளியனுக்கும் சண்
டை நடந்து காளியன் தோல்வியுற்று, சௌபரி முனிவரின்
சாபம் நினைத்ததால் கருடனுக்குப் பயந்து யமுனா மடுவில்
வாழ்ந்தான்॥ நந்தகோபர் முதலானோர் மகிழ்வுடனிரு
ந்து யமுனையில் அநேக தானதர்மங்களைச் செய்து பசுபுட
ன் அன்றிரவு அங்கே தங்கினார்கள். காட்டுத்தீ பரவியது
எல்லோரும் கிருஷ்ணனை சரணமடைய அவர் அந்த

தீயைப் பருகி பக்தர்களைக் காப்பாற்றினார் ॥ ஸ்கந்தம் அத்யாயம் 10 - 17 ॥

பிறகு எல்லோரும் கோகுலம் சென்றார்கள். கோடைகாலம் வந்தது. ராமகிருஷ்
ணர்களுடன் கோபாலர்கள் தினமும் வனம் சென்று, குழல் கொம்புகள் வாத்
யம் வாத்ய கோஷங்களுடன் பலவித விளையாட்டுகள் செய்து மகிழ்ந்
தார்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்கள். அப்போது ப்ரலம்பன் என்னும் அசுரன் இடையனாய்
ராமனது கட்சி, கிருஷ்ணனது கட்சி, இருகட்சிகளிலும் பல கோபர்கள்
ராமன் கட்சியிலும் இவர் கிருஷ்ணன் கட்சியிலும் சேர்ந்து விளையாடி
னார்கள். விளையாட்டில் ஜெயித்தவர்களை அபஜயமடைந்தவர்கள்
தோள்வரை சுமக்கவேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டு விளையாடினா
ர்கள். ப்ரலம்பன் என்ற அசுரன் ராமன் கட்சியில் கோபாலவேஷத்து
டன் சேர்ந்து. கிருஷ்ணனைக் கொல்லமுடியாது ராமனையாவது கொ
ல்லவேண்டும் என்று எண்ணி அவர்களுடன் விளையாடினான். கிருஷ்ண
ன் இதை அறிந்து கொண்டான். கிருஷ்ணன் கட்சி தோல்வியடைந்தது
அதனால் கிருஷ்ணன் ஸ்ரீதாமனைச் சுமந்தார். ப்ரலம்பன் பலராமனை
ச் சுமந்து கொண்டு வெகுதூரம் சென்றவுடன் ஆகாயத்தில் கிளம்பினான்
அந்த சமயம் அவனுடைய பயங்கரமான அஸுர ரூபத்தைக் கண்டு திடுக்கிட்ட ராமன
ஸங்கிராமத்தை நினைத்து உடன் அவன் தலையில் முஷ்டியால் இடிக்கவே அ
ஸுரன் தலைசிதைந்து உயிரிழந்தான். எல்லோரும் அவனைப் பாராட்டின
ர்கள். தேவர்களும் சந்தோஷமடைந்தார்கள் ॥

பசுக்கள் ஒருநாள் கோடையால் தாகத்துடன் ஜலத்தைத்
தேடிச் சென்று "முஞ்சாரண்யம்" என்ற காட்டுக்குச் சென்றுவிட
டன. கோபர்களுடன் ராமகிருஷ்ணர்கள் தேடிச் சென்று பசுக்களை அ
வைகளின் பெயர்களைச் சொல்லி அழைத்தார்கள். அவைகளும் கத்தி
க்கொண்டு ஓடிவந்தன. அந்தசமயம் அக்காட்டுத் தீப்பற்றியது
கோபாலர்கள் கிருஷ்ணனைச் சரணமடைந்தார்கள். பகவான் அவர்
களைக் கண்களை மூடிக்கொள்ளச் சொல்லி, தீயைப் பருகி அவர்
களையும் பசுக்களையும் பழைய ஆலமரத்தடியில் சேர்த்தார்.
பிறகு போஜனம் செய்துகொண்டு வீடு திரும்பினார்கள்.//

மழைக்காலம் பிறந்து சரத்காலம் வந்தது. பகவான்
வனம் சென்று பசுக்களுடன் கோபவேஷம் பூண்டு கொண்
டையில் மயில்தோகை, காதுகளில் ஆபரணமாக கர்ணிகார
புஷ்பங்கள், அரையில் பீதாம்பரம், கழுத்தில் வைஜயந்தி என்ற
பதித்துக் கட்டி காலவரை தொங்கும், இவைகளால் அ
லங்காரம் பெற்ற வேஷத்துடன் வேணுகானம் செய்துகொண்டு கோ
பாலர்களுடன் விளையாடினார். கண்ணனுடைய வேணுகானம் கேட்ட
உடனே கோபிகைகள் தங்களை மறந்து கண்ணனுடைய லீலை
களைப் பாடுவார்கள்.// ஹேமந்த ருதுவான மார்கழிகாலம் வந்தது
மார்கழி மாதத்தில் கோகுலத்துப் பெண்கள் தாங்கள் கிருஷ்ணரை
அடைவதற்காக ஹவிஸ்ஸை போஜனம் செய்துகொண்டு

ஏகோபாதம் காத்யாயனீ விரதத்தை அனுஷ்டித்தார்கள். ஒவ்வொரு நா
ளும் அருணோதய காலத்தில் யமுனையில் ஸ்நானம் செய்து மணலால் அ
ம்பிகையொன்று விக்ரகம் அமைத்து கந்தபுஷ்ப தூபதீபங்களை நைவேத்யங்கள் செ
ய்து பக்தியுடன் பூஜை செய்து "ஹே காத்யாயனீ, மஹாமாயே, யோகசக்
தியே, ஸர்வலோக நாயகி; தேவியே உனக்கு நமஸ்காரம்; நந்தகோ
பகுமாரனை எனக்குக் கணவனாக அருள வேண்டும்" என்று! ஒவ்வொ
ருவரும் தனித்தனியே வேண்டிக்கொண்டு பெருங்காளியைத் துதித்துவிரத
ம் அனுஷ்டித்து வந்தார்கள். நதிக்கு ஸ்நானத்திற்குச் செல்லும்போது தங்
கள் தோழிகள் ஒவ்வொருவரையும் அழைத்துக்கொண்டு செல்லும்போது கை
கோர்த்துக்கொண்டு கிருஷ்ணலீலைகளைப் பாடிக்கொண்டே செல்வார்கள்.
கோபிகைகள் வழக்கம்போல் யமுனைக்கரையில் வஸ்திரங்களை வைத்துவி
ட்டு ஸ்நானம் செய்யும்பொழுது கிருஷ்ணன் காணக் கூடச் செய்து கொண்டு
விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஸ்ரீபலராமரின்றி ஏவியது ~~இ~~ இருவனை
கண்ணன் பிள்ளைகளுடன் அங்கு வந்து, கோபிகைகளின் வஸ்திரத்தி
ன் பலவற்றையும் எடுக்க, அவர்களுடைய வஸ்திரங்களை எடுத்துக்கொண்டு அ
ருகிலிருந்த கடம்ப மரத்தில் ஏறிக்கொண்டு பரிஹாஸம் செய்து கொண்டி
ருந்தான். பெண்கள் கெஞ்சிக் கேட்டு அவரவர் வஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொண்
டார்கள். விரதம் இன்று நிறைவு பெற்றதைக் கிருஷ்ணன் அறிந்தான்.
கழுத்தளவு ஜலத்தில் நின்றால் நடுங்கிக்கொண்டிருக்கும் அவர்கள் வெ
ட்கத்தோடு வரப்பார்த்துக்கொண்டு பக்தியுடனும் அடக்கத்துடனும்,

ஸ்யாமஸுந்தர் நாங்கள் உன் பக்தைகள் நீ சொல்வதைக்
கேட்கிறோம் தாமரைநிறத்தினால் எங்கள் வஸ்திரங்களைக் கொடுக்கவில்லை
யேல் அரசனிடம் கூறுவோம் என்றார்கள்।
பகவான் - நீங்கள் என் பக்தைகளானால் என் சொ
ல்லைக் கேட்பதானால் இங்கு வந்து வஸ்திரங்களை வாங்கிக்கொள்ளு
ங்கள் என்றார். அவர்களும் இவைகளால் ரஹஸ்யஸ்தானத்தை
மறைத்துக் கொண்டு கரையேறினார்கள். பகவான், அவர்களுடைய
அத்யந்த பக்தியை அறிந்து தோளில் வஸ்திரங்களை வைத்துக்கொ
ண்டு நீங்கள் விரதானுஷ்டான காலத்தில் வஸ்திரமில்லாமல்
நதியில் ஸ்நானம் செய்தது தேவாபராதமாகும். அந்தப்பாபம்
நீங்குவதற்காக இருகைகளையும் கூப்பி வணங்கிவிட்டு வஸ்திரங்க
ளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று கூறினார். அவர்களும் விரதபல
னைக் கருதி அப்படியே செய்தனர். பகவான் வஸ்திரங்களை அளித்
தார். அவர்களும் மிகுந்த கோபமில்லாமல் வஸ்திரங்களை வாங்கி
உடுத்திக்கொண்டு பகவானையே பார்த்துக்கொண்டு லஜ்ஜையு
டன் நின்றார்கள். பகவான் தன்னுடைய பாதஸ்பர்சத்திற்காக ஸ
ங்கல்பம் செய்து அவர்கள் விரதானுஷ்டானம் செய்தார்கள் என்று அறி
ந்து, கோபஸ்த்ரீகளே உங்களுடைய ஸங்கல்பம் வீண்போகாது.
என்னிடம் அசைக்கமுடியாத ஆசைவைத்தவர்களுக்கு வேறு

ஹ்ருதய அனைசரந்படாது. வறுக்கப்பட்டவையோ, வேகவைக்கப்ப
ட்டவையோ தான்யங்கள் முளைக்காது அதுபோலவே தான்; உங்களுடை
ய வ்ரதபலனைச் சிலகிரயுகள் உங்களுக்கு சொல்கிறேன். பெண்களே நீ
ங்கள் சேரிக்கு செல்லுங்கள் என்று கூறினார். அவர்களும் திவ்ய
டன் பகவானுடைய பாதகமலங்களை ஸ்மரித்துக்கொண்டு சென்றார்
கள். பிறகு பகவான் கோபர்களுடன் ப்ருந்தாவனத்திலிருந்து வனத்
தின் அழகைப் பார்த்துக்கொண்டு வெகுதூரம் சென்று யமுனையில்
பசுக்களுக்கு ஜலம் காட்டி மேயவிட்டு தாங்களும் ஜலம் குடித்துவிட்
டு+ [illegible] ராமகிருஷ்ணர்களிடம் கோபாலர்கள் - ஹேரா
ம, கிருஷ்ணா எங்கள் பசியைத் தீர்த்துவையுங்கள் என்று கூறினார்கள்.
பகவான் - கோபர்களே ஸமீபத்தில் ப்ராமணர்கள் ஆங்கிரஸ ஸத்ரம்
என்ற யாகம் செய்கிறார்கள் அங்கு சென்று என்னுடைய பெயரையும் அண்ணா
வனுடைய பெயரையும் சொல்லி அன்னம் கேளுங்கள் என்று கூறினார்
அவர்களும் அவ்விதமே சென்று அவர்களை வணங்கி, பசுக்களை ஓட்டி
க்கொண்டு +(நண்பர்களுடன்) வந்திருக்கும் ராமகிருஷ்ணர்கள் பசியுடனிருக்கிறா
ர்கள் அவர்களால் அனுப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறோம். உங்களுக்கு ச்ரத்
தையிருந்தால் அன்னம் கொடுங்கள் என்று கூறினார்கள். கர்
மமார்க்கத்திலேயே ஈடுபட்டிருக்கும் அவர்கள் கிருஷ்ணனை வைகுண்ட
நாக அறியாமல் மனுஷ்யனாக நினைத்து அன்னம் கொடுக்கிறேன் என்றோ
இல்லையென்றோ கூறவில்லை. கோபர்கள் நடந்ததை கண்ணனிடம்

கூறினார்கள். பகவான் சிரித்துக்கொண்டு, கோபாலர்களை
நீங்கள் அங்கே சென்று தீக்ஷிதபத்நிகளிடம் முன்போல் கேளுங்க
ள், கொடுப்பார்கள் என்று கூறி அனுப்ப அவர்களும் பத்நிக
ளையாஜ்ஞ ஸ்த்ரீகளிடம் வந்து முன்போலவே யாசித்தார்க
ள். அந்த ஸ்திரீகள் வெகுநாளாகக் கண்ணனைக் காணத்து
ல் கொண்டவர்கள் ஆகையால் அவர்கள் பரபரப்புடன் நானா
வித அன்னங்களைத் தயாரித்து எடுத்துக்கொண்டு யமுனைக்
கரைவந்து ராமகிருஷ்ணர்களைக் கண்டார்கள். பிராமண பத்
நிகள் கண்ணனைக் கண்டு ஸகல லௌகீக நினைவுகளையும் மறந்
மைய்மறந்து நின்றார்கள். பகவான், பாக்யசாலிகளே என்னைக் காண
வந்தது பற்றி சந்தோஷம். நல்வரவு. உட்காருங்கள். உங்களு
க்கு என்ன வேண்டும்? புத்திசாலிகள் என்னிடம் நிஷ்காம
பக்தி-பரமபக்தியைச் செய்கிறார்கள். உங்கள் பர்த்தாக்க
ள் உங்களுடைய யாகம் செய்வதால் அங்கே செல்லுங்கள். தீக்ஷித ப
த்நிகள் - பிரபோ உங்களுடைய பாதாரவிந்தங்களை அடைந்தவர்
கள் ஸம்ஸார துக்கத்தை அடையமாட்டார்கள் என்று வேதவாக்
கியம். ஸகல பந்துக்களையும் த்யாகம் செய்து வந்திருக்கிறோம்
நாங்கள் உங்களுடைய பாத துளஸியை சிரஸில் தரித்து இங்கேயேயிருக்க
விரும்புகிறோம். மேலும் நாங்கள் பர்த்தாக்களின் அனுமதியின்றி
வந்திருப்பதால் அவர்கள் எங்களை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டா

ர்கள் ஆசையானவர்களுக்கு வேறு கதியில்லை என்று கூறினார்கள்।

பகவான் — உங்களுடைய கணவர்களோ பந்துக்களோ உங்களைக் கோ
பிக்க மாட்டார்கள், ஊராரும் தூஷிக்க மாட்டார்கள், தேவர்களும் உங்க
ளை ஏற்றுக் கொள்ள அனுமதிப்பார்கள், என் பாதினைவைப்பதிக்க அங்க
ங்களுக்குத் தேவையில்லை என்னை மனதால் த்யானம் செய்து கொண்டிருந்தா
ல் சீக்கிரத்தில் என்னையே (நாராயணனையே) நேரில் அடைவீர்கள் எ
ன்று கூறினார். அவர்களும் யாகசாலைக்குத் திரும்பி அவர்களுடன் ஸஹதே
ஹமாக ஸத்ர யாகத்தை [+ தீர்த்திதார்கள்] முடித்தார்கள். அந்த யாகசாலையில் பர்த்தாவா
ல் தடுக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்த்ரீ மட்டும் அங்கேயே பகவானுடைய ஸ்வ
ரூபத்தை த்யானம் செய்து சரீரத்தை விட்டு முக்தியடைந்தாள்।
பகவான் அவர்கள் கொண்டு வந்த அன்னங்களை கோபாலர்களுக்கு அளித்
துத் தானும் புஜித்து ப்ரஹ்ருஷிதர்கள், யக்ஞ புருஷனே நேரில் வ
ந்து அன்னம் கேட்டும் காமாவில் திடப்பட்ட நாம் கொடுக்கா
மல் மாயையால் ஏமாந்துவிட்டோமே, ஸ்த்ரீகளுக்கு உள்ள பகவத்ப
க்தி நமக்கு இல்லாமல் போய்விட்டதே என்று வருந்தி, பக்தியுள்ள
ஸ்த்ரீகளை மனைவிகளாக அடைந்த நாம் பாக்யசாலிகளே என்று
ஸமாதானமடைந்து பகவானைப் போய்ப் பார்க்க கம்
ஸனுக்குப் பயந்து போகாமல் வாஸுதேவனை [illegible]
காறும் அவர்களுடைய அபசாரத்தைப் பொறுத்திட வேண்டும்
என்று வேண்டிக்கொண்டனர்॥ 10-23

॥ கோவர்த்தன உத்தரணம், கோவிந்த பட்டாபிஷேகம் ॥

ஒருசமயம் நந்தகோபர் முதலான பெரியோர்கள் இந்திரயாகம் செய்ய
ஆரம்பிப்பதையறிந்து கண்ணன் அவர்களிடம் - இந்த யாக
ம் யாரைக் குறித்து, என்ன பலனைக் கருதி, இது சாஸ்திர முறையா
னதா, அல்லது லௌகிக கர்மாவா, ஒருவேளை செய்யும் கர்
மத்தை அறிந்து செய்தால் தான் பலன் உண்டு. ஆகையால் என
க்குக் கூறுங்கள் என்று கேட்டான். நந்தர் - மழைக்கு அதிபதி
இந்திரன். மேகங்களால் மழை பொழியச் செய்து நம்மையும் ம
ற்றவர்களையும் ஜீவனமான ஜலம் அருளி பயிர்களைச் செழிக்கச்
செய்து காப்பாற்றுகிறான். அவனால் கிடைத்த தானியங்களால் அவ
னைக் குறித்து யாகத்தைச் செய்து மீதியைச் சாப்பிடுபவர்க
ள் தர்மம் அர்த்தம், காமம் என்ற புருஷார்த்தங்களை அடைவார்
கள். இவ்விதம் பரம்பரையாகச் செய்து வரும் தர்மத்தை, காமம்,
லோபம், பயம், த்வேஷம் இவைகளினால் விடுபவர் செய்யாவிட்
டால் யாருக்கும் நன்மை உண்டாகாது. அதைக் கேட்டு கண்ணன் -
பெரியோர்களே! உலகத்தில் பிராணிகள் அவரவர் செய்த புண்ய பா
ப கர்மாக்களுக்குத் தக்கபடி, பிறப்பு இறப்பு ஸுகம் துக்கம் இவைகளை அ
இயற்கையான
னுபவிக்கிறார்கள். அந்தக் கர்மாக்களும் அவர்களின் ஸ்வதவத்தினால் ஸத்வ ரஜஸ் தமோ
குணங்களோ இவர்களை பாவஸ்ரித்து செய்யப்படுகின்றன,

அவைகளை மாற்ற ஸ்வதந்திரமில்லாத ஈச்வரனைக் கற்பிப்பதில் பயனி
ல்லை, ஆகையால் இந்திரன் தேவையில்லை, ப்ராமணனுக்கு வேதம் ஜீவ
னம், க்ஷத்ரியனுக்கு ராஜ்யபரிபாலனம், வைசியனுக்கு வார்த்தை,
சூத்ரனுக்கு மேல்வர்ண ஸேவை, அவைகளில் வார்த்தையென்று கிரு
ஷி வியாபாரம், கோஸம்ரக்ஷணம், வட்டிவாங்குதல் என்று நான்
கில் நமக்கு கோஸம்ரக்ஷணம் ஜீவனம், நமக்கு தேசமோ நகரமோ
கிராமமோ இருப்பிடமில்லை அநேகமாக வனம் மலைகளே, ஆகை
யால் இந்த யாகத்திரவியங்களால் ப்ராமணர்களைக் கொண்டு
அக்நியில் ஹோமம் செய்வித்து அவர்களுக்கு கோமுதலான தானங்க
ள் செய்து பசுக்களுக்கு ஸ்நானம் செய்வித்து புற்கள் கொடுத்து வி
சேஷமாக பக்ஷ்ய போஜ்யாதிகளுடன் அன்னம் தயார் செய்து நம
க்கு ப்ரத்யக்ஷ தெய்வமான இந்த கோவர்த்தனகிரியை பூஜை செய்
து நிவேதனம் கொடுத்து ப்ராமணர்களுக்குப் போஜனம் செ
ய்வித்து அதன் பிறகு, மற்ற ஸகல ஜாதியர்களுக்கும் உரியமுறை
யாய் போஜனமளிக்க வேண்டும், பிறகு கோபாலர்கள் ஸ்திரீகள்
நாமெல்லோரும் புதிய உடை ஆபரணங்களால் அலங்காரம் செய்
து கொண்டு பசுக்கள், ப்ராமணர்கள் அக்நி, கோவர்த்தனமலை
இவைகளை ப்ரதக்ஷிணம் செய்ய வேண்டும் இதுவே எனது அபிப்ராயம் இ
தை நீங்கள் ஸம்மதித்துச் செய்தால் கோக்களுக்கும், ப்ராமணர்கள், மலை
எனக்கும் ப்ரீதி ஏற்படும், என்றுகூறினன்।

இவ்வாறும் இந்திரனுடைய செல்வத்தை அடக்கக்கண்ணன்
கூறியவார்த்தையைக் கேட்டு எல்லோரும் சம்மதித்தார்கள்,
அவ்விதமே செய்தார்கள், பகவான் அந்த கோவர்த்தனகிரியின்
உள்ளே பெரிய உருவில் இருந்து, அவர்கள் கொடுத்த அன்னபான
திபலிகளைத் தானும் கூட இருந்து கொடுத்துக்கொண்டு தானே
சாப்பிட்டார். கோபஸ்திரீகள் மாட்டு வண்டிகளிலும் கோபர்
கள் நடந்தும் மலையை வலம் வந்தார்கள். பகவான் கோபர்களை
இந்த மலை சேரின்ப பூஜையை ஏற்றுக்கொண்டது, இதை அவம
தித்தால் நம்மைக் கெடுக்கும் ஆகையால் வணங்கவேண்டும
என்று கூறி அவர்களுடன் வணங்கிடப்பூஜை உத்ஸவத்தை மு
டித்துக்கொண்டு எல்லோரும் இருப்பிடம் வந்தார்கள் ॥
இந்திரன் தன்னைக் குறித்த யாகம் நிறுத்தப்பட்டதை அறிந்து கோ
பத்துடன் ப்ரளயகாலத்தில் உலகங்களை அழிக்கும் மேகக் கூட்டத்
தைப் பார்த்து, கிருஷ்ணன் என்ற இடைமனிதனுடைய பலத்தை
நம்பி பணமதம் படைத்த இந்தக் கோபர்கள் தேவர்களான நம்
மை அவமதித்துவிட்டார்கள் ஆகையால் நீங்கள் அங்கு சென்று
பெரிய மழை பொழிந்து கோபாலர்கள் பசுக்கள் கோகுலம் எ
ல்லாவற்றையும் அழியுங்கள். நானும் ஐராவதத்தின் மேலேறிக்கொ
ண்டு வாயு தேவர்களுடன் பின்னால் வருகிறேன் என்று கூ
றினான்.

இந்திரனால் ஆணையிடப்பட்ட மேகங்கள் இடி மின்னல் புயல் காற்
றுடன் தாரைதாரைகளாகவும் பனிக்கட்டி மழையாகவும் பொழிந்த
மேகங்கள் தெரியாமல் வெள்ளம் பெருகிக்கொண்டிருந்ததை அழி
த்தன. கோபாலர்கள் இந்திரனது தொல்லையில் கிருஷ்ணனைச் சரணமடைந்தா
ர்கள். பகவான் ஆகாயத்தில் பெய்யும் இவ்வளவு பெருமழைக்குக் கோ
பமடைந்த இந்திரனே. அவனுடைய மதத்தை அடக்கி சரண
மடைந்த கோபாலர்களைக் காப்பாற்றுகிறேன் என்று ஒரு
கையால் கோவர்த்தன மலையைப் பெயர்த்துக் குடைபோல் தூ
க்கி, கோபர்களே! நீங்கள் எல்லோரும் பசுக்கள் முதலியவை
களுடன் மலையெடுத்த பள்ளத்தில் வந்து பயமின்றி வாழுங்கள்
என்று கூறினார். அவர்களும் அவ்வாறே செய்தார்கள். ஏழு நாட்க
ள் வரை மழை பெய்தும் பகவான் ஒரு அடியும் அசையாமல் நின்
றான். அதைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து கர்வமடங்கி மேகங்க
ளை நிறுத்தச் செய்தான். மழை நின்றதும் பகவான் கோபர்களை வெ
ளியே வரும்படி சொன்னார். அவர்களும் தங்கள் உடைமைகளுடன்
வெளியேறியதும் பழைய இடத்தில் மலையை வைத்தார். தேவர்க
ள் பகவானை வாழ்த்தினர்கள். தேவர்கள் வாத்ய கோஷம் செ
ய்து பூமாரி பொழிந்தார்கள். கோபாலர்கள் பகவானுடைய கோவர்த்தனோ
த்தாரணம் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து ஏழுவயதுக் குழந்தையான கிருஷ்ணன் எப்படி இக்கு
ன்றை இவ்வளவு நாள் தூக்கிப் பிடித்தது என்று கேட்டார்கள்.

நந்தகோபர் - திருவண்ணன் நாராயணனும் அவன் ஸ்ரீமன்புதா
க்காசாரியார்களியதை நினைவுபடுத்துகிறார். கண்ணன் கோவர்த்தன
மலையைத் தாங்கி கோகுலத்தைக் காப்பாற்றியதால், தேவேந்திரன் ப
கவானுக்கு அபசாரம் செய்ததால், கர்வம் நீங்கி வெட்கமடைந்
து கோலோகத்திலிருந்து காமதேனுவை அழைத்துக் கொண்டு
வந்து பகவானுடைய பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி அனுஜ்ஞை விஜ்ஞ
ய்து கொண்டு - பகவானே! துஷ்டர்களை நிக்ரஹித்து தர்மத்தைக்
காப்பாற்றவே தங்களுடைய அவதாரம், என்னைக் குறித்த யாக
த்தைத் தடுத்ததால் கோபமடைந்து தங்களுடைய மஹிமை
யையறியாமல் கோகுலத்தை மழையால் நான் அழிக்கச் செய்
த அபசாரத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று ஸ்துதித்து வணங்
கி சரணமடைந்தான். பகவான் - இந்திரனே! ஐச்வர்யத்தால்
கர்வமடைந்திருந்த உன்னுடைய கர்வத்தை யடக்கிவைக்
கு அநுக்ரஹம் செய்யவே யாகத்தைத் தடை செய்தேன். என்னு
டைய ஆக்ஞையை அநுஸரித்து கர்வமின்றி அடக்கத்துடன்
உன் கார்யங்களைச் செய்துவருவாய். நீ போகலாமெ
ன்று கூறினார். உடன் தன் கன்றுகளுடன் வந்த காமதேனு அச்சு
தா! தாங்கள் எங்கள் குலத்தைக் காப்பாற்றினீர்கள். பசுக்கள் ப்ராமண
ர்கள் தேவர்கள் ஸாதுக்கள் இவர்களுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டு பண்ணவே
ண்டும், விஷ்ணுவானதாங்கள் பூபாரத்தை நீக்க அவதாரம்

செய்திருக்கிறீர்கள். நமக்கு தேவரின் ஸ்ரவால், கோக்களான
எங்களுக்கு இந்திரனாக இருக்கிறபடியால் அபிஷேகம் செய்யப்போ
கிறேன் என்று வாக்தானம் செய்து தன்னுடைய பாலால் பகவா
னுக்கு அபிஷேகம் செய்தது, இந்திரனும் ஐராவதத்தின் கையால்
கொண்டுவரப்பட்ட ஆகாச கங்காஜலத்தால் தேவ ரிஷிகளு
டன் பகவானுக்கு அபிஷேகம் செய்து "கோவிந்தன்" என்று
அழைத்தான். தேவர்கள் தேவஸ்திரீகள் ரிஷிகள் ஸித்தர் முதலியவர்களு
டன் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். பகவானுடைய கோவிந்தபட்டாபி
ஷேக மஹிமையால் பூமியானது செழிப்படைந்தும் பசுக்க
ள் அதிகமாகப் பால் கொடுத்தும் இயற்கை வளம் சேர்ந்து ஜன
ங்களும் வியாதிகளின்றியும் லோகம் மங்களமாக வாழ்ந்தது,
இந்திரன் கோவிந்தபட்டாபிஷேகம் செய்து தேவர்களோடு
கூடப் பகவானிடம் விடைபெற்றுச் சென்றான்.||
ஏகாதசியன்று நந்தகோபர் ஏகாதசி உபவாஸமிருந்து பகவானைப் பூ
ஜித்து த்வாதசி பாரணைக்காக அன்றிரவு நிசிவேளையில் யமுனைக்கு
ஸ்நானம் செய்யச் சென்றார். அகாலத்தில் ஸ்நானம் செய்பவரைப் பிடிக்க
வருணனின் தூதன் வருணலோகம் கொண்டு சென்றான். இதனைக் கண்டு
மில் கோகுலத்திலுள்ளவர்கள் அலறினார்கள். பகவான் அவர்களுக்கு அப
மளித்து வருணலோகம் சென்றார். வருணன் பகவானை ஸ்துதி செய்
வணங்கினான். சேவகன் அறியாமல் தகப்பனாரை அழைத்துவந்ததா

அபராதத்தைப்பொறுத்து என்னை கடாக்ஷித்து ப்ரஹ்மாவை அனுப்
பித்துச்செல்லுங்கள் என்று கூறினான். பகவான் கோகுலத்துக்கு அ
ழைத்துவந்தார். நந்தர் கோபாலர்களுக்கு வருணன் பகவானுக்
குச் செய்த உபசாரத்தை எடுத்துக் கூறினார். இதைக் கேட்ட நந்தரா
ல் நந்தர் முதலான கோபாலர்கள் கிருஷ்ணனை நாராயணன் என்றறி
ந்து வைகுண்டத்தை தெரிசிக்க வேண்டும் என்று எண்ணினார்க
ள். பகவான் அதை அறிந்து வேதங்கள் தன்னை ஸ்துதி செய்யும்
வைகுண்ட தெரிசனத்தை அளித்து அவர்களுக்கு பரமான
ந்தத்தை அளித்தார்॥ 10வது ஸ்கந்தம் - அத்யாயம் 28॥

ராஸக்ரீடை — 29 to 33

பகவான் பின்பு வஸ்திராபஹரண காலத்தில் "இவ்விரவுகள் என்னோ
டு க்ரீடை செய்ய அனுமதிக்கிறேன்" என்று கோபிகைகளுக்கு அ
ளித்த வாக்கை நிறைவேற்றுவதற்குத் தன் மாயையை உபயோகி
த்தார். அன்றிரவு சரத்கால பூர்ண சந்திரன் உதயமாயிற்று. சந்திர கிரண
த்தால் வனம் முழுவதும் ப்ரகாசமாக விளங்கியது. கோபிகைகளுடைய
மனம் தன்னிடம் ஈடுபட்டு அவர்களை இங்கே வரவழைக்க வேண்டும்
என்று எண்ணி வேணுகானம் செய்தார். அவ்வாறே அவர்களும் வே
ணு கானத்தைக் கேட்டவுடன் கிருஷ்ணனால் அபஹரிக்கப்பட்ட மனதை
உடையவர்களாக விவேகத்தை தொலைத்தவர் தெரியாமல் எல்லோரும்
கிருஷ்ணனிருக்குமிடத்திற்கு வந்தார்கள்.

அவர்களில் - மாடு கறந்து கொள்ளுகிறவர்கள், அதைவிட்டும்:
கன்றுகளைச் சிக்கொள்ளுகிறவர்கள் அதை அடுப்பாகத் தூக்கி
ரக்ஷணமும், பாத்திரங்களைப் பொருளாம் பரிமாறிக்கொள்ளுகிற
வர்கள் அதைவிட்டும், குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுத்துக்கொ
ள்ளுகிறவர்கள் குழந்தைகளை விட்டும், பாத்திரங்களைச் செய்து
கொள்ளுகிற பணிவிடையை விட்டும், போஜனம் செ
ய்துகொள்ளுகிறவர்கள் அதைவிட்டும், இன்னும் அலங்காரம் பண்ணி
க்கொள்ளுகிறவர்கள் அலங்காரங்களைச் செய்துகொள்ளாமல் இவைகளின்றியே
யும், சிலர் கைகளில் அணிய வேண்டிய ஆபரணங்களைக் கா
லுக்கும் காலில் அணிய வேண்டியவைகளைக் கைகளிலும் அணிந்துகொண்டு
தும் ஆபரணங்களை இடம் மாற்றி அணிந்துகொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய ஸந்நி
தியைக்கு வந்தார்கள். பக்தர்களாய் துக்கத்தை விட்டும் கிருஷ்ணனை
[illegible] பட்ட துக்கத்தால் பகவானை தியானம் செ
ய்து பகவானுடைய ஆலிங்கன ஸுகத்தை அநுபவித்தார்கள்.
ஜாரனென்று எண்ணினும் பரமாத்மாவை மனதில் [illegible]
யதால் கிருஷ்ணனுடைய பிரிவால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துக்
கத்தை அநுபவித்ததால் அவர்களுடைய பாபங்கள் விலகியதும்
யது, தியானத்தால் ஏற்பட்ட பகவானுடைய ஆலிங்கன ஸுகானுபவ
த்தால் ஸகல புண்ணியங்களும் தீர்ந்து முக்தியடைந்
தார்கள்.

கிருஷ்ணனை பகவானென்றறியாமல் ஜாரபுத்தியுடன் நினைத்த கோ
பியர்களுக்கு முக்தியெவ்வாறுமெனில், பகவானை சத்ருவாக நினைத்த
சிசுபாலன் முக்தியடைந்தான் என்ற இடத்தில் ஸமாதானம் சொல்லப்ப
ட்டுள்ளது. காமம், கோபம், பயம், ஸ்நேகம், ஐக்யம், இவை
களில் ஏதாவதொரு முறையில் பகவானை இடைவிடாது நினைத்து
க்கொண்டிருப்பவர்கள் முக்தியடைவார்கள், ஆகையால் கோ
பிகைகள் முக்தியடைவது குறித்து ஆச்சரியமில்லை.
தன் ஸமீபத்தில் வந்த கோபிகைகளைப் பார்த்து பகவான் – மஹாபாக்யசா
லிகளே! உங்களுக்கு நல்வரவு, ஊரில் எல்லோரும் க்ஷேமமா, நான்
என்ன செய்ய வேண்டும் வந்த காரணத்தைக் கூறுங்கள், பயங்க
ரமான இரவு, துஷ்ட ப்ராணிகள் ஸஞ்சாரம் செய்கின்றன, ஸ்த்ரீக
ளாகிய நீங்கள் இங்கு தங்கக்கூடாது, உங்களுடைய கணவர்களும்
பந்துக்களும் உங்களைக் காணாமல் தேடுவார்கள், அவர்களுக்கு பய
த்தை உண்டுபண்ணக்கூடாது, நீங்கள் பூத்துக்குலுங்கும் சந்த்ரிகை
யால் ப்ரகாசிக்கும் யமுனா ஸமீபமான வனத்தைப் பார்த்தாகி வி
ட்டது, சீக்கிரம் ஊருக்குச் சென்று பர்த்தாவுக்குப் பணிவிடை
செய்து அழும் குழந்தைகளை ஸமாதானம் செய்யுங்கள் (சிசு) கன்றுகளை
லைகளைப் பாருங்கள், என்னிடம் ப்ரீதியால் வந்தீர்களேயானால் என்
னிடம் ஸகல ப்ராணிகளும் ப்ரீதியுள்ளவர்களே. ஸ்த்ரீகளுக்கு
பர்த்தாவுக்குச் சுச்ரூஷை செய்தல் மேலான தர்மம்,
\+ உண்மையாக

பார்த்தாவானவர் பந்துக்களையும் அனுஸரிக்கவேண்டும்; குழந்தைகளை

லாலிக்கவேண்டும், பார்த்தா கோபமுடையவனாகவாவது பாபியென்ன

வனாகவோ, எளியவனாகவோ வயதானவனாகவோ ரோகியாகவோ

புத்தி குறைவுள்ளவனாகவோ இருந்தாலும் கற்புடையவளான

மனைவி பாதிவ்ரத்யம் செய்யவேண்டும் இல்லாவிடில் அவளை விலக

க்கடவது; இவள் பதிக்கு வியபசாரம் செய்தால் நரகம், அபகீ

ர்த்தி, பயம் முதலானவைகள் ஏற்படும், மிகவும் அருவருக்கத்

தக்கது, ஆகையால் செய்யக்கூடாது, என்னவெனில் பதிவ்ரதை

க்குத் தாரத்திரம் [illegible] பார்ப்பது என்கிறது

[illegible] செய்யாமல் [illegible] செய்வதுமேல்

என்று சொல்லுகிறார்॥

இவ்வாறு [illegible] கண்ணனுடைய வார்த்

தைகளைக் கேட்ட த்ரௌபதி எண்ணம் நிறைவேறியதால் கோ

பிகைகள் வருத்தி, கண்ணீர் ததும்ப வெளிப்பேச்சு அடங்கிக்கொண்டு

பிரியத்துடன் கண்ணனைப் பார்த்து - பரமேச்வரா, நாங்கள் இதேபோல

ஸ்திரீ தர்மம் அறிவது தகாது, ஏனெனில் - நாங்கள் உலகத்தி

லுள்ள எல்லாவற்றையும் துறந்து உனக்காக நாங்கள் காலடிக்கு வ

ந்திருக்கிறோம் ஆகையால் பரமபுருஷனே மோக்ஷத்துக்கு ஆகைவிடாதே

போனவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் பதி முதலானவர்களை

ஸேவை செய்து அனுஸரிக்கவேண்டும் என்று நீங்கள் உபதேசம்

உலகவ்யவஹாரங்களிற் போகிறதும்; ஆத்மாவிற் ப்ரீதியாலே
யேபதி முதலானவர்களிடம் ப்ரீதி ஏற்படுகிறது. முக்ய ப்ரீதிவிஷய
மான ஸர்வ ப்ராணிகளிடமும் ஆத்மஸ்வரூபராகவிருக்கி
றவர் நீரே என்றறிந்து உங்களிடம் ப்ரீதி வைத்தவர்கள்
வாஹ்யத்தில் மேற்கூறிய உபதேசம் போகிறதா? இங்கிருக்கின்ற நாரீ
ங்களாகிய நாங்கள் மனதைக் கொடுத்துக்கொண்டபடியால் மனமின்றி
க்காமல் மற்றக் கைகால்கள் வேலை செய்யாது ஆகையால் எவ்வி
தம் வீடு செல்வோம்; உங்களுக்கு உபாஸனை மேலும் ஸேவை செய்ய
வேவலந்திருக்கிறோம். உங்களுடைய பாதத்தாமரையை லக்ஷ்மியும் துளஸி
யும் விரும்புகிறார்கள். தேவர்களைக் காக்க அவதரித்தது போலே கோ
குலத்தைக் காக்க அவதரித்திருக்கிறீர். ஆகையால் எங்களைக் கட
கொண்டு உங்கள் அபயஹஸ்தத்தை மார்பிலும் சிரஸிலும் வை
த்து எங்கள் தாபத்தைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று கூறி
னார்கள். பகவான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டாரோ என்று பயந்து மி
குந்த ஹாஸ்யத்துடன் கூறிய அவர்களுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு
யோகேச்வரனுங்கூடத் தான் ஆத்மாராமனாகயிருந்தபோ
திலும் தயவுடன் (1) சிரித்துக் (2) கோபிகைகளை மகிழச்செய்தார். பகவா
ன் நக்ஷத்திரங்களுக்கு நடுவில் சந்திரன் போல் நூற்றுக்கணக்கான கோ
பிகைகளுக்கு நடு அவர்கள் கானம் செய்வதாலும் கானம் செய்து
கொண்டு கழுத்தில் வைஜயந்தி மாலையுடன் வனத்தில்

லங்காரம் செய்து கொண்டு யமுனையாண்மணலில் திடலுக்கு
வந்து வேடிக்கையான பேச்சு, ஸ்ருங்காரமான பார்வை முதலா
னவைகளால் அவர்களுக்கு ஸ்ருங்காரரஸத்தை விருத்தி செய்து
விளையாட்டு செய்தார். பகவான் அவர்களுக்கு கொடுத்த கௌரவத்
தால், அவர்கள் நாமே உலகில் மிக அழகுள்ளவர்கள். பகவானே
நம் வசத்தில் மயங்கிவிட்டார் என்று கர்வமடைந்துவிட்டார்
கள். அதை அறிந்த பகவான் அவர்களுடைய கர்வத்தை அடக்கி
ப்ரஸாதம் அநுக்ரஹம் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணி அங்கே
யே மறைந்துவிட்டார். திடீரென்று பகவான் மறைந்ததும் கோ
பிகைகள் மிகவும் வருத்தமுள்ளவர்களாகி பகவானிடம் மனம் ஒன்றுபட்ட
தால் தங்களை பகவானாகவே நினைத்து அவருடைய பேச்சு நடை சி
ரிப்பு பார்வை முதலானவைகளையும் லீலைகளையும் அநுகரணம் செய்தா
ர்கள், ஒன்று சேர்ந்து பகவானுடைய லீலைகளைப் பாடிக்கொண்
டு வனத்தில் திரிந்து அங்குள்ள வ்ருக்ஷங்களே, அரசமரமே, புரசமரமே,
ஆலமரமே, மந்தாரமரமே, அசோக வ்ருக்ஷமே, கோவர்த்தனத்திற்கு
ப்ரியமான துளஸியே, யமுனைக்கரையிலுள்ள மற்ற மரம் செடி கொடி
களே, கிருஷ்ணன் எங்கள் மனத்தை அபகரித்துச் சென்றான். அவனை
காணத்துடிக்கும் எங்களுக்கு அவன் சென்ற வழியைக் காட்டுங்கள்,
என்று பைத்தியம் பிடித்தவர்கள் போல் புலம்பி தேடிக்கொண்டு
அவர் செய்த பூதனாவதம் முதலான லீலைகளை அநுகரணம் செய்து கொண்டு

+ கண்ணன் துணியாக அணுக்கத்துச் சென்றவள் ராதை என்று நாராயணீயம்

பிருந்தாவனத்தில் செல்லும் போது ஒரு இடத்தில் ~~[illegible]~~ த்வஜ, தாமரை
ணைகளுடன் கூடிய காலடிகளைக் கண்டு அதை அனுஸரித்துச் செ
ல்லுகையில் வேறு சில காலடிகளைக் கண்டு கண்ணன் ஒரு கோபி
கையுடன் சென்றிருக்கிறான் என்று உணர்ந்து, கண்ணன் காலடி
மட்டும் சில இடங்களில் இருப்பதைப் பார்த்து அவளைத் தூக்கிச் சென்றிருக்
கிறான் என்று ஒரு இடத்தில் புஷ்பங்கள் சிதறியிருப்பதைக் கண்டு அவளு
க்கு புஷ்பாலங்காரம் செய்திருக்கிறான் என்றும் உணர்ந்து கொ
ண்டு சென்றார்கள். + உண்மையில் கண்ணன் அணுக்கத்துச் சென்றவ
ள் கர்வமடைந்து என்னால் நடக்க முடியவில்லை என்று கூற
என் தோளில் ஏறிக் கொள் என்று குனிந்தார் அவ்வாறு ஏறப் போ
கும் ஸமயம் மறைந்து விட்டார். அவள் தனியாக வாதத்துக் கொண்டிரு
ப்பதை மற்ற கோபிகைகள் பார்த்துக் கேட்க, அவள் தனக்கு
கண்ணன் அளித்த கௌரவத்தையும் அவமானத்தையும் கூ
றினாள் பிறகு எல்லோரும் ஒன்று கூடி, இருள் சூழ்ந்த வ
னத்தில் செல்லாமல், பகவானிடம் மனதைச் செலுத்தியும் அவ
னுடைய லீலைகளைப் பாடிக் கொண்டும் லீலைகளை அபிநய
ம் செய்து கொண்டும், தங்கள் சரீரங்களையும் வீடுகளையும் ம
றந்து யமுனா மணல் திட்டுக்கு வந்து, கிருஷ்ணனுடைய
தரிசனத்தை அவனுடன் எதிர்பார்த்து ஒன்று சேர்ந்து
கானம் செய்தார்கள்.

கோபிகாகீதம் —

கோபிகைகள் — ஹே தயாநிதே! இந்த கோகுலம் தாங்கள் அவதாரம் செய்ததினால் மிகவும் சிறப்பாக விளங்குகிறது, அதனாலே லக்ஷ்மியும் எப்பொழுதும் இங்கேயே வாஸம் செய்கிறாள், தங்களுக்காகவே உயிரை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் தங்களுடைய அடிமைகள் (பக்தைகள்) தங்களைத் திக்குகளெல்லாம் தேடுகிறார்கள், அவர்களுக்கு தரிசனம் கொடுங்கள் || (1)

ஹே ஸுரதநாதா! ஸ்ருங்கார அதிபதியே! பக்ஷம்கொண்டவர்களுக்கு ஆத்மானந்தத்தை அளிப்பவரே! பக்தர்களுக்கு ஐச்வர்யத்தை அளிப்பவரே! தங்களிடம் ப்ரயோஜனத்தை எதிர்பார்க்காமல் ப்ரேமபக்தி செய்யும் எங்களை, தடாகத்தில் சரத்காலத்தில் உண்டான நல்ல செந்தாமரைப்புஷ்பத்தின் உள்பாகம்போல், அதன் அழகையும் மிஞ்சிய ~~இய~~ அழகுடைய தங்கள் பார்வையாலேயே எங்களை வதம் செய்வதால், வதம் செய்யும் தோஷம் தங்களுக்கு கிடையாதா? || (2) ஆனல் —

ஹே புருஷோத்தமனே! இதற்கு முன்பு, காளியனுடைய விஷஜலத்திலிருந்தும் மலைப்பாம்பு ரூபமான அகாஸுரனிடமிருந்தும், இந்திரன் பெய்த கோரமழையாலிருந்தும், காட்டுத்தீயினின்றும், காளை உருக்கொண்ட அஸுரனிடமிருந்தும், இதுபோல பல ஆபத்துக்களிலிருந்தும் எங்களைக் காப்பாற்றியிருக்கிறீர்களே || (3)

எங்களுக்கு நன்மை செய்ய வந்தவரே! நீங்கள், உண்மை
யால் கோபிகையான யசோதையின் புத்ரனில்லை, ஸகலப்ராணி
களுடையவும் ஹ்ருதயத்திலும் ஸாக்ஷியாக வாழ்கிறீர், அந்த
நீர் தேவர்களால் ப்ரார்த்தனை செய்யப்பட்டு உலகத்தை
ரக்ஷிக்க யாதவ குலத்தில் அவதரித்திருக்கிறீர்॥ (4)।
ஹே யாதவ ஸ்ரேஷ்டரே, நல்லோர்களால் தொழப்படுகிறவரே! ஸம்ஸா
ரத்திற்குப் பயந்து உங்களை சரணமடைந்தவர்களுக்கு
அபயமளிப்பதும் பக்தர்களுக்கு அபீஷ்டங்களைக் கொடுப்ப
தும் லக்ஷ்மியின் கைப்பிடித்ததுமான உங்களுடைய
செந்தாமரை போன்றதான கையை எங்களுடைய சிரஸில் வை
த்து அனுக்ரஹம் செய்யும்॥ (5)।
ஹே வீர! கோகுலத்து ஜனங்களின் ஆபத்துக்களைத் தீர்ப்பவரே! கண்ண
ன் நமக்கு வசமாகிவிட்டான் என்று நினைக்கும் ஸ்த்ரீகளின் கர்வத்தை
தன் புன்சிரிப்பாலேயே அடக்குபவரே! ஸகாவே! உங்கள் பக்தர்க
ளாகிற எங்களுக்கு அருள்புரியும், அதாவது — உங்கள் அழகான தா
மரை போன்ற முகத்தைக் காண்பியும்॥ (6)।
வணங்கிய பக்தர்களின் ஸகல பாபங்களையும் போக்குவதும், மே
யும் பசுக்களுக்குப் பின் செல்வதும் லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமானதும், கா
ளியனின் படங்களில் நடனம் புரிந்ததுமான உங்களுடைய பாதகமல
ங்களை எங்களுடைய மார்பகங்களில் வைத்து எங்களுடைய காமவ

களிக்கின்றோம் ॥ (7) ॥

ஹே செந்தாமரைக்கண்ணா! தெளிப்பதர்க்குத் தேன்போன்றதும், அழகான வாக்யங்கள் அமைந்ததும், அறிவாளிகளால் விரும்பத்தக்கதுமான தங்களுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு மோஹமடைந்த சேவகிகளான எங்களை, தங்களுடைய அதராம்ருதத்தையளித்து மோஹத்தை நிவர்த்தி செய்து காப்பாற்றும் ॥ (8) ॥

தங்களுடைய கதையாகிற அம்ருதம், ஸம்ஸாரதாபத்தையடைந்தவர்களுடைய தாபத்தை (துக்கம்) நிவ்ருத்தி செய்யும், கவிகளால் புகழப்பட்டது, ஸகல பாபங்களையும் (கேட்பவர்களுடைய) போக்குவது, கேழ்க்கும் போதே காதுக்கு இனிமையானது, செல்வம் அழகானது, மிகவும் விஸ்தாரமானது, இத்தகைய அம்ருதம் போன்ற கதையை பூலோகத்தில் எவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ, அவர்கள் ஸகல தானங்களையும் செய்தவராவார்கள் ॥ (9) ॥

ஹே ப்ரிய - உம்முடைய சிரிப்பு, அன்புடன் கூடிய பார்வை, த்யானம் செய்வதற்கு ஆனந்தமான லீலைகள், மனதிற்கு உகந்த ரஹஸ்யமான பேச்சுக்கள், இவைகள், ஹே மாயோனே எங்களை மோஹமடையச்செய்கின்றன (கலங்கச்செய்கின்றன) ॥ (10) ॥

ஹே ஸ்வாமிநாதனே! நீர் கோகுலத்திலிருந்து பசுக்களை ஓட்டி வனத்தில் மேய்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது தங்களுடைய அழகிய ம்ருதுவான பாதங்கள், புற்களாலும் கற்களாலும் நோகுமேன்று

எங்களுடைய மனம் கலக்கத்தை யடைகிறது॥ (11) ॥

ஓ வீரனே! பாலவேளையால் உம்முடைய, கதிரேயான கூந்தலக
னால் மறைக்கப்பட்டதும் புழுதிபடிந்ததுமான முகத்தைக்கா
ட்டி எங்களுடைய மனதில் மேலும் ஆவலைத் தூண்டுகிறீர்॥ 12

ஓ மனக்கவலைகளைத் தீர்ப்பவரே! வணங்கியவர்களின் அபீஷ்
டங்களைக் கொடுப்பதும், பிரம்மாவால் பூஜிக்கப்பட்டதும், பூமி
யை அலங்கரிப்பதும், ஆபத்துக்காலத்தில் ஆபத்துத்தீர வேண்டி
தியானம் செய்யத்தக்கதும், ஸகல மங்களங்களையும் அ
ளிப்பதுமான தங்களுடைய பாதகமலங்களை ஸந்தோஷிக்கச்
செய்பவரே! எங்கள் மார்பகங்களில் அர்ப்பணம் செய்யும்॥ 13

ஓ வீரனே! ஆனந்தத்தை விருத்தி செய்வதும், ஸகல துக்கங்களை
யும் போக்குவதும், ஸ்வரத்துடன் கூடிய புல்லாங்குழலால் நன்கு
இசைக்கப்பட்டதும், மனிதர்களுடைய மற்ற ஸகல ஆசைகளையும் மறக்
கச்செய்வதுமான தங்களுடைய அதராமிருதத்தை எங்களுக்
கு அளியும்॥ (14) ॥

தாங்கள் பகலில் வனத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கும்பொ
ழுது உம்மைக் காணாத எங்களுக்கு ஒரு நொடி ஒரு யுகம் போல்
தோன்றுகிறது, மாலையில் சுருண்ட கூந்தல்களோடு கூடிய தங்கள் அழகான
முகத்தைக் காணும் எங்களுக்கு இமைக்கொட்டுதலை ஸ்ருஷ்டி
செய்த பிரம்மதேவர் அறிவில்லாதவராகத் தோன்றுகிறார்॥ 15)॥

ஹே அச்யுத! நாங்கள், உம்முடைய குழலோசையால் மயங்கி
பர்த்தா, பிள்ளைகள், குலம், ஸஹோதரர்கள், பந்துக்கள் இவர்களை
யெல்லாம் துறந்து உம்முடைய ஸமீபத்திற்கு வந்தோம், அவ்வாறு
வந்த பெண்களான எங்களை, ஏ வஞ்சகனே! உம்மைத் தவிர வேறு
யார் இரவில் கைவிடுவார்கள்? (16)

ஆசையை விருத்தி செய்யும் ரஹஸ்யமான பேச்சு, புன்சிரிப்பு
உடைய முகம், அன்புடைய பார்வை, (2) விசாலமான மார்
பு, (1) லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமான இவைகளைப் பார்த்து எப்பொழு
தும் ஆசை விருத்தியடைகிறது, மனமும் மயங்குகிறது. (17)

கோகுலத்திலுள்ளவர்களுடைய தோற்றம், கோகுலத்திலும் ப்ருந்தாவன
த்திலும் இருப்பவர்களுடைய பாபங்களை (கஷ்டங்களை) நீக்கவே, ஜக
ம் உலகத்திற்கு மங்களத்தை உண்டுபண்ணவும், உங்களைச் சேர்ந்த
வர்களும் உங்களிடமே மனம் கட்டுப்பட்டவர்களுமான எங்களுடைய
மனவேதனையை சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். (18)

எந்த உம்முடைய அழகான (ம்ருதுவான) பாதாரவிந்தத்தை நோ
குமோ என்று பயந்து எங்கள் மார்பகங்களில் தாங்குகிறோமோ,
அந்த பாதங்களால் வனத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்யும் பொழுது முள் குத்
துமோ என்று உங்களுக்காகவே உயிர் வாழும் எங்களுடைய மன
ம் கலங்குகிறதா? கலங்கவே செய்யும். (19)

10-31

கிருஷ்ணனை தரிசனம் செய்ய முடிந்ததுவஜுள்ளவர்களான
கோபிகைகள், ஒருங்கூடியபடி தியானம் செய்து கொண்டும், பலவாறுமாக
புலம்பிக்கொண்டும், தியானம் செய்யும் நிலைப்பட்ட அவர்கள்,
பகவான் வாஸுதேவன் மலர்ந்த முகத்துடனும் புன்சிரிப்புடனும்
பீதாம்பரம் வனமாலை தரித்தும் மன்மதனைக் காட்டிலும் அதி
செளந்தர்யத்துடன் அந்த கோபிகைகளின் முன் தோன்றினார்.
அவர்கள் அவ்வாறு பரிதவித்து அந்தக் கண்ணன் வந்ததை
ப் பார்த்து, அன்பால் கண்கள் மலர்ந்து, போனபிராணன் திரும்ப வ
ந்தது போல், எல்லோரும் ஒரே சமயத்தில் எழுந்திருந்தார்கள்.
சிலர் அஞ்ஜலி செய்து கண்ணனுடைய கையைப் பிடித்தார்கள்.
சிலர் தோள், சிலர் பாதம் இவைகளைச் சிரத்தில் வைத்தார்க
ள். சிலர் பகவானை நேரில் பார்த்து அந்த ரூபத்தை தியானம்
செய்து யோகியைப் போல் ஆனந்தமாகயிருந்தார்கள். பொதுவாக பகவா
னைக் கண்ட உத்ஸாஹத்தில் எல்லோரும் மேலான தாபங்களும் நீங்கி
முமுக்ஷுக்கள் ஞானிகளைப் போல் ஆனந்தமடைந்தார்கள். கோபிகைக
ளால் சூழப்பட்ட பகவான், ஸகல சக்திகளோடு கூடிய
பரம புருஷனைப் போல் வாழ்கின்றார். அவர்களை அழைத்துக் கொண்
டு யமுனா மணல் திட்டுக்கு வந்தார். அது காலசந்திரிகையால் பிரகாசி
த்தது. கோபிகைகள் தங்கள் மேல் துணியை ஆசனமாக அளி
த்தார்கள். யோகிகளின் ஹ்ருதயத்தில் அமரும் பகவான்

+காரணமில்லை

உத்தரீய ஆஸனத்தில் அமர்ந்தார். கோபிகைகள் உபசரித்து ஸ்துதி செய்து ப்ரீதிபூர்வமாய கோபத்துடன் கேட்கிறார்கள் — உலகத்தில் சிலர் தங்களுக்கு உபகாரம் செய்தவர்களுக்கு உபகாரம் செய்கிறார்கள். சிலர் உபகாரம் செய்யாதவர்களுக்கும் உபகாரம் செய்கிறார்கள். சிலர் உபகாரம் செய்தவர்களுக்கும், செய்யாதவர்களுக்கும் உபகாரம் செய்வதில்லை. இதன் உண்மை என்னவென்று பகவானே? | பகவான் — ப்ரதியுபகாரத்திற்காக உபகாரம் செய்து கொள்வதில் தன்னலமே காரணம், அதில் ஸௌஹ்ருதமோ தர்மமோ கிடையாது. உபகாரம் செய்யாதவர்களுக்கும் உபகாரம் செய்பவர்கள் தந்தைகள் போன்றவர்கள், அதில், கருணை, ஸௌஹ்ருதம், தர்மம் இவைகள் காரணம். ப்ரதியுபகாரம் செய்யாதவர்கள், ஆப்தகாமர்களும் யோகிகளும் க்ருதக்னர்கள், நன்றி மறந்தவர்கள், மாதா பிதா, குரு இவர்களுக்கும் த்ரோஹம் செய்பவர்கள். தோழிகளே! நானோ, என்னை சேவிப்பவர்களுக்கு பூர்ணமாக உடன் அனுக்ரஹம் செய்வதில்லை, ஏனெனில் — பணமில்லாதவன் பணத்தைப் பெற்றும் இழந்து வேறொன்றும் செய்யமாட்டான், நிரந்தரமாகப் பணமுள்ளவனும் எப்பொழுதும் பணத்தைச் சிந்திக்கமாட்டான், பணமில்லாதவனுக்கு பணம் கிடைத்துப் போய்விட்டால் அதையே சிந்திப்பான், அது போல் நான் உங்களுடன் இருந்து மறைந்தது, மற்றவைகளை எல்லாம் மறந்து என்னையே சிந்திப்பதற்காகவே. இவ்விதம் உங்கள் நலனுக்காகவே மறைந்தேன். ஆகையால் நீங்கள் என்னிடம் கோபம் கொள்ள வேண்டாம்.

பரீக்ஷாபுத்ரன் தனமுலகு என்ற ஸகல ஸம்ஸாரபாசத்தையும்
விட்டொன்றினையேகதியாக அடைந்திருக்கள் இவ்வாறு மன உங்களுக்
குள்ளான் ப்ரத்யக்ஷமும் செய்து எவ்வளவு நாளாயிருந்தீர்க்களோ
யாதொருவனையால் உங்களுடைய பக்தியே உங்களை க்காப்பாற்றட்டு
ம் என்று ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய அழகான இவ்வாறு சொற்களை
க்கேட்டு கோபிகைகள் சாந்தியடைந்தார்கள்॥ பாரு
பகவான் அந்த யமுனா மணல்மேட்டில் ராஸக்ரீடை செய்தார்
ராஸக்ரீடை என்பது பல பெண்கள் கோத்து வட்டமாக நின்று ஆடு
வது, யோகேச்வரனாகிய ஸ்வாமி அந்த கோபிகைகளில்
இரு கோபிகைகளுக்கு நடுவே ஒவ்வொருவராகி இருவராக
நின்றாடினார். இவ்வாறு பகவானுடைய ராஸக்ரீடையை க
காண ஆகாசத்தில் தேவர்கள் தங்கள் ஸ்த்ரீகளுடன் விமா
னங்களிலிருந்து பார்த்தார்கள். துந்துபி வாத்யங்கள் கோஷித்து
புஷ்பவர்ஷம் பெய்தார்கள். கந்தர்வர்கள் தங்கள் ஸ்த்ரீகளுட
ன் பகவானுடைய புகழை கானம் செய்தார்கள். பகவானு
டைய லீலைகளை கானம் செய்து கொண்டு நாட்யஞ்செய்தி
ராதுப்பட்டுடன மேடைக்கொண்டு இஷ்டதேவதைகளும் அ
ஸ்திரீகளும் கோபிகைகள் பகவானுடன் ராஸக்ரீடை செய்தார்கள்,
பிறகு இடம் மணல்திட்டின் யமுனையில் ஜலக்ரீடை செய்தார்
கள்।

கோபிகா கீதம் - கீத கோவிந்தம், ருக்மிணியான
பக்தியைக் குறித்து ஸ்ரீ ஜயதேவரான ஸ்ரீ ராதையுடைய திருநாம
கீர்த்தனைகளில் கீர்த்தனம் சொல்லும் பண்டிதர்கள் அதனை
பாக்கவில்லை

பிருந்தாவனத்தில் கிரீடை செய்தார்கள். அனந்த கோடியான பக்த-
வான்கள் இவ்வுலகில் இருந்து கொண்டும் தேவராமல் அந்த பக்த கோப
ஜனங்களை யனுபவித்து சாக்ஷாத் இருவர்களில் அவர்களுடனிருந்த
மோனந்த லீலா ரஸத்தை யனுபவிக்கிறார்கள்.

இங்கு பரீக்ஷித் - பகவான் இவ்வண்ணம், லோகத்தில் தர்மத்தை ஸ்தாபிக்க
சம்ரக்ஷணம் தான் அனுஷ்டானம் செய்தும் அதர்மத்தை யொழித்
தும் தர்மத்தைக் காப்பாற்ற அவதாரம் செய்தார், ஆசையே இல்
லாதவர், அவ்விதமானவர், தாழ்வான பரதாரகமனம் என்ற
பாபத்தை ஏன் செய்தார் என்பதின் கருத்து என்ன என்று வினவி
னார். // சுகர் - கிருஷ்ணன் ஈசுவர ஸ்வரூபி (சக்தி) உண்மையு
ள்ளவர். தபஸ், மந்திரம், ஞானம், யோகம் இவைக
ளால் மேலான சக்தி பெற்றவர்கள் சில சமயங்களில் தர்மத்தை மீறி
யோகமற்றவர்களால் செய்யமுடியாத ஆச்சரியமான காரியங்க
ளை யோக செய்ததாக சரித்திரங்கள் மூலம் அறிகிறோம். வஸிஷ்டர் ச
ண்டாளி கமனம் செய்தார் பரசுராமர் தாயை வதம் செய்தார், அ
கஸ்தியர் ஸமுத்திர ஜலம் முழுவதையும் குடித்தார், விச்வாமித்திர
ஸ்வர்க்கத்தையே ஸ்ருஷ்டி செய்தார். தத்தாத்ரேயர் அவதூதராக
இருந்தும் பலஸ்திரீகளுடன் கிரீடை செய்தாரென்பது தெரியும். அ
ரிஷிகளுடைய அந்தச் செயல்கள் நல்லவற்றையும் [illegible]
அதர்மம் ஏற்படாதது போல் அவர்களுக்கு பாபத்தை யோகிகளே

தர்மத்திற்கு விரோதமில்லாத காமமாக நான் இருக்கிறேன் - கீதை

உண்டென்றது. அவ்வாறு தபோபலமோ ஞானபலமோ இ
ல்லாதவர்கள் அவ்வாறு கொடிய செயல்களைச் செய்தால், பாப
சிவன் காலகூட விஷத்தைச் சாப்பிட்டார் என்பதால், மற்றவரும்
சாப்பிட்டால் அழிவான். ஆகையால் அவ்வாறு சக்தியில்லாதவன்
அறியாமையால் அவர்களுடையது போல் காரியங்களைச் செய்
தால் நரகம் மரணம் துக்கம் இவைகளால் அழிவான். மனிதரும்
அவ்வாறு செயல்களைச் செய்ய நினைக்கக்கூடாது. பெரியோர்களு
டைய உபதேசங்களை நம்பிக்கையுடன் செய்ய வேண்டும். அவ
ர்களுடைய நடத்தைகளை எல்லாம் செய்யக்கூடாது. புத்திசா
லியானவன் உபதேசத்தையும் நடத்தையையும் விசாரித்து ஏற்றதை
யும் நல்லவைகளை மட்டும் செய்ய வேண்டும். ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்கார
த்தை அடைந்த ஞானிகளுக்கு சரீரத்தில் நானென்ற அஹங்
காரம் இல்லாததால் அவர்களுடைய கர்மாக்களால் அவர்களுக்
கு புண்யமோ பாபமோ கிடையாது. அவ்வாறு [illegible]
மனிதர்கள் தேவர்கள் முதலான சகல ப்ராணிகளிடத்திலும்
ஆத்மரூபமாக வாஸம் செய்யும் பரப்ரம்மமான நிர்குண பரமாத்மா
வுக்கு புண்ய பாப ஸம்பந்தத்திற்கு இடமேயில்லை. ஸர்வதேஹமே
ன்டாமென்றாலும் மேலும் கோபிகைகளுக்கும் அவர்களு
டைய பதிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஆத்மஸாக்ஷியாக
உள்ளதால் அவர் ப்ராணிகளுக்கு அனுக்ரஹம் செய்ய வே

மாயையால் மனுஷ்ய சரீரமான லீலாமங்களவிக்ரஹத்தை ஏற்று
அந்த மனுஷ்ய வேஷத்திற்கு தக்கபடி லீலைகளைச் செய்கிறார். அந்தலீ
லைக்கேட்டு பக்தியால் நற்கதியடையட்டும் உலகத்தோர் என்பதற்கு
ன்றே காரணம். கோபாலர்கள் தங்கள் பத்னிகள் தங்கள் ஸமீபத்
திலேயே இருப்பதாக, கிருஷ்ண மாயையால் எண்ணியதால் பத்னிகளி
டம் கோபமடையவில்லை. ராஸக்ரீடைகள் முடிந்து அதிகாலையால் கோ
பிகைகள் கிருஷ்ணனிடம் விடைபெற்று பிரிய வேண்டியதாகவில்
லைகளென்று எண்ணத்துடன் தங்கள் வீடுகள் சென்றனர். பகவான்
கோபிகைகளுடன் செய்தருந்த ராஸக்ரீடையிலே சிரத்தையுடன் பக்தியு
டன் சொல்பவர்களும் கேட்பவர்களும் பகவானிடம் பரா பக்தி
ஏற்பட்டு ஸகலமான உலகப்பற்று நீங்கி இக்கிரந்தத்திலே யொன்றவர்கள்
பகவானை அடைவார்கள். 10-33.

ராஸக்ரீடைபோன்ற விளையாட்டுகளில் கிருஷ்ணன் அதர்மத்தைச் செ
ய்தாரோ என்றால் தேஹம் இலக்கிற்கு ஏற்படவில்லை. ஆனால் இத்தகைய
அவதாரமே லீலைகளோடு ஏதோ காரணத்திற்காக மாயை என்பதை அறி
க்க ஞானியாயிருப்பதையும் பகவான் என்னும் ஞானியாயிருப்பதையும் சொன்னான் அந்த
ய்ந்ததால் பக்தர்களுக்கு பகவானிடம் த்வேஷம் தோஷபுத்தி ஏற்படாது. பக்தி
யில்லாதவர்கள் பக்தர்கள் தத்வஞானிகள் கூறும் சாஸ்த்ரமும்
ப்ரமாணமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று சொல்லமுடி
யாது. ஆகவே, இதும் அவர்களுக்கு திருப்தி செய்ய இங்கு காரணமாக

371 + கர்மானுஷ்டானத்தோடு கூடிய பக்தி, ஜ்ஞானயுக்தஜ்ஞான
த்தோடு கூடிய பக்தியும் கொண்ட கோபிகைகள் இருவகையாகச்
சொல்லப்படுகிறார்கள். கோபாலர்கள் கோபிகைகள் தேவாம்சமானவர்களெ
ன்று கூறப்படுகின்றது. வேறு புராணத்தில் ஒரு கூட்டம் ஜ்ஞானிகளா-
என்று கூறப்படுகின்ற கோபிகைகள்
சப்தரிஷிகளாக விளக்கமாக்கியும் இருப்பதுபோல
கேவல பக்தி அறிவாளிகளும் பக்தர்களும் ஸமானமாக்குகிறார்
கள். அவதாரங்களின் சிங்கார ரஸம் ஸகல ஜனங்களுக்கும் அ
நுபவமாகக் கிடைப்பது பரதத்வமானது; ஆகையாலேயே
அந்தரங்கமென்னிட்ட பரதத்வமாக காவ்யங்களிலும் இலக்
கியங்களிலும் புராணங்களிலும் மேலான ஸ்தானம் பக்தி ஏற்பட்டு
ப்பொருள்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. திருவரங்கன் சிங்கார
நாயகன், அம்பிகை சிங்காரவல்லி, முருகன் சிங்கார
வேலன் என்று கூறப்படுகிறது. ரஸமயமான சாஸ்த்ரீய சிங்கார
ரம் புனிதமானது. உலகத்தில் ஒழுக்கமான சாஸ்த்ரீயமான
மானது; அதுவும், சிங்காரமோ, பயமோ, கோபமோ எந்த
ரஸமானாலும் பகவானைப் பற்றியதாக இருந்தால் புனிதமான
து. லௌகிக மனுஷ்யனுடைய ஆராதனை செய்யப்படுகிறதும்
புண்ணியமில்லை அதிலேயே சாஸ்த்ரவிரோதமாக இருந்தால்
பக்தி. அதற்கு ஸ்வாபாவிகமென்று பெயர். கீதகோவிந்த
காவ்யம் ராதாகிருஷ்ணருடைய மானதால் புனிதமானது
ஜயதேவஸ்வாமிகள் சிங்காரவாஹினியில் "ரதிமஞ்சரி"
என்று சிங்கார காவ்யத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். திருக்கீர்த்தனை
கூடப் பக்தருடைய மானதால் புனிதமானதே. ஆகையால் பக்தர்களுக்
கு அவர்களுடைய ஸமாதானமே தேவையில்லை. ॥ ॥

இந்த ஸ்லோகங்களையும் நோக்கித் தெளிவடையலாம்।
மேலும் கிருஷ்ணனுக்கு வயது ஸுமார் பத்து, கோபிகைகள் நூற்று-
க்கணக்கானவர்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றது।
ஜயந்து வாஸ ஸ்யாமளியில் லீலா பக்த கிருஹஸ்த ரே।

ஸுதர்சன ஸர்ப்ப மோக்ஷம்:

ஒருஸமயம் கோபாலர்கள் தேவ உத்ஸவ யாத்திரையாக அம்பிகா வ-
னம் சென்று ஸரஸ்வதீ நதியில் ஸ்நானம் செய்து ஸாம்ப பரமேச்வரனை
பூஜித்து தானங்கள் செய்து அன்று இரவு அங்கு தங்கினார்கள். யதி-
ருச்சையாக நந்தகோபரை ஒரு ஸர்ப்பம் விழுங்கிவிட்டது; நந்தர் க்ரி-
ஷ்ணா என்று கூச்சலிட்டார்; கோபர்களும் எரிந்த கொள்ளியால் கொ-
ளுத்தினார்கள்; ஆகவில்லை; கிருஷ்ணன் தன் காலால் உதைக்க ஸர்ப்ப
உருவம் அழிந்து திவ்ய ரூபத்துடன் தோன்றி பகவானை வணங்கி, நான்
ஸுதர்சனன் என்ற வித்யாதரன், முனிவர்களைக் கேலி செய்ததால் அ-
வர்கள் பாம்பாகச் சபித்தார்கள்; தங்கள் பாதஸ்பர்சத்தால் சாபம் தீ-
ர்ந்தது என்று கூறி ஸ்துதி செய்து பகவானிடம் விடைபெற்றுச் சென்றா-
ஸ்ரீ சங்கசூட வதம் —
ன்॥ ஒருஸமயம் ராமக்ருஷ்ணர்கள் பிருந்தாவனத்தில் கோபிகை-
களின் மத்தியில் கானம் செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது சங்கசூடன்
என்ற குபேர ஸேவகன் கோபிகைகளை பலாத்காரமாகக் கடத்திச் சென்-
றான். கிருஷ்ணன் பலராமனைக் காவலாக வைத்து தான் அவனைத் துர-
த்திச் சென்று கைப்பிடியால் அவன் தலையில் குட்டி ஸம்ஹாரம்
செய்து அவன் தலையிலிருந்த மணியை எடுத்து வந்து ராமன் கையி-
ல் கொடுத்தார். ஒவ்வொரு நாளும் கிருஷ்ணன் பசுக்களை மேய்க்கக் கொ-
ண்டு வனம் சென்றால் கோபிகைகள் பகல் முழுவதும் கண்ணனுடைய
லீலைகளைச் சொல்லிப் பாடிக் கொண்டே ஸந்தோஷமாக இருந்தார்கள்॥

அரிஷ்டாசுரவதம் —

ஒருசமயம் அரிஷ்டாசுரன் பயங்கரமானகாளை ரூபத்துடன் கோகுலம்வந்து அட்டஹாஸம்செய்து பயமுறுத்தி னான். கோபாலர்கள் பயந்து கிருஷ்ணனை சரணமடைந்தார்கள். பகவான் அவனுடைய கொம்புகளைப் பிடித்துக் கீழேதள்ளி மிதித்து கசக்கி கொம்புகளைப்பிடுங்கி அதனால் அவனைக் கொன் றார். தேவர்கள் புகழ்ந்தார்கள், தேவர்கள் பூமாரி பெய்தார்கள்.

நாரதர் கம்ஸனிடம் வந்து, கம்ஸ! உன்னை ஏமாற்றிச் சென்றது தேவகியின் பெண் யசோதையின் பெண், கோகு லத்தில் நந்தகோபர் கிருஹத்தில் வளர்ந்துவரும் பலராமகிருஷ் ணர்கள் தேவகீ, ரோஹிணி இவர்களின் புத்ரர்கள். உனக்குப் பயந்து வஸுதேவரால் அங்கே விடப்பட்டவர்கள் அவர்களேதான் உன்னால் அனுப்பப்பட்ட பூதனை முதலானவர்களைக் கொன்றார் கள் என்று கூறினார். நாரதர் சொன்னதைக் கேட்டு கம் ஸன் கோபத்துடன் வஸுதேவரை வாளால் கொல்ல முயன் றான். அவனை நாரதர் தடுத்தார். வஸுதேவரையும் தேவகியை யும் இரும்புச்சங்கிலியால் கட்டினான். பிறகு [illegible] கேசி என்ற அசுரனை ராமகிருஷ்ணர்களைக் கொல்ல கோ குலத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு முஷ்டிகன் சாணூரன் சலன் தோசலன் இவர்களையும் யானைப்பாகர்களையும், மந்தி ரிகளையும் அழைத்து வீரர்களே! என்னைக் கொல்லக்

காரணமான ராமகிருஷ்ணர்களிருவர்களிவர்கள். அவர்க
ளை நீ ஸ்கந்த மல்யுத்தவிளையாட்டென்று போலியான காரணத்
தைச் சொல்லிவிட்டு அவர்களைக் கொல்லவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய
அரங்கத்தை தயாராக்கட்டும். அரண்வாசலில் குவலயாபீடமென
ன்ற யானையை நிறுத்தி அதனால் கொல்லவேண்டும். ராமகிரு
ஷ்ணர்களை இங்கு அழைப்பதற்குக் காரணமாக [illegible]
தனுர்யாகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று கட்டளை
இட்டுவிட்டு யாதவரான அக்ரூரரை அழைத்துப் பேசலானா
ன்; தானபதே அக்ரூரரே! என்னுடைய மரணத்திற்குக் காரண
மான ராமகிருஷ்ணர்கள் கோகுலத்தில் வளர்கிறார்கள். அவர்
களையும் நந்தர் முதலான கோபர்களையும் தனுர்யாகத்திற்கா
க இங்கு அழைத்துவர வேண்டும். ராமகிருஷ்ணர்களை குவலயா
பீடயானையால் கொல்வேன். தப்பினால் மல்லர்களால் கொ
ல்லுவேன். பிறகு வசுதேவர் அவனுடைய பந்துக்களையும் யாத
வரான உக்ரசேனராஜன், தேவகி இவர்களையும் கொன்று
விட்டு, மாமனாரான ஜராசந்தன், சம்பரன், நரகன், பா
ணன் முதலான அசுரர்களின் பக்கபலமாகக் கொண்டு தேவர்க
ளையும் மற்ற அரசர்களையும் கொன்றுவிட்டு பெரும் ராஜாவாக
அரசாட்சி செய்வேன். ஆகையால் அவர்களை சீக்கிரம் அழைத்து
வரும் என்று சொன்னான். அதைக் கேட்டு அக்ரூர —

அரசனே! மனிதன் தன்னைத்தானே மனக்கோட்டை
கட்டுகிறான்; காரியம் நிறைவேறின் சந்தோஷத்தையும் இல்லை
யேல் துக்கத்தையும் அடைகிறான், ஆனால் மெய்ஞ்ஞானியானவன்
தெய்வாதீனமாக உள்ளது இவ்விரண்டும் ஆகுமென்று பாவி-
க்கிறான் என்று கூறினார். கம்ஸனால் வேலையும் அனுப்ப
பட்டதானும் கண்ணனிடம் சென்றான்.

கேசிவதம் - கம்ஸனால் அனுப்பப்பட்ட கேசியென்ற அசுரன்
பயங்கரமான குதிரை உருவத்துடன் கோகுலம் வந்து பயமுறு
த்தினான். கிருஷ்ணன் அவனுடன் சிறிது நேரம் சண்டையிட்டு
பிறகு அவன் வாயைத் திறந்து கடகங்களைப் பூட்டிய தனது
இடக்கையை வாயில் நுழைத்தார். காய்ச்சிய இரும்பு
போலிருக்கும் பகவானுடைய கை பருமனாக வளர
ந்தது. அதனால் மூச்சுத் திணறி உடல் வெள்ளரிப்பழம்போல
பிளந்து இறந்தான். இவ்வாறு ஸம்ஹாரம் செய்தார். தேவர் பூமாரி பொ
ழிந்தனர்.

நாரதர் கிருஷ்ணனிடம் வந்து ஸ்துதி செய்து ரஹஸ்யமாக - கேசி
யையும் பல அசுரர்களைக் கொன்றீர். நாளை மறுநாள் கம்ஸனையும் கொல்ல
ப் போகிறீர். வேறு பல அசுரர்களையும் கொல்லப்போகிறீர். துவாரகை
யில் பல லீலைகளைச் செய்யப் போகிறீர். அவைகளை நான் காண
வேண்டுமென்று கூறி வணங்கி விடைபெற்றுச் சென்றார்.

யோகமாயாவதாரம் — அதிசயம் பகவான், கோபாலர்களுட

ன், சிலர் பெரிதுகொள்வதுபோன்றவர் அவர்களைக் கொண்டுபோடுப்பதுண்

றவனையாட்டனைச் செய்யும்பொழுது யோகமாயையின் என்றவன்

கோபர் வேஷத்து உருவெடுத்தில் நுழைந்து அநேகம் கோபாலர்களை

குகையில் அடைத்துவிட்டான், இதையறிந்து அவனைக் கிருஷ்ண

ன் ஆட்டைக் கொல்வது போல் கொன்றான், தெளிந்து யமுனை செல்...

அக்ரூரர் அன்றிரவு மதுரையில் வசித்துவிட்டு, காலையில் ரத

த்திலேறிக் கொண்டு கோகுலத்திற்குப் புறப்பட்டார். போகும்பொழுது இந்த

வராற்றான் செய்த புண்ணியத்தால் கோபாத்தினைக் காணப்போகி

றேன், அதனால் கம்ஸன் எனக்கு நன்மையே செய்தான் என்று

ம், பகவானுடைய பாதங்களையும் தியானம் செய்துகொ

ண்டும் சந்திரனைக் கிருஷ்ண இது இந்திரபதவியினால் ...

ராக்ஷஸனால் அனுப்பப்பட்டு வந்தாலும் என் உள்ளத்தை அறிந்த கண்

ணன் என்னை அலட்சியம் செய்யமாட்டார், அவர் கிரு...

பண்டாரோதி என்பதையாது இன்றிரவும் பக்தர்களுக்கு அகம்புரி

வார், என்னைவரவேற்கும்பொழுது பக்தர்களிடம் உள்ள செய்கை

யைக் கொடுப்பார் என்று எண்ணிக்கொண்டே மாலையில் கோகுலம்

வந்தார். அங்கு பகவானுடைய பாதரேகைக் காலடிகளைக் கண்டு தேரினின்று

இறங்கி அந்தப் புழுதியில் புரண்டார். பிறகு ஓடிக்கொண்டு போய்க்

கும்பிட்டு கிருஷ்ணனைக் கண்டு அவர்களுடைய பாதங்களில்

ன்

ஸமீபத்தில் வா கிருச்சலங் கொடுத்தால் பேசமுடியாமல் திண்ண
ர்ஜா, அதை அறிந்து கொண்ட எம்பெருமானார் அழைத்தார், பாகு
திருக்கோஷ்டிக்கு அனுப்பிச் சென்றார்கள் / மௌனமாக அதிதி
ஸ்ரூ செய்துபோ ஜனம் செய்வித்தார்கள் / பாகுகிருக்ஷேத்ர
பர - அக்ரே ரே க்ஷா புக்களைக்காரனிடம் அகப்பட்டு செம்
மறியாடு போல் கள் கம்ஸனிடம் அகப்பட்டுக்கொண்ட உலக்களை
எவ்வாதும் ரக்ஷிம் லாசெறிப்பது என்று கூறிய அனுபவத்தை
ஸயக்கேட்டு ஸ்ரீரங்கநாதர் தொக்ஷித்தார்॥
அக்ரூரன் எதிர்பார்த்து பட்டராகவே வின்னாகருடைய மரியாதை
பெற்றுக் கட்டில் உட்கார்ந்திருக்கும் போ தொருவகவான் இந்வரத்தை
உடன்சூக் கொல்வரு, கந்தாம்பாரிக்க அதள்பொலுக்யமோ, குலத்து
க்கு நாய் போல் வாழ்கின்றோம் மதுணைகம்ஸனுக்கிக்கும் யோசி
உங்களிடம் எவ்வாதம் ரக்ஷம் விசாரிப்பது, யாங்கள் நிமித்தமாக
எங்கள் தாய்த்தந்தையர்க்கு புத்ர மரணம் காரணாகி கொடுக்குமென்கி
வைகளுக்கு உற்பட்டனக்குடம், நாங்கள் எதிர்பார்த்து புபாக்கவாணத்தில்
கள் கொரிசனம் கிடைத்து அவர் தொகாரணத்தை ஸ்ரீரங்கநாதர் கேள்வியு
கேட்டார் / அக்ரூர - கம்ஸனுக்கு, பந்துக்களிடம் மின்னலமனோ
ம் வஸுதேவரைக் கொல்லவேண்டி தெய்வது நாரதர் ராமகிருஷ்ணர்
கு வஸுதேவகுமாரர்களாகக் கண்டியதால் அவர்களையும் கண்டார் /
அதைக்கேட்ட ராமகிருஷ்ணர்கள் சிரித்து கம்ஸனுடைய

ஆச்சரியமாய் நந்தகோபருக்குத் தெரிவித்தார்கள். கோபர்களால்
போகும் பாலவாசனை போகின்ற கம்ஸனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய
வரிக்கொடுக்கப்பெற்றுக் கொண்டு காலியால் வண்டிகளில் எல்லாம் போகும்
துறைக்குச் செல்ல வேண்டும், அங்கு யாகத்தையும் தேசத்தவர்களை
யும் பார்க்கலாம் என்று நந்தர் கோகுலத்தில் தெள் போறச் சொல்லிக்
கச் செய்தார். ராமகிருஷ்ணர்களை மதுரைக்கு அழைத்துச் செல்
ல அக்ரூரர் வந்திருப்பதை அறிந்து பகவானுடைய பிரிவை நினைவி
லாடி இளைத்துருகி, பகவானுடைய லீலைகளை நினைந்துருகி கோபிகள்
ப்ரேமைக்கொண்டார்கள்
நினைத்து மிகவும் பட்டப்பகலில் கதறினார்கள்.
தெய்வமே! மனிதர்களின் பிராணன்களை சேர்த்து வைத்து பிறகு
ஞானமின்றி அவர்களைப் பிரித்து வைப்பது இந்தைய நன்மை? உன் விளையாட்டுப் போ
ருள்ளது, பதி புத்திரர் பந்துக்களைத் தெளிவாய் கைவிட்டுத் தியாகம்
செய்து சேவிக்கிறோம் நம்மை, நிலைத்த நிரந்தரமில்லாத நந்தகு
மாரன் கைவிடுவதில்லை, அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தைப் பார்க்கப்
போகும் மதுரையிலுள்ள ஸ்த்ரீகள் பாக்யசாலிகள். அவர்க
ளுக்கு இன்று நல்லபொழுது விடிந்தது. கண்ணன் பிரிந்தாலும்
மை பிரிக்க வந்திருப்பவர் க்ரூரரே, அவருக்கு அக்ரூரர் என்று பெய
ர் பொருந்தாது என்று பேசிக்கொண்டு கண்ணனுடைய லீலை
களை நினைத்து மெய்மறந்து நாணமின்றி கோவிந்தா தாமோதர
மாதவா என்று ஸ்வரத்துடன் கதறி அழுதார்கள்.

கோபிகைகள் அழுதுகொண்டு இருக்கும்போதே, ஸூர்யோ
தயகாலத்தில் அக்ரூரர் காலை அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்
கொண்டு ராமகிருஷ்ணர்களுடன் ரதத்தில் ஏறி மதுரைக்குப்
புறப்பட்டார். நந்தர் முதலான கோபர்களும் கம்ஸனுக்குக்
கொடுக்கவேண்டிய பால் தயிர் முதலியவைகளுடன் வண்டிகளில்
ஏறிக்கொண்டு உடன் புறப்பட்டார்கள். கோபிகைகள் கண்ணனை
ஞானமயமே வந்து வசித்தது போல் பதிலை எதிர்பார்த்து நின்
றார்கள், அவர்களைப் பார்த்து, உங்களுக்கு த்ருதன் மேல்
செய்தி தெரிவிக்கிறேன், நான் வருகிறேன் என்று கண்ணபிரா
ன் சொல்ல கோபிகைகள் தேர்க்கொடி, புழுதி தெரியும்
வரை நின்று திரும்பி வீட்டிற்கு போய் கண்ணனுடை
ய லீலைகளை கானம் செய்துகொண்டு பொழுதைப் போக்கினா
ர்கள். கண்ணன் ராமர் அக்ரூருடன் வழியில் யமுனை
யை அடைந்து ராமகிருஷ்ணர்கள் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு
தோட்டத்தின் கிட்டே வந்து தேரில் ஏறிக்கொண்டார்கள். அக்
ரூரர் அவர்களிடம் சொல்லிக்கொண்டு யமுனையில் இறங்கி
அகமர்ஷண மந்திரம் சொல்லிக்கொண்டு ஜலத்தில் மூழ்கின
ர். ஜலத்தில் ராமகிருஷ்ணர்களைப் பார்த்து ஆச்சரியத்து
டன் கரையில் ஏறி தேரில் கிருஷ்ணனைக் கண்டு, நான் ஜலத்தில் க
ண்டது பொய்யா என்று எண்ணி திரும்ப மூழ்கினார்; அங்கு

தேவர்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படும் ஆயுதங்களோடு
ன் கூடிய ஆதிசேஷன் அதன் மேல் நீலமேகஷ்யாமளரும் பீதாம்ப
ரம் வனமாலை கௌஸ்துபம் ஸ்ரீவத்ஸம் ஆபரணங்களுடன் கூடியவரும்
சங்கம் சக்ரம் கதை பத்மம் தரித்த நான்கு கைகளோடு கூடியவரா
ன பகவானையும், ஸ்துதி செய்யும் ப்ரம்மா ருத்ரர் தேவர்கள் ஸன
ந்தனன்தர்கள் ப்ரஹ்லாதன் முதலான பக்தர்களையும் ஸ்ரீ பூமி
முதலான தேவிகளையும் வைகுண்டத்தில் பார்ப்பது போல் கண்டார்।
மிகு பக்தியுடன் வணங்கி அஞ்சலி பந்தம் செய்து கொண்டு பக
வானை ஸ்தோத்திரம் செய்தார் - ஸகலருக்கும் காரணரும், ஸகல
தேவதைகளையும், ப்ரம்மா முதல் ஸகல அவதாரங்களை செய்தவரு
ம் ஸகல பாபங்களிடமிருந்தும் மோக்ஷமளிப்பவரும்,
பரமபத ஸ்வரூபமானவருக்கு நமஸ்காரம் என்று ஸ்துதித்த
ஃபஸ்ரதுடன் பகவான் மறைந்தார்। மிகுந்த ஆச்சர்யத்துடன் ஸ்னானங்களை முடித்து
க் கொண்டு ஆச்சர்யத்துடன் தேரில் ஏறினார்। பகவான் என்ன
ன ஆச்சர்யத்தைக் கண்டீர் என்று கேட்டார்। அக்ரூரர் - வாசுதேவ
பகவத் தாங்கள் இருக்கும் போது ஆச்சர்யத்தை வேறு எங்கே கா
ண முடியும் என்று பதிலுரைத்தார்; பின்னர் ஸாயங்காலம் வந்த
கோபர் முதலானவர்கள் காத்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த நந்தவனத்
தில் ராமகிருஷ்ணர்களை இறக்கி அவர்களுடன் சேர்ந்தார். பகவான்
அக்ரூரரே நீர் முன்னே செல்லும், நாங்கள் இங்கே இருந்து கொண்டு

பிறகு மதுராபட்டணத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று எண்ணினார்.
அக்ரூரர் பகவானைத் தம் க்ருஹத்திற்கு வரும்படி பிரார்த்தித்தா
ர். பகவான், துஷ்டனான கம்ஸனை வதம் செய்த பிறகு அவசியம் உ
டன் வருகிறேன் என்று கூற, அவரும் கோபர்களுடன் ராமகிருஷ்
ணர்களை அழைத்து வந்த செய்தியைக் கம்ஸனிடம் கூறிவிட
டுத் தன் க்ருஹம் சென்றார். அன்று மாலை கண்ணன் ராம
ன் கோபர்களுடன் மதுராநகரைச் சுற்றிப் பார்க்கச் சென்றார்.
ராமகிருஷ்ணர்கள் தெருவில் வரும்போது ஜனஸ்திரீகள் அவர்களை
கண்டு களிப்புடன் வீட்டு மாடங்களில் ஏறி அவர்களைக் கண்டுகளி
த்து கோபாலனைப் புகழ்ந்து பூமாரி பொழிந்தனர், ராமகிருஷ்ண
த்தைப் புஷ்பங்களால் அர்ச்சித்தார்கள். வழியில் வண்ணானிட
ம் ராமகிருஷ்ணர்கள் தங்களுக்குப் பொருத்தமான வஸ்திரங்களை
க் கொடுத்தால் உனக்கு க்ஷேமம் உண்டாகும் என்று கூறினார்.
கம்ஸனைச் சேர்ந்த அவன் கோபத்துடன் — காட்டில் திரியும் நீங்
கள் எப்படி இவ்வஸ்திரங்களை அணிகிறீர்கள்?
அரசனுடைய இந்த வஸ்திரங்களை விரும்பினால் நாளை
வந்து உங்களைக் கட்டி அடித்துச் சிறையில் வைப்பார்கள் இதை
யாரிடமும் சொல்லாதீர்கள் என்று கூறினான். கண்ணன் கோபத்து
டன் தன் கைகளால் அவன் தலையைக் கிள்ளி எறிந்
தார். அவனுடன் வந்தவர்கள் வஸ்திர மூட்டைகளைக்

கீழே போட்டுவிட்டுப் புறப்பட்டார்கள். கண்ணனும் ராமனும் தங்
களுக்கு வஸ்திரங்களை எடுத்துக் கொண்டு கோபர்களுக்கும் கொ
டுத்துவிட்டு மீதியைக் கிழித்துப் போட்டுவிட்டுச் சென்றார்கள்.
மதுராபுரியில் ஒரு தையல்காரன் அவர்களிருவருடன் உடைய அழ
கான தையலிட்டு அவர்களுக்குக் கொடுத்தான். அவ
னால் அலங்காரம் செய்து கொண்டு இவர்களும் சிலவ காலத்து
யக்ஷ... பெற்று வாழ்ந்திருந்தார்கள். அவனுக்குப் பகவான்
ஐச்வரியத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அளித்தார். பிறகு சுத
தாமன் என்ற புஷ்ப மாலைக்காரன் வீட்டுக்குச் சென்றார்கள்,
அவன் அவர்களுக்குப் பூஜை செய்து வணங்கி [illegible]
செல்வமான புஷ்பங்களால் தொடுத்த மாலைகளைச் சாத்தினான்,
பகவான் அவனுக்கு உறுதியான பக்தியையும் மற்ற அபீஷ்டங்களை
யும் வரமாகக் கொடுத்து விட்டு அவர்களுடன் சென்றார்.
பிறகு கண்ணன் கோபர்களுடன் ராஜவீதி வழியாகச் சென்று கொண்
டிருக்கும் பொழுது கூனி ஒருத்தி கோபாலகிருஷ்ணனுடைய அழ
கான [illegible] கண்டு [illegible] யார் [illegible]
[illegible] எங்கள் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

போஜராஜனுக்கு மிகவும் பிரியமானது, இதெல்லாவற்றைத்
தவிர வேறு யாரிடமிருக்கிறது என்று அவர் சொன்னவுடனே அ
டக்கு சிரிப்பு, மதுரமான பேச்சு பார்வை இவைகளால் லோகத்தின் சந்
னத்தைக் கொடுத்தார். அதை புசித்துக்கொண்டு ராமதீக்ஷித
ர்கள் மேலும் அநேகநாள் இருந்தார்கள். பக்தியுடன் கொடுத்
த சந்தனத்தால் ப்ரீதியடைந்து பகவான் உடனேயே அவருக்
கு பலன் கொடுக்கலானார். தன் பாதங்களால் அவருடைய பா
தங்களை மிதித்துக்கொண்டு கோரவாஸ்தானமெனப்
படைத்து இருக்கிறார். உடனே அவர்களுக்கெல்லாம் பெரியவர்
காணாந்தரியாக ஆனார்கள். பகவானுடைய சேர்த்தைக்கண்
டு மோக்ஷமடைந்து தபிக்ஷோத்த மனோன்னத கீர்த்திக்குரி
த அவர் புரிய வேண்டுமென்று யாசித்தார்கள். சுற்
றி இருந்தவர்களைப் பார்த்து புன்சிரிப்புடன் வந்த காரியமே
டிந்தது உன் விட்டுக்கு போகலாமென்று சொன்னபடி
ஸுநி அவர் அதுப்பட்டுக்கொண்டு விழுந்தியாகவர்ந்தார்.
அங்கிருந்தவர்கள் காணிக்கைகள் அனேக மரியாதை செய்தார்கள்.
பாகவதர்கள் குருவின் தாகத்திற்காக பூஜை செய்து வைத்திருக்கி
ம் இடத்தை ஜனங்களிடம் கேட்டு அங்கே வந்தார். அங்கே பல பு
ருஷர்கள் தூங்குவதைப் பார்த்து மனதில் ஜனங்கள் சென்றபடி
பேரில் வாசி கொடுத்தார். அந்த சப்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்

நோக்கினோம். சரித்திர காலவரையாளர் கேட்பினும் கம்பன் அனுப்பாய
னைத்தையும் ராமகிருஷ்ணர்கள் படித்து வல்லினத்தின் தோ
காவலனது வாழ்வையும் பெருமைமிக்க காப்பியங்களின் அழகைப் பார
த்துக் கொண்டு தொல்காப்பிய இந்த கோட்பாட்டைக் கொண்டேயா
ல் வந்து கைகளால் சித்தம் செல்லப்பாலமைந்த சேவகமாக
இருந்து சேவை செய்தார்கள் இந்த நிகழ்ச்சியைக் கேட்ட நகரத்
தார்கள் ராமகிருஷ்ணர்களை தேவபுருஷர்களாக நினைத்தார
கள்// கம்பன் ராமகிருஷ்ணர்களால், வில் படித்தது காவல
ர்களையும் அயலவர்களையும் கொண்டது. இவைகளைக் கேட்டும்
திருவள்ளுவர்க்கு உரைகண்ட சிலரான பல வண்ணங்களைக் கண்
டும் பரம்பரையத்தால் தாங்களும் இப்பெருமை வாழ்ந்து வந்தமை
யுத்த உத்தியை ஆசைப்பட்டு வாழ்த்தனர். மெய்யுத்தி வாயிலாக
மேடை தோரணங்களால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டு ஆசனங்
கள் போடப்பட்டன. கம்பன் மந்திரியில் ராஜாங்கத்திலும் மற்
ற அரசர்கள் அவனைச் சிறந்தும், மற்ற பொறுப்புகள் அவர
ர்களுக்கு உரிய ஆசனங்களிலும் அமர்ந்தார்கள். வாத்திய கோ
ஷம் முழங்கியது. நாராயணன், வேங்கடவன், சடையன், சிவன், சோ
ழன் முதலானவர்கள் அலங்காரங்கள் செய்து கொண்டு இருந்
தனர். ஆசிரியர்கள் உள்ளம் தோழமையாக இருந்தார்கள். நடந்து கோ
பர் முதலோர் கண்ணிகைகளைக் கொடுத்து வணங்கிப் பெரும்

ஆலவாய்களில்

+அமரர்கள் தாரகர்கள் / பிறகு ராமகிருஷ்ணர் காவலர்களுடன்
கவீந்திரத்துக் கொண்டு போர்த்திய கோவணத்தைக் கட்டு பாம்பு
தாக்கிவிட்டார்கள் / அவ்வாசலில் துறையும் வெற்றியும்
வைத்திருந்த இவ்வியாபாரம் ~~ட~~ மன்னரு தெய்வங்களையும், அதனால்
ன் வழியை மறைத்து நிறுத்தினார் / கண்ணன் - பாகவதர்களுக்
கு க்கு தெரிந்த செல்வ பெண்மையுடன் உணர்வோடு போகத்
திக்கு (கு) அனுப்பப்பட வேண்டுமென்று / இவ்வாதம் மாற்றும் அவ
ர்களுக்குக் கோபத்தை உண்டு பண்ணி சொன்னார்கள் காவல
த்துறை படைகள் / (யா) வீரர் கொண்ட (தி) சக்தியைப் பட்டத்து, அவர
ர் வெற்றிகொள் கண்ட வேல் வென்று, வாளைப் பட்டத்து பண்ணு
கு க்கு த்தடி அழுந்தியும் சிதைக்கலாம் வீர பகுதிக்களை
சிதைத்துக் கொண்டு காவல் பிடித்துக் கொண்டு கொம்பை
பிடித்து அதனுடைய வீரர்களையும் பணக்காரர்களையும் கொண்
டு பிறகு அந்தக் கொம்பைத் தோளில் தாங்கி ரதத்தில்
காவேரியைத் துதித்து வைகையுடன் அழகாக வாழ்க்கை
பாகுபடுவான் கிருஷ்ணனும் ராமனும் பாண்டியர்களுடன்
திருக்கோபாலர்களுடன் புத்திரர்களில் நுழைந்தார்கள் /
(கொண்டையா) (ண)
அப்பால் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணன் ~~க~~ மல்லர்களுக்கு எதிரே போரும், வாதா
னைமணிகளுக்கு இறந்த மனிதன் போலும், விதுரர்களுக்கு அந்த
உண்மையான மன்னன் போலும், கோபர்களுக்குப் பந்துவாகவும்

துஷ்ட அரசர்களுக்கு அடக்கி ஆள்பவன் போலவும், தன் தாய் தந்தையர்க்கு குழந்தையாகவும், கம்ஸனுக்கு எமனாகவும், அறியாதவர்களுக்குப் பாலனாகவும், யோகிகளுக்கு பரமாத்மாவாகவும், யாதவர்களுக்கு உயர்ந்த தெய்வமாகவும் தோன்றினார் (இங்கு இதி என்ற சொல்லால் [illegible] கவாநுபவிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவார்கள்). இவ்வண்ணம் பல [illegible]ல் பட்ட கண்ணனை [illegible] ராமக்ருஷ்ணர்களை [illegible] யாது என்று எண்ணி மிகவும் பயந்தான். அங்கே யுத்தம் பார்க்க வந்திருந்த ஜனங்கள், ராமக்ருஷ்ணர்களைப் பார்த்து - இவர்கள் நாராயணனுடைய அவதாரம் என்று சொன்னார்களாம்; பார்த்தும் கேட்டுமான அவர்களுடைய லீலைகளைப் பற்றியும் பேசிக் கொண்டார்கள். அந்த ஸமயம் வாத்யங்கள் முழங்கின. சாணூரன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணா, ராமா, நீங்கள் மல்யுத்த வீரர்கள் என்று அறிந்து உங்களைக் கம்ஸ அரசன் அழைத்திருக்கிறார்; ஆகையால் நாம் அரசனுடைய கட்டளையை அனுஸரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னான். ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் - நீங்கள் அரசனுடைய பாலர்கள் நாங்களும் வனத்தில் வஸிக்கும் பாலர்கள் நாமெல்லோரும் ராஜாவின் [illegible] பரிபாலனத்துக்கு உரியவர்களே. ஆதலால் இவர்கள் [illegible] இவர்களோடு சண்டையிடுவோம்; உங்களோடு சண்டையிடுதல் ஸமமானவர்களுக்கு அநீதி ஏற்படும் என்று சொன்னார்.

சாணூரன் - ஆயிரம் யானை பலம் கொண்ட மல்லயாப்பட்டு

னைக் கொண்ட முஷ்டிகனோடு, இவர்களிருவரையும்

கிருஷ்ணன் ஒரு புறமும், ராமன் ஒரு புறமுமாக யுத்தம்

செய்வோம் என்று கூறினான். அவ்விதமே மல்யுத்த வீரர்களை

படையுத்தம் நடந்தது, அதைப்பார்த்து அங்கிருந்த ஸ்திரீகள் சில

இளைஞர்களுக்கும் பலவான்களுக்கும் நடக்கும் இந்த யுத்தம்

அதர்மமானது என்று பேசிக்கொண்டார்கள். அந்த வார்த்தை

யைக்கேட்டு தேவகியும் வசுதேவரும் வருந்தினார்கள். சாணூரன்

பகவானுடன் பல் நேரம் யுத்தம் செய்தான், பகவானும் அவ

னுடைய கைகளைப் பற்றி வானத்தில் போல் சுழற்றி பூமி

யில் அடித்துக் கொன்றார். பலராமனும் முஷ்டிகனை குத்தி

யமலோகத்திற்கு அனுப்பினார். ...

டினார். மற்றும் தலை தெறித்து ஓடினார்கள். ...

னால் அடித்துக் கொன்றார்கள். மற்றவர்கள் பயந்து ஓடி

டார்கள். வாத்தியங்கள் நின்று விட்டன. கம்ஸன் ...

கர்கள் ... சேர்ந்து ... யாதவர்களுக்கும் ...

... தோற்றுப்போனார்கள்.

கம்ஸன் வாத்திய கோஷங்களை நிறுத்தச் சொல்லிவிட்டு ...

... பார்த்து, ராம கிருஷ்ணர்களை ... துரத்துங்கள்

விரட்டுங்கள். இந்தக் கோபர்களைக் கட்டுங்கள், கோபர்களின் த-
னங்களை அபகரியுங்கள்; வஸுதேவரைக் கொல்லுங்கள், என் பி-
தாவான உக்ரஸேனனையும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களையும்
கொல்லுங்கள் என்று கூறினான். கிருஷ்ணன் கோபத்துடன்
கம்ஸன் உட்கார்ந்திருந்த உயர்ந்த மஞ்சத்தின் மேலாகக்
குதித்தார். அதைப் பார்த்துக் கம்ஸன் கத்தி கேடயங்களுடன்
எழுந்து சுற்றி வந்தான். பகவான் கருடன் பாம்பைப் பற்றுவது
போல் கம்ஸ~~[illegible]~~னுடைய கேசத்தைப் பிடித்து இழுத்துக்
கீழே தள்ளி அவன் மேல் குதித்துக் கொன்று தரையில் இழு-
த்தார். கம்ஸன் பயத்தால் எப்பொழுதும் பகவானை நினை-
த்துக் கொண்டிருந்ததால் பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை-
யே அடைந்தான். கம்ஸனுடைய எட்டு ஸகோதரர்கள்
யுத்தத்திற்கு வந்தார்கள், அவர்களை பலராமர் இரும்புத்
தடியால் அடித்துக் கொன்றார். ஆகாயத்தில் புஷ்பமாரி பெ-
ய்தார். தேவர்கள் வாத்ய கோஷம் செய்து புஷ்பங்க-
ளை மாரி பொழிந்தார்கள். பகவான் கம்ஸனுடைய பத்னிக-
ளை ஸமாதானம் செய்து அந்திம கிரியைகளைச் செய்யும்படி சொன்-
னார். பிறகு தேவகி வஸுதேவர்களை விடுவித்து நமஸ்கரித்தா-
ர். நமஸ்காரம் செய்தார்கள். அவர்கள் ஜகதீச்வரனென்று
ஸந்தேகத்தால் தாய் தந்தையர்கள் ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளவி-
ல்லை.
10—44

௩௯௫

பகவான், தங்களிடமிருந்து ராக்ஷஸர்களால் தாய் தந்தையர்களி

னர் அறிவைத் தன்மையால் மறக்கச் செய்து ராக்ஷஸர்களுடை

ன் அவர்களை [illegible] செய்து வைத்துள்ளன. தாய் தந்

தையே நாங்கள் உங்களுக்கு அன்பு இருந்தும், நங்களுடைய

பாவங்களால் உங்களால் அனுபவிக்கப்படுவதில்லை

அவ்வாறே நாங்களும் இத்தாய் தந்தையர்களிடமிருந்து அ

னுபவிக்க வேண்டிய கொண்டு அதனுடன் [illegible]

அனுபவிக்க அதிர்ஷ்டமில்லா பெருமையைப் பெற்றுத் தாய் தந்தை

யர்களுக்கு இவ்விதம் துரோகங்கள் பண்ணினோம் செய்தாலும்

போதாது. இவன் சக்தியிருந்தும் சாஸ்த்ர போபதேசத்தாலோ

அவர்களைக் காப்பாற்றாததால் அவன் இருந்தும் பயனென்ன

வைத்தையே தப்பட தெரிகின்ற தாய் தந்தையர்கள், பதி

(பிதா)

பிரணயனாக மிகுந்த கிருஷ்ணைப்பான புத்ரன், இஷ்ட, பந்தமானவர், ஸ்

நேகிதர், [illegible], இவர்களின், சக்தியிருந்தும் காப்பாற்று

வர் [illegible] (உபகாரம் பண்ணி) [illegible]

[illegible] பணிவிடை செய்யாமலிருந்தவர்

[illegible], அதைத் தாங்கள் பொறுத்தருள வேண்டுமென்

று வேண்டினர். அதைக் கேட்டு அவர்கள் இருவரையும் அணைத்து உட

லுயால் [illegible] பகவான் —

உக்ரசேனனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து, அரசனே! யயா
தியின் சாபத்தால் யாதவர்களானவர்களுக்கு ராஜ்யமில்லையாதலால்,
தங்களுக்கு சேவகனாக இருக்கும்போது உங்களுக்கு தேவர்க
ளும் காணிக்கையளிப்பார்கள் என்றுரைத்து, கம்ஸனுக்குப் பயந்து அயல்தே
சங்களில் வசித்தவர்களெல்லாம் மதுரைக்கு அழைத்து அவரவர்
களின் வீடுகளில் வசிக்கச் செய்தார். அவர்களும் பயமின்றி சுக
வாஸிகளாக ராமகிருஷ்ணர்களின் தரிசனத்தாலும் ஸந்
தோஷமாக இருந்தார்கள். பிறகு ராமகிருஷ்ணர்கள் நந்தனிடம் வந்
து அணைத்து, தந்தையே! உங்களிருவர்களுக்கும் எங்களிடம் அதிக
மான ப்ரியம், அதனுடன் எங்களை காப்பாற்றினீர்கள். எவ
ருடைய தாய் தந்தையர்கள் அசக்தியால் விட்டவர்களை, புத்ரனை
ப் போல வளர்த்தவர்களே தாய் தந்தையர்களே, நீங்கள் கோகுலம்
செல்லுங்கள், பந்துக்களின் ப்ரீதிக்காக இங்கிருந்து, பிறகு வ
ந்து பிரிவால் வாடும் உங்களை ஸமாதானம் செய்யவருகிறோம் என்
று கூறி வஸ்திரம் ஆபரணங்கள் பாத்திரங்கள் இவைகளை ஸம்மான
மாக அளித்தார். நந்தகோபர் ராமகிருஷ்ணர்களை அணைத்துக் கண்ணீர்
நிறைந்து கோபர்களுடன் சென்றார்॥ பிறகு வஸுதேவர் கர்கா
சார்யாரை முன்னிட்டு ராமகிருஷ்ணர்களுக்கு முறைப்படி உபநயன
ம் செய்தார். அந்த ஸமயத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஜனன காலத்தில்

காரணமான ஸ்நானங்கள் பண்ணி செய்த பாபத்திலிருந்தும் விடுபட்டு
னம் பெண்ணும் செய்தாள். மறுபடி அவர் தேகத்தில் வியாக்கியம்
கொடுத்து தேகத்துக்கு வந்தான ஸ்வாமி பகவான் விஷ்ணு இடம் கொடுக்கலாம்
ஸம்ஸ செய்த பாபங்களிலிருந்து விடுபட்டு சகல வேதசாஸ்திரங்களையும்
அனுபவித்து நாநாவித கர்மங்களையும் அனுபவித்து ஸ்நானங்களில்
படித்தார்கள். விஷ்ணுவிடம் கொடுத்துவிட்டு தானே வேண்டும்
என்று கேட்டாள். அவள் சொப்பனத்தில் ஸ்ரீவிஷ்ணுவுக்கு விஷ்ணு
வைகுண்ட லோகத்தில் ஸ்தானத்தில் இருந்து போனது
என்புத்திரன் வேண்டுமென்று கேட்டாள். கேட்டவுடன் ஸ்ரீ ஹரி
மகிஷிகளான ஸப்த ஸமுத்திரங்களும் அவர்கள் உடைய
புத்திரர்கள். ஸப்தரிஷிகள் அவர்களுக்கு மரியாதை செ
ய்து வந்த வைகுண்டத்திற்கு ஸப்தரிஷிகள் பக்தர்களான
அவருடைய பக்தர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் கொடுத்த
ஸ்ரீ விஷ்ணு வைகுண்ட லோகத்தில் பகவானை சேர்ந்து
ஸ்ரீ விஷ்ணு அவர்களைக் கொண்டு அவர் வயிற்றில் பா
லன் கிருஷ்ணன் அவதரித்தான் தேவகிக்கு பிரா
ர்த்தனையால் பிறந்தான். பிறகு சேவைக்கு வந்தார்கள். நம
ஸ்காரம் செய்து அவனுக்கு கேட்கப்பட்ட பாலன் அவ
தரித்து விஷ்ணுவிடம் ஸமர்ப்பித்து கொண்டு போக வேண்டி

என்று கேட்டார். உங்களை சிஷ்யர்களாக அடைந்துள்ள
ச்சீடர்களை யாதொரு பெரியோர் என்று கூறி ஆசீர்வாதம் செய்தார்.
இவ்விதம் ப்ரகஸ்பதி ஸ்ரீ மதுரை வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களுடை
ய கருப்பு ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். உத்தவ சரித்திரம் —
ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ பதவான் - யோகு அரசர்களின் மந்திரியும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடை
புத்திரனும்
ய பரிய தோழனும் ஸ்ரீ ருக்மிணிபதியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், இறந்த அறிவாளியுமான
உத்தவரை அழைத்து அவருக்கு உபதேசித்துக் கொண்டு, உத்தவரே!
நீ கோகுலம் சென்று என் தாய் தந்தையர்களை ஸமாதானப்படுத்தி வர
ம். ஸமாதானம் செய்ய வேண்டும், என்னைப் பிரிந்து மிகவும் வருந்தும்
கோபிகைகளை கண்டு வந்து ஆறுதல் சொல்லி ஸமாதானம் செய்
ய வேண்டும். ஏனெனில் அவர்கள் என்னையே நினைத்துக் கொண்
டு, எனக்காகவே ப்ராணனை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்
போதுமைத்தைக் கொடுக்காமல், பரம பக்தியுடையவர்களாகிய
ஸ்திரீகள் பிரேமைகளை நினைத்துக் கொண்டு, எனக்காக
ஸகலத்தையும் விட்டு விட்டார்கள். என்னுடைய
பக்தியைப் பார்த்து ப்ராணனை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அ
வர்களுடைய ப்ராணனைக் காப்பாற்ற வேண்டும். காப்பாற்றுகிறே
ன் என்று கூறினார். உத்தவர் தேர் ஏறிக் கொண்டு கோகுலம் சென்
றார். அப்பொழுது மாலை வேளை ஆதலால் கோக்களை பசுக்களும், கானம்
செய்வதும், தீபங்களும் மேளதாளமும் அழகான

திருக்கோயில்களையும் தோட்டங்களையும் பார்த்தார். நேர்த்த
கேசவர் அவரை வரவேற்றுத் திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள பத்ம
நாபர் சன்னிதியில் பொறுப்பேற்றுச் செய்து கொண்டிருந்தார், வைணவர்
முதலானோர் கேட்பார். திருவனந்தபுரத்தையும், திரு
கோவளத்தையும் நினைக்கிறார். அவர்கள் கண்டு பார்க்க
திருவனந்தபுரம் வருவார்கள் பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கிடைக்
கும், அவர்களை வழிபட்டு நினைத்தவர்களுக்கு இருந்த
விலையும் செய்ய வேண்டியதில்லை, அவர்கள் செய்த
புண்ணிய காரியங்களால் திருவனந்தபுரம் கார்த்திகை
யன்று தேவர்களின் காரியத்திற்காக அவதாரம் செய்த
நாராயணனை நினைக்கிறோம், நன்றாகச் சொன்னால்
பேசும் படியாக உலகத்தார் பலரையும் அழைத்து வந்து
கதைகளைக் கேட்டுக் கொண்டே வருகிறார், இவ்வாறு பகவா
னிடம் அவர்களுக்கு இருக்கும் அன்பைக் கண்டு உத்தவர்
ரத்தினபுரம் வைகுண்டவாச நாராயணனிடம் உங்களுக்கும்
இவ்வளவு பக்தி இருப்பதால், நீங்கள் மிகவும் பாக்கியசாலிகள். நாமும்
ஞானிகளுக்கும் உலகத்திற்கு இருக்கும் நாராயணவர்கள், மு
க்தியைத் தரும் அவரை நினைத்தால் மோக்ஷம் கிடைக்குமே அவரே,
அவரிடம் பக்தி ஏற்பட்டதால் நீங்கள் புண்ணியசாலிகள். திருவன
பகவானுக்கு கைகளைக் கூப்பி தொழுது வணங்கினார்.

அவர் ஸகல பாரமார்த்திகர்களின்படி இதை யத்திருக்கும் என்கிற உபாயபாவம்

ம். ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்க அவதாரம் செய்கிறார் இவ்வாத்மாவுடை

ய ஸ்வரூபமாத்மதத்வத்தையே பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள் [illegible]

சிம்ஹத்துவம். கோபாலகைகளுக்கெல்லாம் [illegible] ஸ்ரீவாஸுதே

ரித்து அவதாரம் செய்து பகவானுடைய லீலைகளை இசைந்து கான

ம் செய்து கொண்டு தெய்வக்கன்னிகைகளும் ராமகிருஷ்ணனுடைய

கு வாசலில் தேர் நிற்பதைக் கண்டு கொண்டே அனுசந்தித்துக்கொ

ண்டிருக்கமைக்கு [illegible] அந்த அக்ரூரர் [illegible]

ஒன்று. அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது உத்தவரிடம்

முன்னால் அநுபவங்களைப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

ஸதா ஸம்ஸாரதுக்கிதனான பகவானைப் போன்ற உத்தவரைப் பார்த்து பகவா

னுடைய [illegible] அறிந்து [illegible] வாஸம் செய்து வரு

வதுபோல [illegible] ராக்ஷஸமாகக் கேட்டார். உத்

கோபிகைகள் தாயத்தைப் பக்தி செய்வதற்காக பகவா

னால் அனுப்பப்பட்ட ஸ்ரீதராகத் [illegible] அறிகிறேன். பின்னர் கோபா

(தாயத்தையாகவான)

ளும் பக்துக்களின் [illegible] உதயாது மற்றவர்களுக்கும்

ஸ்ரீகளும் காரியங்கள் [illegible]

ஏற்படும் அப்புறப்பங்களில் தேனுஷ்டானம் [illegible]

லையல்லாதது. வேதிகளான மேலான வைதிகமாக செய்வார்கள் [illegible]

சக்தியில்லாத [illegible] பறவைகளும், ஆசாரியனை [illegible]

மேரு-ந்து இவ்வுலகம், தெரிந்தோ கொடுக்கப்பட்ட யஜ்ஞமான
ஹோமத்தைக்கொடுக்களும், பழம்தீர்ந்துபோன ஜலத்தைப்பருகுங்களும், போது
சாம்ப்ராயத்துடன் அந்தக்கர்மத்தை அறிந்தும், காட்டுக்கொடியால் சூழ்ந்த
பொன்வண்ணத்தைப்பெற்றுக்களும், வைராக்கியத்தை அனுபவித்
து தபஸ் செய்து புண்ணியம், தியாகம் செய்து லோகங்களை அடைந்தார்கள்.
ஆட்டுக்கூட்டம் போல் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து, பகவானுடைய உயர்
வைகுண்ட லோகத்தில் ஸ்தானங்களைப் பெற்றார்கள். மற்றோ
மாயர்கள் வெள்ளை பகவானுடைய திருவடிகளில் பக்தி செய்து
பூர்ணமாக பகவானுடைய கைங்கர்யங்களைச் செய்து
கொண்டு அவர்கள் அதைக் கேட்டு உய்ந்தனர். பக்தர்களோ பகவா
னையே தெய்வமாக்கொண்டு மனம் நெகிழ்ந்தவர்களாகி
விட்டதால், திருக்கோயில்களில் புஷ்பகைங்கர்யம் ஸமர்ப்பித்த
வர்கள் தேவர்கள், ஜனங்கள் பல புண்ணியங்களைச் செய்தவர்க
ளுக்கு கைகூடும் பகவானிடம் பக்தி ஏற்படும், முனிவர்களுக்கும்
கிடைக்காத பக்தி ஐயங்களுக்கு அதிர்ஷ்டத்தால் கிடைத்திருக்கிறது
ஆகையால் நீங்கள் லோகத்தில் கொண்டாடப்பட வேண்டியவ
ர்கள். பக்தர்கள் புத்திரர்கள் தேவர்களுக்கு லோகத்தையும் தியாகம் செய்
து பகவானிடமே ஈடுபட்டவர்கள், வாஸுதேவம் என்று வியாஸர்
தான் "ஸர்வம் பிரம்ம ஸமர்ப்பணம்" என்று ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவ

என்றதற்குக் காரணம் உங்களுக்கு ஏற்பட்டது, உங்களுடைய
தெரிந்தவர்களில் நானொருவனே, உங்களுக்குப் பகவான் கொடுத்திரு
முக்கியமான அறிக்கையைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள் — பஞ்சபூதங்களை
யடுத்து உலகத்தைப் பார்க்க முடியாதது போல் உங்களையும் என்னையும்
ஒருவர்க்கொருவர் பிரிக்க முடியாது, எங்கும் நிறைந்துள்ள இறைவனார் தய
வுடைமையும் உலகம் மாயையாகத் தோற்றம், எல்லாத் திசைகளுமே
தில் முடிவடைவது போல் வகைகளாயிருங்களுக்கும் பக்கத்தில் லே
முடிவடைகின்றன. நான் தூரத்திலிருப்பதனால் என்னை நினைத்துக்
கொண்டிருப்பதற்காகவே, எத்தனையோ தூரத்திலிருக்
கும் பறவைகள் நாயகனிடமும் கூட்டிச் செல்லுமோ அதுபோ
லவே, — மேலும் எப்படி கோடையிலாகும் நிலையில் கவர்ந்து
கொள்ள முடியாததுபோல் நீங்கள் என்னை நினைத்துக் கொண்டு
என்னை அடைந்தாலும் அது போலும் நீங்களும் என்னை
தியானம் செய்து கொண்டிருந்தால் என்னை அடைவீர்கள். எனவே
நீங்கள் நினைத்தபடி தொடர்ந்திருங்கள் - என்னைக் குறித்துப் பலர் பேசுகிறார்கள்
கிறார்கள், இந்த இராமலிங்கத்தினுடைய நினைக்கிறாரே, அவர்களுக்கு
நன்மை செய்ய வேண்டும். ஸ்ரீபதிநாள் வரப்போகிறது, அவர் இலவசமாய் செய்து
இருக்கிறார்களும் பெருமை அவனுடைய நினைவு வைத்திருக்கு வேண்டிய
து, உங்களைத் தங்களிடம் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கவேண்டும்
ஸ்ரீராம் சன்னதியிட்டு

பகவான் உபதேசம் செய்தபடி ஸ்ரீவைஷ்ணவ பகவானின் திருவடிகளுடை
ய ஆத்மஸ்வரூபமாக அறிந்து தொடர்ந்து உத்தவருக்குப் பி
யனைத் செய்தார்கள். உத்தவர் கோபிகைகளுக்காக அவர்க
ளுடைய பகவானுடைய லீலைகளைச் சிந்தனம் செய்துகொண்டு ஸ்ரீ
வலமாக கோகிலத்தில் வாழ்ந்தார். அந்நாட்களில் ஸ்ரீ
வநான உத்தவருக்குக் கோபிகைகளும் போல இருந்தது. அவர்களுடை
ய பக்தியைக் கண்டு அவர்களை நமஸ்காரம் செய்துகொண்டு
பகவானிடம் பக்தியில்லாத பாபிகளும் கூட
பக்திபுள்ளாகிறது கோபிகைகளின் ஸ்திரீ ஜன்மமே மேல்,
இவர்களுடைய பாதத்தூளி படும் பிருந்தாவனத்தில் புல்லாகச் செடிகொ
டிகளில் ஒன்றாக வேணும் என்று விரும்பினார். அவர்க
ளுடைய பக்தியைப் பார்த்து உத்தவர் ஆச்சரியம் அடைந்தார்
அதன் பிறகு கோபிகைகளின் பாதத்தூளி
யைப் பெற்றுக்கொண்டு, திரும்பி மதுரைக்குச் சென்று கோ
பிகைகளின் பக்தியைப் பற்றி பகவானிடம் சொன்னார்.
பிறகு பகவான் ஸ்ரீ பலராமனுடன் சேர்ந்து கம்சனின்
மாமனாருக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய பாதங்களில் பக்
தியைக் கொடுத்து ஆத்மஞானம் உபதேசித்தார் உத்தவர் மதுரைக்
குச் சென்று பகவானுடைய லீலைகளை அனுபவித்துக் கொண்டு இருந்தார்

பக்தியை ராமகிருஷ்ணர்களுக்குக் கூறி உக்ரஸேனராஜனிடம்

காணிக்கைப் பெட்டிகளைக் கொடுத்தார் ||(10-47)||

பிறகு பகவான் மன்மதனைச் சேர்த்து மோஹித்த ஸைரந்த்ரியின் கி

ருஹத்திற்கு உத்தவனுடன் சென்றார். அவள் பகவானுடைய வரவை

காணத்தில் பார்த்துப் பொன் கட்டிலை அலங்காரம் செய்துகொண்

டிருக்கிறாள். பகவான் வந்ததும் ஆனந்தமடைந்து பரபரப்புடன்

ஸ்நான அலங்காரங்கள் செய்து தானும் அலங்காரம் செய்துகொ

ண்டு உபசாரம் செய்தாள். அவரை ஏகாந்தமான இடத்திற்கு அழைத்

துச் செய்துவைத்தாள். அவனிடம் என்ன வரம் வேண்டுமென்று கேட்

டார். அறிவில்லாத அவள் என்றும் இவ்வாறே ரமிக்க வேண்டு

மென்று கேட்டுக்கொண்டாள். மோக்ஷத்தைக் கேட்கவில்லை.

கண்ணனும் அப்படியே இவளுடன் தங்கி அவளைத் திருப்தி செய்

வித்து உத்தவனுடன் சென்றார். அவளுக்கு உபச்லோகன் என்ற

புத்ரன் பிறந்தான். அவன் நாரதரிடம் பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தைப் படித்

து ஸாத்வதாகமம் செய்கிறான் ||

பகவான் பலராமருடனும் உத்தவனுடனும் அக்ரூரனுடைய க்ருஹத்திற்குச் சென்றா

ர். அக்ரூரர் தேவனாகிய ராமகிருஷ்ணர்களை நமஸ்காரம் செய்தார். அவர்க

ளின் பாதங்களை அலம்பி, வந்திருக்கிற பக்தரான அக்ரூரர் பகவானைப் பூ

ஜை உபசாரம் செய்து ஸ்தோத்திரம் செய்தார். பகவான் அக்ரூரரை

ப் பார்த்து —

நீங்கள் எங்களுக்குக் குருவாகவும், பகவான் ஸஹோதரரா
கவும், பந்துவாகவும் உள்ளவர்; உங்கள் கிருபையினாலேயே
அன்புடன் காப்பாற்றி வளர்க்கவேண்டியவர்கள். தே
வர்களைத் தரிசிக்கிறவர்கள்; உங்களைப் போன்ற ஸாதுக்களைத் த
ரிசிக்காகவே வாழ்பவர்கள். ஜலமயமான தீர்த்தங்களோ, தெய்
வமான தேவர்களோ வெகுகாலம் ஸேவித்தால் தான் பாப
த்தைப் போக்கடிக்கும்; உங்களைப் போன்ற ஸாதுக்களோ த
ரிசனம் செய்தாலே ஸகலபாபங்களும் நீங்குமென்று சொல்லி
விட்டு மேலும்- தர்மனை முதல் பாண்டவர்கள் யாவர்கள்
க்ஷேமத்துடன் ஹஸ்தினபுரத்தில் இருக்கிறார்கள்; துஷ்டபுத்திரனா
ன துரியோதனனுக்கு அடங்கிய திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களி
டம் போல பாண்டவர்களிடத்தில் ஸமபுத்தியுடனிருக்கமாட்
டான்; ஆகையால் நீர் அங்கே சென்று பாண்டவர் நிலைமையை அ
றிந்து வாரும்' என்று அவர்களுடைய க்ஷேமத்தைக் கேட்டு விதுரரோ
டு ஆலோசித்து உதவி செய்வோமென்று கிருஷ்ணன் அக்ரூரருக்கு
இவர்களுடன் கிருஷ்ணன் சென்றார். அக்ரூரரும் அவ்வாறே
ஹஸ்திநபுரம் சென்று திருதராஷ்டிரர் விதுரர் முதலான பலரை
ஸந்தித்து பரஸ்பரம் க்ஷேமம் விசாரித்துக்கொண்டார். சிலமா
தங்கள் அங்கே தங்கினார். பாண்டவர்களுடைய உயர்ந்த குணங்க
ளையும்,

ஜனங்களுக்கு அவர்களிடம் உண்டான ப்ரீதியையும் ஸக்தி
காமல் பொருளைக் கொண்டு அவர்களுக்கு சூரியோதயமான வாஸ
தைக் கொடுத்து தேவர்களும் புக்ஷிகளும் தேவயும் பாதுகாக்க
ஜர்களாகப் புத்திரர்கள் பரதவான அக்ருதிடம் நன்மை
ர்த்தோகைக் காப்பாற்றும் கிருஷ்ணன் நவக்கிரஹங்களுக்கு
சங்கட்டத்தில் அகப்பட்டமான் போல் சூரியோதயத்
தியால் கஷ்டப்படுகின்றவர்களையும் புத்ரர்களையும் நல்வார்த்தை
கூறி ஆறுதல் செய்ய கண்ணன் வருவாரோ என்று சொல்லிக்கொ
ண்டே ஜோதிஷரு உன்னுடைய நன்மைக்கு புத்ரர்களுட
ன் கஷ்டப்படுகின்றவர்களைக் காப்பாற்றும் பரமாத்மாவான உம
க்கு நமஸ்காரம் என்று சொல்லி அழுதான். அக்ரூரரும் பாதுகாக்கும்
உன்னுடைய புத்ரர்கள் தேவர் சமானவர்கள் கஷ்டம் நீங்கும்
ஸங்கடம் என்று ஆறுதல் கூறினார்கள். அக்ரூர் புறப்படும் முன்
புத்ரர்களுக்கு உண்டாகும் தீங்கு த்ருதராஷ்ட்ரரிடம் தன்னையறிந்து பா
ண்டவர்களிடமும் தர்மத்தை அனுசரித்து ஸமபுத்தியுடன் இரு
ம், வாழ்வு நிலையால் அதர்மத்தால் ஸம்பாதித்த பொருளாதிகளும்
அதையால் மனதை உறுதிப்படுத்தி ஸமபுத்தியுடனும் சாந்தியுடனும்
இரு என்று கூறினார். த்ருதராஷ்ட்ரர் அக்ரூரரே உம்முடைய வார்
த்தை அமிருதம் போன்றது, ஆனாலும் புத்ரனிடம் உள்ள பா
சத்தால் உறுதி இல்லாத என் மனதில் நல்வார்த்தை தங்குவதில்லை,

மின்னல் தோன்றி மறைவது போல் மறைந்து விடுகிறது। பூமிபா
ரத்தைத் தீர்க்க யதுவம்சத்தில் கிருஷ்ணரூபமாக அவதரித்
திருக்கிறார், அவர் யோகஸங்கல்பத்தை ஏற்று மனிதரைப் போல் மா
று[illegible]படியும், தன் மாயையால், மற்றவர்களால் அறியமுடியாத
பலலீலைகளைச் செய்யும் அந்த பரமேச்வரனுக்கு நமஸ்காரம்,
என்று பணிந்தார்। பிறகு அக்ரூரர் ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய அபிப்
ராயத்தை அறிந்து கொண்டு பந்துக்களிடம் விடைபெற்று ம
துரைவந்து ராமகிருஷ்ணர்களிடம் அறிந்ததை விபரமாகக் கூ
றினார்॥ 10-49॥ முற்பாதி முடிந்தது॥

ஜராஸந்தயுத்தம் — த்வாரகா நிர்மாணம்।

கம்ஸன் வதம் செய்யப்பட்டபின் அவனுடைய, அஸ்தி, ப்ராப்
தி என்ற இருமனைவிகளும் தன் பிதாவான ஜராஸந்தனிட
டுக்குச் சென்றார்கள்। அவன் கம்ஸவதத்தைக் கேட்டு கோபத்தால்
யாதவர்களை இல்லாமல் அழித்துவிடுகிறேன் என்று தீர்மா
னித்து இருபத்திமூன்று அக்ஷௌஹிணி ஸைன்யங்களுடன்
மதுரையை முற்றுகையிட்டான்। அந்த அரசர்களுக்குடைய
ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பலாத்காரத்தைப் பார்த்து இவனைக் கொல்லாமல் இ
வனுடைய ஸைன்யங்களை மட்டும் கொன்றுவிட்டால் மறுபடியு
ம் ஸைன்யங்களைச் சேகரித்து யுத்தம் செய்ய வருவான், இவ்விதம்

இவன் மேலும், துஷ்டர்களை அழித்து பூபாரம் தீர்க்க வேண்டி

யதும் அவதார காரியமெல்லாம் இதுவே என்று [illegible]

கொண்டிருக்கும் போது [illegible] ஆயுதங்களுட

ன் இறந்த [illegible] பகவான் பலராமரிடம் தெரிந்த

து [illegible] கொண்டனர், [illegible]

[illegible] செய்தார்கள், [illegible]

[illegible] யுத்தம் நடந்தது, [illegible]

[illegible] அழித்து. அவனை [illegible]

ல் கட்ட [illegible] பகவான் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] அவனைக் கொல்லவில்லை, [illegible]

[illegible]

[illegible]

மகானை யென்றுணர்ந்த பாட்டனார் [illegible] தேவமயம் ஆராய்ந்து
[illegible] செய்யவேண்டும் [illegible]
[illegible] வேண்டும் என்று பகவானை [illegible]
[illegible] செய்து [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தேவர்களை [illegible]
(மகுடமாய்)
அவ்விஷமாம் ப்ரயோகம் செய்தார்கள் [illegible]
[illegible] பகவான், ஆயுதமின்றி [illegible]
உடனே [illegible] கொட்டடி வழியாக வெளியேறினார்.
நாரதர் உபதேசித்தபடி [illegible]
[illegible] தேவன், ஆயுதமில்லாமல்
[illegible] ஆயுதமின்றியே சண்டை போடவேண்டுமென்று நினைத்து
அவர்களை சொன்னான். பகவான் [illegible] போல் வெகுதூரம்
ஓடிச்சென்றார், [illegible]
சென்று அவரைத் தாங்கிக்கொண்டு [illegible] பார்த்து வாஸு
தேவனே ஸாதுவைப் போல இருக்கிறான் என்று [illegible] காலால்

உதைத்தான். அவர் எழுந்து கோபத்துடன் பார்க்க யவன
ன் சாம்பலாக எரிந்து போனான். அங்கு நித்திரை செய்தவர் இக்ஷ்வா
கு வம்சத்தில் மாந்தாதாவின் புத்திரன் முசுகுந்தன் என்பவர். அவர
ர்களோடு போரிடும் தேவர்களுக்கு உதவியாகச் சென்று அ
ஸுரர்களை ஜயித்து தேவர்களுக்குக் காவலாக வெகு காலம் இரு
ந்தார். பிறகு ஸ்கந்தன் சேனாபதியாக வந்த உடன் தேவேந்திரன் இவரி
டம் நீர் வெகு காலம் சிரமப்பட்டீர். ஸ்வர்க்க லோகம் செல்லலாம் ஆ
னால் உம்முடைய பந்துக்கள் ஒருவருமில்லை. வரம் கேளும் என்றார்
கள். முசுகுந்தன் - நான் இவ்வளவு காலத்துக்கும் நித்திரை
செய்ய வேண்டும். என் நித்திரையைப் பங்கம் செய்பவன் எரிந்து போக வேண்
டும் என்று வரம் பெற்று தூங்கினார். அதனால் யவனன் எரிந்து
போனான். பிறகு முசுகுந்தன் அங்கு நின்ற நாராயணனைக் கண்டு
தாங்கள் யார் என்று கேட்டார். பகவான் - எனக்குப் பிறப்பு செயல்
கள், பெயர்கள் எல்லாம் எண்ணற்றவை. இப்போது பூ
பாரத்தை நீக்க வஸுதேவ புத்திரனாக அவதாரம் செய்திருப்பதா
ல் வாஸுதேவன் என்று அழைப்பார்கள். கம்ஸன் முதலா
ன துஷ்டர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். இந்த யவனனும் உங்களா
ல் எரிக்கப்பட்டான். பக்தனான உனக்கு தரிசனம் கொ
டுக்கவே இங்கு வந்தேன். வேண்டிய வரத்தைக் கேள் என்றார்.

ஸ்ரீ முசுகுந்தர் நாராயணன் என்று அறிந்து வணங்கி ஸ்து
தி செய்து தங்கள் பாதசேவையைத் தவிர வேறு வரம் வேண்டாம்
சரணமடைந்த என்னை ஸம்ஸார பந்தத்தினின்று விடுவித்துக் காப்
பாற்ற வேண்டும் என்று வேண்டினார். பகவான் - என்னிடம் உனக்கு
பக்தி இருக்கிறது. இவ்வளவு காலம் க்ஷத்ரிய தர்மத்தால் ப்ராணி
ஹிம்ஸை செய்திருப்பதால் என்னை த்யானம் செய்து கொண்
டு தபஸ் செய், அடுத்து வரும் உத்தம ப்ராமண ஜன்மத்தில் கைவல்
ய மோக்ஷத்தை அடைவாய், என்று கூற முசுகுந்தர் பகவானை ப்ரதக்ஷிண ந
மஸ்காரம் செய்து குகையினின்று வெளியே சென்றார். கலியுகம் வந்தி
ருப்பதை அறிந்து பதரிகாச்ரமம் சென்று தவம் செய்து முக்தி பெற்றார்॥
பகவான் மதுராவுக்கு வந்து யவன ஸைன்யங்களைக் கொன்று அவர்க
ளுடைய பொருள்களை எடுத்துச் செல்லும் போது ஜராஸந்தன் இரு
பத்திமூன்று அக்ஷௌஹிணி ஸைன்யத்துடன் யுத்தம் செய்ய வந்தா
ன். பகவான் பலராமனுடன் தங்கள் பொருள்களை விட்டுவிட்டு ஓடி ப்ர
ஸ்ரவண மலையில் ஓடி மறைந்தார். ஜராஸந்தன் பின்தொடர்ந்து
ஓடி அவர்களைக் காணமுடியாததால் மலைக்கு நெருப்பு வைத்துவி
ட்டதால் அவர்கள் எரிந்து போனார்கள் என்று எண்ணி
ஸைன்யங்களுடன் திரும்பினான். ராமகிருஷ்ணர்கள் அவ
னுக்குத் தெரியாமல் உயரமான மலையிலிருந்து குதித்து த்வாரகை
சென்றார்கள்॥

ஆனர்த்த தேசாதிபதியான ரைவதன் என்ற ராஜா தன் புத்ரி
யான ரேவதிக்கு பலவரன்களை விசாரித்தும் விவாஹம் கூடாததா
ல் பிரம்மாவிடம் கேட்க பிரம்மலோகம் சென்றான். அங்கு சபை
யில் நடந்து கொண்டிருந்த தேவகானத்தைக் கேட்டுவிட்டு உ
ன் பிரம்மாவிடம் புத்ரியின் விவாஹத்தைக் கேட்டான். பிரம்
மா இங்கு நடந்த கானம் சிறிது நேரமானாலும் பூலோகக் கணக்
கின்படி பல யுகங்கள் ஆகிவிட்டன, நீ பார்த்த வரன்களுடைய
பல தலைமுறைகள் ஆகிவிட்டன ஆகையால் ரேவதியை பலராமனு
க்கு விவாஹம் செய்து கொடு என்று கூறினார். அரசன்
அவ்வாறே பலராமருக்கு விவாஹம் செய்து கொடுத்தான்॥

ருக்மிணி ஸ்வயம்வரம் —

விதர்ப்ப தேசாதிபதி பீஷ்மக மஹாராஜா, அவருக்கு ருக்மீ, ருக்மரத
ன், ருக்மபாஹு, ருக்மகேசன், ருக்மமாலி, என்று ஐந்து புத்ரர்களு
ம் ருக்மிணி என்ற ஒரு பெண்ணும், அவள் தன் க்ருஹத்திற்கு
வரும் நாரதர் முதலான பெரியோர்கள் மூலம் கிருஷ்ணனுடை
ய பெருமை பராக்ரமம், குணங்கள் ஐஸ்வர்யம் இவைகளைக் கே
ட்டு அவரே தனக்கு ஏற்ற கணவர் என்று தீர்மானித்திருந்தாள்
அதேபோல் அவளுடைய புத்தி, அழகு, லக்ஷணங்கள், குணங்கள் இ
வைகளை துவாரகைக்கு வரும் பெரியோர்கள் மூலம் கேட்

+ கிருஷ்ணத் வேஷியான

அவனையே பதியாக அடைய வேண்டும் என்று உறுதிகொண்டாள். இந்த விஷயம் பீஷ்மகனுக்கும் பந்துக்களுக்கும் ஸம்மதம். ஆனால் ருக்மீ அவளைத் தன் நண்பனான சிசுபாலனுக்கு விவாஹம் செய்து கொடுக்க ~~எண்ணிக்கொண்டு~~ வேண்டும் என்று பிடிவாதம் செய்தான். அதை அறிந்து ருக்மிணீ தனக்கு நம்பிக்கையான ஒரு ப்ராம்மணனிடம் கடிதம் எழுதிக்கொடுத்து அவரை கிருஷ்ணனிடம் அனுப்பினாள். அவர் த்வாரகையை அடைந்து கிருஷ்ணனைப் பார்த்தார். கிருஷ்ணன் ஆஸனத்திலிருந்து இறங்கி அவருக்கு ஆஸனம் கொடுத்து உபசரித்து போஜனம் செய்வித்த பிறகு ப்ராம்மணோத்தமரே? ஜீவனத்திற்கு அதிகச்ரமமில்லாமல் ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டித்து வருகிறீரா? கிடைத்ததைக் கொண்டு ஸந்தோஷத்துடன் செய்யும் ஸ்வதர்மம் காமதேனுப் போன்றது. ஸகல இஷ்டங்களையும் அளிக்கும். த்ருப்தி இல்லாதவன் லோகேச்வரனாக இருந்தாலும் மனச்சாந்தி கிடைக்காது. ஏழையானாலும் த்ருப்தியுள்ளவன் சாந்தியுடனிருப்பான். கிடைத்த பொருளால் த்ருப்தி உடையவர்களும், ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களும், ஸர்வ ப்ராணிகளிடமும் அன்பு உள்ளவர்களும், தான் என்று கர்வமில்லாதவர்களுமான, சாந்தியுள்ள ப்ராம்மணர்களை நான் எப்பொழுதும் தலையால் வணங்குகிறேன். ப்ரஜைகள் ஸந்தோஷமாக இருக்கும்படி பரிபாலனம் செய்யும் அரசன் எனக்கு ப்ரியமானவன்.

தாங்கள் வந்த காரியத்தைக் கூறலாமானால் கூறுங்கள் செய்யக்
காத்திருக்கிறேன் என்று பகவான் கூறினார். ப்ராம்மணன் தான் கொண்டுவ
ந்த பத்திரிகையைக் கொடுக்க, கிருஷ்ணன் அதைப் பிரித்து ப்ராம்மண
ரையே படிக்கச் சொன்னார். ருக்மிணி - ஹே ஸர்வலோக ஸுந்தர
னே! ஹே அச்யுத! என்றும் ஒரு குறைவுமில்லாதவனே! கேட்பவர்
களுடைய ஸகல தாபங்களையும் நீக்கக்கூடிய தங்களுடைய கல்யா
ண குணங்களைக் கேட்டேன், கண்ணுள்ளவர்கள் தங்கள் திவ்ய ரூபத்
தைப் பார்த்தால் ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அடைவார்கள் என்று
தங்களுடைய ரூபத்தையும் பெரியோர்கள் மூலம் கேட்டேன். அதனா
ல் என் மனம் லஜ்ஜையை விட்டு தங்களிடம் ஈடுபடுகிறது. ப்ர
ஹே முகுந்த! ப்ராணப்ரிய! குலத்துக்குத் தக்கவளும், உயர்குலத்தில் பிறந்தவளு
மாக இருப்பவளுமான எந்தக் கன்னிகைதான், தன் விவாஹ காலத்தில்
தன்னுடைய குலம், நற்குணம், அழகு, வித்யை, வயது, தனம், ப்ரதாபம்
முதலியவைகளால் தனக்கு ஸமானமானவரும், ஸகல ஜனங்களுக்கும் ஸந்தோ
ஷப்படுத்தக்கூடியவருமான புருஷ ஸிம்ஹமான தங்களை வரிக்க மாட்டாள்? ஹே
ப்ரபோ! ஆகையால் நான் தங்களைப் பதியாக வரிக்கிறேன், என்
னை பத்நியாக ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், இந்த ஸிம்ஹத்துக்குச் சேர்ப்
பவளை சிசுபாலன் அடையாமலிருக்க வேண்டியது. ஹே புண்ட
ரீகாக்ஷ! தங்களுடையவளான என்னை, சிங்கத்திற்குரிய பாகத்தை

எதிரி அபகரிப்பது போல் சிசுபாலன் என்னை அபகரிக்கும்படி
விடக்கூடாது॥ 3॥ நான், அன்னதானம், பொதுஜன உபயோகத்திற்
காக கிணறு வெட்டுதல், யாகங்கள், கோதானம் முதலான தானங்கள்,
நியமத்துடன் விரதாநுஷ்டானம், தேவர்கள் ப்ராம்மணர்கள் ஆசாரியா
ர்கள் இவர்களைப் பூஜை செய்தல் இது போன்ற புண்யங்களை இதற்கு
முன் பகவானுடைய ப்ரீதிக்காகச் செய்திருந்தால், கண்ணன் என்
னை பாணிக்ரஹணம் (கையைப் பிடித்தல்) செய்து கொள்ளட்டும், மற்ற
சிசுபாலன் முதலானோர் கைபிடிக்க வேண்டாம்॥ (4)॥
பக்தர்களைத் தவிர மற்றவர்களால் ஸ்வாதீனம் செய்ய முடியாதவரே!
நாளை விவாஹம் நடக்கப்போகும் தினம், அன்றுதான் கண்ணா, ஸைன்ய
ங்களுடன் ரஹஸ்யமாக விதர்ப்ப தேசம் வந்து, சிசுபாலன் ஜராஸந்
தன் முதலானவர்களுடைய ஸைன்யங்களை அழித்து, க்ஷத்ரியர்களு
க்கு உசிதக்கப்பட்ட ராக்ஷஸ விவாஹ முறைப்படி என்னை ஏற்றுக்
கொள்ள வேண்டும்॥ (5)॥ அந்தப்புரத்திலிருக்கும் உன்னை விவா
ஹம் செய்து கொள்ள, உன் பந்துக்களைக் கொல்லாமல் முடியாதே என்றி
ன் அதற்கு ஓர் உபாயம் கூறுகிறேன்— எங்கள் குலாசாரப்படி விவாஹத்தி
ன் முதல் நாளில் தெய்வமான அம்பிகையின் ஆலயத்திற்குச் செ
ல்வேன் அந்த ஸமயம் பந்துக்களை (அண்ணன் ருக்மீ) க் கொ
ல்லாமலேயே என்னை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்॥ (6)॥

பரமேச்வரனைப்போல், மஹான்களான ஸாதுக்கள் எங்களுக்கு
டைய பாததீர்த்தஸ்நானத்தைத் தங்கள் பாபபரிஹாரத்திற்காகச் செய்கிற
ர்களோ, – விரும்புகிறார்களோ, அவ்விதத் தங்களுடைய ப்ரஸாதத்தைத்தா
ன் அடைய வல்லியேயாகில், ஹே கண்ணா, உபவாஸமிருந்து சரீரத்தை
இளைக்கச்செய்து ப்ராணனை த்யாகம் செய்வேன்; நூறு ஜன்மங்களிலு
ணும் இவ்விதமே இருந்து கடைசியாய் தங்களையே பார்த்தவளாக அடை
வேன்॥ 77॥ ப்ராமணன் – ஹே புண்டரீகாக்ஷ! இது தான் நான் கொண்டுவந்
த ருக்மிணியின் அறிக்கை; இதை யோசனை செய்து உசிதம் போல் நடப்பது
உங்களிஷ்டமென்றுரைத்தான். பகவான் அதைக் கேட்டு ப்ராமணனை
கைப் பற்றிக்கொண்டு சிரித்துக்கொண்டே – ருக்மிணியைப் போலவேதா
னும் அவளையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பதால் தூக்கமில்லை, என்னி
டம் த்வேஷத்தால் ருக்மி விவாஹத்தைத் தடுக்கிறான் என்று அறிவேன்
நான்; அல்பர்களான அந்த க்ஷத்ரியாதமர்களான அரசர்களை ஜயித்து
என்னிடம் மனப்பட்ட ருக்மிணியை அழைத்துக்கொள்கிறேன் என்று
கூறினார். பிறகு நக்ஷத்ரத்தை ஸரியாய்க் கொண்டு விரைப்புடனா
ன் தாருகன் ஓட்டிய தேரில் ஏறிக்கொண்டு ப்ராமணனையும்
ஏற்றி ஒரே இரவில் விதர்ப்ப தேசம் வந்தார்॥ பீஷ்மகராஜா, கேசியா
ன் சொல்லிற்கு உடன்பட்டவனாய் சிசுபாலனுக்குப் பெண்ணை விவாஹம் செ
ய்து கொடுப்பதாகத் தீர்மானித்து ராஜ்யமெங்கும் – காப்புக்கட்டு

முதலானவைகளைச் சேர்க்கச் செய்தார். நகரம் அலங்காரம்
செய்யப்பட்டிருந்ததாக வெகு அழகாயிருந்தது. சேதிதேசத்தர
சன் தமகோஷன் தன்புத்திரன் சிசுபாலனுக்கு வேண்டிய வைபவங்க
ளைச் செய்துவைத்தான். சதுரங்க சைனியங்களுடன் கிளம்
பி நகரத்திற்கு வந்தான். பீஷ்மகன் அவனுக்கு மரியாதை செய்து உரி
ய மாளிகையில் இருக்கச் செய்தார். சிசுபாலனுக்கு இந்த விவா
ஹத்தை நடத்திவைக்க ராமகிருஷ்ணர் வெளிக்கிளம்பினால் ஜரா
ஸந்தன் முதலான ஆயிரக்கணக்கான அரசர்கள், சைனியங்களு
டன், யாதவ சைனியங்களுடன் ராமகிருஷ்ணர்கள் ருக்மிணியை
அபகரிக்க வந்தால் அன்று யுத்தம் செய்வோம் அவர்களுட
ன் என்று உறுதியுடனிருந்தார்கள். இந்த விஷயத்தை அறிந்த பல
ராமன் தனியாகக் கிருஷ்ணன் சென்றிருப்பதையறிந்து யுத்தம்
ஏற்படலாம் என்று எண்ணி சதுரங்க சைனியங்களுடன் வேகமா
கக் கிளம்பிச் சென்றார். ருக்மிணி நாம் அனுப்பிய ப்ராம்மணனை இன்னும் வ
ந்து சேரவில்லையே, இன்றிரவு போய்விடிந்தால் வராதது ஏனோ,
கண்ணன் என்னிடம் ஏதாவது குறை கண்டாரோ? கௌரியம்பா
ளும் எனக்கு இல்லையா என்று பலவாறு சிந்தித்துப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்
டிருந்தாள். அந்த ஸமயம் சுபசகுனங்கள் தென்பட்டன. பகவ
ான் அனுப்பிய ப்ராம்மணன் ஸந்தோஷமாக அந்தப்புரத்திற்கு

+ ஹோமம் பகுதி: பதினாறு நாட்களோடு கூடிய உனக்கு இந்த சம்ஸ்காரங்கள் கிருஷ்ண பகவானுக்கு பதியாக வரவே ண்டும் அவ்வாறு [illegible] செய்ய வேண்டும்.

வந்ததைப் பார்த்து அவரிடம் கேட்டான். அவரும், பகவான் உத்ஸவரி
னிவாரணம் செய்து அழைத்துச் செல்ல வந்திருப்பதையும் கூறினார். கு
க்கின் அந்த ஆலயத்தில் அவரை வணங்கினான். பாவ மக்களைப்பற்றியும்
கருடன் ராமலிங்கம் [illegible] வந்திருப்பதை அறிந்து அவர்களுக்கு
அதிதி பூஜை செய்து மங்களகிரி க்ஷேத்திரத்தில் [illegible]
ஜனங்கள் கிருஷ்ணன் வந்திருப்பதை அறிந்து அவரை தரிசனம்
செய்து ஆனந்தமடைந்து கண்ணனுக்கு [illegible]
[illegible]
அவர்கள் கிருஷ்ணனை பாணிக்கிரஹணம் செய்து கொள்ள வேண்டு
மென்று ஆசி கொண்டார்கள். [illegible] அவர் கரு
[illegible] செய்து கொண்டு [illegible]
[illegible] ஆலயத்திற்கு [illegible] யானம் செய்து கொண்டு
வந்தான். வாத்ய கோஷம் முழங்கின. பிராமண ஸ்திரீகள் அலங்
காரம் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். கைகால் சுத்தம் செ
ய்து கொண்டு ஆலயத்துள் சென்று முறை தெரிந்த [illegible]
[illegible]
[illegible] செய்து, [illegible] பூஜை செய்து அவர்
களுடைய ஆசீர்வாதம் பெற்று, [illegible]
[illegible] ஆலயத்திலிருந்து வெளியே

வந்தான். இச்சுவரத்தை உடைய மானைப் போல திவ்ய அலங்கார பூஷி
தனாக வெளியே வந்து அதிகம்பீரமான புன்சிரிப்பு வதனத்துடன்
கூடியவனாய் [illegible] போல் [illegible] அடைந்து அரசர்களையாவ
[illegible]
[illegible] கண்; பின் மெதுவாக நடந்து வந்து கொண்டிருந்தவனை
[illegible] தூக்கிக்கொண்டு வந்தவனுடன் அரசர்க
ளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது [illegible] பார்த்தான்।
தேரில் ஏறி [illegible] அவனுடைய சமீபம் வந்தான். அவர் மற்ற அரசர்க
ள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது [illegible] அவனை
[illegible] கொண்டு [illegible] யுடன் ராமன் [illegible] தொடர்ந்து
[illegible] புறப்பட்டான். ராவணன் தேவர்களுக்கு [illegible]
[illegible] அவமானத்தைப் பொறுக்காமல் [illegible] ராவணன்
தேவர்களுடன் யுத்தத்திற்கு ஆரம்பித்தான். அவர்
களை எதிர்த்து [illegible] யுத்தம் செய்தார்கள் [illegible]
[illegible] பார்க்க அவர் பயப்படாமல் [illegible]
[illegible] அவர்களை அடித்து [illegible]
[illegible] தோல்வியுற்று [illegible]
[illegible]. ராவணன் அவமானத்தை [illegible]
[illegible] - ஜயம் [illegible] செய்வாயாக. நான் [illegible]
[illegible] 26

யுத்தம் செய்து பதினெட்டு தடவை தோல்வியுற்றான், பதினெட்
டாவது தடவை ஜெயித்தான். நமக்கு நல்ல காலம் வரும்வரை ஜெ
ஜயத்தை யடைய வேண்டுமானால் பொறுத்திருக்க வேண்டும் என்றுரைத்தா
ன்। இப்பாண்டவர்கள் உறவினர்களுடன் உக்கிரசேனன் முதலி
யோரால் மதிக்கப்பெற்ற சேனைவீரர்களுடன் கூடியிருந்து கொ
ண்டிருந்தார்கள்॥ கிருஷ்ணன் வேதியனாக கிழப்பிராம்மணவடிவத்தைப்
பொறுக்காமல் ஆச்சரியத்துடன் "நான் கிருஷ்ண
னைக் கொன்று ருக்மிணியைத் திருப்பிக் கொண்டுவராமல் என் நகர
த்தில் பிரவேசிக்கமாட்டேன் இது சத்தியம்" என்று அரசர்களு
க்கிடையில் பிரதிக்ஞை செய்து கிருஷ்ணனைப் பின்தொடர்ந்தான்। ப
லவர்களைக் கொல்லப் பேசிக் கொண்டு போனவர்களைப் பொருதிற்கா
ன். கிருஷ்ணன் அவைகளை எல்லாம் அறுத்து அவனுடைய தே
ர்க்குதிரைகளையும் சாரதியையும் வில்லையும் அறுத்தான். பிறகு அவன்
கத்தியேடுத்துக் கொண்டு கிருஷ்ணனை நோக்கி ஓடிவந்
தான், அவர் அவைகளை தூளாகச் செய்து அவனை வாளால் கொ
ல்ல முயன்றார். ருக்மிணி, "நாதா! என் ஸகோதரனை வதம் செய்வ
து செய்ய வேண்டாம்" என்று வேண்டிக் கொண்டாள். அதனால் அவனைக்
கொல்லாமல் வஸ்திரத்தால் கட்டி, தலைமயிர் முகரோமங்களைத் திருத்
து விகாரமாகச் செய்தார். யாதவர்கள் ருக்மிணியின் வை
யத்தை அறிந்தார்கள்।

பலராமர் க்ருஷ்ணனுடைய ஸமீபம் வந்து கூட வந்திரு
க்கும் ருக்மிணியைப் பார்த்து அவனை அழைத்துவிட்டு சொன்னார்.
டம் - இவனைக் கொல்லாமல் விரூபப்படுத்துவது வதம் செய்வதற்கு
ஸமானம். பந்துவானதால் இவ்விதம் செய்தது சரியல்லவென்று
சொல்லிவிட்டு ருக்மிணியைப் பார்த்து ஸஹோதரனை அவமான
ம் செய்ததால் கோபமாக நினைக்காதே, எல்லாம் அவன
வன் கர்மபலன். மேலும் சுகதுக்கம், உண்மையாகப் பார
க்குமானால் ஆத்மாவின் ஸம்பந்தமும் ஏற்படுவதெல்லாம் மாயையின்
று கூறி அவளும் ஸமாதானம் அடைந்தாள். ருக்மீ தன் ப்ரதிக்
ஞையை அனுஸரித்து நகரத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லாமல் அங்கேயே போ
ஜகடம் என்று ஒரு நகரத்தை நிர்மாணம் செய்து அங்கே வஸித்
தான். பகவான் ருக்மிணியுடன் த்வாரகை வந்து ஸந்தோஷமாக அல
ங்காரம் செய்யப்பட்ட நகரில் பந்துக்கள் அரசர்கள் முதலியவர் ஸபை
கூடியிருந்ததில் சாஸ்திர முறைப்படி வேதமந்த்ர கோஷத்துடன் லக்ஷ்மீ
பதியான பகவான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், லக்ஷ்மியான ருக்மிணியை விவா
ஹம் செய்து கொண்டார். ஜனங்கள் ஸம்மானம் அளித்தார்கள்.
ஸர்வோத்ஸவம் உகந்த கோலாஹலமாக நடந்தது. அந்த
த்வாரகை ஜனங்களும் பரமஸந்தோஷத்தையடைந்தார்கள்.

10-54

சம்பராஸுரவதம்—

நாராயணனும் சமானமான மகன் ப்ரத்யும்னனென்று ப்ரஸித்திபெற்ற
ன். அவன் கிருஷ்ணனுக்கு ருக்மிணியின் புத்ரனாய்ப் பிறந்தான். பிறந்தவுட
னேயே அவனை சம்பராஸுரன் விரோதியாக நினைத்துச் சூதிகா
க்ருஹத்திலிருந்து பொழுது மாயையால் மறைந்து எடுத்துக் கடலில்
எறிந்துவிட்டுச் சென்றான். அந்தக் குழந்தையை ஒரு மீன் விழுங்கியது.
மீன் பிடிப்பவர்கள் மற்ற மீன்களுடன் அந்தப் பெரிய மீனையும் பிடித்து அ
தைச் சம்பரனுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தார்கள். சம்பரனுடை
ய சமையல்காரர்கள் அதை நறுக்கும் பொழுது அதன் வயிற்றில் தெய்வக
தியால் உயிருடனிருந்த பாலனை அடுக்களையில் வேலை பார்க்கு
ம் மாயாவதியினிடம் கொடுத்தார்கள். அவள் ஏனென்று யோசி
க்கும் பொழுது நாரதர் வந்து ரதீ! இவன் உன்னுடைய பர்த்தாவான
மன்மதன் என்றும் மீன் வயிற்றில் வந்த காரணத்தையும் கூறி மறைந்தா
ர். அவன் சீக்கிரத்திலேயே யுவாவாக ஆனதும் மாயாதேவி அவனிடம் ச்ரு
ங்காரமாக நடந்து கொண்டதைப் பார்த்து தாயே இது தகாது என்று கூ
ற அவள் உண்மையைக் கூறி சம்பரனை வதம் செய்ய வேண்டுமென்று மா
யையை உபதேசித்தாள். அவனும் சம்பரனை யுத்தம் செய்ய அழைத்
து விட்டு கோர யுத்தம் செய்து சம்பரன் தோல்வியுற்று மாயாயுத்தம்
செய்தான். ப்ரத்யும்னன் தன்னுடைய ஸாத்விக மாயையால் அதை அழி
த்து வாளால் சம்பரனுடைய தலையை வெட்டி ஸம்ஹாரம் செய்தான்.

தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தார்கள். மாயாவதி தன் யோகசக்தியால
ப்ரத்யும்னனுடன் ஆகாய மார்க்கமாக த்வாரகையிலிருந்த கிருஷ்ணனு
டைய அந்தப்புரத்தில் வந்திறங்கினார்கள். வெகுநாளாக கு
ழந்தையைக் காணாமல் துக்கத்துடன் இருந்த ருக்மிணி கண்டு
என்று ஸந்தோஷித்து ஆச்சர்யத்துடன் கூறின
ர்கள். ருக்மிணி காணாமல் போன புத்ரனை நினைத்தும் பகவானைப்
போன்று உருவத்தையும் இவனுடைய ரூபத்தையும் நினைத்து ஸந்
தேகித்தாள். இந்த ஸமயம் தேவகீ வஸுதேவர் கிருஷ்ணன் பல
ராமர் வந்தார்கள். பகவான் மௌனமாக இருந்தார். இந்த ஸமயம்
நாரதர் வந்து நடந்த வ்ருத்தாந்தங்களைக் கூறினார். தேவகீ வஸுதேவர் ராம
கிருஷ்ணர் ருக்மிணி முதலானோர் தம்பதிகளை ஆலிங்கனம் செய்
து ஆசீர்வதித்தார்கள். மற்ற ஜனங்களும் ஸந்தோஷமடைந்தா
ர்கள் ॥ ஸ்யமந்தக உபாக்யானம் - ஸத்யபாமா பரிணயம் -
ஸத்ராஜித் என்ற யாதவன் ஸூர்யனுடைய பக்தன், அவன் ஸூர்ய பகவானிடத்தி
லிருந்து ஸ்யமந்தகம் என்ற ரத்னத்தைப் பெற்று அதை கழுத்தில் அ
ணிந்துகொண்டு த்வாரகைக்கு வந்தான். ஜனங்கள் அவனை ஸூர்யனென்று நினை
த்து பயந்து பகவானிடம் போய் ஸூர்ய பகவான் வருகிறார் என்று
கூறினார்கள். பகவான் சிரித்துவிட்டு
ஸத்ராஜித் என்றவன் ரத்னத்தை தரித்து வருகிறான் என்று கூறினார்கள் பகவான் சிரித்துவிட்டு

ஸ்யமந்தக ரத்னமணி ஸத்ராஜித் ராஜனென்னுமவனுக்கிருந்தது। அரச
ன் அந்த ரத்னத்தை அலங்காரம் செய்து தன் கிருகத்திலுள்ள பூஜாஸ்
தானத்தில், ப்ராமணர்களுடைய ஸ்வஸ்திவாசன மந்திரத்துடன் வைத்து
பூஜித்தார். அந்த மணியாலிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் எட்டு பாரம் ஸ்வ
ர்ணம் கிடைக்கும். அது இருக்கும் ஊரில், துர்பிக்ஷம், தொத்து வியா
திகள், ஸர்ப்பம் முதலானது, துஷ்ட ம்ருகங்களின் உபத்ரவங்கள் போன்றவை
இவைகளெல்லாம் உண்டாகாது। ஒருஸமயம் அதை யது சக்ரவர்த்தி
யான உக்ரஸேன ராஜாவுக்காக ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் கொடுக்கும்படி கேட்டா
ர். ஆனால் ஸத்ராஜித் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். ஒருஸமயம் அந்த மணி
யைக் கழுத்தில் அணிந்து கொண்டு ஸத்ராஜித்தின் ஸஹோதரன் ப்ரஸே
னன் என்பவன் வேட்டையாடச் சென்றான். அந்த மணியணிந்த ப்ர
ஸேனனைப் பார்த்து ஸிம்மம் அவனைக் கொன்றுவிட்டு ஒரு குகையில்
மணியுடன் நுழைந்தது, அந்த குகையிலிருந்த ஜாம்பவான் ஸிம்மத்தைக்
கொன்று மணியைத் தன் குமாரனுக்கு விளையாடக் கொடு
த்தார். ஸத்ராஜித், தன் ப்ராதா வராமல் போகவே ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் கேட்
டுக் கொடுக்காததால் அவர் என் ப்ராதாவைக் கொன்று மணியை அபஹரித்தா
ரென்று ரஹஸ்யமாக சிலரிடம் கூறிய வார்த்தை ஊர் முழுவதும் பரவி
ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு எட்டியது. ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் தன் மேலுள்ள பழியைத் தீர்க்
க, சில ஜனங்களை அழைத்துக்கொண்டு ப்ரஸேனன் சென்ற வழியே

மேருமலைக்குச் சென்று இடம் தேடல் கொல்லப்பட்ட பரசிவன
னையும் கிங்கரரையும் பார்த்து, பாதாளம் சென்ற வழியே
சென்று கருடியால் கொல்லப்பட்ட இடத்தை அடைந்து கோயிலின்
வாசலில் கண்டார்கள். பகவான் நாரதர் இலங்கையின் வாசலில்
நிறுத்திவிட்டுத் தானே இவராக உள்ளே புகுந்து இலங்கையில் பார்த்
துக்கொண்டிருக்கும் இருந்தவர்களையும் மனைவியைக்
கண்டு அதை அபகரிக்கக் காத்திருந்தார். அவரைப் பார்த்து வளர்ப்
புத்தாய் கூச்சலிட்டாள். அதைக் கேட்டு ராமபாணன் கோபத்து
டன் சண்டைக்கு வந்தார். இருவரும் மற்றவரும் ஆயுதங்க
ளாலும் மல்லாலும் இப்படிக் கோரமான யுத்தம் செய்தா
ர்கள். கடைசியில் ராமபாணன் தோற்றுத் தன் சைன்யத்துடன் தப்
பி அப்பொழுது தென்புறத்துக்கு மறைந்து நாராயணா, சேதுபந்
தம் செய்து லங்காராஜ்யம் ஸர்க்கீலம் [ராம] பிரதாபம் செய்கிறேன்
என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். பகவான் அவரைத் தடுத்துக் கொண்டு
த்து, தான் வந்த காரியத்தைச் சொன்னார். பாதாள ராமபாணன் தன்
மனைவியைத் தனது பதிவிரதையாகவும் மனைவியாகவும் ஏற்றுக்கொண்
டார். பகவானுடன் கூட வந்த நாரதர்கள், பின்னால் [தொ] தொடர்ந்
இலங்கையின் வாசலில் காத்திருந்து விட்ட வீரர்களுடன் [ரத] கூடிக்கொ
ண்டு சென்றார்கள். இலங்கையைத் தன் அதிகாரத்தில் வைத்துக் கொண்டான்

ஸ்ரீ தேவபாகவதராவார் யோகிகளுக்குத் நடத்தி ஸமாப்தியன்று க்ஷேமமாகவந்தார், என்று தேவபாகவதம் /

கேட்டு வ்யாஸர் தேவர் தேவகீ தேவிமுனிவர்க்கு சக்கரங்கர ஜனங்கள் எல்லோ
ரும் தேவும் விக்ரஹ ஸதாரித்தைத் தாவித்தனர். ஶுகர ஜனங்கள் திருவெள்ள
றைமாகவதாவெனும் பெருமாளு துர்க்காதேவியையாராதித்த தை
ய்து அவள் வாலக்ஷ்மி திருவெள்ளறைப் பதியுடன் வந்து சேர்ந்தார். பின்
னைச் சமுத்திரத்திலிருந்து அவரைக் கொல்லவேண்டுமென்று
மண்டாராதார்கள். திருவெள்ளறை ராஜஸபையில் மனிதிருடைத்த வ்யாத்தை
க்களி ஸதாரிகேற்றிலும் கொடுத்தார். அவர் தலையினின்று வருகையுடன்
வராஹிக்கொள்ளும் பெருமாள். பாரத ஆலோசனை செய்து தன்னு
டைய குற்றமும் ஜனங்களுடைய அபராதமும் தீர்க்கவும் திருவெள்ளறையுடைய
ஶ்ரீதியை ஸம்பாதிக்கவும் கருதி வெள்ளைவராஹத்துக்கு உத்தேசம்
செய்திருந்தபோதிலும் ஸத்யபாமையை வியாஹம் செய்து கொடு
த்து மணியையும் கொடுத்தார். பகவான் நம்மைக்கு வேண்டாம்
ஸ்வாமி பக்தர்களுக்கு உம்முடைய இடுக்கண் அதிலிருந்து கிடைக்கும்
ஸ்வர்ணத்தில் பங்கு பெறுகிறேனென்று அவர் சொன்னார்.

ஸ்ரீகோவர்த்தன் ஹஸ்திநாபுரத்தில் பாண்டவர்களுடைய அரக்கு மாளிகை
தீப்பற்றிய விஷயத்தைக் கேட்டு, ஞானக்கண் தெரிந்து கொண்டு போகிறோம் என
சில பார்த்து கேட்டு இடம் போக க்ஷேமம் விசாரித்துவரலாமென்று பல ராம
னுடன் ஹஸ்திநாபுரம் சென்றார். த்ருதராஷ்ட்ரனையும் வீதுரனையும் காந்தா
ரி தேவியாரையும் ஸந்தித்து அவர்கள் துக்கத்தைத் தெரிவித்தார்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்த அக்ரூரனும் க்ருதவர்மனான
பவனும் சததன்வாவைப் பார்த்து ஸத்ராஜித் உமக்கு ஸத்யபாமையை
த் தருவதாகச் சொல்லிவிட்டு க்ருஷ்ணனுக்குக் கொடுத்து மோசம் செய்துவிட்
டான். இந்த அவமானத்தை அடைந்த நீ அவனைக் கொன்று மணி
யை அபகரித்துக் கொள்ளக் கடவாய் என்று தூண்டினா
ர்கள். அத்துஷ்டனும் ஸத்ராஜித் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்
பொழுது ஸ்த்ரீகள் அலறுவதையும் கவனிக்காமல் அவனை
க் கொன்றுவிட்டு மணியை எடுத்துக் கொண்டு சென்று
விட்டான். ஸத்யபாமை அழுது புலம்பி தகப்பனார் சரீரத்தைத்
தைலத் தோணியில் போட்டு வைத்துவிட்டு ஹஸ்தினாபுரம் சென்று க்ருஷ்
ணனிடம் தெரிவித்தாள். அதைக் கேட்ட ராமக்ருஷ்ணர்கள்
வருந்தி ஸத்யபாமையுடன் த்வாரகைக்கு வந்து சததன்வாவைக்
கொன்று மணியைப் பெறுவதற்கு முயற்சித்தார்கள். அதையறி
ந்த அவன் அக்ரூரனையும் க்ருதவர்மனையும் ஸஹாயத்திற்கு அ
ழைத்தான். அவர்கள் மறுத்துவிட்டதால் மணியை அக்ரூரனிட
ம் கொடுத்துவிட்டு குதிரையிலேறி ஓடினான். கிட்டத்தட்ட
க்ருஷ்ணனும் பலராமனும் தேரிலேறி அவனைத் தொடர்ந்தா
ர்கள். சததன்வாவின் குதிரை மிதிலையின் ஸமீபத்தில் களைத்து
விழுந்துவிட்டது. அவன் ஓடினான். இருவரும் தொடர்ந்து

சக்ராயுதத்தால் அவன் தலையை வெட்டி வஸ்திரத்தில் மணியைத்
தேடினார். கிடைக்கவில்லை. வீட்டுக்குக் கொண்டு போனோமென்று பலராமரிட
ம் சொன்னார். அவர் மணியை வேறெவரிடம் கொடுத்திருப்பான்
அதைக் கண்டுபிடித்தால் நான் [illegible] பார்த்து வருகிறேன்
என்று மிதிலைக்குச் சென்றார். அங்கு ராஜரிஷியான ஜனகரைப் பெற்றுப் பல
மாதங்கள் தங்கினார். அந்தசமயம் வந்த துரியோதனனுக்குக் கதாயுத்த
ப்பயிற்சி செய்வித்தார். கண்ணன் துவாரகைக்குச் சென்று ஸத்யபாமையிட
ம் செய்தியைத் தெரிவித்தார். ஸத்ராஜித்தின் அந்திமக்கிரியைகளைக்
கூடத்தினுடன் செய்வித்தார். அக்ரூரரும் கிருதவர்மாவும் பயந்து மணியு
டன் ஊரை விட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். துவாரகையிலுள்ள ஜனங்களுக்கு
மணி ஊரில் இல்லாததால் துர்ப்பிக்ஷம் வேளாண்மை பாதிக்கின்றன என்று
பேசிக்கொண்டார்கள். அக்ரூரர் மணியுடன் காசிக்குச் சென்றுவி
ட்டார். மணியின் மகிமையால் அங்கு மழை பொழிந்து ஆயாசமின்றி
க்ஷாமம் இல்லாமல் ஸுபிக்ஷமாக இருந்தது. அதனால் காசிவாசிகளுக்கு மன
அக்ரூரருடைய தகப்பனார் ஸ்வபல்கரை அழைத்து காசிராஜன் தன்
பெண் "காந்தினி"யை விவாஹம் செய்து கொடுத்ததால் மழை பெய்து
ஸுபிக்ஷம் ஏற்பட்டது. அவரைப் போலவே அவருடைய புத்ரனும் மழை
யை வரவழைப்பார் என்று பேசிக்கொண்டார்கள். இவர்களுடைய வார்த்
தைகளைக் கேட்ட கண்ணனுக்கு இப்படியும் அவர் இதுகாரணமில்லை என்று என
ணினான்.

421

இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்து அக்கிரமம் செய்பவர்களான

பலரும் அதைத் தூர வாசனையால் ஸத்ராஜித்திடமிருக்கும் ஸ்யமந்தகமணியை

த்தி வசமாக்கிக் கொள்ள விரும்பி என்னென்னவோ செய்து கொண்டி

ருந்தனர். ஸததன்வா என்பவன் அவரைக் கொன்று மணி

யை அபகரித்துக் கொள்ளக் கருதினான். ஒருநாள்

இரவு அந்தப்புரத்தில் ஸத்ராஜித் தூங்கிக் கொண்டிருக்க, அவ

ர் பெண் ஸ்திரீகள் அலறுவதையும் கவனிக்காமல் அவரை

க்கொன்றுவிட்டு மணியை எடுத்துக் கொண்டு சென்று

விட்டான். ஸத்யபாமை துக்கம் பொறுக்காமல் பிதாவின் சரீரத்தைத்

தைலத் தொட்டியில் போட்டு வைத்துவிட்டு ஹஸ்தினாபுரம் சென்று கிருஷ்

ணனிடம் தெரிவித்தாள். அதைக் கேட்டு ராமகிருஷ்ணர்கள்

வருத்தத்துடன் ஸத்யபாமையுடன் த்வாரகைக்கு வந்து ஸததன்வாவைக்

கொன்று மணியைப் பெறுவதற்கு முயற்சித்தார்கள். அதையறி

ந்த அவன் அக்ரூரரையும் க்ருதவர்மாவையும் ஸஹாயத்திற்கழை

த்தான். அவர்கள் மறுத்துவிட்டதால் மணியை அக்ரூரரிட

ம் கொடுத்துவிட்டுக் குதிரையின் மேலேறி ஓடினான். கிருஷ்ணபல

ராமர்கள் தேரில் ஏறிக்கொண்டு அவனைத் தொடர்ந்தா

ர்கள். அவனுடைய குதிரை [illegible] மிதிலையின் ஸமீபத்தில் களைத்து

விழுந்துவிட்டது. அவன் ஓடினான். இவர்களும் தொடர்ந்து சென்று

சகாயத்தால் அவன் தலையை வெட்டிய வஸ்திரத்தில் மணியைத்
தேடினார். கிடைக்கவில்லை. வீணாகக் கொன்றுவிட்டோமென்று பலராமரிட
ம் சொன்னார். அவர் மணியை வேறொருவரிடம் கொடுத்திருப்பான்
அதைக் கண்டுபிடித்தாலன்றி நான் த்வாரகையைப் பார்க்க வருகிறேன்
என்றுகூறி மிதிலை சென்றார். அங்கு ராஜ மரியாதையைப் பெற்றுப் பல
மாதங்கள் தங்கினார். அந்த வேளையில் துரியோதனனுக்கு கதாயுத்த
ப்பயிற்சி செய்வித்தார். கண்ணன் த்வாரகை வந்து ஸத்யபாமையுட
ம் செய்தியைத் தெரிவித்தார். ஸத்ராஜித்தின் அந்திமக்கிரியைகளை
உத்தவருடன் செய்வித்தார். அக்ரூரரும் க்ருதவர்மாவும் பயந்து மணியு
டன் ஓடிச் சென்றுவிட்டார்கள். த்வாரகையில் ஜனங்கள்
மணி இல்லாததால் துர்பிக்ஷம் தோன்றுகின்றதென்று
பேசிக்கொண்டார்கள். அக்ரூரர் மணியுடன் காசிக்குச் சென்றுவி
ட்டார். மணியின் மகிமையால் அங்கு மழை பொழிந்து துர்பிக்ஷமி
ல்லாமல் ஸம்ருத்தமாகியிருந்தது. இதனால் காசிவாஸிஜனங்கள், முன்பு
அக்ரூரருடைய தகப்பனார் ச்வபல்கரை அழைத்து காசிராஜன் தன்
பெண் "காந்தினி"யை விவாஹம் செய்து கொடுத்ததால் மழை பெய்து
ஸம்ருத்தம் ஏற்பட்டது. அவரைப் போலவே, அவருடைய புத்ரனும் மகி
மை வாய்ந்தவர் என்று பேசிக்கொண்டார்கள். இவர்களுடைய வார்த்
தைகள் கண்ணனுக்கு எட்டியது. அவர் இது காரணமில்லை என்றுணர்
ந்தான்.

+ பெண்ணின் பாலிகைகள்

அக்ரூரரை அழைத்துவரச்செய்து. உபசாரம் செய்து ப்ரி
யமாகப் பேசி, கொடையாளியே சததன்வா உங்களிடம் கொ
டுத்த ஸ்யமந்தகமணி இருப்பதை நாம் முன்பே அறிவோம்,
ஸத்ராஜித்திற்கு புத்ரனில்லாததால், அந்த மணி தௌஹித்
ரர்களைச் சேரவேண்டியது. இருந்தாலும் ஆசாரமில்லாத
வர்களால் அதை வைத்திருக்க முடியாது, ஆகையால் அது உங்
களிடமே இருக்கட்டும், அண்ணா பலராமன் என்னிடமிருக்கிறதோ எ
ன்று ஸந்தேகப்படுகிறதால், தங்களிடமுள்ள மணியை பந்துக்களுக்
குக் காட்டும். மணியாலிருந்து கிடைக்கும் ஸ்வர்ணத்தால்
நானமான தானதர்மங்கள் யாகங்கள் செய்கிறீர், என்று ஸமா
தான சாதுர்யவார்த்தையால் அக்ரூரர் வஸ்திரத்தில் மறைத்து
வைத்திருந்த மணியை கிருஷ்ணனிடம் கொடுத்தார். அவர் ப
ந்துக்களிடம் காண்பித்துவிட்டு திரும்பவும் அக்ரூரரிடமே
கொடுத்துவிட்டார். இந்தக்கதையைக் கேட்பவர்களும் படிப்ப
வர்களும் ஸகல பாபங்களும் நீங்கி அபகீர்த்தியும் விலகி சா
ந்தியடைவார்கள். ஸத்ராஜித் மணியை பகவான் கேட்டும் கொடு
க்காததும், பக்திமிக்க ஞானியுமான அக்ரூரர்க்கு மணியால் பேரா
சையும் ஏற்பட்டது. பூமிதேவியின் அம்சமான ஸத்யபாமையை
த்தான் அடையவும்; அக்ரூரருக்குத் தான் வைராக்யமுள்ளவன், பக்
தன் க்ருஷ்ணனின் என்ற கர்வத்தை அடக்கவும் பகவானுடைய ஸங்கல்
பம்|| ||

காளிந்தி கிருஷ்ணவிவாஹம் ஸ்வயம்வரம்

ஒரு ஸமயம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களைப் பார்த்து வர இந்திர-
வரத் திருவுள்ளங் கொண்டு ப்ரஸ்தம் சென்றான். பாண்டவர்கள் அவனைக் கண்டவர்களு
டன் பரவசமுடையராக எழுந்து உபசரித்துக் கொண்டாடினார்கள். குந்தி
யையும் வணங்கினான். அவள் தன் ஸோதரன் மகனும் பொருவரனுமானவனைக்
க்ஷேமம் விசாரிப்பவள் அவனுடைய ஸன்னிதியில்
இருந்து கொண்டு வேண்டிய ஸத்காரங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு பெருமையுற்றாள். த்ரௌ
பதியையும் ஸௌபாக்கியம் பெற்றுக் கொண்டு பாண்டவர் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து
ரிக்கப்பட்டு கொஞ்சநாள் மழைக்காலமான நாலு மாதங்கள் அங்கேயே இரு
ந்தான். ஒருநாள் அர்ஜுனன் தன் தேரில் கிருஷ்ணனை
யும் அழைத்துக்கொண்டு வனத்திற்குச் சென்று வேட்டையாடப் புறப்பட்டு
மிருகங்களைக் கொன்று வேட்டைக் களைப்பால் அசறுக்கு அடைந்த
இருவரும் யமுனையில் ஸ்நானம் செய்து ஜலபானம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கை
யில் அங்கு ஒரு அழகான பெண் தபஸ் செய்வதைக் கிருஷ்ணன் அவ
ளை யாரென்று விசாரித்து வரும்படி அர்ஜுனனை அனுப்பினான். அர்ஜுன
னும் அவளிடம் விசாரித்தான். அவள் — நான் ஸூரியனுடைய பெண்
காளிந்தி என்று பெயர். வாஸுதேவனையே கணவனாக அடைய வே
ண்டும் என்று தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். என் தகப்பனால் நிர்மாணம்
செய்யப்பட்ட திவ்ய மாளிகையில் வசித்துக் கொண்டு அச்சுதனுடைய வ
ரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றாள்.

425

+ கிருஷ்ணன் விஸ்வகர்மாவுக்கு ஆக்ஞை செய்து இந்திரப்ரஸ்தம் என்ற நகரை ஸ்ருஷ்டி செய்து கொடுத்தார்।

அதைக் கேட்டு கிருஷ்ணன் அவர்களையும் கூட அழைத்துக் கொண்டு ஹஸ்தினாபுரம் சேர்ந்தார்கள்॥ பாண்டவர்களுக்கு கிருஷ்ணனுடைய ஆக்ஞையால் விஸ்வகர்மா இந்திரப்ரஸ்தம் என்ற நகரத்தை நிர்மாணம் செய்து கொடுத்தான்। பகவான் அங்கு காண்டவ வனத்து அர்ஜுனனுக்கு வெகுமதியாக கிடைத்து அக்னிக்கு காண்டவனத்தை ஆகாரமாகக் கொடுத்தார்। அக்னி பகவான் ஸந்தோஷமடைந்து அர்ஜுனனுக்கு ரதம், காண்டீவதனுஸ், அக்ஷயதூணீர் ரத்னங்களுடன் கவசங்களையும் கொடுத்தார்। அந்த அக்னியிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்ட மயன் ஆச்சர்யமான ஸபையை நிர்மாணம் செய்து கொடுத்தான்। யுதிஷ்டிரர் பரிவாரங்களுடன் த்வாரகையை விட்டு சுப முஹூர்த்தத்தில் ஸபைப் ப்ரவேசித்து ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து கொண்டார்। அப்பொழுது தேவர்ஷி நாரதர் மூலமாக தர்மபுத்திரன் அறிவுரைக்கு ராஜஸூய யாகத்தின் அனுஸரித்து தன் ஸஹோதரர்களை திக்விஜயத்துக்கு கிருஷ்ணனின் கட்டளைப்படி அனுப்பி வைத்தார். பீமனை ஜராஸந்தனை வதம் செய்து பண்ணுண அவர்கள் கிருஷ்ணன் அர்ச்சுனன் ஸஹாயத்துடன் வதம் செய்து கொண்டார்। கோலாஹலத்துடன் அக்ரபூஜை என்பவர்க்கு பண்ணுவது என்பதில், அதை தட்டிக்கொண்டிருக்கிற அடக்கிறவனுக்கு வதம் செய்து கொடுப்பதாக பந்தய மண்டபத்திலிருந்தார் ஒருவராலும் முடியவில்லை।

+துர்க்கம் அக்னி

கிருஷ்ணன் கோஸல தேசம் சென்று அரசனுடைய மரியாதையைப் பெ
ற்றுப் பெண்ணைக் கேட்டார். அரசன் பந்தயத்தைத் தெரிவிக்க கிருஷ்ண
ர் ஏழு வடிவத்தில் ஏழு கொம்புக் காளைகளை அடக்கினார். அரசனு
ம் பத்தினியும் மகிழ்ந்து யானைத் தாஸ தாஸிகளுடன் பெண்ணை
ப் விவாஹம் செய்து கொடுத்தார். அவளை அழைத்துக் கொண்டு துவார
கைக்கு வரும் வழியில் முன்பு காளைகளை அடக்க முடியாமல் தோல்வியு
ற்ற அரசர்கள் தடுத்தார்கள். அவர்களை எல்லாம் அர்ஜுனன் யுத்தம்
செய்து விரட்டினான். கிருஷ்ணன் அவனுடன் துவாரகையை அடைந்தா
ர். மற்றொரு தடவை கிருஷ்ணன் கேகய தேச ராஜபுத்திரியும் தன் அத்தை
பெண்ணுமாகிய ஸ்ருதகீர்த்தி என்பவளுடைய பெண் பத்ரா என்ப
வளை அவளுடைய ஸஹோதரர்கள் விவாஹம் செய்து கொடுக்க ஏற்றுக்
கொண்டார். மத்ர தேச அரசன் பெண்ணான லக்ஷ்மணையை
ஸ்வயம்வரத்தில் ஜயித்து விவாஹம் செய்து கொண்டார். இவ்வாறு
ருக்மிணி, ஜாம்பவதி, ஸத்யபாமை, காளிந்தி, மித்ரவிந்தை, ஸத்யா,
பத்ரா, லக்ஷ்மணை, என்ற எட்டுப் பேர்கள் கிருஷ்ணனுடைய பட்டமஹி
ஷிகள்॥ ॥

நரகாஸுர வதம்

பூமி புத்ரனான நரகாஸுரன் தேவலோகத்தை அபஹரித்ததால் இந்திரன்
பகவானிடம் முறையிட்டான். பகவான் ஸத்யபாமையுடன் கருடவா
ஹனத்தில் ப்ராக்ஜ்யோதிஷபுரம் சென்றார். கிரிதுர்க்கம் ஜல
யாவும்

சஸ்த்ராஸ்த்ரங்களை பாணங்களாலும், ஜல, அக்னி, வாயு அஸ்த்ர
ங்களை சக்ராயுதத்தாலும், கத்தியால் மோபாசங்களையும் அறுத்து ச-
ங்கநாதத்தால் யந்த்ரங்களையும் அழித்து கோட்டையை கதா
யுதத்தால் பிளந்து பாஞ்சஜன்ய சங்கநாதம் செய்தார். ஜலத்தில்
தூங்கிக்கொண்டிருந்த முரனென்ற அஸுரன் ஐந்து தலைகளையுடையவனாக
வந்து யுத்தம் செய்ய வந்தான். பகவான் யுத்தம் செய்து சக்ராயு
தத்தால் அவனுடைய தலைகளை வெட்டி ஸம்ஹாரம் செய்தார். அதனா
ல் அவர் முராரி எனப்பட்டார். முரனுடைய ஏழு பிள்ளைகள் படையுடன்
சேனாபதியுடன் யுத்தம் செய்து பகவானால் கொல்லப்பட்டார்கள்.
பௌமாஸுரன் ஸைன்யங்களுடன் யுத்தம் செய்தான். யானை
படைகளை கருடன் சிறகுகளால் அடித்து விரட்டினான். நரகன்
சக்தி ஆயுதத்தால் கருடனை அடித்து அது வீணானதால் சூல
த்தை ஏந்தி யானை மேலிருந்து பகவான் மேல் ப்ரயோகம் செய்யு
முன், பகவான் ஸுதர்சன சக்ரத்தால் கிரீடம் குண்டலங்களோடு கூடிய
அவனுடைய தலையை வெட்டினார். தேவர்களும் ரிஷி
களும் புகழ்ந்து பூமாரி பொழிந்தார்கள். பூமிதேவி குண்டலங்கள்
வைஜயந்தி மாலை, வருணனுடைய குடை, ரத்னமணிகளை பகவானி
டம் அர்ப்பணம் செய்து ஸ்தோத்ரம் செய்தாள். ஸர்வலோகநாயக!
நரகனுடைய புத்ரனான இவன் (பயந்தவன்) உங்கள் பாதங்களில் சரணமடைகிறான்

தாக்கின்ன கையை திவான் சிலைவைத்து அபயமளிக்கவேண்டுமென
ன்று பிரார்த்தனை செய்தார். அவரும் அபயமளித்து திருக்கையை
மாணிக்கக் கல்லென்றார். அங்கு திருக்கரங்கள் அபகரிக்கப்பட்டு இன்றும்
திருத்திய பதினெண்ராயரும் ராஜாக்கள் வினைகளைக் கண்டார். அவர்கள்
எல்லோரும் திருவடிகளைப் பார்த்தவர்களாக வேண்டிக்கொண்டதா
ல் அவர்களைப் பெற்றுக்கொண்ட பெருமாள் கொல்லுவாராகக் கூ
று, [illegible] ஆழ்வார்கள், ராஜகோ
புரமெல்லாம் பாடினார்கள். இவைகளையும் அறிந்தனர். அங்கே
திருவேங்கடம் சென்று, கரங்கள் அபகரித்துப் பறிக்கப்பட்டு இன்
[illegible]
[illegible] சத்ய பாமையோடும் [illegible]
[illegible]
[illegible] மேல் வைத்து [illegible] கொண்டார்
சத்யபாமையை [illegible] வைத்தார் [illegible]
[illegible] செய்த பகவான் [illegible]
[illegible]
[illegible] பதினெண்ராயரும் [illegible]
[illegible]
[illegible] கொண்டார். அவர் [illegible]
[illegible] செய்திருக்கிறார்கள் ॥ (10-59) ॥

[illegible] —

[illegible] அ. [illegible]

[illegible]

[illegible]

இருந்தார்கள். அப்பொழுது [illegible] கொண்டு [illegible] பகவான் [illegible]

[illegible] ராஜ்யம், தனம், [illegible] பலம், [illegible] தேவரான [illegible]

உள்ளவர்கள் [illegible] தேவரான [illegible] அவர்களுக்கு

[illegible] செய்து [illegible]

[illegible] அப்படி இருந்தும், அவர்கள் [illegible]

[illegible] நாங்களோ, மற்ற அரசர்களுக்கு

பயந்து [illegible] மத்தியில் வாழ்கிறோம் [illegible] அரசர்களுடன்

[illegible] கொண்டோம். எங்களுக்கு [illegible]

[illegible] எங்களுடைய [illegible] பாவிகள் [illegible]

[illegible] எங்களுக்கு [illegible] எங்களைச் சேர்ந்த [illegible]

[illegible] ஆகையால் [illegible]

[illegible] இவ்வளவு [illegible]

[illegible] பார்த்தவராக [illegible]

[illegible] அனுபவிக்கிறார்கள். [illegible]

[illegible] உள்ளவர்களுக்கு [illegible]

[illegible] அழகாக [illegible]

நீயோ ஏதோ சில உபாதானக்காரர்கள் என்னைப் புகழ்வதை
க்கேட்டு ஏமாந்து ஆலோசிக்காமல் என்னைக் கணவராக வரித்து
விட்டாய். ஆகையால் நல்லவா க்ஷத்திரியன் உனக்குப் பொருத்தமா
ன ஒரு ராஜகுமாரனைக் கணவனாக வரித்துக்கொள். அதுவு
ம் இம்மையோடு மறுமைப் போகங்களுக்கும், இகபரங்களை
த்தவத்திரன் ஆராய்ந்தும் தெய்வமேனோ ஏராதிகள் பலத்தவ
செல்வம் கொண்டவர்கள் அவர்களுடைய செல்வத்தை அடக்கவே
அவர்களை வெறுத்து உன்னை அபகரித்து வந்தேன். உண்மையில் நம
க்கு பார்வையே புத்திரன் பொருட்கொண்டு வென்றிருப்பதுதல்லவா
யாது. ஆத்மாவைப் பற்றியே பூர்ணமாக இருக்கிறோம். என்னுடைய
னேவர்க்க ஒருமித்திருந்தும் யாராலும் இருப்பதால் கன்னாமணி (தன்னி) செம்மை
தான் பற்றுதல் உள்ளவர் என்று நினைக்கின்றீர் செல்வத்தை அட
க்கவே இவ்வாறு) கூறினேன். விசேஷமாக இதுவரை கேட்டறியாத
டமான வார்த்தையைக் கேட்டு கண்ணீர் பெருகி நிலைகுலைந்து
கால் கையும் நடுங்கி மூர்ச்சித்து பேசமுடியாமல் உட
னே தேக கதையால் விழுந்தாள். அவளுடைய
நிலைமையைக் கண்டு பகவான் கட்டிலிலிருந்து கட
டலை இறங்கி அவளைத் தூக்கி நிறுத்தி கண்ணீரைத் துடைத்து
அணைத்து சமாதானம் செய்தார். பகவான் - பிரியே! கோபிக்
காதே.

நீ என்ன பதில் சொல்லுவாய் என்று கேட்க வேடிக்கையா
கப் பேசினேன், பரபரப்புறுவதெறிப்பு, கடைக்கண் பார்வை
இவைகளுள்ள கோபத்துடன் கூடிய உன்னுடைய மேனியின்
அழகைக் காண விரும்பினேன். பக்தர்களுக்கு அன்புள்ள
மனைவியுடன் இருந்தோரம் வேடிக்கையாகப் பேசுவது ஒரு
ஆனந்தம்
லாபம் இதையறியாமல் பயந்துவிட்டாயே என்று கூறினார்.
அதைக் கேட்டு ருக்மிணி பகவான் தன்னைக் கைவிட மாட்
டார் என்று பயம் நீங்கி லஜ்ஜையுடன் பகவானுடைய முக
த்தைப் பார்த்துக் கொண்டு - தாங்கள் மிக்க கணமாயவை
க்கடந்தவர், நானோ மாயைக்கு உட்பட்டவள், வெளிவிஷயங்
களில் கட்டுண்ட இந்திரியங்களாகிய வேடர்களுக்கு பய
ந்து ஸமுத்ரம் போன்ற மனதுக்குள் அறிவுப் பொருளாக ஒளி
ர்கிறீர், உங்கள் பக்தர்களுடைய செயல்களையே அறியமுடி
யாத போது உங்களுடைய செயல்களை எப்படி அறியமுடியும்;
பணத்தால் செல்வம் கொண்டவர்களால் நீர் அறியமுடியாதவர்;
நீர் உத்தமபுருஷார்த்தமான அகண்டானந்தமே பரமானவர்க்கு
ளையால் உம்மை அடைய லோகத்தையே துறந்து ஸந்யாஸிகளா
கிறார்கள், இவ்வாறு உங்களுக்கும் எனக்கும் பலவாதத்திலும்
ஸமத்வம் இல்லையாம், இருந்தாலும், நீர் ஆத்மாராமராக இரு
க்கிறீர்.

லோகநாயகன் இவ்வுலகும் மறுவுலகில் ஸகல இஷ்டங்களையும்
அளிப்பவர், பக்த பராதீனர் ஸம்ஸாரத்தில் உழலும் எனக்கு இந்த
ஜ்ஞானமுடைய பாத சேவை செய்யும் ஆனந்தத்தை அளிக்கவே
ண்டும்; தாங்கள் அறிய சிசுபாலாதிகள் உங்களிடம் பக்தியில்லா
தவர்களுக்கு எதிரிகளாக அமையட்டும்; வ்யபசாரியான
ஸ்திரீயை பரிபாலனம் செய்பவன் இவ்வுலகிலோ மறுவுலகிலோ ஸு
கத்தையடைய மாட்டான் என்று ஸ்ருதிகள். பகவான் - இவ்வாறு உன்
னுடைய பதில் கேட்கவே ஆசைப்பட்டேன்; என்னிடம் உனக்கு
உறுதியான பக்தியிருப்பதால் உன் இஷ்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேறும்,
உன்னுடைய பதிவ்ரதா தர்மமும் [illegible] அறிந்தே
ன்; எல்லா லோகமும் பெரிய ஐச்வர்யத்தை உடைய என்னையடைந்த
[illegible] அநுபவித்து அறிந்தேன் என்று பகவான் கூ
றினார். இவ்வாறே பகவான் மற்ற பத்னிகளின் கிருகத்திலும் கி
ருஹஸ்தனாய் லோகரீதியாய் க்ருஹஸ்த தர்மங்களை அனுஷ்டித்துக்
கொண்டிருந்தார்॥ ருக்மிணியின் புத்ரன் ப்ரத்யும்னன், அ
வன் ருக்மியின் புத்ரியான ருக்மவதியை ஸ்வயம்வரத்தில் விவாஹம்
செய்துகொண்டான். கிருஷ்ணனுடைய ஸ்திரீகளுக்கு ஒவ்வொரு
வருக்கும் பத்து புத்ரர்கள். [illegible] பரம்பரையால் உண்டானவர்கள் கோடி
க்கணக்கானவர்கள். ப்ரத்யும்னனுடைய புத்ரன் அநிருத்தன்.

ருக்மிணியின் பெண் சாருமதியை கிருதவர்மாவின் புத்ரன் விவா
ஹம் செய்து கொண்டான். ருக்மீ தன் தௌஹித்ரனான அநிருத்தனுக்
குத் தன் பௌத்ரியான ரோசனையை விவாஹம் செய்து கொடுத்தான்
போஜகடத்தில் நடந்த அந்த விவாஹத்திற்கு ருக்மிணீ ராமகிருஷ்ண
கள் எல்லோரும் சென்றிருந்தார்கள். கலிங்க அரசன் முதலான துஷ்ட
ர்களால் தூண்டப்பட்ட ருக்மீ பலராமரை சூதாட அழைத்தான். அந்
த சூதாட்டத்தில் பலராமர் ஜெயித்தும் துஷ்ட அரசர்கள் ருக்மிக்
கு ஆகாசவாணி பலராமரே ஜெயித்தார் என்று கூறியும் பலராமரை அவ
மமடைந்தார் என்று பரிஹாசம் செய்தான். ராமர் கோபத்துட
ன் இரும்பு தடியால் ருக்மியை அடித்து வதம் செய்து கலிங்க அர
சனுடைய பற்களை உடைத்தார். மற்றவர்கள் ஓடிவிட்டார்கள். அநி
ருத்த தம்பதிகளை அழைத்துக்கொண்டு த்வாரகை வந்தார்கள்॥

உஷாபரிணயம்

மஹாபலியின் நூறு புத்ரர்களில் ஜேஷ்டனும் சிவபக்தனுமான பாணாஸு
ரன் சோணிதபுரத்தில் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்துவந்தான். பரமசிவன்
தாண்டவம் ஆடும்போது வாத்யம் வாசித்தான். ஸந்தோஷமடைந்து அதனால் சிவன்
அவனுக்கு ஆயிரம் கைகளை அளித்தார். தேவர்கள் அவனுக்கு சேவ
கர்களாக ஆனார்கள். என்ன வரம் வேணும் என்று கேட்டார். பாணா
ன் என் நகரத்தை காவல் காக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொ
ண்டான்.

அவ்வாறு மேவாமலிருந்தார். விசேஷமாய் அவன் பக்கத்திலிருந்து சில
சினங்களில் வழியிருந்து வணங்கி ஜெயமாக தேவர்களுக்குத் தலைவரான அவ
ரிய ஆயுதங்களைக் கொண்டு வீண் சண்டையாகவே இருக்கிறது. இவ்வளவோ
கடல்களிலும் என்னுடன் யுத்தம் செய்வதற்கிணங்குவது வேறு யாருமில்
லை. அப்படியிருந்தும் தேவாசுரர்களுடன் பல காலம் போர் யுத்தம்
செய்ததைப் பார்த்தேன். அவைகளெல்லாம் போய்விட்டன என்று கூறினா
ன். அதைக் கேட்ட பிரமதேவன் கோபங் கொண்டு ஏ தேவனே! உன்
னுடைய கொழுப்பு மிகுந்துவிட்டது. நான் உனக்கு ஒப்பமானவரு
வருடன் யுத்தம் ஏற்படும். அதனால் உன் கொழுப்பு அடங்கும் என்
று கூறினார். பாணன் சந்தோஷமடைந்து அந்த யுத்தத்தை எதிர்பார்த்திரு
ந்தான். அவனுக்கு உஷா என்று ஒரு பெண். அவள் ஒருநாள்
ஸ்வப்னத்தில் ஒரு அழகிய புருஷனைப் பார்த்து ஆனந்தமடைந்து
அவனுடன் சேர்ந்தாள். பாணனுடைய மந்திரி கும்பாண்டனு
டைய பெண் சித்ரலேகா, உஷாவின் தோழி, உஷாவிடம் யாரைத் தே
டுகிறாய் போல் தோன்றுகிறதே என்று கேட்டாள். உஷா ஸ்வப்ன
த்தில் நீலமேக ஸ்யாமளனான ஒரு அழகனைக் கண்டேன். அவனைப்
பிரிந்துவிட்டேன். உடன் சென்றுவிட்டான் என்று கூறினாள். சி
த்ரலேகா – அந்த புருஷனை நான் கண்டுபிடிக்கிறேன்.
கவலைப்படாதே என்று கூறி, தேவர் முதலான பல பேர்களின் சித்ரம்,
யாதவர்களையும் ராமகிருஷ்ணர்களுடையதும் சித்ரங்களையும் வரைந்து

+பணிரெண்டு அக்ஷௌஹிணி

அநிருத்தனுடைய சித்ரத்தை தெரிய உடன் லஜ்ஜையுடன் தலைகுனிந்து இவன்தான் என்று சொன்னாள். சித்ரலேகா கிருஷ்ணனுடைய பேரன் என்று அறிந்து தன் யோகசக்தியால் த்வாரகைசென்று தூங்கிக்கொண்டிருந்த அநிருத்தனை உஷாவின் அந்தப்புரத்தில் சேர்த்தாள். இருவரும் ரஹஸ்யமாக ஸகல போகங்களுடன் ஸந்தோஷமாக சில காலம் இருந்தார்கள். அங்கிருந்த காவலாளிகள் உஷாவின் இலக்ஷணங்களால் புருஷ ஸம்பந்தம் இருக்கும் என்று நினைத்து பாணனிடம் தெரிவித்தார்கள். பாணன் அங்கு வந்து அங்கிருந்த அநிருத்தனைப் பார்த்தான். உஷாவுடன் சூதாடிக்கொண்டிருந்தவன். அவனைப் பிடிக்க பாணனுடைய வீரர்கள் ஆயுதங்களுடன் சூழ்ந்தார்கள். அநிருத்தன் அங்கிருந்த இரும்புத்தடியால் அவர்களை அடித்து விரட்டினான். பிறகு பாணன் நாகபாசத்தால் அவனைக் கட்டி காராகிருகத்தில் அடைத்தான். உஷா வருந்தினாள்.

துவாரகையில் வெகுகாலமாக அநிருத்தனைப் பார்க்காது யாதவர்கள் துக்கத்துடன் இருந்தார்கள். அநிருத்தன் பாணனுடைய காராகிருகத்தில் இருப்பதை நாரதர் மூலம் அறிந்து ராமகிருஷ்ணர்களுடன் யாதவ ஸைன்யங்கள் சோணிதபுரத்தை முற்றுகையிட்டார்கள். பரமசிவன் ஸதியர்களுடனும் புத்ரர்கள் பூதகணங்களுடனும் நந்தி வாஹனத்தில் ஏறிக்கொண்டு ராமகிருஷ்ணர்களுடன் யுத்தம் செய்தார்.

கிருஷ்ணனும் சிவனும், ப்ரத்யும்னனும் குஹனும், கும்பாண்டன்
கூபகர்ணன் இவர்களுடன் பலராமர், ஸாம்பனும் பாணபுத்ரனு
ம், ஸாத்யகியும் பாணனும், இவ்விதம் எதிரிகளோடு இவர் சேர்ந்து
யுத்தம் செய்தார்கள். இதைக் காண தேவர்கள் ஆகாயமார்க்கத்தி
ல் கூடினார்கள். சிவகணங்களை வைஷ்ணவ பாணங்களால் ஓட்ட
டினார். சிவனும் கிருஷ்ணனும் அஸ்திரங்களை ப்ரயோகித்துக்
கொண்டார்கள். கிருஷ்ணன் சிவனை மயங்கச் செய்து பாணனுடைய ஸை
ன்யங்களை வதம் செய்தார். ஸ்கந்தன் சேனாபதிகளும் பராஜ
யமாகிப்போனார். கிருஷ்ணனுடன் சண்டை செய்ய வந்தான், ஒரே ஸம
யத்தில் ஐநூறு கைகளில் வில்லுகளை ஏந்தி யுத்தம் செய்தான். கிரு
ஷ்ணன் அவனுடைய வில்கள் தேர் ஸாரதி குதிரைகளை அழித்தார்
அதைக் கண்டு பாணனுடைய தாயார் கோடரா, நிர்வாணமாக கிரு
ஷ்ணன் முன் தோன்றினாள். பகவான் முகம் திருப்பி பராமுகமா
யிருந்தார், பாணன் நகரத்திற்கு ஓடிவிட்டான். பிறகு மூ
ன்று தலைகளுடைய மாஹேச்வர ஜ்வர தேவதை கிருஷ்ணனை
எதிர்க்க, வைஷ்ணவ ஜ்வரம் அதை ஜெயித்தது, மாஹேச்வர ஜ்வரம்
கிருஷ்ணனை சரணமடைந்து உம்முடைய ஜ்வரத்தால் தாபமடைந்தேன்,
என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். தங்களுடைய பாதஸேவை செய்யாத
வர்களுக்கே தாபம் ஏற்படும் என்று ஸ்துதி செய்ய - பகவான் - உனக்கு
பயம் வேண்டாம், நம் இருவர் ஸம்வாதத்தை நினைப்பவர்களுக்கு

ஜ்வரபயம் கிடையாதென்று கூறி சிவஜ்வரம் வணங்கி
ச் சென்றது. பிறகு பாணன் பல ஆயுதங்களுடன் வந்து கிருஷ்ண
னுடன் யுத்தம் செய்தான். அவர் அவனுடைய ஆயுதங்களை அழித்து கை
களை வெட்டினார். சிவன் தன் பக்தனுக்காக வந்து - நீரே பரப்ரம்
மம், வாசுதேவன், உம்முடைய மாயையால் மயங்கியவர்கள்
ஸம்ஸாரத்தில் உழலுகிறார்கள், உம்முடைய கிருபையால் மனிதஜன்
மத்தை அடைந்தும் பக்தி செய்யாதவன் வஞ்சிக்கப்பட்டவன், என்
று ஸ்துதி செய்து, இவன் என்னுடைய பக்தன். அபயமளித்திருக்கி
றேன். ஆகையால் கிருபை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொ
ண்டார். பகவான் - அப்படியே ஆகட்டும், என் பக்தனான மஹாபலி
யின் புத்திரன் இவன். ஆகையால் நானும் கொல்லக்கூடாது, இவனு
டைய கொழுப்பு அடங்கவே தான் கைகளை வெட்டினேன். மீதியு
ள்ள நான்கு கைகளுடன் பயமில்லாமல் இருக்கட்டும், என்று கூறி
னார். பாணன் பகவானை வணங்கி அநிருத்தனையும் உஷையையும்
ஐச்வர்யங்கள் வஸ்திராபரணங்கள் இவைகளுடன் த்வாரகைக்கு
அனுப்பிவிட்டான். சிவனிடம் விடைபெற்றுச் சென்று பகவான்
தம்பதிகளுடன் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட வாத்யகோஷங்களுடன்
ஜனங்கள் எதிர்கொண்டழைக்கத் த்வாரகை சென்றார். சிவனுக்கும் கிரு
ஷ்ணனுக்கும் நடந்த யுத்தம், ஸ்ரீ க்ருஷ்ண விஜயம் இவைகளைக் கேட்டாலோ
படித்தால் அபஜயம் ஏற்படாது.

நிருக உபாக்யானம் —

ஒரு சமயம் யாதவர்கள் த்வாரகையின் பக்கத்திலுள்ள வனத்தில் வி-
ளையாடச் சென்றார்கள். விளையாடி விட்டு ஜலம் குடிக்கச் சென்ற போ-
து கிணற்றில் ஒரு ஓணானைக் கண்டார்கள். மலை போன்ற சரீரத்தைக் கண்டு கயி-
றுகளைக் கட்டி இழுத்தும் அவர்களால் முடியாமல் க்ருஷ்ணனிடம் கூறினார்கள்.
அவர் வந்து இடது கையால் தூக்கி வெளியே எடுத்தார். உடனே அது ஒரு தே-
வனாகிவிட்டது. தேவபுருஷனாகக் காணப்படும் நீர் யார் என்று கேட்டார். அவர் நான்
இக்ஷ்வாகு மஹாராஜனின் புத்ரன் ந்ருகன் என்ற பெயருடையவன். அன-
ந்த கோதானங்கள் செய்தேன். ஒரு சமயம் ஒரு ப்ராம்மணனுக்குக் கோதா-
னம் செய்த பசு அவரிடமிருந்து ஓடி வந்து என்னுடைய பசுக் கூட்டத்தில்
சேர்ந்து விட்டது. அதை நான் அறியாமல் மற்றொரு ப்ராம்மணனுக்குத் தானம்
செய்தேன். அந்தப் ப்ராம்மணர்கள் இருவருக்கும் இது என்னுடையது என்-
று விவாதம் ஏற்பட்டு என்னிடம் வந்தார்கள். நான் விவாதம் வேண்டாம்
உங்களுக்கு வேண்டிய பசுக்களைத் தருகிறேன் என்று கூறியும் அவர்கள்
மறுத்து விட்டார்கள். நான் மரணமடைந்து யமலோகம் சென்றேன். யமன்-
நீர் ஏராளமாக தானதர்மங்கள் செய்திருக்கிறீர். சிறிது பாபமும் உண்டு. என்ன
பலனை முதலாவது அனுபவிக்கிறீர் என்று கேட்டார். நான் பாப பலனை முதலில்
அனுபவிப்பதாகக் கூறியதும் ஓணான் ஜன்மத்தை அடைந்தேன். ஜென்மா-
ந்தர பக்தியால் நினைவு இருக்கிறது. பரமாத்மாவின் தங்களுடைய தரிசன-
ம் கிடைத்தது. எனக்கு அனுமதி கொடுங்கள் என்று ஜன்மாவருத்துப-

தங்களிடம் எனக்கு பக்தி இருக்கட்டும், வாஸுதேவனுக்கு
நமஸ்காரம் என்று கூறி ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து விமான
த்தில் ஏறி புண்ய லோகம் சென்றான். பிறகு க்ருஷ்ணன் ஸமீபத்தி
லிருப்பவர்களிடம் ப்ராம்மண ஸொத்து அபகரித்தவனை எரித்துவிடு
ம், காலகூட விஷத்தையாவது சிகித்ஸை செய்யாமல் தடுக்க முடி
யலாம், ப்ராம்மண த்ரவ்யத்தை அபகரிப்பதால் விளையும் [illegible] தடுக்
க முடியாது, விஷம் சாப்பிட்டவனை மாத்திரம் கொல்லும், ப்ராம்மண
தனம் குலத்தையே அழித்துவிடும். பயத்தை உண்டுபண்ணும் ப்ரா
ம்மண த்ரவ்யத்தை வாங்கினால் மூன்று தலைமுறையை அழித்துவி
டும், பலாத்காரமாக அபகரித்தால் முன் பத்து, பின் பத்து, தன்
னைத் தொடர்ந்த தலைமுறையை அழித்துவிடும், உத்தம ப்ராம்மணர்
களிடம் நிந்தை செய்தால் பல விதவிதங்களான நரக துக்கம் ஏற்படும்;
ப்ராம்மணன் குற்றம் செய்தாலும் அவனிடம் த்வேஷம் வேண்டாம்,
தர்மங்களை [illegible] அறியாமல் செய்த ப்ராம்மண அபசாரத்
தாலேயே ந்ருகன் அநேக வருஷங்கள் ஓணானாக நேர்ந்தது என்பதை
நினைவு கொள்ளுங்கள் என்று கூறி த்வாரகைக்குச் சென்றார் ॥ 10-64 ॥
ஸ்ரீ பலராமர் நண்பர்களைப் பார்த்து வர கோகு
லம் சென்றார், கோபாலர்கள் அவரை உபசரித்து பரஸ்பரம் க்ஷேமம் வி
சாரித்துக் கொண்டார்கள். கோபிகைகள் க்ருஷ்ணனுடைய
லீலைகளை நினைத்து, நாங்கள் தாய் தந்தையர் ஸஹோதரர்கள்

பார்ப்பார்கள் புத்ரர்கள் ஸ்நேஹிதர்கள் பந்துக்கள் மற்றெல்லாவற்
றையும் தியாகம் செய்து சேவை செய்த எங்களை விட்டுச் செல்கின்றீ
ரே; எனக்கு நினைக்கிறதா என்று கேட்டு ராமரிடம் அழுதார்கள்.
அவர் அவர்களை ஆதரியமாக ஸமாதானம் செய்தார்; வைகுந்த,
பத்ராத
காலம் நிறைந்த கோபர்கள் அங்கே யமுனை வனங்களில் அவர்களு
டன் ஸந்தோஷமாக இருந்தார். அங்கு யமுனையை பானம் செய்ய
அவள்
த்தால் யமுனையை அழைக்க வராததால் கலப்பையால் இழுத்தார்; யமு
னை பயந்து பிரார்த்தி செய்ய அன்று அவளிடம் சரணமடைந்தாள், பாரதியிடமா
ர், பாரிஜாத்திகளுடன் யமுனையில் கிரீடை செய்தார். உயர்ந்த ஆடை ஆ
பரணங்களை அணிந்தான் அவைகளை அணிந்து ஐராவதம் போல் ஜொ
லித்தார். பலராமர் யமுனையை இழுத்ததால் அந்த அடையாளம் இப்பொ
ழுதும், கோகில வாஸம் கிராமங்களும் ஏவிழுபோல் குழிந்து...

பலராமர் கோகுலம் சென்றிருந்த பொழுது ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர் காசிராஜ
பௌண்டரகன், பகவானைப் போலவே தானே சின்னங்களைப் போலியாக த
ரித்து அவைகளில் சங்கு சக்ராதிகளை தரித்து கௌஸ்துபம் வனமாலை மு
தலியவற்கள் அணிந்து கிருஷ்ணனுக்கு ஒரு தூதனை அனுப்பினான்
தூதன் துவாரகையில் ஸபையிலிருந்த கிருஷ்ணனிடம் வந்து நான
தான் உலகத்தை ரக்ஷிக்க அவதாரம் செய்த உண்மையான வாஸுதே
வன், நீ என்னைப் போன்ற வேஷங்களையும் வாஸுதேவன் என்ற
பெயரையும் விடவேண்டும் இல்லையேல் என்னை சரணமடைய

வேண்டும் என்ற அரசனுடைய அறிக்கையைத் தெரிவித்
தான். அந்த தூதனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு பகவான் சி
ரித்துவிட்டு பகவான் - யுத்தத்தில் உன் அரசனை கழுகு நாய்களுக்
கு ஆகாரமாகச் செய்துவிடுகிறேன் என்னுடைய அடையாளத்தை அ
வனுக்குக் காட்டுகிறேன் என்று கூறும்படிச் சொல்லியனுப்பிவிட்டு காசிக்கு
ச்சென்றார். காசிதேசத்தரசன், பௌ
ண்டரகனுடைய நண்பன், அவன் மூன்று அக்ஷௌஹிணி சை
ன்யங்களுடன் பௌண்டரகனுடன் சேர்ந்துகொண்டான்,
இவனுடைய இரண்டு அக்ஷௌஹிணி ஸைன்யங்கள் தன்னைப் போ
ல நாடக வேஷதாரியான அவனைப் பார்த்து பகவான் சிரித்து யுத்
தம் செய்து சக்ராயுதத்தால் அவன் தலையை அறுத்து காசி
ராஜனுடைய தலையை அறுத்து அவனுடைய அரண்மனை வாசலி
ல் விழச்செய்தார். பௌண்டரகன் போல நானும் வாஸு
தேவன் என்று க்ருத்ரிமம் செய்துகொண்டிருந்ததால் பகவா
னுடைய ஸாயுஜ்யத்தையடைந்து முக்தி பெற்றான். பகவான் ஜயத்து
டன் த்வாரகை வந்தார். காசிராஜனுடைய புத்ரன் ஸுதக்ஷிணன்
பரமேச்வரனை ஆராதித்து கிருஷ்ணனைக் கொல்லும் உபாயத்தை
வரமாகக் கேட்டான். பரமசிவன் - நீ ப்ராமணர்களுடன் ஆபிசார
ஹோமம் செய் அதிலிருந்து பூதகணங்களுடன் அக்னி தோன்றி உ
ன்னுடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவான், ஆனால் ப்ராமணர்க

ஜக்கு அநுகூலமானவரிடம் அவனை ஒப்புவிக்கப் போகிறேனென
என்று சொன்னார். அவனும் ஆசமநம் செய்து அக்கினிக்குண்டத்தி
லிருந்து அக்நிபகவான் கரத்தில் தண்டு கொண்டு தோன்றினவ
ரைக் கண்டான். காட்டுத்தீ போன்ற அந்தப் பெருந்தீக்கண்டு ஜ
னங்கள் பயந்து பகவானை சரணமடைந்தார்கள். அவர் அபய
மளித்து பக்கத்திலிருந்த ஸுதர்சனத்தை ஆக்ஞை செய்ய அது ஆ
யிரமாக்கினியைப் போல அந்த அக்கினி ஸைந்யத்தினையும் யாகமண்ட
பத்தியைத் தவர்களையும் எரித்து, ஸுதர்சனம் காசியில் வந்த
யும் எரித்துவிட்டு பகவானுடைய ஸமீபம் வந்து சேர்ந்தது.
இதைக் கேட்டால் பாபங்கள் நீங்கும்.

ஸுக்ரீவனுடைய மந்திரியான த்விதன், நரகாஸுரனுடைய நண்ப
ன். அவன் கிருஷ்ணன் நரகாஸுரனை வதம் செய்ததால் கோபங்கொண்
டு துவாரகையை அடைந்து நகரங்களையும் கிராமங்களையும் எரித்து வன
ங்களை அழித்தும் ஆச்ரமங்களை அபஹரணம் செய்தும் ஸ்திரீபுருஷர்களை கு
கைகளில் அடைத்தும் இன்னும் பல உபத்திரவங்களைச் செய்து வருகிறா
ன். அவ்விடம் பலராமர் ஸ்திரீகளுடன் பாடிக்கொண்டு உல்லாஸமாக கி
ரீடித்திருந்தார். பாட்டைக் கேட்டு அங்கே வந்து ஸ்திரீகளைப் பரிஹாஸம்
செய்தும் பலராமனுடைய மத்திய பாத்திரத்தை உடைத்தும் பல துஷ்ட
ங்களைச் செய்தான். பலராமர் கலப்பையை உலக்கை ஆயுதங்களை எடுத்தார்.
அவன் மரங்களைப் பிடுங்கி அடித்துப் பாறைகளை வாரியெறிந்து சண்டை

செய்தான், கடைசியாய் பலராமர் அவனுடைய கிருகங்களை

கலப்பையால் இழுத்துக் கொண்டார், நல்லோர்களிற் புகழ்பெற்ற

னர்॥ துரியோதனனுடைய பெண் லக்ஷ்மணை என்பவளைக்

கிருஷ்ணகுமாரனான ஸாம்பன் ஸ்வயம்வரத்தில் அபகரித்தான். கர்ணன்

துரியோதனன் முதலானோர் பொறுமையுடன் அவனைக் கட்ட முய

ன்றனர். ஸாம்பன் வந்த அறுவர்களையும் தான் ஒருவனாகவே

நின்று பாணங்களால் பொருது யுத்தம் செய்தான். அவர்கள் ஸாம்ப

னுடைய தேரையும் வில்லையும் சேதித்தனர்; பின் ஆறுபேரும் சேர்ந்து அவ

னைப் பலபேர் சேர்ந்து ஜெயித்துக் கட்டிக்கொண்டு சென்றார்கள்,

பெண்ணையும் அழைத்துச் சென்றார்கள். இவ்விஷயத்தை நாரதரிட

ம் கேட்டு உக்கிரஸேன அரசனுடைய ஆக்ஞையால் யாதவர்களெல்

லாம் யுத்தம் செய்ய முயன்றார்கள். பலராமர் பந்துக்களுக்கு

ள் யுத்தம் வேண்டாம், நான் சமாதானம் செய்விக்கிறேன் என்று சொ

ல்லி ஹஸ்திநாபுரம் வந்தார். பெரியோர்களும் வந்தார்கள். நக

ரத்தின் புறத்தோட்டத்தில் தங்கி உத்தவரைத் திருதராஷ்டிரனிடம் தூதா

க அனுப்பினார். உத்தவர், திருதராஷ்டிரர் முதல் துரியோதனன் முத

லானவர்களிடம் ராமர் வந்திருப்பதைச் சொன்னார். அவர்கள் வந்து மரியா

தை செய்து அர்க்கியம் கொடுத்து க்ஷேமம் விசாரித்துக் கொண்டார்கள். பிறகு

ராமர் — நீங்கள் பலபேர் சேர்ந்து ஒருவனிடம் யுத்தம் செய்து அவனை

க் கட்டிச் சென்றது அதர்மம், கைதான ஸாம்பனை பந்துக்களின் ஒற்று

மையைக் கதிப் பொறுக்கிறேன் என்று உக்ரசேனமஹாரா
ஜாவின் ஆக்ஞை, இதைக் கவனமாகக் கேட்டு தாமதமின்றி செ
யல்படுவீர்கள் என்று கூறினார். அதைக் கேட்டு, கௌரவர்கள் - காலம் மாறி
விட்டது, மகுடமணிந்த இரவில் பாதரக்ஷைப் பார்க்கிறது என்பது
நடையது போல் அதிகாரம் யாதவர்கள் எங்களுக்கு ஆக்ஞை செய்கிறா
ர்கள். இது ஆச்சரியம், இந்திரனும் கூட எங்கள் தயவில்லாமல் ஸ்வர்க்க
த்தை ஆளமுடியாது என்று கூறிவிட்டு நகரத்திற்குச் சென்றார்கள்.
பலராமர் - அவர்களுடைய கொழுப்பான பேச்சு தகாத வார்த்தைகளைக் கே
ட்டு அடங்காத மாட்டைக் கொண்டு உழுவது போல் இவர்களை சமாதான
ம் உதவாது தண்டோபாயம் தான் உதவும்; தேவலோக பாரிஜாதமும் த
ர்மாஸனமும் இருக்கும் உக்ரசேனன் அரசனில்லையா, இப்பொழு
தே பூமியில் கௌரவர்களே இல்லாமல் அழித்துவிடுகிறேன் என்று கூறி
கலப்பையால் ஹஸ்தினாபுரத்தைக் கெல்லி கங்கையில் தள்ள முயற்சி
த்தார்! நகரம் நடுங்கத் தொடங்கியது; கௌரவர்கள் பயந்து, லக்ஷ்மணை
யுடன் ஸாம்பனை அழைத்துக் கொண்டு ராமனை சரணமடைந்து அ
ஞ்ஜலி செய்து ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். ராமர் சாந்தியடைந்து
அபயமளித்தார். துரியோதனன் ஏராளமான ஸம்மானங்களை அளி
த்தான். ராமர் பரிவாரங்களுடன் லக்ஷ்மணை ஸாம்பன் இவர்களையும்
அழைத்துக் கொண்டு துவாரகை வந்து நடந்ததைக் கூறினார்.
இப்பொழுதும் இந்நகரம் தெற்கே உயர்ந்து காணப்படுகிறது॥ 10-68 ॥

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் நரகாஸுரனை வதம் செய்து பதினா
றாயிரம் ராஜகன்னிகைகளை த்வாரகைக்கு அழைத்து வந்து ஒரே மு
ஹூர்த்தத்தில் பதினாறாயிரம் தேகமெடுத்து விவாஹம் செய்து கொண்டார்
என்ற செய்தியைக் கேட்டு அவருடைய அத்தனை ஸ்திரீகளுடன் நட
த்தும் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தைக் காணும் ஆவலுடன் நாரதர் அழகான
த்வாரகையில் த்வஷ்டாவினால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட ஸகல வ
ஸதிகளுடனும் கூடிய பதினாறாயிரம் வீடுகளில் ஒரு அழகான க்ரு
ஹத்தில் நுழைந்தார். அதில் அநேகம் வேலைக்காரிகள் இருந்தும்
ருக்மிணி பத்னியானவள் பகவானுக்குத் தானே சாமரம் வீசிக்கொ
ண்டிருப்பதைக் கண்டார். நாரதரைக் கண்டதும் உடனே கட்டி
லிலிருந்து எழுந்து அவருடைய பாதங்களில் தலைவைத்து வணங்கி ஆஸ
னத்தில் அமரச் செய்து கால்களை அலம்பி தீர்த்தத்தை ப்ரோக்ஷண
ம் செய்து கொண்டு ப்ரபோ! தங்கள் காரியத்தைக் கூறுங்கள் செய்யக்
காத்திருக்கிறேன் என்று கூறினார். நாரதர் - தாங்கள் லோகரக்ஷணத்தி
ற்காக அவதாரம் செய்திருக்கிறீர். ஆகையால் தங்களுடைய ஸ்ம
ரணம் எனக்கு எப்பொழுதும் வேண்டும் என்று கூறிவிட்டு,
வேறொரு க்ருஹத்திற்குப் போனார். அங்கு பகவான், உத்தவருடன்
சூதாடிக் கொண்டிருந்தார். அங்கும் நாரதரைக் கண்டு முன் போலவே
மரியாதை செய்து எப்பொழுது வந்தீர் என்று கேட்டார். அவ
ர் பதில் பேசாமல் மற்றொரு வீட்டிற்குச் சென்றார், அங்கு குழந்தை

ளைத்தொழுதுடன் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார், ஒருவேட்டையில் ரோஹி
துக்கொண்டிருந்தார், ஒருவேட்டையில் வைச்வதேவயாகம் செய்துகொ
ண்டிருந்தார், பராமர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்துக்கொண்டும்;
ஒன்றில் போஜனம் செய்துகொண்டும், ஒன்றில் ஸந்தியாவந்த
னம் செய்துகொண்டும், ஒன்றில் கத்திச்சண்டையைப்பழக்கிக்கொண்டு
ம், குதிரைகள், தேர்கள், இவைகளை ஓட்டிக்கொண்டும், தூக்கம்,
மந்திராலோசனை, ஜலக்கிரீடை, தானம் கொடுத்தல், புராணம்
படித்தல், கேட்டல், தியானம், குருசேவை, புத்ரர்களுக்கு உபநயன
ம், புத்ரிகளுக்கு விவாஹம், யாகம் செய்தல், வேட்டையாடுதல், இது
போன்ற காரியங்களை பல கிருகங்களில் செய்துகொண்டிருப்பதை
ப்பார்த்து யோகேச்வரரே! தங்களுடைய யோகமாயையை அறிந்தே
ன். லோகத்தில் தங்களுடைய லீலைகளைக் கானம் செய்துகொண்டு
ஸஞ்சாரம் செய்கிறேன். அனுமதி கொடுங்கள் என்று கூறினார்.
பகவான் - நாரதரே! நான் தர்மத்தை உபதேசம் செய்பவன், செ
ய்பவன், செய்தவர்களைக்கண்டு ஸந்தோஷிப்பவன், ஆகையால்
மற்றவர்களை நல்வழி நடத்த நானே தர்மங்களைச் செய்கிறேன்.
என்று கூறினார். நாரதர் பகவானை தியானம் செய்துகொண்டே செ
ன்றார். இந்த சரித்திரத்தைக் கேட்டால் பகவானிடம் பக்தி ஏற்படும்.

யுதிஷ்டிர ராஜஸூய யாகம் - ஜராஸந்த சிசுபாலவதம்"

த்வாரகையில் கிருஷ்ண பகவான், அதிக பார்யைகளுடன் கூடிய ஸகல பந்துக்க
ளுடனும், புத்ர பௌத்ராதி ஸந்ததிகளுடனும், லோககீர்த்தியை அனுபவித்து ஐச்
ரத்தையுடன் ஸகல கிருஹஸ்த தர்மங்களையும் அனுஷ்டித்துக்கொ
ண்டும், உத்தமமான ராஜ்ய போகங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு
மிருந்தார். அங்கு விதுரன் வந்து பகவானை வணங்கி அஞ்ஜலி
பந்தம் செய்துகொண்டு - ஜராஸந்தன் திக்விஜயம் செய்யும் கா
லத்தில் அவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதிருந்த ராஜாக்களை சிறையில
டைத்துத் துன்புறுத்தி வருகிறான், இன்னும் இந்நாட்களில் அவர்க
ளை ருத்ரனுக்கு பலி கொடுக்கப் போகிறான் ஆகையால் ஸர்வ லோக
ஈச்வரனான தங்களை அவர்கள் சரணாகதி அடைகிறார்கள், அவர்
களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று தெரிவிக்கச் சொன்னதாகத் தூதனை
னுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தான் இதே ஸமயத்தில் நார
தர் வந்தார் - பகவான், அவருக்கு மரியாதை செய்து லோக ஸஞ்சார
ம் செய்யும் தங்களுக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை பாண்டவர்கள் எ
ன்ன செய்கிறார்கள் என்று கேட்டார். நாரதர் - தர்மராஜன் ராஜஸூ
ய யாகம் செய்யப் போகிறார் அதைத் தாங்கள் நடத்தி வைக்க வேண்
டுமென்று கூறினார். பகவான் - மந்திரியான உத்தவரிடம் ஒரே ஸமய
ம் இரு காரியங்கள் நடக்க வேண்டும் என்ன செய்யலாம் என்று கே
ட்டார். உத்தவர் - பாண்டவர்களுடைய யாகத்திற்கு உதவி செய்

யவனிடம், சரணடைந்த அரசர்களைக் காக்கவும்
ன்றும், அரசர்களை ஜெயித்துப் பாதுகாத்ததோடு ஜயமடைந்தவ
ன் திருவடியால் இருவருக்கும் ராஜஸூயத்தையும், அரசர்களின் வ
தம், யாகம் செய்தல் இரண்டிக்கும் ஸாதகமானது என்று
ம், பெரும் ராஜஸூயத்தின் பகிரங்கம் யானைபலம் கொண்டவன். அவனுக்கு
பலம் கொண்டவன் மேலேயென்றுதான். பருமனை வெல்லத் தெரியாத்
த்தையாக வைக்கப் பெற்றான். தன் சக்தியால் பலன் அவனைவ
ம் செய்தவர் போன், வேறு வகையில் நூறு அக்ஷௌஹிணிகளை
நியக்கினிருந்தாலும் அவனை வெல்ல முடியாது என்று சொன்னார். அ
தனால் வேகம் கொண்ட தர்மபுத்திரர்கள் பெற்றுக் கொண்
டார். ராஜஸூயத்தைச் செய்கிறேன் எனப்படவேண்டும் என்று தனி
தூதனை அனுப்பினார். அவன் அரசர்களிடம் வந்து அவர்கள் பகவானு
டைய வரவை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். பகவான், உக்ரஸேனரா
ன் ப்ரமாணம் இவர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டு, பத்நீ புத்ராதிகள்
பரிவாரங்களுடன் ஸ்ரீந்தபுரம், இந்த்ரப்ரஸ்தம் வந்து சேர்ந்
தார். அப்பொழுது கோவிந்தனுடன் வர வேண்டிக் காத்திருந்த
இவர் தேவர்களை அழைத்துக் கொண்டார்கள். வந்தவர்கள் எல்லோருக்கு
ம் ஸகல வஸதிகளையும் செய்து கொடுத்தார்கள். பகவான் மென்மெ
மெத்தையால் அர்ஜுனனுடன் ஸந்தோஷமாக இலமாதுகள்
வஸித்தார்கள்॥ (+ எல்லோருக்கும்)

தருமர் – ஒருநாள் பெரியோர்கள் நிறைந்த ஸபையில் பகவானிடம்
கோவிந்தா! உம்முடைய விபூதிகளாகிற தேவர்களை உத்தேசித்து நான் ரா
ஜஸூயயாகம் செய்யப்போகிறேன் அதை நடத்திவைக்கவேண்டும் என்
று கூறினார். பகவான் – அரசனே! இந்தயாகம் ரிஷிகள் பிதிர்க்கள் ந
ண்பர்களான நாங்கள் எல்லோரும் விரும்பத்தக்கது, ஸகல அரசர்க
ளையும் ஜயித்து வேண்டிய ஸாமான்களை சேகரித்து யாகத்தை ந
டத்தவேண்டும், உம்முடைய ஸஹோதரர்களோ தேவாம்சமானவர்கள்
நான் உமக்கு அதீனமானவன்; என்னைச் சேர்ந்த உம்மை யாரும்
எந்தவிதத்திலும் மிஞ்சமுடியாது என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரர் ஸந்தோ
ஷமடைந்து ஸஹதேவனை தெற்கு திக்கிலும், மேற்கில் நகுலனையும், வடக்கி
ல் அர்ஜுனனையும், கிழக்கில் பீமனையும் திக்விஜயத்திற்கு அனுப்பினார்
அவர்களும் அரசர்களை ஜயித்து ஏராளமான தனங்களைக் கொண்டுவ
ந்தார்கள். ஜராஸந்தன் ஜயிக்கப்படவில்லையென்று தருமர் யோ
சிக்கும்பொழுது உத்தவர் கூறியதுபோல், பீமன் அர்ஜுனன் கிருஷ்ண
ன் மூவரும் ப்ராமண வேஷத்துடன் "கிரிவ்ரஜம்" என்ற ஜராஸந்த
நகரத்திற்குச் சென்று அவனிடம் நாங்கள் அதிதிகள் எங்களுக்கு வே
ண்டியதைத் தரவேண்டும் என்று கூறினார்கள். ஜராஸந்தன் கொடையா
ளி ப்ராமணபக்தன் ஆகையால், அவர்களையும் இவ்வடையாள
ங்களால் ப்ராமணன் வேஷம் பூண்ட க்ஷத்ரியர்கள் என்று அறிந்தும்
ஹே ப்ராமணர்களே! உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கேளுங்கள் என்

தலையை வேண்டினாலும் தருகிறேன் என்று கூறினான். பகவான் அரசனை
நாங்கள் போஜனத்திற்கு வந்த ப்ராமணர்களில்லை. யுத்தம் செய்வதற்கு வந்த க்ஷா
த்ரியர்கள். இவன் பீமன், அவனுடைய ப்ராதா அர்ஜுனன், அவர்களுடைய மா
மன் மகன் கிருஷ்ணன் நான், எங்களில் ஒருவனுடன் நீ மல்யுத்த
ம் செய்ய வேண்டுமென்று கூறினார். அவன் பெரிதாகச் சிரித்து கோபத்து
டன் அப்படியானால் யுத்தம் தருகிறேன், கிருஷ்ணா! நீ எனக்குப் பயந்து மது
ராவை விட்டு துவாரகைக்கு ஓடியவன், அர்ஜுனன் அதிக சரீரபலமில்லா
தவன், பீமன் எனக்கு சமபலமுள்ளவன் அவனுடன் யுத்தம் செய்கி
றேன் என்று கூறி பீமனிடம் ஒரு கதாயுதத்தைக் கொடுத்து, தானுமொன்
றை எடுத்துக் கொண்டு நகரத்திற்கு வெளியே வந்து நேரிட்டு யு
த்தம் செய்தார்கள். இவ்விதம் பதினான்கு நாட்கள் பகலில் யுத்தம் செய்வார்க
ள். இரவில் நண்பர்கள் போலிருப்பார்கள். இருவருக்கும் வெற்றி தோ
ல்வியில்லை. பீமன், கிருஷ்ணா! ஜராஸந்தனை யுத்தத்தில் என்னால் ஜெயிக்க மு
டியாது என்று கூறினான். பகவான் அவனுக்கு தைரியம் கூறி, ஜராஸந்தன்
பிறக்கும் பொழுது இரு பாதி சரீரங்களுடன் பிறந்து பிறகு ஜரை என்
ற தேவதையால் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டவன் என்பதை அறிந்ததால்
இருவர்களும் யுத்தம் செய்யும் பொழுது ஒரு இலைதழையை இரண்டாக
க் கிழித்து மாற்றிப் போட்டு கண்ணன் தெரியக் காட்டி தன் பலத்தையும்
அளித்தார். அதை அறிந்து பீமன் அவனைக் கீழே தள்ளி ஒரு காலை மிதி
த்துக் கொண்டு மற்றொரு காலைத் தூக்கி இரண்டாக உடலைப் பிளந்து

கொண்டான். திவ்ய ஜனர்கள் புகழ்ந்தார்கள். கிளர்ந்தான்-

அவனுடைய புத்ரன் ஸஹதேவனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து சிறை
யிலிருந்த அரசர்களை விடுவித்தார்॥ இருபதாயிரத்து எண்ணூறு அரச-
ர்களும் பகவானுடைய திவ்ய ஸ்வரூபத்தைக் கண்டு பாதங்களில் வி
ழுந்து வணங்கி துதிகளைப் புரிந்து புகழ்ந்தார்கள். பகவான் உங்க
ளுக்கு என்னிடம் பக்தி இருக்கட்டும், ஐச்வர்ய மதத்தால், கார்த்தவீர்
யார்ஜுனன், நஹுஷன், வேனன், ராவணன், நரகன், முதலியோ
தேவர்கள் அஸுரர்கள் மனிதர்கள் அழிந்தார்கள், ஆகையால் கர்வ
மின்றி தர்மமாக ப்ரஜைகளைப் பரிபாலனம் செய்யுங்கள் என்று கூ-
றி ஸஹதேவனுக்கு ஆக்ஞை செய்தார். அவன் அதன்படி அரசர்களுக்
கு மங்கள ஸ்நானம் செய்வித்து ஆடை ஆபரணங்களால் அலங்கார
ம் செய்வித்து திவ்ய போஜனம் அளித்து நல்வார்த்தைகள் கூறி ரத
ங்களில் ஏற்றி அவர்களுடைய தேசங்களுக்கு அனுப்பினான். பகவா
ன் பீமார்ஜுனர்களுடன் ஸஹதேவனுடைய ஸத்காரத்தைப் பெற்றுக் கொ
ண்டு இந்திரப்ரஸ்தம் வந்தார். இவர்களும் தமையனை வணங்கி ந
டந்தவற்றைக் கூறினார்கள், அவரும் பரமஸந்தோஷமடைந்தார்॥
யுதிஷ்டிரர் பகவானைப் புகழ்ந்து ராஜஸூய யாகாரம்ப காலத்தில் பகவானு
டைய அனுமதியின்படி ருத்விக்குகளை வரித்தார். வ்யாஸர் முதலான ரிஷிகளு
ம், பீஷ்மர் துரோணர் திருதராஷ்ட்ரர் துரியோதனாதியர் ப்ராம்மணர்கள்
அரசர்கள் முதலானோர் தரிசனத்திற்காகக் கூடினார்கள்.

தேவர்களும் மந்திரங்களால் அழைக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் யா
கத்தை முறைப்படி நடத்திவைத்தார்கள். அந்த யாகத்தில் "ஸுத்யாஹஸ்" என்
ற முக்கிய தினத்தில் ருத்விக்குகளுக்கு மரியாதை செய்தபிறகு ஸதஸ்ஸி
ல் உள்ள பெரியவர்களுக்கு மரியாதை செய்ய வேண்டும். பல பெரி
யோர்கள் இருப்பதால் யாருக்குச் செய்வது என்று ஆலோசனை செய்யு
ம்பொழுது ஸஹதேவன் ஸகல தேவதா ஸ்வரூபனான கிருஷ்ணனுக்குச் செ
ய்ய வேண்டுமென்று கூறினான். அதை பெரியோர்கள் ஆமோதித்தார்க
ள். உடனே அவ்விதமே பகவானுடைய கால்களை அலம்பி தீர்த்தத்தை கு
டும்பத்துடன் ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொண்டார். வஸ்திர ஆபரணங்க
ளால் அலங்காரம் செய்து நமஸ்காரம் செய்து ஜயகோ
ஷம் செய்தார்கள். பூமாரி பொழிந்தார்கள். இதைக் கண்டு க்ரோ
தியான சிசுபாலன் பொறாமையால் பகவானை, அக்ரபூஜைக்குத் தகுதியற்
றவன் என்று பலவாறு தூஷித்தான். ஸபையோர்கள் காதைப் பொ
த்திக் கொண்டு வெளியே சென்றார்கள். பாண்டவர்களும் மற்ற அரசர்களும் இ
வனைக் கொல்ல முயன்றார்கள். சிசுபாலன் கத்தி கேடயங்களை ஏந்தி அவர்
களை எதிர்த்தான். அப்பொழுது பகவான் எழுந்து அவர்களைத் தடுத்து சக்
ரத்தால் அவனுடைய தலையை வெட்டினார். அவனைச் சேர்ந்தவர்கள் ஓ
டிவிட்டார்கள். அவனுடைய சரீரத்திலிருந்து ஒரு ஒளி தோன்றி பகவா
னிடம் ஒன்றுபட்டது. ஸதா பகவானை வெறுத்துக் கொண்டிருந்த
ததினால் முக்தியடைந்தான்.

த்விஜ ப்ராம்மணர்களுக்கு தக்ஷிணை கொடுத்து அவப்ருதஸ்
நானம் செய்து யாகத்தை பூர்த்தி செய்தார். பகவான் ஸ்ரீமாதவ
ன் அங்கிருந்து விட்டு கூடவந்தவர்களுடன் விடைபெற்று
துவாரகை சென்றார். யாகத்திற்கு வந்த மற்றவர்களும் யா
கத்தையும் பகவானையும் புகழ்ந்து கொண்டு சென்றார்கள். இந்த ச
ரித்ரத்தை படித்தால் ஸகல பாபங்களும் நீங்கும். (10-75) ||
முன்கூறிய யாகத்தில் பந்துக்கள் அன்புடன் ஒத்துழைத்தார்கள், பீம
ன் பாகசாலையை கவனித்தான், துரியோதனன் பொக்கிஷ அதிகா
ரியாக இருந்தான், ஸஹதேவன் வந்தவர்களை உபசரித்தான், நகுலன்
ஸாமான் சேகரித்தான், அர்ஜுனன் பெரியோர்களுக்கு பணிவிடை
செய்தான், கிருஷ்ணன் பெரியோர்களுடைய பாதங்களை சுத்தி செ
ய்தார், திரௌபதி அன்னாதிகளை பரிமாறினாள், கர்ணன் தான
அதிகாரியாக இருந்தான், மற்ற ஸாத்யகி முதலானவர்கள் பலகாரி
யங்களை காரியத்துடன் செய்தார்கள். இவ்வகையால் அவப்ருதஸ்நா
னம் நடந்தது, பிடன்கி வாத்யங்கள் முழங்கின, அரசர்களின் ஸை
நியங்கள் அணிவகுத்துச் சென்றார்கள், வேதகோஷம் முழங்கியது,
தேவர்களும் புகழ்ந்து பூமாரி பொழிந்தார்கள். ஸ்திரீகள் விசேஷமா
ன ஆடை ஆபரணங்களால் தேவஸ்திரீகள் போல் ஸந்தோஷத்துட
ன் விளங்கினார்கள். ராஜா அவப்ருதஸ்நானம் செய்யும்பொழுது ம
ற்றவர்களும் புண்யத்திற்காக ஸ்நானம் செய்தார்கள்.

அரசர்கள் எல்லோரும் விடைபெற்றுச் சென்றார்கள். கிருஷ்ணன்
மற்றவர்களை (பரிவாரங்களை) துவாரகைக்கு அனுப்பிவிட்டு தான்மா
த்திரம் பாண்டவர்களின் ப்ரீதிக்காக சில காலம் அங்கு தங்கினார். தரு
மர் பகவானுடைய திருவருளால் யாகம் நிறைவேறியதால் ஸந்தோ
ஷமாக இருந்தார். துரியோதனன், தருமனுடைய மாளிகையில் அ
ஷ்டலக்ஷ்மிகளும் ஜ்வலிப்பதையும் த்ரௌபதி பர்த்தாக்களுக்கு
உபசாரம் செய்வதையும், யாகத்தின் சிறப்பையும், கிருஷ்ணபக்
தர்கள் அதில் கலந்து கொண்டு பெருமைப்படுத்தியதையும் நினைத்து
அளவற்ற பொறாமை கொண்டான். யாகத்தைக் கண்டு ஸந்தோஷ
ப்படவில்லை. ஒருநாள் தருமர் மயனின் ஸபையில் ஸந்தோ
ஷமாக கிருஷ்ணன் இவர்கள் சூழ ஸர்வ ஸாம்ராஜ்ய ஸிம்ஹாஸனத்தி
ல் இந்திரன் போல் அமர்ந்திருந்தார். வந்திகள் ஸ்துதிபாடினர்.
அங்கு அஹங்காரியான துரியோதனன் கிரீடம் தரித்துக் கைய
ல் கத்தியுடன் கோபத்துடன் நுழைந்தான். தரையை ஜல
மாகவும் ஜலத்தை தரையாகவும் ப்ரமித்து ஜலத்திலும் தரை
யாகும் என்று நினைத்து விழுந்தான். அதைப் பார்த்து பீமன் சிரித்தான்.
அங்கிருந்த அரசர்களும் ஸ்த்ரீகளும் சிரித்தார்கள். தருமர் தடு
த்தும் கேளாமல் அவை சிரித்ததால் துரியோதன
ன் வெட்கமுடன் தலை குனிந்து கோபத்துடன் ஹஸ்தின
புரம் சென்றான். பெரியோர்களுக்கு அனர்த்தம் எண்ணாது

ஹாஹாகாரம் செய்தார்கள். தேவர் கவலையடைந்தார்.
பகவான் பூபாரத்தை நீக்க இது வேளையாகும் என்று நினைத்து
மௌனமாக இருந்தார்.
சிசுபாலனுடைய நண்பன் சால்வன் முன்பு ருக்மிணி விவாஹ சமயத்
தில் யாதவர்களால் அவமானமடைந்து பூமியில் யாதவர்களே இல்லா
மல் அடிக்கிறேன் என்று சபதம் செய்து சிவனைக் குறித்து தவம்
செய்து காமம்போல் ஆகாயத்தில் பறக்கும் சக்தியான ஒரு சௌ
ம்பு என்ற விமானத்தை வரமாகப் பெற்று ஸைன்யங்களுடன் துவார
காவை சென்று மலைகளையும் மரங்களையும் பொழிந்து துவாரகை
யை அழித்தான். கிருஷ்ணன் ஹஸ்தினாபுரத்தில் இந்திரப்ரஸ்த
த்தில் இருந்தார். கௌரவ பாண்டவர்களுக்குள் யுத்தம் வரும்
என்று அறிந்து மத்யஸ்தராக பலராமர் தீர்த்தயாத்திரை செ
ன்றுவிட்டார். ஆகையால் துவாரகையிலிருந்து கிருஷ்ண
குமாரன் ப்ரத்யும்னன் ஸைன்யங்களுடன் சால்வனை எதிர்
த்து யுத்தம் செய்தான். ஸைன்யங்களுக்குள் இருபத்தே
ழு நாட்கள் யுத்தம் நடந்தது. சால்வன் மாயா யுத்தம் செய்தான்.
இந்த சமயம் இந்திரப்ரஸ்தத்திலிருந்து கிருஷ்ணன் சில அ
பசகுனங்களைக் கண்டு போர் வேகத்துடன் துவா
ரகை வந்தார். கிருஷ்ணனுக்கும் சால்வனுக்கும் யுத்தம் நடந்
தது, சால்வன் மாயையால் வஸுதேவரைக் கொணர்ந்து கொ

ஸால்வன் பின் சிரசை வெட்டின ஷண் பகவான் கலங்கியவர் போல் காண்பித்து, மாயை என்று அறிந்து சக்ரத்தால் ஸாலை னர்ந்தை அழித்து அவனையும் வதம் செய்தார். பிறகு சிசுபாலனுடைய ஸ்நேகிதன் தந்தவக்த்ரன் யுத்தம் செய்ய வந்தான். அவனை கதாயுதத்தால் அடித்து வதம் செய்தார். அவனுடைய சரீரத்தி லிருந்து ஒரு ஜ்யோதிஸ் கிளம்பி பகவானிடம் மறைந்தது. வைகுண்டத்தில் ஜயன் விஜயன் என்ற பகவானுடைய த்வாரபால கர்கள் ஸநகாதியரின் சாபத்தால் ஹிரண்யாக்ஷன் ஹிரண்ய கசிபு, ராவணன் கும்பகர்ணன், கடைசியாக சிசுபாலன் தந்த வக்த்ரன் என்று பிறந்து பகவானால் வதம் செய்யப்பட்டு பழைய பதவியை பெற்றார்கள். தந்தவக்த்ரனின் ஸோதரன் விதூரதனையும் சக்ரத்தால் வதம் செய்தார். எல்லோ ரும் பகவானை புகழ்ந்து பூமாரி பொழிந்தார்கள். பகவான் த்வாரகை யில் வாஸம் செய்தார்.

பலராமர், கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் யுத்தம் ஏற்பட்டபோது அவர் கள் பந்துக்களானதில் நாம் தலையிட வேண்டாம் என்று தீர்த்தயாத்ரை சென்று ப்ரபாஸ தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து பல தீர்த்தங்களையும் வழிபட்டு நைமிசாரண்யம் வந்தார். அங்கு சௌனகாதிகளுக்கு ஸூதர் புராணம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். முனிவர்கள் ராமரைக் கண்டு எழுந்து மரியா தை செய்தார்கள். ஸூதர் எழுந்து வணங்காமல் உயரமான ஆஸ

னத்திலிருப்பதைக்கண்டு கோபமடைந்து கையிலிருந்த தர்ப்ப
புல்லால் அவரை வதம் செய்துவிட்டார். முனிவர்கள் பலராம
ரிடம் இவருக்கு நாங்கள் புராணபாராயணத்திற்காக ப்ரும்மாஸ
னமும் தீர்க்காயுஸ்ஸும் கொடுத்திருக்கிறோம்; நாங்கள் செய்யும்
ஸத்ர யாகம் முடியும் வரை இவர் கதை சொல்ல வேண்டும்; மத்தியில்
அவரைக் கொன்றது ப்ரும்மஹத்தி தோஷமாகும்; அதற்கு ப்ராயச்
சித்தமாக தீர்த்தயாத்திரை செல்ல வேண்டும்; புராணபாராயணம் ந
டக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். ராமர் இவருடைய புத்ரனுக்கு தீர்
க்காயுஸ்ஸும் பாராயணசக்தியையும் கொடுக்கிறேன்; வேறென்
ன வரம் வேண்டுமென்று கேட்டார். அவர்கள் இல்வலனுடைய புத்ர
ன் பல்வலன், அவன் எங்கள் யாகத்தைக் கெடுக்கிறான் அவனைக்
கொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதன்படியே
பர்வகாலத்தில் அவன் அங்கு வந்து அசுத்தங்களைப் பொழிந்து யாக
த்தைக் கெடுக்க வந்தான்; ராமர் அவனை கலப்பையாலும் உலக்கை
யாலும் அடித்து ஸம்ஹாரம் செய்தார். பிறகு முனிவர்களிடம் அனும
தி பெற்று தீர்த்தங்களுக்குச் சென்றார். கடைசியாக ப்ரபாஸதீர்த்த
ம் வந்த பொழுது பாரதயுத்தம் நடந்து கடைசியாக பீமனும் துரி
யோதனனும் மட்டும் கதாயுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்க
ள் என்று செய்தியைக் கேட்டு அங்கு சென்றார். [illegible]

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் கோபாலர்களோ அவனை வணங்கி மௌனமாக இருந்தா
ர்கள். பரமன் ஸ்திர பலத்தில் மேலானவன் ஸ்ரீ. யோகமாயையுத்தப்
ப்ரயாஞ்சியால் தோற்றுபவன் ஆசையால் உங்கள் இடையில் இருக்கும் ஒருவ
ன் பரமன் என்று கூறினார். அவர்கள் கேட்கவில் ஸ்ரீ ராமர் இவர்கா
லகெதியென்று நினைத்து அவரைக் கைதொழுதார். பகவானும் ப
ஸ்ரீ ராமர் நைமிசாரண்யம் சென்றார். அவருக்கு முனிவர்கள் யாகம் செ
ய்வித்தார்கள். முனிவர்களுக்கு அவர் க்ஞானோபதேசம் செய்தார்.

குசேலோபாக்யானம் —

ஸ்ரீ பகவான் க்ருஷ்ணனுடன் அத்யயனம் செய்த ஸுதாமா என்ற
ஒருவர் இருந்தார். அவர் உலகப் பற்றில்லாத வைராக்யமுள்ள
த ~~[illegible]~~ த்து உத்தம ப்ராம்மணர். கந்தல் வஸ்திரத்தைக் கட்டிக்
கொண்டிருந்ததால் அவரை குசேலர் என்று சொல்லுவார்கள்.
அவருடைய மனைவிக்கு இசைந்த பதிவ்ரதையாயிருந்த
வள். [illegible] நாம்ப்பட்டாள். [illegible]
டன் அத்தக்கும் ஏழ்மையால் கஷ்டப்பட்டது. பார்த்தாலு
டைய மனச்சாந்தியைக் கெடுக்கவிட்டமில்லாதவனும் ஏழ்
மையைப் பொறுக்கமுடியாமல் துக்கத்துடன் பார்த்தாலே
[illegible] ப்ராம்மணர் [illegible] லக்ஷ்மீபதி உலக
ரக்ஷகர். அவர் ப்ராம்மணர்களிடம் தயவுள்ளவர்,

+ பாரர்த்தனை செய்து

சரணமடைந்தோரைக் காப்பவர், இப்பொழுதுவரை
காதலராக வேண்டியவர்களுக்கு ஸகல இஷ்டங்களையும்
கொடுப்பவராக இருக்கிறார். அவரிடம் செல்லுங்கள், கேட்டப்
படும்படியான தங்களுக்கு ஏராளமாக திரவியம் கொடு
ப்பார் என்று பலத்துடனே கூறினாள். இதைக் கேட்டு குசேலர்
நமக்கு பகவானுடைய தெரிசனம் கிடைக்கும் என்பதையே
மனதில் எண்ணி ஏகல்யாணி செல்லுகிறேன் வெறுங்கை
யுடன் செல்லக்கூடாது ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கே
டார். அவள் நாலு வீடுகளில் நாலுபடி அவலை யாசகம்
செய்து சிறுதுணியில் அதைக் கட்டிக் கொடுத்தாள்.
குசேலர் அதை வாங்கிக் கொண்டு கிருஷ்ண தெரிசனம் கிடைக்குமா
என்று நினைத்துக் கொண்டே துவாரகையை அடைந்து கோட்டைகளைத்
தாண்டி கிருஷ்ணனுடைய கிருகத்தில் நுழைந்து பரமானந்
தமடைந்தார். அங்கு கிருஷ்ணன் தூரத்திலேயே குசேலர் வருவதை
ப்பார்த்து அவஸரமாக ஓடிவந்து அணைத்துக் கொண்டார். ஆனந்த
பரவசமடைந்தார். ஆஸனம் கொடுத்து கால்களை சுத்தம் செய்து தீர்த்
தத்தைப் ப்ரோக்ஷித்துக் கொண்டு உபசரித்து க்ஷேமம் விசாரித்தார்.
ருக்மிணி சாமரம் வீசினாள். எம்பெருமானே இவர்க்கு பதிலுப
சாரம் செய்யும்படியான என்ன புண்ணியம் செய்தாரோ என்று அந்தப்
புர ஜனங்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். பிறகு

வெளிக்கொணர்க கோர்த்துக்கொண்டு பகவான் - பரா
மனத்து மறைத்துக்கு, பார்த்திலோ மற்றதிலோ ஆசை கிடையாது என
பதை அறிவேன். அனுகூலமானவருடன் ஸம்பாஷணமாயிருந்தது. இவர்க
ள் தினப்போல் இல்லாத ஆசையின்றி கர்மாக்களைச் செய்கிறார்
கள். யாகாதிகள் செய்வதைக் காட்டிலும் இச்சையில்லாமல் தான
மிகவும் ஸந்தோஷமடைகிறேன். வெகு ஸமயம் இவ்வாறாகத் தாமே
பக்தியான் பார்த்தையாவாறு கொண்டிருப்பவனத்திற்கு இது என
றும் அப்பொழுது மின்னல் காற்றுடன் பெரிய மழை பெய்தது. இக
ஷ்டமே பெண்மை தெரியாமல் தவித்தோம். காலையில் நம்மைத்
தேடிக்கொண்டு ஆசாரியர் வந்தார். சிரமத்தால் இராத்திரியைப் பார்
க்காமல் இந்த சேவை செய்ததால் உங்களுக்குப் புத்த வேதசாஸ்திர
ங்கள் எண்ணமறவாமல் இருக்கட்டும் என்று ஆசிர்வாதம் செய்தா
ர். இந்த உபாயம் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. இவர்களுக்
காகத்தான் மனிதன் பூர்ணமான சாந்தியடைகிறான் என்று சொன்னார்,
ஜகத்தில் வானத்தில் கூட வாஸம் செய்தது போல என்று
அறிகிறேன் என்று பதில் சொன்னார். இவ்வாறு தம் வேதம் பேசிக்கொண்டு
இருக்கும் பொழுது பகவான் அன்று தங்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து எனக்கு
ப்ரியமாக என்னை கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். பக்தர்களால் பரிசுத்தமா
ன் கொண்டுவரும் பொருள் சிறிதாக இருந்தாலும் எனக்குப் பெரிதாகவே
ஆகும். பக்தியில்லாதவர்கள் கொண்டுவரும் பொருள் அதிகமாகவோ

உயர்ந்ததாகவோ இருந்தாலும் அது எனக்கு ஸந்தோஷத்தை
க்கொடுக்காது. துளஸியோ இலையோ, தாமரையோ புஷ்பம்
இலையோ பழமோ, ஜலமோ, இவைகளில் ஒன்றை
யாவது பக்தியுடன் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்தால் அதை நான்
ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று கூறியபடி குசேலர் பக்திக்கு கூ
லியாய் அவலைக்கொடுக்கவில்லை. எல்லாமறிந்த பகவான், இவ
ர் ஐச்வர்யத்திற்காக நம்மை ஆராதிக்கவில்லை பத்நியின் ப்ரீதிக்
காக வந்திருக்கிறார். பதிவ்ரதையான அவருடைய இஷ்டத்தைப் பூ
ர்த்தி செய்ய தேவர்களுக்கும் கிடைக்காத ஐச்வர்யத்தைக் கொ
டுக்கிறேன் என்று எண்ணி குசேலரிடமிருந்து அவல் முடி
ச்சைத் தானே பிடுங்கிக்கொண்டார். முடிச்சை அவிழ்த்து, ஸகா
வே! எனக்கு மிகவும் ப்ரியமானதைக் கொண்டுவந்திருக்கி
றீரே இது கொண்டே (திருப்தி) என்று எண்ணவேண்டாம் ஸர்வஜீவனா
ன என்னுடைய திருப்திக்கு இது போதுமானது என்று கூறி
ஒரு பிடி அவலை வாயில் போட்டுக்கொண்டார், இரண்டாவது பிடியை
சாப்பிட எடுத்தார். பக்கத்திலிருந்த ருக்மிணி போதுமென்று
கூறித் தடுத்துக் கையைப் பிடித்தாள். ஸகல தேவஸம்பத்துக்களை
யும் அடைய ஒரு பிடியே போதுமானது உங்களுடைய திருப்திக்கும்
என்று கூறினாள். குசேலர் அன்று ஒரு நாள் ஸ்வர்க்கலோகத்தைப்
போல் அனுபவித்துக்கொண்டு அங்கிருந்தார்.

மறுநாள் காலையில் பகவான் நல்வார்த்தை கூறி விடைகொடுத்து
அனுப்பினார். குசேலர் பகவானிடம் தனத்தை யாசிக்கவில்லை, மோக்ஷ
த்தைக் கொடுக்கும் பகவானிடம் பொருளை யாசிப்பது கேவலம் என்று வெட்
கமையால்! பகவானுடைய தரிசனம் கிடைத்ததே, தரித்ரனான எனக்
கு எவ்வளவு உபசாரம் செய்தார், ஏழையான இவன் பணம் கேட்கிறா
ல் தம்மை மறந்துவிடுவான் என்று கருதியே அல்லவா தனம் கொ
டுக்கவில்லை என்று எண்ணிக் கொண்டே தன் கிருகசமீபம் வந்தார்.
அங்குள்ள பெரிய மாளிகையைப் பார்த்து ஆச்சர்யத்துடன் இது யாருடைய
து என்று யோசிக்கும் பொழுது அழகான ஸ்திரீ புருஷர்கள் வாத்ய கோ
ஷங்களுடன் அழைத்துச் சென்றார்கள், மகாலக்ஷ்மியைப் போன்றிருந்த
தன் பத்னீ வந்து வணங்கினாள் அவளுடன் மாளிகையில் ப்ரவேசித்து
அங்குள்ள ஸகல ஐச்வர்யங்களையும் பார்த்து, இது பகவானுடைய
தரிசன பலன், சொல்லாமலே மழை பெய்வது போல் பகவானும் சொ
ல்லாமலே கொடுப்பவர், என்னுடைய சிறிய அவல் ப்ரியத்துடன்
ஏற்றுக்கொண்ட அவருடைய சேவையே பிறவிதோறும் எனக்கு
வேண்டும் என்று நிச்சயபுத்தியுடன் பகவானிடம் பக்தியுடனும்,
போகவிஷயங்களில் பற்றுதலின்றி அனுபவித்துக்கொண்டு பகவானு
டைய தியானத்தால் சீக்கிரத்திலேயே முக்தி பெற்றார். குசேல சரித்
ரத்தைக் கேட்பவர்கள் பக்தியையும் முக்தியையும் அடைவார்கள்.

(10-81)

ஒரு ஸமயம் ஸூர்ய கிரஹண புண்ய காலத்தில் குருக்ஷேத்
திரத்தில் த்வாரகாவாஸிகள் கோகுலவாஸிகள் ஸ்திரீ புருஷர்க
ள் எல்லோரும் கூடினார்கள். ஸ்நானதானங்கள் செய்துவிட்
டு ஒருவருக்கொருவர் க்ஷேமத்தை விசாரித்துக்கொண்டார்கள். பகவான்
கோபிகைகளைத் தனியாக அழைத்து, நான், சத்ருக்களை அழிக்க வெளி
யூரிலிருந்தமையால் வெகுகாலமாக உங்களை ஸந்திக்க முடியவில்லை, என்னை
நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா, பகவான் அவர்களைச் சேர்த்துப் பரிந்துரை
க்கிறார், என்னிடம் பக்தி செய்தல் மோக்ஷமளிக்கும்; அந்த பக்தி
உங்களுக்கு என்னிடம் ஸ்நேஹரூபமாக அமைந்துவிட்டது. நான்
எல்லாம் வ்யாபகமாக இருப்பதால், ஆத்மரூபமாக இருப்பதாலும்
எனக்கும் உங்களுக்கும் பிரிவு கிடையாது என்று தத்வோபதேசம்
செய்தார், அவர்களும் சாந்தியடைந்து எங்களுக்கு எப்பொழுது
ம் உங்கள் பாதஸ்மரணம் இருக்கட்டும் என்று கேட்டுக்கொண்
டார்கள். லோககுருவான பகவானும் அவ்வாறே அனுக்ரஹம்
செய்தார். பிறகு பகவான் யுதிஷ்டிரரிடம் க்ஷேமமா என்று விசா
ரித்தார். தர்மபுத்ரர் உங்களுடைய சரித்ரத்தைக் கேட்டுக்கொண்டி
ருக்கும் எங்களுக்கு ஒரு குறைவுமில்லையென்று கூறினார். த்ரௌப
தி ருக்மிணி முதலான கிருஷ்ண பத்னிகளிடம் உங்களுடைய கல்
யாணவைபவத்தை கூறுங்கள் என்று கேட்டாள்.

அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகக் கூறினார்கள், பதி
னாறாயிரம் ஸ்திரீகளும் தங்களுடைய கூட்டுக்கல்யாணத்தை
க் கூறினார்கள். பதினாறாயிரத்தெட்டு ஸ்திரீகளும் ஒரே மாதிரி
யாக பகவானிடம் தங்களுக்குள்ள ப்ரேமையை வெளிப்பா
கத் தெரிவித்தார்கள். அதைக் கேட்டு திரௌபதி முதலானவர்க
ளும் மற்ற ராஜஸ்திரீகளும் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்தார்கள்.
இவ்வாறு எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ராமக்ருஷ்ண
களை தெரிசனம் செய்ய வியாஸர் முதலான முனிவர்கள் வந்தார்கள். எல்லோ
ரும் எழுந்து மரியாதை செய்து ஆஸனமளித்தார்கள். பகவான், மஹான்களே
உங்களுடைய தரிசனத்தாலேயே நாங்கள் பாக்யசாலிகளானோம் என்
று கூறினார். முனிவர்கள் — நாங்கள் புண்யசாலிகளானோம் என்று கூ
வது மற்றவர்களுக்காகவே, ஸர்வேச்வரனான உங்களை தெரிசிப்பதற்
கே நாங்கள் வந்தோம் க்ருஷ்ணா பரமாத்மாவுக்கு லோகங்களும் என்று
கூறி அவர்கள் விடைபெற்றுப் புறப்படும் பொழுது வஸுதேவர் — ஸர்வ தே
வதா ரூபிகளான உங்களுக்கு நமஸ்காரம், கர்மாக்களைச் செய்தே
னைகளை ஒழிப்பதுவாகும். நாரதர் — கங்கைக் கரையிலிருப்பவன்
வேறு தீர்த்த ஸ்நானத்திற்குச் செல்வது போல் திவ்யதம்பதிகளை
யாகத்தினால் [illegible] நம்மிடம் கேட்கிறார், கூறுவோம். பகவதர்ப்பணமா
க.ச் செய்யும் கர்மாக்கள் பந்தத்தைக் கொடுக்காது, யாகத்தை
யனக்கொண்டாலும் கிருஸ்தாச்ரமத்தால் தேவருக்கு ஆசையும்

இறந்தவர்களைக் கொண்டுகொடுத்த தொட்டத்தில்
தெளிவாக அறியப்படுகின்றது.

ஆத்மஞானமெப்பத்தால் லோகரூபமான ஆசையைப் புறமாட
வேண்டும் ஸ்வதர்மங்களை விடக்கூடாது வேத அத்யயனத்தால் ரி
ஷிகடனும் புத்ரனால் பிதுர்கடனும் யக்ஞத்தால் தேவர்கட
ன் தீர்க்க யாகம் செய்ய வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அவ்விதமே
அந்த குருக்ஷேத்ரத்தில் வாசுதேவர் பல யக்ஞங்களைச் செய்தார். பிற
கு அவர்களெல்லோரும் விடைபெற்றுச் சென்றார்கள். நந்த கோபர் மு
தலான கோகுலவாசிகள் மட்டும் வஸுதேவருடைய வேண்டுகோளா
ல் மூன்று மாதம் அவர்களுடன் இருந்து ஸம்மானங்கள் பெற்றுக்கொ
ண்டு கோகுலம் சென்றார்கள். யாதவர்கள் துவாரகை சென்றார்கள்.
ஒருசமயம் வஸுதேவர் தன்னை நமஸ்காரம் செய்த ராமகிருஷ்ணர்
களைப் பார்த்து - நீங்கள் என் புத்திரர்களில்லை பூபாரம் நீக்க அவதாரம் செ
ய்த பரம புருஷர்கள் என்று கூறினார். பகவான் - நீங்கள் சொல்வதும் ஆத்
மாவது பரமும் ஒன்றே என்று எங்களுக்கு உபதேசித்தீர்கள் என்று கூறினார்.
தேவகி - மேலும் குருதக்ஷிணையாக இறந்த புத்ரனைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தீர்க
ள். அதுபோல் கம்ஸன் கொன்ற என்னுடைய ஆறு புத்திரர்களையும் கா
ண்பிக்கவேண்டும் என்று கூறினாள். ராமகிருஷ்ணர்கள் ஸுதல லோகம் செ
ன்றார்கள். அங்கு மஹாபலி உபசாரம் செய்து ஸ்துதி செய்தான். மரீசி
யின் புத்திரர்கள் ப்ரம்மாவைப் பரிஹாஸம் செய்ததால் அவரு
டைய சாபத்தால் ஹிரண்யகசிபுவின் புத்திரர்களாகப் பிறந்து தேவ
கியின் புத்திரர்களாகி கம்ஸனால் கொல்லப்பட்டவர்கள் இங்கே

கொடுக்கிறார்கள் அவர்களை அழைத்துப் போகிறேனென்று
கூறி அழைத்துவந்து தேவகியிடம் கொடுத்தார் அவளும் ஸந்தோ
ஷமடைந்தாள். குமாரர்கள் தேவகி வஸுதேவர் ராமகிருஷ்ணர்களி
டம் விடைபெற்று சாபம் நிவர்த்தியானதால் தேவலோகம் சென்றார்கள்.
அர்ஜுனன் தீர்த்தயாத்திரையாக ப்ரபாஸதீர்த்தம் வந்தான்.
+ வேஷதாரியுடன்
அங்கே கிருஷ்ணனின் ஸஹோதரியான ஸுபத்ரையை, மற்றவர்களுடைய இஷ்டமி
ல்லாமல் பலராமர் துர்யோதனனுக்கு விவாஹம் செய்து கொ
டுக்கப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டு திரிதண்டி ஸந்யாஸியாக த்வா
ரகைக்கு வந்தான். அர்ஜுனன் என்றறியாத பலராமன் சாதுர்மாஸ்ய
த்திற்கு அழைத்து உபசரித்தார். அர்ஜுனனுக்கு பணிவிடை செய்ய ஸுப
த்ரையை அவ்விருவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் விரும்பிக்கொண்டார்கள்.
ஸ்ரீராமர் முதலானவர்கள் புண்ய தீர்த்தஸ்நானத்திற்கு
ச் சென்றிருந்த ஸமயத்தில் வஸுதேவ தேவகி கிருஷ்ணர்களின் அனு
மதியின் பேரில் அவளை அழைத்துத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு இந்த்ரப்ரஸ்தம்
சென்றான். பலராமர் வந்து கோபத்துடன் அட்டஹாஸம் செய்ய கிரு
ஷ்ணன் அவரை ஸமாதானம் செய்தார். பலராமர் ஏராள
மான சீர்வரிசைகளை அனுப்பினார். அர்ஜுனன் இந்த்ரப்ரஸ்தத்தில் ஸுபத்ரையை
விவாஹம் செய்து கொண்டான்॥

ஒரு ஸமயம் பகவானை மிதிலையின் அரசனும் அங்கிருந்த ஏழையும் ப
கவானுடைய பக்தருமான ச்ருததேவர் என்ற ப்ராமணரும் அழைத்தார்
கள். பகவான் த்வாரகையிலிருந்து தேரில் சென்றார். இருவரும் தங்க
ள் க்ருஹத்திற்கு ஒரே ஸமயத்தில் அழைத்தார்கள். அநேக முனிவர்
களும் வந்திருந்தார்கள். பகவான் இரு உருவம் எடுத்துக்கொண்டு ஜன
கர் க்ருஹத்தில் மிகவும் ஐச்வர்யத்தால் உபசாரம் செய்தார். ஏழை
யும் காய் கிழங்கு பழம் முதலான எளியவைகளால்
ப்ராமணர் க்ருஹத்தில் பக்தியுடன் செய்த உபசாரத்தையும் ஸமமா
க ப்ரீதியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு வேதவித்துக்களான ப்ரா
மணர்களுடைய பெருமையைக் கூறி த்வாரகை சென்றார்॥

அகண்ட ஸச்சிதானந்த ப்ரஹ்மமென்ற ஸத்யம் அதினின்றும் வேறாகா
தனையாகச் சேதனாசேதன ப்ரபஞ்சமாய் விளங்கி ஏற்படுகிறது. அந்தமாயை
அதீதியான ப்ரஹ்மமே ஈச்வரன். மாயாமய மனதின் ஸம்பந்தத்தால் ஜீவர்களா
ய மாயை கொண்டு பேதமுள்ள ஜீவர்கள் ஈச்வரன் உபாஸ்யன். ஜீவர்
உபாஸகர்கள். நிர்குணப்ரஹ்மம், ஞானயோகம் மோக்ஷியோக
ம் முதலிய மோக்ஷ ஸாதனங்கள் இல்லாததால் உபாஸனைகள் விதி
தையில்லையென்று அவற்றை லக்ஷ்யமாகக் கொள்ளாமல் ஸகுணத்தை
யெளிமையானதும் பக்தியாலும் வழிபட்டு ப்ரக்ருதியின் கிளைக்கும்
கனாத்த ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்தும் விடுபடுவோம்.

இவ்வாறு வேதங்கள் போற்றும் ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தை
வேதங்களை போதிக்கின்றன இந்த உபதேசம் ஸர்வக்ஞரான நாரா
யணரிஷிக்கும் அவர் நாரதருக்கும் அவர் வியாஸருக்கும் பரம்பரை
யாக வந்தது ஸகல வேத சாஸ்திர உபநிஷத் புராண ஸாரமென்று அதிகாரி
பரீக்ஷித்துக்குச் சொன்னார் ॥

ஈசனையும் நிந்திப்பவர்களுக்கு தானே தாய்க் கோபம் ஏற்பட்டால் அ
வர்களுடைய தனத்தை இழக்கச்செய்து ஸாதுஸங்கத்தையும் அஞ்ஞ
ஞானத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அடையச்செய்வார். ப்ரஹ்மா
வும் [illegible] யும் தாத்காலிகமாக வரத்தையோ சாபத்தையோ கொ
டுத்துவிடுவார்கள். வ்ருகாஸுரனுடைய உபதேசம், தான்
சிவனைக் குறித்துத் தன் சரீர மாம்ஸத்தை வெட்டி ஹோமம் செய்து
[illegible]! ஏழாவது நாளில் தலையை வெட்டும்போது பகவான்
வந்தார். நான் யார் தலையில் கைவைத்தாலும் அவன் உடனே ம
ரணமடையவேண்டுமென்று வரம் பெற்றான். உடனே கௌரிநாயகி
பரீக்ஷிக்க இவன் தலையில் கைவைத்து பரீக்ஷை செய்யவந்தான்.
சிவன் ஓடினார் வைகுண்டம் சென்றார். பகவான் ப்ரஹ்மசாரியாக அ
ஸுரனிடம் தோன்றி இவன் தக்ஷசாபத்தால் பிசாசாக அலை
கிறார் அவர் வார்த்தையை நம்பலாமா உன் தலையில் கையை வைத்து
பரீக்ஷை பார் என்று சாதுரியமான பேச்சைக் கேட்டு தன் தலையா
ல் கையை வைத்துக்கொண்டான் உடனே தலை வெடித்து மாண்டான்.
தேவர் பூமாரி பொழிந்தார்கள். பகவான் சிவனிடம் உங்களுக்கு அபராதம்
செய்தவன் பிழைப்பானோ என்று கூறிச் சென்றார். இதைக் கேட்பவர்களு
க்கும் படிப்பவர்களுக்கும் சத்ருஜயம் ஏற்படும் ॥

ஒருசமயம் ஸரஸ்வதீ நதிக்கரையில் ஸத்ரயாகம் செய்
து கொண்டிருந்த முனிவர்களுக்குள் மும்மூர்த்திகளில் யார்
பெரியவர் என்று ஸம்வாதம் ஏற்பட்டு அதற்கு ப்ருகுவை
அனுப்பினார்கள். அவர் ப்ரஹ்மாவிடம் சென்று வண
ங்காமல் நின்றார். ப்ரஹ்மா கோபமடைந்து [illegible] ஸமா
தானமடைந்தார். பிறகு கைலாஸம் சென்றார். சிவன்
ப்ருகுவை ஆலிங்கனம் செய்ய வந்தார். ப்ருகு [illegible]
[illegible] என்று [illegible] கொடுத்தார். இவனுக்கு [illegible]
[illegible] பார்த்திருந்தார். வைகுண்டம் சென்று லக்ஷ்மியின்
மடியில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த பகவானை மார்பில்
காலால் உதைத்தார். அவர் எழுந்து அவருடைய பாதங்களை
[illegible] என்று கூறி ப்ருகுவின் தங்க
ள் கால் வலிக்குமே என்று காலைப் பிடித்து விட்டு நான் அப
சாரம் செய்தேனே என்று கூறினார். ப்ருகு முனிவர்களி
டம் வந்து பகவானே ஸாத்விக ச்ரேஷ்டர் என்று கூறினார்.
அவர்களும் புருஷோத்தமனை வழிபட்டு ஸித்தியடைந்தார்கள் ॥

துவாரகையில் ஒரு பிராமண பத்னிக்கு பிள்ளை பிறந்து இறந்துவிட்
டது. அவர் அந்தக் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு அரமனைவாசலி
ல் வைத்துக் கொண்டு அரசனுடைய அநீதியால் தான் என் குமார
ன் இறந்தான் என்று முறையிட்டார். இவ்விதம் ஒன்பது புத்ரர்கா
ளும் மரணமடைந்தனர். ஒன்பதாவதுடைய பிராமணன் புலம்பு
ம்போது, வந்திருந்த அர்ஜுனன் கேட்டு இவ்விடம் தநுர்த்தா
ரன் இல்லையா, நான் உம்முடைய பத்தாவது பிள்ளையைக் காப்பா
ற்றுகிறேன். இல்லையேல் அக்னிப்ரவேசம் செய்கிறேன் என்று கூறி
னார். பிராமணன் - ராமகிருஷ்ணர்களால் முடியாததை நீ செய்வாய்
என்பதை எப்படி நம்புவது என்றார். அர்ஜுனன் - நான் காண்டீ
பம் தரித்த அர்ஜுனன். யுத்தம் செய்து எமனை ஜெயித்து புத்ரனைக்
கொண்டுவருவேன் என்று கூறினான். பிராமணன் பத்னியின் ப்ரஸ
வ காலத்தில் வந்து அர்ஜுனா? காப்பாற்று என்று கூறினார். அர்ஜுனன்
இவ்விதியாணம் செய்து ப்ரஸவ அறையை அம்புகளால் கூடு கட்
டி மறைத்தான். குழந்தை பிறந்து மாயமாய் மறைந்துவிட்டது.
பிராமணன் அர்ஜுனனை தூஷணை செய்தார். அர்ஜுனன் எமலோ
கம் முதலான எல்லா லோகங்களிலும் தேடியும் புத்ரன் கிடைக்க
வில்லை. அர்ஜுனன் அக்னிப்ரவேசம் செய்யப் போகும் பொழு
து கிருஷ்ணன் தடுத்து பிராமண குமாரர்களைக் காண்பிக்கி
றேன் என்று கூறி அர்ஜுனனுடன் தேரில் ஏறி மேற்கு நோக்
கிச் சென்று ஏழு த்வீபங்களையும் தாண்டி லோகாலோகத்தில்
ஸுதர்சனசக்ரத்தால் ப்ரகாசிக்கச் செய்து ஜலத்தையும் தாண்டி
திவ்ய மாளிகையில் ஆதிசேஷன் மேல் எட்டு கைகளுடன் மஹா
ப்ரபுவான பகவானைப் பார்த்து நமஸ்காரம் செய்தார்கள். ஆதிநா
ராயணன் - உங்களைப் பார்க்கவே தான் குமாரர்களை கொணர்ந்தேன்.
இனி இவர்களை அழைத்துச் செல்லுங்கள். அவதார காரியம் முடிந்ததும்
இங்கு வாருங்கள் என்று கூறினார். இவ்விருவரும் குழந்தைகளை அழைத்து
க்கொண்டு வந்து பிராமணனிடம் கொடுத்தார்கள்.

அர்ஜுநனை இன் யதிலையைப் பார்த்தும் ஆச்சரிய
மடைந்து, தம்முடைய பலம் ஒன்றுமில்லை எல்லாம் பக
வானுடைய பலமே என்று அறிந்தான். பகவான் அநே
க லீலைகள் செய்து கொண்டு துஷ்ட நிக்ரஹம் சிஷ்ட பரி
பாலனம் செய்து வந்தார்॥

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் துவாரகையில் பெரலம் பத்து
டனும், மிகுந்த ப்ரேமையுடன் கூடிய பதினாறாயி
ரத்தெட்டு ஸ்திரீகளுடனும் ஏராளமான புத்ர
பௌத்ராதி ஸந்ததிகளுடனும் கிருஹஸ்தாச்
ரமத்தில் இருந்து கொண்டு, தர்மானுஷ்டானம்
செய்து கொண்டு வரும் போகங்களை அநுப
வித்துக் கொண்டும், கிருஹஸ்தாச்ரமம் தர்ம
ம் அர்த்தம் காமம் என்ற 4 புருஷார்த்தங்களுக்கு
ஸாதகமானது என்று காண்பித்துக் கொண்டு
வாஸம் செய்தார். புத்ரர்களில் பதினெட்டுப் பேர்
கள் மஹாரதர்கள். இந்த பரம்பரையால் ஏழைகளோ அஸ
க்தியில்லாதவர்களோ கிடையாது. யதுகுல க்ஷத்ரிய
கள் மொத்தம் கோடியென்பது தெரியாது என்று சொல்
கிறார். தேவாஸுர யுத்தத்தில் கிருஷ்ண அஸுரர்
கள் பூமியில் துஷ்ட ராஜாக்களாக பிறந்தார்கள். அவர்களை ஸ்ரீ
க்ருஷ்ண பகவானுடைய ஆக்ஞையால் தேவர்கள் யாதவர்களா
கப் பிறந்தார்கள். இவ்விதம் பரமாத்மா வைதிக தர்மத்தை
ரக்ஷிக்க அவதாரம் செய்து மநுஷ்ய அவதாரத்திற்கேற்ற
கார்யங்களைச் செய்தார். அவருடைய கதை
களை பக்தியுடன் கேட்டால் முக்தியடையலாம்॥
பத்தாவது ஸ்கந்தம் முற்றிற்று॥

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து॥

ஸுபத்ராபரிணயம்।

அர்ஜுனனென்கிறவன் தீர்த்த யாத்திரையாக ப்ர
பாஸதீர்த்தம் வந்தான்। அங்கு கிருஷ்ணனின் ஸஹோதரி
யாகிய ஸுபத்ரையை, மற்றவர்களுக்குத் தெரியாமல் ப
லராமர் பலவந்தமாக துர்யோதனனுக்கு விவாஹம் செய்து
கொடுக்கப்போவதாகக் கேள்விப்பட்டு த்ரிதண்ட
ஸந்யாஸி வேஷத்துடன் த்வாரகைக்கு வந்தான்। பலரா
மர் அவனை அர்ஜுனனென்று அறியாமல் சாதுர்மாஸ்ய
விரதத்திற்கு அழைத்து உபசரித்தார்। அர்ஜுனனுக்கு
ப் பணிவிடை செய்ய நியமித்த ஸுபத்ரையும் அர்ஜு
னனும் ஒருவரைக் கொருவர் காதலித்துக் கொண்டு தெ
ரிந்திருக்கிறார்கள்। ஒரு உத்ஸவத்தில் பலராமரும் ம
ற்ற த்வாரகாவாஸிகளும் யாத்திரைக்குச்
சென்றனர்। அந்த ஸமயம் அர்ஜுனன் வஸுதேவ
ர் தேவகீ இவர்களின் அனுமதியுடன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் உதவியு
டன் ஸுபத்ரையை அழைத்துக்கொண்டு தேரிலேறிக்
கொண்டு இந்த்ரப்ரஸ்தம் (இந்த்ர) ப்ரஸ்த(ம்) செல்லும் வழியி
ல் பலராமர் வந்து யுத்தத்தை அறிந்து மிகுந்த கோபத்

கூடன் அத்யயனஞ் செய்தார். திருவனந்த
ரைச்சாதுர்யமாக ஸமாதானஞ் செய்தார். பாகவ
ராமானுஜர் ஸ்ரீ அருளப்பாளர் ஸ்வாமிகள்
இவ்வாறு ஒப்பற்ற பக்தியை பிரவசனம் செய்து
கொண்டான். ||
எதிராஜர் திருமலையில் பகவானிடம் அதிகாரம், அவ
ர்களுக்கும் ஒழுக்கும் பகவானுடைய பக்தருமான அகிலதி
வர்களுக்கு ராமானுஜ அனுபவித்தார்கள். பகவா
ன்துவாரகையிலிருந்து தேரில் சென்றார். கேசவ நம் தங்கள்
கிருஷ்ணா கிரீடம் ஏழ்மையத்தில் அனுபவித்தார்கள்
அநேகம் பேர்களும் வந்திருந்தார்கள். பகவான் இடை
க்கிருந்து கொண்டு ராஜாவான் கிருஷ்ணன்
செய்தும் இதுவும் ஸேவான ராஜோபசாரத்தையும், பரா
மானடைய கிருஷ்ணன் காய்கிழங்கு பழம் துளஸி
தேவானவகளால் மிகவும் மனமுறையால் செய்ய
பட்டபக்தியால் மான உபசாரத்தையும் ஸமமாக பாவித்
துடன் ஏற்றுக்கொண்டு அநுக்ரஹம் செய்து வைத்தது
ராமானுஜருடைய மேன்மையை உபதேசம் செய்து

விட்டு துவாரகைக்குச் சென்றார்॥

அநிருத்த விவாஹம் —

அகண்டஸச்சிதானந்த ப்ரஹ்மமே ஸ்வரூபஸத்யமானது, அதனுடைய சக்தியும் அதில் வேறில்லாததுமான மாயையால் சேதனாசேதன ப்ரபஞ்சமாய் விருத்தியடைகிறது, அத்தத்வ ப்ரதானமான மாயையை அதிஷ்டானமாகக் கொண்ட ப்ரஹ்மசைதன்ய [illegible] மாயாமயமான [illegible] ஜீவ [illegible] அநேகமானதால் ஜீவர்களும் அநேகம். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஜீவர்கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஜாதி, குணம், க்ரியை, ஸம்பந்தம், [illegible] [illegible] [illegible] உபாதிக்குக் காரணம், இதில்லை, இதில்லை என்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

வாக்கொண்டாரனை பல்மோவாரன் என்றும் கூறுவார்.

ப்ரத்யக்ஷமிருக்கவா வெண்டும் இவ்விதம் வேதங்கள்
போற்றும் மஹேச்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தை வேதங்களே புகழ்
கின்றன. ப்ரத்யக்ஷ தேசம் வந்தனர் நாராயணன் விஷ்
ணும் அவர் நாரதருக்கும் அவர் வியாஸருக்கும் பரம்பரை
யாக வந்த ஸகல வேத சாஸ்திர பரிசுத்த புராணங்களின்
ஸாரம் என்று சுகர் பரீக்ஷித்து ராஜனுக்கு உபதேசித்தார்.

வாக்கொண்டாரணக்கை

ஸ்ரீமய ஆராதிப்பவர்களுக்கு தனத்தால் கொழுப்பு
ஏற்பட்டால் அவர் அவர்களுடைய தனத்தை இழக்கச் செய்து
ஏழையாக்கி ஸாதுஸங்கத்தையும் அதனால் ஞானத்தை
கொடுத்து மோக்ஷத்தையும் அடையச் செய்வார். பகவானு
க்கு இஷ்டம் தாக்ஷிண்யமாகவரத்தையே ஆசனத்தை போதை
க்கும் வேண்டியவர்கள். உதாஹரணமாக — வ்ருகாஸுரன்
என்பவன் ஸ்ரீ மேவரம் கொடுப்பவர் என்று நாரதரால் அறிந்து
சிவனைக் குறித்துத் தன் சரீரத்தின் மாம்ஸத்தை வெட்டி அக்னி
யில் ஹோமம் செய்து ஏழாவது நாள் தன் தலையை வெட்டி ஹோமம்
செய்ய முயற்சிக்கும் பொழுது சிவன் ப்ரத்யக்ஷமாகி என்ன வரம்
வேண்டுமென்று கேட்டார். அவன் நான் யார் தலையில் கையை
வைத்தாலும் அவன் உடனே மரணமடைய வேண்டும் என்று

சீகேட்டுக்கொண்டான். அயிரம் அவ்வுத மேரு மரித்து அவ
னையை சுந்திரத்தையும் மின் போல செவக்கச் செய்தார். அவன் உ
டனேயே கொரியை அபகரிக்க வேண்டும் என்று எண்ணியும்
வரத்தால் பரிக்கவேண்டும் என்று எண்ணியும் இவனையது
பாலேயே சாக்கையை வைக்க வந்தான். இவனோடே அவனும் பின்
தொடர்ந்தான், காணடியாக்காவிலுண்டம் சென்றார். பகவான் வந்து
அவர்கள் இருவரும் மாறுவேடத்துடன் அமைந்தான் பின் தொண்டர்
ன் சுமப்பட்டவெருக்கிறுய் என்று அவனிடம் கேட்டு இவன் தெரு
ஜனைய சாபத்தால் பிசாசாக அலைகிறார். அவருடைய வார்த்தை
யைநம் பிருமப்படாமல் தேவவதூதன் கையில் சாக்கையை வைத்து
பரிக்ஷை பார் என்று வெய்க்கி சாதுர்யமாகக் கூறினார். அவன் உடனே
யே தன் தலையில் கையை வைத்துக்கொண்டான். தலை வெடித்து இ
றந்து விழுந்தான். தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தார்கள். பகவான் இ
வனிடம் வந்தவர்களுக்கு அபசாரம் செய்பவன் பாழாய்ப்போவா
ன் என்று கூறிச் சென்றார். இந்தக் கதையைக் கேட்பவர்களுக்கும்
படிப்பவர்களுக்கும் சத்ரு ஜயம் ஏற்படும். ||

ஸ்ரீ ஸமயமேரு ஸ்வதீர்த்திக்கரையால் ஸத்ரயாகம் செய்து
கொண்ட ருஷிமுனிவர்களுக்கு லோமோசர் திருக்கோ

யாகசாலாத்துவாரத்தின் அருகாமையிலும் ஏற்பட்டு அங்கிருந்து
விரும்பும் பக்தர்களை அழைப்பார்கள். அவர்கள் தங்க
ஞானமும் பெருமையும் சொல்லி வழங்காமல் நின்றார். மகே
மாலைகளை மனைவியுடன் பார்த்து சிவ பக்தர்களைப் பார்த்தார். பாசுபதர்
வயம் சொன்னார், பரமசிவனுடைய பக்தர்களை ஆலயங்களுக்கு
வரவேற்றார். பக்தர்களைப் பார்த்து நீர் இல்லை தெரியவில்லை
துவார பாலகர்களை தொடர்ந்தும் என்று நினைத்தார். சிவனுடைய
பக்தர்கள் கூடாரத்தால் அவரைக் கொல்ல முயன்றபோது
பார்வதி தேவியார் பக்தியை விளக்கம் சொல்லி
பிரியமுடைய சிவத்தை வைத்துத் தூக்கிக் கொண்டிருந்தவனை
பின்னால் தள்ளி உதைத்தார். அவர் [illegible] நங்கூரம்
எதிர் கொண்டு அழைக்காமல் தூக்கிக் கொண்டிருந்தனர்
உடைய அபசாரத்தை மன்னிக்கும் என்று வேண்டி
வானத்தில் காப்பாற்றும் என்றுவேண்டி காப்பாற்றுக்
வேண்டி நான் பக்தனுடன் என்று வேண்டினார். மகேசுவரி
மற்ற பக்தர்களிடம் இத்தடத்தைக் கேட்டு வாங்கு சிவலோகத்தை
கீர்த்தியை உண்டு வேண்டினார். அவர்களும் அந்த பக்தர்களோடு
சிவ சந்நிதிக்கு முக்தியடைந்தார்கள்.

துரோணாசாரியால் வில் பரமனை பக்திக்கு பாண்டவ பார்த்து உட
னிருந்து வைடத்து அந்த பருமனான் கிருஷ்ணன் ஜயமாயித்துக்
கொண்டு அரசனுடைய மாளிகை வாசலில் வைத்துக் கொண்டு
அரசனுடைய அந்தியாலதான் என் குமாரன் இருந்தான் என்று
மனுவைப் பார்த்து கொண்டார். இவ்வாதம் என்பது புத்திரர்களை
பார்த்து மருமணைப் பற்றென. என்பதாவது துவைபவரான
ன் புலம்பும் பொழுது அங்கு வந்திருந்த அர்ஜுனன் கேட்டு
கிருஷ்ணனை அரசனிடம் ஐயா நான் உம்முடைய புத்திராவது
பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுகிறேன் இல்லையேல் அக்கினி பிரவே
சம் செய்கிறேன் என்று பிரதிக்ஞை செய்தான். பரம
னான ராமகிருஷ்ணர்கள் கேட்டு யாதொரு செய்வாயென
ன்பதை ஒப்புக்கொண்டு வந்தனர். அர்ஜுனன் - நான் கா
ண்டீபம் வில்லேந்திய அர்ஜுனன் யுத்தம் செய்து மனுவை
யாதொரு புத்திரனைக் கொண்டு வருவேன் என்று சொன்னான். ப
ரமனான பக்தியான பரமபத காலத்தில் வந்து அர்ஜுனனை
இப்பொழுது வந்து புத்திரனைக் காப்பாற்று என்று சொன்னார். அர்ஜு
னன் பரமசிவனை தியானம் செய்து பரம வசனமாய அம்பு
களால் கட்டுமானத்தினைக் கிருஷ்ணனை பார்த்து ம் போய

மாய்மறைந்துவிட்டது। பராமன் அர்ஜுனனை
கூவித்தார்। அர்ஜுனன் எமலோகம் சென்று அவைகளைப் போகுதல்
காளிதும் மிகுதடையும் புருஷனிலைக்கவல்லீ அதனால் அர்ஜுனா.
ஸ்ரீ அக்கிரபிரவேசம் செய்யப்போகும் பொழுது கிருஷ்ணன் வந்து
தடுத்து பராமனை குமாரர்களைக் காண்பிக்கிறேன் என்று கூறி
அர்ஜுனனுடன் தேரிலேறி மேற்கு திசையால் சென்று ஏழு தீவ
ங்களையும் தாண்டி இருள் சூழ்ந்த இடத்தில் ஸுதர்சனசக்ரத்
தால் பிரகாசிக்கச் செய்து அப்பாலுள்ள கடலையும் கடந்து செ
ன்றனர்। அங்கு ஒரு திவ்யமாளிகையில் ஆதிசேஷன் மேல் பள்ளி
கொண்டிருந்த, எட்டுக்கைகள், பீதாம்பரம், திவ்யாபரணங்
கள் தரித்த பகவானை பகவானைக் கண்டு நமஸ்காரம் செய்
தார்கள்। அங்கிருந்த நாராயணன் — உங்கள் இருவர்க
ளைப் பார்க்க வேண்டும் என்றுதானே இந்தக் குமா
ரர்களை நான் இங்கு கொணர்ந்தேன்। இதோ இக்குமா
வர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு செல்லுங்கள்। அவதாரகாரி
யங்கள் முடிந்ததும் இங்கு வாருங்கள் என்று கூறினார்। இருவ
ரும் அவ்விதமே ஆகட்டும் என்று கூறி குழந்தைகளை அழைத்
துக்கொண்டு வந்து பராமனிடம் சேர்ப்பித்தார்கள்।

அர்ஜுனன் வைகுண்ட பதியை தெரிசனம் செய்ததால் ஆச
ரியமடைந்து தம்முடைய பலம் ஒன்றுமில்லை எல்லாம் பகவா
ன் கொடுத்த பலமே என்று அறிந்து கொள்வதை மட்டான்। பக
வான் அநேகம் லீலைகளைச் செய்து கொண்டு துஷ்ட நிக்ரகம் சிஷ்
ட பரிபாலனம் செய்து வந்தார்।।
ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் துவாரகையில் குபேர ஸம்பத்துடனும் மிகு
ந்த பராக்ரமையுடன் கூடிய பதினாறாயிரத்தெட்டு பத்னிகளுடனு
ம் எண்ணிறந்த புத்ர பௌத்ரர்களுடனும் கிருஹஸ்தாசி
ரமத்தில் இருந்து கொண்டு, தர்மானுஷ்டானம் செய்து கொண்
டும் விஷய போகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டும், கிருஹஸ்
தாஸிரமம், தர்மம், அர்த்தம், காமம், என்ற புருஷார்த்தங்க
ளுக்கு ஸாதகமானது என்று உலகத்தாருக்குக் காண்பித்து
க் கொண்டு ஸுகமாக வாஸம் செய்து கொண்டு வந்தார்। ஸ்ரீ கிரு
ஷ்ணனுடைய புத்ரர்களில் பதினெட்டுப் பேர்கள் மஹாரதர்கள்।
இந்த பரம்பரையில் ஏழைகளோ ஸந்ததி இல்லாதவர்களோ கிடை
யாது। யதுகுல ஆசாரியர்கள் மூன்று கோடியே எண்பத்தெட்
டாயிரத்து நூறு பேர்கள்। முன் தேவாஸுர யுத்தத்தில் இறந்த அ
ஸுரர்கள் பூலோகத்தில் துஷ்ட அரசர்களாகப் பிறந்தார்கள்।

அவர்களை அழிக்க பகவானுடைய ஆக்ஞையால்
தேவர்களே யாதவர்களாகப் பிறந்தார்கள். இவ்விதம் பர
மாத்மா வைதிகதர்மங்களை ரக்ஷிக்க கிருஷ்ணனாக அ
வதாரம் செய்து மனுஷ்யாவதாரத்திற்குத் தகுந்தபடி கா
ரியங்களைச் செய்தார். அவருடைய கதைகளை பக்தியுடன்
கேட்டால் முக்தியடையலாம்.

பத்தாவது ஸ்கந்தம் முற்றும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

பதினொராவது ஸ்கந்தம் —

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் - ஆதாரபட்டத்தை யாதவர்களைக் கொண்டு கௌர
வ பாண்டவர்களுக்குள் யுத்தம் ஏற்படும்படிச் செய்து அதிலவ
ருடைய அநேகம் அரசர்களையும் ஸைன்யங்களையும் அழி
த்து பூமிபாரத்தைக் குறைத்தார். ஆனாலும் தன்னுடைய யா
தவ குலம் மிகப் பெரியதாக இருக்கிறதே, இது என்னைச்
சேர்ந்ததாக இருப்பதாயும் பல கொடுமைகள் செய்வதாயும் இதை
மற்றவர்களால் அழிக்க முடியாதே என்று ஆலோசித்து
அவர்களுக்குள்ளேயே சண்டை ஏற்பட்டு அழிந்து
கொள்ளட்டும் என்று ஸங்கல்பம் செய்தார். மே
ரும்

2

உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் ஸுலபமாக மோக்ஷத்தை அடைய
பக்தி செய்யும்(1) திவ்ய ஸ்வபாவத்துடன் அவதரித்துப் பல லீலைகளைச் செய்
ய்தோம். இந்த அவதாரத்தையும் மறைத்துக் கொள்ள வே
ண்டும் என்றும் ஸங்கல்பம் செய்தவர் 1164 இல் புண்ய காலத்தி
ல் [illegible] பல முனி
வர்கள் கூடினார்கள். பகவானுடைய ஆக்ஞையால் யாதவர்
களும் சென்றார்கள். யாதவ குமாரர்கள் விளையாட்டுக் கொ
ண்டு ஜாம்பவதியின் பிள்ளையான ஸாம்பனுக்கு
கர்ப்பிணி ஸ்த்ரீ வேஷம் போட்டு அவனை அழைத்துக் கொ
ண்டு முனிவர்களிடம் சென்று "இவருக்கு என்ன குழந்தை
பிறக்கும் இவள் கேட்பதற்கு வெட்கப்படுகிறாள்" எ
ன்று கேட்டார்கள். அவர்களும் (பகவானுடைய ஸங்கல்
பத்தை அறிந்து) கோபத்துடன் உங்கள் குலத்தை அழிக்க
க்கூடிய ஒரு உலக்கையைப் பெறுவாள் என்று சபித்தார்
கள். அதைக் கேட்டு அவர்கள் பயந்து வயிற்றிலுள்ள துணி
யை எடுத்துப் பார்க்க ஒரு இரும்பு உலக்கை இருப்பதைக் கண்
டு கவலையுடன் அதை எடுத்துக் கொண்டு ஸபையில் அர
சனிடம் தெரிவித்தார்கள். ராஜாவும் பயந்தார்கள்.

அரசன் அந்த உலக்கைகளைப் பொடிசெய்து ஸமுத்ரத்தில் போ
டும்படி உத்தரவிட்டான். அவ்விதமே செய்து கடைசியாய் மீதமா
ன இரும்புத்துண்டையும் ஸமுத்ரத்தில் போட்டுவிட்டார்க
ள். அந்த இரும்புத்துண்டை ஒரு மீன் விழுங்கியது. மீ
ன் பிடிக்கும் பொழுது அந்த மீனும் ஒரு செம்படவனிடம் அகப்
பட்டு அதின் வயிற்றிலிருந்த இரும்புத்துண்டை அவன் அம்
பில் வைத்து எய்த ஜரை என்னும் வேடனிடத்திலிருந்தான். மேற்குறி
ய பொழுதின் அலங்காரமாய் ஒதுக்கப்பட்டு ஸமுத்திரக்
கரையால் கோரைப்புல்லாக முளைத்தது. பகவான்
பரமபதத்தை யெழுந்தருளினார்||
நாரதர் பகவானை தரிசனம் செய்வதற்காக அடிக்கடித்
வாரகைக்கு வருவது வழக்கம். ஒரு ஸமயம் அவ்விதம் வந்தி
ருந்த நாரதரிடம் வஸுதேவர் - நான் ஸ்ரீ பகவானிடம்
புத்ரனாக வரவேணுமென்றுவரம் கேட்டேன் அதனால்
தான், மோக்ஷம் வேணுமென்று கேட்கவில்லை, மனிதன் ஸம்
ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்கு எந்த
ஸாதனங்கள் வேணுமென்று கேட்டார். நாரதர் —
நீர் கேட்ட கேள்வி மிகவும் யோக்யமானது அதற்கு விடையாக

முன்பு ரிஷபதேவனுடைய நூறுபுத்ராக்களில் ஒன்பதுபேர்
கள் யோகிகள் - கவி, ஹரி, அந்தரிக்ஷர், ப்ரபுத்தர், பிப்பலாய
னர், ஆவிர்ஹோத்ரர், த்ருமிளர், சமஸர், கரபாஜனர், என்
பவர்கள். நிமி என்கிற தேசராஜனுடைய ஸத்ரயாகத்தில்
வந்த அவர்களை உபசரித்து தர்மங்களைக் கேட்டான். அந்த
ஸம்வாதத்தை உமக்குச் சொல்லுகிறேன். நிமி - அவர்களை உபசரித்
து பகவானின் போதத்தை அளிக்கக்கூடியதான பாகவத தர்மங்களை
சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டான். (1) அதற்கு கவி என்பவர்-
ஸம்ஸார பயமெல்லாம் பயங்களும் நீங்கி மோக்ஷமடைவதற்கு அ
ச்சுதனிடம் பக்தி வேண்டும். பகவானால் உபதேசம் செய்யப்பட்டவை
பாகவத தர்மங்கள். சரீரம், மனம், புத்தி, வாக்கு, இந்திரியங்களால் செய்யப்ப
டும் ஸகல கர்மாக்களையும் நாராயணனுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய வே
ண்டும். பரமாத்மாவைத் தவிர இரண்டாவது பொருள் இல்லை
யென்று தெரிந்தும், ஆகையால் ஸகல ஸம்பந்தங்களும் பொய், என்று ஞா
னத்தையும் பகவானுடைய அவதாரலீலைகளைக் கேட்பது கீர்த்
னம் செய்வதையும் உலகத்துக்கப்பால் உன்மத்தனைப்போல நர்த்தனத்தை
யும் சேர்த்து அப்யாஸம் செய்ய வேண்டும். போஜனம் செய்பவனுக்
கு ஸந்தோஷம், புஷ்டி, பசிநிவ்ருத்தி மூன்றும் ஸமகாலத்தில்

பரபக்தி

அதுபோல் பக்தி செய்பவனுக்கு, பக்தி வைராக்யம், பகவா
னுடைய அநுபவம் மூன்றும் ஏற்படும். வைதிகியாயையும் ஸ்திரு
சாந்தி ஏற்படும் மோக்ஷம்॥ ராஜா - யார் பாகவதன் — ஹரி —
பரமாத்மாவான பகவானிடம் ஸகலமும் தோன்றும், ஸகல ப்ரா
ணிகளிடமும் பகவான் இருக்கிறான் என்று அறிந்த ஞானியாக
பகுத்துமன் பகவானிடம் ப்ரேமையையும், பக்தர்களி
டம் ஸ்நேஹத்தையும், மூடர்களிடம் க்ருபையையும், விரோதி
களிடம் (கெட்டவர்களிடம்) உபேக்ஷையையும் (அலக்ஷியம்) செய்ப
வன் மத்யம பக்தன். அர்ச்சாவிக்ரஹங்களில் ஸ்ரத்தையாக பூ
ஜை செய்பவன் பாகவதர்களிடம் பக்தியின்றி) ப்ராக்ரு
த பக்தன். பூர்ண வைராக்யமுள்ள பகவானுடைய சிந்தையுடன்
ஜாமிதலாவதாகக் கூறப்படுகிறான் பக்தனே மற்றவர்களுக்கு
ஸதாமும் பகவானுக்கு ப்ரியமானவன், இவ்விதமே இவ்விதமே॥
ராஜா - மாயையின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறவேணும் அந்தரிக்ஷ -
பரமாத்மா, பலவதுமான லோகங்களையும் ப்ராணிகளையும் ஸ
ருஷ்டி செய்து பரிபாலனம் செய்து தக்க காலத்தில் ப்ரளயம்
(அழித்தல்) செய்வதற்குக் காரணமான, அவருடைய சக்தி, அது
ஸத்வகுணம் ரஜோகுணம் தமோகுணம் என்ற குண

ஜீவனானது, அது ஜீவாத்மா தன்னுடைய ஆத்மஸ்வரூ
பத்தை அறியாமல் சரீரத்தையே ஆத்மாவாக எண்ணி கர்மாக்களைச்
செய்து அவைகளுக்குரிய பலன்களை அனுபவிக்கிறார்கள்॥ ராஜா - ஸாதாரண
மானவர்களும் மோக்ஷத்தை அடையும் உபாயமென்ன? பரீக்ஷித் -
பெரியோர்களுடைய ஸஹவாஸத்தினால் ஸம்பாதிக்கும் ஸத்குணங்கள் அறிவு, வைராக்ய-
மில்லாதது போன்ற யோக்யதைகளால் ஸம்பாதிக்கும் பரலோக ஸாதனங்க
ளும் அழியாமையென்று அறிந்துகொண்டு ஞானியான குருவை
அடைந்து அவருக்கு சேவை செய்து அவருடைய உபதேசங்களை அறி
ந்து அனுஷ்டிக்கவேண்டும், பகவானைக் குறித்து சிரவணம் கீர்த்
தனம் முதலான ஒன்பது விதமான ஸாதன பக்தியைச் செய்து
அனன்ய ரூபமான பரமபக்தியை அடையவேண்டும். இவ்விதம் பகவா
னையே சரணமடைந்தால் மோக்ஷத்தை அடைவார்கள்॥ ராஜா - நா
ராயணன் என்று சொல்லப்பட்ட பரமாத்மாவின் லக்ஷணமென்
ன? பரீக்ஷித் - பரமாத்மா, உலகத்தின் ஸ்ருஷ்டி பரிபால
னம் ஸம்ஹாரம் இவைகளுக்குக் காரணமானவர், ஜகத்திலுள்ள
ஸமஸ்த வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருந்துகொண்டு அவைகளுக்கு ஆதாரமான
து, ஸமஸ்த ஜீவர்களின் சரீரங்களிலுமிருந்து அவர்களை நியமிக்கிறவ
னும் பரமாத்மாவின் லக்ஷணமான அவைகளின் செயல்களுக்குக் காரணம்

461

மனஸ், இந்திரியங்களால் அறியமுடியாதது, அப்ர

மேயமாக உள்ளது, உத்பத்திநாசமில்லாதது, என்றெல்லாம் ப

ரிக்கமில்லாமல் எல்லாமாகவும் இருந்து, அது இல்லை, இதுவல்ல

வென்றுமுறையில் வேதாந்தங்களால் வர்ணிக்கப்பட்டது, இவ்வு

ருமான பரமாத்மாவை சித்தமான — யோகமில்லாதவர்களுக்

கு ஞானத்தையுடையவனைப் பார்ப்பது போல் பக்தியால் சித்தமான

மனதில் நேரில் காணலாம். ராஜா — இந்த சத்திகாரணமா

ன கர்மயோகத்தைக் கூறவேண்டும்? அவர் ஞானத்துக்கு

அனைத்தும் சாப்பாட்டு வேண்டியதாக வராமல் இருப்பதற்காக என்னுடைய

சாப்பாடு [illegible] போல் ஸகல கர்மங்களையும் செய்வதற்காகவே

தங்கள் கர்மாக்களை ஸாதித்திருக்கின்றனர். வைதிகர்களுக்கு

வட்டால் பாபங்களைச் செய்து ஞானமார்க்கங்களை அடைந்து

கொண்டேயிருப்பான். வைதிகர்களுக்கு பலனைக்

கொடாமல் இருப்பவர்களாக செய்தால் முறையாக யோக

த்தை அடைவான். வைதிகமார்க்கத்தில் மனிதர்கள் இப்ப

தற்காக வே இவர்களுக்கு வேறுபலன்கள் கூறப்பட

ன. அத்துடன் பரிசுத்தமாக ஆச்சார்யர்களும் காரி

யம் அக்னிஹோத்ரியன் ஜலம் இவைகளிலும் ஆராதிக்கு

சேஷதையாகுரன்னோபாவத்துக் கொண்டு வைதிகரா
ர் திருமேனிக்கு ஏற்றவாறு பக்தி சிரத்தையுடன் கல்ப்பித்துப் பூ
ஜித்து வருவதே பகவானை ஆராதித்தால் சீக்கிரம் ஸே
தியடையலாம். இவ்வேம் மந்த்ரோபதேசம் செய்து கொ
ள்ள வேண்டும்॥ ராமா - ஹரியின் அவதாரங்களையும் அவதா
ர காரியங்களையும் சொல்ல வேண்டும். நீலமேகா - பகவானுடைய
அவதாரங்கள் அனந்தங்களாயினும் - ஆதிநாராயண ஹரி
வாஸுதேவன், ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்னாநிருத்தர்கள் செய்ய ரூ
ம்மா இருக்கிறார்கள், நாராயணர்கள், ஞானமார்க்கத்
தை உபதேசிக்கவே, நாராயணனிடையே தவத்தின் பெருமையை
க்காட்டுகிறார்கள் புத்தர், ஹம்ஸாவதாரம், தத்தாத்ரே
யர், ஸநத்குமாரர் ரிஷபதேவர், ஹயக்ரீவர், முதலிய தேவா
ன அவதாரங்கள், அவைகளால் துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரிபா
லனகாரியங்களும்॥ ராமா - ஹரியை பூஜிக்காதவர்களின்
கதியென்ன? நீலமேகா - பராமனை தெய்வமென நாஸ்திகர்களா
ய்க் கருதி வழிபாடு செய்யாமல் பகவானை ஆராதிப்பதில்லை, த் தேவதை
களையும் செய்கிறார்கள் அவர்கள் நரகத்தை அடைவார்கள். இ
வ்ஸ்ரீபக்தியில்லாமல் வைதிகர்மாக்களில் சேவை புத்தியால்லா

மஸ்தி செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய பூர்வ ஆசைகளை
அதற்குக் காரணம் வியாக்கியானம் செய்துகொள்ளவேண்டும் ஸெ
என்பது நியமமில்லை, ஆதலால் ஸ்திரீ ஆசையுள்ளவருக்கு ஒரு
கட்டுப்பாடு தோன்ற அதேபோல் தான் மாமிசத்தில் ஆசையுள்ள
வருக்கு யாகத்தில் பசு வெட்டுக்கடவது என்பது தான்
சரீராபிமானத்தால் ஸ்வரூபத்தை வேதிக்கிறார்கள். வைதிகமார்க்க
த்திற்கு அதிகாரிகளாக இருந்தும் மோக்ஷத்தை பெறமுயல்
வாழ்யானசயால் தங்களைக் கெடுத்துக்கொள்கிறார்கள்॥
ராஜா — எந்தெந்த யுகங்களில் பகவான் எந்தெந்த நிறம்
பெயர் இவைகளால் பூஜிக்கப்படுகிறார்? கரபாஜனர் —
கிருதயுகத்தில், வெளுப்பு நிறம், நாலுகைகள், ஜடை, மரவுரி, மான்
தோல், ஜபமாலை, தண்டம், கமண்டலம், இவைகளுடைய
ரூபமாக, மனச்சாந்தியுள்ளவர்களான நல்லகுணமுடைய மனிதர்க
ள் தபஸ் செய்து ஆராதிக்கிறார்கள். அவரைக் ஹம்ஸர், ஸுபர்ணர்
வைகுண்டர், தர்மர், யோகேச்வரர், அமலர், ஈச்வரர், புருஷர்
அவ்யக்தர், பரமாத்மா என்னும் பெயர்களால். த்ரேதாயுகத்தில்
சிகப்பு நிறம், நான்கு கைகள், மௌஞ்ஜீ, தங்கநிறமான கே
சம், த்ரயீ வேதஸ்வரூபம், யாக யோக்யமான ஸ்ருக்ஸ்ருவம் இவை
களுடன்

கூடிய ஸர்வ வேத ப்ரயோகங்களாகிய வைதிக தர்மானுஷ்டா
னம் செய்யும் மனிதர்கள் வேதங்களாலேயே ஸ்துதிக்கிறா
ர்கள்। வைகுண்டா, சக்ரா, பக்ஷிணிகோப்பர், ஸர்வதேவர், உபேந்
த்ரன், ஹிரண்யகர்ப, ஜயந்தா, உபகாரர் என்ற பெயர்கள்॥
த்வாபரயுகத்தில் பச்சைநிறம், பீதாம்பரம், சங்கசக்ரா
தி ஆயுதங்கள் ஸ்ரீவத்ஸம் வனமாலை முதலியனவோடு கூடியவ
ர். பகவானை ஞானத்தையடையும் மனிதர்கள், வைதிகம் தா
ந்த்ரிகம் இரண்டு வழிகளாலும் ராஜோபசாரங்களால் உபா
ஸிக்கிறார்கள்। வாஸுதேவன், ஸங்கர்ஷணன், ப்ரத்யும்ன
ன் அநிருத்தன் இந்த பேர்களை பகவானுக்கு நமஸ்காரம்,
நாராயண ருஷி, புருஷன், மஹாத்மா, லோகேஸ்வரன், விச்வ
ன், ஸர்வபூதாத்மா, இவ்விதம் பகவானுக்கு நமஸ்காரம் என்று
ஸ்தவனஞ் செய்கிறார்கள்॥ கலியுகத்தில், கறுப்புநிறம், கிரீடங்கள்
சங்கசக்ராதிகள் பாரிஷதர்கள் (பக்தர்கள்) இவைகளுடன் கூ
டியவரை அவர்கள் நாமஸங்கீர்த்தனத்தையே
முக்யமாகக் கொண்டு உபாஸிக்கிறார்கள்। எப்பொழுது
தியானம் செய்யத்தகுந்ததும், ஸகல துக்கங்களையும் போக்குவது
ம், ஸகல இஷ்டங்களையும் கொடுப்பதும், தீர்த்தங்களுக்கு

(கெடுக்காதே) இருப்பட்டமும் மகுடமும் ராகவாப ஸ்ருதி
செய்யப்பட்டதும், பக்தர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்கிவரு
ம், ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத் தாண்ட ஓடமானதுமான
ஸேவனமுக்கியவர்களாக்குபவரே ஹே மஹாப்ரபோ உன்னுடை
ய சரணாரவிந்தத்தை வணங்குகிறேன். ஹே மஹாப்ரபோ நீ
ர், தீவிர வாக்ய பரிபாலனம் என்னும் தர்மத்தை உறுதியாகக்
கொண்டு ஸாம்ராஜ்யத்தைத் தியாகம் செய்தும், தமது
ஸ்ரீ பத்நியின் விருப்பத்தை அநுஸரித்து மாயாமானை
ஸரித்து ஓடினீர், அந்த உம்முடைய சரணகமலங்களை வண
ங்குகிறேன். இவ்வாறாக மஹிமை மோக்ஷதிக்காலத்தை
அநுஸரித்து வேதமத்தைக் கவிதை மனிதர்கள் போஷிக்கிறார்
கள். பெரியோர்கள் கலியுகத்தைப் புகழ்கிறார்கள் ஏனெனில்
நாமஸங்கீர்த்தனத்தாலேயே ஸர்வ இஷ்டங்களையும் அடை
யலாமென்று. இத்தகைய கருணை கொண்ட கலியுகத்தினைக் க
வணங்குகிறார்கள். கலியுகத்திலும் த்ராவிடதேசத்தில் காவேரீ
தாம்ரபர்ணீ நதிதீரங்களிலும், க்ருதமாலை, பாலாறு முதலிய
களில் பக்தர்கள் பலபேர்கள். நாரதர் - வ்யாஸதேவரே!
இவ்விதம் நவயோகிகள் அரசனுக்கு உபதேசம் செய்து அவ

திவ்ய உபகாரத்தைப் பெற்று வாழ்வடைந்து மகிழ்ந்தார்க
ள். அரசனும் இனி அவர்கள் சொல்லியபடியே தர்மஸ்தாபனஞ் செய்து
ஸித்தியடைந்தான். நீவிரும் பாகவத தர்மங்களை அனுஷ்டித்து
முக்தியடையும். வஸுதேவரே! கிருஷ்ணனை உம்முடைய
புத்ரனாக நினைக்கவேண்டாம். பூபாரத்தை நீக்கி தர்மஸ்தாபன
ம் செய்ய அவதரித்த நாராயணனென்றுணர்ந்து நடந்துகொள்
ளும். தேவகி வஸுதேவர்கள் ஆச்சரியமடைந்து அஜ்ஞானம்
நீங்கி அறிவு பெற்றார்கள். இந்த இதிஹாஸத்தைப் படிப்பவர்க
ள் அஜ்ஞானம் நீங்கி மோக்ஷத்தை அடைவார்கள். (11-5)
ஸ்ரீசுகப்ரம்மம் — இவன் தேவலோகத்து தேவர்களும் ப்ரஜைகளும் ரிஷி
களும் பகவானை தரிசனம் செய்வதற்காக வந்து தேவ
லோக புஷ்பங்களால் அர்ச்சித்து ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள்.
ஸ்ரீசுகப்ரம்மம் — கோவிந்த! மஹா பாபங்களான பாரத்தினால் பீ
டிக்கப்பட்டு அவதாரம் செய்ததாங்கள் பூபாரத்தை நீக்கி தர்மஸ்
தாபனம் செய்தீர். கலியுகத்தில் மனிதர்கள் கேட்டும் சொல்
லியும் ஸகல பாபங்களும் நீங்கி முக்தியடைவதற்காக அநேக லீலைகளை
யும் செய்தீர். அவதாரஞ் செய்து நூற்றிருபத்தைந்து வருஷங்
கள் ஆகிவிட்டது, தேவகார்யம் ஆகிவிட்டது, யாதவ குலமும்

பிராமண சாபத்தால் அழிந்துவிடும்; இவ்வுலகில் இருந்தது போதும், வைகுண்ட லோகம் வந்து எங்களை ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தார்கள்॥ பகவான் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை மெல்லாமறிவோன் பிராமண சாபத்தால் என் குலம் அழிந்து உடனே வைகுண்டம் வருகிறேனென்று சொன்னார். பிரம்மாவும் வணங்கி விடைபெற்று தேவர்களுடன் பிரம்மலோகம் சென்றனர்॥

பின்பு துவாரகையில் பலவித கொடிய அபசகுனங்களைக் கண்டு பெரியோர்களை அழைத்து பகவான் - நமக்கு பிராமண சாபமும் பல அபசகுனங்களும் ஏற்பட்டிருப்பதால் நாம் இங்கு இருக்க வேண்டாம், புண்ணியமான ப்ரபாஸ தீர்த்தம் சென்று ஸ்நானம் பித்ருதர்ப்பணம், தேவர்களுக்கு ஆராதித்து பிராமணர்களுக்கு கோ முதலான தானங்கள் பிராமண போஜனம் இவைகளைச் செய்தால் கஷ்டங்கள் நீங்கும். ஸந்த ப்ராயச்சித்தம் வாசேவமானது, தக்ஷனுடைய சாபத்தால் சந்திரனுக்கு ஏற்பட்ட க்ஷயரோகம் இங்கே ஸ்நானத்தால் நீங்கியது என்று சொன்னார். அதைக் கேட்டு யாதவர்களும் தேர்களில் புறப்பட்டு யாத்ரையானார்கள். அப்பொழுது உத்தவர் தனிமையாய் பகவானை வணங்கி, ஜகதீச்வரனே!

தால்கள், ப்ராமணசாபத்தை, சக்தியிற்கும் மாற்றுதல்
னை கொண்டும் செல்லப் போவதாக அறிகிறான், அதை விண்டு
தங்களாபட்டே பரீக்ஷிக்கள் செல்லுமெய்யாது ஆனையால் எ
ன்னையும் கூடவே அழைத்துச் செல்லுங்கள். இவர்களுக்கு அர்ப்ப
ணம் செய்து, புஷ்பம் அர்ச்சனம் வஸ்திரம் அன்னம் இவைகளாலே
வித்து - உபயோகித்து பக்தர்களாகி மோக்ஷமடைவோம். குருநானி
க்கோரிக் கொண்டு பத்தை அடைவார்கள். ப்ராமணர் இரவு உணவும்கிரா
தனம் மேலான பக்தியாலேயே மோக்ஷமடைவோம் என்று கூறி
ர். உத்தம பக்தரான உத்தவருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு
பகவான் - உத்தவருக்கு உபதேசம் - உத்தவ கீதை - 7 to 29
பகவான் - உத்தவரே! ப்ரும்மாதி தேவர்கள் நான் வைகுண்டம் வ
வதற்கு வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவதார காரியம் முடிந்துவிட்டது. யாத
வகுலம் ப்ராமணசாபத்தால் ஒருவரோடொருவர் அடித்துக் கொ
ண்டு மடியப்போகிறது. இன்றிலிருந்து ஏழாவது நாள் துவாரகை
யை சமுத்திரம் மூழ்கப்போகிறது. நான் பூலோகத்தை விட்டதும்
இந்த லோகம் கலியால் அமங்களமாகப் போகிறது. ஜனங்கள்
பாபம் செய்வதில் பிரியமுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். நீ இவ்
இதுவரைகயில் வஸிக்கவேண்டாம், உலகமே மோனமய...

திரைத்துப் பற்றற்று தவிர்வட்டு மெய்பக்தியுடன் ஸர்வம் ப்ர

ம்ம மயம் என்று அவையவற்றால் பரமாத்ம நிர்த்துடன் ஸ

சாரம் செய்யும் என்று ஸ்ரீ பகவான் நமஸ்காரம்

செய்து உத்தவர் — ஹே யோகேச்வரனே ! பற்றில்லாமல்

உலகத்தை ~~ஆசை~~ ஆசையுடன் மெய்யாய் எண்ணுவது நல்ல

லயம் ஆக்கி பக்தியில்லாமல் உலகத்தை ஸம்பூர்ணமா

காரியம் என்று பெரியதுன்று தோற்றுகிறபடியாக வெ

றையில் ஸகல பதார்த்தங்களிலும் நான் எனது என்று நீ

ர்த்து ஆசையுள்ளவர்களுக்கே இவ்விதம் ஆசையால்

ஆசையை மேன்மையாகவே தர்க்க விஷயத்தை சந்தேக

ம வேண்டும் ; நாராயணனாகிய தேசுதான் மேலே

ஆகின்றீர் பகவான் — உலகத்திலுள்ள பதார்த்தங்களில் வா

மாக அறிவுள்ளவர்கள் மனிதர்களே, அவர்களாலேதான் விசாரம் செய்து

ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டும், ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் யுக்தியாலும்

உலகத்தை ஸ்வரூபத்தை வேதங்கள், உலகத்திலுள்ள பொருள்களில் உள்ள

நல்ல குணங்களை அறிந்து அவைகளைக் கடைப்பிடிப்பதால் தனக்கு குரு

னை அறிவுவளர்த்தி செய்து கொள்வதால் ஸர்வமும் மேன்மையானது

லகப்பற்றை விட்டுவிடுவதில் இவ்விஷயத்தில் யதுவுக்கு மேலே

அவதூதருக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தைக் கூறுகிறேன். இளமை
வயதுள்ள ஆனந்தமாக ஸஞ்சாரம் செய்யும் ஒரு அவதூத ஸந்யா
ஸியைக் கண்டு யது – ப்ராமணோத்தமரே! உலகத்தில் மனிதர்
கள் தர்மம் அர்த்தம் காமம் என்ற புருஷார்த்தங்களை அடைய
வேண்டுமென்று இவைகளுக்கு ப்ரயத்னம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அ
நேகம் காம க்ரோத லோபங்களால் துக்கங்களையே அநுப
விக்கிறார்கள். நீங்களோ அறிவு சரீர ஆரோக்யம் இவை எல்லா
மிருந்தும் உலக விஷயங்களை ஸம்பாதிக்க முயற்சி செய்யாமல்
தான் மாத்திரமாக ஆனந்தமாக இருக்கிறீர்களே அதன் கா
ரணமென்ன? என்று கேட்டான். ப்ராமணர் – நான் பல பொ
ருள்களில் உள்ள குணங்களை உபதேசம் போல் உணர்
ந்து அதன்படி நடப்பதால் எவ்வித துக்கமுமின்றி குழந்தை போ
ல் ஆனந்தமாக ஸஞ்சாரம் செய்கிறேன். அவைகளைக் கூறுகிறேன் கே
ளுங்கள். பூமி, வாயு, ஆகாசம், ஜலம், அக்னி, சந்திரன், சூரியன்,
புறா, மலைப்பாம்பு, கடல், விட்டில்பூச்சி, தேனீ, யானை, தேனை
எடுக்கும் வேடன், மான், மீன், பிங்களா என்ற வேசி, குரரம்
என்ற பக்ஷி, குழந்தை, பெண், வில்லாளி, ஸர்ப்பம், சிலந்தி,
குளவி, இவ்வாறு இருபத்திநாலு பொருள்கள். இவை போன்றவை.

பூமி எவ்வளவு பேர் மிதித்தாலும் சலனமின்றிப் பொறுப்பது
போல் எவர் அவமதித்தாலும் பொறுமையுடன் இருக்க வேண்டும், பூமி
யிலுள்ள மரங்கள் பழம் கொடுத்தும் நிழலிலும் பிறருக்கு உதவுவது போல பிறருக்காக
செலவாக வேண்டும். 2 வாயு - உயிர் வாழ்வதற்கு வேண்டிய அளவுக்கு
ஆகாரத்தினாலேயே திருப்தியடைய வேண்டும்; ஸுகந்த துர்க்கந்தங்
களால் ஸம்பந்தப்படாதது போல் குண தோஷங்களோடு ஸம்பந்த
ப்படக்கூடாது, சரீரத்திலுள்ள பிராணவாயு சரீர தர்மங்களோடு ஸ
ம்பந்தப்படாதது போலும். 3 ஆகாசம் - எங்கும் வியாபகம் போல் ஆத்
மா வியாபகம், மேகாதிகளோடு ஒட்டாதது போல் ஆத்மா அஸங்
கம். 4 ஜலம் - இயற்கையில் தெளிவானது, திரவமானது, மதுரமான
து அதுபோல் கண் பார்வை, ஸ்பரிசம், பேச்சு இருக்க வேண்டும். 5 அக்
னி - எதைப் போட்டாலும் அசுத்தமாகாது அதுபோல் க்ஞானிக்கு எ
தைச் சாப்பிட்டாலும் தோஷம் ஏற்படாது, அக்னி சில ஸமயம் ப்ரகாசமா
கவும் ப்ரகாசமில்லாமலும் இருப்பது போல் க்ஞானியும் சில ஸமயம் க்ஞா
னியாகவும், சில ஸமயம் ஜடமாகவும் தோன்றலாம் அவனுக்கு பிக்ஷை
கொடுத்தவர்களுடைய பாபம் நீங்கும். 6 அக்னி அந்தந்த
விறகின் ஆகாரத்தை அடைவது போல் பரமாத்மா அந்தந்த சரீரங்
களில் ப்ரவேசித்து அதையனுஸரித்துத் தோற்றமளிக்கிறார்.

[6] சந்திரன் பாம்பு மேப்பு கோப்பு முதலானவைகள் சரீரத்திற்கே
ஆத்மாவுக்கு இல்லை, சந்திரகலைகளின் கூடுதல் குறைவுகளால் சந்திரனு
டைய ஸ்வரூபத்திற்கு ஸம்பந்தமில்லாதது போல். [7] ஸூரியன் கிரணங்
கள் எந்தவிடத்தில் ஸம்பந்தப்பட்டாலும் ஸூரியனுக்கு அசுத்தமில்லை
அதுபோல் இந்திரியங்களுடைய வாஸனைஸம்பந்தத்தால் ஆத்மாவுக்குக் குண
தோஷமில்லை, பல நீர்க்குடங்களில் ஸூரியன் பலவாகத் தோன்றினாலு
ம் ஒன்றுதான். ஆத்மாவும் பல சரீரங்களிலும் ஒன்றுதான். [8] [illegible]—
ஒருவேடன் வலையால் சிக்கியதன் குஞ்சுகளையும் பெண்புறாவையும்
கண்டு வருந்திக் கொண்டிருக்க, ஆண்புறாவையும் பிடித்துச் சென்றான்
பெண்பட்சியின் பாசத்தால் கெட்டுப்போன ஆண்புறாவைப் போல்
அறிவாளி [9] மலைப்பாம்பு கிடைத்த வேளையில் எதேச்சையாகக் கி
டைத்த ஆகாரத்தால் ஸந்தோஷப்படவேண்டாம். [10] ஸமுத்ரம் போல்
ஆழ்ந்து, மனதுடன் ஒன்றையும் (கலக்கமில்லாமல்) கலங்காமல் இருக்கவேண்டும். வி
ஷயங்கள் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் ஸமமாக இருக்கவேண்
டும். [11] விட்டில் பூச்சி போல் ஸ்திரீ (மோகத்தில்) முதலான விஷயங்களில் மூழ்கி
அழியக்கூடாது. [12] தேனீ புஷ்பங்களுக்கு அபாயமில்லாமல் தேனை
எடுத்துக் கொள்வது போல், கிருஹஸ்தர்களுக்கு சிரமமின்றி மாதுக
ரபிக்ஷையால் ஜீவிக்கவேண்டும், மேலும் தேனைச் சேர்த்து வைப்பதா
ல்

தனத்தை
தேனீக்கள் அழிவதால் சேர்த்துவைக்கக்கூடாது ஸந்நியா
ஸியுவதியையோ, அல்லது ஒரு ஸ்திரீ உருவ பொம்மையையுங்கூ
ட காலாலுந்தொடக்கூடாது, பெண்யானையிடம் ஆசையாலா
13 ண்யானை பள்ளத்தில் விழுந்து பிடிபடுவது போல் பற்றுதலை அடை
வான் / ஸ்திரீயினிடம் ஆசைவைத்தால் அவளிடம் ஆசையுள்ள மற்ற ப
லசாலிகளால் கொல்லப்படுவான் / சிரமப்பட்டு தனத்தைச் சேர்த்
வைத்து
து லோபத்தால் தானஞ் செய்யாமலும் அநுபவிக்காமலுமிருந்
தால், தேனீக்கள் சேர்த்துவைத்த தேனை வேடன் 14 எடுத்துக்கொ
ஸந்நியாஸி
ள்ளுவதுபோல் பிறர் எடுத்துக்கொள்வார்கள் / கிராம
ப்புறங்களில் இருப்பதால் வேடனுடைய குழலோசையா
ல் மயங்கி 15. மான் வலையால் விழுந்து அழிவதுபோலும், நி
ருத்யகீதங்களில் இருப்பதால் சிஷ்ய [illegible] பொருளும் ஸந்ந்ய
ாஸ கெட்டுப்போவான் / மற்ற இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் நா
க்கு பலமுள்ளது ஸந்ந்யாஸி, ஆதலால் அ[illegible] க்காவாயல்
16 மீன் ருசிகாரத்திற்காக தூண்டிலில் விழுந்து மடிவது போல் அ
ழிவான் / வாசனை தேசத்தில் 17. பூக்களின் எண்ணத்தால் இரையுண்ணக்கா
ரர்களுடைய வரவை எதிர்பார்த்து நித்திரையில்லாமல் தவித்தான்
கண்டிப்பாக அவருக்கு வைராக்யம் ஏற்பட்டு விஷயத்தில் [illegible]

ஸாவசிஷ்டங்களையும் தொலைக்கும் பகவானினுடைய அநுபோகம்
போக்யமென்று மனதில் பகவானை எண்ணி இந்திரியங்களை வசப்படுத்தி
ம்மதியாகத் தியாகிக்கிறான் ஆகையால் இந்திரியங்களுக்குக் காரணமான
மனமே பரமாத்மா ஸத்தைவாயால் வைத்திருந்து [18] இந்திரியங்
களை பல மன்மை பறந்து காக்கவேண்டும், மாம்ஸத்தைத் தின்றுபோட்
டவுடன் அதன் துன்பம் நிலைக்கிறது, அதுபோல் பண்ணினால்
சுற்றிலிருந்தவர்கள் இல்லையெல்லாம் வயப்பட்டவர்கள்
சுகம் தான் [19] இழந்ததைப் போல் மானம் அபமானங்களைவிட்டு இழ
ந்ததைப் போல் ஆத்மானந்தத்தில் இருக்க வேண்டும், தன்னைப்
பார்க்கவந்தவன்னிலைகளை வந்தவர்களின் சாபப்பட்டு அறி
விக்கிறான் அவனுடைய வசனங்களைக் கேட்டதுபோல் துன்
யால் வனாயக்கின் வென்றொன்று கடைந்து கடைசியாய் வெ
வனமே பெரும் இருந்தபோது அதுபோல் ஸுறியாஸனில்
இலக்கவேண்டும் செய்ய வேண்டும், மெலியத்தை அழ
க்கும் வேடன் [ஸால்வாளி] அதிலேயே கவனத்தால் மற்றொன்றையும் கவனி
க்கமாட்டானோ அதுபோல் மனதை பரமாத்மாவிடம் இருத்த
வேண்டும், ஸந்யாஸிதனக்கு என்று இருக்கமின்றி வீடுகளில் [22]
ஸர்ப்பம் வளைப்பது போல் பாழிடங்களிலேயே வாழக்கவேண்டும்

23
சிலந்திப்பூச்சி தன்னிடமிருந்தே நூலை உண்டுபண்ணி வ
லைகட்டி தன்னிடமே அதை இழுத்துக்கொள்வதுபோல் உலக
ம் பகவானிடமிருந்து தோன்றி நிலைத்து ஒடுங்குகிறது. எ
ந்த வஸ்துவிலாவது பகவானிடம் மனதைச் செலுத்தி அவரையே
நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் - குளவியை நினைத்துக்
கொண்டிருக்கும் புழு (24) குளவியாவது போல் பகவானாகவே ஆ
கிவிடலாம். நான் மேற்கூறியபடி நான் குருக்கள் பலரி
டங்களிலிருந்தும் அறிந்து கொண்ட பாடத்து ஞானமடைந்தே
ன். இந்த சரீரம் - மனுஷ்ய சரீரம் அனேக ஜன்மங்களில் செய்த புண்ய
த்தாலேயே கிடைத்திருக்கிறது. இது அழியக்கூடியது. பல துக்கங்க
ளுக்கு இடமானது. இருந்தாலும் இந்த சரீரத்தால் வைராக்யம் பெ
ற்று தத்வ சாரங்களைக் கண்டு ப்ரும்மஞானத்தை சம்பாதித்து
மோக்ஷத்தை அடையலாம். ப்ரும்மா மற்ற ப்ராணிகளை ஸ்ருஷ்டி
செய்து பார்த்து மனுஷ்ய சரீரத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்த பிறகேதான்
ஸந்தோஷமடைந்தார். எந்த ஆத்மா ப்ரீதியால் பத்னீ புத்ர
தனம் பசு முதலானவைகளைக் காப்பாற்றுகிறதோ அந்த ஆத்மா
வை அறியாமல் கர்மாக்களைச் செய்து சரீரத்திற்கு வருத்தமுண்
டாக்கி மரம் போல் ஜீவிக்கிறான். பல பத்னிகளைக் கொண்ட க்ருஹஸ்
தன் போல்

இந்திரியங்களால் விஷயங்களில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டு
அவதியடைகிறான், சரீரத்தின் முடிவோ புலி காக்கை முதலியனஅ
ப்பட்டால் அதன் மலம், எரித்தால் சாம்பல், புதைத்தால் புழு
இவைகளில் ஒன்றாகும். இவ்விதம் சரீரத்தின் ஈனத்தொழுங்க
ளை அறிந்தவர், திடமாக இருக்கும் பொழுதே பக்தி, ஞான
ம் வைராக்யம் இவைகளைச் செய்து மோக்ஷத்தை அடைய மு
யற்சிக்க வேண்டும். இவ்விதம் சரீரத்தால் அறிந்து கொண்ட
உபதேசப்படி தான் பற்றுதலின்றி ஆனந்தமாக உலகில் ஸஞ்சாரம்
செய்கிறேன். ஒரே குருவின் உபதேசத்தால் மாத்திரம் பூர்ணமா
ன ஞானத்தை ஸம்பாதிக்க முடியாது ப்ரும்மம் ஸர்வோத்த
ம வஸ்து என்று யதுவுக்கு உபதேசம் செய்துவிட்டு அவரா
ல் ப்ரார்த்தனை செய்து வணங்கப்பட்டாகி விடைபெற்றுச்
சென்றார். இதுவும் உலகப்பற்றை விட்டு ஞானியாவார் ||11-9
பகவான் — தனக்குரிய வர்ண தர்மம் ஆச்ரம தர்மம் குல தர்மம்
இவைகளை பலனைக் கருதாமல் ஈச்வரார்ப்பணமாகச் செய்ய வே
ண்டும். மன அடக்கம் இந்திரிய ஜயம் ஸத்யவசனம் முதலா
ன நித்ய தர்மங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். யோக்யதைக்கு உசித
மான நைமித்திக தர்மங்களை ஈச்வரார்ப்பணமாகச் செய்யவும்.

முமுக்ஷுவுக்கு வைராக்யமிருந்து வேதாந்தவாசனத்தில்
ருசியுமிருந்தால் கர்மானுஷ்டானத்தில் அதிக சிரத்தை தேவை
யில்லை, குருமுகமாக ஞானியான இவனை சேவிக்க வேண்டும்.
செல்வம் பொருளை ஆசையை பொய் தேவானதுர்க்கின்றல் த
ள்ளவிடவேண்டும். எல்லோரிடமும் அன்பு, டம்பம் தவம்
இவைகளில் பற்றுதலின்மை வேண்டும். யாகி ஜ்வாலை அக்னி
வேறு யாகி வேறு என்பது போல ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களை
த்தயாக அவைகளை பிரகாசிக்கச் செய்யும் ஆத்மா வேறு, யாகி
னுடைய ஆகாரத்தை அக்னி அனுஸரித்துத் தோன்றினாலும் அ
க்னிக்கு ஆகாரமில்லை என்பது போல் சரீராதி தர்மங்களுடன்
தோன்றினாலும் ஆத்மாவுக்கு அந்த தர்மங்களில்லை. பிறப்பு
இறப்பு கர்மம் ஸுகம் துக்கம் எல்லாம் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம சரீரங்
களைச் சேர்ந்தவை, அஞ்ஞானிகளுக்கு இது ஆத்மாவினுடையதாக
த் தோன்றுகிறது. தூக்கத்தை கண்டவன் அடைந்தவனுக்குப்போ
ல ஞானாவிஸ்வயம் ஸகலமோ வேண்டுமென்று எண்ணம் வராது அது
போல் எந்த இடமிதிலும் மரணம் ஏற்படலாம் என்றறிந்தவன்
னவனுக்கு அர்த்தம் காமம் ஸம்ஸாரத்தை லோபமா
ஞூது. நம் பெயர் எல்லாம் பயனளிக்கும் என்று ஸ்ருதியில் இ

பலன் கிடைத்தாலும் நிலையால்ல, இது போலவே வைதிக கர்மாநு
ஷ்டானுஷ்டானத்தால் வரக்கூடிய பலனும் நிலையல்ல, ஹிதப்ரத
ர்மாக்களைச் செய்வதும் நிஷித்த பாபங்களைச் செய்தால் நரகத்து
க்கத்தை அநுபவிக்க வேண்டும். உண்மையால் ஆத்மா வென்றே,
மாயையால் ஈச்வரன் ஜீவன் பந்தம் மோக்ஷம் என்ற வியவஹா
ரங்கள், ஸ்வப்னம் காண்பவனுக்கு தோனும் விஷயங்கள் உண்
மை போலும் விழிப்படைந்தால் எல்லாம் தோற்றமென்று அ
றிவது போலும் க்ஞானியும் பிரம்மமொன்றும் மிடமே எல்லா
ம் தோற்றமாத்திரம் ப்ரம்மமே ஸத்யம் என்று அறிவான். உலக
வியவஹாரங்களில் பற்றுதலுடன் ஈடுபடமாட்டான், ஜாக்ர
த் ஞானத்தில் தோற்றியண்டாங்கு அனுபவம் வராதென்பால் கதி
க்காதப அணைப்போல் பரவோஜனமில்லை. நிர்க்குண ப்ரம்
மத்தில் மனம் செல்லாதவன் இரத்னத்யும் ஈச்வரார்ப்பண
மாக ஸ்வதர்மங்களைச் செய்து கொண்டு ஸகலாநுடைய
கதாகீர்த்தனம் நாமஸங்கீர்த்தனம் இவைகளைச் செ
ய்து கொண்டு ஸத்ஸங்கத்தில் ஈடுபடவேண்டும். அதுவ
ஸாபமாக முக்தி பெறலாம். உத்வார்-ஸத்ஸங்கம் என்றதில்
ஸத்-ஸாதுயார்? பக்தி என்பது எவ்விதம்? பகவான்—

479

களோ, ஒருவருக்கும் துரோகம் செய்யாமை, பொறுமை, ஸத்யம், பாபம் செய்யாமை, ஸந்துஷ்டி, எல்லோருக்கும் உபகாரம் செய்தல், ஆசையின்மை, தானம் கொடுத்தல், மெதுஸ்வபாவம், அத்தும பொருள் சேர்க்காமை, வீண் காரியம் செய்யாமை, அனைவரோடு அ காரம், சாந்தி, உறுதி, பகவானை சரணம் என்றிருத்தல், தியானம், நல்லதையே செய்வதில் கவனம், கர்வமின்மை, பரிக்ஷை க்ரியா தை செய்தல் எல்லோரிடமும் ஸ்நேகம், நல்ல சரிதை, இவைக ளை உடையவன் என்னையே ஸதா பஜிப்பவன் உத்தமமான பக்தன். என்னுடைய அத்புத லீலைகளின் வைபவத்தை அறிந்து "ராமாயணம்" என்று பேதமின்றி பஜிப்பவன் - க்ஞானி, மிகவும் மேலான பக்தன்.

பக்தி என்பது - பகவானுடைய மூர்த்திகள், பக்தர்கள் இவர்களை தரிசித்தல், பூஜித்தல், சேவை செய்தல், ஸ்துதிய்தல், நமஸ்காரம் செய்தல், இவைகளைச் சொல்லுதல், பகவானுடைய கதைகளைக் கேட்கவும், பகவத் யானம், தனக்கு கிடைத்ததை பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்தல், தன்னையே பகவானைச் சேர்ந்தவராக அர்ப்பணம் செய்தல், பகவானுடைய அவதாரங்களைச் சொல்லுதல், பகவானுடைய அவதாரத்தின் மகிமைகளை கொண்டாடும் நாளில் நடனம், கீர்த்தனம்

வாத்யம் இவைகளை உண்டாக்ஸாஹும் கொண்டாடுத
ல், வக்ரகபாதிகளைடாநுகவோ கோஷ்டியாகவோ, நர்த்த
னம் செய்தல், கொள்வயின்மை தாம்புகழ்ச்சியின்மை, தனக்கெதி
யமான பெரியோர் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்தல் மற்று
ள்ள காரியங்களையும் ஸ்வராப்பணமாகச் செய்தல் கை
லை கைங்கர்யம் ஸாதன பக்தி என்பதும். மேலும், அக்நி
லைகளில் ஸூர்யனை மந்திரத்தாலும், அக்நியால் ஹோமத்தாலு
ம், அதிதியை வாயால் ஹாமனையும், பசுக்களுக்குப் புல்
கொடுத்தும், பக்தர்களை பந்துவாகவும், ஹ்ருதயத்தில் தியா
னம் செய்தும் ஸகல பராணிகளிடமும் ஆத்மாகவும் எண்
ணி என்னை யோவ்யக்தியும் தவிக்கவேண்டும். ஸத்ஸங்க
மும் பக்தியும் இல்லாமல் முக்தியடையாது. பகவானை அடைய
மற்றுள்ளவைகளைக்காட்டிலும் ஸத்ஸங்கமே முக்யமானது. அஸுரர்கள்
கூட ஸாதுக்கள் ஸத்ஸங்கிகளாய் ஸ்திரீ சூத்ராதிகளும் பலபேர்கள். அதாவது- வ்ருத்
ராஸுரன் ப்ரஹ்லாதன் வ்ருஷபர்வா மஹாபலி பாணாஸுரன் மயன் வி
பீஷணன் ஸுக்ரீவன் ஹநுமான் ஜாம்பவான் கஜேந்த்ரன் ஜடாயு வ்யா
பாரி வேடன் (குஹன்) குப்ஜை கோபஸ்திரீகள் யக்ஞபத்னிகள் இன்னும்
பகவானை
பலபேர்கள் ஸத்ஸங்கத்தாலேயே என்னை அடைந்தார்கள். கோபிகை
கள்

என்னுடைய வாஸ்தவமான ஸ்வரூபத்தை யார் யார் மல்
என்னிடம் ஜாரன் என்று எண்ணி பிரேமபக்தி செய்து பரம
மான என்னை ஸத்ஸங்கத்தாலேயே அடைந்தவர்கள் ஸர்
வ பிராணிகளிடமும் ஆத்மாவாக இருக்கும் என்னையே ஸா
னமடைந்து ஸம்ஸார பயத்திலிருந்து விடுதலையையும் ஜீவ
னாகும் இவ்விடத்தே ஸம்பகவத்பக்தியினால் உண்டான அத்வை
த ஆத்மஞானமாகிற கோடலியால் ஸம்ஸாரமாகிற வ்ருக்ஷத்தை அழி
க்க வேண்டும். பரமேஸ்வராதனம் தேவையில்லை. ஸத்வகுணம்
ரஜோகுணம் தமோகுணம் இவைகள் புத்திதர்மங்கள். ஸ
த்வ குணத்தாலேயே பக்தி ஞானங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையா
ல் ஸாத்விக ஆகாரம் முதலானவைகளால் ஸத்வகுணத்தை
வ்ருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும். கீழ்க்கிளை ஒன்றோடொன்று
உரசி அதனால் உண்டான அக்னியால் வனம் அழிவது போல
ஸத்வ வ்ருத்தியால் ஞானமுண்டாகி முக்குணதாரமான
ரே அழிந்து மூன்று குணங்களும் இன்றி முக்தியடைவா
ன். பக்தர் - லோகவிஷய ஆசை துக்கம் என்று அறிந்தும் இவ
ர் விடமுடியாமல் துக்கத்தை அனுபவிக்கிறார்களே அது ஏன்? —
பகவான் - ஸாதாரண அறிவு மாத்திரம் போதாது. ஹ்ருதயத்தால்

ஏற்படும் துக்கத்தை அடிக்கடி சிந்திக்கவேண்டும், மனம்
அடங்க யோகாப்யாஸம் செய்ய வேண்டும் மனதை பகவானை
எண்ணிடும்படி பெரும் பக்தி செய்ய வேண்டும். இந்த யோகாப்யா
ஸாதனைகளை அனுஷ்டிக்கும் || முன்பு ஒரு ஸமயம் ஸநகாதியோ
கிகள் தங்கள் பிதாவான பிரம்மாவிடம் பிரபோ! விஷயங்களுக்கும் புத்தி
க்கும் ஸம்பந்தமிருக்கும்வரை துக்கம் உண்டு மோக்ஷத்தை விரு
ம்புபவர்கள் இந்த ஸம்பந்தத்தை எப்படி விலக்குவது என்று கேட்டா
ர்கள். பிரம்மா பதிலளிக்கத் தெரியாமல் என்னை நினைத்தார்
நானும் ஹம்ஸ ரூபத்துடன் அங்கே தோன்றினேன். என்னை
லோகபிதாவாகிய பிரம்மாவை முன்னிட்டு முனிவர்கள்
நீர் யார் என்று கேட்டார்கள். முனிவர்களே! நீங்கள் பார்க்
கும் எல்லோரும் பஞ்சபூதங்களுடைய சேர்க்கையினால்
சரீரங்களெல்லாம் ஒன்றே அதனால் இங்கு வேறுபடுத்திக் கேட்
க வேண்டியதில்லை, ஆத்மா ஒன்றே. விஷயங்களும் புத்திக
ளும் ஆத்மாவல்லாமையால் தோன்றும் அவைகள் ஒன்
றோடொன்று ஸம்பந்தப்படுகின்றன. அதுவும் மாயையே, ஜா
க்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்ற மூன்று அவஸ்தைகளும்
புத்தியைச் சார்ந்தது, அவைகளுக்கு ஸாக்ஷியாக உள்ளது

அறிவு ஸ்வரூபமான ஆத்மா வேறு அதுவே நானென்று உள்ளபடியறி

று அறிந்து அதிலேயே நிலைத்திருந்தால் பேதபுத்தியான மா

யால் துக்கமில்லை; மத்ய பானத்தால் மயங்கியவன் சரீரத்

தை மறந்திருப்பது போல் ஆத்மஞானியும் சரீரத்தையே

மறந்திருப்பதால் அவனுக்கு துக்கம் கிடையாது. என்றும்

வர்களுக்குபதேசித்தேன் அவர்களும் ஸம்ஸாரம் நீங்கி

ஸ்திதி செய்தார்கள், நான் என்னிடம் சென்றேன் ॥ (11-13)

உத்தவர்-மோக்ஷஸாதனம் பற்றி பலபேர்கள் பலவிதமாகக் கூறுகிற

ர்களே அது என்ன? பகவான்-ஸ்ரீமந்நாராயண ஸ்வரூபத்தில் காண

து பற்றிட மோக்ஷத்துக்கே கிடைக்கின்றன அவர் மேலும் புக்கும் பரம் வரையா

கவர்ந்திருப்பவர்கள் காலத்தில் அவரவர் புத்திக்கு இசைந்தபடி

ங்கார்கள்-தர்மம் காமம் ஸத்யம் ஸக்ஷமம் தபஸ் தானம் முதலிய

ஸக்திமார்க்கமென்று. மேற்கூறியவைகளால் வரும் பலன் அநி

த்யமாயது அல்பமானது, அவஸ்யமாய் ஆத்மாவை விட்டு

ன்னிடம் மனதைச் செலுத்தி என்னுடன் சேர்ந்திருப்பவர்

க்கு உண்டாகும் பரமானந்தம் மேற்கூறியவைகளால் அடைய முடியா

து. என்னிடம் ப்ரேமபக்தி செய்பவன் ஸர்வாத்மீகனாயோ அதி

ணவதுமில்லை ஸித்தியோ முக்தியோ வேண்டுவதில்லை.

உலகப்பற்றற்ற நிற்கும் ஸமமான பரிபூர்ணத்தைக் காண்பவனு
டைய பாதுகாப்பாலே நான் பரிசுத்தமாக வேண்டுமென்று நான் அவ
னை பயன்கருதி செய்கிறேன். பக்தியல்லாதனக் கொருத்தரும்
ஸ்ரீ முக்தியைக் கொடுக்காதாகையால் பக்தியோடு கூடிய கர்
மம், ஞானம், பக்தி, பக்தியால் ஏற்படும் அந்த ஞானம் இவ்
வேதோக்தத் திரிவேதானம் ॥ அதனால் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அடைய
அஷ்டாங்க யோகங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன, அவைகளில் ஒன்று
டைய ஹிருதயத்தில் ஸதா ஸம்பந்தரியான ஸ்வரூபத்தை தியானம் செ
ய்ய வேண்டும், தியான யோகத்தால் ஜீவ ஆத்ம ஜோதியைத்
தெரிந்து கொள்ளலாம் [illegible] உள்ளவன் அவைகளே [illegible]
ஸ்ரீ முக்தியாலே ஏகாந்தமாக இருக்க வேண்டும். இந்த
ர-மார்த்தமுள்ளவர்கள் தியானம் செய்வதால் [illegible]
வேண்டும்- பகவான்- நான் உன் அர்ஜுனனுக்கு [illegible] யதை உ-
னக்கு கூறுகிறேன்— ஸர்வ பரமாண்டங்களிடத்திலும் ஆத்மா,
வாகவும் ஸ்திதியுமாகவும், தேவர்களில் [illegible], மந்திரங்
களில் பிரணவம், அக்ஷரங்களில் அகாரம், தேவர்களில் இந்திரன்,
வஸுக்களில் அக்னி, ருத்ரர்களில் சங்கரன், நக்ஷத்ரங்களில் நில
வொளி, பர்வதங்களில் மேரு, [illegible] மேரு, தேவ

[illegible]

அப்போதைத் தெரிந்து கொள்ளவும். வர்ணாசிரம தருமங்கள் - கிருத யுகத்தில் மனிதர்கள் தருமவான்கள் எனப்படுவார்கள். அவர்கள் க்ஷத்திரியர்கள் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய காரியங்களில்லாததால் கிருதயுகம் எனப்படும்; திரேதா யுகத்தில் வர்ணாசிரமங்களும் வைதிக கர்மாக்களும் ஏற்பட்டன. மனஅடக்கம் இந்திரிய ஜெயம் தவம் [illegible] பக்தி தெளிவானவைகள் பிராமணர்களுக்கு, பலம் தேஜஸ் [illegible] தானம் வெற்றி ஐசுவரியம் தெளிவான க்ஷத்திரியர்களுக்கு, துஷ்டிப்பது தானம் பிராமண பக்தி பணம் [illegible] பாதுகாத்தல் தெளிவானவை வைசியர்களுக்கு, மூன்று வர்ணத்தவர்களுக்கும் பசுக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் உண்மையாக சேவை செய்து அதனால் கிடைப்பதைக் கொண்டு திருப்தி அடைதல் சூத்திரர்கள். இவைகள் ஸ்வபாவமாக ஏற்பட்டவைகள். அதர்மத்துடன் [illegible] ஹிம்சை, காமம் கோபம் லோபம் இவைகள் இல்லாமல் [illegible] அன்பு [illegible] இவைகள் எல்லா வர்ணத்தவர்களுக்கும் பொதுவானதர்மங்கள், ப்ரும்மசாரிக்கு வேதாத்யயனம் குரு சுசுருஷை முதலியன தர்மங்கள், (ஸன்யாஸி [illegible] [illegible]

487

செய்துகொண்டிருந்தால் இவ்வுலகத்தில் யாகங்கள்
வேதாத்யயனம் தானம் செய்ய வேண்டும், ப்ராமணன்றி
வனத்திற்குச் சென்றுவிடில் வேதம் சொல்லிக்கொடு-
த்தல், யாகாதிகளைச் செய்வித்தல் இவைகளை யாருடைய அ-
னுக் முக்லாம் / ஸௌபாக்யம் இருந்தால் உஞ்சவ்ருத்தியே
வாணர், / ப்ராமணர்களுக்கு ப்ராப்தமாகிய போகங்களை
அனுபவிப்பதற்காக இங்கு ஆளுகின்றேன் மாவல்துபம்
தேவானர் முக்களிவைப்பட்டேன் செய்து ப்ராணனே
ஸர்வமனைவர்க்கே / ஸ்வதர்மானுஷ்டானம் செய்யும் ஸத்து
யான ப்ராமணர்களைக் காப்பாற்றுவதே பகவானுடைய
ஸகல ஆபத்துக்களிலிருந்தும் காப்பாற்றுவேன்,
தர்மமாக தன் ப்ராணன்களைக் காப்பாற்றும் க்ஷத்ரியன்
த்ரௌபதுவாராய அரண்யவாஸம், இப்பொழுது ஸ்வநாத்திற்கு குண்ட
க்ஷத்ரியால் ஒருபாயமுல் அடுத்தவர்களைத்திற்கு கிரியாஷக்தி
யால் ஜீவனம் செய்து தேஹயாத்ரை கார்யம் நடத்தப்பட்டவன்
அந்தவருக்குத் திண்டாட வேண்டும், இம்மையாத இருந்தாலும் இரு
ப்பத்தில் அதிகம் பற்றுதல் கூடாது, வாழ்க்கை ஸம்பன்னம்
போன்றது நிலையில்லாதது என்று அறிந்து நான்னனது

என்று பற்றுதலைவிட்டு ஈசுவரார்ப்பணமாக கர்மாக்
களைச் செய்து கொண்டு பக்தியுடன் வாழவேண்டும். வைரா
க்யம் ஏற்பட்டால் பார்யையை ஜீவனவர்க்களைப் புத்ரர்களிடம் ஒப்புவி
த்து வனம் சென்று வானப்ரஸ்த தர்மங்களை அனுஷ்டித்தால்
இஹலோகம் அடைந்து பின்னர் மேல் முக்தி பெறுவான். பூர்
ணமான வைராக்யம் ஏற்பட்டால் வானப்ரஸ்தாச்ரமத்திலிரு
ந்து ஸந்யாஸ ஆச்ரமம் பெறலாம். எனவே ஸர்வகர்மத்யா
கம், வைராக்யமில்லாமல், தெய்வபக்தியில்லாமல் பட்டதும்
யதியென்று சொல்லப்படாது. மனதுக்கு இஷ்டமானதும் அபேக்ஷி
க்கலாம், ஜீவனத்திற்காக லௌகிகமானவை என்று லௌகிகர்களை
வட்டுவிட்டுப் பாண்டியாவிருத்தியுடன் ஆத்மதத்வ விசாரம் செ
ய்துகொண்டு முக்திக்கு முயற்சிக்க வேண்டும். காமக்ரோதாதிக
ளை ஜயிக்காமலும் இந்த்ரியங்களை அடக்காமலும் ஞான வைராக்
யமில்லாமலும் ஸந்யாஸ வேஷத்தை அடைந்தவனுக்கு இஹலோ
கமும் பரலோகமும் கிடையாது. அதிக்ரமமாக ஸந்யாஸ
தர்மம் சாந்தி அஹிம்ஸை, வானப்ரஸ்த தர்மம், தபஸ், தீர்த்
த தர்மம் ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் உபகாரம் யாகாதி தர்மங்களைச்
செய்தல், புத்ரோத்பாதனம் ஆசார்ய ஸேவை,

பகவத்பக்தி எல்லோருக்கும் பொதுவானது; பகவானு
டைய குணங்களைக் கேட்பதில் இச்சை, நாமஸங்கீர்த்தனம்,
இச்சையுடன் பூஜை, ஸ்தோத்திரம், ஸேவை, நமஸ்காரம்
பாகவத உபசாரம்; ஸர்வ ப்ராணிகளிடத்திலும் பகவானி
ருக்கிறானென்னுமெண்ணம்; ஸர்வகர்மங்களையும் பகவத்ப்
ரீதியாக அனுஷ்டித்தல், இவ்வாறும் பகவானிடம் மனதைச் செ
லுத்தி பக்தியை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும், அதி
க்கம் - பகவத்பக்தியை உண்டுபண்ணுவது தர்மம்; ஞானம் -
அத்வைத ஆத்மஞானம், பற்றுதலின்மை வைராக்யம்;
ஐச்வர்யங்கள் அணிமா முதலான எட்டுஸித்திகள்॥
மற்றும் உத்தவரின் கேள்விகளுக்கு பதில் பகவான் — அஹிம்ஸைமுதல்
யமத்திட்டமை முதலானவைகள் யமநியமங்கள்; சமம் பகவத்யான
தமம் - புலனடக்கம், திதிக்ஷை, பொறுமை, தைர்யம், நாக்கு இந்த்ரி
யம் இவைகளின் வேகத்தை அடக்குதல், தியாகம் - தானம், தபஸ் - ஆசையை
விடுதல், பராக்ரமம் - கெட்ட பழக்கத்தை விடுதல், ஸத்யம் - ஸமபுத்தி
ருதம் - உண்மையாகவும் ப்ரியமாகவும் பேசுதல், சௌசம் - செயலி
ல் பற்றின்மை, த்யாகம் - ஸந்யாஸம், இஷ்டமானது தனம் - தர்ம
தக்ஷிணை - ஞானோபதேசம், பலம் -
யக்ஞம் - பகவானே,

ப்ராணாயாமம், பாக்யம் - ஈச்வரத்தன்மை, லாபம் - பக்தி,
வித்யை - ஆத்மாவின் வேறென்றறிதல், லஜ்ஜை - பாபஞ்செய்வதில்
அருவருப்பு, ஸம்பத் - வைராக்யம் முதலியன, ஸுகம் - ஸுகதுக்க
ங்களை மறத்தல், துக்கம் - இன்பம் விரும்புதல், பண்டிதன் - பந்த
மோக்ஷங்களை அறிந்தவன், மூடன் - சரீராதிகளை நானென்று
ஆத்மாவாக நினைப்பவன், நடக்க வேண்டிய வழி - வேதமார்க்
கம், கெட்ட வழி - தோன்றியபடி நடத்தல், ஸ்வர்க்கம் - ஸத்
வகுண வ்ருத்தி, நரகம் - தமோகுண வ்ருத்தி, பந்து - ஸ்ரீ
பகவான், க்ருஹம் - [மனித] சரீரம், பணக்காரன் - நற்கு
ணமுள்ளவன், தரித்ரன் - ஸந்தோஷமில்லாதவன், கிருப
ணன் - இந்த்ரிய அடக்கமில்லாதவன், ஈச்வரன் - உலகப்ப
ற்றில்லாதவன், ஜீவன் - உலகப்பற்றுள்ளவன், [illegible] -
குணதோஷ பேதபுத்தியை விடுகை - நன்மை || - 19
மோக்ஷத்தை அடைய ஞான யோகம் கர்மயோகம் பக்தியோ
கம் என்று மூன்று ஸாதனங்களே, அவைகளில் வைராக்ய
முள்ளவர்களுக்கு ஞான யோகம், அதில்லாதவர்களுக்கு க
ர்மயோகம், பகவானுடைய கதைகளைக் கேட்டு பக்தியுண்டா
கு, ராஜஸமுடைய ஆசை இல்லாதவனுக்கு பக்தியோகம் சித்திக்கும்,

கர்மயோகத்தில் நிஷ்காமமாக கர்மாநுஷ்டானம் செய்பவ
ன் பக்தி ஞானங்களை அடைவான். மோக்ஷத்தையும் க்ரமமாக
அடைவான், காம்ய கர்மாக்களைச் செய்யாவிடில் ஸ்வர்க்கம்
போகவேண்டாம், பாபம் செய்யாவிடில் நரகமும் போகவேண்டாம்,
ஞானயோகத்திலேயே பக்தி ஞான ஸாதனங்கள் இருப்பதால்
தேவர்களும் ஞானயோகத்தை விரும்புகிறார்கள். பூர்வபுண்ய வசத்
தால் மனுஷ்ய சரீரமாகிய நல்ல படகும் ஆசார்யனாகிய படகோட்
டியும் பகவானுடைய அனுக்ரஹமாகிய அனுகூலமான காற்
றும் இருந்தும் ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தைக் கடக்காதவன்
தற்கொலை செய்து கொண்டவனாகிறான். பகவானிடம் ப்ரே
மபக்தி செய்பவர்கள் ஸ்வர்க்க மோக்ஷங்களையும் விரும்ப
மாட்டார்கள். விருப்பமிருந்தால் பக்தியாலேயே ஸ்வர்க்கம்
லோகம் [illegible] யடையலாம். [illegible]
விதிமுறையில் வேதப்ரமாணத்தால் புண்யபாபங்களை அறிந்து
பாபத்தைச் செய்யாமல் புண்யத்தையே செய்ய வேண்டும்.
சாஸ்த்ரமறிந்து நடக்காதவன் மரத்துக்கு ஸமமானவன், காம்ய
வைதிக கர்மாக்களைச் செய்பவர்கள் புண்ய பலனை ஸ்வர்
க்கத்தில் அனுபவித்து மறுபடியும் பிறப்பார்கள். மோக்ஷமார்

ஸாருவ்யம் செய்யப்பட்ட உலகத்தில் பல மதவாதிகள் பல
தமாக தத்வங்களைக் கூறுகிறார்கள் அதற்குத் தகுந்த யுக்தியும்
கூறுகிறார்கள். பண்டிதர்களின் வாதம் அழகானதே, உண்மை
யான தத்வம் ப்ரஹ்மம் ஒன்றே। ப்ரக்ருதி என்ற மாயை - அக்ஞான
ம் புருஷனென்ற ஆத்மா நானத்வம் வேறில்லை. ப்ரக்ருதிப் பரிணாமமான
சரீர இந்திரிய மன விஷயங்களினால் அறிகிறவன் அறிய
ப்படும் பொருள் என்று தோன்றும் மாத்திரம் இவைகளுக்கு ஆதார
மாக உள்ள ஆத்மா நித்ய க்ஞானமானவன். இவ்வ ப்ரக்ருதி புருஷ
பேதம் - இவ்வித ப்ரக்ருதி புருஷ பேதமில்லாதவன் ஸம்ஸாரத்தை
அடைகிறான். ஸாத்வக கர்மாக்களால் தேவ சரீரங்களையும்,
ராஜஸ கர்மாக்களால் மனுஷ்ய ஜன்மாக்களையும், தா
மஸ கர்மாக்களால் துர்க்கதியான ஜன்மாக்களையும் அடை
கிறான். ஸம்ஸாரம் என்பதே இவ்வண்ணம் போன்றதே। ஆத்மா
ன் என்றும் ஸம்பந்தமற்றது ஞானியால் ஆத்மக்ஞானி, லோகத்தி
ஜனங்கள் ஏடணர்கள், தன்னை நிந்தை செய்தாலும், அவமானம், ஏமாற்
றல், பொருளை அபகரித்தல், கட்டுதல், ஜீவனோபாயத்தை கெடுத்தல்,
மலமூத்ராதிகளை சரீரத்தில் போடுதல். இவ்விதமான உபத்ரவங்களை
தனக்குச் செய்தாலும், மோக்ஷத்தை விரும்புபவன் கலங்கக்கூடா
து।

செய்யும்
அம்மைக்காட்டுவதும் கொடியதான துஷ்டர்களுடைய அ
வமானத்தைப் பொறுப்பது இயல்புதான். இன்றைய சமுதா
யத்தால் இடுப்பும். இதற்கு ஒரு சிறு கதையைக் கூறு
கிறேன்- பகவான் - அவர் இதே தேசத்தில் ஒரு பணக்கார பிராமண
னிருந்தான். அவன் கிருஷி, வியாபாரம் வட்டிக்குப் பணம் கொடு
த்தல் முதலிய தொழில் செய்து வந்தான். ஆனால், கோடீஸ்வ
ரனாயினும், தானும் அநுபவிக்கமாட்டான் மற்றவர்க்கும் உபகா
ரம் செய்யமாட்டான், அதிதி போஜனம் முதலான தர்மமும் செ
ய்யமாட்டான் பந்துக்களுக்கும் உபகாரம் செய்யமாட்டா
ன், ஆகையால் புத்ரர்கள் பார்யை பந்துக்கள் வேலைக்காரர்
கள் எல்லோரும் இவனுக்கு மரியாதை கொடுப்பதில்லை. தர்ம
காமங்களுமில்லை. இவன் சிரமப்பட்டு ஸம்பாதித்த பணத்தை, தா
யாதிகள், திருடர்கள், அரசன், மற்றுமுள்ளவர்கள் அவரவர்க்கிஷ்ட
த்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள். இவனுடைய விவசாயம் செய்ய
தால் பணமும் போய்விட்டதால், இந்த நிலைமைக்கு ஆளாகிக் கஷ்டப்பட
டு அழுது கொண்டிருக்கும்போது வைராக்கியம் ஏற்பட்
டு சொன்னான் - நான் சிரமப்பட்டுச் சேர்த்த பணம் தர்மத்தி
ற்கும் அநுபவிப்பதற்கும் உதவாமல் வீணாகியதே, என் போன்ற

கஞ்சர்களின் பணம் தர்மகாரியங்களுக்கு உதவாமல் நரகம் செல்ல
வேதுவும், கீர்த்தி மற்ற நல்ல குணங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் கெடுத
ல் சாதனம் என்றுணர்ந்தாலும் வைராக்கியமில்லாதவன் அதுவேடு
ல் மற்ற குணங்கள் சோபிக்காது, பணம் சேர்த்தால் அதைக் காப்
பதும், அது பெருக்குவதும் கவலையும் எப்பொழுதும் பயமுங் கவ
லையும் தான் இருக்கும்; பொய் சொல்லும் காமம் கோபம் கொ
இம்ஸை, மாத்ஸர்யம், விரோதம் அஹம்பாவம், பொறாமை, போட்டி,
கவலை என்று பல அனர்த்தங்கள் உண்டாகும்; ஆகையால் வைராக்கி
யமுள்ளவன் பணம் சேர்க்கும் எண்ணம் கூடாது. பணம்தான், பந்துபுத்ர
தாயாதிகள் பங்காளிகள் பலருக்குள் விரோதத்தை உண்டாக்கி
விட்டு விரோதம் ஏற்படுகிறது, கொலைக்கும் காரணம். எவர்க்கு
மோக்ஷத்தினாசையுடையவனானவன் திருப்பற்றும், தேவ
காரியங்கள் செய்யாமலும் பரோபகாரத்துக்கு உதவாமலும் இருப்ப
வன் பொருளைக் காத்ததுமே, எனக்கு இனி பணமோ பொன்னோ
இப்பொருள்களோ தாம் சேர்த்த காமங்களோ ஒன்றும் வேண்டாம் என
னக்கிருந்தாலே பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தால் ஏற்பட்டது மேல்
எனக்கு பூர்வ வைராக்யம் சித்தசுத்தியை செய்து கொண்டு
கடவுள்களைப் போல முக்தியடைவேன், தேவர்கள் அனுக்ரஹம்
செய்யட்டும்||

என்று அறிவு தெளிவடைந்து மனச்சாந்தியுடன் தி
வ்யதலங்கள் யாத்திரை சஞ்சாரம் செய்துகொண்டு புண்ய
க்ஷேத்ரங்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்வார். வயதான
அந்த பாகவதனைப் பார்த்து சிலதுஷ்டஜனங்கள் தண்டத்
தையும், இவர் ஜலபாத்திரத்தையும், ஆஸனத்தையும், ஜப
மாலையையும் அபஹரித்துக் [illegible] யையும், ருத்ராக்ஷ
யையும், அபஹரிப்பதும் பரிஹாஸம் செய்து பாடுகொடுப்பது
ம் உண்டு. பாகவதர் வைத்த அன்னத்தை திக்காரமாய்
சாப்பிடும் பொழுது அதில் மூத்ரவிஸர்ஜனம் செய்து அ
சுத்தப்படுத்தியும், தலையில் காரி உமிழ்ந்தும் அவமதிப்பா
ர்கள். மௌனமாக இருப்பவரை பேசும்படி செய்ய அடிப்
பார்கள், திருடன் என்று தட்டுவார்கள், குட்டுவார்கள்,
சொல்லவேண்டும் என்பார்கள். இவர் சிவன் [illegible]
பாட்டத்தால் பக்தி வேஷதாரி என்றும் பலவிதமாக உபத்
ரவம் செய்தார்கள். எவ்வாறு உபத்ரவம் செய்தும் பொறு
மை என்ற தன் பதிதர்மத்தை விடாமல், ஆத்யாத்மிக,
ஆதிதைவிக, ஆதிபௌதிகம் என்ற மூன்றுவித துக்கங்களு
ம் நம் ப்ராரப்தகர்மமே என்று தைரியத்துடன் பொறுத்துக்
கொண்டு

† தான் செய்த பாபத்த கர்மபலனை அனுபவிக்கும்போது மற்றவரிடம் கோபப்படுதல் சரியல்ல

பரமாத்மா ஞானமுடைய பக்குவங்களுக்கிருந்த
ஜங்களோ, ஜீவாத்மா, நவகிரஹங்கள், கர்மா, காலம், இவை
கள் காரணமில்லை மனமே காரணம். மனம் தான் ஸத்வகுண
ரஜோகுணத்தோடு இணைந்து கொண்டு ஜீவன் புண்யபாபகர்மாக்க
ளுக்குக் காரணமாகி ஸம்ஸாரத்திற்கு ஹேதுவாகித்
துக்கத்திற்குக் காரணமாகிறது. [illegible]
மனம் அடங்கிவிட்டால், மனம் அடங்கிவிட்டால் வேறு
காரியமில்லை, மனம் அடங்குவது யோகாப்யாஸத்தினால்
[illegible]. மன அடக்கமில்லாதவர்கள் [illegible],
[illegible] ஞானம் கொண்டாடுகிறார்கள், மனதால் ச-
ரீரத்தை ஆத்மாவாக எண்ணி [illegible] அடைகிறா
ர்கள், [illegible] காரணம் [illegible]
ல் [illegible]
சரீரத்தோடு [illegible] ஆத்மாவுக்கு [illegible]
இல்லை. சரீரத்தின் [illegible]
ன, † உடம்பைக் கெடுத்தால் [illegible] கோபப்படு. தேவதை
களும் அவ்வாறே, ஆத்மா காரணமாகவும் அதன் ஸ்வபாவத்
தை மாற்றிக்கொள்ள முடியாது. ஆத்மாவை [illegible],

கர்மா, தேகம் இவைகள் ஜடங்கள், சேதனமான ஆ
த்மாவுடன் அவைகளுக்கு ஸம்பந்தம் கிடை-
யாது, இவ்விதம் அறிந்தவனுக்கு பயமில்லை, ஆகையால்
மேல் சொன்ன காரணங்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட
சுத்தமான ஆத்மஞானத்தில் யுக்தனான பகவா
னை பக்தி செய்து அஞ்ஞானத்திலிருந்து மோக்ஷமடைவேன்
என்று அந்த அவந்தி தேசப்ராமணன் பக்திஞான
வைராக்யங்களை அடைந்து யதிதர்மத்தை விடாமல்
ஸஞ்சரித்தார் - மனுஷ்யனுடைய துக்கங்களுக்கு வே
றொரு காரணமில்லை அஞ்ஞானத்தால் ஏற்பட்டதே எ
ன்று, உத்தவரே! விவேகத்தால் மனதை அடக்கி பக்தி
ப்யோகம் செய். பாகவதர்களுக்கு ப்ரியமான இந்த பிக்ஷு
கீதையை சொல்பவர்களும் கேட்பவர்களும் ஞான
த்தை அடைவார்கள் (11-23) ஸகல பாபங்களையும் நீ
க்கும் ஸாங்க்ய யோகத்தை ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் உத்தவருக்கு உ
பதேசம் செய்கிறார். ஸம்பந்தமேயில்லை. ஆத்மாவுக்கு தே
ஹயோகமாயா ஸம்பந்தமேயில்லை। பகவா
னுக்கும் ஸ்வதர்மத்தால் பகவானை ஆராதிக்கும் பு

ஏவமேகாந்திகளோ ஸாத்விகர்கள், பலஸங்கத்தை த்யஜிப்பவர்களாய் ராஜஸர்கள், பரஹிம்ஸையைக் குறித்து செய்பவர்களாய் தாமஸர்கள் | ஸம்ஸாரஸாகரத்துக்கு அதிகாரிகளாய் காமாசையே பகவத்பக்தியால் இவர்களெல்லாக் கவேணும், இதுதான் ப்ரேமம் || ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்த்ரீஸங்கம் முதலான ஸங்கத்தை விட்டு ஸாதுஸங்கம் செய்யவேணும், | [illegible] 44 [illegible] ஸ்ரீமந்நாராயண ஸர்வ ஜீ என்ற தேவதாஸியிடம் இருந்து அவனுடன் வெகுகாலம் வாஸம் செய்து அவனுடைய பாபத்தால் பயித்தியம் போல் அலைந்து திரியும் [illegible] அவர் ஸ்த்ரீகளிடமோ, ஸ்த்ரீஸங்கங்களில் இருப்பவர்களுடனோ சேர்க்கை கூடாது, இந்த்ரியங்களை நம்பக்கூடாது இந்த்ரியங்கள் வெகு பலமானவை [illegible] நோக்கி ஜீத்து செல்லும் [illegible] என்று ஸ்மரிக்கிறார் || ஆகையால் ஸத்ஸங்கமே வேண்டும், சாஸ்த்ரஜ்ஞர்களான ஸாதுக்கள், அவர்களுடைய சேர்க்கையால் பக்திஞானம், ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டுபவர்கள் ஞானிகள் என்றும் சொல்லுவர்கள் | அன்னம் ஞானிகளுக்கு ஜீவனாதாரம், கடமைகளைச் [illegible] செய்பவர்களுக்

* ஆலய நிர்மாணத்தால் ஸாம்ராஜ்யம்
சொருவோகலாபம் (கீர்த்திப்ரதிஷ்டையால்)
ஜீர்ணோத்தாரணால் ப்ரும்மலோகம், மோக்ஷ ப்ராப்தி

ராண்பேகவான் ஆதாரம், பரலோகம் செல்பவர்க
ளுக்கு தீர்த்தம் ஆதாரம், ஸம்ஸாரமயமிருந்திருக்கிறோர்க்கு தர்ம
கர்ம ஆதாரம், ॥ பலவானை ஆராதனை செய்யும் முறை—
னவைதிகம் தாந்த்ரிகம், மிச்ரம் என்று மூன்றுவகை,
விக்ரஹம், யந்த்ரம், அக்னி, ஜலம் ஸூர்யன் ஹ்ருதயம்
இவைகளில் ஒன்றில் ஆராதிக்கலாம், ஸந்நிதானம் ஸ்ரீ
திருதுவாமாத்யகர்மாக்களை முடித்து ஷோடசோப
களில் ஸ்ரீயமேனைப்படி சக்தியை அனுஸரித்து ஷோ
டச(16) உபசாரங்களை செய்யவேண்டும், நிவேத்யம் தேவா
த்யர்களாலும் கொடுப்பது தொல்லதுதிவைகளா
லும் ஆராதித்தால் எல்லோர்க்கும் ஸேவைம் போல
தோன்றும், ஸம்கீர்த்தனம், மந்த்ரஜபம் பாராயணங்களா
லும் ஸ்தோத்திரம் நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும்,
தேவர் தன்மனமுள்ள தன்னைக்காப்பாற்றும் என்ற
ப்ரார்த்தனை செய்யவேண்டும், இதனால் இஷ்டஸித்தி
யை அடைவான் | சக்தியை அனுஸரித்து ஆலயநிர்மா
ணம், உத்யானவனம், உத்ஸவம் இவை செய்யலாம் | தேவ
ஸொத்து, ப்ராம்மண ஸொத்துக்களை அபகரித்தவன்

அநேக ஆயாஸங்களுடன்கூடின ஜந்மத்தில் கிடையாதபடி
ருப்பான். நல்ல காரியங்களைச் செய்தவன், செய்யும்படி தூண்
டியவன், செய்ததை அறிந்து ஸந்தோஷமுடையவன் இவர்க
ளெல்லோருக்கும் பலனுண்டு. பரர் காருண்யமுடையர்களுக்கு
யோகக்ஷேமங்களையோ புத்ரர்களையோ த்ரவ்யத்தையோ கொடாது
அப்படிச் செய்தால் வையம் பற்றுதல் அதிகமாகும். ஆத்மா
ஸத்யமானதால் அதற்கு லாபநஷ்டங்கள் ஸம்ஸாரபந்தமில்
லை, சரீரமே நமது தேஹமான மற்றவைகளுடன் உண்டானதால் அவைகளு
க்குமில்லை, அஞ்ஞானத்தால் இரண்டையும் ஒன்றாக எண்ணுவ
து அத்யாஸமட்டுமே காரணம் ஸம்ஸாரம் ஞானமேயில்லை. உத்தவரே
இதுவரை ஸம்ஸாரத்தைக் கூறினேன் — ஸகல கர்மாக்களையும் என
க்கு ஸந்நியாஸம் செய்து கொண்டு எனக்கு அர்ப்பணம் செய்யவேண்டு
ம், பக்தர்களுக்கும் புண்ய தேசங்களில் வசிக்கவேண்டும், ஏகா
யாக வேதோத்ஸவயாகம், உத்ஸவங்களைக் கொண்டாடியுப ஸே
வைகளைச் செய்யவேண்டும், ஸர்வ ப்ராணிகளிடத்திலும் பகவா
ன் ஆத்மரூபியாக இருக்கிறார் என்று எண்ணவேண்டும், காரிய
மந்திரப்படியால் அவைகளை அதிகாரம் தேவானதற்கேற்பக்கிர
ஹியும், பரோபகாரமுடையவர் ஸர்வம் என்று அதனை

ஆத்மக்ஞானம் இரகசியம் அதற்கு மேல் செய்ய வேண்டி
யது ஒன்றுமில்லை. நான் இதுவரை உபதேசம் செய்த சாஸ்திரத்தை
நன்கு கொண்டுணர்ந்தால் பரமபவித்திரமான மோக்ஷத்
தை அடைவான். நான் உபதேசித்த இவ்வளவையும் என் ப
க்தர்களுக்கு உபதேசித்தால் அவனுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொ
டுப்பேன். இந்த உபதேசத்தை நான் ஸந்நிதியால் பதி
த்தால் இந்த ஞானத்தை ஆராதனையால் ஸகல பாவங்களும் நீ
ங்கும். இதை சிரத்தையுடன் கேட்பவனுக்கும் பக்தி ஞானமு
ண்டாகும். உபநிஷத்துக்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது ஞானம் நா
பட்டது? இதை டம்பாசாரிகள் நாஸ்திகர்கள் வஞ்சகர்கள், தவப்
மில்லாதவன் பக்தியில்லாதவன், வணக்கமில்லாதவன் இவர்
களுக்கு உபதேசம் செய்யக்கூடாது. பரமாத்ம பக்தியுள்ளவர்
களும் அத்துடன் ஆவலுள்ள ஸ்திரீகள் சூத்திரர்கள் எல்லோருக்கு
ம் உபதேசம் செய்யலாம் என்று நிச்சயித்தவர் - பகவானு
டைய பாதகமலங்களில் ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து
அஞ்ஜலி பந்தம் செய்து கொண்டு - ஸூரிய உதயத்தால் இருளெ
ங்கு விலகுவது போல் தங்களுடைய உபதேசத்தால் அஞ்ஞான மோஹ
ம் நீங்கியது தெளிவான ஞானத்தைப் பெற்றேன் ஸம்ஸாரபயம்

நீங்கியது, தங்களை சரணமடைந்து வணங்குகிறேன், எ
ப்பொழுதும் தங்களுடைய பாதாரவிந்த பக்தி இருக்கும்படி எனக்
கு அனுக்ரஹம் செய்யுங்கள் என்று கூறினார். ஸ்ரீ பகவான்—
உத்தவரே! நீர் பதரிகாச்ரமம் சென்று என்னுடைய உபதேசத்தை
நினைவில் கொண்டு நியமத்துடன் தபஸ் செய்யும் முக்தியடை
வீர் என்று கூறினார். உத்தவர் பகவானை ப்ரதக்ஷிணம் நமஸ்காரங்
கள் செய்து விடைபெற்று மனமின்றி புறப்பட்டு பகவானு
டைய திவ்ய பாதுகைகளை சிரஸில் தாங்கி பகவானை த்யானம்
செய்து கொண்டு பதரிகாச்ரமம் சென்றார். அங்கு பகவான்
கூறியபடி தபஸ் செய்து முக்தியடைந்தார். இந்த ஞான ஸம்வாதத்தை
ஒருதடவை கேட்டாலும் முக்தியடைவார்கள். (11-29)

ஸ்ரீ த்வாரகையில் பல அபசகுனங்கள் தோன்றுவதை
அதைக்கண்டு ராஜஸபையில் கூறினான் - இனி இங்கு நாம்
இருக்கக்கூடாது, ஸ்த்ரீகளும் பாலர்களும் சங்கோத்தாரம்
என்ற இடத்திற்கு செல்லட்டும், நாம் ப்ரபாஸ தீர்த்தம்
சென்று ஸ்நானதான பூஜாதிகள் செய்வோம் என்று கூறினார்.
யாதவர்களும் த்வாரகையிலிருந்து [illegible] ரத
ங்களில் ஏறி ப்ரபாஸ தீர்த்தம் சென்று புண்ய கர்மாக்களை
செய்தார்கள்.

பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தால் அங்கு யோகிகள்
மத்யபானம் செய்து மயங்கி விழுகிறவர்கள் போல
ஸ்கலாவயுத்தம் செய்தார்கள். அப்புறம் கம்பீரமாக
கால்களும் தொய்ந்துபோய் கீழே ஸமுத்ரக்கரையில் வளர்ந்திருந்
த கோரைகளை எடுத்து யுத்தம் செய்தார்கள். ரிஷி சாபத்தா
ல் அந்தக் கோரைகள் வஜ்ராயுதம் போல் ஆகி அதுவே அவ
ரைக் கொல்லும் அடித்துக்கொண்டு, மேல் விழுந்து அழி
வது போல் எல்லோரும் மாண்டார்கள். பலராமர் ஸமுத்ரக்
கரையில் யோகத்தினால் சரீரத்தை விட்டார். கிருஷ்ண
பகவான் ஒரு அரசமரத்தடியில் உட்கார்ந்திருந்தவரோ
டயோகத்திலிருந்தது போன்ற சதுர்புஜரூபமான ஆச்சரியத்தி
ருடன் வலது தொடையில் இடது காலைப் போட்டுக்கொண்டு
உட்கார்ந்திருந்தார். சங்க சக்ராதிகளோடு கூடியவரா
யிருந்தார். அந்த ஸமயம் ஜரன் என்கிற வேடன், மான் புலிப்பர்க்
னாகியான் மீதமான இரும்பு முள்ளை பகவானுடைய இட
து பாதத்தில் மானென்று எண்ணி லயலாக அடித்தான். அருகி
அவன் ஓடிவந்து பகவானைப் பார்த்து பயந்து காலில் விழுந்தான்
ஞானமில்லாமல் செய்துவிட்டேனே என்று அழுகின்றான். பகவான் —

பயம் வேண்டாம்
ஜூரோ.- நாரதர்க்கு ஆருமதியால் வைகுண்டம் செல்
என்றுரைத்தார். உடன் பகவானை பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செ
ய்து வாமனாசந்திரேவெளிக்கொண்டு வைகுண்டம் சென்றான். அ
ங்கு எனது திவ்ய நாராயணனுடைய ஸாரதி பகவானைத் தேடிக்கொ
ண்டு வந்து பகவானைப் பார்த்து ஸ்வாமீ! எனக்கு இன்னும் புரி
யவில்லை. மயக்கமாக இருக்கிறதே என்று கூறிக்கொண்
டிருக்கும்போதே சுதர்சனரும் வந்து கொண்டு இருந்துடன் பு
ஷ்பரதம் அனைத்தையும் ஸ்ரீ பகவானுடைய அனுமதியும் பெ
ற்றுக்கொண்டு சென்றான். பகவான் - தாருகே! நீ துவாரகைக்குச் செ
ன்று யாதவர்களுடைய புத்ர பௌத்ரர்களுடைய க்ஷேமங்களை
கிரகித்து நான் சொன்னதாகக் கூறு. மேலும் துவாரகையில்
த்ருத்திரஸ் கேட்கப்போகிறது அந்த ஜனாவர்கள் அவரவர்பா
மனங்களுடன் அந்த நினைத்து யாகக்கொண்டு கிருஷ்
ணாசந்தம் செல்ல வேண்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பக்தி வைராக்ய
ங்களை அடைந்து பார்த்தியுடன் சென்று கூறுவாய். தாருகன்
பகவானை பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்து வந்து உத்தவரு
ந்துடன் துவாரகை சென்றான்.
பிறகு அங்கு பார்வதீ பரமேச்வரர்களுடைய மகிமைகளை ஜெயவிஜ

505

இனி அவர்கள் எல்லோரும் பகவானுடைய சரித்ரங்களை
பாராயணம் செய்து கொண்டு கோவிந்தனுடைய கமனத்தைக் காணவு
ந்தார்கள். பூமாதேவியும் [illegible]. பகவானும் மனை
யும் மனுஷ்ய லோகங்களையும் பார்த்துவிட்டு நேத்ரங்களை
மூடி யோகத்தில் இருந்து தன் சரீரத்தை மறைத்து மின்னல்
போல் மறைந்தார். வந்தவர்கள் ஆச்சரியத்துடன் ஸ்துதித்
துக் கொண்டு தங்கள் லோகத்திற்கு சென்றார்கள். கலி
யால் பகவானுடைய வைகுண்ட கமனத்தைப் பற்றி
த்தால் வைகுண்ட பராபத்திற்கு [illegible]
கைக் கொண்டு வசுதேவர் [illegible]
டம் [illegible] எல்லோரும் மிகவும்
வருத்தமடைந்தவர்கள் மதுரா பட்டிணத்திற்கு வந்தார்கள்.
தேவகி ரோஹிணி வசுதேவர் முதலானோர் சரீரத்தை விட
டார்கள். இவர்கள் பார்த்தவுடன் அக்நி ப்ரவேசம் செய்தா
ர்கள். ருக்மிணி முதலான கிருஷ்ணபத்னிகளும் அக்னிப்ர
வேசம் செய்தார்கள் (ராமபத்னிகளும்). அர்ஜுனன்
துயரத்தோடு இவைகளை பார்த்து [illegible]
அர்ஜுனன் இறந்தவர்களுக்கு கிரியைகளைச் செய்வித்தா
ன்.

பகவானுடையதிருந்த இடத்தைத் துவாரபாலகர்களுடன்
துவாரகை ஸமுத்ரத்தில் மூழ்கியது. இருந்தவர்கள் போகும்
[illegible] ஸ்திரீகள் பாலர்கள் வ்ருத்தர்கள் இவர்களை அர்ஜு
னன் இந்திரப்ரஸ்தத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கி
யாதவர்களுக்கு அரசு வஜ்ரன் என்பனை அபிஷேகம்
செய்தான். பரீக்ஷித்தே [illegible] பாண்டவ
ர்கள் உனக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்துவிட்டு மஹாப்ரஸ்
தானம் சென்றார்கள். இந்த கிருஷ்ணாவதார சரித்ரத்தை ச்ரத்
தையுடன் கேட்டாலும் சொன்னாலும் பகவத்பக்தி ஏற்பட்டு
மோக்ஷத்தை அடைவார்கள். ॥ 11வது ஸ்கந்தம் முற்றிற்று ॥

பன்னிரண்டாவது ஸ்கந்தம் — அ. 1. —

ஸ்ரீசுகபகவான் சொன்னது: மகதத்துக்குக் கடைசியாக பு
ரஞ்ஜயன் என்ற அரசனும் பிறகு நந்தர்கள் சந்திரகுப்தர் மு
ன் முதல அரசர்களும் ம்லேச்சர்களும் பூமியை ஆண்டா
ர்கள். கலியுகத்தில் மேலும் மேலும் அதர்மம் மேலோங்கி வள
ரும், பாபிஷ்டரான அரசர்கள் பசுக்களைக் கொல்வார்களாக
ஆகிவிடுவார்கள். தர்மம் குறைந்துவிடும், பணமே ப்ரதான
மாக இருக்கும், தர்மநியாயங்களில் பலமே ப்ரதானம்,

இவ்விதம் வர்ணாசிரமதர்மங்கள் சீர்குலைந்து பாபம் அதி
கமாகி மனுஷ்யர்களிடையே துர்பிக்ஷம் ஏற்பட்டு ஜனங்கள்
கஷ்டப்படும் பொழுது பகவான் தர்மத்தையும் ஸா
துக்களையும் காப்பாற்ற சம்பள கிராமத்தில் விஷ்ணு
யசஸ் என்ற ப்ராமணனுக்கு புத்ரனாக அவதாரம்
செய்து கல்கி என்ற பெயருடன் குதிரையில் ஏறி
வாள் ஏந்தி அரசவேஷத்திலுள்ள பாபிகளை வெல்
லாம் ஸம்ஹாரம் செய்வார். பிறகு ஸாதுக்கள்
மனம் தெளிவடைந்து ஜனங்களும் தர்மமார்க்கத்தில்
ப்ரவர்த்திப்பார்கள். அந்த ஸமயம் கிருதயுகம் ஆரம்
பமாகுமென்கிறது. கலியுக ஆரம்பத்தில் கிருஷ்ணன்
வைகுண்டம் சென்றதாகக் கூறுகிறார்கள். அந்த
ஸோமவம்சத்து தேவாபி என்பவரும், இக்ஷ
வாகுவம்சத்தைச் சேர்ந்த மரு என்ற அரசனும் கலா
பகிராமம் என்ற இடத்தில் தவம் செய்கிறார்கள். அவர்க
ளே கலியுகமுடிவில் பாரததேசத்தில் வர்ணாசிரமதர்மங்க
ளை நிலைநாட்டுவார்கள். அரசனை பூமியால் [illegible]
யோர அரசர்கள் [illegible] அப

மானுஷ பூமியைவிட்டு மரணமடைந்தார்கள். இவர்
பெயரே தெரியவில்லை இவர்களின் பெயர் மாத்திரம் உண்டு॥
பூமியை ஏகதேசமாகிய தேசங்களை ஜெயாக்கிரமம் பண்ணி அரசர்களாக
இருந்து பூமியை ஆசிக்கிறார்கள். மனு, அவனுடைய புத்ரர்கள் இவர்
களோ சக்ரவர்த்திகள், அவர்கள் எல்லோரும் என்னைவிட்டுவிட்டு
போனார்கள். அந்த என்னை ஜெயிக்க, வேகமில்லாத அரசர்கள்
ஸ்திரமில்லாமல் போனதை தெரிந்தும், பிதா புத்ரர்களுக்குள்ளும்,
ஸஹோதரர்களுக்குள்ளும், இந்த பூமி என்னுடையது இந்த தேசம்
என்னுடையது என்று சண்டையிட்டு மடிகிறார்கள். பிருது, மா
ந்தாதா யயாதி புரூரவன் தாரகாஸுரன் முதலான
வர்களையொத்த அரசர்கள், என்னை எனது எனது என்று என்னைவிட்
டுவிட்டு மரணமடைந்தார்கள். பெயர்தான் தெரிகிறது. ராஜ்ய
லாபத்தால் முக்தியில்லை, ஆகையால் ஞானவைராக்யங்களுடன்
பகவானுடைய கதா ச்ரவணம் முதலான பக்தியை செய்யவேண்
டும். க்ருதயுகத்தில் தர்மம் பூர்ணமாக இருக்கும், அடுத்த யுகங்
களில் கால் கால் பாகம் குறையும், கலியில் கால் பாகம்தான் இரு
க்கும் முடிவில் அதுவும் அழியும். க்ருதயுகத்தில் ஸத்வகுண
த்தால் தபஸ் ஞானம் இவைகளை அனுஷ்டிப்பவர்கள் திரேதா

யுகத்தில ரஜோகுணத்தால் தர்மார்த்தகாமங்களைச்
செய்வார்கள். த்வாபரயுகத்தில் ரஜோகுணதமோகுணத்
தால் லோபம் டம்பம் பொறாமைகளுடன் காம்யகர்மா
க்களைச் செய்வார்கள். கலியுகத்தில் தமோகுணத்தால்
காமம் க்ரோதம் பொய் முதலான துர்குணங்களோடு
கூடியவர்களாக ஸ்த்ரீபுருஷர்கள் இருப்பார்கள். யாகாதி
தர்மங்கள் இருக்காது. ஆகலால் பகவானுடைய நாம
ஸங்கீர்த்தனம் ஒன்றுதான் கலிதோஷத்தை நிவர்த்தி செ
ய்து வைக்கவல்லதாம். அநேக தோஷங்கள் நிறைந்த கலியுக
த்திற்கு ஒரு நல்ல குணமுண்டு. அதாவது பகவந்நாமஸ
ங்கீர்த்தனத்தாலேயே உலகப்பற்று நீங்கி முக்தியடையலா
ம். கிருதயுகத்தில் தியானத்தாலும், திரேதாயுகத்தில் யா
கங்களாலும், த்வாபரயுகத்தில் பகவானுடைய ஸேவை
யாலும் கிடைக்கும் பலனை கலியுகத்தில் ஹரிகீர்த்தன
த்தால் அடையலாம். பரீக்ஷித்தே! நிரந்தரம் நாமஸ்மரணத்
தில் மனம் ஸகல சிந்தைகளும் விட்டு ஹ்ருதயத்தில்
கேசவனை தியானம் செய்யும் சக்தியடைவீர். பகவானுடைய
மாயையால் ப்ரபஞ்சமானது ஏற்படுகின்
றன.

+ஸ்வப்னத்தில் தன் தலையை வெட்டி மரணமடைவதைப் பார்க்கிறான். அது சரீரத்திற்கு கேடாக்கிறான். ஆத்மாவுக்கு இல்லை அதே போல் வாழ்ப்புறிலையும்.

நித்யம், நைமித்திகம், ப்ராக்ருதம், ஆத்யந்திகம் என்
று ப்ரளயத்தை நான்கு விதமாகக் கூறுவார்கள். துக்கமின்றி
ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தைக் கடக்க பகவானுடைய அவதாரலீலா
கதைகளைக் கேட்பதே ஸுலபமான உபாயம். இந்த பாகவத பு
ராணத்தை நாராயணர் நாரதருக்கும், அவர் என் பிதாவான
வ்யாஸருக்கும், அவர் எனக்கும் கூறினார்கள். இதை ஸூத
புராணிகர் சௌனகாதி ரிஷிகளுக்குக் கூறுவார். ராஜ
னே! மரணமடையப்போகிறோமென்ற அஞ்ஞானத்தை வி
டும். ஆத்மாவுக்கு உத்பத்தி நாசங்களில்லை. + ஆத்மா ஆகாசம்
போல் ஒன்றோடும் ஸம்பந்தமில்லாதது. மனதை அடக்கி நான்
அகண்ட நித்ய ஞான ஆனந்தமயமான பரப்ரஹ்மமென்று
த்யானத்திலிருந்தால் தக்ஷகன் கடித்தாலும், தக்ஷகனையோ
சரீரத்தையோ உலகத்தையோ ஒன்றையும் அறியாய். இன்னும்
கேட்கவேண்டியதென்ன? - ராஜா - சுகரிஷியுடன் கூறியது
தங்களுடைய உபதேசத்தைக் கேட்டு நான் கடைத்தேறினேன்,
பகவானுடைய லீலைகளைக் கேட்டும் மங்களத்தை அ
டைந்தேன் பயம் முழுமையாக நீங்கியது. எனக்கு தாங்
கள் அனுமதி யளியுங்கள். மௌனமாக பகவானிடம்

+ ~~[illegible]~~ + ஸஹித

மனதை நிலை நிறுத்தி பாராயணம் செய்ய வேண்டும் என்ற
அரசனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு சுகப்ரம்மானவரை
சென்று அரசனுடைய வாக்கை ஏற்று ஸர்வர்களை
கண்டனர் சென்றார். பரீக்ஷித் மனதை அடக்கி ஆத்மாவை
ஸமாதி நிலையில் நிறுத்தி கங்கைக் கரையில் தர்ப்பாஸ
னத்தில் வடக்கே நோக்கி அசையாமல் மரம் போலிருந்
தார். தக்ஷகன் அரசனைக் கொல்ல வரும் வழி
யில் கச்யபர் என்ற வைத்தியரை ஸந்தித்து, நீ
ர் அரசனுக்கு வைத்யம் செய்ய வேண்டாம் என்று கூ
றி அவருக்கு பொருள் கொடுத்து அனுப்பி விட்டு
பாம்பு வேஷத்துடன் வந்து மறைந்திருந்து அர
சனைக் கடித்தான். அரசனுடைய சரீரம் எரிந்து சா
ம்பலாயிற்று. ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் எல்லோரு
ம் கூச்சலிட்டு புலம்பி அழுதார்கள். பிறகு அர
சனுடைய புத்திரன் ஜனமேஜயன் கோபத்துடன் ஸ
ர்ப்பயாகம் செய்தான். அந்த யாகத்தில் ஸர்ப்பங்கள்
ஹோமாக்னியில் விழுந்து மடிந்தன. தக்ஷகன் இந்
திரனை சரணமடைந்தான். ஆதலால் அவன்வர

+ வேதங்களைப் பற்றிக் கூறுகிறேன்

வில்லை, ஜநமேஜயனுடைய வேண்டுகோளால் யா
கஞ் செய்யும் ப்ராம்மணர்கள் ருத்விக்குகளாகிருந்து ஸு
டன் சொற்படி செய்தார்கள் யாகத்தில் விழுந்தனர்
தில் பர்வதஸ்பதியான் உபதேசத்தால் யாகம் நின்றது,
அக்ஞானத்தால் அறிவு இல்லாமல் போனவர்கள் வாக்குரோதம் ப்ரத்தியா
ல் இம்மாதிரியான காரியங்களைச் செய்வார்கள். வைதிக
ர் செய்யக்கூடாது। இதிஹாஸ பகவானுக்கு ஸந்தோஷகார
ம், அவனுடைய தியானத்தாலே மேலிருந்த பாகவதத்தை
அப்யாஸம் செய்தேன்।। ரிக்வேதம், யஜுர்வேதம், ஸ
ர்வ யஜுர் வேதம் ஸாமவேதம் அதர்வணவேதம், காந்தர்வவேதம்
ஆயுர்வேதம், ஸ்தாபத்யம் என்று உபவேதங்கள் நான்கு

1 ப்ராம்மம், 2 பாத்மம், 3 வாயுபுராணம், 4 சைவம், 5 லைங்கம்,
6 காருடம், 7 நாரதீயம், 8 பாகவதம், 9 ஆக்நேயம், 10 ஸ்காந்தம்,
11 பவிஷ்யம், 12 ப்ரம்மவைவர்த்தம், 13 மார்க்கண்டேயம், 14 வா
மனம், 15 வாராஹம், 16 மாத்ஸ்யம், 17 கௌர்மம், 18 ப்ரம்மா
ண்டம் என்று பதினெட்டு மஹாபுராணங்கள்॥

சௌனகர்- ஸூதரே! மார்க்கண்டேய ரிஷி ப்ரளயத்தைக் க
ண்டவராகையால் கூற வேண்டும்। ஸூதர் - மிகவும்

முனிவரின் புத்ரன் மார்க்கண்டேயர். அவர் நைஷ்டிகப்ர
ம்மசாரி, ஸ்வதர்மங்களை அநுஷ்டானம் செய்து கொண்டு
ம்ருத்யுஜயர்களைக் கண்டு வெகுகாலம் தவம் செய்தார்.
எல்லோரும் ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். மேலும் மஹாவி
ஷ்ணுவைக் குறித்து த்யானம் செய்து ஆறு மந்வந்தர
காலம் ஸமாதியில் இருந்தார். ஏழாவது மன்வந்தர
த்தில் அவ்வாறு இருந்த அவரைக் கண்டு இந்திரன் தேவஸ்த்
ரீகளுடன் மன்மதனை அனுப்பி அவரைக் கெடுக்க
ச் செய்தான். அவர் ஒன்றுக்கும் அசையவில்லை. இந்
திரன் ஆச்சர்யமடைந்தான். பின்பு நரநாராயணர்
கள் அவர் முன் தோன்றினார்கள். மார்க்கண்டேயர் அவ
தாரமான அவர்களைக் கண்டு ஸமாதியிலிருந்து
எழுந்து ஆனந்தமாகி அவர்களை ஸ்துதி செய்
தார். நரநாராயணர்கள் — ப்ரம்மரிஷியே உம்முடைய
ப்ரம்மசர்ய அநுஷ்டானத்தாலும் தபஸாலும் ஸந்தோ
ஷமடைந்தோம் வேண்டிய வரத்தைக் கேளும் என்று
கூறினார்கள். மார்க்கண்டேயர் தங்களுடைய மாயையைக்
காணவிரும்புகிறேன் என்றார். அப்படியே என்று அ

வர்கள் ஸ்ரீ பரீக்ஷார்த்தம் செய்தார்கள். ஒருஸமய
ம் மார்க்கண்டேயர் புஷ்பபத்ராதிகளையால் ஈச்வரத்தியா
னம் செய்துகொண்டு இருந்தார். அந்தியா காலத்தில்
புயல் காற்றுடன் மிகப் பெரிய மழை பெய்து வெள்ளப் பெரு
க்கெடுத்து பூமியை மூழ்கியது! முனிவர் பயந்து பதியாலவா
ழ மின்கொளால் துன்ப மடைந்து கொள்கிக்கொண்டு திசை தெரி
யாமல் தத்தளித்தார். இப்படி பல ஆயிரம் வருஷங்க
ள் ஆகியது. ஒரு ஸமயம் பூமியின் மேட்டு பிரதேசத்தில்
ஒரு ஆலமரத்தினுடைய இலையில் நீலமேக ஸ்யாமளஸ்வரூ
பமான ஜ்வலிக்கும் ஒரு குழந்தை தன் கால் கட்டைவிர
லை வாயில் சுவைத்துக் கொண்டு இருப்பதைக் கண்டார்.
தன்னை மறந்து அதன் ஸமீபம் சென்றதும் பெரு
ழுது அதன் ஸ்வாசக்காற்றினால் இழுக்கப்பட்டு ஒரு கொ
சுவைப்போல் குழந்தையின் உட்சென்றார். அங்கு ஸகல
லோகங்களையும் கண்டு வியப்புமிக்கு நதிக்கு இவ்வளம் தான
எல்லாவற்றையும் பார்த்து உடன் வெளியே வந்து பார
ய ஜலத்தையும் ஆலமரத்தையும் குழந்தையைக் கண்டார்.
நெருங்கிக் குழந்தையை அணைத்துக் கொள்ளவரும் போதே

இருந்ததும் சம்பூரணமே ஜீவன் எல்லாம் மாயமாகவே
ந்து காண் பழைய ஆசிரமத்தில் வெப்பனைக் கண்டார் ।
இந்த மாயாவைப் பெற்றுக் கொண்டு பகவானே மோக்ஷ
மடைந்தார் । ஸமாதியிலிருந்த அவனை ஆகாசமார்க்
கமாகச் சென்று கொண்டிருந்த பார்வதி பரமேஸ்வரர்
களில் பார்வதி இவனைப் பார்த்து அலையில்லாத ஸமுத்ரம்
போல் நிச்சலமாக இருக்கும் இவன் எவ்வளவு செய்த
புண்ணியம் பலனைக் கொடுக்கும் என்று கேட்டாள் । பரமசி
வன் - இந்த பிருங்கி போன்ற பலனைக் கடந்திருப்பான்
புண்ணியத்து மண்டபம் பக்தி செய்து வந்திருந்து ஸா
த்ஸங்கம் மேலானது ஆனபடியால் இவனுடன் பேசவேண்
என்று பார்வதியுடன் இறங்கி அவனிடம் வந்தார்கள் ।
அவன் ஸமாதியிலிருந்து கொண்டிருந்ததால் வந்தவர்களை
ப் பார்க்கவில்லை । பரமசிவன் அவனை ஹ்ருதயத்தில் பு
குந்தார், । மார்க்கண்டேயர் - இவர்கள் இடையே மொழிகளால்
பக்தர்களை ஸூர்யனைப் போன்ற காந்தி, புலித்தோ
லாடை ஆனம் கபாலங்கள் கேடயம், த்ரிசூலம், உடுக்
கை மண்டையோடு கத்தியால் ஆகியவைகளோடு கூடிய

பரமசிவனை ஹிருதயத்தில் கொண்டு சௌசாரியமடைந்
த ஸமாதிகளிற் சிலர்கள் வழித்துருகளைக் கண்டவுடனே
பார்வதிபரமேச்வரர்களுக்கு பூஜை செய்து நமஸ்காரஞ்செ
ய்து பூர்ணகாமனைத் தங்களுக்கு நான் என்ன செய்யவே
ண்டுமென்று ஸ்துதி செய்தார். பரமசிவன் சிரித்துக்
கொண்டு சொன்னவரே: நான் பரமமானி மேவும் பக்தர்களுக்
கு வரங்கொடுப்பவர்கள். என்னிடம் பக்தியுள்ள உத்தம ப்ராமணா
கள் எங்கள் தேவர்களிடம் பேதமின்றி ஸபக்தியுள்ளவர்க
ளும் சாந்தர்களாகவும் இருப்பார்கள். அவர்கள் எங்களுடை
ய ரூபமான வேதங்களைப் பாராயணஞ் செய்கிறார்கள். தெரிசனத்தாலே
யே லோகங்களைப் பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாங்
கள் நமஸ்காரம் செய்கிறோமென்று சொன்னார். அந்த அமிர்தம்
போன்ற வார்த்தையைக் கேட்டு மாயா தெரிசனத்தாலுண்டாய
அவர் வாட்டம் தீர்ந்து - எங்களைப் போன்ற மனுஷ்யர்களை தங்
களைப் போன்ற தேவர்கள் ஸ்துதி செய்வது உலகத்தோர்க்காக
செய்யுமல்லவே, அதனால் மகிமை பெரிதாகிய உங்களுக்கு
நமஸ்காரம். உங்களுடைய தெரிசனத்தாலே யே பூர்ணனானேன்
இந்திராதி தேவர்களிடமும் அச்சுதனிடமும் உங்கள் இருவருடைய

பக்தர்களிடமும் பக்தி வேண்டுமென்றவராத்
ஸாதுக்கொடுக்கிற பார்வதீபரமேச்வரர்களும்
தொழுமை டற்புசிலன் - நீர் கேட்டபடி பக்தியையும்
வுதெல்ப காலம் ஆயுஸ், கீர்த்தி, ஸகல க்ஞானம், க்
ஞானவைராக்யங்கள் பூர்ண ஆசாரியத்வம் இவைக
ளையும் வரமாகக் கொடுக்கிறேனென்று வரங்களை
க் கொடுத்துவிட்டு மேன்மேலும் உன்னிடம் இருந்து ப
க்தியை பார்வதீகூறி இவ்விஷ மனகையாம் சென்றனர்.
இப்பொழுதும் அவர்களின் பக்தியுடன் ஸ்ரீஸம் செய்கிற
ர். ஸூத்ர - அச்சுதன், மார்க்கண்டேயர்க்காகக் காட்
டிய மாயாவைபவத்தை இவர் ஸன்னிமயமாகச் சொல்லி
பாராயணம் நடைபெற்றது என்று கூறுகிறார்கள் இந்தக் கதையை
க் கேட்பவர்களுக்கும் படிப்பவர்களுக்கும் ஸம்ஸாரபந்
தம் நீங்கும் || || பகவானுடைய ஸ்துதிகள் —
பதினாறு உலகங்களும் நாடும் மாண்டிய ஞானவராட
புருஷா பகவானுடைய மொத்துப்பம் ஆத்மஜ்யோதி,
அதனுடைய ப்ரபஞ்சவத்ஸம், மாயை, வருமால், பதா
ம்பரம் - வேதங்கள், பரும ஸத்ரம் - பரணவம், இரு
பூஜா

மகரகுண்டலங்கள் ஸாங்க்யமும் யோகமும்; ஸ்ரீபீடம்
புண்ணியமாகப்படும், ப்ரபஞ்ச காரணமான மாயை ஆதிசே-
ஷன், தர்மஜ்ஞானாதிகளுடன் கூடிய ஸத்வகுணம், தாமரைப்பூ,
பலத்தோடுகூடிய தத்வம் கதாயுதம், ஜலதத்வம் - சங்கம், அக்நிதத்-
வம் ஸுதர்சனம், ஆகாசதத்வம் கத்திகேடயங்கள், ராஜஸ-கால-
ரூபம், அம்புப்பெட்டி கர்மரூபம், இந்த்ரியங்கள் பாணங்கள், கா-
லமாஸனங்கள்தோ, பகவான் பகம் என்றவிலையான தாமரை-
ப்பூவை தரிக்கிறார். தர்மம் யசஸ்ஸும் - சாமரங்கள், வைகு-
ண்டம் - குடை, மூன்று வேதமேயான கருடன் எங்கு மேவிய
ஞாபகவானைத் தாங்குகிறார். பகவானுடைய நித்யமான ச-
க்தியே லக்ஷ்மி, வைஷ்ணவ தந்த்ர சாஸ்த்ரம், நான்-
தன்மே தேவர்கள் எட்டுப் பேர்கள் அணிமா முதலான அஷ்டஸ-
க்திகள். பகவானே, வாஸுதேவர் ஸங்கர்ஷணர், ப்ரத்-
யும்னர் அநிருத்தர் என்று கூறப்பட்டுள்ளபடம், விச்வன்
தைஜஸன், ப்ராக்ஞன், துரீயன், என்று பெயர்களுடன் கூற-
ப்படுகிறார். இந்த வ்யூஹங்களைக் காலையில் நினைப்பவர்கள் புண்-
ணிய ஞானத்தை அடைவார்கள் ||
ஸூர்யன் ஒவ்வொருமாதமும் தன் பரிவாரங்களுடன் பன்னிரெண்டு

519

மாதுலஸ்தானிருப்பனிறென் சேயர்களுடன் ஸஹ

ஸாரம் செய்து லோகத்தை ரக்ஷிக்கிறார். ஸூர்யனுடைய

ரதத்தின் முன்னால் அறுபதுகோடி வாலகில்யர்களெ

ன்று ஸ்துதிகளால் ஸூர்யனை ஸேவிக்கிறார்கள். இவ்வாறு

ஸூர்ய தேவனாக இருந்து பகவானே லோகத்தைக் காப்பா

ற்றுகிறார்॥

ஸூதர் - ப்ராம்மணோத்தமர்களே, தர்மத்திற்கேற்கி

ன்ன பரமாத்மாவுக்கும், ப்ராம்மணோத்தமர்களுக்கும்

நமஸ்காரம். நீங்கள் கேட்டபடி ஆச்சரியமான பகவானு

டைய சரித்ரத்தைக் கூறினேன். இந்த பாகவதத்தில் ஸர்வ

பாபங்களையும் போக்கும் ஹரியினுடைய சரித்ரம்

கூறப்பட்டுள்ளது. ஜகத்காரணமான ப்ரம்மத்த

வம், க்ஞானம், பக்தியோகம், அதனால் வைரா

க்யம், பரீக்ஷித்தின் கதை, நாரதர் கதை, பகவானுடை

ய அவதார சரித்ரங்கள் விஸ்தாரமாக இருக்கிறது

தாரு சரித்ரம் சாஸ்த்ர ஸாரமான உத்தவோபதேசம்

பகவானுடைய லீலைகள் ட ராஜர்கள் முதலான பலவாறு

யங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதிஹாஸம் ஜோதிஷம் கர்க்கியோ

வியாதியாங்களுக்குத்தானோ. இம்மாதிரியானவை

ஸ்காந்தோமானிதன்றன்னியாமலை யோ 'ஹாரக்ஷேத்ரம்'

என்று இறைவன் சொன்னது ஸம்ஸாரபாபங்களும் நீங்கு

ம். பகவானைப்பற்றிப் பேசுவதே மஹாபுண்யம். அது

காரணம் — இனிமையானது. துக்கத்தைப் போக்குவது,

பாபத்தைப் போக்குவது. பக்தியில்லாமல் ஞானமில்லை

ஸங்கோகேட்காது. ப்ராமணோத்தமர்களே, பகவானி

டம் பக்தி செய்யும் நீங்கள் பாக்யசாலிகள். பரீக்ஷித்மஹா

ராஜனுக்குப் ப்ராயோபவேசனமயத்தில் சுகமுனிவர் உப

தேசித்தபொழுது நான் கேட்ட வாஸுதேவனு

டைய கதையை உங்களுக்குச் சொன்னேன். இதை எப்பொழு

தும் கேட்பது புண்யம்; விசேஷமாகப் பாதுக்ஷேத்ரகாசி, கா

லத்தில் ஆயுள் விருத்தி பாபநிவ்ருத்தி ஏற்படும்; புஷ்கரக்ஷே

த்ரம் மதுரை முதலான புண்யக்ஷேத்ரங்களில் படித்தால்

ஸகல தேவதைகளின் ஸந்நிதிக்கருணையை திக்கிருப்பதும்,

பாகவதோத்தமர்க்கு ஞானமான சுகமுனிவருக்கு நம

ஸ்காரம்// ப்ரம்மாதி தேவர்களால் ஸ்தோத்திரம் செ

ய்யப்படுகிறவரும், ப்ராமணோத்தமர்களால் வேதங்க

ளால்

~~ஸ்ரீமத் பாகவதம் [illegible]~~
~~[illegible]~~
~~பக்தோ [illegible]~~

ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறவரும், யோகிகளா
ல் தியானம் செய்து தரிசிக்கப்படுகிறவருமான பக
வானுக்கு நமஸ்காரம். பதினெட்டு மஹா புராணங்க
ளில் ஒன்றாகிய இந்த பாகவதம். இது ஆதியில் பத்மநாபரால்
ப்ரும்மாவுக்கு உபதேசம் செய்யப்பட்டது. இதில் வைரா
க்யத்திற்கு ஸாதனமான கதைகளும், ஞானத்தில் வா
க்கதைகளும், ஸர்வ வேதாந்த ஸாரமான அத்வைத
ப்ரும்ம தத்வமும், மோக்ஷஸ்வரூபமும் கூறப்பட்டிருக்கின்
றது. ~~[illegible]~~ 4 ரோஷ்டபதமாகும். பௌர்ணமியில் ஸ்
வர்ண ஸிம்ஹாஸனத்தில் பாகவத புஸ்தகத்தை
வைத்து பூஜை செய்து தானம் செய்தால் உத்தமகதி
கிடைக்கும். ஸர்வ வேதாந்த ஸாரம். எந்த பக
வான் க்ருஷ்ணத்வைபாயனர் இந்த பாகவதத்தை ~~[illegible]~~ ப்ர
ரும்மாவுக்கு உபதேசம் செய்தாரோ, ப்ரும்மா வழி
யாக நாரதருக்கும், நாரதர் வழியாக வியாஸருக்கு
ம் உபதேசம் செய்து வியாஸர் வழியாக சுகருக்கு உப
தேசம் செய்தாரோ அந்த ஸச்சிதானந்த தே
யான பரமாத்மாவை தியானம் செய்கிறேன்.

மஹாதேவாக்ய பக்தேந
ஸ்ரீஹரே தைவ ஸ்வீக்ருத

ஸம்ஸாரமாகிய ஸர்ப்பம் தீண்டிய பரீக்ஷித்ராஜனை எவ
ர் முக்தியடையச் செய்தாரோ அந்த யோகீந்த்ரரான
சுகப்ரம்ம ரிஷிக்கு நமஸ்காரம். ஹே தேவதேவ! எ
ல்லா ஜன்மங்களிலும் உம்முடைய பாதாரவிந்த பக்தியி
ருக்கும்படி எனக்கு அனுக்ரஹம் செய்யும். எவருடை
ய நாம ஸங்கீர்த்தனம் ஸகல பாபங்களையும் போக்கு
மோ, நமஸ்காரம் ஸகல துக்கங்களையும் போக்குமோ
அந்த பரமாத்மாவான ஹரிக்கு நமஸ்காரம்॥

பனிரெண்டாவது ஸ்கந்தம் ஸமாப்தியடைந்தது.
ஸ்ரீமத் பாகவதம் ஸம்பூர்ணம்॥ 26-3-1988
ஸ்ரீமத்பாகவதஸ்யார்த்த ஸங்க்ரஹம் ~~[illegible]~~ ஞாத்ரும்
(வாக்ய) மஹாதேவ ~~[illegible]~~ பக்தேந ஸ்வகரோது ஸ்ரீயஃ பதிஃ॥
ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ப்ரவசஸ்ராய ஸம்ரு ஹாய தேவஹிதஃ।
ஜோதைவ ரலதே நவீகரோது ஸ்ரீயஃ பதிஃ॥

~~[illegible]~~ ஸ்ரீமத்பாகவதத்தின் அர்த்தச்சுருக்கம் மஹா
தேவ பக்தரால் திராவிட பாஷையால் அனுவாதம் செய்யப்
பட்டது. இதை லக்ஷ்மீபதியான பகவான் ஏற்றுக்கொ
ள்ளட்டும்॥

ஸ்ரீமத்பாகவதஸ்யார்த்தஸங்க்ரஹோயமநூதித:।

என் பாத்திரானுவாதுலயத்தில் என்னுடைய மனச்சா
ந்திக்காக இணைத்தெழுதினேன். சிலவிஷயங்கள் நி
னைவுக்கு வரவில்லை. ஸத்ஜனங்கள் தெளிவதற்க்கு
ஸ்ரீதரீயம் போன்ற வ்யாக்யான புஸ்தகங்கள் கிடை
க்கவில்லை. ஆகையால் சிலமுக்ய விஷயங்கள் எழுத
விட்டுப்போயும், சிலவிஷயங்கள் தவறுதலாகவும்
இருக்கலாம். வேறுயாராவது பார்க்க நேர்ந்தால்
அவசியமானதைத் திருத்திக்கொள்ளவும். பகவத்விஷய
மானதால் ஸ்ரீ ஆத்மத்ருப்திக்காகவு மெழுதியதால்
ப்ரத்யவாயமென்றபாபமில்லை. இருந்தபோதிலும்
தையும் ஸ்ரீப்ரான்னா தோஷங்களையும் க்ருஷ்
ணார்ப்பணமாகச் செய்கிறேன்।
ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து॥

श्रीमद्भागवतस्यार्थसंग्रहोऽयमनूदितः।
महादेवाख्यभक्तेन स्वीकरोतु श्रियःपतिः॥

ஸ்ரீமத்பாகவதஸ்யார்த்தஸங்க்ரஹோயமநூதித:।
மஹாதேவாக்யபக்தேந ஸ்வீகரோது ஸ்ரிய:பதி:॥
(26-3-1988) शुभमस्तु॥